

**ТОВАРИСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ
В КАНАДІ**

**ІСТОРІЯ В “ОБІЖНИКАХ”
(1952–1993)**

**ЛІТОПИС УПА
Том 51**

**LITOPYS UPA
VOLUME 51**

**SOCIETY OF VETERANS
OF THE UKRAINIAN
INSURGENT ARMY (UPA)
IN CANADA**

**THE HISTORY IN CIRCULAR LETTERS
(1952–1993)**

Compilers:

Ih. HOMZIAK, Dm. PRODANYK

**ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ
ТОМ 51**

**ТОВАРИСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ
УКРАЇНСЬКОЇ
ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ
В КАНАДІ**

**ІСТОРІЯ В “ОБІЖНИКАХ”
(1952–1993)**

Упорядники:
І. ГОМЗЯК, Дм. ПРОДАНИК

ВИДАННЯ
ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА США І КАНАДИ
ТА
ТОВАРИСТВ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА
ІМ. ГЕН. ХОР. ТАРАСА ЧУПРИНКИ В США І КАНАДІ

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

Редагує колегія
Відповідальний редактор
Петро Й. Потічний
Заступник Ігор Гомзяк

Copyright: © 2015 by Litopys UPA
ISBN: 978-1-897431-62-7 (Canada)
ISBN: 978-966-2105-59-9 (Ukraine)

Обкладинка роботи
Мистця Мирона Левицького

Cataloguing in Publication data:

Litopys UPA-Tovarystvo Kolyshnykh Voiakiv Ukrain's'koi Povstans'koi Armii v Kanadi: Istoriia v "Obizhnykakh" (1952-1993) Homziak, Ihor and Prodanyk, Dmytro. Toronto-Lviv: V-vo Litopys UPA, 2015.

51 v., 536 p.: ill., Ports.: 24 cm.
(Litopys Ukrain's'koi Povstans'koi Armii, t. 51)

Added title in English: Society of Veterans of the Ukrainian Insurgent Army in Canada. The History in Circular Letters (1952–1993).

Text in Ukrainian.

Includes illustration & index.

ISBN: 978-1-897431-62-7

1. Ukrainian veterans; 2. Ukraine – History, 1944–1993; 3. Ukrain's'ka Povstanska Armii.
I. Potichnyj, Petro J. 1930. II. Society of Veterans of the Ukrainian Insurgent Army in Canada.
III. Series

FC 241.S63S63 2015

Artwork by Anna Ladyk

ФУНДАТОРОМ
цієї книги є

**UKRAINIAN CANADIAN
VETERANS FUND
OF THE
TARAS SHEVCHENKO FOUNDATION**

**УКРАЇНСЬКО-КАНАДСЬКИЙ
ВЕТЕРАНСЬКИЙ ФОНД
ФУНДАЦІЇ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

*Пам'яті усіх членів
ТКВ УПА в Канаді,
що відійшли у вічність,
присвячується*

ВСТУП

Українська Повстанська Армія (УПА) під час II Світової війни постала для боротьби проти гітлерівської Німеччини та сталінського СРСР, з метою створення Української Самостійної Соборної Держави (УССД) на етнографічних українських землях¹.

Перший відділ УПА у жовтні 1942 р. на Поліссі створив організаційний референт Крайового проводу ОУН ПЗУЗ Сергій Качинський-“Остап”. Тоді ж на Волині сотню УПА організував колишній вояк Веркшуцу Григорій Перегійняк-“Коробка”. Ці відділи УПА постали для захисту українських мирних жителів від сваволі і грабунків не тільки німецької окупаційної влади, але й від радянських та польських партизанських загонів, які у той час діяли на Поліссі та Волині².

На III Конференції ОУН (б), яка відбулася 17–21 лютого 1943 р. в с. Теребежі біля м. Олеська (Львівщина), учасники вирішили перейти до широкомасштабної партизанської боротьби з німецьким режимом³.

Один з перших боїв відділу УПА з німцями відбувся 7 лютого 1943 р. Тоді сотня під команду “Коробки” атакувала гарнізон у м. Володимирець. Згодом, впродовж лютого-квітня 1943 р., відділи УПА зводять бої не тільки з німецькими гарнізонами та карними експедиціями, а й з радянськими та польськими партизанами.

Тоді ж на терені Волині та Полісся на бік УПА стали масово переходити станиці Української допоміжної поліції (УДП), завдяки яким існуючі сотні зростають до куренів. Внаслідок великого напливу новобранців, створюються нові сотні та курені⁴.

Впродовж травня-червня 1943 р. відділи УПА, після запеклих боїв з німецькими поліційними та військовими частинами, опановують значну частину Полісся та Волині. Також УПА знешкодила польські боївки та значно звузила терени, опановані радянськими партизанами⁵.

На звільнених від окупаційної влади землях створювалися “повстанські республіки”. Зокрема, після бою біля м. Колки, повстан-

¹ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 2: Волинь і Полісся: німецька окупація; книга друга. – Торонто, 1985. – С. 21.

² Мірчук П. Українська Повстанська Армія. 1942–1952. Документи і матеріали. – Львів: Просвіта, 1991. – С. 30–34.; ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 60. – Арк. 282, 286 (накази ГВШ УПА чч. 3/52 та 0552).

³ Содоль П. Українська Повстанча Армія. 1943–1949. Довідник. – Нью-Йорк: Пролог, 1994. – С. 12.

⁴ Мірчук П. Українська Повстанська Армія. 1942–1952. Документи і матеріали. – Львів: Просвіта, 1991. – С. 33–40.

⁵ Там само. – С. 41.

ці облаштували в місті свою головну базу. Так постала Колківська Республіка, яка проіснувала від травня до листопада 1943 р.⁶

Першим командиром УПА, згідно рішення учасників III Конференції ОУН (б), у лютому 1943 р. було призначено Дмитра Клячківського—“Клима Савура”, одного з прихильників збройного опору німцям⁷ (дослідник О. Вовк аргументовано доводить, що першим командиром слід вважати Василя Івахіва—“Сома”⁸ — *Упор.*). У листопаді 1943 р. в. о. Головного Командира УПА став Роман Шухевич—“Тарас Чупринка”, який до того обіймав посаду військового референта Проводу ОУН⁹.

У першій половині 1943 р. ОУН почала організовувати військові відділи і на терені Галичини, які отримали назву Українська Народна Самооборона (УНС). Створення УНС пришвидшилося через набір нашої молоді до дивізії “Галичина” та в зв’язку з рейдом у Карпати з’єднання радянських партизанів під командою С. Ковпака¹⁰. У грудні 1943 р. УНС прийняла назву УПА-Захід¹¹. Командиром УПА-Захід був призначений Василь Сидор—“Ростислав Вишитий”¹².

Формування військової структури УПА завершилося у листопаді 1943 р. створенням Головної команди, її Головного військового штабу (ГВШ). Спочатку ГВШ коротко очолив Олекса Гасин—“Лицар”, а згодом його змінив Дмитро Грицай—“Перебийніс”. На теренах, де активно діяла УПА, створено три Генеральні воєнні округи (ГВО): УПА-Північ, УПА-Захід, УПА-Південь¹³. Планувалося і створення

⁶ Річниця великої битви УПА з дивізіями СС // Гомін України. – 1978. – 14 червня. – № 25 (1517). – С. 9–10 (Вояцька ватра. – 1978. – № 4 (111)).

⁷ Кондратюк К. Військово-політична діяльність Романа Шухевича у 1943–1944 рр. // Український визвольний рух. – Львів, 2007. – Зб. 10. – С. 203.; ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 60. – Арк. 120–123, 203–215 (розпорядження, накази).

⁸ Вовк О. До питання про першого командира Української Повстанської Армії // Український визвольний рух. – Львів, 2003. – Зб. 1. – С. 156–158.

⁹ Літопис нескореної України. Документи, матеріали, спогади. – Львів: Промінь, 1993. – Кн. 2. – С. 19.; ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 60. – Арк. 217–220 (накази, інструкції ГВШ УПА).

¹⁰ Андрухів І., Француз А. Станіславщина: двадцять буремних літ (1939–1959). Суспільно-політичний та історико-правовий аналіз. – Рівне–Івано-Франківськ: Видавнича фірма “Талья”, 2001. – С. 91–98.

¹¹ Шанковський Л. Українська Повстанча Армія / Л. Шанковський // Історія Українського Війська. – Вінніпег, 1953. – С. 690.; ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 62. – Арк. 94 (наказ КВШ УПА ч. 1/44 від 20.01.1944).

¹² ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 60. – Арк. 223–225 (наказ ГВШ УПА ч. 2/44 від 26.01.1944).

¹³ Содоль П. Українська Повстанча Армія. 1943–1949. Довідник. – Нью-Йорк: Пролог, 1994. – С. 24.

ГВО УПА-Схід, для якої виділялися відділи з інших ГВО, але через швидкий наступ Червоної армії організувати її так і не вдалося¹⁴.

Через гостру нестачу кваліфікованих старшин, керівництво УПА було змушене розпочати підготовку нових кадрів шляхом організації старшинських шкіл. Перші дві діяли у 1943 р. на Поліссі, а ще дві інших – 1944 р. у Карпатах. Ці школи випустили близько 700 старшин та кандидатів на старшин. Згодом більшість з них очолили чоти, сотні, курені, а деякі з них стали командирами загонів і тактичних відтинків¹⁵.

Щодо загальної чисельності вояків УПА, то найбільшого кількісного стану підпільна армія сягнула влітку 1944 р., коли в її лавах воювало проти ворогів понад 24,5 тис. осіб¹⁶.

Ще в грудні 1943 р. Головна Команда УПА і Провід ОУН(б), для координації дій та об'єднання всіх самостійницьких сил українського народу, вийшли з ініціативою організувати широкий політично-репрезентативний державний орган. 11–15 липня 1944 р. біля с. Сприня Самбірського району на Дрогобиччині відбувся Великий Збір, на якому члени-засновники проголосили створення Української Головної Визвольної Ради (УГВР). Президентом і керівником Президії УГВР (підпільного тимчасового парламенту) обрали Кирила Осьмака, а головою Генерального Секретаріату (виконавчого органу) – Романа Шухевича, який одночасно очолив секретаріат військових справ¹⁷.

1944 р. – це рік найбільших боїв УПА з нацистськими та більшовицькими окупантами¹⁸.

Одним з найбільших боїв УПА вважається Гурбенський (за радянською термінологією – Кременецька військова операція), який відбувся 21–25 квітня 1944 р. на південній Волині. Тоді в лісах поблизу с. Гурби зібралося біля 5.000 вояків, з яких близько 1.500 були недавно мобілізовані. Це були курені з ГВО УПА-Південь

¹⁴ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 15: Костянтин Гіммельрайх: Спогади командира відділу особливого призначення “УПА-Схід”. – Торонто, 1987. – С. 3.; ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 62. – Арк. 285 (додаток до звіту відділу “Дніпро” УПА-Схід).

¹⁵ Содоль П. Старшинські кадри УПА // Український визвольний рух. – Зб. 3. – С. 242–244.

¹⁶ Патриляк І. “Встань і борись! Слухай і вір...”: українське націоналістичне підпілля та повстанський рух (1939–1960 рр.): Монографія / Центр досліджень визвольного руху. – Львів: Часопис, 2012. – С. 234.

¹⁷ Содоль П. Українська Повстанча Армія. 1943–1949. Довідник. – Нью-Йорк: Пролог, 1994. – С. 37–39.

¹⁸ Там само. – С. 48.

(ком. Василь Кук–“Леміш”) та ГВО УПА–Північ (ком. “Клим Савур”). З радянського боку внутрішні війська НКВС нараховували за різними даними від 15.000 до 30.000 бійців, яких підтримували танки, артилерія, авіація. Після завязаних боїв з наступаючим ворогом, повстанські відділи вирвалися з оточення і головні сили відійшли на Полісся, а частина відділів відступила у Суразькі ліси¹⁹.

З початком 1944 р. загострилися польсько-українські відносини на ПЗУЗ, а також в Холмщині та Грубешівщині. Основу польських військово-партизанських загонів становили 27-ма Волинська дивізія Армії Крайової (АК) та “Батальйони хлопські” (БХ). 27-ма дивізія АК намагалася опанувати на Волині “оперативний простір”, але наштовхнулася на збройний спротив УПА. На Грубешівщині навесні-влітку 1944 р. бої між УПА та збройними відділами польського націоналістичного підпілля набули фронтового характеру²⁰.

Після наступу Червоної армії навесні 1944 р., німецько-радянський фронт стабілізувався на лінії Косів–Коломия–Бучач–західна Волинь. У липні війська ЧА знову повели наступ, захопивши терен цілої Галичини, після чого фронт зупинився на вододілі Карпатських гір. У той час, згідно наказу Головного командира УПА “Тараса Чупринки”, відбувається перехід фронту відділами УПА²¹.

З метою недопущення швидкого організування більшовицької адміністрації, райвідділів НКВС/НКДБ, відділи УПА здійснювали наскоки на районні центри. На деякі з них впродовж літа-осені 1944 р. зроблено по 3–4 наскоки (Нові Стрілища, Більшівці, Богородчани, Лисець та інші)²².

Одним із ефективних заходів повстанської тактики у боротьбі проти ворога були рейди. Рейдами називали в УПА швидкі марші відділів УПА по теренах, не охоплених повстанським рухом. Головним завданням рейдуючих частин було поширення пропаганди ідей

¹⁹ Марчук І. Кременецька військова операція внутрішніх військ НКВС 21–27 квітня 1944 р. // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 22: Українська повстанська армія в контексті національно-визвольної боротьби народів Центрально-Східної Європи / [гол. редколегії Микола Литвин, упоряд. і наук. ред. Михайло Романюк, Олександра Стасюк]. НАН України, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича. – Львів, 2012. – С. 364–372.; Великі бої в Гурбенських лісах // Гомін України. – 1970. – 11 квітня. – № 16 (1091). – С. 9 (Вояцька ватра. – 1970. – № 4 (69)).

²⁰ Вовк О. Короткий нарис діяльності УПА та її запілля на ПЗУЗ і прилеглих регіонах у 1943–1946 рр. // Український визвольний рух. – Львів, 2006. – 36. 8. – С. 192–193.

²¹ Шанковський Л. Українська Повстанча Армія / Л. Шанковський // Історія Українського Війська. – Вінніпег, 1953. – С. 723.

²² Там само. – С. 725.

українського революційно-визвольного руху. До таких дій відносять також рейди відділів УПА за межі України (в Білорусь, Польщу, Чехословаччину та Румунію), як і до центральних і східних українських земель та Закарпаття²³.

У серпні 1944 р. на терені Лемківщини (Закерзоння) сформовано курінь на чолі з Василем Мізерним-“Реном”. 25 вересня т. р., згідно наказу командування УПА, курінь “Рена” разом з іншими сотнями, для переходу фронту, вирушили верхів’ями Карпат на схід, у Станіславську область (до Чорного лісу). Цей рейд увійшов в історію УПА як Карпатський, загальна чисельність рейдуючих становила понад 2.000 вояків. Після переходу фронту цей великий повстанський загін розділився на два курені на чолі з Михайлом Гуштаком-“Євгеном” та “Реном”. Курінь “Рена” в ніч на 18 жовтня 1944 р. здійснив напад на гарнізон НКВС у містечку Перегінську. Наприкінці жовтня 1944 р. обидва курені повернулися назад на Лемківщину²⁴.

Перший рейд за кордон відділи УПА здійснили до Словаччини влітку 1945 р., який вважається найуспішнішим з усіх рейдів УПА. Тоді рейдуючі відділи зібралися на Самбірщині. Основу їх складав курінь “Підкарпатський” ТВ-22 “Чорний Ліс” під командуванням Павла Вацика-“Прута”, а також сотні ТВ-24 “Маківка” ВО-4 “Говерля”. Загальне керівництво рейдом здійснював командир ТВ-24 пор. Ярослав Вітовський-“Андрієнко”.

Спочатку рейдуючі відділи 25 липня 1945 р. перейшли радянсько-польський кордон на Лемківщину, де відбули двотижневий вишкіл і вже 23 серпня перетнули польсько-словацький кордон. Через декілька днів командир “Андрієнко” поділив рейдуючу групу на три відділи: один пішов на Закарпаття, другий – повернувся на Лемківщину, а третій відділ під командуванням Володимира Гошки-“Мирона” продовжив рейд теренами Словаччини²⁵.

Другий рейд УПА до Словаччини відбувся у квітні 1946 р., який був старанно підготовлений і який набув широкого розголосу в світовій пресі. Тоді три сотні УПА (“Мирона”, Василя Шишканинця-“Біра” і Степана Гнатіва-“Кармелюка”) під загальною командою “Мирона” 6

²³ Шанковський Л. Українська Повстанча Армія / Л. Шанковський // Історія Українського Війська. – Вінніпег, 1953. – С. 784–785.

²⁴ В’ятрович В. Сотенний “Бурлака”. – Львів: Літопис, 2000. – С. 30–31.; Шанковський Л. До історії ВО “Маківка” // Гомін України. – 1968. – 25 травня. – № 22 (993). – С. 9–10 (Вояцька ватра. – 1968. – № 4 (56)).

²⁵ Шанковський Л. Українська Повстанча Армія / Л. Шанковський // Історія Українського Війська. – Вінніпег, 1953. – С. 785–787.; Шанковський Л. До історії ВО “Маківка” // Гомін України. – 1968. – 13 липня. – № 29 (1000). – С. 9–10 (Вояцька ватра. – 1968. – № 5 (57)).

квітня т. р. перейшли польсько-словацький кордон і, розділившись, розгорнули на терені північно-східної Словаччини активну пропагандистську діяльність. Маневруючи, відділи УПА уникнули великих боїв, за виключенням незначних збройних сутичок, і без значних людських втрат повернулися на свої базові терени в Польщі²⁶.

Одним з останніх таких заходів був політико-пропагандивний рейд до Румунії, який здійснила група вояків ТВ-21 “Гуцульщина” ВО-4 “Говерля” на чолі із сотн. Петром Мельником-“Хмарою” в червні-липні 1949 р. Заступником керівника рейду, який добре володів румунською мовою і знав прикордонний терен, був окружний референт пропаганди ОУН Коломийщини пор. Назарій Данилюк-“Перебийніс”. Одним із завдань цього рейду було встановлення контакту з румунським підпіллям. Повстанці за час перебування в Румунії від 27 червня по 9 липня, пройшли близько 120–150 км, поширили серед населення листівки, видрукувані румунською та українською мовами, однак контакт з місцевим підпіллям не встановили через його розгром румунськими та радянськими військами²⁷.

Наприкінці лютого 1945 р. на західно-окраїнних українських землях (ЗОУЗ: Лемківщина, Посяння, Ярославщина, Любачівщина, Холмщина, Підляшшя), які згідно польсько-радянської угоди відійшли до Польщі, твориться провід ОУН Закерзонського краю. Керівником цього проводу призначено Ярослава Старуха-“Стяга”, а заступником крайового провідника – Василя Галасу-“Орлана”, колишнього провідника Перемиського обласного проводу ОУН²⁸.

На терені Закерзонського краю наказом КВШ УПА-Захід ч. 12 від 28.04.1945 р. відновлено ліквідовану 25 листопада 1944 р. воєнну округу “Сян”. Командиром ВО-6 “Сян” призначається Мирослав Онишкевич-“Орест”, який до того обіймав посаду шефа штабу ВО-2 “Буг”²⁹.

На терені ВО “Сян” створено три тактичні відтинки: ТВ-26 “Лемко” – ком. “Рен”, ТВ-27 “Бастіон” – ком. Іван Шпонтан-“Залізник”, ТВ-28 “Данилів” – ком. Мар’ян Лукасевич-“Ягода”³⁰.

²⁶ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 48: УПА в світлі словацьких та чеських документів (1945–1948); книга перша: Рейди УПА в документах війська та апарату безпеки ЧСР. – Торонто–Львів, 2010. – С. 34–40.

²⁷ Манзуренко В., Гуменюк В. Рейд УПА в Румунію 1949 р. – Львів–Рівне, 2007. – С. 4–5.; Проданик Д. Курінний “Перебийніс” // Шлях перемоги. – 2011. – 19 січня. – С. 10.

²⁸ Літопис УПА. Нова серія. – Т. 21: Ярослав Старух. Документи та матеріали. – Київ–Торонто, 2012. – С. 132–133.

²⁹ Там само. – С. 136.

³⁰ Содоль П. Українська Повстанча Армія. 1943–1949. Довідник. – Нью-Йорк: Пролог, 1994. – С. 53.

З трьох тактичних відтинків ВО-6 тільки ТВ-26 “Лемко” мав два курені: “Перемиський” та “Лемківський”, як результат поділу колишнього “Лемківського” загону³¹. На терені ТВ-27 “Бастіон” діяв курінь “Месники”, на терені ТВ-28 “Данилів” – курінь “Вовки”³².

До складу куреня “Лемківський” входили сотні Василя Шишка-нинця–“Біра”, Степана Стебельського–“Хріна”, Лонгина Колата–“Стаха”, Романа Гробельського–“Бродича”, до складу куреня “Перемиський” – Володимира Щигельського–“Бурлаки”, Михайла Дуди–“Громенка”, Ярослава Коцьолка–“Крилача”, Григорія Янківського–“Ластівки”. Куренем “Перемиський” командував Микола Гальо–“Коник”, а після його загибелі – Петро Миколенко–“Байда”. Куренем “Лемківський” командував “Рен”, який одночасно очолював ТВ-26 “Лемко”³³.

Впродовж 1945–1947 рр. відділи ВО-6 “Сян” та СКВ звели десятки завзятих боїв проти частин Війська Польського (ВП) та шовіністичних банд з метою оборони українського цивільного населення від терору, грабунків та виселених акцій. Сотні УПА проводили не тільки оборонні, але й наступальні заходи, як напади на невеликі військові гарнізони, прикордонні застави, відплатні акції на польські містечка і села³⁴.

Однією з найуспішніших повстанських операцій проти ворога було знищення заступника міністра оборони комуністичної Польщі генерала Кароля Сверчевського, який 28 березня 1947 р. разом з групою штабних офіцерів та охороною потрапив у засідку, влаштовану сотнею “Хріна”. Це була відплата за загибель поранених вояків та медиків під час знищення польськими військовими двох шпиталів УПА (на г. Хиб та на г. Хрещата), а також доказом того, що боротьба проти окупантів продовжується³⁵.

Але польська влада використала загибель К. Сверчевського як привід для депортації всього українського населення з його споконвічних земель до західної й північної частин Польщі. Військові частини ВП мали завданням також ліквідацію відділів УПА та підпілля ОУН³⁶.

³¹ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 33: Тактичний Відтинок УПА 26-ий “Лемко”: Лемківщина і Перемищина (Документи і матеріали). – Торонто-Львів, 2001. – С. 9.

³² Мірчук П. Українська Повстанська Армія. 1942–1952. Документи і матеріали. – Львів: Просвіта, 1991. – С. 247.

³³ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 33. – С. 13–14.

³⁴ Шанковський Л. Українська Повстанча Армія / Л. Шанковський // Історія Українського Війська. – Вінніпег, 1953. – С. 775–784.

³⁵ Галаса В. Наше життя і боротьба. Спогади. – Львів, 2005. – С. 95–96.; Героям Слава! // Гомін України. – 1978. – 12 липня. – № 29 (1521). – С. 6–7 (Вояцька ватра. – 1978. – № 5 (112)).

³⁶ Літопис УПА. Нова серія. – Т. 21. – С. 171.

Рішення про рейд на Захід відділів УПА визрівало впродовж тривалого часу, ще від жовтня 1945 р. Але вище керівництво не могло спрогнозувати ставлення американської окупаційної влади у Західній Німеччині до появи там відділів УПА і чи не видадуть вони прибулих повстанців до рук Москви. Тим паче, що комуністична верхівка СРСР робила різноманітні перепони, аби не допустити на Захід свідків збройної боротьби українського народу³⁷.

Після успішного рейду до Словаччини у квітні 1946 р., Провід ОУН апробував план пропагандистського рейду одного-двох відділів у Західну Європу. Пізніше, на підставі рішення Проводу ОУН, керівники Закерзонського краю вирішили відправити декілька відділів³⁸.

28 квітня 1947 р. польське командування зосередило на терені Закерзоння п'ять піхотних дивізій, одну дивізію Корпусу Внутрішньої Безпеки (КБВ), три додаткові полки та інші допоміжні сили. Їх загальна чисельність сягала близько 20.000 жовнівців. Так почалася сумнозвісна акція "Вісла". Проти цієї величезної військової потуги українська сторона могло протиставити близько двох з половиною тисяч вояків УПА та членів збройного підпілля ОУН. Співвідношення сил було приблизно 1 до 10 на користь поляків. Крім того, після виселення українських сіл, повстанці залишилися без матеріальної підтримки. У таких надвичайно важких умовах ГК УПА видала наказ про перехід однієї частини повстанських відділів ВО-6 "Сян" на територію УРСР, для подальшої збройної боротьби, друга частина повинна була перейти пропагандивним рейдом до американської зони окупації Німеччини. Головною метою цього рейду, за словами Головного Командира УПА Романа Шухевича – "Тараса Чупринки", було: "Передати за кордон інформацію про московсько-більшовицьких та польсько-більшовицьких окупантів та їх окупаційну політику на українських землях"³⁹.

Для ведення спільної боротьби проти УПА на терені Закерзоння військами Польщі, Чехословаччини та СРСР, 7 травня 1947 р. у м. Варшаві було підписано трьохсторонній договір⁴⁰.

Впродовж травня 1947 р. заступник крайового провідника ЗК ОУН Василь Галаса – "Назар" зустрічався з командирами сотень "Перемиського" куреня "Бурлакою", "Крилячем", "Громенком" і "Ластівкою", під час яких обговорювали варіанти рейду на Захід, його

³⁷ Галаса В. Наше життя і боротьба. Спогади. – Львів, 2005. – С. 98.

³⁸ Літопис УПА. Нова серія. – Т. 21. – С. 170.

³⁹ В'ятрович В. Сотенний "Бурлака". – Львів: Літопис, 2000. – С. 47–48.

⁴⁰ В'ятрович В. Рейди УПА теренами Чехословаччини // Літопис УПА. Серія "Бібліотека". – Т. 2. – Торонто–Львів, 2001. – С. 105.

труднощі та аналізували різні ситуації. Керівником рейдуючих відділів та координатором їхніх дій призначено сотенного “Бурлаку”⁴¹.

25 травня т. р. “Назар” особисто віддав наказ командирам сотень вирушати у рейд⁴².

Першою на території Словаччини з’явилася сотня “Ударник-2” під командою “Громенка”, яка 17 червня 1947 р. перейшла польсько-словацький кордон та стала просуватися вглиб країни. Сотня нараховувала 120 вояків і була добре озброєна. Просування словацькими теренами було полегшене приятним ставленням до вояків УПА не тільки місцевого населення, але й солдатів-словаків чехословацької армії⁴³.

Та незабаром почалися бої з підрозділами чехословацької армії та служби безпеки – Сбору Народні Безпечності (СНБ). Чехословацький уряд, під тиском Москви, докладав зусиль, аби не пропустити рейдуючі відділи через свою територію. Для здійснення цієї мети міністерство оборони створило частину “Теплице” чисельністю 2.000 солдатів. Однак через відсутність досвіду протипартизанської боротьби, військові підрозділи ЧСР спізнювалися до місць проведення операцій та мали втрати. Загальна чисельність військ постійно зростала й незабаром сягнула до 7.000 солдатів та співробітників СНБ. Почалися планові блокади сіл, доріг, річкових переправ. В таких умовах повстанці мусіли просуватися майже виключно вночі, а вдень переховуватися у лісах⁴⁴.

При подальшому пересуванні вояки УПА зустріли сильний спротив чехословацької армії та загонів СНБ. Під час поважних боїв повстанці мали серйозні втрати вбитими, пораненими, захопленими в полон та зниклими безвісти. Проте рейд продовжувався і сотні вдалося вирватися з ворожого оточення⁴⁵.

Але ще більші труднощі зустріли українські повстанці з переходом із Словаччини на територію Чехії, де цивільне населення ставилося до них надзвичайно вороже. Місцеві мешканці підступом заманювали вояків у пастки, а озброєні – влаштовували засідки. Після ряду збройних сутичок відділ, оминаючи села і міста, продовжував рухатися в напрямку до чесько-австрійського кордону⁴⁶.

⁴¹ Галаса В. Наше життя і боротьба. Спогади. – Львів, 2005. – С. 99.

⁴² Там само. – С. 100–101.

⁴³ Горко М. Рік 1947 на Закерзонні (на підставі нотатника політвиховника) // Гомін України. – 1964. – 7 березня. – № 11 (773). – С. 7 (Вояцька ватра. – 1964. – № 2 (32)).

⁴⁴ В’ятрович В. Рейди УПА теренами Чехословаччини // Літопис УПА. Серія “Бібліотека”. – Т. 2. – Торонто–Львів, 2001. – С. 107–109.

⁴⁵ Там само. – С. 109–110.

⁴⁶ Громенко М. У Великому рейді. – Львів: Атлас, 2000. – С. 150–154.

25 серпня 1947 р. відділ перейшов кордон, де австрійські селяни повідомили, що вони потрапили до радянської зони окупації Австрії. Командир “Громенко” прийняв рішення рухатися вздовж чесько-австрійського кордону, до американської зони окупації Німеччини. І вже 10 вересня відділ у складі 36 вояків перейшов австрійсько-німецький кордон й наступного дня повстанці урочисто здали зброю представникам окупаційних військ США. Сотня “Громенка” була першою з упівських відділів, що пробилася за “залізну завісу” і єдиною, якій це вдалося зробити як цілісній бойовій одиниці⁴⁷.

Ще в травні 1947 р. до сотні “Ударник-4” під командою “Бурлаки”, приєдналися сотні “Ударник-6” під командою “Крилача” та “Ударник-7” під командою “Ластівки”. Командування куренем було доручено найдосвідченішому із сотенних – “Бурлаці”. Після отримання 30 травня наказу про відхід у рейд на Захід, наступного дня курінь потрапив в оточення польських військ. Прориваючись з оточення, курінь звів 18 затяжних боїв з ворогом. Під час цих боїв сотня “Бурлаки” втратила 60 стрільців, а в сотнях “Крилача” і “Ластівки” залишилося всього 53 стрільці. В боях також загинули обидва сотенні: “Крилач” і “Ластівка”⁴⁸.

Курінь під командою “Бурлаки”, вирвавшись з оточення польських військ та відірвавшись від переслідування, 22 червня 1947 р. без будь-яких збройних сутичок переходить польсько-словацький кордон⁴⁹.

Перші дні перебування на терені Словаччини були спокійними, що дозволило воякам відпочити після безперервних боїв з польськими військами. Завдяки військовому таланту командира “Бурлаки”, відділу вдавалося уникати боїв з чехословацькою армією. Маневруючи, повстанці оминали ворожі застави й засідки⁵⁰.

Але з кожним днем ситуація погіршувалася. Чехословацькі війська заблокували не тільки села, але й дороги, переходили через ріки, ліси та навіть лісові стежки. Стрільцям дошкуляв голод. Відділ декілька разів потрапляв у оточення, але зумів пробитися і продовжити виснажливий марш горами⁵¹.

⁴⁷ В’ятрович В. Рейди УПА теренами Чехословаччини // Літопис УПА. Серія “Бібліотека”. – Т. 2. – Торонто–Львів, 2001. – С. 111.

⁴⁸ В’ятрович В. Сотенний “Бурлака”. – Львів: Літопис, 2000. – С. 48–50.

⁴⁹ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 13: Перемищина – Перемиський курінь; книга перша: Денник відділу “Бурлаки” (Володимира Щигельського). – Торонто, 1986. – С. 66–67.

⁵⁰ В’ятрович В. Сотенний “Бурлака”. – Львів: Літопис, 2000. – С. 51–52.

⁵¹ Там само. – С. 52.

5 серпня 1947 р. на Лупчанській Маґурі (1316 м) відбулася одна з найбільших збройних сутичок між стрільцями відділу і курсантами чеської старшинської школи. Повстанці, зайнявши оборонні становища, завдали чоті курсантів значних втрат: шість вбитих, троє поранених. Після бою відділ, змінюючи декілька разів напрям руху, попрямував на захід⁵².

В середині серпня відділ “Бурлаки” вийшов у долину річки Ваг, яка на той час розлилася та вийшла з берегів. Єдиний можливий шлях переходу через ріку на захід перекрив полк “Словаччина”. Загалом чисельність солдатів армії та службовців СНБ, залучених до боротьби з українськими повстанцями, зросла до 15.000 осіб⁵³.

Командування частини “Теплице” виявило місце знаходження сотні та своїми військами її повністю оточило. До дій з блокування вояків УПА були залучені навіть танки⁵⁴.

У такій ситуації командир “Бурлака” на нараді з чотовими та ройовими, яка відбулася 16 серпня, для прориву з оточення та подальшого просування на захід, прийняв рішення розділити відділ на сім груп⁵⁵.

В ніч з 3 на 4 вересня 1947 р. сотенний “Бурлака” разом із чотирма вояками потрапили до чехословацького полону і через деякий час їх передано полякам⁵⁶.

Але значній частині вояків його відділу, зокрема бунчужному сотні “Ударник-4” Тарасу Бурому-“Буркуну” та медику Богдану Гуку-“Скалі”, наприкінці жовтня все ж таки вдалося перейти до американської зони окупації Німеччини⁵⁷.

Тоді ж, у червні 1947 р., під тиском польських військ на територію Словаччини відступила сотня “Ударник-1” з куреня “Лемківського” під командою “Бродича”. Зважаючи на те, що ця сотня не могла без значних втрат повернутися на Закерзоння, заступник крайового провідника ЗК “Назар” видав наказ про відхід і цієї сотні на Захід⁵⁸.

Проте 7 липня т. р. сотня “Бродича” все ж таки пробилася на терен Лемківщини. Зважаючи на те, що зв’язкові лінії були заблоковані, наказ про рейд на Захід надійшов до командира сотні із запізненням. 2 вересня сотня вирушила в дорогу. Сотенний “Бро-

⁵² Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 13. – С. 97.

⁵³ В’ятрович В. Сотенний “Бурлака”. – Львів, 2000. – С. 53–55.

⁵⁴ Там само. – С. 55.

⁵⁵ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 13. – С. 102.

⁵⁶ В’ятрович В. Сотенний “Бурлака”. – Львів, 2000. – С. 57.

⁵⁷ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 13. – С. 188–189.

⁵⁸ В’ятрович В. Рейди УПА теренами Чехословаччини // Літопис УПА. Серія “Бібліотека”. – Т. 2. – Торонто–Львів, 2001. – С. 103.

дич” вирішив просуватися іншим, ніж його попередники, шляхом: через терен Польщі по схилах Бескидів перейти до Чехії. Через насиченість терену ворожими військами, сотенний поділив відділ на декілька груп. Цим групам наприкінці вересня вдалося перейти польсько-чеський кордон і продовжити просування теренами Чехословаччини. 30 жовтня 1947 р. біля с. Коругев до чехословацького полону потрапив командир “Бродич”, але окремим групам вдалося дійти до американської зони окупації Німеччини. З усієї сотні на Захід вдалося пробитися лише 48 стрільцям⁵⁹.

Також у рейд до Західної Німеччини вирушили сотні з куреня “Месники” ТВ-27 “Бастіон” під командою Григорія Мазура-“Калиновича” та Миколи Тарабаня-“Тучі”. Сотенний “Калинович” 6 вересня 1947 р. потрапив до чехословацького полону, а сотенний “Туча” і деякі його стрільці таки пробилися до Західної Німеччини⁶⁰.

З ТВ-28 “Данилів” на Захід подалася група вояків на чолі з командиром ТВ-28 Володимиром Сорочаком-“Вороном”, яка 30 вересня 1947 р. вибралася в дорогу і 19 січня 1948 р. прибула у Західну Німеччину⁶¹.

Після масового виселення українського населення ситуація на Закерзонні була настільки важкою, що у рейд на Захід вирушили не тільки вояки УПА, але й велика кількість підпільників теренової сітки ОУН, які, згідно розпоряджень, мали залишатися на місцях⁶².

Зокрема, у рейд до Західної Європи, після відправи 18 серпня 1947 р., вирушила група підпільників з надрайону “Бескид” (Лемківщина) під керівництвом провідника Степана Голяша-“Мара”. З великими труднощами та збройними сутичками переходили вони через Словаччину, Чехію і Австрію. Але на Захід дістався лише пров. “Мар”, якому вдалося втекти з арешту СМЕРШ-у в Австрії⁶³.

Наприкінці літа 1947 р. до Західної Німеччини вирушила група есбістів на чолі з референтом СБ надрайону “Бескид” Модестом Ріпецьким-“Гориславом”. Терен Словаччини бойовики СБ подолали безперешкодно, але під час руху по Чехії мали ряд збройних сутичок з військовими ЧСР. Подолавши чесько-австрійський кордон,

⁵⁹ В’ятрович В. Рейди УПА теренами Чехословаччини // Літопис УПА. Серія “Бібліотека”. – Т. 2. – Торонто–Львів, 2001. – С. 120–122.

⁶⁰ Потічний П. Пропагандивний рейд УПА в Західну Європу. – Літопис УПА. Серія “Події і люди”. – Кн. 28. – Торонто–Львів, 2014. – С. 109.

⁶¹ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Петро Й. Потічний. Літопис УПА – Історія: Документи і Матеріали. – Торонто–Львів, 2005. – С. 518–519.

⁶² Потічний П. Пропагандивний рейд УПА в Західну Європу. – Літопис УПА. Серія “Події і люди”. – Кн. 28. – Торонто–Львів, 2014. – С. 7.

⁶³ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42. – С. 493.

есбісти увійшли до радянської зони окупації Австрії. Щоб не потрапити до більшовицького полону, група вирушила у напрямку Баварії і наприкінці жовтня на німецькій поліційній дільниці передала зброю американським воякам⁶⁴.

У 1948 р. рейди на Захід продовжувалися. Зокрема, після розформування відділів УПА й підпільної адміністрації в Грубешівщині й Підляшші восени 1947 р., група підпільників на чолі з окружним провідником Євгеном Штендерою-“Прірвою” подалася рейдом до Східної Пруссії, де перезимували і весною 1948 р. повернулися на Підляшшя. 11 травня т. р. ця група вирушила у рейд на Захід і 6 серпня прибула до Західної Німеччини⁶⁵.

Впродовж 1949 р. до Західної Німеччини прибували щораз нові рейдуючі групи УПА. Після 1949 р. переходили цими теренами численні підпільні зв'язкові, що йшли з України або до України⁶⁶.

Однією з останніх до американської зони окупації Німеччини 27 вересня 1950 р. прибула група з трьох вояків УПА, у складі якої був Микола Кулик-“Дорошенко”⁶⁷.

Загалом, впродовж 1947–1948 рр. до Німеччини та Австрії прибуло 304 вояки УПА. Майже половина вояків рейдуючих відділів (268 осіб) потрапила до чехословацького полону, і більше, ніж 50 осіб – загинули⁶⁸.

У квітні 1948 р. влада ЧСР передала польській стороні 112 полонених старшин та стрільців, серед яких були три командири сотень: “Бурлака”, “Бродич”, “Калинович”. Полонених вояків розмістили у концтаборі в Явожно, де вони пройшли через знущання, голод і тортури. 17 з них, зокрема всі три сотенні, були засуджені до смертної кари через повішення, значна частина – на довічне ув'язнення, а інша частина – на терміни від 10 до 15 років ув'язнення⁶⁹.

⁶⁴ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42. – С. 472; Орлик М. Рейдом через Чехо-Словаччину // Гомін України. – 1959. – 17 жовтня. – № 43 (544). – С. 8 (Вояцька ватра. – 1959. – № 4 (10)).

⁶⁵ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42. – С. 483.

⁶⁶ Шанковський Л. Українська Повстанча Армія / Л. Шанковський // Історія Українського Війська. – Вінніпег, 1953. – С. 792.

⁶⁷ Кулик М. Св. п. Ілля Габуда – вояк і громадянин // Гомін України. – 1982. – 12 липня. – № 33–34 (2032–33). – С. 13, 16 (Вояцька ватра. – 1982. – № 7 (151)); Пам'яті друга Миколи Кулика // Шлях перемоги. – 2013. – 23 жовтня. – С. 7.

⁶⁸ Потічний П. Пропагандивний рейд УПА в Західну Європу. – Літопис УПА. Серія “Події і люди”. – Кн. 28. – Торонто–Львів, 2014. – С. 94, 120.

⁶⁹ Лемко Г. Концтабір у Яворжні // Гомін України. – 1981. – 21 жовтня. – № 42 (1689). – С. 3 (Вояцька ватра. – 1981. – № 8 (143)).

Ці військові суди відбувалися у м. Жешуві (Ряшеві) та Перемишлі. А у м. Варшаві відбувся судовий процес над двадцять одним вояком з сотень “Хріна” і “Стаха”, захоплених у полон на терені Закерзоння та звинувачених в участі у засідці на ген. Сверчевського. Дев’ятьом з них присуджено смертні вироки. Тут доречно сказати, що тільки впродовж 1948 р. польськими військовими судами винесено 75 смертних вироків воякам УПА та членам цивільної мережі ОУН⁷⁰.

Підводячи підсумки, можна стверджувати, що рейдуючі відділи УПА своє політичне завдання виконали. Вояки цих відділів не тільки пробилися з боями через кордони, але й продемонстрували перед світом свою тверду волю боротися за суверенне право українського народу мати свою державу. Світова преса голосно заговорила про революційно-визвольну боротьбу в Україні. То ж, жертви, пов’язані з “Великим Рейдом”, хоч були великі, але не даремні⁷¹.

* * *

Прибулими до Західної Німеччини вояками заопікувалася Місія УПА при Закордонному Представництві Української Головної Визвольної Ради (ЗП УГВР). Місія УПА була організована ще у 1944 р., очолював її майор (згодом підполковник) Іван Бутковський-“Гуцул”. Наказом ч. 1. від 10.06.1948 р. командира УПА на чужині “Гуцула” був створений Штаб УПА на чужині у складі Юрія Лопатинського-“Калини”, Петра Миколенка-“Байди” і Володимира Сорочака-“Ворона”. Командиром рейдуючих частин УПА підтверджено майора “Байду”⁷².

При ЗЧ ОУН тоді існував сектор військових справ (СВС) під керівництвом Богдана Підгайного-“Аскольда”, який здійснював спроби підпорядкувати відділи УПА на еміграції СВС ЗЧ ОУН.

Варто зазначити, що впродовж 1947–1949 рр. існувало різке протистояння між ЗП УГВР і ЗЧ ОУН, яке з прибуттям рейдуючих частин УПА до Західної Німеччини навіть посилювалося, коли обидві сторони намагалися підпорядкувати собі прибулих повстанців⁷³.

⁷⁰ Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 22: УПА в світлі польських документів; книга 1: Військовий Суд Оперативної Групи “Вісла”. – Торонто–Львів, 1992. – С. 22.

⁷¹ Потічний П. Пропагандивний рейд УПА в Західну Європу. – Літопис УПА. Серія “Події і люди”. – Кн. 28. – Торонто–Львів, 2014. – С. 120.

⁷² Там само. – С. 8–10; Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42. – С. 463.

⁷³ Потічний П. Пропагандивний рейд УПА в Західну Європу. – Літопис УПА. Серія “Події і люди”. – Кн. 28. – Торонто–Львів, 2014. – С. 9.

Через колізію законодавства країн, в яких опинилися колишні вояки УПА, стосовно підпорядкування Головному Командуванню УПА, з 1949 р. воякам рекомендовано творити ветеранські (комбатантські) організації.

Першим було організовано Братство Ветеранів УПА ім. Св. Юрія Переможця в м. Міттенвальді (Західна Німеччина) у 1949 р., яке підпорядковувалося ЗЧ ОУН.

Члени рейдуючих частин обох політичних орієнтацій, які емігрували до Канади, США, Австралії, створили свої окремі організації.

На терені США організувалися станиці, які існували окремо. Після проведення у 1955 р. референдуму серед вояків УПА, які підпорядковувалися Місії УПА, у 1956 р. скликано перший установчий з'їзд, на якому створено Об'єднання колишніх вояків УПА в США і першим головою обрано Петра Миколенка-“Байду”. Станиці на терені Канади й надалі існували як окремі організації. Тільки у 1966 р. на об'єднавчому з'їзді було створено єдину організацію для обох країн, Об'єднання колишніх вояків УПА США і Канади⁷⁴.

Іншим шляхом пішли вояки рейдуючих частин, які підпорядковувалися керівництву ЗЧ ОУН⁷⁵.

На північно-американському континенті у м. Нью-Йорк 1 квітня 1950 р. створено Товариство колишніх вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича-“Тараса Чупринки” в США.

На терені Канади прибулі упівці наприкінці 1951 р. також об'єдналися у Товариство колишніх вояків УПА (ТКВ УПА в Канаді)⁷⁶.

Декілька вояків рейдуючих частин, які прибули до Австралії, в 1950-х роках об'єдналися у Станицю колишніх вояків УПА⁷⁷.

Усі комбатантські організації, зокрема Товариство колишніх вояків УПА в Канаді, Товариство колишніх вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича-“Тараса Чупринки” в США, Братство Ветеранів УПА ім. Св. Юрія Переможця в Європі та Станиця колишніх вояків УПА в Австралії, які підпорядковувалися ЗЧ ОУН, у квітні 1983 р. об'єдналися в Світове Братство колишніх вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича-“Тараса Чупринки”. Першим головою Світового

⁷⁴ Потічний П. Пропагандивний рейд УПА в Західну Європу. – Літопис УПА. Серія “Події і люди”. – Кн. 28. – Торонто–Львів, 2014. – С. 11.

⁷⁵ Там само. – С. 12.

⁷⁶ Кальба М. Головна Управа Т-ва вояків Української Повстанської Армії ім. ген.-хор. Романа Шухевича – Тараса Чупринки в ЗСА // Альманах Товариства вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича – Тараса Чупринки в ЗСА 1950–2000. – Детройт–Київ–Нью-Йорк, 2000. – С. 35–37.

⁷⁷ Упівці в Австралії // Гомін України. – 1974. – 7 січня. – № 1–2 (1284–85). – С. 4 (Вояцька ватра. – 1974. – № 1 (91)).

Братства був Лев Футала, згодом – Михайло Ковальчин. На даний час Виконуючим Головою є Богдан Ковалик⁷⁸.

Намагання створити об'єднану організацію усіх вояків УПА за кордоном не мали успіху. Але рішення ОКВ УПА в 1973 р. дали поштовх до створення спільного видавництва⁷⁹.

То ж, 2 вересня 1973 р. було засновано видавництво “Літопис УПА”, як спільне видання Об'єднання колишніх вояків УПА США і Канади та Товариств колишніх вояків УПА в США і Канаді. За увесь час діяльності видавництва, станом на червень 2014 р., видруковано 113 томів у чотирьох серіях, які адміністрація “Літопису УПА” безкоштовно поширює по бібліотеках обласних і районних центрів та сільських населених пунктів України, а також по бібліотеках наукових установ Канади, США, Європи, Австралії, Латинської Америки та культурних центрах української діаспори⁸⁰.

* * *

Як уже зазначалося, прибулі до Канади упівці об'єдналися у Товариство бувших (колишніх) вояків УПА в Канаді з осідком у м. Торонто і 11 листопада 1951 р. ухвалили статут та обрали Головну Управу. Першим головою ТКВ УПА був обраний Степан Котелець-“Лісовий”, а до складу Головної Управи увійшли: Микола Кошик-“Горко” – заступник, Петро Мицак-“Прапор” – секретар, Микола Кулик-“Дорошенко” – член Головної Управи. Незабаром, після створення Товариства, у Вінніпеґу постала перша філія⁸¹.

Згодом організувалися відділи ТКВ у таких місцевостях, як Віндзор, Ошава, Сейнт-Кетеринс, Монтреаль, Судбури.

А вже 26 грудня 1952 р. у м. Торонто відбувся II з'їзд ТКВ УПА в Канаді, на якому делегати відділів звітували про свою діяльність та планували діяльність на майбутнє⁸².

Відтак, до 1957 р. проходили щорічні збори ТКВ УПА в Канаді.

⁷⁸ Футала Л. Світове Братство вояків Української Повстанської Армії // Альманах Товариства вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича – Тараса Чупринки в ЗСА 1950–2000. – Детройт–Київ–Нью-Йорк, 2000. – С. 73–76.

⁷⁹ Потічний П. Пропагандивний рейд УПА в Західну Європу. – Літопис УПА. Серія “Події і люди”. – Кн. 28. – Торонто–Львів, 2014. – С. 12.

⁸⁰ Посівнич М. “Літопису УПА” – 40 років // Шлях перемоги. – 2013. – 11 вересня. – С. 5; Літопис УПА // Гомін України. – 1977. – 5 березня. – № 10 (1450). – С. 9 (Вояцька ватра. – 1977. – № 2 (105)).

⁸¹ The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. – Box # 112, folder 11, pp. 1-2 (обіжник ч. 1/52).

⁸² The Peter J. Potichnyj Collection... – Box # 112 (обіжник ч. 2/52).

На V Загальному зборі Товариства, який пройшов 9 березня 1957 р., було підбито підсумки діяльності ТКВ УПА за 5-річний термін. Також на зборі прийнято новий статут, на підставі якого членами ТКВ могли бути не тільки колишні вояки УПА, а й члени збройного підпілля з рідних земель, що перебували у Канаді⁸³.

VI Загальний збір ТКВ УПА відбувся 29 березня 1959 р. На ньому заслухано звіти Голови ТКВ УПА в Канаді Миколи Кулика та секретаря Володимира Макара, а також прийнято ряд важливих резолюцій⁸⁴.

29 квітня 1961 р. пройшов VII Загальний збір Товариства, який розглянув діяльність Головної Управи та прийняв резолюції⁸⁵.

VIII Загальний збір Товариства зібрався 27 квітня 1963 року. На ньому були присутні члени і представники відділів ТКВ УПА в Канаді числом 21 особа, а також запрошені гості: керівники та представники різних українських організацій⁸⁶.

На IX Загальному зборі ТКВ УПА в Канаді, який відбувся 30 жовтня 1965 р., розглядалися питання діяльності Головної Управи у видавничому та суспільно-громадському напрямках⁸⁷.

Після IX збору інші зібрання Товариства стали проходити через 3 роки, а згодом і через довший проміжок часу:

X Загальний збір ТКВ УПА в Канаді – 9 листопада 1968 р.⁸⁸

XI Загальний збір ТКВ УПА в Канаді – 11 листопада 1971 р.⁸⁹

XII Загальний збір ТКВ УПА в Канаді – 14 грудня 1974 р.⁹⁰

XIII Загальний збір ТКВ УПА в Канаді – 2 грудня 1978 р.⁹¹

XIV Загальний збір ТКВ УПА в Канаді – 27 лютого 1982 р.⁹²

XV Загальний збір ТКВ УПА в Канаді – 11–12 квітня 1986 р.⁹³

XVI Загальний збір ТКВ УПА в Канаді – 1–2 травня 1993 р.⁹⁴

⁸³ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 112 (обіжник ч. 1/57); 30-річчя Товариства колишніх вояків Української Повстанської Армії в Канаді. – Торонто: Гомін України, 1982. – С. 28.

⁸⁴ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 112 (обіжник ч. 1/59).

⁸⁵ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 112 (обіжник ч. 1/1961).

⁸⁶ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 113 (обіжник ч. 1/1963).

⁸⁷ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 113 (обіжник ч. 1/19/1965–1968).

⁸⁸ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 113 (обіжник ч. 1/24/1968–1971).

⁸⁹ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 113 (обіжник ч. 1/28/1971–1974).

⁹⁰ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 112 (обіжник ч. 1/33/1974–1977).

⁹¹ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 114 (обіжник ч. 1/46/1978–81).

⁹² The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 112 (обіжник ч. 1/54/1982–84).

⁹³ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 112 (обіжник ч. 1/68/1986–88).

⁹⁴ The Peter J. Potichnyj Collection... – Вох # 112, folder 13. pp. 17–18 (обіжний лист ч. 15/80/1986–93).

XVII Загальний збір ТКВ УПА Головна Управа планувала провести 24–25 травня 1997 р., згодом дату перенесли на 9 червня 2000 р. Але через ряд вагомих причин збір так і не відбувся⁹⁵.

До 30-річчя діяльності ТКВ УПА в Канаді, 27 лютого 1982 р. була видана брошура “30-річчя Товариства колишніх вояків Української Повстанської Армії в Канаді”, в якій підсумована праця Товариства впродовж тридцяти років діяльності на чотирьох відтинках: 1) організаційному, 2) суспільно-громадському, 3) політично-інформативному і видавничому, 4) допомоговому⁹⁶.

Щороку у місяці жовтні члени ТКВ УПА відзначають святочними академіями річницю створення УПА, на які постійно прибувають представники українських державницьких організацій та виступають з концертом українські хори та інші ансамблі⁹⁷. (29)

До відзначення 45-річчя заснування УПА (1942–1987) в м. Торонто було створено загально-упівський Діловий Комітет під головуванням Миколи Кулика для побудови пам’ятника Слава УПА на цвинтарі Св. Володимира в м. Оквил, Онтаріо. Упродовж 1987–1988 рр. тривала збірка коштів та розпочато спорудження. У неділю 22 травня 1988 р. відбувся урочистий захід з відкриття і посвячення пам’ятника⁹⁸.

Кожного року український ветеранський комітет, за участі духовенства, проводить Соборну Зеленосвяточну Панахиду. Після побудови пам’ятника Слава УПА ця святкова Панахида стало відбувається біля цього монументу⁹⁹.

З проголошенням Незалежності України 24 серпня 1991 р., Головна Управа ТКВ УПА в Канаді налагодила тісні взаємовідносини з Головною Булавою Всеукраїнського Братства ОУН-УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича-“Тараса Чупринки”, надавала матеріальну допомогу Крайовим Братствам Львівщини, Івано-Франківщини, Тернопільщини, Київщини і поодиноким ветеранам та їхнім родинам.

Вагому допомогі Головна Управа ТКВ УПА надала при будівництві Будинку інвалідів УПА “Говерля” в м. Моршині Львівської області, зібравши та надіславши до України впродовж 1994–1996 рр. близько 40.000 канадських доларів¹⁰⁰.

⁹⁵ Архів ТКВ УПА в Канаді (листи Голови ТКВ УПА М. Кошика).

⁹⁶ 30-річчя Товариства колишніх вояків Української Повстанської Армії в Канаді. – Торонто: Гомін України, 1982. – 64 с.

⁹⁷ Архів ТКВ УПА в Канаді (листи Голови ТКВ УПА М. Кошика; лист Головної Управи ТКВ УПА в Канаді від 29.08.1998 р.).

⁹⁸ The Peter J. Potichnyj Collection... – Box # 112, folder 12, pp. 23-29 (обіжні листи чч. 6/73/1986–88; 7/74; 7/74/1986–88).

⁹⁹ Архів ТКВ УПА в Канаді (листи Голови ТКВ УПА М. Кошика до духовництва).

¹⁰⁰ Архів ТКВ УПА в Канаді (лист Голови ТКВ УПА М. Кошика від 27.11.1998 р.).

Від 6 до 28 серпня 1992 р. делегація ТКВ УПА в Канаді перебувала на терені України, де брала участь у святкуванні 50-річчя УПА. 8 серпня в м. Києві, у палаці “Україна”, відбулася урочиста академія, на якій виступали голова Всеукраїнського Братства ОУН-УПА Михайло Зеленчук, голова Світового Братства УПА Лев Футала, голова ТКВ УПА в Канаді Віктор Новак, представники ветеранських організацій з США, Австралії, Англії, Німеччини та інших країн¹⁰¹.

У липні 1997 р. делегація ТКВ УПА в Канаді числом 34 особи прилетіла до України, де впродовж трьох тижнів здійснила подорож теренами за маршрутом: Львів, Тернопіль, Коломия, Яремче, Надвірна, Чернівці, Кам’янець-Подільський, Хмельницький, Вінниця, Умань, Одеса, Миколаїв, Херсон, Нова Каховка, Сімферополь, Ялта, Феодосія, Мелітополь, Запоріжжя, Запорізька Січ, Дніпропетровськ, Харків, Полтава, Чернігів, Канів, Черкаси, Київ. Під час перебування в Україні ветерани з ТКВ УПА мали зустрічі з членами Всеукраїнського Братства ОУН-УПА¹⁰².

Головна Управа Товариства колишніх вояків УПА в Канаді підтримує тісні взаємозв’язки з іншими українськими комбатантськими організаціями, зокрема з Братством колишніх вояків 1-ої Української Дивізії УНА, Українським вільним козацтвом, Українською стрілецькою громадою, Братством карпатських січовиків та іншими¹⁰³.

ТКВ УПА є повноправним членом Конгресу Українців Канади (КУК), понадпартійної громадської організації. КУК входив до складу Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ, згодом Світового Конгресу Українців – СКУ).

Також ТКВ УПА є членом Українських державницьких організацій, як Ліга Українців Канади (ЛУК), Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) та інших¹⁰⁴.

У тижневику “Гомін України” (Торонто, Канада) починаючи від жовтня 1957 р. періодично друкувалася під назвою “Вояцька Ватра” сторінка ТКВ УПА в Канаді, редагована Володимиром Макаром, в якій публікувалися матеріали стосовно визвольної боротьби УПА та діяльності Товариства¹⁰⁵.

¹⁰¹ The Peter J. Potichnyj Collection... – Box # 112? folder 13? pp. 13-16 (обіжний лист ч. 12/79/1986–1992).

¹⁰² Архів ТКВ УПА в Канаді (лист Голови ТКВ УПА М. Кошика від 28.11.1998 р.)

¹⁰³ Архів ТКВ УПА в Канаді (лист Головної Управи ТКВ УПА від 15.08.2000 р.)

¹⁰⁴ Архів ТКВ УПА в Канаді (листи Головної Управи ТКВ УПА від 12.02.1997 р. і 26.11.1998 р.).

¹⁰⁵ 30-річчя Товариства колишніх вояків Української Повстанської Армії в Канаді... – С. 19.

Від моменту заснування і до теперішнього часу Товариство колишніх вояків УПА в Канаді очолювали:

Степан Котелець-“Лісовий” (1951–1953)

Микола Кошик-“Горко” (1953–1955)

Іван Козак-“Борис” (1955–1957)

Микола Кулик-“Дорошенко” (1957–1963)

Микола Кошик-“Горко” (1963–1971)

Микола Кулик-“Дорошенко” (1971–1987)

Віктор Новак-“Крилатий” (1987–1993)

Микола Кошик-“Горко” (1993–по даний час [2015])¹⁰⁶.

* * *

Основу даного збірника складають 84 документи, з яких 72 – це “Обіжники” чи “Обіжні листи”, 8 – Обіжники-комунікати, які видавалися спільно з Товариством Вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича – “Тараса Чупринки” в США, 2 – статuti ТКВ УПА в Канаді, редакцій 1951 і 1957 років, та по одному документу з початків творення Товариства, а саме – Резолюції Товариства бувших Вояків УПА на еміграції в Канаді від 11 листопада 1951 р. та бланк заяви на членство у ТКВ УПА в Канаді. Слід зазначити, що “Обіжники” виходили на нерегулярній основі в період 1952–1993 рр., відтак, після смерті 26 грудня 1993 р. Володимира Макара, який вів усе діловодство Товариства, випуск “Обіжників” припинився, хоча ТКВ УПА в Канаді існує та надалі активно працює на громадській ниві дотепер (2015 р.). Документальну частину доповнено біографічними довідками керівників та членів ТКВ УПА, які свого часу друкувалися у т. 42 “Літопису УПА”, і фотоілюстративним матеріалом. Усі документи походять з колекції Петра Й. Потічного “Підпільна і протипідпільна боротьба в Україні” при університеті Торонто (Канада) та зберігаються в пачках 112–114 (The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Boxes 112–114), які головню містять архіви ГУ ТКВ УПА в Канаді та відділу ТКВ УПА в Торонто (Канада), передані на зберігання св. п. Миколою Куликом.

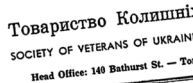
За всебічне сприяння та допомогу в набутті й опрацюванні документів і матеріалів для укладення цього збірника упорядники складають щирю подяку Відповідальному редакторові “Літопису УПА” проф. Петру Й. Потічному, Головному адміністраторові видавництва “Літопис УПА” п. Роману Кулику, Голові ТКВ УПА в Канаді п. Миколі Кошику та Голові управи відділу ТКВ УПА в Монреалі (Канада) п. Іванові Василевському-Путко.

¹⁰⁶ 30-річчя Товариства колишніх вояків Української Повстанської Армії в Канаді... – С. 31.

ДОКУМЕНТИ

Head Office: 140 Bathurst St. — Toronto

Head Office: 140 Bathurst St. — Toronto

Head Office: 140 Bathurst St. — 14

ДОРОГІ ДРУЗІ,

з і Станиць
в Канаді

ний час за нами. Ця поре
ня праці посиленням зб
з збірок бувас і але;
в. Люди нарікають, але
с, стало вже притаманн
Товариства к. воєнк
нші наші громадські а
лілі, як ВФ, ФОУ, прес
вих ОУАБ таке, щоби
видав
ю уц
ний Ф
ля д
увінчали
і писані
і. Але

Товариство Колишніх Вояків УПА в Канаді
SOCIETY OF VETERANS OF UKRAINIAN INSURGENT ARMY (UPA) IN CANADA
St. — Toronto, Ont. M5V 2R3 — Tel. (416) 366-9350

Head Office: 140 Bathurst St. — Toronto, Ont. M5T 1A5

Торонто, 8 грудня 1983.

Товарищ
SOCIETY OF V
Head Office

лів і членів
УПА в Канаді
Ірландії,

Ділимося з друз.
дою сумною і бо
4.30 ранку, у
покоївся в Бо

Народжений в Україні. Як чотови-
вча "Галайди", а
олях в Угнівщині, а
жений і вивезений
а дружиною, зв'язок
мону України". Як
участь у праці ОУВ
з дружиною перевод
бував у шпиталях в
сно своє життя.
часів борот
ув у гл

ГОЛОВНІ
ІСТВ ЮЛИШНІХ ВОЯКІВ

ОБІЖНИЙ ЛИСТ

ілів

Дорогі Друзі!

радісного Празника Різдва Христового і на поспі-
шку, приємно нам повідомити Вас, що ба-
жувального поділу упівських са-
удемо тут розгля-
• Люб-

О Б І Ж

До
всіх Відділів і Членів
Т-ва кол.вояків УПА
в Канаді.

Одночасно з цим Об'їзним листом роз-
ки, разом з кількома сотками обгорток. Дав-
треб було шорку відновити/ хай кожний.
В канцелярії Головної Управи нашого Т
коу наркотики; вони будуть розіслані пізні-
віднакупувати платність членських вкладів /
кожного члена і вирішити всі деталі.

Згідно з ухвалою Восьмої Конференції ко-
що відбулася 6.12.1969 р. в Ірвінґтоні Н.Д.
стрінувати ветеранські шпиталі, які символі-
зує членів урочистих нагодів. Шпи-
таль, або т.зв. "сайз", в
належності. Проси-
найдолішли-
капел-
Вояків уп

ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч.

До Відділів, Станиць і членотва
Т-ва к.в. УПА в Канаді

дорогі друзі,

моя з членами Т-ра К.Р.У.
'ятниці, 13 серпня 1982 р.
, на 62-ому році життя, в
Товариства
св.п. МОСИП Р

с.в.п. НОСИП Н

жених 25 березня
в місту, був а-
льсько-

Колишніх Вояків УПА
Ukrainian Insurgent Army
Tel: 812

ans of Ukrainian Ins — Tel: E

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 7/60/1982-84

Відділ/Станиця:
ВП.

До
Відділів, Станиць і Членств
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Дорогі друзі,

[illegible][illegible]

3. Платівки на ім'я громадян України, які перебувають за кордоном, вилучаються з обігу і знищуються. Записки на них у вилученні не беруться. Залишки платіжних засобів, які перебувають у вилученні, передаються на баланс банків, які вилучили їх. Залишки платіжних засобів, які перебувають у вилученні, передаються на баланс банків, які вилучили їх.

Товариство Колишніх Вояків УПА в Канаді
SOCIETY OF VETERANS OF UKRAINIAN INSURGENT ARMY (UPA) IN CANADA
Toronto, Ont. M5V 2R3 — Tel. (416) 366-1111

SOCIETY OF VETERANS OF UKRAINIAN INSURGENT
Head Office: 140 Bathurst St. — Toronto, Ont. M5V 2R3 — Tel. (416) 366

ТОРОНТО, ГРУДЕНЬ 1992

ОБЩНИЙ ЛИСТ ч. 12 (79) 1986-1992

До
Відділів, Станиць і Членств
Т-ва к. вояків УПА в Канаді

Святкування 50-річчя УПА в Україні

До найбільшого й найвідомішого, що за весь час існування Товариства кол. воїнів УПА в Канаді ми досі очікуємо, належить Святкування 50-річчя УПА. 50 років ми жили до того дня, коли в Україні відбувся повстання. Тривало понад три тижні в Україні. 50 років ми жили до того дня, коли в Україні відбувся повстання. Тривало понад три тижні в Україні. 50 років ми жили до того дня, коли в Україні відбувся повстання. Тривало понад три тижні в Україні.

№ 1

СТАТУТ ТОВАРИСТВА БУВШИХ ВОЯКІВ УПА (1951 р.)

СТАТУТ ТОВАРИСТВА Б.[УВШИХ] ВОЯКІВ УПА

I.

1. Назва: Товариство б. вояків УПА (Т-во б. в. УПА).
Осідок Товариства: Торонто, Онт.[аріо], Канада.

II. Мета Товариства.

2. Метою Товариства б. вояків УПА є:
- а) плекання традицій українських збройних сил,
 - б) об'єднання бувших вояків УПА на терені Канади,
 - в) моральна і матеріальна допомога своїм членам.

III. Члени

3. Членами Товариства можуть стати стрільці, підстаршини і старшини всіх частин і формацій УПА.
4. Кожний член є обов'язаний виконувати всі постанови статуту.
5. Обов'язком кожного члена є брати участь у загальному з'їзді з правом бути обраним до керівних органів Товариства б. в. УПА.

IV. Зміст праці.

6. Для зреалізування своєї мети, Товариство приходить з поміччю всім своїм друзям з УПА та цілому визвольному революційному рухові на Українських Землях, шляхом:
- а) висвітлювання українській еміграції на терені Канади загрози комуно-більшевизму та московського імперіялізму,
 - б) інформування мешканців Канади про цілі і завдання боротьби українського народу з окупантом,
 - в) інформування про збройну силу українського народу – УПА та державно-політичний провід УГВР,
 - г) збирання вкладок від членів та пожертв від українського суспільства на дальше провадження національно-визвольної боротьби українського народу.

V. Прийняття і виключення членів Товариства.

7. а) Кожний б. вояк УПА може стати членом Товариства на підставі письмової заяви, потвердженої двома членами Товариства.
- б) Кожний член товариства може бути виключений з Товариства за порушення постанов статуту.

VI. Провідні органи Товариства.

8. Провідними органами Товариства є:

- а) Загальний З'їзд членів,
- б) Головна Управа,
- в) Контрольна Комісія.

VII. Загальний З'їзд членів Товариства.

9. а) Загальний З'їзд членів Товариства являється найвищим керівним органом Товариства. Всі члени є обов'язані брати участь у Загальному З'їзді.
- б) Загальний З'їзд відбувається раз у рік. До його компетенцій належить опрацювання статуту Товариства, його доповнення або зміни, вибір Головної Управи, покладження відкликів виключення або відмови прийняття в члени і ліквідація Товариства.
- в) Загальний З'їзд заслушує звіти Управи та приймає рішення згідно зі своїми уповноваженнями.
- г) Члени Товариства, які із-за різних причин не можуть бути присутні на Загальному З'їзді, є обов'язані передати на письмі свій голос тим, які будуть присутні на Загальному З'їзді.
- г) Постанови западають більшістю голосів присутніх. Для зміни статуту чи розв'язання Товариства потрібна більшість 2/3 голосів.

VIII. Головна Управа.

10. Головну Управу Товариства вибирає Загальний З'їзд членів на протяз одного року, в складі: голова, заступник і секретар.

11. Головна Управа Товариства являється його викон[авч]им органом.

IX. Контрольна Комісія.

12. Контрольну Комісію вибирається на Загальному З'їзді на протяз одного року, в складі: голова і заступник. Завданням Контрольної Комісії є перепроводження контролі діяльності Товариства, а зокрема матеріальної і фінансової сторінки праці керівного органу.

X. Фонди.

13. На фонди Товариства складаються:

- а) членські вкладки, висоту яких встановляє Загальний З'їзд членів,
- б) пожертви і датки,

- в) дохід з імпрез,
- г) інші приходи.

XI. Філії.

14. а) В місцевостях, де перебуває не менше 3 друзів, б. вояків УПА, можна відкривати Філії Товариства. Філії ведуть свою працю на підставі цього статута, а їх голови рахуються членами Головної Управи Товариства.
- б) В склад Управи Філії входять: голова і заступник.
- в) В склад Контрольної Комісії входить голова і його заступник.

XII. Ліквідація Товариства.

15. Про ліквідацію Товариства б. вояків УПА в Канаді рішає Загальний З'їзд членів по розгляненні неможливості дальшого його існування. В випадку неможливості скликання Загального З'їзду членів, про ліквідацію рішає Головна Управа з Контрольною Комісією. Майно Товариства, в випадку ліквідації, передається на національні цілі.

Торонто, дня 11 листопада 1951.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 2, pp. 1–2.
Оригінал. Машинопис.

№ 2

РЕЗОЛЮЦІЇ ТОВАРИСТВА БУВШИХ ВОЯКІВ УПА НА ЕМІГРАЦІЇ В КАНАДІ

РЕЗОЛЮЦІЇ ТОВАРИСТВА БУВШИХ ВОЯКІВ УПА НА ЕМІГРАЦІЇ В КАНАДІ

Ми, бувші вояки УПА, на Загальних Сходах, що відбулися дня 11 листопада 1951 р. в Торонті, після розглянення статуту Т-ва б. вояків УПА та вибору Головної Управи, стверджуємо наступне:

1. Ми, бувші вояки УПА, по виконанню вступної частини наложених на нас обов'язків Головним Командуванням УПА і політичним Проводом УГВР, тут, на далекій чужині, заявляємо нашу непохитну вірність ідеям і чинам національно-визвольних змагань, реалізованих ОУН, УПА, УГВР.
2. Як колишні вояки УПА, що брали активну участь у боротьбі з окупантом на Рідних Землях, всеціло розуміємо суть українських визвольних змагань, тому підкреслюємо свою готовність долати всіх зусиль, щоб наложений на нас Воюючою Україною обов'язок виконати успішно і гідно. Вірні заповітам великих синів України, змагатимемо до поширення тих святих ідеалів, що в їх обороні стоїть сьогодні скривавлена та неподолана Українська Нація, будучи авангардом боротьби проти відвічного ворога України та цілого культурного світу – нахабної, злочинної, імперіалістичної Москви.
3. Кривава боротьба за святі ідеали, за визволення і самостійне державне життя Української Нації ведеться безупинно та героїчно серед кривавих жертв наших батьків, матерів, братів і сестер, засвідчуючи вже не перший раз перед цілим світом, що український нарід рішений на всі жертви, щоби стати неподільним господарем на своїй землі. Україна бореться не за зміну режиму, не за зміну тирангобителя з червоного на білого, але за повне і неподільне право будувати своє власне життя по своїй уподобі. Державними актами перших Визвольних Змагань, а опісля Актом 30 червня 1941 р. виразно і недвозначно підкреслено незламну волю Української Нації жити самостійним життям в Українській Самостійній Соборній Державі.
4. За вихідну точку нашої діяльності на еміграції беремо слова із Звернення Воюючої України до бійців і командирів

рейдуючих відділів УПА: “Хоч Ви опинились сьогодні далеко від Рідних Земель, боротьба для Вас не закінчена. Ворог, який гнобить Вашу Батьківщину, діє і там, і Ви мусите боротися проти нього, як ще недавно Ви боролися із зброєю в руках в Україні. Продовжуйте на чужині зберігати і плекати героїчні традиції УПА і високо несіть прапор її слави!”

5. Уважаємо, що в обличчі сучасної великої хвилини, в обличчі наступу злочинної імперіялістичної Москви на все, що українське, там червоної, а тут білої, необхідний спільний фронт усіх українців доброї волі для повного успіху української визвольної справи.
6. Уважаємо себе і на далі нерозривною частиною Українського Народу, що бореться за зреалізування передових ідеалів людства, – “за волю народів, за волю людини, за народоправство і за соціальну справедливість”.
7. Пересилаємо палкий дружній привіт Воюючій Україні, героїчній Українській Повстанчій Армії, революційному урядові – Українській Головній Визвольній Раді, Організації Українських Націоналістів та її Закордонним Частинам.
8. Заявляємо свою відданість нашим Церквам.
9. Вітаємо наших друзів, зорганізованих у “Братстві бувших вояків УПА ім. Св. Юрія Переможця” в Європі і в “Товаристві бувших вояків УПА” в США. Окремо вітаємо і всіх інших старшин, підстаршин та стрільців УПА, що їх незавидна доля розкинула по цілому світі.
10. Висловлюємо вдячність урядові Канади, що уможливив нам поселення у своїй гостинній і багатій країні.
11. Стверджуємо з болем серця факт, що на терені Канади певна частина наших друзів, опинившись в орбіті шкідливої пропаганди для українського визвольного руху, ціллю якої є розбити єдність революційного фронту ОУН–УПА–УГВР, відійшла від тих головних принципів, що лягли в основу сучасних змагань за визволення України. Цим закликаємо їх зрев[і]зувати свої дотеперішні погляди і вступити, згідно з дорученням Головного Командування УПА, на властивий шлях.

Торонто, дня 11 листопада 1951.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 2, pp. 10–11.
Оригінал. Машинопис.

№ 3
ЗАЯВА НА ЧЛЕНСТВО У ТКВ УПА В КАНАДІ

....., дня..... 19....
(місцевість)

До
Головної Управи
ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ
Торонто, Онтаріо.

ЗАЯВА

Цим прошу прийняти мене в ряди членів Товариства кол. вояків УПА в Канаді. Всі дані про мою участь в рядах УПА згл. збройного підпілля УПА подаю в понижчій анкеті, згідно з моєю вояцькою честю.

Моя адреса:
..... власноручний підпис

АНКЕТА

I.

Ім'я:..... Прізвище:.....
Дата і місце народження:
Національність і віровизнання:
Освіта, фах, тепер.[ішне] заняття:
Родинний стан, члени родини:

II.

194... р. у від. к-ра:	Чота:	Рій:	Ступінь:
194... р. -//-	//	//	//
194... р. -//-	//	//	//
194... р. -//-	//	//	//

Збройне підпілля [ОУН]:

194... р. у Надрайоні:	Районі:	СКВ:	Функція:
194... р. у -//-	//	//	//
194... р. у -//-	//	//	//
194... р. у -//-	//	//	//

Псевдо Вашого курінного командира:

Псевдо (над)районових провідників:

Двох свідків (їхні імена й прізвища й адреси), які знають Вас з рядів УПА:

1)..... 2).....

Адреса:..... Адреса:.....

Країна:..... Країна:.....

III.

Який військовий вишкіл перейшов (коли і де):.....
.....
Інші вишколи в Краю:.....
У яких вишколах брав участь як інструктор (коли і де):
.....
У яких більших боях (акціях) брав участь, точні або приблизні дати боїв:
.....
Скільки разів був поранений:..... Важко поранений:..... Легко:.....
.....
Відзначення (за що):.....
Похвала (за що):.....
Ваше псевдо(-а) в рядах УПА згл. в збройному підпіллі (і в якому часі):
.....
Що зробив окупант з Вашою родиною:.....
Де тепер перебуває Ваша родина:

IV.

Коли Ви опустили Край?
З якою сотнею чи групою:.....
Скільки вояків начисляла група:..... К-р групи:.....
Скільки вояків Вашої групи впало в рейді:.... Пропало:.... Дійшло: ...
Коли і де закінчився рейд:
Теперішній стан здоров'я:
До яких організацій належите:
Яку пресу передплатуєте (читаєте):.....
Чи маєте написаний або чи можете написати який спомин з часів перебування в рядах УПА або збройного підпілля [ОУН]:
.....
Чи можете подати список відомих Вам друзів з рядів УПА, що впали в боях, та подати про них ближчі дані (прізвища, псевдо, місцевість, дату смерті і т. п.):.....
.....
Евентуальні інші дані:
.....

_____ 19... _____
місцевість, дата власноручний підпис

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 2, pp. 8–9.
Оригінал. Машинопис.

№ 4
ОБІЖНИК ч. 1/52

8 березня 1952 р.

ГОЛОВНА УПРАВА
ТОВАРИСТВА Б. ВОЯКІВ УПА

Торонто, 8 березня 1952.

ОБІЖНИК ч. 1/52.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Всім нам глибоко стоїть у пам'яті наше недавнє минуле: жорстокі дні боротьби зі зброєю в руках, дні повні невигод і небезпек, що вимагали щоденної самопожертви у постійному нерівному змагу з відвічним ворогом України – московським окупантом, наші рейди через ряд країн у Західню Європу, ... все те здавалось тоді навіть нам самим неймовірним і неможливим до виконання. Та однак все те ми маємо за собою, хоч і небагатьом з нас довелося опинитись у вільному західньому світі.

Весь досвід минулого говорить нам про те, що являє собою життя та вчить нас, як треба змагатись і боротись, щоб добитись визначеної нам Меті та ніколи не спочити, аж до повного її досягнення.

Ми завсі[г]ди повинні пам'ятати про це наше недавнє-минуле і бути в постійному духовому зв'язку з нашими друзями, що в боротьбі з лютим ворогом – червоним московським молохом складають на жертівнику Батьківщини свої буйні голови за українську Правду, за життя і волю українського народу.

Розкинені силою обставин по різних країнах усього світу, розділені від себе великими просторами, тим більше мусимо скріплювати духову зв'язь і дружність, що нас усіх єднає в одну громаду, та змагати до того, щоб наша нечисленна група стала зорганізованою цілістю. Нашим завданням є об'єднати всіх наших вояків на терені Канади в одну організацію, з метою плекати славні традиції боротьби УПА та в потребі подавати своїм членам моральну і матеріальну допомогу.

За прикладом наших Друзів у Західній Європі, що зорганізувались у "Братство б. Вояків УПА ім. Св. Юрія Переможця", та в США ("Товариство б. Вояків УПА"), ми тут об'єдналися в "Товариство б. Вояків УПА" в Канаді, з осідком у Торонті, Онт., і в дні 11 листопада 1951 р. вибрали Головну Управу, в склад якої ввійшли Друзі:

Лісовий – Голова, Горко – заступник, Прапор – секретар, Дорошенко – член Гол. Управи.

Контрольна комісія: Крук – Голова, Юрій – член.

Недовго після створення нашого Товариства, у Вінніпегу, Ман., постала перша Філія, якої головою став д. Борис.

Згідно зі статутом, розділ XI, голови Філій рахуються членами Головної Управи Товариства.

Згідно зі статутом, розділ XI, точка 14 а, в тих місцевостях, де є відповідна кількість членів, наші друзі вояки повинні відкрити Філії Товариства. Обрану на основуючих зборах Управу Філії затверджує Головна Управа Товариства.

Філії зобов'язані надсилати до Гол.[овної] Управи відпис протоколу основуючих зборів, квартальні звіти зі своєї діяльності та копії протоколів засідань своєї Управи.

Члени Філій складають членські внески у висоті, затвердженій Загальним З'їздом. Філії затримують у себе 40 % членських внесків на власні видатки, а решту надсилають до Гол.[овної] Управи.

3.

Канцелярія Головної Управи Товариства міститься в “Домі Прогресу” в Торонті, Онт., при 140 Бетерст Стр., де Товариство отримало до безоплатного користування на цілий 1952 рік приміщення в канцелярії КУ СУМ-у.

4.

На першому засіданні Головної Управи прийнято більшістю голосів, що членська вкладка має виносити \$ 0,50 місячно, рахуючи від 1.XI.1951 р.

На другому засіданні звільнено від обов'язку сплати чл. вкладок таких членів: а) інвалідів, б) студіюючих під час шкільного року, в) потерпілих у різних випадках.

5.

Досі пророблено таку працю:

1. Видано цикльостиловим друком і розіслано членам статут Товариства,

2. видруковано на цикльостилі резолюції З'їзду та опубліковано їх у пресі,

3. опубліковано в пресі заклик в справі збірки на допомогу інвалідам УПА в Європі (“Гомін України” з 9.2.[19]52.),

4. підготовано і переведено 2 березня ц. р. Жалібну Академію з приводу 2-гої річниці смерти Головного Командира УПА сл. п. ген. Тараса Чупринки. Академія пройшла з великим моральним і матеріальним успіхом.

6.

В найближчому часі будуть розіслані по всій Канаді збіркові листи на допомогу інвалідам УПА в Європі.

Звертаємось до всіх членів з закликом допомогти перевести збірку на місцях у співпраці з іншими українськими організаціями й установами. Для збірок треба використовувати всілякі нагоди, як весілля, уродини, імпрези і т. п.

Членська виказка Братства бувших вояків УПА ім. Св. Юрія Переможця в Німеччині, видана Миколі Кулику – «Дорошенкові». 1951 р.

7.

На бажання наших Друзів, Головна Управа Товариства б. Вояків УПА в Канаді рішила придбати для всіх своїх членів упівську відзнаку і виказку, видану Братством б. Вояків УПА ім. Св. Юрія Переможця. Якщо котрий член привіз таку виказку з собою з Європи, вона є важна на терені Канади, без уваги на зазначене на ній місце видачі.

Всі Друзі, які ще не мають упівської відзнаки і виказки, а бажали б їх мати, повинні надіслати до Головної Управи такі свої дані:

- а) ім'я і прізвище (на яке тепер живе) та псевдо з УПА,
- б) дату народження,
- в) назву терену, на якому служив в УПА (воєнна округа),
- г) дві фотознімки.

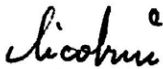
Друзі!

В другу річницю героїчної смерті Головного Командира УПА сл. п. ген. Тараса Чупринки, закарбуймо собі в серцях і в пам'яті оці глибоко нас зобов'язуючі слова з Його наказу в День УПА 14 жовтня 1947 року:

“... Героїчна боротьба УПА і визвольно-революційного підпілля, – це найбільш героїчна доба в історії України... Такої геройської доби взагалі не знає історія людства. В тінь пішли прославлені герої Тернопілів. На героїзмі УПА і визвольно-революційного підпілля будуть виховуватися нові українські покоління. Боець УПА, український революціонер заступить місце мужнього спартанця історії людства. То ж свідомі будьте величі тієї доби, в якій вам довелося жити і не посоромте повстанської слави, як не посоромили її ті, що вже від нас відійшли... З гордим чолом глядіть у майбутнє, що завершить нові визвольні змагання – перемогою”.

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головну Управу Т-ва:

Лісовий
Голова

Прапор
Секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 1–2.
Оригінал. Машинопис.

№ 5
ОБІЖНИК ч. 2/52

2 грудня 1952 р.

ГОЛОВНА УПРАВА
ТОВАРИСТВА Б. ВОЯКІВ УПА
в Канаді.

Торонто, 2 грудня 1952.

ОБІЖНИК ч. 2/52.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

“УПА – непоборна!” – сказав д. Мар у своїй доповіді на Святі УПА в Торонті 19 жовтня 1952 р. Так, правду сказав. Ми, недавні учасники цієї боротьби, найкраще знаємо, в чому саме полягає ця непоборність. – З нами ввесь нарід: нас хоронив і навіть боронив, та піддержував кожний наш дядько-селянин, кожна родина, а в найскрутніших хвилинах навіть ті найменші 4–5-літні діти...

Відмічуємо в цьому році 10-ліття безприкладної в історії героїчної боротьби УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНЧОЇ АРМІЇ. Форма і тактика боротьби змінюються, але бій триває без перерви по сьогоднішній день, завзятий бій, що потягає за собою неминучі тяжкі втрати. Ворог у своїх злочинних діях не має міри, застосовуючи навіть найбільш неймовірні форми терору та ведучи планову бактеріологічну війну проти українського населення.

І ось наспіла до нас сумна вістка, що жертвою ворожого терору впав д. Бук, кол. військовик СКВ “Трембіта І” IV району воєнної округи “Батурин”... Під час лікування у своєї родини на терені сучасної Польщі, дня 22 жовтня 1952 р. попав у полон, в руки УБП. Болюча це вістка, особливо для тих друзів, котрі його особисто знають, цього довголітнього організатора та військовика. – Страждання українського народу продовжуються, однак не в покірному очікуванні смерті, а в завзятій боротьбі.

2.

Друзям, членам нашого Товариства, розкиненим по просторах Канади, не все відомі справи нашого Т-ва і його діяльність. Не будемо тут робити підсумків нашої праці, вкажемо тільки загально, що було пророблено нами за час від 8 березня ц. р., себто від появи Обіжника ч. 1/52.

По однорічному існуванні Т-ва можемо впевнено сказати, що в тому часі ми своєю поставою і працею поборили всі перші організаційні труднощі та успішно закінчили початковий етап.

а) На терені Торонта відбуто ряд сходин з другими українськими ветеранськими організаціями, у висліді чого створено “Комітет Порозуміння Українських Ветеранських Організацій”, до якого і наше Товариство належить. Спільними заходами вшановано Роківини смерті Гол. Отамана С. Петлюри і полк. Є. Коновальця – 25 травня 1952 р.

б) Користаючи з перебування в Канаді Голови ЦК АБН д. Я. Стецька, приготовано і переведено засідання Гол. Управи та інформативні сходини всіх б. вояків УПА в Торонті. Такі ж сходини з участю Голови відбуто й на терені Філії Товариства у Вінніпезі.

в) Переводжено збірки на допомогів цілі. Кожноразові збірки, переслані до нашого Товариства, публіковано в пресі.

г) Товариство проводить систематичну допомогів акцію хворим та інвалідам УПА тут на еміграції, а також частинно за залізною заслоною.

г) З нагоди 10-ліття існування УПА, спільно з другими організаціями м. Торонта, підготовано і переведено Свято УПА, 19 жовтня 1952 р., з повним моральним успіхом. Того ж дня відбулася спільна зустріч та ширші сходини Управи і членства Товариства з д. пров. Маром.

д) Товариство проявляло теж активність у суспільно-громадському житті. Переслано ряд привітів різним Товариствам та організаціям з нагоди їхніх річниць, заг. зборів, свят, тощо.

е) Ведено кореспонденцію з різними установами та утримувано стислий зв'язок з нашими друзями по зброї в Канаді, Європі й Америці.

є) Прийнято двох нових членів до Товариства.

3.

Цим повідомляємо всіх Друзів, що **ДРУГИЙ З'ЇЗД ТОВАРИСТВА Б. ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ** відбудеться **дня 26-го грудня 1952 р.** в Торонті при вул. 140 Бетирст Ст. – Програму З'їзду отримають Друзі своєчасно.

Обов'язком кожного члена є прибути на цей З'їзд. Зокрема зобов'язані до цього Друзі з поближчих місцевостей, як Віндзор, Ошава, Сейнт-Кетеринс, Монтреал, Судбури та по-можності Вінніпег. Всі Філії зобов'язані прислати своїх делегатів та найдалі до 25 грудня ц. р. надіслати письмові звіти зі своєї діяльності. Делега-

ти повинні мати копії цих звітів зі собою та приготуватись до усного звітування на З'їзді. Членів, які з уваги на віддаль, не зможуть приїхати на З'їзд, повинні свої голоси і побажання передати другим на письмі.

4.

Архів. При Гол. управі ЛВУ в Торонті відкрито архів визвольної боротьби України. Наше Товариство має при ньому свій окремий відділ краєвої боротьби УПА. Закликаємо Друзів, пам'ятати завжди про значення і потребу такого архіву та постійно надсилати всі посідані матеріяли, документи, знімки, летючки, спомини, відтворені пам'яткові речі (як упівська уніформа, шапка і т. п., одним словом все, що в'яжеться з боротьбою УПА).

5.

Доручується всім членам у місцевостях їх перебування включатись у суспільно-громадське життя та бути активними членами організацій, найбільш споріднених з визвольною боротьбою Краю, як – ЛВУ, СУМ і ін. Нав'язувати співпрацю з другими ветеранськими організаціями та іншими, інформуючи їх про визвольну боротьбу ОУН–УПА–УГВР. Часто сама присутність наша, як учасників цієї боротьби, має своє позитивне значення для інших організацій.

Зокрема поручаємо обіжники Гол. Управи ЛВУ для кращої орієнтації, як треба застосовуватись в поодиноких проблемах нашого громадського життя в Канаді.

6.

Подбати про відшукування на терені Канади наших Друзів по зброї, які ще не є членами нашого Товариства. Беручи до уваги наш статут і обіжник ч. 1/52, на місцях, де є відповідне число членів, творити Філії Т-ва б. Вояків УПА.

7.

В цьому місяці, ще перед З'їздом, треба вирівняти всі фінансові зобов'язання (за виказки, відзнаки, членські внески і ін.). З нагоди Різдвяних Свят перевести коляду для придбання фондів на організаційні та допомогові цілі для хворих та інвалідів УПА.

8.

Маємо в плані видати друком книжку про УПА в англійській мові п. н. “Українська Повстанча Армія – носій ідей визволення і друж-

би народів” – О. Гончарука, зі вступним словом д. Я. Стецька. Цей твір, виданий в Україні, справді заслуговує на перевидання його в англійській мові. Через брак фінансів, пошукуємо ще спільника до видачі цієї книжки. Докладаємо всіх старань, щоб зреалізувати цю думку та віримо, що успіх буде.

9.

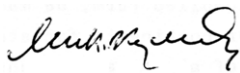
Співпраця з АБН. Гол. Управа Т-ва на одному з своїх засідань рішила брати участь в працях АБН, а представником до Делеґатури АБН на Канаду, в складі Української Делеґації, назначено д. Горка. Доручається нашим Філіям та поодиноким членам у своїх місцевостях входити в склад українських делегацій Відділів АБН в характері представників нашого Т-ва та своєю участю в праці на зовнішньополітичному відтинку засвідчити невідмінність позицій Краю й української еміґрації.

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головну Управу Т-ва:

Лісовий
Голова

Дорошенко
в з. Секретаря

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 3–4.
Оригінал. Машинопис.

№ 6
СТАТУТ ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА
В КАНАДІ (1957 р.)

СТАТУТ
ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ

I. Назва і терен діяння

1. Назва: ТОВАРИСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ, в скороченні:
Т-во К. В. УПА, в англійській мові:
SOCIETY OF VETERANS OF UKRAINIAN INSURGENT ARMY (UPA).

Терен діяння: Канада. Осідок Головної Управи Т-ва: Торонто, Онтаріо.

II. Мета і зміст праці Т-ва

2. Метою Т-ва К. В. УПА є:
- а) плекати традиції визвольної боротьби українського народу і його збройних сил, а зокрема Української Повстанчої Армії,
 - б) продовжувати в нових обставинах акцію на користь української визвольної справи шляхом:
інформування мешканців Канади про суть визвольних змагань українського народу і їх значення для свободолобного світу,
з'ясування їм загрози збоку комуно-більшевизму й московського імперіялізму, поборювання комунофільства і русофільства зокрема в рядах української еміграції на терені Канади,
збирання фондів на підтримку української визвольної боротьби та її учасників.
3. Для реалізації своїх завдань Т-во:
- а) Об'єднує в своїх рядах колишніх вояків УПА і членів українського збройного підпілля на Рідних Землях, що перебувають у Канаді,
 - б) Подає моральну й матеріальну допомогу своїм членам і друзям в інших країнах, якщо вони такої допомоги потребують, та оточує своєю опікою незабезпечених членів родин колишніх вояків УПА й учасників українського збройного підпілля,

- в) Співпрацює з Товариствами кол. Вояків УПА в інших країнах світу та з іншими комбатантськими товариствами й громадськими установами із зближеними завданнями,
- г) організовує свою працю в таких формах, які вважає за найбільш доцільні для досягнення своєї ста тутової мети.

III. Членство

- 4. Членом Т-ва може стати кожний вояк УПА й учасник українського збройного підпілля, що перебуває в Канаді, який внесе письмову заяву з підписами двох ручителів – членів Т-ва і якого прийме Головна Управа Т-ва.
- 5. Членство можна втратити:
 - а) на власне бажання, висловлене на письмі,
 - б) через виключення за порушення статуту або за вчинок, незгідний з честю борця за волю України.
- 6. До прав і обов'язків члена належить:
 - а) брати активну участь у повсякчасній праці Т-ва й виконувати його завдань, окреслених у розділі II.,
 - б) брати участь у Загальному Зборі Т-ва з активним і пасивним виборчим правом,
 - в) повинуватись всім постановам керівних органів Т-ва, зокрема точно вплачувати членську вкладку,
 - г) користуватись домівкою Т-ва, а в випадку потреби – користати з допомоги Т-ва.

IV. Керівні органи Т-ва

- 7. Керівними органами Т-ва є:
 - а) Загальний Збір членів,
 - б) Головна Управа,
 - в) Контрольна Комісія,
 - г) Товариський Суд.
- 8. Загальний Збір членів є найвищим керівним органом Т-ва.
 - а) Загальний Збір скликає Головна Управа раз на два роки, повідомляючи про реченець Збору і його програму місяць наперед у пресі і кожного члена листовно. В повідомленні про Загальний Збір мусить бути зазначено, що коли в означеній годині не являться на Загальний Збір всі члени Т-ва, Загальний Збір розпочнеться правосильно на одну годину пізніше без уваги на кількість присутніх. Всі члени Т-ва є обов'язані брати участь в Загальному Зборі. Якщо котрий член не в силі прибути особисто на Загальний Збір,

він має передати на письмі своє уповноваження одному з учасників Загального Збору заступати його в нарадах.

б) До компетенції Загального Збору належить:

- припинення звітів уступаючих керівних органів Т-ва та уділювання їм абсолюторії,
- обирає на протяз двох років нових керівних органів (Головної Управи, Контрольної Комісії і Товариського Суду),
- затвердження статуту і переводження необхідних змін у ньому,
- визначування напрямних праці Т-ва і виношення постанов, що зобов'язують всіх членів.

в) В випадку потреби або на домагання 2/3 членів Т-ва, Головна Управа або Контрольна Комісія скликають Надзвичайний Загальний Збір у спосіб, вказаний під точкою 8)а).

г) Всі рішення Загального Збору западають звичайною більшістю голосів.

9. Головна Управа є виконним органом Т-ва. Вона складається з голови, заступника, секретаря, скарбника і члена Управи (5 осіб). Працює в рамках статуту і постанов останнього загального Збору. Має право приймати і виключати членів. Рішення Головної Управи западають звичайною більшістю голосів.

10. Контрольна Комісія складається з трьох членів. Її обов'язком є перевести бодай двічі на рік контролю діловодства і господарки Головної Управи, скласти звіт перед Загальним Збором і постановити внесок в справі абсолюторії. Члени Контрольної Комісії можуть брати участь у засіданнях Головної Управи з правом дорадчого голосу.

11. Товариський Суд складається з трьох членів. Його завданням є стояти на сторожі статутowości праці Т-ва і поступування поодиноких його членів та полагоджувати спірні справи між членами, в тім і спори, що заторкують членів Головної Управи.

V. Відділи Т-ва

12. В місцевостях, де проживає бодай 3 членів Т-ва, вони творять Відділ Т-ва К. В. УПА, очолений головою, якого вони самі собі обирають. Чисельно сильніші Відділи обирають собі Управу, зложену з 3 осіб (голова, секретар, скарбник) і тричленну Контрольну Комісію та Товариський Суд. Відділи діють згідно зі статутом Т-ва, втримуючи тісний зв'язок з Головною Управою.

VI. Майно Т-ва

13. Для досягнення своїх статутних цілей і завдань, Т-во організує необхідні фонди, на які складаються:
- а) членські вкладки, висоту яких встановлює Загальний Збір Т-ва,
 - б) збірки, принагідні пожертви і датки та маєткові записи,
 - в) доходи з імпрез, з власних підприємств і видань.

VII. Ліквідація Т-ва

14. В випадку неможливості дальшого існування Т-ва, спеціально скликаний для розглянення цієї справи Загальний Збір членів може винести 2/3 голосів присутніх постанову про розв'язання Т-ва. Коли б було неможливо скликати такий Ліквідаційний загальний Збір, про ліквідацію рішає Головна Управа разом з Контрольною Комісією. Майно зліквідованого Т-ва має бути передане в відповідній формі на цілі посилення визвольної боротьби українського народу.

* * *

Повищий статут був передискутований і затверджений на 5-ому Загальному Зборі Т-ва к. Вояків УПА в Канаді в дні 9 березня 1957 року.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 2, pp. 3–7.
Оригінал. Машинопис.

№ 7
ОБІЖНИК ч. 1/57

18 квітня 1957 р.

Головна Управа ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ
140 Бетирст Стріт, Торонто, Онт.

Торонто, 18 квітня 1957 р.

До всіх наших Відділів
і до всіх наших членів.

ОБІЖНИК ч. 1/57.

- Справи:
1. П'ятий Загальний Збір Т-ва К. В. УПА в Канаді.
 2. До справи публікування матеріалів з визвольної боротьби.
 3. Різні організаційні справи.
-

1. П'ятий Загальний Збір Т-ва К. Вояків УПА в Канаді.

а) Комюніке

У суботу, 9 березня 1957 р. в “Домі Просвіти” при 140 Бетирст Стріт у Торонті відбувся П'ятий Загальний Збір Т-ва Кол. Вояків УПА в Канаді. В Заг. Зборі взяло участь 18 членів Т-ва, в тім представники з Монреалу, Віндзору, Ст. Кетеринс і ін., та декілька гостей. Загальний Збір вітали: Головна Управа ЛВУ, Редакція і В-тво “Гомін України”, Крайовий Комітет СУМ, Братство Кол. Вояків УПА в Європі, Т-во Б. Вояків УПА в США, Відділ ЛВУ і Осередок СУМ Торонто та СТ “Україна” (Торонто).

Загальний Збір вислухав звітів Головної Управи за два останні роки та доповідь В. Дідюка на тему “Українська визвольна-збройна боротьба і міжнародна ситуація”, перевів основну дискусію, уділив абсолюторію уступаючим керівним органам, затвердив зміну статуту (який м. ін. постановляє скликування Загального Збору Т-ва раз на два роки, а не кожного року), ухвалив резолюції та обрав нові керівні органи Т-ва в складі:

Головна Управа: Микола Кулик – голова, Іван Козак – замісник, Володимир Макар – секретар, Степан Котелець – скарбник, Микола Кошик – член.

Контрольна Комісія: Василь Дідюк (голова), Григ. Куціль, М. Коцур.

Товариський Суд: Юрій Гузар (голова), Сергій Кислюк, Волод.[имир] Бамбурак.

Загальний Збір, яким провадила президія в складі: Петро Мицак – голова, Микола Кулик – замісник і Микола Кошик – секретар, закінчено відспів[уван]ням “Ще не вмерла Україна”.

б) Підсумки 5-річної праці Т-ва

(Із звітної доповіді Голови, д. Козака)

Товариство Кол. Вояків УПА в Канаді було засноване в дні 11 листопада 1951 р., отже 5 літ існування і праці вже доволі далеко за нами. Загальні підсумки праці Т-ва за останніх 5 літ зробив на 5-ому Зборі голова Т-ва друг І. Козак.

Праця Т-ва проявлялась на організаційному, політично-пропагандивному і видавничому та допомоговому відтинках. Наше Товариство ніколи не було чисельне, але його питома вага в загальному суспільно-громадському житті української спільноти в Канаді була завжди велика. Силу і повагу нашому Т-ву дає наша тісна пов’язаність з Воюючою Україною, непохитна вірність ідеалам ОУН–УПА–УГВР, послідовне діяння в дусі націоналістичної ідеології і світогляду, згідно за наказами й дорученнями Головного Командування і “Звернення Воюючої України”.

На сьогодні наше Товариство нараховує 18 членів, згуртованих переважно по Відділах – у Торонті, Монтреалі, Віндзорі, Вінніпеґу, Судбурах, Ст. Кетеринс і Едмонтоні. Всюди наші члени беруть активну участь у суспільно-громадському житті, всюди є членами тех інших товариств і організацій Визвольного Фронту (ВФ), всюди наші Відділи тісно співпрацюють з іншими українськими організаціями, зокрема ветеранськими, здобуваючи собі заслужене призначення української громади. Найбільш активним, поза Торонтом, був і є Відділ наш у Монтреалі.

На допомоговому відтинку наше Товариство має поважні осяги. За 5 літ ми уділили допомог – хворим і раненим друзям – членам УПА і збройного підпілля та родинам упавших Друзів, у різних країнах Європи, в тім зокрема за залізною заслоною, – на суму \$ 5.658,20, не рахуючи допомоги пачками з одягом, ліками і харчами. В цю суму не входять різні датки і витрати на суспільно-громадські цілі на терені Канади. До того треба додати таку ж допомогову акцію поодиноких наших Відділів у їхніх місцевостях. Зокрема можна згадати, що вояки УПА у Вінніпеґу – є в посіданні \$ 900,00, призначених на висилку для допомоги воякам УПА за залізною заслоною.

На пропагандивно-видавничому відтинку теж маємо деякі осяги. Власними заходами і фінансовими засобами ми видали книжечку підпільного автора О. Гончарука “Якщо завтра війна...” в англійсько-

му перекладі (“Іф вор комс туморров”), Великодні і Різдвяні карточки “Св. Покрова – опікунка УПА”; в скорому часі вийде з друку праця полк. М. Колодзінського п. н. “Українська воєнна доктрина”. До спілки з Т-вом Б. Вояків УПА в США ми приступили до видання “Споминів” 36-ох старшин, підстаршин і бійців УПА, писаних у Краю і на еміграції, що мають немале історичне значення... З жалем треба додати, що ми в Канаді не дуже причинились до збирання і списування спогадів із власних переживань. Та це ще можна направити.

У внутрішній нашій діяльності – зроблено всю підготовчу роботу для виготовлення одного зразка “Прапору УПА” для нашого Товариства, для Братства б. Вояків УПА ім. св. Юрія Переможця в Європі і Т-ва б. Вояків УПА ім. ген. Т. Чупринки в США. Можливо, що ці прапори будуть готові вже в цьому році.

Наше Т-во рік-річно влаштовує День Зброї – Свято УПА, Академію для вшанування сл. п. ген. Т. Чупринки, та бере активну участь в інших імпрезах і маніфестаціях, влаштовуваних організаціями Визвольного Фронту, як – Зустрічі Українців Канади й Америки, Академії в річницю Акту 30 червня, в Зелено-святочних походах і в святкуваннях других ветеранських організацій. Крім власних упівських збіркових акцій, беремо формальну участь у кампанії “Листопадової Збірки”, яку переводить під патронатом всіх ветеранських організацій на терені Канади Фонд Допомоги Українців Канади для допомоги всім українським воєнним інвалідам. Допомагали ми й іншим ветеранам різних формацій українських армій (як н[а]пр[иклад], ген. Грекову в Австрії, бл. п. полк. Омельченкові в Торонті і ін.).

Нашу працю сьогодні вже тяжко схопити і переказати в кількох реченнях, [...]ни з кожним часом стає більшою, проблеми і події самі заставляють нас [по]глиблювати і поширювати її. Наші завдання й обов’язки часто перевищують [наші] практичні спроможності, а рахуємось теж і з тим, що напружена міжнародна ситуація може нам кожночасно накинути нові завдання. Тому самі мусимо більше інтересуватися мілітарними проблемами, поглиблювати наші військові фахові знання, та заохочувати нашу молодь пильно вивчати військове діло.

Виконуючи жертвенно постанови нашого статуту і доручення із “Звернення воюючої України”, ми гідно причинимось до приспіння дня відбудови Української Самостійної Соборної Держави.

в) Нові члени Т-ва

П’ятий Загальний Збір Т-ва К. В. УПА в Канаді затвердив прийняття Головною Управою в члени Т-ва наступних Друзів:

1. Володимир Макар – Торонто,	4. Василь Дідюк – Кінгстон,
2. Петро Парфенюк – Монреал,	5. Сергій Кислюк – Ст. Кетеринс,
3. Михайло Козарук – Ст. Кетеринс,	6. Віктор Новак – Смитсвил, Онт.

г) Касовий звіт
за час від 5.3.1955 до 5.3.1957 р.

Приходи:

1. Коляда 1956 і 1957	1.068,25
2. Чистий прихід з Академій і Свят	905,81
3. Збіркова кампанія Братства Б. Вояків УПА	1.594,90
4. Святочні картки "Св. Покрова – Опікунка УПА"	851,50
5. Брошура "Якщо завтра війна..."	32,60
6. Пожертви	493,03
7. Зворот уділених позичок	340,00
8. Відзнаки ген. Т. Чупринки	232,53
9. Членські вкладки	11,50

	5.530,42 5.530,42

Розходи:

1. Допомоги	1.713,43
2. Пересилки до Братства із збіркової кампанії	1.599,10
3. Видавничий фонд: а) "Спомини" (УПА) 500,00	
б) "Українська воєнна доктрина" 100,00.....	600,00
4. Інвентар і чинш за домівку	242,00
5. На рахунок прапору УПА	200,00
6. Датки	146,00
7. Визвольний фонд ОУН (даток)	25,00
8. Вплата на спільну світлицю	35,00
9. За друкарські роботи в друкарні "Гомону України"	191,00
10. Уділення позичок членам	550,00
11. Канцелярійні видатки	91,00
12. Кошти Заг. Збору в 1955 р.	70,00
13. Кошти поїздок	43,80
14. Доплати до Академій і Свят	22,30
15. Преса і книжки	29,30
16. Похорон п/полк. Т. Омельченка	25,00
17. Мито і поштові доплати	47,35
18. Вінок на могилу на Зелені Свята	10,00

	5.641,02 5.641,02

Загальне зіставлення:

Приходи:	5.530,42	
Розходи:	5.641,02	
Сальдо з дня 5.3.1955.....	2.188,98	
Сальдо з дня 5.3.1957.....	2.078,38	

Балянс	7.719,40	7.719,40

... Хоч Ви опинились сьогодні далеко від Рідних Земель, боротьба для Вас не закінчена. Ворог, який гнобить Вашу Батьківщину, діє і там, і Ви мусите боротися проти нього так, як ще недавно Ви боролися зі зброєю в руках в Україні. Продовжуйте на чужині зберігати й плекати героїчні традиції Української Повстанчої Армії і високо несіть прапор її слави!

(Із “Звернення Воюючої України до всієї української еміграції”)

г) РЕЗОЛЮЦІЇ

П'ятого Загального Збору Товариства Колишніх Вояків УПА в Канаді.

П'ятий Загальний Збір Т-ва К. Вояків УПА в Канаді, оцінюючи актуальний стан міжнародної ситуації і української справи, стверджує однозгідно, що:

1. Різкий двоподіл світу на два поборюючі себе табори став доконаним фактом. Проти останньої твердині насильства над народами і людиною, червоної московської тюрми народів ССРСР, стоїть вільний світ, очолений США, загрожений червоним імперіалізмом і в більшій або меншій мірі рішений на останній бій за свободу і мир. Всі найбільш підступні заходи теперішніх володарів Кремля, спрямовані на приспання чуйности, на обдурення і розложення західного світу, зазнали повної невдачі. До такого обороту справи найдужче причинилися поневолені Москвою народи своєю непримиримою поставою по відношенні до поневолювачів та визвольною боротьбою. Міт всемогучости і непереможности ССРСР пропав раз назавжди.

2. Постава українського народу в останніх роках була і є подиву гідна. Довгі роки боротьби і змагання з жорстоким ворогом Москвою на всіх ділянках життя за своє національне обличчя, за свою душу, за фізичне існування, за поновне здобуття державної суверенности на своїй землі, – не зламали і не знесли українського народу, навпаки, загартували найширші народні маси і підготували їх до ще тяжчих змагань, до останнього вирішального бою, що гряде. Доказом на те є свідчення численних очевидців про героїчну

поставу українських політв'язнів під проводом бійців і старшин УПА по всіх концлагерях Сибіру, нечувані досі факти повстань в'язнів, організованих українцями, героїчний чин і загибель 500 українських жінок у Кенґірі, документи-листи в'язнів мордовських концлагерів, масовий перехід українців-червоноармійців на сторону мадярських повстанців, революційно-саботажні дії в різних областях України, демонстрації української студентської молоді в Києві, Львові і інших містах України, врешті – щораз лютіші заклики московських сатрапів про потребу посилення боротьби з “буржуазним українським націоналізмом” та “релігійними пережитками” і т. п. Всі ці факти наповнюють нас на скитанні великою гордістю за свій героїчний незламний народ і його борців та додають сил і витривалости до дальшої праці і змагання.

3. П'ятий Загальний Збір [Т-ва] К. В. УПА в Канаді в найглибшій пошані схиляє свої голови перед Друзями-Героями, що стоять у першій лінії революційно-визвольного фронту і в боротьбі за волю України жертвують своїм життям, здоров'ям, особистою свободою. – Ми заявляємо нашу непохитну вірність ідеям, за які бореться український народ і його провідні сили, та наш нерозривний духовий зв'язок з Рідним Краєм і його святою боротьбою. – Т-во К. В. УПА в Канаді стоїть незмінно і твердо на позиціях Воюючої України і виконує та виконуватиме ті завдання, які наложило на нього Головне Командування УПА, висилаючи нас у вільний західний світ.

4. П'ятий Загальний Збір [Т-ва] К. В. УПА в Канаді передає синівський поклін і привіт всему Українському Народові на Рідних Землях, Українській Підпільній Церкві, Українській Головній Визвольній Раді, Головному Командуванню УПА та Проводові ОУН в Україні і на чужині. – Загальний Збір вітає друзів по зброї, організованих у Братстві К. В. УПА ім. св. Юрія Переможця в Європі, і в Т-ві Б. В. УПА ім. ген. Т. Чупринки в США, всіх старшин, підстаршин і вояків УПА та членів збройного підпілля, розкинутих по цілому світі. – Загальний Збір вітає українських ієрархів, українські національні установи, суспільно-громадські, політичні, ветеранські та молодечі організації.

5. П'ятий Загальний Збір [Т-ва] К. В. УПА в Канаді закликає всі українські комбатантські організації та всю українську громаду стояти твердо на позиціях Воюючої України, уважаючи всебічну допомогу сьогоднішній визвольній боротьбі українського народу за перший і найважливіший обов'язок всієї української спільноти. – Загальний Збір закликає всі українські комбатантські організації створити один військовий центр як об'єднуючий чинник та осередок для

плекання військових традицій українського народу. – Збір закликає всіх друзів колишніх вояків УПА та членів визвольного підпілля вступати в організовані лави Товариства для ще більшого розгортання праці в єдиному визвольному фронті.

6. П'ятий Загальний Збір [Т-ва] К. В. УПА в Канаді вітає Антибольшевицький Блок Народів (АБН) і висловлює своє велике задоволення з приводу затіснення співпраці АБН з Антибольшевицькою Лігою Азійських Народів (АПАКЛ), що виявилось м. ін. у створенні Станиці (Місії) АБН на Формозі. Загальний Збір вітає Антибольшевицьку Конференцію Народів Далекого Сходу – АПАКЛ і АБН в Сайгоні у В'єтнамі. Шлемо наші палкі привітання всім поневоленим і загроженим Москвою народам і їхнім національно-політичним організаціям, що твердо стоять у боротьбі з червоною московською агресією і тиранією.

7. Відмічуючи 40-річчя української національної революції – визвольної боротьби України, П'ятий Загальний Збір [Т-ва] К. В. УПА в Канаді висловлює глибоку віру в недалеку вже остаточну перемогу українського народу та створення на руїнах московської імперії незалежних держав усіх свободолюбних народів. До боротьби за досягнення цієї мети ми кожночасно готові.

8. П'ятий Загальний Збір [Т-ва] К. В. УПА в Канаді висловлює вдячність своїх членів до уряду Канади за дану їм можливість свободно розвивати свою діяльність в умовах вільного демократичного ладу і заявляє свою готовність боронити в кожній потребі її державну суверенність і демократичні свободи.

2. До справи публікування матеріалів з визвольної боротьби

Нижче подаємо текст звернення Видавництва БУП і Братства К. В. УПА в Німеччині в справі опрацювання і надсилання для опублікування нарисів і оповідань учасників визвольної боротьби.

... Щоб задокументувати та спопуляризувати визвольно-революційну боротьбу УПА в час і після другої світової війни та щоб дати читачеві, крім уже наявних публіцистичних творів на ту тему, цікаву і читабельну белетристичну книжку, Видавництво Бібліотеки Українського Підпілля (БУП) і Братство К. Вояків ім. св. Юрія Переможця запланували видати збірку нарисів та оповідань учасників революційного підпілля. Збірка має складатися з творів різних авторів.

У зв'язку з цим Видавництво БУП і Братство К. В. УПА звертається до кожного учасника боротьби з заохотою – написати і надіслати 2–3 оповідання або нарис. Кожний твір повинен бути невеликий, розміром до 10 сторінок машинопису.

Кожне оповідання або нарис повинні бути написані живою мовою, з внутрішньою і зовнішньою характеристикою людей, описом місцевості, де відбувалися події, описом природи тощо. Це значить: 1) Подати характери, вдачі й поведінку людей, як своїх так і чужих (з ворожого табору), їх зовнішній вигляд, одяг і ін., 2) Описати, в якій місцевості, під час якої пори року (зимою, весною чи восени або влітку), за яких кліматичних умов відбувалися бої, сутички, зустрічі, 3) Які труднощі пережито в боях, походах чи в час “мирного” життя в бункерах або серед цивільного населення, 4) Ставлення населення до повстанців і ворога, 5) Подати по змозі звичаї, побут місцевого населення, 6) В описах розмов між персонажами творів подати таку мову, якою люди говорять в описуваній в творі місцевості.

Подавати описи подій, боїв, зустрічей, пригод і переживань треба якомога реалістичніше, так як було в дійсності. Це для того, щоб на випадок потреби Видавництво могло з “сирого” матеріалу зробити літературний нарис або й оповідання, очевидно в допомогу тим авторам, які не зможуть цього зробити самі.

Якщо хто має вже друковані праці на цю тему, повинен надіслати вирізки з газет чи журналів. Матеріали треба слати якомога швидше. Надруковані в книжці матеріали будуть відповідно до видавничих спроможностей гоноровані (винагороджені). Якби в кого виникли окремі неясні питання, просимо звертатися за інформацією і порадами до Видавництва (можна й за посередництвом Т-ва К. В. УПА в Канаді).

Головна Управа Т-ва К. В. УПА в Канаді й з свого боку щиро заохочує Друзів спробувати свого пера. Кожний з нас багато пережив, багато бачив – всі ці речі мають свою історичну вагу, але їх треба вірно і цікаво списати. Це й належить до наших обов'язків.

3. Різні організаційні справи

а) За скріплення наших членських рядів.

Згідно з рішенням 5-го Загального Збору нашого Т-ва, в біжучому діловому році ми повинні скріпити чисельно наші ряди, відшукуючи і притягаючи в члени нашого Т-ва тих колишніх членів УПА і збройного підпілля, які досі з тих чи інших причин стояли осторонь організованого життя. В цьому напрямі обов'язані працювати всі наші члени, інформуючи Головну Управу про кожний свій осяг. В місцевостях, де є бодай 3 наших членів, вони повинні оформитися в окремий Відділ. Існуючі Відділи повинні щороку відновлювати свою Управу і повідомляти про це Головну Управу.

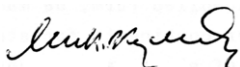
б) Відділ Т-ва в Торонті. На Загальних Зборах Відділу Т-ва в Торонті в дні 19.3.1957. обрано Управу в складі: М. Кошик – голова, М. Коцур – секретар, С. Котелець – скарбник.

в) Членські вкладки. На 5-ому Заг. Зборі Т-ва звернено увагу на майже повне занедбання обов'язку плачення членських вкладок. Між тим, – ця справа має не так фінансове значення, як радше моральне, бо членська вкладка є видимим знаком організаційної пов'язаности члена зі своїм Товариством. 5-ий Загальний Збір установив висоту членської вкладки на \$ 3,00 річно. Просимо Друзів пам'ятати про це. Скарбники Відділів обов'язані допильнувати цієї справи.

г) Учасники 5-го Загального Збору отримують разом з цим Обіжником по 1–2 знімці. Ціна знімки \$ 0,50.

З ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ СЕРДЕЧНО
ВІТАЄМО ВСІХ ДРУЗІВ І БАЖАЄМО ВСІМ БАГАТО СИЛ І ВИТРИВА-
ЛОСТИ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ ДОБРА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ І ДЛЯ ПРИСПІШЕННЯ ПРИХОДУ ВЕЛИКО-
ГО ДНЯ ВОСКРЕСІННЯ УКРАЇНИ. ХРИСТОС ВОСКРЕС!

За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 5–11.
Оригінал. Машинопис.

№ 8
ОБІЖНИК ч. 2/57

30 жовтня 1957 р.

Головна Управа ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ
140 Бетирст Стріт, Торонто, Ont.

Торонто, 30 жовтня 1957 р.

До всіх наших Відділів
і всіх наших членів.

ОБІЖНИК ч. 2/57.

- Справи: 1. До 15-річчя УПА.
2. Звідомлення з праці Головної Управи Т-ва.
3. Різні організаційні і актуальні справи.
-

1. До 15-річчя УПА.

Рік за роком минає, час летить стрілою, життя наше швидко проходить, – для кого сіре, прикре і нудне, для кого повне бадьорості, поривань, діяльності, змагання.

В місяці жовтні 1957 р. проминуло 15 літ з того часу, як член ОУН Остап почав на Поліссі організувати збройні групи для боротьби з окупантами України. Маленькі ці групки, борючись рівночасно з німцями і з большевицькими партизанами, дали початок новим формам революційно-визвольного руху – Українській Повстанчій Армії (УПА). Через кілька місяців цей рух поширився на ціле Полісся, Волинь, Галичину та більшу частину Правобережжя. Очолений своїм авангардом – Українською Повстанчою Армією, під ідейним, політичним і військовим проводом одного з найбільших мужів української історії останніх десятиріч – Романа Шухевича – Чупринки-Тура-Лозовського, український народ по-лицарськи боровся за своє життя і волю проти всіх окупантів і ворогів разом і кожного зокрема. УПА вела боротьбу не тільки за волю України, але й усіх інших поневолених чи загрожених червоною Москвою народів. Слава про УПА і її дії пролунала широко по світі. І сьогодні, хоч Україна і пів Європи та Азії знову залиті червоним московським багновинням, хоч решта вільного ще світу загрожена як ніколи досі московсько-большевицьким імперіялізмом, – роля УПА і її величезні можливості в недалекому вже зударі двох світів – є належно оцінювана і брана до уваги на Заході. Про це найкраще свідчать сло-

ва одного з державних мужів західного світу: “В випадку третьої світової війни, збережений в умовах нелюдської терористичної системи большевицької Москви бодай один невеликий відділ УПА матиме без порівняння більше значення для західного світу, як посідані ним атомові і водневі бомби!” – УПА стане тим ядром, навколо якого в дуже короткому часі будуть зорганізовані всі відосередні протимосковські сили, які розсадять раз [і] назавжди московську тюрму народів.

Тому сьогодні, у 15-річницю УПА, ми з повним правом можемо повторити слова ген. Тараса Чупринки із Звернення до “Бійців і командирів УПА, членів революційного підпілля” у 5-ліття УПА:

“... Героїчна боротьба УПА і визвольно-революційного підпілля – це найбільш героїчна доба в історії України. Знайте, що такої героїчної доби взагалі не знає історія людства. В тінь пішли прославлені герої Тернопілів. На героїзмі УПА і визвольно-революційного підпілля будуть виховуватися нові українські покоління... То ж свідомі будьте величчя тієї доби, в якій вам довелося жити, і не посоромте повстанської слави, як не посоромили її ті, що вже від нас відійшли. В нинішній святочний день УПА гордо погляньте на минулі п'ять років і з пошаною спом'яніть всіх, що жертвою свого життя викували цю Нову Добу...”

Вічна слава Героям, що Україні віддали своє життя!

14 жовтня 1947 р.

Ген. Тарас Чупринка,
Головний Командир УПА”.

Друзі, хай кожний з нас виکارбує собі ці слова глибоко в серці і хай у щоденному житті живе і поступає так, щоб бути гідним почесного звання воїна генерала Тараса Чупринки!

15-річчя УПА відмічує урочисто вся українська патріотична громада в цілому світі. В Канаді ці Свята УПА ініціюють Відділи Т-ва К. В. УПА, Відділи ЛВУ і ОЖ ЛВУ, Осередки СУМ і Відділи Ю. СУМ, у тісній співпраці. В Торонті і Вінніпеґу такі свята відбулись 13 жовтня, у Монтреалі 27.X. (з участю подружки Марійки Голяш із Чікаґа як доповідачки).

2. Звідомлення з праці Головної Управи Т-ва

По виданні Обіжника ч. 1/57 в дні 18.4.1957. Головна Управа продовжувала свою працю по лінії постанов Загального Збору та рішень, винесених на своїх засіданнях.

Від дня Заг. Збору відбуто 5 засідань. Отримано 55 писем, вислано 74. Трьох членів Головної Управи (друзі Кулик, Козак, Маркар) взяли участь у Загальному З'їзді Т-ва Б. Вояків УПА в США, що відбувся у Клівленді, Огайо, в днях 8 і 9 червня 1957. При цій нагоді обговорено й устійнено з друзями з Америки цілу низку справ, спільних для обох наших Товариств.

Головна Управа була в діловій переписці з Братством Кол. Вояків УПА ім. Юрія Переможця в Німеччині та Т-вом Б. В. УПА в США. Підтримувано дружню співпрацю з українськими комбатантськими організаціями: вислано привітання на 9-ті Річні Заг. Збори Об'єднання Б. Вояків Українців у Вел. Британії (1.6.[19]57), наші представники брали участь у засіданнях і нарадах ветеранських організацій у Торонті: СУКВ, СБУВ, УВКЛ, Братство І УД УНА, Станиця Братства УСС, Українська Стрілецька Громада і ін. (Про один неприємний інцидент, що мав місце в останніх днях і який може мати поважні наслідки у дальших взаєминах нашого Т-ва з Комітетом Ветеранських Організацій м. Торонта, – інформуємо нижче).

Започатковано видавання нашої сторінки в "Гомоні України" під назвою "Вояцька Ватра", якої перше число появилось з нагоди 15-річчя УПА, в числі 42/439 з датою 12 жовтня 1957. У пляні є видавання сторінки бодай 3–4 рази в році. Заохочуємо всіх Друзів зберігати кожну сторінку "Вояцької Ватри" в своєму архіві.

Головна Управа Т-ва у співпраці з Відділом у Вінніпегу розпочала заходи для придбання фондів на спровадження до Канади родини сл. п. Командира Степана Хріна.

На терені Торонта Головна Управа повністю включається в працю місцевого Відділу. Дня 2 червня влаштовано в Торонті Свято Героїв, доповідь мав проф. З. Саган з Бофало. 13 жовтня в нові залі "Українського Дому" при вул. 83 Крісті відбулося Свято УПА з доповіддю ред. П. Рогатинського з Дітройту. (Скорочений текст доповіді розсилаємо всім Друзям разом з цим Обіжником).

В серпні 1957 р. вийшла в Торонті з друкарні "Гомону України" наша друга брошура, праця полк. М. Колодзінського "Українська Воєнна Доктрина", І-ша часть, як спільне видання Товариств Кол. Вояків УПА в Канаді й США. Більшу частину накладу вже розіслано.

(Одночасно мало появितись у Нью-Йорку чергове спільне видання наших двох Товариств, книжка споминів 36 авторів п. н. "В рядах УПА", але ще до сьогодні його чомусь немає).

При кінці серпня ц. р. вибрався з Торонта в організаційну поїздку по Західній Канаді представник КК СУМ д. В. Дідюк. Як член нашого Т-ва (голова Контрольної Комісії), д. Дідюк отримав від

Головної Управи уповноваження скрізь на місцях порушувати і в потребі ладнати справи нашого Т-ва, зокрема нав'язувати контакт з колишніми вояками УПА і членами збройного підпілля. Про вислід поїздки д. Дідюка поінформуємо другим разом.

В дні 13.X.[19]57. на вічу в Вінніпеґу, присвяченому відміченню 40-річчя української національної революції і 15-річчя УПА, виступав м. ін. з коротким словом член нашого Т-ва д. П. Мицак-Прапор з Віндзору.

Неприємний зворот у взаєминах нашого Т-ва з Комітетом Ветеранських Організацій м. Торонта є достаточо висвітлений у нижчій ЗАЯВІ, яку Головна Управа Т-ва уважала за відповідне оприлюднити в "Гомоні України" ч. 45/442 з дати 2 листопада 1957 р.:

"На терені міста Торонта появилися летючки п. н. "Всі на фронт допомоги українським інвалідам", підписані "Комітетом Ветеранських Організацій Торонта", з закликом до масової участі в Листопадовому Святі в залі УНО в неділю, 3 листопада ц. р.

В летючці є м. ін. таке місце:

"Не забудьмо: Чин Першого Листопада 1918 р., подібно, як 22 січня 1918 р. і 15 вересня (? [березня]) 1939 р., є угольним каменем і нерозривним ланцюгом самостійности, державности і соборности українського народу".

Пропущення в цьому тексті дати проголошення Акту відновлення Української Державности в дні 30 червня 1941 року мусимо уважати свідомим негуванням одного з найсвітліших моментів останніх двох десятиріч визвольної боротьби українського народу, як також зневажанням 15-річного періоду героїчної боротьби УПА за здійснення цього Акту.

Супроти такого поставлення справи, ми рішуче відсепаровуємося від згаданої акції КУК, ФДУК і Комітету Ветеранських Організацій м. Торонта та застерігаємо за собою право витягнення дальших консеквенцій.

Головна Управа

Т-ва Кол. Вояків УПА в Канаді".

(До речі, в "Гомоні України" через брак місця закінчено останнє речення на слові "акції").

В тому ж дусі написано листа до Голови І-го Відділу Української Стрілецької Громади д-ра Степана Росохи, який є відповідальний за згадану летючку і цілу акцію.

На марґінесі вище з'ясованої справи, уважаєм потрібним відмітити, що ми завжди змагали і будемо змагати до наладнання якнайкращих взаємин і співпраці з усіма українськими ветеранськи-

ми організаціями, на базі позицій Воюючої України і в дусі всебічної допомоги сьогоднішній визвольній боротьбі українського народу. До такої співпраці заохочуємо і закликаємо всі наші Відділи і все наше членство. Але ця співпраця і затіснювання взаємин ні в якому випадку не може відбуватися коштом відступлення від наших ідейних і програмових заłoженъ, що базуються якраз на Акті 30 червня 1941 року як логічному продовженню традицій державно-творчих Актів – 22 січня 1918 і 1919 рр., 1 листопада 1918 р. і 15 березня 1939 року та на традиції збройних чинів українського народу, почавши від вимаршу відділів УСС 1914 року до дій УПА наших днів. Ніде правди діти, для декого з наших старших побратимів по зброї історія визвольних змаганъ українського народу кінчається на 1939 році, а про Акт 30.6.[19]41., про УПА і ген. Т. Чупринку дехто з них навіть чути не хоче. Ми не можемо закривати очей на ці жалюгідні явища, але мусимо видвигати їх перед всією українською громадою.

3. Різні організаційні і актуальні справи

1. Справа Ст. Юрцаби. Цим повідомляємо всіх членів нашого Т-ва, що Головна Управа Т-ва на засіданні в дні 6.X.[19]57., розглянувши справу Степана Юрцаби ("Юрія"), замешкалого в Ошаві, Онт., визнала його винним многократного переступлення постанов Статуту Т-ва, розділ III, точка 5, б) і рішила виключити його з членських рядів Т-ва К. Вояків УПА в Канаді за вчинки незгідні з честю борця за волю України. Згаданий Юрцаба не має більше права користуватися членською виказкою, виданою на його ім'я Братством К. В. УПА ім. св. Юрія Переможця в Німеччині, ані членською відзнакою, виданою Братством.

2. Нові члени Т-ва. Членські ряди нашого Т-ва збільшились на таких нових членів:

а) д. Іван Росіл ("Юрко"), що прибув з Німеччини до Канади, дякуючи м. іш. теж Головній Управі Т-ва, і замешкав у Торонті,

б) д. Іван Мирґа ("Лев"), замешкалий у Капускейсінґ, Онт.

З іншими кол. членами УПА, що ще не оформилися в нашому Т-ві, ведеться переписка.

3. Членські вкладки. Ще раз пригадуємо всім Дружям, що членська вкладка, обов'язуюча в нашому Т-ві, є \$ 3,00 річно. Досі вирівняли свою членську вкладку 60 % членів. Сплачування чл. вкладки має своє морально-організаційне значення, тому настоюємо на своєчасному виконанні цього обов'язку кожним нашим членом.

4. Членські виказки і відзнаки. На бажання загалу наших членів, незабаром видамо членські виказки для всіх наших членів. Крім того, ми замовили в Гол. Управі Т-ва Кол. Вояків УПА в США малі золоті відзнаки, спільні для всіх членів Товариств Кол. Вояків УПА. Відзнаки, виконані з чистого золота, за проектом арт. М. Черешньовського, будуть коштувати від 6 до 8 доларів. Прохаємо Друзів вже надсилати по \$ 8,00 на рахунок відзнаки. В випадку нижчої ціни, надіслана надвишка буде кожному зарахована на conto членської вкладки згл. виказки.

5. За створення фонду допомоги УПА. Від наших Друзів по зброї і їхніх родин, що живуть у країнах за залізною заслоною, приходять до багатьох із нас листи з проханням допомоги. Зокрема дуже потребують допомоги друзі, що опинилися в польських тюрмах, і ті, що повернулися до рідних по довгих літах каторги на Сибірі. Майже всі вони мають дуже підірване здоров'я і ніяких засобів до життя. Чимало таких листів з проханням допомоги люди передають до Головної Управи нашого Т-ва, мовляв, – це упісти, вашим обов'язком в першу чергу є допомогти їм. Ми ніколи не відмовляємо такої допомоги, тільки перевіrivши кожний випадок зокрема, висилаємо пачку з одягом і ліками, або й готівку. Але засоби наші не є великі. Тому гаряче апелюємо до всіх наших членів і кладемо їм за обов'язок – завжди пам'ятати про потребуючих наших Друзів і при кожній нагоді старатися зібрати засоби на фонд допомоги УПА. Гроші просимо слати прямо на нашу адресу в Торонті. Прізвища жертводавців будемо поміщувати на сторінках преси.

6. Купуйте, читайте, поширюйте і замовляйте наступні видання Товариств Колишніх Вояків УПА в Канаді й США:

- а) О. Гончарук: “Якщо завтра війна”, в англійському перекладі “If вор комс туморров”, ціна \$ 0,50,
- б) Полк. М. Колодзінський-Гузар: “Українська воєнна доктрина”, ціна \$ 0,50,
- в) Яр. Курдидик: “Два кулемети”, ціна \$ 1,25,
- г) Різдваїні і Великодні картки та поштівки – “Свята Покрова – опікунка УПА”, ціна \$ 0,10 за картку з конвертою,
- г) (Швидко появиться в продажі): “В рядах УПА” – книжка споминів 36 авторів, понад 300 сторін друку, – вже можна замовляти.

На книжку “Українська воєнна доктрина” появилась дуже прихильна рецензія о. П. Хомина в “Нашій Меті” (Торонто) ч. 38 з 5.X.[19]57. Зацитуємо тільки один абзац рецензії:

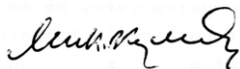
“Книжечка “Українська воєнна доктрина” заслуговує своїм національно-виховним змістом і своїм великим державницьким патосом на те, щоб її прочитали всі, що в них прибілді уже дещо наш державницький ідеал і призабулось наше славне історичне минуле. Особливо повинні її прочитати бувші вояки і старшини українських армій наших визвольних змагань і ті, що готовляться стати в недалекому майбутньому до бою за здійснення нашого національного ідеалу, що його їх батькам не вдалося здійснити”.

ДРУЗИ! Втримуйте жвавіший контакт зі своїм Товариством! Пишіть до Головної Управи у всіх справах, які нас взаємно цікавлять! Подавайте свої завваження і пропозиції щодо нашої праці, надсилайте дописи і матеріяли до “Вояцької Ватри”!

ВСІХ ДРУЗІВ ЩИРО ВІТАЄМО

НАШИМ ВОЯЦЬКИМ ПРИВІТОМ!

За Головну Управу:

М. Кулик
голова

В. Макар
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112–114, апк. 1–5. Оригінал. Машинопис.

№ 9
ОБІЖНИК ч. 3/57–58

5 квітня 1958 р.

Головна Управа ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ
140 Бетирст Стріт, Торонто, Онтаріо

Торонто, 5 квітня 1958 р.

До всіх наших Відділів
і всіх наших членів.

ОБІЖНИК ч. 3/57–58.

- Справи: 1. Звідомлення з праці Головної Управи Т-ва.
2. Тексти деяких писем.
3. Різні організаційні і актуальні справи.

1. Звідомлення з праці Головної Управи Т-ва

Для інформації загалу нашого членства про діяльність Головної Управи і нашого Товариства, продовжуємо наше звідомлення з праці, нав'язуючи до нашого останнього Обіжника з дня 30.X.1957.

Засідання. В останніх 5 місяцях Головна Управа відбула 3 засідання (17.XI.[19]57., 5.I.[19]58. і 6.III.[19]58.).

Кореспонденція. Канцелярія проробила доволі велику працю, полагоджуючи у звітovому часі 74 прихідних і 99 вихідних писем. Ми вели переписку з Т-вами Кол. Вояків УПА в США й Німеччині, з комбатантськими і ін. організаціями в Торонті, діставали й полагоджували листи з розшуками Друзів, з висилкою допомоги і т. п.

“Вояцька Ватра”. Зредаговано й видруковано дві дальші сторінки (чч. 2 і 3) “Вояцької Ватри”, а саме на Різдво, 6 січня 1958 р. і в річницю смерті сл. п. ген. Т. Чупринки в березні 1958 р. Чергове, Великодне число появляється одночасно з цим Обіжником; воно означене в “Гомоні України” помилково як ч. 2/3, а має бути: ч. 3/4. Просимо виправити.

Поїздки. Члени Головної Управи (голова і секретар) відвідали в звітovому часі друзів у Ст. Кетеринс і Смитсвил та їздили двічі до Бофало для полагодження справи допомоги друзям за залізною заслоною і для допомоги у заснуванні Відділу Т-ва К. Вояків УПА в Бофало, як рівнож для приспішення справи остаточного зредагування і підготовки до друку збірки нарисів-спогадів з боротьби УПА 1942-[19]44 на Волині і Поліссі, пера нашого члена друга Віктора Новака. Наслідки поїздок – дуже добрі.

Кольпортажа видань. В основному закінчено розсилку брошури М. Колодзінського “Українська воєнна доктрина” та розпочато розсилку останнього спільного видання Товариств Кол. Вояків УПА в США й Канаді, – “В рядах УПА” (спомини 36 авторів). На складі в канцелярії Головної Управи є ще деяка кількість книжки “В рядах УПА” та повість з боротьби УПА “Іспит”, як рівнож малі кількості давніших видань. – На рахунок підготовки до друку книжки нарисів В. Новака виплачено з каси Т-ва \$ 250,00.

Коляда УПА на фонд допомоги друзям за залізною заслоною в цьому році принесла суму \$ 610,70. З того Торонто заколядувало \$ 338,00 (повний розрахунок ще не зроблений), Вінніпег – 74,00, Ст. Кетеринс – 72,25, Саскатун (ЛВУ) – 25,00, Віндзор – 15,00, Монтреал – 76,50, Чатам – 9,95. Всім Друзям, що займались переведенням Коляди, щира подяка.

Допомога Друзям. До 31.3.1958 р. видано з каси головної Управи Т-ва на висилку допомоги друзям упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною загальну суму \$ 232,90. Допомогу висилано в формі пачок з біллям і одягом для друзів у в'язниці в Польщі, в формі ліків, а також готівкою (заміна на польські злоті).

Панахида. Запляновану давніше Академію в честь ген. Т. Чупринки – в порозумінні з іншими братніми організаціями – відложено до дня Свята Героїв (25 травня 1958 р.). Натомість в 8-му річницю смерті генерала, в дні 5 березня ц. р. відправлено панахиду за упокій його душі, в церкві св. Николая в Торонті. В Панахиді взяли участь делегації ветеранських і молодечих організацій з прапорами, а саме: Стрілецька Громада (2 прапори), Український Канадійський Легіон (2 прапори), СУМ (2 прапори), Пласт (2 прапори), СТ “Україна” (1 прапор). Були теж представники Братства Б. В. І УД УНА та Карпатських Січовиків. Під час панахиди пороблено пам'яткові знімки.

Спільні засідання. Голова нашого Т-ва д. М. Кулик брав участь у 2 спільних засіданнях Комітету Будови Пам'ятника на могилі старшин Української Армії – полк. Ол. Петлюри і Омельченка, на цвинтарі в Торонті. На будову пам'ятника видано з рамені нашого Т-ва \$ 50,00 (в тім \$ 12,00 з пожертв).

Полемічні справи. Видавець місячника “Нові Дні” в Торонті Петро Волиняк заатакував наше Т-во (в числі за січень 1958) за те, що ми відмовились взяти участь у ювілею ген. М. Садовського в дні 30.XI.[19]57. Ми відповіли непрошеному “Катонові” у “Вояцькій Ватрі” ч. 2/3 з березня ц. р. нотаткою п. н. “Де кінчається авторитет”, підкреслюючи, що “авторитет мусить насамперед сам себе

шанувати, якщо хоче, щоб другі його шанували”, та що кожний, хто заангажувався в непередрішенську політику УНРади, сам себе виключив з рядів безкомпромісових борців за незалежну українську державу проти Москви.

Нав'язуючи до нотатки в “Гомоні України” з грудня 1957 р. про новий твір Уласа Самчука, в якому він представив вояків і старшин УПА в неправдивому освітленні як п'яниць, авантюристів і розпусників-бабіїв, ми виготовили полемічну нотатку п. н. “Відповідальність письменника”, яку вислано до поміщення в “Шляху перемоги”.

Пропагандивна акція. На прохання одного студента летунської школи в США (українця), ми вислали на його руки більший комплект англomовних видань про українську визвольну боротьбу для розповсюдження цих видань серед американських і інших студентів та професорів.

2. Тексти деяких писем

1. Довідавшись з преси про жалюгідну провокативну телевізійну передачу в Парижі в дні 28.2.1958 р., в якій оплюгавлено українські визвольні змагання 1917-[19]22 рр. та славну пам'ять Гол. Отамана Симона Петлюри, звеличуючи одночасно його вбивника – большевицького агента Шварцбарта, Головна Управа Товариства вислала негайно, в дні 8.3.[19]58., на адресу Державного Секретаріату Преси й Інформації в Парижі, листа у французькій мові, такого змісту:

“Панове,

Дізнавшись з найбільшим обуренням про жалюгідну телевізійну програму п. н. “До вашої душі й сумління”, надану в Парижі в дні 28 лютого ц. р., вважаємо своїм обов'язком якнайрішучіше за-протестувати проти нечуваного оплюгавлювання визвольних змагань українського народу і світлої пам'яті Головного Отамана Симона Петлюри, замордованого большевицьким агентом у Парижі в 1926 році. Згадана телевізійна передача, – фальшива, зловна і провокативна, вразила дуже глибоко почування всіх українців. Сподіваємося, що французькі власті прийдуть до єдиного заключення, що за кулісами цієї брудної афери скриваються ті самі ворожі за-правила з червоної Москви, які, знищивши незалежне існування України і багатьох других народів східної і середньої Європи, за-грожують тепер свободі Франції і всього світу. Всі українці очікують, що відповідальні чинники Франції направлять заподіяну їм безмірну моральну шкоду та дадуть належну сатисфакцію.

Прийміть Панове, запевнення нашої повної пошани.

За Головну Управу Т-ва К. В. УПА в Канаді: М. Кулик, голова, В. Макар, секретар”.

В дні 29 березня ми отримали відповідь з Парижа від шефа під-дирекції П. Пейра, повну перекручень і викрутів, як про це є мова в “Шляху перемоги” ч. 13 (214) з 30.30.[19]58. Пейр твердить, що всі відзиви, що їх отримала згадана телевізія, були “одноголосно прихильні”. Така відповідь є попросту глумом і забріханням в живі очі, таким притаманним для москалів і большевиків. Ясна річ, що на цьому справа не може закінчитися.

2. У зв’язку зі Світовою Антикомуністичною Конференцією у Мексиці в днях 20–25 березня 1958 р., Головна Управа Товариства дала письмове уповноваження п. Іванові Бойкові, делегатові ЛВУ, заступати теж і наше Товариство на цій Конференції, а крім того вислала привітальне письмо, яке подаємо нижче в англійському оригіналі:

Toronto, March 14th, 1958.

*Dr. Jorge Prieto Laurens,
Secretary General,
Inter-American Confederation of Continental Defense,
Ave. 16 de Septiembre # 2, Altos,
MEXICO, D. F.*

Dear Sir:

On behalf of the Society of Veterans of Ukrainian Insurgent Army (UPA) in Canada I have a great honour and privilege to extend our sincerest greetings and best wishes for the success to the Presidium and all participants of the Preparatory Conference for World Anti Communist Congress in Mexico, D. F.

We, the recent soldiers of the Ukrainian Insurgent Army (UPA) and members of Ukrainian armed underground movement who in the years 1942-[19]50 fought both against German and Russian invaders, have – on the order of our highest Commanders in the years 1947-[19]50 forced our way through the Iron Curtain and come to the West on purpose to continue our struggle against the international communism and Russian imperialism in other forms. We consider as a very important and actual matter the planned formation of an united anti-bolshevik front of all freedom-loving nations of both sides of the Iron Curtain. We believe that the future World Anti-Communist League will soon come to the unique conclusion that the international communism is only one of the means of the centuries-old Russian imperialism whose main aim is to conquer the whole world and to subjugate all the nations and individuals. Therefore, the removing of the constant threat – the world

communism must go only through the dismembering of Soviet-Russian slave empire into independent states of the peoples now behind the Iron Curtain. In the struggle which is inevitable all Ukrainians will take the most active part against the Red Moscow. We firmly believe that our common fight will bring the freedom for all nations and individuals and the ever-lasting peace and welfare for the world and mankind.

God bless our common struggle!

*Yours truly,
M. Kulyk,
President*

В дні 5 квітня ми отримали від д-ра Лоренса таку відповідь:

Dear Sir:

Thank you for your very kind letter of March 14.

We appreciate your encouraging words and good wishes you express regarding the proposed First World Anti-Communist Congress. We are glad to know that you stand with us on this vital project.

Under separate cover and by Air Mail, we are sending you the Convocation and Agenda approved during our Preparatory Conference, as well as a list of the Delegates who attended, and another of the Organizing Executive Committee of the above mentioned Congress.

We beg you to see that these documents are published in your local newspapers and to be good enough to send us the corresponding clippings.

With best wishes, we are

*Sincerely yours,
Jorge Prieto Laurens,
Secretary General.*

3. Дня 14 березня 1958 р. ми вислали привітальне письмо проф. Августині Штефанові з нагоди його ювілею, такого змісту:

“Високодостойний Ювіляте,

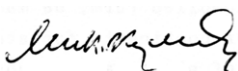
Звольте прийняти від імені Товариства Колишніх Вояків УПА в Канаді щирий привіт і найкращі побажання з нагоди 65-ліття Вашого життя і 40-ліття Вашої наукової, політичної і культурно-громадської праці.

У Вашій Достойній Особі вшановуємо одного з кращих представників старшого покоління нашої бурхливої доби і зокрема – одного з незабутніх Провідників відродженого державного і національного життя Карпатської України. Бажаємо Вам – у здоров’ї і

щасті прожити ще Многі Літа та діждатись разом з нами всіма великого дня воскресіння незалежної і соборної Української Держави від Тиси по Кавказ.

З глибокою пошаною
і вояцьким привітом

За Головну Управу:

М. Кулик
голова

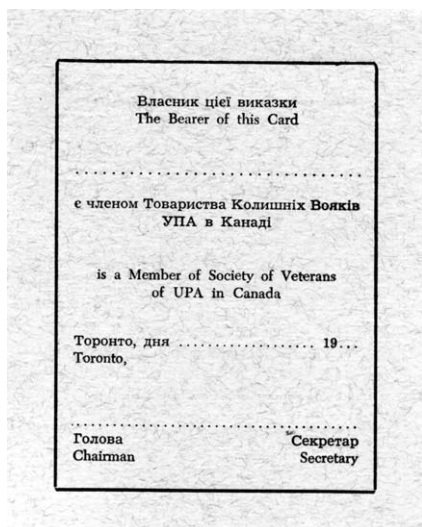
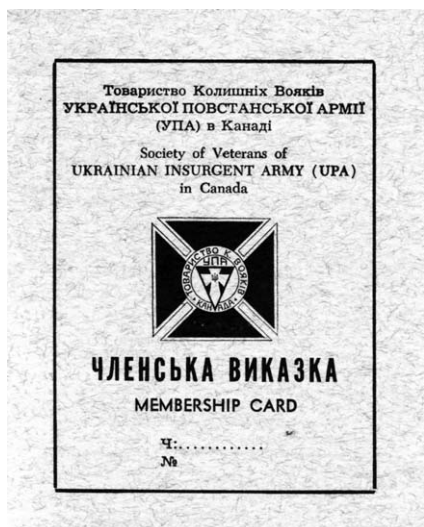
В. Макар
секретар

3. Різні організаційні і актуальні справи.

1. За скріплення наших внутрішніх зв'язків. Не всі Відділи і не всі Друзі відчують внутрішню потребу і організаційний обов'язок бути в тісному контакті з Головною Управою нашого Товариства, а через неї – з усією нашою упівською братією. Зокрема не маємо довго ніякої вістки з Едмонтону, де друзі обіцяли були нашому представникові д. В. Дідюкові пожвавити свою працю, надіслати спомини з днів боротьби і т. д. Чекаємо на листи з багатьох закутин Канади!

2. Писання споминів з наших переживань у недавньому минулому – це наш невідкладний обов'язок. Час іде, роки минають, людська пам'ять слабне, в ній затираються сліди переживань, не раз славних і важливих для історії українських визвольних змагань. Нашим обов'язком є закріпити друкованим словом ту частину історії України, якої нам судилось бути свідками і співтворцями. Товариства Кол. Вояків УПА в Канаді й США, видавши першу книжку споминів “В рядах УПА”, готують до друку другу її частину. Нехай у тій книжці не забракне бодай короткого спогаду кожного з нас про ту чи іншу подію. Пишіть, як хто вміє і може, тільки подавайте факти, дати, назви місцевостей, прізвища чи псевда друзів і т. д., редакція це все відповідно приготує до опублікування. Не допустім до того, щоб про наших друзів упівців писали в обурюючий і викривлений спосіб “фахові” письменники, що не вжились духом і почуваннями в нашу бурхливу, але і величню добу.

3. Членські виказки, вкладки, відзнаки і прапор. Ми вже дали до друку бланки членських виказок і незабаром повідомимо всіх друзів про час і спосіб їх отримання. Як нас інформують друзі з Нью-Йорку, відзнаки будуть виконані незабаром, як тільки Т-во отримає відповід-

Титул і зворот членської виказки ТКВ УПА в Канаді

Організаційний прапор ГУ ТКВ УПА в Канаді,
виготовлений за проектом мистця Михайла Дмитренка

ну суму грошей з розпродажі книжки “В рядах УПА”. Над виготовленням прапору саме тепер працює друг Черешньовський. Закликаємо друзів надсилати свою річну членську вкладку (\$ 3,00), як рівнож належність (“передплати”) за золоту відзнаку УПА в сумі \$ 8,00

4. Збірка на фонд “Історії ОУН”. Як всі інші організації Визвольного фронту, так і клітини нашого Товариства взяли участь у збірці на фонд видання “Історії ОУН”, що має вийти у 30-ліття створення ОУН (1929–1959). Наразі тільки наш Відділ у Ст. Кетеринс (друг Козарук) закінчив збірку, надсилаючи зібрану суму (\$ 20,00). Закликаємо друзів з усіх інших Відділів розраховуватись із цієї збірки як найшвидше.

5. Розшук. Розшукуємо колишніх членів УПА: Миколу і Івана ДУБ з села Опака, повіт Дрогобич, та Івана БОСАКА, Григорія ГЕВАКА і Григорія КАБАРА з села Мокротина, повіт Жовква. Хто знав би щонебудь про місце їх перебування, просимо подати на нашу адресу.

6. Хто знає щонебудь про загибель групи 5 вояків УПА, що згинули в боротьбі з ворогом, оточені в криївці поляками в селі Войславичі, повіт Сокаль, на Різдво 1947/[19]48, хай подасть відомість до нас. (В згаданій групі згинули друзі, відомі по псевдах: Гонта, Прибувший, Залізник, Смілий і Юзько).

7. Наша забава. Для придбання фондів на збільшення допомоги друзям за залізною заслоною, Торонтонський Відділ нашого Товариства рішив влаштувати (за добрим місцевим звичаєм) ЗАБАВУ з танцями, з призначенням всего доходу на згадану добру ціль. Забава відбудеться в “Українському Домі” при 83–85 Крісті Стріт у Торонті, в суботу, 26 квітня 1958 р. в год. 8–12 вечора. На цю першу нашу забаву щиро запрошуємо всіх Друзів з Торонта і поближких місцевостей з Родинами і знайомими.

КУПУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ, ПОШИРЮЙТЕ І ЗАМОВЛЯЙТЕ наступні видання Товариств Колишніх Вояків УПА в Канаді, США й Німеччині:

1. О. Гончарук: “Якщо завтра війна”, в англійському перекладі “If war comes tomorrow”, ціна \$ 0,50.
2. Полк. М. Колодзінський-Гузар: “Українська воєнна доктрина”, ціна \$ 0,50.
3. Яр. Курдидик: “Два кулемети”, ціна \$ 1,25.
4. Різдвяні і Великодні картки та поштівки – “Свята Покрова – опікунка УПА”, ціна \$ 0,10 за картку з конвертою.
5. “В рядах УПА” – книжка споминів 36 авторів, понад 300 сторін друку, багато знімок, ціна книжки в м’якій оправі \$ 2,75, у гарній твердій оправі \$ 3,50.

Збірник споминів “В рядах УПА”, т. 1, виданий ТКВ УПА в США і Канаді

6. Василь Прилісний: “Іспит”, повість, ціна \$ 2,00.

Замовлення слати на адресу: УПА, 140 Батурст Ст., Торонто, Онт.

З ВЕЛИКИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ вітаємо ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ З РОДИНАМИ, ВСІ БРАТНІ ВЕТЕРАНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВСІХ НАШИХ ПРИХИЛЬНИКІВ І ПЕРЕДАЄМО ВСІМ НАШІ ДРУЖНІ ПОБАЖАННЯ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

За Головну Управу:

М. Кулик
голова

В. Макар
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112-114, apk. 1-5. Оригінал. Машинопис.

№ 10
ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ч. 4/58
ПРО КОНФЕРЕНЦІЮ ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВ
КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В США І КАНАДІ

10 червня 1958 р.

Головні Управи ТОВАРИСТВ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА в ЗДА і КАНАДІ

Нью-Йорк – Торонто, 10 червня 1958 р.

ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ч. 4/58*

про КОНФЕРЕНЦІЮ членів Товариств К. Вояків УПА в ЗДА і Канаді

В суботу, 31 травня 1958 р., відбулася в Нью-Йорку, з ініціативи Головної Управи Т-ва Б. В. УПА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки в ЗДА, КОНФЕРЕНЦІЯ членів Товариств Б. В. УПА, в якій взяли участь 23 друзів, в тім 3 членів Головної Управи Т-ва К. В. УПА в Канаді. Конференція мала місце в одній із залей Українського Народного Дому при 2-ій Евеню і тривала від год. 10-ої рано до 6-ої вечора. Конференцію звеличали своєю участю такі визначні гості, як – голова ЦК АБН Ярослав Стецько, голова ООЧСУ проф. І. Вовчук і гість з Європи – ред. В. Леник. Нарадами проводила президія у складі: М. Грицков'ян (голова Т-ва Б. В. УПА в ЗДА) як голова, М. Кулик (голова Т-ва К. В. УПА в Канаді) – його замісник, і В. Макар – секретар.

Метою Конференції було спільне обговорення і вирішення найбільш актуальних справ Товариства та намічення способів і засобів поживлення праці окремих Відділів та всієї упівської організації, як одної із складових організацій Українського Визвольного Фронту.

Конференція вислухала програмову доповідь д. М. Грицков'яна на тему практичного застосування різних міроприємств у житті і праці нашої організації та нашої участі в зорганізованому житті Визвольного Фронту, і доповідь голови ЦК АБН Ярослава Стецька про вагу і значення для всього світу визвольної боротьби українського народу і зокрема дій УПА та про наші завдання на скитанні, перевела основну дискусію на порушені теми та винесла низку ПОСТАНОВ, що їх подаємо нижче для загальної інформації і як напрямні праці та доручення до виконання, обов'язуючі для всіх Відділів і членів наших Товариств на терені ЗДА і Канади.

ПОСТАНОВИ КОНФЕРЕНЦІЇ

I) Загальна настанова: Всі члени Т-ва Б. В. УПА і всі наші Відділи є морально зобов'язані бути найбільш активними – в міру своїх сил і спроможностей – в організованому житті і праці єдиного Українського Визвольного Фронту, брати активну участь у праці також інших клітин і складових організацій цього фронту, однак не занедбуючи при тому своїх перших обов'язків по відношенні до власного Товариства. Конференція закликає всіх Друзів – упівців, які останнім часом з тих чи інших причин не уділялися активно в організованій праці, – наново активізуватися в рядах Товариства, згідно з вимогами нашого статуту.

II) В організаційній ділянці:

а) Кожний член Т-ва зобов'язаний добре ознайомитися з постановами СТАТУТУ, що його можна набути в Головній Управі. Згідно з вимогами американського закону, статут Т-ва, опрацьований в рамках, повинен бути вивішений на видному місці в домі, де відбуваються організаційні сходи.

б) Управи Відділів подбають, щоб кожен член мав як слід вповнену нову членську заяву (потрібні формуляри розіслані) і щоб ці заяви були дбайливо зберігані в архіві відділу. Основні дати на нових заявах мають бути переписані із старих заяв, після чого старі заяви будуть знищені.

в) Кожний член мусить мати членську вказку. Формулярі вказок отримав кожен Відділ. Вказки мають бути вповнені машинним друком і разом зі знімком кожного члена – переслані до підпису Головній Управі.

г) Головна Управа пригадує обов'язок Управи кожного Відділу – втримувати належний організаційний зв'язок зі своєю централею, втім зокрема – регулярно надсилати в означених реченнях суворо вповнені ЗВІТИ з праці і касові звіти. Потрібні звітні формуляри вислані до всіх Відділів.

г) Головна Управа приступає до виготовлення в потрібній кількості малих золотих відзнак члена Т-ва К. В. УПА на скитанні (без ближчого територіального означення) за проектом друга Скали. Ці відзнаки, по узгодженні справи з Т-вами К. В. УПА в Канаді й Європі, були б спільні для друзів-упівців у всіх країнах світу. Приблизна ціна однієї відзнаки передбачена на \$ 10,00. Управи Відділів мають вже приступити до зібрання від усіх членів цієї суми на відзнаку і переслати гроші, по можливості в короткому часі, до Головної Управи Т-ва в Нью-Йорку. Висока ціна відзнаки не повинна знеохотити ні одного нашого члена від її набуття як дорогої пам'яткової речі на все життя.

д) Систематичні організаційні сходини у Відділах мають відбуватися при обов'язковій участі всіх членів. Управа Відділу обов'язана належно приготувати програму кожних сходин, щоб вони були на відповідному рівні та щоб залишали неперемінно додатне враження і слід у всіх учасників. Крім обговорювання на сходах внутріньо-організаційних і суто-ділових справ, дуже побажаними є добре опрацьовані реферати на актуальні теми, зокрема з військової проблематики, з використанням різних військових і комбатантських журналів. Це має на меті допомогти нашому членству бодай в теорії "тримати крок" з безперервним розвитком воєнної техніки, тактики і стратегії та не дозволити розгубити до решти весь бойовий досвід, винесений з недавньої ще збройної боротьби на Рідних Землях.

е) Фінанси: Наша праця могла б бути набагато краще поставлена, якщо б усі члени і Відділи виконували як слід свої фінансові зобов'язання по відношенні до Головної Управи. Тут ідеться насамперед про точне вплачування членських вкладок (що – доречі – є важливим показником організаційної дисциплінованості кожного з нас), своєчасне розраховування за отримані видання, пересилання до головної каси збіркових лист з коляди чи на інші цілі – враз з зібраною готівкою, і – врешті – підсилювання каси Головної Управи відповідним відсотком з різних громадсько-патріотичних чи товариськорозвагових імпрез, як це є загально прийняте і дуже доцільне на нашому терені. Без фінансової підтримки з боку поодиноких Відділів і всього членства Головна Управа завжди матиме зв'язані руки, а це дуже від'ємно відбивається на цілості нашої праці. Тому на цьому місці ще раз закликаємо наші Відділи до виконання своїх фінансових повинностей по відношенні до Головної Управи.

Інші організаційні справи є порушені в дальших точках постанов Конференції.

III) Допомога Друзям за залізною заслоною.

Згідно зі звітом голови Допомогової Комісії при Головній Управі Т-ва д. Оліяра з Клівленду, впродовж одного року вислано за залізну заслону різних допомог на суму понад \$ 850,00 з терену ЗДА і на суму \$ 425,00 з терену Канади. З-за залізної заслони напливають численні листи з проханням про дальшу допомогу. Між тим фонди на допомогу вичерпалися, а відгук з поодиноких Відділів на розписану збірку і обіжник в тій же справі – майже ніякий. Грошові впливи на цілі допомоги мусять бути скріплені. Обидва терени (ЗДА й Канада) будуть ще тісніше співпрацювати в допомоговій діялнці, обмінюючись інформаціями й узгіднюючи адреси.

IV) Вшанування славної пам'яті ген.-хор. Тараса Чупринки.

а) Річниця смерті. По вислуханні добре обґрунтованих і переконливих аргументів проф. І. Вовчука, Конференція рішила включити щорічне вшановування пам'яті ген.-хор. Т. Чупринки в єдине загально-українське національно-державне СВЯТО ГЕРОЇВ (Петлюра – Коновалець – Чупринка) при кінці місяця травня кожного року. Натомість в річницю смерті Генерала (5 березня) можна і треба замовляти панахиди за упокій душі та евент.[уально] відбувати святкові сходи у вужчому крузі. Це відноситься зокрема до тих організацій, що обрали ген.-хор. Т. Чупринку своїм патроном.

б) Монографія про ген.-хор. Т. Чупринку. Головна Управа Т-ва Б. В. УПА в Нью-Йорку поробила потрібні заходи для започаткування праці над виготовленням монографії про ген.-хор. Т. Чупринку, яка мала б появитися – в українській і інших мовах – до 10-річчя з дня його смерті (5.III.1960). До Редакційної Колегії запрошено: ред. В. Давиденка, ред. Б. Кравціва і ред. д-ра В. М. Яніва. Склад Колегії буде ще поширений.

в) Пам'ятник ген.-хор. Т. Чупринки.

За ініціативою нашого Товариства створено вже Всегромадський Комітет для побудови пам'ятника ген.-хор. Тараса Чупринки в 10-річчя його смерті (1960). Комітет очолив В. Матвієйко. Робляться старання про придбання відповідного ґрунту (площі) і дозволу на будову пам'ятника в Нью-Йорку, або в Вашингтоні, або в Торонті, евент.[уально] в інших великих містах північно-американського континенту, де є більші скупчення українців. Проект пам'ятника виготовляє мистець М. Черешньовський. На будову пам'ятника буде незабаром розписана загально-громадська збірка, але наші Відділи вже можуть розпочинати таку збірку у своїх місцевостях.

V) Видавничі справи.

а) Упівська сторінка “ВОЯЦЬКА ВАТРА”. З метою розбудити загальне зацікавлення упівською тематикою й заохотити друзів упівців до писання споминів і статей на близькі їм теми, а зокрема – щоб затіснити ще дужче існуючу співпрацю Товариств К. Вояків УПА двох сусідніх теренів, ЗДА і Канади, Конференція рішила визнати “ВОЯЦЬКА ВАТРА”, неперіодичну упівську сторінку в “Гомоні України”, – спільним органом Товариств К. В. УПА в ЗДА і Канаді і евент[уально] теж в Європі. Відповідальним редактором “Вояцької Ватри” призначено д. Володимира Макара, секретаря Головної Управи Т-ва К. В. УПА в Канаді, до якого й треба звертатися у всіх справах, зв'язаних із згаданою сторінкою. (Адреса подана нижче).

б) Видання 2-го тому “В рядах УПА”.

Рішено – до початку 1959 року зібрати матеріяли, що мали б увійти в другий том збірника споминів “В рядах УПА”. Збиранням матеріялів має зайнятись Комісія в складі трьох друзів:

В. М. Левський	В. Макар	М. Вернигора
320 Wethersfield Ave.	140 Bathurst St.	26, rue de Monthonlon
HARTFORD, Conn., USA	TORONTO, Ont., Canada	PARIS, France

На повищі адреси всі наші Друзі повинні надсилати свої спомини доповнення, замітки і спростування до споминів, поміщених у першому томі, свідчення, знімки і всякі інші матеріяли, що їх Комісія візьме до уваги при підготові матеріялів до друку в другому томі “В рядах УПА”. Мовним редактором погодився далі бути, зовсім безінтересовно, ред. В. Давиденко, а коректором – д. Скала.

Всіх Друзів закликаємо до негайної активної співпраці з Комісією!

в) “З моїх волинських і поліських рейдів” – під таким, або подібним заголовком має появиться друком, ще в біжучому 1958-ому році, збірка споминів-нарисів з дій УПА на Волині і Поліссі в 1942-[19]44 рр., пера нашого члена Віктора Новака. Книжка появиться друком в Канаді, як спільне видання Товариств К. В. УПА в Канаді й ЗДА.

г) “Два кулемети”. Повний розрахунок Відділів і поодиноких друзів з Головною Управою в Нью-Йорку за повище видання мусить бути закінчений у найкоротшому часі. Всі, хто отримав цю книжку в більшій чи меншій кількості, має повністю розрахуватись за всі отримані примірники, сплачуючи свою належність готівкою, або – в крайньому випадку – повертаючи непродані книжки. Справа позики, уділеної деякими друзями на видання “Двох кулеметів”, буде врегульована окремо.

г) “Голос повстанця”, – упівська сторінка в Українській Радіопрограмі, веденій другом Степаном Зорієм, головою Відділу нашого Т-ва у Клівленді, Огайо, – може бути значно скріплена і поширена, коли всі заінтересовані надсилатимуть свої завваження і матеріяли на адресу: S. Zorij, 1029 Kenilworth Ave., CLEVELAND, Ohio, USA.

VI) “Листок упавшого вояка УПА”, – під такою назвою були розіслані кілька років тому до всіх Відділів і поодиноких друзів формуляр з інструкцією в справі збирання матеріялів про упавших в бою вояків УПА. На превеликий жаль і сором, ці “Листки” – в подавляючій більшості – “зависли в повітрі”. Живучі друзі упівці поставились з повною байдужістю до своїх упавших друзів упівців. Зайво писати будь-який коментар на маргінесі цього сумлінного ствердження...

Конференція доручила Головній Управі Т-ва в Нью-Йорку порозумітись з видавництвом БУП в справі зладження можливо якнай-

повнішого списку полеглих старшин і вояків УПА від початку заіснування Української Повстанчої Армії. До цієї праці будуть притягнені всі члени Товариств К. В. УПА. Дальші інструкції наслідують. А покищо, треба витягнути з шуфляд формулярі "Листка упавшого вояка УПА" і присвятити бодай одну годинку розпам'ятуванню обставин загибелі того чи іншого нашого Друга, виповнюючи рядок за рядком порожні місця формуляра.

VII) Інше.

а) Конференція прийняла з приємністю до відома інформацію, що друг М. Черешньовський закінчує працю над проектом прапора Т-ва К. В. УПА та що незабаром кожний наш Відділ зможе замовити для себе і матиме свій власний організаційний прапор.

б) Головні Управи Т-ва доручено застановитись над способом врегулювання справи взаємовідносин між нашим Т-вом і Об'єднанням Бувших Вояків Українців в Америці.

в) Згідно з думками доповіді голови ЦК АБН Ярослава Стецька, друзі на місцях повинні знайти і налагодити контакт з кругами американських і канадійських комбатантів та вміло з'ясувати їм велике значення повстанської боротьби в СРСР і дій УПА зокрема, тепер і в майбутньому, в випадку атомової війни.

г) Є samozрозумілою річчю, що наші Відділи повинні скріпити також співпрацю і дружні взаємини з усіма іншими українськими комбатантськими чи ветеранськими організаціями, так як це було не раз підкреслюване в резолюціях наших З'їздів.

З вояцьким привітом

За Головні Управи Т-ва К. В. УПА:

в ЗДА:

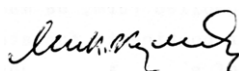

М. Грицков'ян – голова

Е. Несторук – секретар

в Канаді:

М. Кулик – голова

В. Макар – секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 23–26.
Оригінал. Машинопис.

№ 11
ОБІЖНИК ч. 5/57–58

18 грудня 1958 р.

Головна Управа ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ
Торонто – Онтаріо

Торонто, 18 грудня 1958 р.

До всіх наших Відділів
і всіх наших членів.

ОБІЖНИК ч. 5/57–58.

- Справи: 1. Звідомлення з праці Головної Управи Т-ва.
2. Зустріч з Головою ЦК АБН.
3. Різні організаційні і біжучі справи.

1. Звідомлення з праці Головної Управи Т-ва

Останнє наше звідомлення з праці Головної Управи нашого Товариства було подане до відома наших в Обіжнику ч. 3/57–58 з 5.4.[19]58. Після того появився спільний Обіжник-Комунікат Головних Управ Товариств К. Вояків УПА в ЗДА і Канаді з дня 10.6.[19]58., який ми рахуємо теж як наш Обіжник ч. 4/57–58. Нині продовжуємо звідомлення з праці.

Засідання. Від квітня до грудня 1958 р. Головна Управа відбула 4 засідання (19.4., 19.5., 7.9. і 29.XI.1958.).

Кореспонденція. В звітному часі до канцелярії Головної Управи наспіли 72 письма, а вислано 114 листів. Це була переписка з Т-вами к. Вояків УПА в Німеччині і ЗДА, з комбатантськими і ін. організаціями в Торонті, переписка з чільними друзями-упівцями в справі співпраці у редагуванні “Вояцької Ватри”, в справі матеріалів до 2-ої частини “В рядах УПА” і ін.

“Вояцька Ватра”. Зредаговано і видруковано дальші три сторінки “Вояцької Ватри” в “Гомоні України”, а саме чч.: 3/4 – Великоднє, 4/5 – на Свято Героїв, і 5/6 – на Свято УПА, 1958. Останнє число (5/6), згідно з рішенням Конференції УПА в Нью-Йорку 31.5.[19]58., появилось вже як спільна сторінка Товариств к. Вояків УПА в Канаді і ЗДА. Чергове число 1/7 появляється в Різдвяному числі “Гомону України” за січень 1959.

Поїздки. Члени Головної Управи відбули в звітному часі дві важливі поїздки: а) на Конференцію УПА в Нью-Йорку 31.5. і

1.6.[19]58. (їздили дд. М. Кулик, В. Дідюк, В. Макар), про що була мова в Комунікаті-Обіжнику з дати 10.6.[19]58., б) поїздка до Монтреалу на день 31.8.[19]58. на загальні збори місцевого відділу нашого Т-ва. (їздили дд. М. Кулик, І. Козак, В. Макар). На зборах зроблено підсумки 5-річної праці Монреальського Відділу та обрано нову Управу в складі: Ю. Гузар – голова, П. Парфенюк – секретар, О. Гельнер – скарбник.

Запланована давніше поїздка до Ст. Кетеринс не відбулася з браку вільного часу. – В часі латинських Різдвяних Свят у грудні 1958 р. перебуватимуть у Вінніпегу члени Головної Управи нашого Т-ва дд. М. Кулик і І. Козак, які відбудуть при цій нагоді зустріч і розмови з друзями-упівцями на місці.

Допомога друзям. В часі від 1.4.[19]58. видано з каси Головної Управи Т-ва на висилку допомоги друзям-упівцям і їхнім родинам в Європі і зокрема за залізною заслоною суму \$ 501.93.

Співпраця з іншими Товариствами. Голова нашого Т-ва д. М. Кулик брав участь у трьох засіданнях Ділового Комітету для влаштування спільного Свята Героїв у Торонті (25.5.[19]58.) та в 7 засіданнях Ділового Комітету всіх місцевих українських ветеранських організацій для влаштування спільного Листопадового Свята. В цьому Комітеті д. Кулик був секретарем (на місце д-ра С. Росохи, який зрезигнував) і на цьому, як секретареві, спочивала львина частина роботи Ділового Комітету. Наш представник вив'язався із своїх завдань якнайкраще, а саме Листопадове Свято пройшло з великим моральним успіхом (2.11.[19]58.). – Наші представники виступали офіційно на Спільному Свяченому в “Українському Домі” в Торонті і на Спільному Свяченому комбатантів. Майже всі члени Головної Управи і Торонтонського Відділу взяли організовану участь у посвяченні пам'ятника на могилі двох українських старшин на цвинтарі “Проспект” у Торонті в дні 29.4.[19]58. – Голова і секретар Головної Управи Т-ва засідали в Почесній Президії 9-ої Зустрічі Українців Америки й Канади в Бофало 17.8.1958. та брали участь у спільній вечері комбатантів на “Рімембренс Дей” в домівці У. В. Кан. Леґіону в дні 11.11.1958. – Представник нашого Т-ва д. В. Дідюк брав участь у нараді Фундації ім. Т. Шевченка при У. В. Кан. Леґіону в дні 18.12.[19]58. – Друг Кулик, як представник нашого Т-ва, бере постійно участь у праці і буває на всіх засіданнях (кожного тижня) організації Цивільної Оборони м. Торонта.

Свято УПА – в 16-ту річницю створення Української Повстанчої Армії влаштовано заходами Відділів нашого Т-ва і братніх організацій ЛВУ й СУМ у Торонті, Монтреалі, Віндзорі, Лондоні і в ряді інших місцевостей, які однак не надіслали звідомлення. Чистий (невели-

кий) прибуток з влаштованих Свят передано до каси Головної Управи нашого Т-ва на фонд допомоги інвалідам УПА.

Забава Т-ва к. Вояків УПА, яка відбулася в Торонті 26.4.[19]58., принесла понад \$ 450,00 чистого прибутку на цілі Т-ва, в тім головно на допомогу друзям за залізною заслоною.

2. Зустріч з Головою ЦК АБН

Перед своїм від'їздом до Європи, Дост. Ярослав Стецько, голова ЦК АБН, зустрівся з членами Т-ва к. Вояків УПА в Канаді на спеціально для тої цілі скликаних сходах у суботу, 29 листопада 1958 р., в домівці Т-ва при 140 Бетирст Ст. В цій незабутній зустрічі взяло участь 10 членів Т-ва. Достойний Гість поділився з упівцями своїми думками про нові завдання недавніх вояків УПА на скитанні, як рівнож поінформував про стан української визвольної справи і проблематики у вільному світі.

Роля вчорашніх вояків УПА на нових місцях їх перебування далеко не закінчена, – говорив Дост. Голова. – Не відповідає правді погляд, будьто би сьогодні, в добі атомової зброї, повстанські методи боротьби стали ні до чого непридатними. Зовсім навпаки, – в майбутній війні зросте, як ніколи досі, вирішальна роль повстанських загонів і їхніх методів боротьби, бо це буде війна цілого озброєного народу.

Як поінформував Дост. Гість, під час його зустрічей і розмов з репортерами і з державними особистостями Америки і Канади завжди найбільше зацікавлення викликали питання, зв'язані зі збройною боротьбою УПА і її перспективами на майбутнє. В цьому відношенні українські повстанці мають багато дечого до сказання західньому світові і його стратегам. Є дуже на часі вимога познайомлення широких кругів громадянства на Заході з досвідом української повстанської боротьби, тому конечні є англомовні видання найкращих споминів членів УПА, чи то в формі окремих книжок, чи на сторінках таких періодиків, як “Юкрейнієн Ревю” або “АБН-Кореспонденц”.

Колишні вояки УПА мають теж обов'язок включитися активно у виховну працю над українським доростом і юнацтвом, впроваджуючи у погутірки з дітьми тематику визвольної боротьби українського народу в рядах УПА. Комбатанти УПА мають завжди бути сумлінням української суспільности на скитанні і забирати голос у важливих випадках, де є заторкнена добра слава українського імени, або коли занедбано добру нагоду ту славу поширити в світі. Нпр., прикро всім вразило повне знехтування Капелою Українських Бандуристів можливости збагатити свій репертуар під час свого концертного турне

кількома кращими піснями УПА, зачерпнутими з найновішої героїчної доби українських визвольних змагань. Якраз недавні вояки УПА повинні звернути увагу на це жалюгідне переоцнення.

Головна Управа к. Вояків УПА в Канаді, користаючи з цієї небуденної зустрічі, вручила Дост. Голові ЦК АБН книжку споминів “В рядах УПА” та скромний дарунок від упівців, перебуваючих в Канаді.

3. Різні організаційні і біжучі справи

1) Поява нового видання про дії УПА. Ще перед кінцем 1958 року вийде з друку книжка споминів-нарисів Миколи Гордієнка п. н. “З ВОЛИНСЬКИХ І ПОЛІСЬКИХ РЕЙДІВ” (Із дій УПА 1943-[19]44 рр.). Книжка ця появляється як чергове спільне видання Товариств к. Вояків УПА в Канаді й ЗДА. Вона має 160 сторінок друку, в тім 12 ілюстрацій. Передмову написав В. Макар, обкладинка роботи Б. Стебельського. Книжка написана дуже цікаво, читається легко і з великим заінтересуванням. Ціна книжки в м’якій оправі \$ 1,75, у гарній твердій оправі \$ 2,25. Ми стараємось вислати цю книжку до всіх наших Друзів ще перед нашим Різдвом і просимо старатись розпродати її якнайшвидше, з уваги на високі кошти її видання, які мусимо в найкоротшому часі сплатити.

2) Коляда УПА. Одночасно з цим Обіжником розсилаємо до всіх наших Відділів збіркові листи коляди на цілі нашого Т-ва, в тім насамперед на фонд допомоги друзям-упівцям за залізною заслонню. Закликаємо всіх Друзів не пожаліти труду і використати кожну нагоду – від латинського Різдва до нашого Йордану, – щоб зібрати фонди необхідні для продовжування і скріплення нашої праці і реалізування наших статutowих завдань.

3) Писання споминів. Як ми вже нераз пригадували, зокрема – як про це була мова в Постановках Конференції УПА в Нью-Йорку 31.5.1958., обов’язком нашим, – всіх разом і кожного зокрема, – є закріпити друкованим словом славні події з доби УПА, в яких ми брали активну участь. Досі дуже мало друзів з Канади відгукнулись на ці заклики, хоч багато обіщували попрацювати в тому напрямі. Не тільки ми самі маємо списувати свої переживання і свідчення, але заохочувати також не-членів нашого Т-ва до писання таких споминів і допильновувати, щоб вони це зробили. (Увага, Друзі з Монреалу!). Підготовляється друга частина збірки споминів “В рядах УПА”, то ж поспішіться, Друзі, з писанням!

4) Членські виказки, вкладки, відзнаки, прапор. Не завжди так складається, як бажається... З незалежних від нас причин не вдалося ще досі видрукувати бланкетів наших членських виказок. Одночасно друзі з Нью-Йорку повідомили нас про непереможні труднощі

з виготовленням у них проєкту прапора Товариств к. Вояків УПА, як рівнож із виготовленням золотої відзнаки. Тому ми самі візьмемося за це діло, як тільки зберемо трохи грошей по розсилці книжки М. Гордієнка “З волинських і поліських рейдів”. – Незалежно від того апелюємо до кожного з Друзів, хто ще не вирівняв членської вкладки за 1958 (а може теж за 1957 рік?) – зробити це негайно, ще перед Новим Роком. Висота членської вкладки в нас – \$ 3,00 річно.

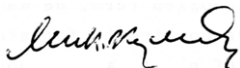
5) Шостий Загальний Збір Т-ва к. Вояків УПА в Канаді – заплановано відбутися в першій половині м. березня 1959 р. Всім Друзям будуть розіслані своєчасно повідомлення про час і місце та програму З'їзду. Члени Головної Управи починають вже приготувати звіти з праці за два останні роки. В зв'язку з цим закликаємо всі наші Відділи і всіх Друзів – надсилати до нас свої звіти, зауваження і пропозиції, які будуть узгоджені в підготові до Загального Збору.

6) Загальні Збори Братства б. Вояків УПА ім. св. Юрія-Переможця (Європа) відбуваються у Мюнхені в днях 21 і 22 грудня 1958 р. Головна Управа Т-ва к. Вояків УПА в Канаді вислала Друзям в Європі найкращі привітання з цієї нагоди.

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І З НОВИМ РОКОМ
СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ З РОДИНАМИ, ВСІ
БРАТНІ ВЕТЕРАНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВСІХ ДРУЗІВ КОЛИШНІХ
ВОЯКІВ УКРАЇНСЬКИХ ЗБРОЙНИХ ФОРМАЦІЙ, ТЕПЕР НА СКИТАННІ,
І БАЖАЄМО ВСІМ БАГАТО СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У
ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
І ДЛЯ ПРИСПИШЕННЯ ПРИХОДУ ВЕЛИКОГО ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ВОЛІ УКРАЇНИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Головну Управу:

М. Кулик
голова

В. Макар
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 27–30.
Оригінал. Машинопис.

№ 12
ОБІЖНИК ч. 1/59

6 квітня 1959 р.

Головна Управа ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ
ТОРОНТО, ОНТАРІО

Торонто, 6 квітня 1959 р.

ОБІЖНИК ч. 1/59.

Справа:

ШОСТИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ТОВАРИСТВА
КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ.

а) Комюніке

В суботу, 28 березня 1959 р. в “Домі Просвіти” при 140 Бетирст Стріт у Торонті відбувся Шостий Загальний Збір Товариства колишніх Вояків УПА в Канаді, в якому взяли участь 19 членів і представників відділів Т-ва та запрошені гості. Нарадами проводила Президія в складі: М. Кошик – голова, А. Скурчак (Монтреал) – замісник, В. Дідюк – секретар. Загальний Збір вітали: Братство к. В. УПА ім. св. Юрія-Переможця в Європі, Т-во к. В. УПА ім. ген. Т. Чупринки в ЗДА, Головна Управа ЛВУ, Крайова Управа СУМ в Канаді і Відділ ЛВУ Торонто.

Загальний Збір вислухав добре опрацьовані звіти уступаючої Головної Управи Т-ва за останні роки і вичерпну доповідь В. Макара н. т. “Воєнні перспективи та наша роля в подіях, що грядуть”, перевів дискусію, уділив абсолюторії уступаючим керівним органам, ухвалив резолюції та обрав на дальші два роки Головну Управу Т-ва в такому складі:

Головна Управа: Микола Кулик – голова, Микола Кошик – замісник, Володимир Макар – секретар, Степан Котелець – скарбник, Іван Козак – допомоговий референт.

Контрольна Комісія: Василь Дідюк (голова), Віктор Новак, Іван Росіл.

Товариський Суд: Антін Скурчак (голова), Микола Коцур, Сергій Кислюк.

Загальний Збір, який пройшов у дуже діловій і дружній атмосфері, закінчено о год. 4-ій по полудні відспіванням “Ще не вмерла Україна”.

б) Із ЗВІТУ ГОЛОВИ Т-ва д. М. Кулика

Чергові два роки життя і праці за нами. Проминули вони швидко, хоч і не зовсім гладко. Не принесли вони нам тої сподіваної зміни, якої весь наш народ з тугою дожидає і для прискіпшення приходу якої вся наша національна спільнота трудиться і змагається. В цій праці брали й ми організовану участь і сьогодні складаємо перед самими собою і перед всією українською громадою звіт з того, що ми за останні два роки зробили.

Наше Товариство в Канаді не було і не є чисельне, та ми й не мали ніколи амбіцій стати многочисельною організацією. Коли ж ми все таки маємо певну питому вагу в загальному суспільно-громадському життю української національної спільноти в Канаді, то маємо це завдячувати передовсім нашій тісній пов'язаності з Воюючою Україною, непохитній вірності ідеалам ОУН–УПА–УГВР та послідовному діянню в дусі націоналістичної ідеології і світогляду, згідно з наказами й дорученнями Головного Командування УПА і “Звернення воюючої України”.

Наша скромна праця проявлялася в таких основних ділянках:

- 1) організаційний,
- 2) політично-пропагандивний і видавничий,
- 3) суспільно-громадський,
- 4) допомогівий.

1) Організаційний відтинок.

а) Стан членства і відділів. В дні 5-ого Загального Збору, тобто 9.3.1957 р., наше Товариство нараховувало 25 членів, згуртованих у більш або менш чітко оформлених відділах, згідно пов'язаних тільки кореспонденційним зв'язком з Головною Управою. В звіттовому часі прибули 4 нові члени, вибули 2, отже стан членства на сьогодні є 27. – Як слід оформлених відділів маємо сьогодні 4: Торонто – 10 членів, Монреал – 6 членів, Вінніпег – 4 і Ст. Кетеринс – 4. У Віндзорі, Едмонтоні і Капускейсінг є по 1 членові. Разом – 27.

б) Поїздки. В інтересах нашого Т-ва відбуло в звіттовому часі 11 поїздок, в тім – на терені Канади – до Монреалу (двічі), Вінніпегу, Едмонтону, Ст. Кетеринс і ін., а на терені США – до Клівленду, Бафало і Нью-Йорку. Всі ці поїздки можна охопити коротко цифрою “15.000 миль в інтересах Т-ва к. В. УПА”.

в) Засідання. Засідань Головної Управи було 14, тобто пересічно 1 раз на два місяці.

2) Політично-пропагандивний і видавничий відтинок.

а) Книжки. На цьому відтинку маємо занотовані такі позиції за останні два роки, при чому кожне із згаданих видань є спільним виданням Т-ва к. В. УПА в Канаді й ЗДА:

- М. Колодзінський: “Українська воєнна доктрина”, Торонто 1957,
- “В рядах УПА” – спогади 36 авторів, Нью-Йорк 1958,
- М. Гордієнко: “З волинських і поліських рейдів (Із дій УПА-Північ 1943-[19]44)”, Торонто 1959, наклад 3.000, в тім 1.500 у гарній твердій оправі.

Всі три згадані видання зустрілися з дуже прихильною оцінкою української громади та здобули признання для наших Товариств. – Кількасот примірників кожної нововиданої книжки ми розсилали безплатно до всіх наших редакцій і до важливіших українських і чужих бібліотек, архівів та музеїв.

б) “Вояцька Ватра”. Поважне виховно-пропагандивне значення мала і має наша неперіодична сторінка в “Гомоні України” – “ВОЯЦЬКА ВАТРА”, якої перше число появилось на 15-ліття УПА, в жовтні 1957 р. Досі появилось 8 чисел “Вояцької Ватри”. Від Конференції УПА в Нью-Йорку 31.5.1958. “Вояцька Ватра” стала офіційною сторінкою двох наших Товариств у Канаді і Америці. Відповідальним редактором сторінки є д. В. Макар.

в) Інше з цієї ділянки: Ми вислали цілий комплект англomовних видань про українську визвольну боротьбу до розподілу серед студентів і вчителів одної летунської школи в США. – Ми дали були уповноваження одному з делегатів Головної Управи ЛВУ на Антикомуністичну Конференцію в Мехіко заступати в потребі також наше Т-во, а крім того, вислали від себе привітання на письмі. – Наші члени взяли участь у збірці на фонд видання “Історії ОУН”, при чому найкраще, як і в інших випадках, вив’язався з того завдання друг М. Козарук із Ст. Кетеринс.

3) Суспільно-громадський відтинок.

Наше Товариство як цілість завжди тісно співпрацювало з іншими українськими товариствами і організаціями Визвольного Фронту. Всюди наші члени брали і беруть активну участь у суспільно-громадському життю, будучи одночасно членами відділів ЛВУ, осередків СУМ, підтримуючи всі акції АБН і т. д. Зокрема старались ми бути в тіснішому контакті з українськими комбатантськими організаціями. Поминаючи, як зовсім samozрозуміла річ, наш тісний зв’язок, кореспонденційний і особистий, з Братством к. В. УПА в Європі і з Т-вом б. В. УПА в ЗДА, ми завжди на терені Торонта були в добрих взаєминах і співпраці з місцевими відділами ветеранських організацій, беручи нераз участь у спільних засіданнях і імпрезах... В рамках загальної суспільно-громадської праці, наше Т-во взяло на себе завдання підготувати і переводити щороку в половині м. жовтня СВЯТО УПА – ДЕНЬ ЗБРОЇ, а в дні 5 березня ініціювати відправлення панахиди

за спокій душі сл. п. ген. Тараса Чупринки – Головного Командира УПА. Очевидна річ, що наше Т-во бере теж активну участь і в інших імпрезах і маніфестаціях, влаштовуваних організаціями Визвольного Фронту, як Зустрічі Українців Канади й Америки, Свято Героїв, Академії в річниці Акту 30 червня 1941 р., Зелено-святочні походи і святкування других ветеранських організацій.

4) Допомоговий відтинок.

Цей відтинок завжди був важливим відтинком у нашій праці. На нашому 5-ому Загальному Зборі, 9.3.[19]57., була подана цифра \$ 5.658,20, яку видано тільки з каси Головної Управи нашого Т-ва за перших 5 років на допомогу нашим друзям у різних країнах Європи, в тім зокрема за залізною заслоною. За два останні звітні роки ця цифра збільшилася на суму \$ 1.243,15, що дає разом цифру допомог за 7 років в висоті \$ 6.901,35, тобто майже кругло 7 тисяч, або \$ 1.000, – на кожний рік.

З інших фактів і справ, які треба відмітити в звіті, згадуємо такі:

1) 29.11.1958. ми мали честь і приємність вітати в себе Голову ЦК АБН Дост. Ярослава Стецька, який дав нам дуже цінну доповідь, вказуючи м. ін. на дальші можливості нашої співпраці на скитанні.

2) Ми ще досі не маємо свого організаційного прапора, ані золотої орг.[анізаційної] відзнаки, бо залишили були ці справи виключно на наших друзів в Америці, які однак не мали змоги зреалізувати наших спільних плянів у цій ділянці. Наша нова Головна Управа буде мусіти взяти ці справи в свої руки.

3) Членські виказки на доброму полотні ми видрукували зовсім недавно і приступили до їх видавання.

Недотягненням нашим у минулому часі було неналаднання нашого внутрішньо-організаційного і товариського життя, невикористання тих можливостей, що їх дає нам, як і всім іншим нашим ветеранським організаціям, Канада для підвищування нашого військового звання і кваліфікацій і тим самим для збільшення нашої ваги в загальному суспільно-громадському житті. На цю сторінку треба звернути пильнішу увагу в майбутньому.

в) Із ЗВІТУ СЕКРЕТАРЯ Т-ва д. В. Макара

Працю секретаря можна схопити в наступних точках:

1) Кореспонденція. В звітному часі, тобто від 9.3.[19]57. до 28.3.[19]59., ми отримали писем 265, а вислали 409. Ми кореспондували з нашими відділами і членами, з Т-вами к. В. УПА в ЗДА й Європі, з ветеранськими та іншими українськими суспільно-громадськими організаціями і установами та з чужими чинниками. З важливіших таких писем варто згадати наш лист у французькій

мові висланий до Парижа в обороні зневаженої пам'яті Гол. Отамана Симона Петлюри, привіт в англійській мові на Антикомуністичну Конференцію в Мехіко, привіт для кол. міністра Карпатської України проф. Авг. Штефана і ін.

2) Протоколи. З усіх відбух засідань Головної Управи списано точні протоколи. Списано їх 14 на 52 сторінках протокольної книги.

3) Обіжників до наших відділів і членства видрукувано на циклостилї 5, в тім один спільний з головною управою Т-ва к. В. УПА в ЗДА, разом на 24 сторінки друку, накладом 400 примірників. Видрукувано довідь ред. П. Рогатинського п. н. "УПА на тлі визвольних змагань України" на 6 стор. машинопису, накладом 200 прим. і ін., разом 8 друків, на 32 сторінки, накладом кругло 800 примірників.

4) Картотека. Для усправлення розсилки видань і розрахунків за них, видрукувано картотеку примірників, в яку втягнуто всі записки з поодиноких зшитків від початку існування Т-ва; ця робота ще не закінчена.

5) Членські виказки – видрукувано зовсім недавно і приступлено до їх виповнювання.

6) Видавничі справи. Про цю ділянку праці звітував голова Т-ва. Праця секретаря в цій ділянці була більше технічного характеру.

а) "Вояцька Ватра": секретар Т-ва був не тільки відповідальним редактором сторінки, але й переписувачем всіх матеріалів приготованих до друку. В 8 сторінках "В. Ватри", що появились в "Гомоні України" за останніх два роки, були друковані статті, спомини і матеріали таких друзів: сот. М. Вернигори, д-ра Б. Гука-Скали, П. Башука, д-ра Р. Малащука, В. Дідюка, М. Кулика, Ів. Козака, М. Орлика і В. Макара. – Треба з прикрістю ствердити, що від Головної Управи Т-ва б. В. УПА в ЗДА ми не мали ніякої допомоги матеріалами до нашої спільної сторінки.

б) При видаванні друком двох наших видань, спільних з тереном Америки, тобто М. Колодзінського "У.[країнська] в.[оєнна] доктрина" і М. Гордієнка "З в.[олинських] і п.[оліських] рейдів", праця секретаря полягала на переведенні цілої коректи, а в випадку книжки М. Гордієнка ще й на переписуванні на машині багатьох розділів.

в) Секретар списував і оформлював, на підставі заслуханих розповідей друзів, спомини й нариси з дій УПА, для використання в запланованій 2-ій частині книжки "В рядах УПА". Досі опрацьовано 4 такі спомини, в підготові є спомини інших друзів, яким їх праця не дозволяє самим сісти за писання.

7) Інше. До обов'язків секретаря належало теж оформлювання текстів повідомлень до преси, текстів афішів, листівок і програмок на наші свята, розрахункових формулярів і т. ін.

8) Секретар радо брав участь рівнож у всяких інших видах праці нашого Товариства, разом з головою та іншими членами Головної Управи, зокрема в поїздках, про які звітував голова.

г) Касовий звіт

за час від 6.3.1957. до 22-го березня 1959 року.

Приходи:

1. Коляда 1958 і 1959 рр.:.....	\$ 1.211,70
2. Пожертви з христин, весіль та різних принагідних збірок:	823,00
3. Видання: а) “В рядах УПА”	604,18
б) “Українська воєнна доктрина” ...	250,75
в) “З вол. і п. рейдів УПА”	178,40
г) “Іспит”	35,00
ґ) Картка “Свята Покрова”	<u>13,50</u> ...
	1.081,83
4. Впливи з Академій і свят:	871,51
5. Різні звороти:	150,00
6. Членські вкладки:	63,00
7. Вплати на р-к відзнаки:	8,00
8. Різне:	<u>2,00</u>
	Разом: \$ 4.211,04

Розходи:

1.	Допомоги друзям (за залізною заслоною):.....	\$ 1.243,15
2.	Кошти видані:	
	а) “З в. і п. рейдів УПА”	1.873,03
	б) “Українська воєнна доктрина”	558,22
	в) Кліші до “Вояцької Ватри”	48,16
	г) “В рядах УПА”	289,95 ...
		2.769,36
3.	Адміністрація: а) Поштові марки.....	204,00
	б) рент домівки	220,00
	в) ремонт домівки.....	62,21
	г) канц. приладдя	33,60
	г) телефон.....	3,35 ...
		523,16
4.	Поїздки: а) кошти З’їздів	217,60
	б) поїздки 1957-[19]59.....	206,00 ...
		423,60
5.	Вплата на р-к золотої відзнаки (Ню-Йорк) (ам. \$ 150,00)	130,10
6.	Пам’ятник і вінки:	59,00
7.	Інвентар (шафа і таблиця з написом):.....	75,00
8.	Даток на “Український Дім” на вул. Крісті:.....	50,00
9.	Архів, преса, книжки і покриття недобору зі свят (13,70)	108,10
10.	Різне: репрезентація, чл. виказки, пошт. мито:	40,92
	Разом:	\$ 5.422,39

КАСОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ:

Приходи:	\$ 4.211,04	
Розходи:	\$ 5.422,39	
С-до з 5.3.1957:	\$ 2.078,38	
С-до в дні 22.3.1959	\$ 867,03	
Балянс:	\$ 6.289,42	\$ 6.289,42

г) РЕЗОЛЮЦІЇ

Шостого Загального Збору Товариства Колишніх Вояків УПА в Канаді.

1. Шостий Загальний Збір Т-ва к. Вояків УПА в Канаді передає повний найглибшої пошани поклін і привіт всему Українському Народові на рідних землях, українській підпільній Церкві, Українській Головній Визвольній Раді, Головному Командуванню УПА та Проводові ОУН в Україні і на чужині. Загальний Збір клонить голови перед Друзями-Героями, що стоять у першій лінії боротьби віч-на-віч з ворогом в Україні і на всему просторі ССРСР. – Загальний Збір вітає друзів по зброї, недавніх вояків УПА й учасників збройного підпілля, зорганізованих у Т-ві б. В. УПА ім. ген. Т. Чупринки в США й Братстві к. В. УПА ім. св. Юрія-Переможця в Європі та розкинених по інших частинах світу. – Загальний Збір вітає українських церковних ієрархів, українські національні установи, суспільно-громадські, політичні, ветеранські та молодіжні організації на скитанні і зокрема на терені Канади.

2. Шостий Загальний Збір, оцінюючи актуальний стан міжнародної ситуації і української справи в світі, стверджує дальший великий зріст напруження між двома протиставленими бльоками держав, очоленими з одного боку червоною Москвою, з другого США, та посилене готування обидвох сторін до остаточної генеральної розправи, незважаючи на безупинні дипломатичні переговори та взаємовідвідини. Готуючись до нападу на вільний світ, кремлівські володарі всередині ССРСР продовжують свою неприховану русофільську і народобивчу політику по відношенні до України і інших поневолених народів, зокрема шляхом масових вивозів населення з рідних земель в азійські пустелі, з метою ліквідувати або применшити наростаючу загрозу вибуху національно-визвольних революцій в випадку світової війни. В той же час західні держави, зокрема США, продовжують негувати факт існування і діяння національно-визвольних рухів українського народу і народів АБН, які мають всі дані стати вирішальною третьою силою в випадку світової війни, а ставлять далі на непередрішенську карту біломосковських диверсантів-єдинонеделімців, що може принести необчислимі шкоди для всего волелюбного людства.

3. Визнаючи головну і вирішальну роль в сподівано-недалекому переможному завершенні довголітньої національно-визвольної боротьби України за героїчним українським народом, очоленим і веденим визвольно-революційними формаціями на рідних землях, – ОУН, УПА, УГВР, – Шостий Загальний Збір закликає все членство, всіх друзів по зброї і все українське патріотичне громадянство в Канаді і всіх інших країнах нашого розсіяння, – докласти всіх зусиль для дальшого скріплення другого допоміжного фронту української визвольної боротьби у вільному світі, з метою подати всебічну допомогу Воюючій Україні, в тім зокрема – шляхом переборення в ментальності і в плянах Заходу його дотеперішнього русофільського непередрішенського наставлення і політики в користь політики визволення, тобто видвигнення гасла і пляну розподілу ССРСР на самостійні держави суверенних народів, визнання УПА і подібних повстанчих формацій інших народів воюючими арміями в дусі Гаазької Конвенції, нав'язання офіційної співпраці з керівництвом АБН як координаційним центром революційно-визвольних організацій поневолених Москвою народів і т. п.

4. Стоячи незмінно і непохитно на позиціях Воюючої України і завдань, наложених на нас Головним Командуванням УПА і Революційним Проводом України, Шостий Загальний Збір заявляє повну готовність свого членства включитися якнайбільш активно в кожную заплановану Проводом Українського Визвольного Фронту кадрово-вишкільну і підготовчу акцію, спрямовану на безпосередню участь всіх українських самостійницьких визвольних кадрів у подіях, що грядуть. Шостий Загальний Збір закликає всі українські комбатантські організації в Канаді переключитися на конкретну допомогу українській визвольній боротьбі, зокрема шляхом організування, в рядах своєї статуткової праці, відповідних курсів для підвищення своїх військових знань і кваліфікацій, що в'яжуться теж із завданням сприяти скріпленню оборонності державної суверенності Канади і її демократичних свобод.

5. Відмічуючи в біжучому 1959 році 250-річчя великого гетьмана України Івана Мазепи та 300-річчя славної перемоги гетьмана Івана Виговського над Москвою під Конотопом, Шостий Загальний Збір к. Вояків УПА в Канаді висловлює глибоку віру в недалеку вже остаточну перемогу українського народу та створення на руїнах московської імперії незалежних держав усіх свободолюбних народів. До боротьби за досягнення цієї мети – ми кожночасно готові.

РІЗНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

1) За скріплення допомогової акції. Наш бюджет передбачує кругло \$ 1.000, – на рік для систематичного уділювання допомог нашим Друзям за залізною заслоною. Пам'ятаймо про це завжди і при всякій нагоді (родинних свят і т. п.) переводім збірки на допомоговий фонд.

2) Писання спогадів. Ще раз закликаємо Друзів – присвятити трохи часу і труду для написання бодай одного короткого, але цікавого, спогаду зі своєї участі в боротьбі в рядах УПА або збройного підпілля, та надіслати до нас для використання в 2-ій частині книги “В рядах УПА”.

3) Членські виказки і членські вкладки. Доручуємо всім нашим членам, які ще цього не зробили, надіслати до Головної Управи по 2 знімки та по \$ 0,50 оплати для отримання членської виказки, як рівнож вирівняти членські вкладки (по \$ 3,00 річно) до кінця 1959 року для відповідного відмічення цього на виказці.

4) Кольпортажа. Просимо Друзів, які отримали до кольпортажі книжку М. Гордієнка “З волинських і поліських рейдів”, старатись розпродати її можливо якнайшвидше та розрахуватись перед Головною Управою. Нам тепер потрібні гроші для придбання організаційного прапора та для виготовлення членських відзнак.

5) Знімки. Учасники Шостого Загального Збору отримують разом з цим Обіжником по одній великій знімці. Ціна знімки – \$ 1,00.

З ВЕЛИКИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ – СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ І ДРУЗІВ З РОДИНАМИ, ВІТАЄМО ВСІ БРАТНІ ВЕТЕРАНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВСІХ НАШИХ ПРИХИЛЬНИКІВ І БАЖАЄМО ВСІМ БАГАТО СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ І ДЛЯ ПРИСПІШЕННЯ ПРИХОДУ ВЕЛИКОГО ДНЯ ВОСКРЕСІННЯ УКРАЇНИ. ХРИСТОС ВОСКРЕС!

За Головну Управу:

М. Кулик
голова

В. Макар
секретар

№ 13
ОБІЖНИК ч. 2/1959

21 грудня 1959 р.

Головна Управа ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ
ТОРОНТО, ОНТАРІО

Торонто, 21 грудня 1959 р.

До всіх наших Відділів
і всіх наших членів.

ОБІЖНИК ч. 2/1959

- Справи: 1. В поклоні Провідникові.
2. Звідомлення з праці Товариства.
3. Різні організаційні і біжучі справи.
-

1. В поклоні Провідникові

Найважчим ударом, що його в біжучому році завдав підступний лютий ворог Москва всему українському народові і його визвольній боротьбі, було замордування Провідника ОУН сл. п. Степана БАНДЕРИ, в Мюнхені, в дні 15 жовтня 1959 р. Для нас це був тим болючіший удар, що наступив він у 17-ту річницю створення УПА. Сповнене національної гордості і надії свято, яким є щорічне Свято УПА, перемінилося цього року скрізь у повні болю, туги і скорботи жалібні поминки по Провідникові. Так було і на Святі УПА в Торонті, в дні 18 жовтня 1959 р. Та не самим тільки жалем і розпукою націховані жалібні поминки по поляглому Провідникові, що відбуваються скрізь у вільному світі, де лиш живе українська патріотична громада. Новий жадливий злочин Москви розворушив до глибини душі всю українську спільноту, посилюючи ще більше в українських серцях непримиренну ненависть до московського злочинця-поневолювача і бажання помсти, та спонукуючи всіх до поновної і скріпленої активності й жертвенності на користь української визвольної справи. Це ствердження мусить відноситися в першу чергу й до нас усіх, недавніх вояків УПА і членів збройного підпілля, для яких сл. п. Степан Бандера був не тільки повсякчасним прикладом і натхненням, але теж найвищим організаційним зверхником і Провідником. Його смерть на полі бою, на фронті безпощадної і без-

переривної боротьби з Москвою, зобов'язує нас у найвищій мірі до постійної праці, жертвенності і готовності віддати всі свої сили і засоби для України і української визвольної справи.

Головна Управа нашого Товариства вислала в дні 16 жовтня 1959 р. телеграму співчуття на руки Проводу ЗЧ ОУН і Родини Провідника. – Всі члени нашого Товариства, як і всі організації Українського Визвольного Фронту, зберігали повну жалобу по смерті Провідника, від 16 жовтня до 15 грудня 1959 р. – Загальну збірку на Фонд Визвольної Боротьби ім. Степана Бандери започаткувало наше Товариство сумою \$ 500,00 – зі вступів на Свято УПА в Торонті в дні 18.10.[19]59. Всі члени нашого Товариства обов'язані зложити свою особисту щедрю пожертву на Фонд В. Б. ім. Ст. Бандери, по можності в сумі \$ 100, 00.

2. Звідомлення з праці Т-ва

Після Шостого Загального Збору нашого Товариства в дні 28.3.1959 р. праця Головної Управи проявилась у наступних ділянках і цифрах:

а) Засідання. Відбуто 4 засідання, в днях: 4.4., 23.5., 3.10. і 20.10.[19]59.

б) Кореспонденція. До канцелярії Головної Управи Т-ва наспіли 83 письма, вислано 91.

в) “Вояцька Ватра”, спільна сторінка Товариств к. в. УПА в Канаді і ЗДА, появилась у “Гомоні України” двічі: на Великдень 1959 р. (ч. 3/9) і в 17-ту річницю УПА, – 15.10.1959. (ч. 4/10). Наступне число (1/11) появиться на Різдво 1960 року.

г) Допомога друзям. Від дня 6-го Загального Збору Т-ва вислано допомог нашим друзям за залізною заслоною на суму понад \$ 600,00. В цій ділянці Головна Управа нашого Т-ва співпрацює гармонійно з Референтурою Суспільної Опіки Т-ва к. в. УПА в ЗДА, переписуючись з головою референтури д. І. Оліярем у Клівленді, як рівнож у порозумінні з іншими організаціями на терені Канади, які займаються висилкою подібних допомог.

г) Співпраця з іншими ветеранськими організаціями.

Виконуючи постійні рішення наших Загальних Зборів, Головна Управа Т-ва сприяла щиро всім заходам, що вели і ведуть до затиснення співпраці українських комбатантських організацій. На терені Торонта, для гідного відзначення Мазепинського Року, дійшло до створення Союзу Українських Ветеранських Організацій (СУВО). В трьох засіданнях, на яких обговорювано проект статуту Союзу, брав участь голова нашого Т-ва д. М. Кулик. Остаточне оформлен-

ня СУВО, прийняття статуту і обрання керівних органів, має наступити на зібранні в дні 25 грудня 1959 р.

Наше Товариство взяло теж участь у спільному Листопадовому Святі в Торонті, що його ініціатором була Українська Стрілецька Громада. Свято відбулося з гарним успіхом в дні 1.11.1959. в залі УНО.

д) Пам'ятник Т. Шевченка. Наше Товариство включилося організовано в акцію збірки на пам'ятник Тараса Шевченка, який – як відомо – має бути здвигнений зусиллями всієї української спільноти в Канаді у 100-річчя смерті пророка України, тобто в 1961 році, у Вінніпегу. На Відділ нашого Т-ва в Торонті припадає збірковий контингент в сумі \$ 100,00, яку то суму ми повинні легко зібрати.

3. Різні організаційні і біжучі справи

а) Новий член Т-ва. В дні 20.10.[19]59. прийнято в члени нашого Т-ва, відділ Торонто, друга Степана Новицького (Сербина, Степового), який недавно прибув з Європи, де був активним членом Братства к. в. УПА ім. св. Юрія Переможця.

б) Членські відзнаки. Ми отримали від Друзів в Нью-Йорку певну кількість золотих відзнак Т-ва. Цю відзнаку повинен мати кожний наш член. Її ціна – \$ 10,00 (відзнака з 14-каратового золота).

в) Коляда. Хоч як все наше громадянство перетяжене тепер різними збірками, ми не можемо забути про наших Друзів за залізною заслоною, які ждуть на нашу допомогу. Тому закликаємо наших членів зібрати в часі Свят пожертви на залучені збіркові листи на згадану ціль. Це наш обов'язок.

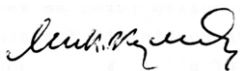
г) Писання споминів. Друзі в Торонті вже майже всі написали бодай по одному споминові зі своїх переживань і боротьби в Україні. Ці спомини були використані в “Вояцькій Ватрі” та ввійдуть до 2-ої частини книги споминів “В рядах УПА”. Очікуємо подібних споминів від всіх інших Друзів.

г) Наша забава – відбудеться в Торонті, в суботу, 30 січня 1960 р. в залі “Українського Дому” при 83–85 Крісті Ст. Весь дохід призначений на допомогу друзям-упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною. Запрошуємо заздалегідь усіх на цю забаву, з родинами, приятелями і знайомими.

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І З НОВИМ РОКОМ
СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ З РОДИНАМИ, ВСІ
БРАТНІ ВЕТЕРАНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВСІХ ДРУЗІВ КОЛИШНІХ
ВОЯКІВ УКРАЇНСЬКИХ ЗБРОЙНИХ ФОРМАЦІЙ, ТЕПЕР НА СКИТАННІ,

І БАЖАЄМО ВСІМ БАГАТО СИЛ І ВИТРИВАЛОСТИ ТА УСПІХІВ У
ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
І ДЛЯ ПРИСПІШЕННЯ ПРИХОДУ ВЕЛИКОГО ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ВОЛІ УКРАЇНИ. ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Головну Управу:

М. Кулик
голова

В. Макар
секретар

*The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in
Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 35–37.
Оригінал. Машинопис.*

№ 14
ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ПРО ІІ КОНФЕРЕНЦІЮ
ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА
В США І КАНАДІ

30 травня 1960 р.

Головні Управи ТОВАРИСТВ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА
в ЗДА і КАНАДІ

Нью-Йорк – Торонто, 30 травня 1960.

ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ
про ІІ-гу КОНФЕРЕНЦІЮ членів Товариств к. вояків УПА
в ЗДА і Канаді

З ініціативи Головної Управи Товариства б. вояків УПА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки в ЗДА відбулася в суботу, 21 травня 1960 р. в Елленвіл, Н. Й., на сумівській оселі, – КОНФЕРЕНЦІЯ членів Товариств б. вояків УПА в ЗДА і Канаді, в якій взяли участь 19 друзів, в тім 4 з Канади. Були заступлені наступні відділи Т-ва б. в. УПА в ЗДА: Нью-Йорк (7), Клівленд (3), Філядельфія (1), Йонкерс (2), Нью-Ге[й]вен (2). Нарадами проводила президія в складі: Е. Несторук (голова Т-ва к. в. УПА в ЗДА) – як голова, М. Кулик (голова Т-ва к. в. УПА в Канаді) – його замісник, М. Грицков'ян і В. Макар – секретарі.

Метою Конференції було спільне обговорення актуальних справ Товариства та намічення способів і засобів скріплення й пожвавлення праці окремих відділів та всієї упівської організації, як одної із складових організацій Українського Визвольного Фронту.

Конференція, яка тривала від год. 3-ої по полудні до 12.30 вночі, вислухала звітів представників відділів та референтів Головної Управи Т-ва, вислухала інформативну доповідь д. Е. Несторук на тему "Світові події і українська еміграція", перевела основну дискусію на порушені теми та винесла ПОСТАНОВИ, що їх подаємо нижче для загальної інформації і як напрямні праці та доручення до виконання, обов'язуючі для всіх Відділів і членів наших Товариств на терені ЗДА і Канаді.

ПОСТАНОВИ КОНФЕРЕНЦІЇ

1. Конференція поновлює обов'язуючу дотепер загальну настанову, що всі члени Товариства б. в. УПА і всі наші відділи зобов'язані морально брати активну участь – в міру своїх сил і спроможностей – в зорганізованому житті і праці єдиного Українського Визвольного Фронту, включаючись рівнож у членські ряди інших клітин і складових організацій цього фронту, однак не занедбуючи при тому своїх перших обов'язків по відношенні до власного Товариства.

2. У своїй зовнішній дії і праці серед громадянства, зокрема при влаштовуванні різних імпрез, наше Товариство як цілість і всі наші відділи виступають завжди солідарно, в дружньому порозумінні і в стислій співпраці з усіма організаціями Українського Визвольного Фронту.

3. Конференція зобов'язує управи всіх відділів докласти необхідних старань для втримання всего нашого членства в стані постійної активності, чуйності, ідейності, жертвенності, готовності та в першу чергу скріпленої організаційної дисципліни. – Конференція закликає всіх друзів-упівців, які з тих чи інших причин стоять осторонь і не уділяються активно в організаційній праці, щоб вони наново активізувалися в рядах Т-ва, працюючи у відділах на місцях.

4. Конференція зобов'язує відділи повести належну працю в напрямі скріплення своїх власних фінансових засобів як рівнож каси Головної Управи. Передовсім треба довести до ліквідування явища т. зв. паперових членів та усправнити платність членських вкладок всіма членами відділу. 40 % від зібраних вкладок належить – як і досі – відсилати до Головної Управи, враз із списком членів. – Збірки пожертв серед громадянства треба продовжувати далі, трактуючи цю справу м. ін. як один із засобів активізації української громади взагалі. – Головна Управа і відділи на місцях застановляться над можливостями творити власні доходові підприємства, щоб мати певне джерело постійних прибутків на цілі Товариства. – Найближчий річний З'їзд Товариства вирішить справу створення “залізного фонду”, на який віддаватиметься 10 % щорічного бюджету.

[5.] Конференція рішила продовжувати акцію допомоги друзям за залізною заслоною, з приміненням посиленої чуйності і обережності в окремих випадках. Збірки на фонд Суспільної Опіки мають продовжуватися в призначеному на це місяці жовтні кожного року. Де це можливе, треба використовувати на збірку також час Різдяних свят, як рівнож кожную нагоду родинних і товариських імпрез. – Кожний член Товариства є зобов'язаний бодай раз у році

взяти особисту участь у збірці на фонд Суспільної Опіки. Висліди збірок мають бути оголошувані в пресі або по радіо. – Висилка допомог має відбуватися виключно через референтуру Суспільної Опіки, згідно в порозумінні з нею та на її доручення.

6. Секретаріат Головної Управи Т-ва пригадує обов'язок управи кожного відділу – втримувати належний організаційний зв'язок зі своєю централею, в тім зокрема регулярно надсилати в означених реченнях (квартально) звіти з праці і касові звіти.

7. “ВОЯЦЬКА ВАТРА”, неперіодична упівська сторінка в тижневику “Гомін України” (Торонто), являється далі офіційним органом Головних Управ Товариств к. вояків УПА в Канаді і ЗДА. (Перше число “Вояцької Ватри” появилось 15.10.1957., до сьогодні видруковано 14 чисел сторінки). Відповідальним редактором сторінки є д. В. Макар. Завдання сторінки такі:

а) бути органом Головних Управ Товариств к. в. УПА в ЗДА і Канаді, органом, що єднає громаду недавніх вояків УПА і членів збройного підпілля в Україні, які тепер перебувають на згаданих двох теренах, а згодом теж упівців на інших теренах нашого розсіяння,

б) зафіксувати світлі події і постаті збройної боротьби в рядах і під прапорами УПА в виді спогадів учасників цих подій, чи то в формі документа[ль]но-хронікарській, чи то в формі белетристичній, чи то в формі світлин, мап, листів, передруків документів і т. п.,

в) плекати серед свого членства і українського громадянства традиції збройної боротьби українського народу в організованих рядах УПА та причинюватись до відродження духу мілітаризму серед української спільноти (м. ін. в дусі тез “Української воєнної доктрини” полк. М. Колодзінського),

г) порушувати фахово-військову тематику, як питання стратегії, тактики, нових родів зброї, досвід біжучих “малих воєн” в світі, наші завдання й можливості в випадку третьої світової війни, найдоцільніші способи боротьби з Москвою на Українських Землях і на ворожій території і т. п.,

ґ) плекати думку про потребу узгіднення праці всіх українських комбатантських і ветеранських організацій на скитанні, подаючи теж відомості про їхню працю й досягнення, цитуючи дещо з їхніх пресових органів, підкреслюючи позитиви і звертаючи увагу на негативи в їх праці і наставленні (нпр. негування деякими комбатантськими групами всего, що видвигнули українські визвольні змагання після 1939 року) і т. п.,

д) важливіші матеріяли (спомини, знімки і т. п.), поміщувати на сторінках “Вояцької Ватри”, повинні бути згодом використані у книжкових виданнях наших Товариств.

Досі “Вояцька Ватра” появлялась чотири рази в рік. Конференція рекомендує довести випуск сторінки до 6 у рік. Головна Управа Т-ва к. в. УПА в ЗДА рішила асигнувати зі своєї каси по \$ 20,00 на кожную сторінку (\$ 120,00 річно) на покриття коштів, зв’язаних з її редагуванням і видаванням (кліші, замовлені статті військових фахівців тощо).

Конференція зобов’язує всі відділи і всіх членів – передплачувати “Гомін України” як орган організацій Українського Визвольного Фронту на Канаду і Америку, та зокрема – перечитувати і обговорювати статті і матеріали, поміщені в сторінці “Ваяцька Ватра”, на ширших членських сходах. Конференція гаряче заохочує друзів до співпраці при редагуванні “Ваяцької Ватри” шляхом надсилення статей, дописів із праці відділів, споминів, знімок тощо.

8. Дотеперішні книжкові видання Товариств к. в. УПА, які ще є на складі в Головних Управах та в поодиноких відділах, мають бути пущені на ринок, в тім і до заморських країн, та по можності швидко розпродані і розраховані.

9. Продовжування списування споминів з недавніх днів збройної боротьби УПА і підпілля – є постійним обов’язком всіх нас тут на скитанні. Два обіжники в цій справі осталися майже без ніякого відгуку. Зобов’язується голов відділів допильновувати цієї справи на місцях.

10. Конференція пригадує управам всіх відділів обов’язуючу постанову VIII-го Річного З’їзду, що тільки Головна Управа може входити в будь-які переговори з т. зв. “місієниками” (“Об’єднання”). Відділи на місцях можуть ладнати з ними тільки дрібні справи технічного порядку, інформуючи про це кожночасно Головну Управу.

11. Конференція зобов’язує всі відділи і всіх членів до якнайбільш масової і активної участі в маніфестаціях, влаштовуваних в біжучому році в поклоні ген. Романові ШУХЕВИЧЕВИ – ЧУПРИНЦІ в 10-річчя його геройської смерти на полі бою. Відділи Товариства б. в. УПА виступають, де треба, як ініціатори маніфестацій, входять у склад Ділових Комітетів, стисло співпрацюють у цій справі з усіма організаціями Визвольного Фронту та стараються надати маніфестаціям всеукраїнського характеру.

12. Конференція висловлює жаль, що не всі відділи Т-ва б. вояків УПА в ЗДА були заступлені на нинішній діловій нараді, та апелює до управ відділів, щоб у майбутньому обов’язково брати участь у подібних імпрезах.

13. Конференція пропонує Головній Управі – бодай раз у рік відвідати через своїх делегатів всі відділи Товариства.

14. Конференція зобов'язує Головну Управу – подбати про виготовлення організаційного прапора Товариства к. вояків УПА найдалі до найближчого (IX-го) річного З'їзду.

15. Конференція доручає Головній Управі скликати IX-ий річний З'їзд б. вояків УПА в ЗДА в кінцевих днях місяця травня 1961 року, в м. Філядельфії, Па.

16. Конференція доручає Головній Управі виготовити проєкт нашого становища в справі книжки Уласа Самчука "Чого не гоїть огонь", в якій генеза і дії УПА на Українських Землях представлені у викривленому світлі. Відповідну довідкову записку для Головної Управи має виготовити д. В. Макар.

17. Конференція закликає відділи скріпити співпрацю і дружні взаємини з усіма іншими українськими комбатантськими чи ветеранськими організаціями.

18. Конференція доручає Головній Управі видати з каси Товариства суму \$ 100,00 на допомогу Родині сл. п. Степана Бандери.

19. Конференція передає свій повний найглибшої пошани привіт Провідникові ЗЧ ОУН Степанові Ленкавському та запевнення незмінної вірності ідеї збройної боротьби за Українську Самостійну Соборну Державу.

З вояцьким привітом

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головні Управи Т-в к. в. УПА:

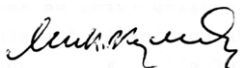
в ЗДА:

Е. Несторук – голова

І. Ділай – секретар

в Канаді:

М. Кулик – голова

В. Макар – секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 38–40. Оригінал. Машинопис.

№ 15 ОБІЖНИК ч. 4/1960

Головна Управа

Торонто, дня 26 грудня 1960.

Ч.

ОБІЖНИК ч. 4/1960.

1. Звідомлення з праці

Ми подавали останнє наше звідомлення в Обіжнику ч. 2/1959 з 21.12.1959 р. Після того ми видали 30.5.1960. спільно з Головною Управою Т-ва б. вояків УПА в ЗДА обіжник-комунікат про Конференцію УПА в Елленвіл, Н.Й. Це був наш обіжник ч. 3 з біжучої каденції. Нині подамо дальші цифри й показники праці нашого Товариства:

1) Засідання. Відбуто дальші 4 засідання в днях: 23.1., 27.8., 23.10. і 18.12.1960.

2) Кореспонденція. До канцелярії Головної Управи Т-ва наспіло 70 писем, вислано 125. В числі висланих писем є м. ін. три листи до керівників американської політики з нагоди “Тижня поневолених націй”.

3) “Вояцька Ватра”, спільна сторінка Товариства к. вояків УПА в Канаді і США, появилась в “Гомоні України” в 5 числах: на Різдво 1960 р. (ч. 1/11), в річницю смерти сл. п. ген. Р. Шухевича-Чупринки (2/12), на Великдень (3/13), на Свято Героїв (23.5.60., ч. 4/14) і в 17-ту річницю УПА в жовтні 1960 р. (ч. 5/15). Найближче число “В. [ояцької] Ватри” появиться на Різдво 1961 р. як ч. 1/16.

4) Допомога друзям. Впродовж 1960 р. з каси Товариства уділено допомог нашим друзям (в більшості за залізною заслоною – пачками, ліками, готівкою) на суму \$ 747,84. В зв’язку з надходячими Різдвяними Святами будуть вислані на кільканадцять адрес за залізною заслоною наші листи зі святковими і Новорічними привітаннями wraz з допомагами на дальших біля 150,00 доларів. Гроші на допомогу здобуваемо зі збірки Коляди і з принагідних збірок і датків, а також з імпрез на ту ціль. В 1960 році відділ нашого Т-ва в Торонті влаштував дві збірки на цілі допомоги – 30.1. і 17.9.60., які дали чистого прибутку \$ 415,59.

5) Співпраця з іншими ветеранськими організаціями.

Наше Товариство завжди ставилось дуже прихильно до справи заціснення взаємин і співпраці з іншими ветеранськими організаціями в Канаді і зокрема на терені Торонта. При нашій співдії дійшло до створення у Торонті Українського Ветеранського Комітету. На

жаль, як виявилось, в Управі згаданого У. В. Комітету знайшлись у більшості люди, неприхильно наставлені як до нашого Товариства, як і взагалі до Українського Визвольного Руху, очолюваного довгі роки сл. п. Провідником Степаном Бандерою. Це виявилось недвозначно в жовтні 1960 р., коли ми, влаштуваючи свято УПА (День Зброї), віддали поклін сл. п. Степанові Бандері в першу річницю його смерті. Люди з УВ Комітету використали цей факт як нагоду причіпити Святові УПА ярлик “партійної імпрези” і зажадали відкликання “протекторату” УВ Комітету над згаданим святом. Це ми й зробили, публікуючи відповідний комунікат у “Гомоні України” з 29.10.1960. Після того УВ Комітет на двох своїх засіданнях пробував “засудити” наше Товариство, але остаточно перейдено над цією справою до денного порядку. Однак ми не можемо перейти над такими справами до денного порядку. Ігнорування, зглядно неприхильне ставлення до справи вшанування пам’яті одного з найбільш заслужених організаторів і керівників визвольної боротьби українського народу, в ім’я нібито “збереження чисто вояцького характеру” тої чи іншої ветеранської організації, вважаємо алярмуючою ознакою завмирання національної совісті і почуття вояцької моралі у провідників деяких ветеранських організацій. Це є проблема, яка виходить поза рамки чисто ветеранських взаємин, вона заторкує всю українську спільноту і її національну мораль. Тому ми вважаємо потрібним в кожному такому випадку відкликуватись до загальної громадської opinii.

2. Організаційні справи

а) Нові члени Товариства. В 1960 р. прийнято в члени нашого Товариства трьох нових друзів, які недавно прибули до Канади з Європи. Це є друзі:

1) Микола НІНОВСЬКИЙ (“Василь”), недавній провідний член Братства к. вояків УПА ім. св. Юрія-Переможця в Німеччині,

2) Михайло КУЛИК (“Лис”), рідний брат голови нашого Товариства,

3) Микола СЛУЖАЛА (“Крилатий”).

При цій нагоді вважаємо потрібним підкреслити, що право приймати нових членів у склад нашого Товариства прислуговує виключно Головній Управі Товариства (гл. статут, розділ III, точка 4). Тому управи наших відділів повинні зголошувати кожного кандидата в члени до Головної Управи Товариства, надсилаючи при тому виповнений і підписаний кандидатом анкетний листок і власноручно ним написаний життєпис.

б) Коляда. Збирання фондів на забезпечення допомоги нашим раненим і хворим та потребуючим друзям, особливо за залізною заслоною, належить до наших постійних обов'язків. То ж використаємо зокрема святковий час у січні 1961 року на зібрання грошей на ту благородну ціль, на залучені до цього обіжника збіркові листи. Громада не відмовить своєї помочі, тільки треба до неї підійти.

в) Писання споминів. Ще раз закликаємо друзів – подумати про писання споминів зі своєї участі у збройній боротьбі в рядах УПА. Нехай кожний з нас напише бодай один такий спомин. Це наш обов'язок перед поляглими друзями. Надсилайте написане до Головної Управи Т-ва.

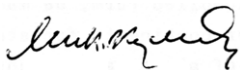
г) Сьомий Загальний Збір нашого Товариства передбачений на 15 квітня 1961 р. також у 1961 році припадає 10-та річниця існування нашого Товариства, яку маємо намір пов'язати з посвяченням прапора нашої організації. Про всі ці справи повідомимо ще всіх наших членів окремим обіжником.

г) У наших сусідів. Наші друзі в Америці, Товариство б. вояків УПА в ЗДА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки, рівнож відзначать в 1961 році 10-річчя свого існування і праці. Цей ювілей буде пов'язаний з відбуттям чергового річного Загального З'їзду в травні 1961 року у Філадельфії.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ ЧЛЕНІВ З РОДИНАМИ, ВСІ БРАТНІ ВЕТЕРАНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ КОМБАТАНТІВ, ТА БАЖАЄМО ВСІМ СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ Й ЗМАГАННЯХ ДЛЯ СПРАВИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМО ЙОГО!

За Головну Управу Т-ва:

М. Кулик
голова

В. Макар
секретар

№ 16
ОБІЖНИК ч. 1/1961

Торонто, 10 травня 1961.

ОБІЖНИК ч. 1/1961

Справа:

СЬОМИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ТОВАРИСТВА
КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ

Комюніке

В суботу, 29 квітня 1961 р. в “Домі Просвіти” при 140 Бетирст Ст. у Торонті, відбувся Сьомий загальний Збір Товариства колишніх вояків УПА в Канаді, в якому взяли участь 19 членів і представників відділів Т-ва та запрошені гості. Нарадами проводила президія в складі: П. Мицак (Віндзор) – голова, В. Дідюк – замісник, Ст. Новицький – секретар. Загальний Збір вітали: Братство к. в. УПА ім. св. Юрія-Переможця в Європі, Т-во к. в. УПА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки в ЗДА, Головна Управа ЛВУ і Торонтонський Відділ ЛВУ (ред. Ів. Вараниця), Крайова Управа СУМ у Канаді (О. Павлів), Осередок СУМ ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки в Торонті, Станиця Братства УСС Торонто, відділ Т-ва к. в. УПА у Клівленді, Суспільна Опіка при Головній Управі Т-ва к. в. УПА в ЗДА (Клівленд), Організації Українського Визвольного Фронту в Монреалі (проф. М. Андрухів), Управа Музею-Архіву Визвольної Боротьби ім. Ст. Бандери в Торонті (інж. М. Кравців) та ін.

Загальний Збір вислухав добре опрацьовані звіти уступаючої Головної Управи Т-ва за останні два роки і доповіді В. Макара н. т. “Посилений наступ Москви і наша відсіч”, перевів дискусію, уділив абсолюторію уступаючим керівним органам, ухвалив резолюції та обрав на дальші два роки Головну Управу Товариства в такому складі:

Головна Управа: Микола Кулик – голова, Микола Кошик – замісник, Володимир Макар – секретар, іван Росіл, Степан Котелець, Василь Ніновський, Іван Козак – члени.

Контрольна Комісія: Степан Новицький, Михайло Козарук, Микола Служала.

Товариський Суд: Петро Мицак, Микола Коцур, Віктор Новак.

Загальний Збір, який пройшов у дуже діловій і дружній атмосфері, закінчився о год. 5-ій по полудні відспіванням “Не пора”.

Того дня о 9-й годині рано в церкві св. Николая при Квін-Белвудс відслужено Службу Божу в наміренні українського народу та Панахиду за спокій душ поляглих у боях та померлих вояків і командирів УПА. Правив о. В. Жолкевич.

З праці Головної Управи Т-ва к. в. УПА в Канаді

Сьомий Загальний Збір Т-ва к. вояків УПА в Канаді зробив основний перегляд і підсумки праці організації за останні два роки, докладніше – від 29 березня 1959 до 29 квітня 1961 р. Як ствердив на вступі до свого звіту голова Т-ва д. М. Кулик, –

“...в цьому двохрічному періоді ми всі, вся українська національна спільнота зазнали найдошкульнішого удару з рук відвічного ворога України – Москви, яка підступним підлим способом замордувала нашого довголітнього Провідника сл. п. Степана Бандеру. Його світлу пам’ять ми вшанували при відкритті нашого нинішнього Загального Збору. Його пам’ять понесемо у всі майбутні роки як ніколи несплямлений бойовий прапор української національної революції, глибоко впевнені в тому, що під цим прапором Україна остаточно переможе!”

Переходячи до ділового звітування, д. Кулик торкнувся 4-ох основних ділянок праці Т-ва: організаційної, політично-пропагандивної і видавничої, суспільно-громадської та допомогової. За працю канцелярії звітував секретар Т-ва В. Макар, за фінансову ділянку д. Ст. Котелець, за допомоговий відтинок д. Ів. Козак; за Контрольну Комісію д. В. Дідюк, за Тов. Суд – д. М. Коцур. Основні факти і цифри зі звітів такі:

Т-во к. в. УПА в Канаді нараховує 32 члени (зріст на 5), оформлених у 4 відділах: Торонто (14), Монтреал (6), Вінніпег (4), Ст. Кетеринс (4); інші члени стоять у безпосередньому зв’язку з Головною Управою (Едмонтон, Віндзор, Капускейсінг). Засідань Головної Управи було 10, організаційних поїздок 3, з них найважливіша – на Конференцію провідних членів Товариств к. вояків УПА в ЗДА і Канаді, яка відбулася в Еленвіл, Н.Й., 21 і 22 травня 1960 р. В каденції 1959–61 не було видано друком нових книжкових видань. “Вояцька Ватра” – неперіодична сторінка в “Гомоні України”, спільний орган Товариств к. в. УПА в Канаді і ЗДА, появилась у світовому часі 9 разів, досягнувши порядкове число 18. На суспільно-громадському відтинку Т-во к. в. УПА тісно співпрацювало з Організаціями Українського Визвольного Фронту Канади і Америки, а далі з усіма

українськими комбатантськими організаціями на терені Торонта. Стараннями Т-ва, кожного року 5-го березня є відслужувала Панахида за спокій душі Головного Командира УПА сл. п. ген. Романа Шухевича-Чупринки, а в половині жовтня вшановується Свято УПА – День Зброї. Від трагічного жовтня 1959 року Свято УПА є поєднуване з відданням пошани сл. п. Провідникові Ст. Бандері. В допомогівій ділянці: уділено допомог потребуєчим друзям-упівцям і їхнім родинам, зокрема раненим і хворим друзям за залізною за-слоною (в тому в'язням по тюрмах і засланцям на Сибірі) на суму \$ 1578,22. (Загальна сума допомог з каси Т-ва за 9 і пів року праці осягнула цифру \$ 8479,57). З допомог користало в звітвому часі кругло 30 осіб. В допомогівій ділянці була тісна співпраця з Суспільною Опікою при Головній Управі Т-ва к. в. УПА в ЗДА (взаємна інформація, обмін адресами, розшуки). Через канцелярію отрима-но 194 письма, вислано 345. М. ін. вислано Злисти до найвищих ке-рівних чинників у Вашінгтоні з нагоди "Тижня понесених народів". Обіжників для членів Т-ва вислано 5, в тім один спільний з друзя-ми в Америці. До недосягнень в минулій каденції треба зарахувати дальшу недостачу орг. прапора Т-ва. Ця недостача має бути запо-внена впродовж 1961 року, в якому минає 10 років від дня оснуван-ня Т-ва.

РЕЗОЛЮЦІЇ

Сьомого Загального Збору Т-ва к. вояків УПА в Канаді, Торонто,
29 квітня 1961 р.

1. Сьомий Загальний Збір Т-ва к. вояків УПА в Канаді передає повний найглибшої пошани поклін і привіт незламному українському народові на рідних землях, членам і учасникам збройного підпілля, всім українським політичним в'язням і засланцям, всім Друзям-Героям, що стоять у першій лінії боротьби віч-на-віч [з] ворог[ом] в Україні і на всьому просторі ССРСР.

Загальний Збір клонить голови перед світлою пам'яттю довголітнього Провідника і натхненника української визвольної боротьби СТЕПАНА БАНДЕРИ, замордованого підступно жорстоким московським ворогом, та заявляє свою непохитну вірність ідеї визволення України, уособленої в Організації Українських Націоналістів під Його незмінним духовим проводом.

Загальний Збір вітає друзів по зброї, недавніх вояків УПА учасників збройного підпілля, зорганізованих у Товаристві б. вояків УПА ім. Р. Шухевича-Чупринки в ЗДА і в Братстві к. вояків УПА ім. св. Юрія-Переможця в Європі та розсіяних по інших частинах світу. Загальний Збір вітає українських церковних Ієрархів, Провід ЗЧ ОУН, Український Відділ АБН, українські національні установи, суспільно-громадські, політичні, комбатантські та молодіжні організації на скитанні і зокрема на терені Канади.

2. Сьомий Загальний Збір, оцінюючи актуальний стан міжнародної ситуації в світі, стверджує далі існування гострого напруження між червоною московською імперією і вільним світом, очоленим США. Впарі зі зростом зброєневих перегонів, зокрема в ділянці термо-ядерної зброї і в наступі на між планетарію, зростає напруження на відтинку ідеологічно-програмових розходжень, при чому гаслом дня стає питання колоніалізму і змаг за правильне розуміння його змісту та за практичне застосування антиколоніалістичних вимог в усьому світі. Виступ прем'єра Канади Дост. Джана Діфенбекера на 15-ій сесії асамблеї Об'єднаних Націй в Нью-Йорку в вересні 1960 року можна вважати познакою, що ця найгірніша для московської колоніальної імперії зброя буде з успіхом ужита в дальшому розгарі боротьби за гегемонію в світі.

3. На фронті перманентної українсько-московської війни в останніх двох роках слідний дуже посилений наступ Москви, яка використовує дальшу передишку в холодній війні з західним сві-

том, намагається остаточно зламати український націоналістичний революційний рух. Для досягнення цієї диявольської мети Москва продовжує стосувати випробувані методи народовбивства шляхом дальших масових вивозів української молоді з України, посиленого русифікаційного курсу і дальшого господарського визиску та ожебрачування народніх мас, а впарі з тим повела широко закрочену акцію для обезцінення і перекреслення революційно-збройної боротьби за визволення українського народу, висуваючи як речників бажаного їй українсько-московського замирення (а на ділі – повної капітуляції України перед Москвою) нібито недавніх провідних діячів українського національно-революційного руху. Підступним вбивством Провідника ОУН сл. п. Степана Бандери думала Москва завдати остаточного смертельного удару українським визвольним змаганням. Перечислившись у своїх сподіваннях, намагається розбити морально українську еміграцію провокаційно-пропагандивною КГБ-івською акцією по лінії т. зв. “культурних зв’язків”.

4. Сьомий Загальний Збір відмічує, що на еміграційному відтинку заіснувала нова диверсія внутрі українського самостійницького табору, розпочата групкою т. зв. двійкарів, в напрямі реабілітації московського народу як нібито потенціального “союзника” українського народу в боротьбі за визволення від “спільного ворога” – міжнародного комунізму. З групкою Лебеда-Прокопа перегукуються інші капітулянти, які закликають українську еміграцію до висилання жалів і петицій безпосередньо до самого Хрущова. Ці спроби завести українські визвольні змагання до “нового Переяслава” треба розцінювати як виразну ворожу диверсію, спрямовану на повну капітуляцію України перед Москвою.

5. Сьомий Загальний Збір Т-ва к. вояків УПА в Канаді однодушно засуджує всякі капітанські затії в рядах української спільноти. Тільки ідея послідовної безкомпромісової боротьби на всіх відтинках, усіма засобами проти всяких проявів московського імперіялізму і колоніялізму, боротьби, що логічно випливає з ідейно-програмових залогень українського революційного націоналізму, мусить остатися основною базою всего дальшого діяння і плянування української національної спільноти, як в Україні, так і на всему просторі московської тюрми народів і у всему світі. Сьомий Загальний Збір закликає недавніх друзів по зброї, т. зв. місійників, щоб вони, побачивши, в яке безвихіддя завели їх двійкарські проводирі, завернули поки час з блудної стежки, рятуючи добре ім’я недавніх воїнів УПА, борців за повне визволення України з-під московського ярма.

6. Відмічуючи в біжучому 1961 році 100-річчя з дня мерти найбільшого Сина України – Тараса Шевченка та 20-річчя Акту відновлення української державности 30 червня 1941 року, Сьомий Загальний Збір висловлює глибоку віру в остаточну перемогу українського народу над московським загарбником та в створення на руїнах т. зв. ССРСР незалежних держав поневолених народів. В змаганнях за досягнення цієї мети колишні вояки УПА завжди візьмуть активну участь.

* * *

Різне

1. З сумом приходиться ствердити, що деякі друзі не дотрималися свого членського обов'язку у зв'язку з 7-им Загальним Збором нашого Товариства і ані самі не прибули на Загальний Збір, ані не надіслали нікому свого уповноваження на письмі, щоб їх заступати в нарадах. Прикро вражає таке збайдужіння. Хочеться вірити, що в майбутньому таких випадків не буде.

2. Хто з членів нашого Т-ва ще не має золотої відзнаки, а хотів би її мати, може її собі замовити через канцелярію нашого Т-ва, вплачуючи належність \$ 10.

3. При надсиланні \$ 3,00 річної членської вкладки, треба надсилати рівнож свою виказку для відмічення вплати і для відновлення важности виказки.

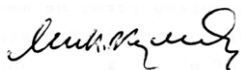
4. Справа списування спогадів з часів воєнних дій УПА і збройного підпілля є постійно актуальна. Закликаємо ще раз друзів: пишіть свої спогади не турбуючись за стиль і форму, подавайте тільки вірні факти зі своїх переживань і помічень, а мову і стиль редактори самі радо виправлять.

5. Наші Друзі в Америці, тобто Товариства б. вояків УПА в ЗДА ім. ген.[-хор.] Р. Шухевича-Чупринки, відбудуватиме свій черговий Загальний З'їзд в днях 3 і 4 червня 1961 року у Філядельфії в приміщенні Українсько-Американського Горожанського Клубу на розі 23-ої вулиці. У програму З'їзду, крім офіційних нарад, входить бенкет з нагоди 10-річчя Товариства та забава. Хто з членів нашого Т-ва к. в. УПА в Канаді хотів би і міг би взяти участь у згаданому З'їзді в Філядельфії, буде радо повитаний як гість.

* * *

НА ПОРОЗІ НОВОГО ДІЛОВОГО РОКУ, ЩО БУДЕ
ОДНОЗНАЧНО ПОЧАТКОМ ДРУГОГО ДЕСЯТИРІЧЧЯ НАШОГО
ТОВАРИСТВА, ЗАКЛИКАЄМО ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО – ДО
ДАЛЬШОЇ ПОСИЛЕНОЇ ПРАЦІ І ЖЕРТВЕНОСТІ НА СЛУЖБІ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПРАВИ, ДЛЯ ПІДГОТОВИ
І ПРИСПІШЕННЯ ПРИХОДУ ВЕЛИКОГО ДНЯ ПОВНОГО
ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ!

За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
секретар

*The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in
Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 43–47.
Оригінал. Машинопис.*

№ 17

У 10-річчя ТОВАРИСТВА К. ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ

[1.XI.1961]

У 10-річчя Товариства к. вояків УПА в Канаді (2.11.1951–1.11.1961)

Всім нам глибоко стоїть у пам'яті наше недавнє минуле: жорстокі дні боротьби зі зброєю в руках, дні повні невигод і небезпек, що вимагали щоденної самопожертви постійному нерівному змагу з відвічним ворогом України – московським окупантом, наші рейди через ряд країн у Західну Європу, ... все те здавалось тоді навіть нам самим неймовірним і неможливим до виконання. Та однак все те ми мемо за собою, хоч і небагатьом з нас довелося опинитись у вільному західньому світі.

За прикладом наших друзів у Західній Європі, що зорганізувались були у "Братство бувших вояків УПА ім. св. Юрія Переможця" та в США ("Товариство бувших вояків УПА ім. ген. Т. Чупринки в ЗДА"), ми в Канаді, в дні 11 листопада 1951 року об'єднались у Товариство колишніх вояків УПА в Канаді, з осідком у Торонті.

До першої Головної Управи нашого Товариства були обрані друзі: Степан Котелець-Лісовий як голова, Микола Кошик-Горко – замісник голови, Петро Мицак-Прапор – секретар, Микола Кулик-Дорошенко – член.

В дальших роках наше Товариство очолювали друзі: Микола Кошик-Горко (1953–55), Іван Козак – Борис (1955–57) і Микола Кулик-Дорошенко (від 1957 до сьогодні).

До року 1957 ми відбували свої річні загальні збори майже кожного року. В 1957 році, по зміні статуту, ми перейшли на дворічну каденцію. Останній наш Загальний Збір, 29.4.1961 р., був Сьомим з черги.

Наше Товариство було завжди нечисленне. На початку ми нараховували не більше як 10 членів, але це не було перешкодою в розгорненні нашої праці. На 5-тому Загальному Зборі Товариства, 9.3.1957 р. був прийнятий наш новий статут, на підставі якого членом нашого Товариства можуть бути не тільки колишні вояки УПА, але теж колишні члени збройного підпілля на рідних землях, що перебувають у Канаді.

В дні 7-го Загального Збору нашого Товариства, 29 квітня 1961 року, подібно як і сьогодні, наш числовий стан був і є – 32 члени. Маємо оформлені 4 відділи, а саме: Торонто (14 членів), Вінні-

пеґ – 4, Монреаль – 6, Ст. Кетеринс – 4; крім того є в Едмонтоні 2 члени, у Віндзорі і Капускейсінґ по 1, разом 32. Майже всі члени мають виказки, більшість мають золоті відзнаки Товариства. Один кандидат на члена є в Ванкувері.

Незважаючи на свою малочисельність, наше Товариство завжди мало і має велику питому вагу в загальному суспільно-громадському житті української спільноти в Канаді. Силу і повагу Товариству дає його тісна пов'язаність з Воюючою Україною, непохитна вірність ідеалам ОУН–УПА–УГВР та послідовне діяння в дусі націоналістичної ідеології і світогляду, згідно з наказами й дорученнями Головного Командування УПА і “Звернення Воюючої України до всієї української еміґрації”.

Праця нашого Товариства проявлялася і проявляється головно на таких чотирьох відтинках: організаційному, суспільно-громадському, політично-пропаґандивному і видавничому, та допомоговому. Члени нашого Товариства всюди беруть активну участь у суспільно-громадському житті, всюди є членами теж інших товариств і організацій Визвольного Фронту, всюди відділи Товариства тісно співпрацюють з іншими українськими організаціями, зокрема ветеранськими, здобуваючи собі заслужене признание української громади. Найбільш активним, поза Торонтом, був відділ нашого Товариства у Монреалі.

Загальні цифри з організаційної ділянки нашої праці були вже подані передше. Тут слід додати, що з усіма нашими відділами і членами є втримуваний доволі живий зв'язок кореспонденційним шляхом, обміном листами і висилкою обіжників та деколи особистими відвідинами. Члени Головної Управи кількакратно відвідували наші відділи і друзів у Монреалі, Ст. Кетеринс, а також у Вінніпегу.

На допомоговому відтинку наше Товариство має поважні осяги. За 10 років уділено допомог хворим і раненим друзям, членам УПА і збройного підпілля та родинам упавших друзів у різних країнах Європи, в тім зокрема за залізною заслоною, особливо з нагоди свят Різдва Христового і Великодня – на суму кругло \$ 9000,00, не рахуючи допомог у перших роках нашої діяльності в формі пачок з уживаним одягом. Отже річно ми видавали на допомогові цілі кругло \$ 900,00. В цю суму не входять різні датки і витрати на суспільно-громадські цілі на терені Канади. Гроші на допомогові цілі ми збирали серед української громади на збіркові листи Коляди і Писанки. Українська громада давала і дає спеціально на фонд допомоги інвалідам УПА свої пожертви також при всяких інших нагодах, як родинні свята, академії, святкові сходи тощо. Доволі високу суму на допомогові цілі дали нам забави, влаштовувані зокрема Торон-

тонським відділом нашого Товариства. В першому п'ятиріччі ми переводили в цілій Канаді грошові збірки на цілі Братства колишніх вояків УПА ім. св. Юрія-Переможця в Німеччині і всі зібрані гроші пересилали їм. В допомоговій ділянці наше Товариство тісно співпрацює з Референтурою Суспільної Опіки при Головній Управі Товариства кол. вояків УПА в ЗДА, з осідком у Клівленді.

На пропагандивно-видавничому відтинку теж маємо певні осяги. Власними заходами і фінансовими засобами Товариства видано в 1953 році книжечку підпільного автора О. Гончарука "Якщо завтра війна" в англійському перекладі ("If vor комс туморров") та Великодні і різдвяні картки "Свята Покрова – опікунка УПА". До спілки з Товариством к. вояків УПА в ЗДА видано в 1957 році друком працю полк. Михайла Колодзінського "Українська воєнна доктрина" (I-ша частина), а на початку 1958 року друге спільне видання "В рядах УПА" – збірник споминів 36 авторів, писаних в Краю і на еміграції. В 1959 році вишло третє наше спільне видання, книжка нарисів нашого члена Віктора Новака (Миколи Гордієнка) п. н. "З волинських і поліських рейдів УПА". Всі ці видання мають немале історичне значення.

Почавши від жовтня 1957 року почала появлятися в "Гомоні України" неперіодична сторінка "Вояцька Ватра", як спільний орган Товариств кол. вояків УПА в Канаді й США. Досі, тобто за 5 років, появилася 20 чисел "Вояцької Ватри". На цій сторінці були друковані м. ін. спогади кількох наших членів з часів збройної боротьби УПА, а записки із денника політвиховника, нашого друга Миколи Горка (Кошика) п. н. "Рік 1947 на Закерзонні" друкуються у "Вояцькій Ватрі" вже майже два роки. Треба, щоб кожний з нас мав за собою написаний і видрукований бодай один такий спомин. "Вояцька Ватра" має своє виховно-пропагандивне значення і тому її обов'язково треба нам втримати.

На суспільно-громадському відтинку наше Товариство має від ряду років закріплене за собою місце в системі організацій Українського Визвольного Фронту і як така – бере активну участь у всіх більших імпрезах цього фронту двох сусідуючи теренів – Канади й США. Ми є в дружніх взаєминах з Гловною Управою ЛВУ, Крайовою Управою СУМ, "Гомоном України", НТШ, церквами і ін., з якими співпрацюємо і бодай обмінюємося привітаннями з нагоди річних з'їздів чи конференцій. Всі або майже всі ми є рівнож членами, більш чи менш активними, також в інших організаціях Українського Визвольного Фронту, як ЛВУ, СУМ, СТ "Україна", Т-во "Просвіта", Український Дім тощо. На суспільно-громадському відтинку наше Товариство зокрема вважає потрібним і доцільним бути у тісній співпраці з українськими комбатантськими організаціями, і тому

нпр. на терені Торонта наші представники беруть завжди участь у всіх майже імпрезах, влаштовуваних іншими комбатантськими організаціями. Не завжди ця співпраця проходить зовсім гармонійно і лояльно, але якщо трапляються які скреготи, то не з нашої вини.

Зокрема наше Товариство від ряду років виконує взятє на себе почесне завдання підготовляти і переводити в місяці жовтні Свято УПА – День Зброї, а в дні 5 березня ініціювати відправлення панахиди за спокій душі сл. п. ген. Романа Шухевича-Т. Чупринки – Головного Командира УПА. Від жовтня 1959 р. ми наше Свято УПА поєднуємо з відданням поклону сл. п. Провідникові Степанові Бандері, одному з найбільш заслужених організаторів і натхненників революційної боротьби українського народу за Українську Самостійну Соборну Державу. Наше Товариство бере теж активну участь в інших імпрезах і маніфестаціях, влаштовуваних організаціями Українського Визвольного Фронту, як Свято Гуроїв, Академії в річницю Акту 30 червня 1941 року, Зустрічі-Здвиґи Українців Канади і Америки, Зелено-святкові походи і т. п.

Дружня і тісна співпраця єднає наше Товариство особливо з Товариством колишніх вояків УПА ім. ген. Т. Чупринки в Америці. Від ряду років наші представники беруть безпосередню активну участь у конференціях і річних з'їздах наших друзів по той бік канадсько-американського кордону і ця дружня співпраця є важливим чинником у виконуванні наших спільних завдань на еміґрації.

Нашу працю сьогодні вже тяжко охопити і переказати в кількох реченнях. Вона повинна стати ще більшою, бо самі проблеми і події заставляють нас поглиблювати і поширювати її. Наші завдання і обов'язки часто перевищують наші практичні спроможності, а треба рахуватися теж із тим, що напружена міжнародня світова ситуація може нам кожночасно накинути нові завдання. Тому самі мусимо більше інтересуватися мілітарними проблемами, поглиблювати наші військові і фахові знання та заохочувати нашу молодь пильно вивчати військове діло.

Ми не знаємо, як довго ще судилося нам перебувати на скитанні. Але ми знаємо одно, що виконуючи жертвенно постанови нашого статуту і доручення із "Звернення Воюючої України", ми повинні гідно причинитися до приспінення для відбудови Української Самостійної Соборної Держави.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 13, pp. 6–8.

Ориґінал. Машинопис.

№ 18 ОБІЖНИК ч. 2/1961

Торонто, 27 грудня 1961.

ОБІЖНИК ч. 2/1961

1. ДЕСЯТЬ-РІЧЧЯ ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ

В дні 11 листопада 1961 р. проминуло рівно 10 років від дня заснування нашого Товариства. Взяті на себе перед десяти роками завдання, які є охоплені в нашому статуті, ми старалися виконувати совісно і чесно. Наше Товариство, хоч і не дуже чисельне (стан – 34), стало повноцінним партнером у системі організацій Українського Визвольного Фронту в Канаді. Про нашу працю ми звітуємо перед українською громадою не тільки на сторінках преси, зокрема на сторінці “Вояцька Ватра” у “Гомоні України”, але й у практичній суспільно-громадській дії. Ми тісно співпрацюємо з Т-вом б. вояків УПА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки в ЗДА в організаційній, видавничій і допомогівій ділянках, втримуємо дружні контакти з Братством к. вояків УПА ім. св. Юрія-Переможця в Європі, з українськими ветеранськими організаціями в Торонті і ін. Знають про нас численні наші друзі за залізною заслоною, яким ми бодай двічі щороку висилаємо допомоги пачками і грішми. За 10 літ праці ми вдали понад 9000,00 доларів на допомогу інвалідам УПА за океаном і їхнім родинам.

10-річчя нашого Товариства відзначила Головна Управа разом з членами Торонтонського відділу Т-ва святковими сходами в дні 11.11.1961. Скромне це було свято, без бенкету, без тостів і привітальних промов. Але сподіваємося, що трохи згодом, як вже матимемо наш організаційний прапор, ми зможемо вийти перед ширшу українську громаду і тоді ще раз, у ширшому засягу, зробимо підсумки пройденого нами шляху і далі будемо продовжувати нашу працю для добра нашої батьківщини України.

2. З ПРАЦІ НАШОГО ТОВАРИСТВА

Після Сьомого Загального Збору нашого Товариства в дні 29 квітня 1961 р., Головна Управа відбула 5 засідань (14.5., 27.8., 22.10., 11.11. і 23.12.). Чотирьох членів Головної Управи нашого Т-ва взяли активну участь у 9-ому Загальному З'їзді Т-ва к. в. УПА в ЗДА у Філадельфії, 3 і 4 червня ц. р. – 15.10.61. відбулося у Торонті з успіхом Свято УПА, на якому з доповіддю виступив сот. Б. Крук-Мельодія з Дітройту. (До речі, друг Мельодія віддав належний йому зворот коштів подорожі в сумі \$ 50,00 на пресфонд “Вояцької Ватри”). – В

звітному часі наша канцелярія отримала 36 листів, а вислала 96. Допомог вислано на загальну суму \$ 550,00. Появились дальші два числа “Вояцької Ватри”, а саме – на Свято Героїв у травні (ч. 4/19) і на Свято УПА в жовтні (ч. 5/20). Найновіша Різдвяна сторінка “В. Ватри” має число 1/21 і нею ми розпочинаємо 6-ий рік цього нашого видання. – Наше Товариство взяло активну участь в акції уфундування, з ініціативи Братства УСС, двох по-мистецьки оправлених св. Євангелій для двох українських церков обидвох віровизнань у Торонті, на інтенцію вічного поминання всіх поляглих борців-воїнів, що життя своє віддали за волю України. Ми дали на ту благородну ціль з каси Т-ва і зі збірки між собою суму \$ 89,00. Посвячення першого Євангелія мало місце в українській католицькій церкві МБНП в Торонті в неділю 17 грудня 1961. – Наш представник брав участь у численних засіданнях організацій УВ Фронту та в засіданнях українських комбатантських організацій у Торонті, зокрема для підготовки Свята Базару у 40-річчя розстрілу 359 українських козаків у 1921 році; це Свято влаштовано з успіхом 17 грудня ц. р.

На окрему згадку заслуговують розпочаті в листопаді ц. р. розмови представників нашого Товариства з представниками Об'єднання к. вояків УПА в Канаді на тему доцільності згуртування всіх колишніх вояків УПА тільки в одній упівській комбатантській організації. Досі відбулись дві розмови, 26.11. і 10.12.61. Розмови ведуться у дружній атмосфері, вони ще не закінчені. Уважаємо, що ця справа виходить поза межі одної тільки Канади та що проблему об'єднання всіх кол. вояків УПА треба розв'язувати у широкому масштабі зговорення всіх існуючих на еміграції організацій комбатантів УПА. За потребу об'єднання висловлюються всі заінтересовані друзі. Для прикладу наведемо уривок з листа д. Скали: “Над розбиттям я завжди дуже болів, тому кожную нагоду в напрямі можливого затертя ран вважаю дуже важливою справою... Слава тим, хто довершить об'єднання!”

Про остаточний вислід розмов повідомимо Друзів своєчасно.

3. РІЗНЕ

1. Коляда. Висилаємо Друзям у кожній місцевості по одній збірковій листі і просимо перевести збірку на фонд допомоги інвалідам УПА за океаном. Чим більше зберемо, тим більшу частину зможемо подати потребуючим друзям.

2. Членські вкладки. Пригадуємо, що членська вкладка до каси нашого Т-ва є \$ 3,00 річно. Разом з вкладкою треба надіслати свою членську виказку для продовження її важности. Будемо раді отримувати частіше листи від наших членів, розкинутих по всій Канаді.

3. В 1962 році будемо відзначувати 20-річчя УПА. Є плян, узгіднений Головними Управами наших Товариств у Нью Йорку і Торонті, щоб з цієї нагоди видати друком 2-гий том збірника спогадів п. н. “В рядах УПА”. Тому ще раз закликаємо всіх наших членів надіслати впродовж найближчих двох місяців бодай один свій спогад з дій УПА, з власних переживань та обсервацій, для використання цього матеріялу в запланованій новій збірці.

4. Закликаємо всіх наших членів стати передплатниками і постійними читачами тижневика “Гомін України”, в якому друкується наша сторінка “Вояцька Ватра”. Повідомляємо, що незабаром буде друкована в “Гомоні України” незвичайно цікава довша стаття д-ра Богдана Гука-Скали п. н. “Пишім правду про УПА” з документа[ль]ними даними про дії УПА на Закерзонні в 1943–47 рр.

5. Одночасно звертаємо увагу на оголошення в різдвяному числі “Вояцької Ватри” в “Гомоні України” про найновіші випуски філіялестичного відділу Т-ва к. вояків УПА в США, автором яких є філіят.[елістичний] референт Головної Управи д-р Б. Гук-Скала. Щиро заохочуємо Друзів набувати ці видання (ювілейні копєрти та бльоки УПА і ін.), пишучи на адресу:

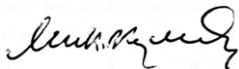
Dr. Bohdan Huk, P.O. Box 41, MARCY, N.Y., USA

* * *

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ З РОДИНАМИ, ВСІ БРАТНІ ВЕТЕРАНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВСІХ ДРУЗІВ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УКРАЇНСЬКИХ ЗБРОЙНИХ ФОРМАЦІЙ ТЕПЕР НА СКИТАННІ, І БАЖАЄМО ВСІМ БАГАТО СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ І ДЛЯ ПРИСПІШЕННЯ ПРИХОДУ ВЕЛИКОГО ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВОЛІ УКРАЇНИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Головну Управу Т-ва:

М. Кулик
голова

В. Макар
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 48–50.
Оригінал. Машинопис.

* * *

Марко Боєслав

ГИМН НАРОДОВІ – ГЕРОЄВІ

Благословенна кров Твоя, Народе,
Перекувала душу на метал,
І Ти титаном непоборним став
Й ламаєш гордо волі перешкоди.

Твоя тверда геройська плоть незламна
Зродила месників-синів грізних,
І Божий Дух вогнем злетів на них
І дав їм силу левів неутомних.

Безсмертний Ти у їхніх смілих чинах,
Міцні вони у величі Твоїй!
До волі шлях кладуть Тобі бої,
Під гук гармат плекає мати сина.

Хоч повні чаші горя, болю п'є щодня,
Меча грізного з рук на мент не випускає.
О, він не раб німий! Його життя – борня!
Його душа, мов вічний кратер, вибухає
Блаженним гнівом!

Дзвони, дзвони мечем своїй Весні,
Хай меч твій в чорних хмарах грім розбудить!
Безсмертний гімн Тобі напишуть дні
За кров благословенну, біль і труди!

* * *

* * *

Богдан Бора

НЕЗЛАМНІ БУДЬМО!

Нас ворог косить вже віками.
Коса не щербиться, міцна.
Перетопім серця на камінь,
А може зломиться вона.

За нами кров, як цвіт шипшини,
І кожна п'ядь джерелом б'є.
Зберім її в русло єдине,
А може ворога залле.

Спереду поле неозоре,
Розлитий ріками позаду піт.
Зберім його в єдине море:
Не то тюрму – розрушим світ.

За нами гори – не могили
Розкидані по всіх степах.
Присядьмо. Черпаймо з них сили –
Великі будемо в віках.

Рій “Дніпрові Хвилі”
Рецитація на “Свято УПА” 15.10.1961.

* * *

*The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency
in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112–114, apk. 1–2.
Оригінал. Машинопис.*

№ 19 ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ

Нью-Йорк–Торонто, 25 травня 1962.

ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ

про КОНФЕРЕНЦІЮ членів Товариств к. вояків УПА в ЗДА і Канаді,
яка відбулася в Бофало, Н.Й., 19 травня 1962 р.

З ініціативи Головної Управи Товариства б. вояків УПА в ЗДА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки, відбулася в суботу, 19 травня 1962 р., в полудневих годинах в Бофало, Н.Й., в Домі “Дніпро” при 562 Дженесі Ст., КОНФЕРЕНЦІЯ членів Товариств к. вояків УПА, в якій взяло участь 16 друзів, в тім 11 з терену Америки і 5 з терену Канади. Були заступлені Головні Управи обидвох Товариств та відділи: Нью-Йорк, Бофало, Клівленд, Торонто. Нарадами провадила президія в складі: М. Грицковян – голова, М. Кулик, І. Ділай, П. Шкафаровський – члени, В. Макар – секретар.

Конференція вислухала доповіді ред. О. Матли про атентат Ю. Березинського на комісара польської поліції Ем. Чеховського у Львові в 1932 році, як рівнож звітів представників Головних Управ і поодиноких відділів, а далі обговорено ряд актуальних справ, що стоять до виконання перед Головними Управами і відділами.

Зокрема [по] обговоренн[і] винесено ПОСТАНОВИ в справах:

- 1) ВІДЗНАЧЕННЯ в біжучому 1962 році 20-річчя УПА.
 - а) Свято УПА і маніфестація.

Згідно з опублікованими в пресі закликами проводів Організацій Українського Визвольного Фронту Америки і Канади та українських громадських централей – УККА і КУК, всюди на місцях творяться місцеві комітети для врочистого відзначення і звеличення 20-річчя легендарної Української Повстанської Армії. Головний Комітет очолює мгр. Є. Лозинський, його замісником є М. Грицковян. Вершком святкувань на честь УПА має стати МАНІФЕСТАЦІЙНИЙ ЗДВИГ на оселі СУМА в Еленвіл, Н.Й., в днях 14 і 15 липня 1962 р., в часі якого буде посвячений ПРАПОР Товариства к. вояків УПА в ЗДА і буде відслонений величавий ПАМ’ЯТНИК в честь Героїв України з Тризубом і погруддями чотирьох Провідників українських визвольних змагань – С. Петлюри, Є. Коновальця, Р. Шухевича-Чупринки і Ст. Бандери. Під гаслом

20-річчя УПА відбуватиметься XIII-та Зустріч-Здвиг Українців Америки і Канади в Клівленді, Огайо 7 і 8 липня ц. р., Сумівські здвиги і т. п.

Автором проекту пам'ятника на оселі СУМА в Еленвіл є наш друг – мистець Михайло Черешньовський, під доглядом якого саме тепер ведеться гарячкова праця на визначеному місці. Пам'ятник є будований з найкращого матеріалу – мармуру і нержавіючої сталі силами упівців і членів інших організацій УВ Фронту. Він буде високий на 36 стіп. Нормально кошти такого пам'ятника мали б сягати до 40000 доларів, але тому що наш мистець і всі працівники віддають свій труд безплатно, нас коштуватиме тільки матеріал біля 7 тисяч доларів.

Конференція гаряче закликає і зобов'язує всіх друзів-упівців прибути якнайбільш масово з усіх відділів на маніфестацію в Еленвіл 14 і 15 липня, щоб наше товариство було гідно заступлене на цьому небуденному всеукраїнському здвизі. Наша масова участь на цьому святі є тим більш вимагана, що тоді ж буде посвячений наш перший організаційний упівський прапор.

Крім того, всі друзі мають проявити ініціативу і докласти потрібних зусиль для достойного відзначення 20-річчя УПА всюди на місцях, як також подбати, щоб чистий прибуток із святкувань був призначений на фонд англомовного видання "Історії УПА" (про що мова далі).

Справу придбання спеціальних уніформів для членів Товариства рішено передати на розгляд окремої комісії.

- б) Конференція уповноважила Головну Управу товариства підписати умову з письменником Юрієм Тисом-Крохмалюком в справі виготовлення ним в біжучому році великої "ІСТОРИЇ УПА", яка буде переложена на англійську мову і видана друком в можливо найкоротшому часі.
- в) Конференція з приємністю прийняла до відома, що д-р Б. ГУК-СКАЛА має зібрану велику кількість готових до друку спогадів різних авторів з дій УПА, які увійдуть у другу частину збірника п. н. "В РЯДАХ УПА". книжка незабаром буде друкуватися друкарні "Гомону України" в Торонті. Тому закликаємо всіх друзів, які мають вже готові спомини або викінчують їх, приспішити їх надсилку до Головної Управи Товариства, щоб всі ці матеріали могли ще увійти в цей другий том.

- 2) З черги Конференція обговорила стан прав у відділах та намітила способи і засоби для АКТИВІЗАЦІЇ ПРАЦІ всіх клітин і членів нашого Товариства, відмічуючи зокрема необхідність:
- а) закріпити ділові зв'язки управ відділів з Головною Управою шляхом посилення листування і звітування,
 - б) надсилати до Гловної Управи належний відсоток передбачених бюджетом вплат,
 - в) постійно пам'ятати про працю і потреби суспільної опіки, переводити збірки на ту ціль та пересилати гроші до Референтури С. О. в Клівленді,
 - г) постійно читати упівську сторінку "ВОЯЦЬКА ВАТРА", передплачуючи тижневик "Гомін України" (Торонто) та надсилаючи матеріяли (дописи, спомини, знімки) для використання в нашому органі; за отримані до кольпортажі примірники "Гомону України" з "Вояцькою Ватрою" (Різдво і Великдень 1962 р.) треба заплатити до адміністрації "Гомону України";
 - г) співпрацювати активно з усіма іншими організаціями УВ Фронту, в тім зокрема у виховній ділянці з Юнацтвом Спілки Української Молоді,
 - д) підтримувати дружні взаємини і співпрацю з іншими комбатантськими організаціями, як ОБВУА і Братство І. УД. УНА,
 - е) заперестати будь-які спроби переговорів з опортуністами і капітулянтами з-під стягу "двійки",
 - е) надсилати архівальні матеріяли до Головної Управи Товариства для їх збереження і використання в майбутньому,
 - ж) закінчити виготовлювання Листка упавших воїнів УПА, з уваги на потребу видати пропам'ятну книгу з іменами всіх поляглих Друзів,
 - з) виповнити совісно і повернути до секретаріату Головної Управи розіслані формулярі персонального листка для кожного члена Товариства,
 - и) підтримати всеціло працю філіялістичної референтури Гол.[овної] Управи Т-ва, яку веде д-р Б. Гук-Скала, закупаючи і розповсюджуючи філіялістичні випуски, зокрема копєрти з тематикою УПА. За всі досі отримані філіялістичні видання треба обов'язково заплатити, висилаючи гроші на адресу:

Dr. B. Z. Huk, P.O. Box 41, MARCY, N.Y., U.S.A.

* * *

У 20-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ – КОНФЕРЕНЦІЯ ЗАКЛИКАЄ ВСІХ ДРУЗІВ-УПІВЦІВ БУТИ В СТАНІ ПОСТІЙНОЇ АКТИВНОСТІ, ЧУЙНОСТІ, ІДЕЙНОСТІ, ЖЕРТВЕННОСТІ, ГОТОВОСТІ ТА В ПЕРШУ ЧЕРГУ – СКРІПЛЕНОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ДИСЦИПЛІНИ! Цього від нас вимагає світла пам'ять наших незабутніх Провідників і Командирів та всіх поляглих Друзів.

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головні Управи:

в ЗДА:

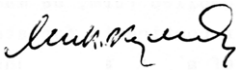

М. Грицков'ян – голова

І. Ділай – в. о. секретар

в Канаді:

М. Кулик – голова

В. Макар – секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 1–2.
Оригінал. Машинопис.

№ 20
ОБІЖНИК ч. 1/1963

Торонто, 1 травня 1963 р.

ОБІЖНИК ч. 1/1963
ВОСЬМИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ТОВАРИСТВА
КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ

Комюніке

В суботу, 27 квітня 1963 р., у “Домі Просвіти” при 140 Бетирст Ст. в Торонті, відбувся Восьмий Загальний Збір членів Товариства колишніх вояків УПА в Канаді, в якому взяли участь 21 членів і представників відділів Товариства та запрошені гості. Нарадами провадила президія в складі: М. Кошик – голова, М. Ніновський – заступник і В. Дідюк – секретар. Почесним членом президії був М. Грицков’ян, голова Товариства к. в. УПА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки в Америці.

Загальний Збір вітали: Головна Управа к. вояків УПА в Америці (М. Грицков’ян), Головна Управа ЛВУ (О. Матла), Централя ОЖ ЛВУ і відділ ЛВУ Торонто (п-ні М. Солонинка), Станиця Братства УСС Торонто (П. Лозинський), Відділ ЛВУ Торонто (М. Бригідир), Осередок СУМ Торонто (В. Дідюк), Вид. Спілка “Гомін України” (О. Матла), Управа Музею-Архіву Визвольної Боротьби ім. Ст. Бандери (інж. М. Кравців), відділи Товариства к. вояків УПА в Клівленді і в Едмонтоні, д-р Б. Гук-Скала, ред. Ю. Середяк і ін.

Загальний Збір вислухав звіти уступаючої Головної Управи Товариства за останні два роки і доповідь М. Грицков’яна на актуальні теми, перевів дискусію, уділив абсолюторію, схвалив резолюції та обрав на дальші два роки Головну Управу Т-ва в такому складі:

Головна Управа: М. Кошик – голова, І. Козак – заступник, В. Макар – секретар, С. Котелець, С. Новицький, М. Служала, В. Бамбурак, А. Святило, А. Цинцар, Ю. Гузар – члени.

Контрольна Комісія: М. Кулик, П. Мицак, М. Козарук.

Товариський Суд: В. Новак, І. Росіл, М. Ніновський.

Загальний Збір пройшов у дуже діловій і дружній атмосфері. Закінчився о год. 5-ій по полудні.

Перед нарадами, о год. 10-ій рано, в церкві св. Николая, о. д-р Б. Липський відслужив для членів Товариства Службу Божу в наміренні українського народу. По закінченні нарад відбулася в ресторані “Мейфейр Інн” спільна вечерея учасників Загального Збору.

З праці Головної Управи Т-ва к. в. УПА в Канаді

Від заснування нашого Товариства (11.11.1951) проминуло вже одинадцять з половиною років. На 8-ому з черги Загальному Зборі зроблено основний перегляд і підсумки праці організації за два останні роки, від 29 квітня 1961 до 27 квітня 1963 року. Звіти склали: М. Кулик – голова, В. Макар – секретар, І. Росіл – скарбник; за Контрольну Комісію – С. Новицький, за Товариський Суд – В. Новак. Відчитано теж надісланий звіт з праці відділу Т-ва в Едмонтоні.

В світовому році числовий стан членства зріс на 6 осіб і на сьогодні наше Т-во нараховує 38 членів; на розгляді є дальших 6 заяв. Новоприйняті члени: 1) А. Цинцар-Крук, 2) Ст. Збура-Борис, 3) Стефа Шрам-Гая, 4) Ол. Політика-Нечай, 5) Ів. Ключковський, 6) Юр. Рибський-Рибак. Є 5 оформлених відділів Т-ва: 1) Торонто – 15 членів, 2) Монреаль – 6, 3) Вінніпег – 4, 4) Ст. Кетеринс – 4, 5) Едмонтон – 5 (і 6 кандидатів). Крім того 2 члени в Ошаві і по одному у Віндзорі й Капускейсінг. Відділ в Едмонтоні, хоч наймолодший (заснований 12. 4. 1962), є одночасно найбільш динамічним, маючи засяг і уповноваження на інші західні області Канади.

Засідань Головної Управи було 11, організаційних поїздок – 4 (в тім 3 до США – до Філядельфії, Бофало і Еленвіл, та одна до Вінніпегу і Брендону, Ман.). Стараннями Т-ва було влаштовано два Свята УПА (1961 і 1962) і були відслужені панахиди в річниці смерті Головного Командира УПА сл. п. ген. Р. Шухевича-Чупринки і Провідника ОУН сл. п. Степана Бандери.

“Вояцька Ватра” – упівська сторінка в “Гомоні України”, спільний орган Товариств кол. вояків УПА в Канаді і Америці, появилася у світовому часі 10 разів, осягнувши порядкове число 28. В цих 10 числах “В. Ватри” були м. ін. друковані спомини, статті і інші опрацювання таких авторів: М. К. Горко, д-р Гук-Скала, С. Голяш, І. Соє, Ст. Н.[овицький-] Степовий, Н. С. (А. Святило), Ст. Луженко-Конопля (Ст. Гай-Мамай), ред. Ю. Середяк, В. Макар. Редактор сторінки і секретар Т-ва В. Макар підготовляє до друку матеріяли 2-го тому збірника спогадів “В рядах УПА”.

На суспільно-громадському відтинку Т-во к. вояків УПА тісно співпрацювало з Організаціями Українського Визвольного Фронту Канади і Америки, далі з усіма українськими комбатантськими організаціями на терені Торонта і ін. В допомогівій ділянці уділено допомог потребуєчим друзям-упівцям і їхнім родинам, зокрема раненим і хворим друзям за залізною заслоною, на суму \$ 1827,13.

В той спосіб загальна сума допомог з каси Товариства за одинадцять з половиною років праці досягнула цифру \$ 10306. 70. Коли до цього дочислити датки і дотації (нпр. \$ 500,00 на ФВБ, \$ 100,00 на процес у Карльсруге і ін.), то загальна квота перевищує вже суму \$ 12000,00, що дає понад \$ 1000,00 кожного року. Гроші на ту ціль ми отримували від української громади шляхом збірок коляди та принагідних збірок і датків. В останніх двох роках ми зібрали з Коляди \$ 1465,00, з чого поодинокі відділи придбали: Торонто \$ 663,50, Едмонтон \$ 550,50, Ст. Кетеринс \$ 110,00, Ошава \$ 102,00, Віндзор \$ 30,00, інші \$ 9,00.

В минулій каденції наше Т-во стало членом-уділовцем спілки “Український Дім” у Торонті (83–85 Крісті Ст.), вплачуючи поки що \$ 900,00 на рахунок уділу.

Через канцелярію отримано 166 писем, вислано 383. Обіжників і обіжних листів було 4. В м.[ісяці] березні 1963 р. наше Т-во отримало свій організаційний прапор, якого посвячення заплановано на осінь 1963 р.

* * *

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 3–4.
Оригінал. Машинопис.

№ 21 ОБІЖНИК від 9.IV. 1964

Нью-Йорк – Торонто, 9 квітня 1964.

ОБІЖНИК

До
Управ Відділів
і всего членства

Дорогі Друзі,

В цьому черговому спільному Обіжнику Головних Управ Товариств колишніх вояків УПА в ЗДА і Канаді хочемо порушити наступні спільні для нас усіх справи:

1. Участь у маніфестації в Вашингтоні

В святковій маніфестації з нагоди відкриття пам'ятника Тараса Шевченка в Вашингтоні 27 і 28 червня 1964 р. всі колишні вояки УПА візьмуть участь з власним прапором як одна організована група серед численних інших груп маніфестантів. Тому заздалегідь закликаємо всіх Друзів: а) так влаштувати свої заняття, свої справи і свій вільний час, щоб кожний міг взяти особисту участь у маніфестації в Вашингтоні в згаданих днях, б) не ангажувати до участі в інших організованих групах маніфестантів, щоб тим численніша і більш імпозантна була наша упівська група в загальному поході.

Дільші інформації в цій справі будуть ще всім подані.

2. Золоті відзнаки Товариства

Кожний член наших Товариств повинен мати золоту відзнаку, виготовлену нами кілька років тому. Хто ще її не має, може замовити в Головній Управі Т-ва в Нью Йорку до кінця м. квітня ц. р., вплачуючи згори належність за неї у висоті \$ 10,00. Всіх Друзів, які вже давніше отримали відзнаку, але ще за неї не заплатили, визнаємо чимшвидше вирівняти свій довг до каси Товариства.

3. “В рядах УПА” – том 2-ий збірника спогадів є вже майже готовий до друку. Цим обіжником востаннє закликаємо всіх Друзів, хто має готові або на викінченні матеріали до другого тому в формі короткого спогаду – надіслати їх не пізніше як до кінця м.[ісяця] травня 1964 р. на адресу Головної Управи Товариства в Нью Йорку або в Торонті.

4. Розрахунки за видання.

На руках у Друзів і у відділах є ще певна кількість наших видань, нерозчислених впродовж років, як нпр. “В рядах УПА” (1-ий том), “З волинських і поліських рейдів УПА”, “Два кулемети”, “Українська воєнна доктрина” і ін. Розрахунки за всі ці видання треба нарешті закінчити. Закликаємо управи відділів перевірити в себе ці справи і позвітувати, кілько і які книжки мають у себе на складі, кілько їх є на руках у поодиноких членів, та постаратися поширити непродані книжки повністю у своєму довіллі і по можности якнайшвидше розрахуватись за всі отримані видання перед Головною Управою.

5. В справі недалекої Конференції Т-в к. в. УПА буде незабаром окреме повідомлення.

З дружнім вояцьким привітом

За Головні Управи Т-в к. в. УПА:

в ЗДА:

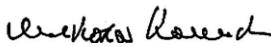

М. Грицков'ян – голова

І. Ділай – секретар

в Канаді:

М. Кошик – голова

В. Макар – секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 5–6.
Оригінал. Машинопис.

№ 22

ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ від 1.XII.1964

Нью Йорк–Торонто, 1 грудня 1964.

ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ
про КОНФЕРЕНЦІЮ членів Товариств к. вояків УПА в ЗДА і Канаді,
що відбулася в ЧІКАГО, Ілл., 12.12.1964.

З ініціативи Головної Управи Товариства к. вояків УПА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки в ЗДА відбулася в суботу, 12 грудня 1964 р. в ЧІКАГО, Ілл., в Домі СУМА, Чергова КОНФЕРЕНЦІЯ членів Товариств колишніх вояків УПА, в якій взяли участь 24 друзі. Були заступлені Головні Управи Товариств к. в. УПА в ЗДА і Канаді та відділи: Чікаго, Нью Йорк, Клівленд, Детройт, Торонто. Нарадами, які тривали з перервою від години 2-гої пополудні до 12-тої ночі, керував д. М. Грицков'ян, секретарював д. В. Макар; в склад Президії входили теж дд. С. Голяш, М. Шашкевич, В. Хома. Учасники Конференції вислухали з'ясування та інформації членів Головної Управи – Грицков'яна, Макара, Шашкевича, Голяша на теми внутрішньо-організаційні та загально-українські, перевели широку дискусію та винесли відповідні ПОСТАНОВИ, яких текст поданий нижче. З нагоди Конференції була влаштована в год. 5–7 в великій залі Дому СУМА дуже симпатична товариська імпреза п. н. “Вечір споминів”, в часі якого виступали з цікавими розповідями дд. Федак, Горак, Макарук, Гарвас, Хома та найстарший віком упівець-поет з Полісся Ів. Хміль. Подруга Мирослава Мельодія-Крук з Детройту порадувала численно зібрану публіку своїм мистецьким виступом в характері співачки-солістки при музичному супроводі проф. В. Шутя. Програму перевів дуже вміло господар вечора і голова чікагівського відділу Т-ва д. Ст. Голяш. По закінченні нарад всі учасники Конференції провели кілька дуже милих годин на спільній вечері в ресторані гостинного друга-упівця Юрка Біланіча.

Чікагівська Конференція була ділова й успішна, тому й залишилася дуже позитивне враження. Її додатні наслідки повинні тепер виявитися у дальшій праці наших відділів.

ПОСТАНОВИ КОНФЕРЕНЦІЇ

Учасники Конференції членів Товариств кол. вояків УПА в Америці і Канаді, яка відбулася в Чікаго в дні 12 грудня 1964 р., заслухавши з'ясування та інформацій членів Головної Управи Товариства

та обміркувавши загально-політичне положення в світі і ситуацію на внутрішньому українському відтинку, винесла наступні СТВЕРДЖЕННЯ І ПОСТАНОВИ:

1. Затяжна боротьба між Україною і Москвою триває без перерви на всіх відтинках і ділянках суспільно-національного і державно-політичного життя. Москва, використовуючи дану їй західними державами передишку на міжнародному форумі, докладає тим більших зусиль для дальшого фізичного і духовного знищування українського народу в намаганні повністю його русифікувати й асимілювати в т. зв. “єдиний советський народ”. Український народ ставить цим ворожим намаганням завзятий спротив.

2. Ворожа аґентура діє безупину серед української еміґрації з метою послабити, а то й спаралізувати її політичну активність в користь української визвольної справи та зовсім її розложити. Для тої цілі Москва використовує одиниці слабого характеру та збанкрутовані угруповання серед української еміґраційної спільноти. Від кількох років найбільш ганебну роль в ворожих намаганнях розкласти українську еміґраційну спільноту відіграють люди з середовища т. зв. двійки, які прикриваючись фірмою ЗП УГВР пішли на повну капітуляцію перед московським окупантом, визнаючи “реалітет УССР” виразником державної суверенності українського народу, братаючись з висланниками советського уряду та втягаючи в цю ганебну акцію політично наївних громадян головно з культурно-мистецьких кіл.

3. Стоячи непохитно на позиціях Воюючої України і рішуче відкидаючи будь-яку можливість зговорювання з ворогом, ми п’ятнуємо як крайній опортунізм і капітулянтство теперішню дію двійкарських кіл, перестерігаємо перед нею всю українську громаду та закликаємо – якнайрішучіше відсепаруватися від цих новітніх змійовіжівців і капітулянтів.

4. Нашою відповіддю на поновлений наступ ворога і його аґентури має бути скріплена активність і організована дія всіх Організацій Українського Визвольного Фронту, в тім зокрема Товариств колишніх вояків УПА та всієї української патріотичної громади. Закликаємо все наше членство – іти завжди в аванґарді українського організованого життя, брати активну участь у всіх виявах діяльності Організацій УВ Фронту і своїм добрим прикладом та словом поборювати шкідливі прояви пасивності і збайдужіння серед української громади та не допускати до будь-яких відхилень від єдиної правильної лінії служіння українській визвольній справі.

5. Конференція поновлює заклик Головної Управи Т-ва к. вояків УПА з дня 26 вересня 1964 р. до остаточного об'єднання всіх друзів упівців в одній організації колишніх вояків УПА на базі загального з'їзду, як рівнож вітає кожен спробу і акцію, що веде до узгодження дій всіх українських комбатантських організацій під гаслом кращої та успішнішої праці для визволення України.

6. Конференція ще раз накреслює і наголошує основні обов'язки і завдання кожного члена і кожного відділу Т-ва к. в. УПА у щоденній нашій праці і поступуванні: активність у громадській праці, участь у членських сходинах і всіх імпрезах Т-ва, організаційний зв'язок з Головною Управою, надсилання звітів з праці і касових звітів, членські вкладки, розрахунки за видання, за відзнаки і т. п., участі в акції збирання фондів на цілі упівської суспільної опіки, продовжування писання споминів і збирання матеріалів з часів збройної боротьби УПА, читання всіх видань про дії УПА, дописування до упівської сторінки "Вояцька Ватра" в "Гомоні України", придбання організаційного прапора для кожного відділу і т. д.

7. Конференція уповноважує Головні Управи Товариств кол. вояків УПА в Америці і Канаді, зокрема, унормувати допомогую акцію упівської суспільної опіки, продовжувати і завершити дотеперішні заходи для дальших книжкових видань про дії УПА в українській і англійській мовах, щодо пропам'ятної медалі УПА, організаційної уніформи, організаційного архіву, альбому, упівської філіателістики і т. д.

* * *

Актуальні справи

Нав'язуючи до 6. і 7. точок повищих Постанов, треба зокрема згадати наступні актуальні справи:

1) Головна Управа поробила потрібні заходи для остаточного упорядкування допомогової акції упівської суспільної опіки, в тісній співпраці з усіма іншими організаціями УВ Фронту. Керівництво цілої акції (фінанси, картотека-адресар і ін.) буде централізоване, висилка допомог на поодинокі адреси – децентралізована, тобто розподілена на поодинокі відділи чи особи. При кожному відділі Т-ва мусить діяти референтура суспільної опіки. В 1965 році буде переведена загальна збірка, спонзорована всіма організаціями УВФронту, на цілі суспільної опіки, що має дати мінімум \$ 10000,00. Про кожену вислану допомогу за залізну заслону треба обов'язково і негайно повідомляти Головну Управу Т-ва. Дальші інформації і повідомлення в цій справі наспіють.

2) Стверджено великі занедбання відділів (за винятком Чікаґа і Клівленду) в ділянці звітування з праці і, ще більше, щодо надсилання належних бюджетових сум до головної каси. Брак фондів є одною з найголовніших перешкод у намаганнях Головної Управи розгорнути ширше нашу статутову працю. За відділами є великі залежності з рахунку членських вкладок, збірок, за видання, за відзнаки тощо. Від всіх відділів і всього членства вимагається рішуче більшої і ефективнішої співпраці.

3) У видавничій ділянці підготовча праця поступає вперед:

а) Є вже зібраний і майже готовий до друку матеріал до другого тому збірника спогадів “В РЯДАХ УПА”. Цей том, як і перший (що вийшов з друку ще в 1957 році), буде мати яких 350–400 сторінок друку і охоплюватиме около 70 спогадів приблизно 40 авторів. Редакція збірника передана в руки д. В. Макара (Торонто). Ще не є запізно надсилати далші спогади і також знімки та цікавіші документи, для використання в цьому 2-му томі. Поспішіться!

б) Монументальна праця інж. Юрія Тиса-Крохмалюка “ІСТОРІЯ УПА” є вже в основному готова в українській мові і знаходиться тепер в редакторській обробці проф. Лева Шанковського. Вона має появитися насамперед в англійській мові.

в) Д-р П. Мірчук підготовляє окрему книгу, в якій будуть опрокинені всі перекинуття історичних подій і фактів з часів боротьби УПА і збройного підпілля в Україні, спростовані всі фальшиві наświetлення подій і напасти та наклепи ворогів і своїх таки “землячків” на добре ім’я УПА і упівців та взагалі українських самостійників та борців за українську самостійну державу. З уваги на повинь ворожих книжкових видань і нападів на УПА в різних пресових органах, така праця з нашого боку є дуже потрібна.

г) “Вояцька Ватра”, що появляється п’ять разів на рік у торонтонському тижневику “Гомін України”, залишається і надалі офіційною сторінкою Головних Управ Товариств колишніх вояків УПА в Америці і Канаді. Її редактором є д. В. Макар. Досі появилася 35 чисел “Вояцької Ватри”. Кладемо на совість кожного нашого члена – читати і комплектувати “В. Ватру” та по можності спричинюватись до її збагачування оригінальними матеріалами. Для того теж треба бути передплатником “Гомону України”. Адреса “Гомону України” і д. Макара:

“Homin Ukrainy”, 140 BathurstSt., TORONTO, Ont., Canada

г) Стверджено, що за окремими відділами і друзями є ще доволі великі залежності за давніші наші видання, як “Два кулемети”, “В рядах УПА (том 1)”, “З волинських і поліських рейдів УПА”, “Укра-

їнська Воєнна Доктрина” і ін[ші]. Рішуче й остаточно треба ці залежності вирівняти.

4) При Головній Управі Т-ва діє Капітула, яка вже виготовила пропам’ятну медаль УПА за проектом ч. 1. підпільного мистця Ніла Хасевича (гл. Збірник “Графіка в бункерах УПА”, рік 1952, стор. 67, проект ч. 1. – “Хрест заслуги”). Медалю-хрест з 14-каратового золота. Над текстом зв’язаної з цим Грамоти і повним оформленням справи декорування медалю-хрестом працює д. С. Голяш та окрема Комісія. В цій справі всі друзі дістануть ще вичерпніші інформації.

5) Золоті відзнаки членів Т-ва к. в. УПА є далі до набуття в Головних Управах, в ціні по \$ 12,00. Закликаємо Друзів розрахуватися чимшвидше за вже давніше отримані відзнаки.

6) Для організаційного архіву і для альбому потрібні знімки всіх наших членів і всіх колишніх вояків УПА, по можності з короткими біографічними даними. Просимо не легковажити цієї справи, але надсилати таки ці речі до нас.

7) Упівська філіателістика. Головна Управа нашого Т-ва видала друком в грудні 1964 р. три дуже гарно оформлені коперти з нагоди: 50-ліття УСС, 20-ліття УГВР і 5-ої річниці смерті сл. п. Ст. Бандери. Ціна в продажі за одну коперту – 10 центів, при гуртових замовленнях – 5 центів. Замовлення слати на адресу д. С. Голяша:

Mr. S. Golash, 3227 W. Thomas St., CHICAGO, ILL., USA

8) Конференція вирішила відбувати в майбутньому Загальні З’їзди Т-ва к. вояків УПА в ЗДА в п’ятницю після американського “Дня Подяки” (“Тенксівінг Дей”), тобто при кінці м. листопада – кожних два роки. Черговий XI-ий Загальний З’їзд відбудеться отже в п’ятницю 26 листопада 1965 р. Місце і програма будуть подані своєчасно.

9) Обговорюючи справу уніформи членів нашого Т-ва, учасники Конференції висловилися за прийняття не мазепинки, але пілльотки, сумівського типу, з відповідним написом-нашивкою.

10) Ще раз пригадуємо, що офіційні переговори в справі об’єднання всіх колишніх вояків УПА в єдиній упівській організації може провадити тільки Головна Управа Т-ва згідно – уповноважені нею представники, а ніколи поодинокі члени. Наша постава в цій справі є наскрізь позитивна: ми є за повним об’єднанням на базі загального з’їзду всіх к. вояків УПА.

Друзі в Канаді отримують разом з цим обіжником збіркові лісти на переведення упівської КОЛЯДИ. Просимо докласти щирих зусиль для якнайкращого її переведення.

* * *

З НАДХОДЯЧИМИ СВЯТАМИ ХРИСТОВОГО РІЗДВА І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІ НАШІ ВІДДІЛИ І ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО З РОДИНАМИ ТА БАЖАЄМО ВСІМ ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головні Управи Т-в к. в. УПА:

в ЗДА:

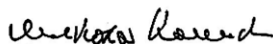

М. Грицков'ян – голова

І. Ділай – секретар

в Канаді:

М. Кошик – голова

В. Макар – секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 5–7.
Оригінал. Машинопис.

№ 23
ОБІЖНИК ч. 1/19/1965–68

Торонто, 22 грудня 1965 р.

ОБІЖНИК ч. 1/19/1965–68

ДЕВ'ЯТИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ТОВАРИСТВА
КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ

В суботу, 30 жовтня 1965 року в “Домі Просвіти” в Торонті відбувся 9-ий Загальний Збір членів Товариства колишніх вояків УПА в Канаді, в якому взяли участь 22 члени і представники відділів та запрошені гості. Були заступлені відділи: Торонто, Монреаль, Ст. Кетеринс і Ошава, надіслали уповноваження відділи і члени Т-ва в Едмонтоні, Калґарі, Ванкувері і Віндзорі.

Нарадами провадила президія в складі: Микола Кулик – голова, Ст. Котелець – заступник, В. Дідюк – секретар. Загальний збір вітали: Головна Управа Т-ва к. в. УПА в США, Головна Управа ЛВУ, Крайова Управа СУМ, дирекція “Гомону України”, відділ ЛВУ і Осередок СУМ у Торонті та відділи і поодинокі члени Товариства колишніх вояків УПА в Америці і Канаді.

Загальний збір вислухав звітів уступаючої Головної Управи за останні два з половиною роки і доповідь Івана Корди п. н. “Героїчна боротьба українського народу та наші завдання під сучасну пору”, перевів дискусію, уділив абсолюторію, вніс зміну в статут Т-ва щодо скликування загального збору членів Т-ва у майбутньому (раз на три роки), схвалив резолюції і виніс постанови щодо дальшої практичної діяльності та обрав на дальші три роки керівні органи Т-ва в такому складі:

Головна Управа: М. Кошик – голова, І. Козак – заступник, Микола Кулик – секретар, І. Росіл – скарбник, В. Макар – реф. видавничих справ, В. Дідюк – реф. зовнішніх зв'язків, В. Бамбурак – господарський референт, Ю. Гузар, І. Путко, А. Цинцар – члени.

Контрольна Комісія: В. Ніновський, М. Служала, С. Котелець.

Товариський Суд: Михайло Кулик, Ю. Рибський, Ол. Політика.

Загальний збір, що тривав від год. 1-ої до 6-ої по полудні, пройшов у дуже діловій і дружній атмосфері. По закінченні наради відбулася в українському ресторані “Мейфер Інн” спільна вечерея учасників загального збору.

З праці Головної Управи Т-ва к. вояків УПА в Канаді

В дні 9-го Загального Збору наше Товариство мало за собою кругло 14 років свого існування і праці. За останні два і пів року стан нашого членства збільшився на 9, з 37 до 46. Нові члени: Іван Серафин, Осип Рижак, Михайло Кіндзерський – всі в Едмонтоні, Іван Путко, Володимир Марчук, Павло Репецький, Осип Нечай і Андрій Дольницький – всі в Монтреалі. Стан наших відділів: Торонто – 14, Монтреаль – 11, Едмонтон – 8, Вінніпег – 4, Ст. Кетеринс – 4, Ошава – 2, інші – 3 (по одному в трьох місцевостях). Є ще кількох кандидатів на членів. В звітному часі найактивнішим виявився відділ у Монтреалі, не зле презентувався відділ в Едмонтоні; праця Торонтонського відділу покривалася в великій мірі з працею Головної Управи.

Головна Управа мала 9 засідань. Організаційних поїздок і відвідин відділів було 6 – по два рази до Едмонтону, Вінніпегу і Монтреалю, крім того були 4 поїздки до Америки, в тім 2 рази на загальні з'їзди в Нью Йорку і на упівську конференцію в Чикаго, поїздка на Шевченківську маніфестацію у Вашингтоні, не рахуючи участі наших представників на різних інших імпрезах організацій УВ Фронту в Америці. В звітному часі відбуто кожного року Свято УПА в Торонті і Монтреалі, а в річниці смерті Головного Командира УПА сл. п. Р. Шухевича-Чупринки і Провідника ОУН сл. п. Ст. Бандери були відслужувані панахиди. З важливіших подій у житті нашого Товариства треба згадати посвячення двох прапорів нашого Товариства – 13.10.1963. в Торонті і 23.5.1965. у Монтреалі. Головна канцелярія отримала 190 писем, вислано 391. Обіжників і обіжних листів розіслано 4, в тім два спільні з Головною Управою Т-ва к. в. УПА в ЗДА. (Всіх обіжників від початку існування Т-ва було досі 18, нинішній є 19-им з черги).

У видавничі ділянці в останній каденції не було жадного нашого нового книжкового видання. На викінченні є підготовка 2-го тому книги споминів “В рядах УПА”, продовжується праця над “Історією УПА” Юрія Тиса[-Крохмалюка]. Ми підтримали фінансово видання “Історії УПА” в еспанській мові пера ген. Мартінеса Кодо, що має незабаром вийти друком в Буенос Айрес стараннями Українського Інформативно-Видавничого Інституту (UIBI) під головуванням ред. Юліяна Середяка.

“Вояцька Ватра” в “Гомоні України”, спільна сторінка Головних Управ Товариств кол. вояків УПА в Канаді і ЗДА, появлялась майже

залізною заслоною, на суму \$ 2153,48. Отже за 14 років існування нашого Товариства видано тільки з головної каси на допомогіві цілі \$ 12460,18. Коли до того дочислити допомоги висилані окремо нашими відділами, то можна сказати, що наше Товариство видавало кругло \$ 1000,00 річно на допомогу друзям-упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною. Гроші на ту ціль ми збирали серед жертовної української патріотичної громади в часі коляди та при інших нагодах. Дуже добре переводять збірки коляди наші друзі в Мон-треалі, Едмонтоні, Калґарах, Торонті і ін.

* * *

Касовий звіт

Приходи:

1. Членські вкладки:	\$ 158,00
2. Коляда 1964 і 1965 рр.:	3037,50
3. Пожертви, принагідні збірки і т. п.:	1488,48
4. Впливи за видання:	267,11
5. Впливи з імпрез:	1819,25
6. Різне (прапор, відзнаки, % у кредитівці):	638,76
Разом:	\$ 7409,10

Розходи:

1. Адміністрація – (канцелярія, знімки, порто і ін.)....	\$ 604,87
2. Організаційні поїздки:	485,35
3. Допомоги друзям-упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною:	2153,48
4. Датки і репрезентативні видатки:	531,25
5. Рент домівки:	385,15
6. Закуп книжок, передплата журналів:	70,25
7. Уділ до Українського Дому на 83 Крісті Ст. у Торонті:	600,00
8. Розходи імпрез:	1338,28
Разом:	\$ 6168,63

Загальне зіставлення:

Всі приходи:	\$ 7409,10	
Всі розходи:		\$ 6168,63
Сальдо в дні 27.4.1963:	1708,17	
Сальдо в дні 30.10.1965:		2948,64
Балянс:	\$ 9117,27	\$ 9117,27

РЕЗОЛЮЦІЇ

9-го Загального Збору Т-ва к. вояків УПА в Канаді, Торонто,
30 жовтня 1965 р.

1. Дев'ятий Загальний Збір Товариства колишніх вояків УПА в Канаді гаряче вітає український народ в Україні і в розсіянні та заявляє свою духову єдність і участь у всіх виявах його боротьби й змагань проти московських поневолювачів за повернення самостійності і незалежності України.
З'їзд вітає друзів по зброї й ідеї, об'єднаних у Товаристві к. вояків УПА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки в США і в Братстві к. вояків УПА ім. св. Юрія-Переможця в Європі, українських ієрархів обидвох Церков і особливо Емінінцію кардинала Кир Йосифа, Провід ЗЧ ОУН і АБН та всі українські національні установи й організації, зокрема об'єднані в системі Українського Визвольного Фронту, та всі українські комбатантські організації в Канаді.
2. Зробивши оцінку міжнародної ситуації, Загальний Збір стверджує, що Москва, зручно використовуючи червонокитайський комплекс для власної передишки на міжнародній арені, повела внутрі імперії тим сильніший наступ на підкорені нею народи, щоб під гаслом “злиття націй” завершити чимшвидше повну їх асиміляцію. Ця злочинна дія московських шовіністів-імперіялістів зустрічається з посиленням спротивом, зокрема в Україні.
3. Уважаємо політику коєкзистенції Заходу з Москвою шкідливою і самогубною для вільного світу та протиставляємо їй як єдиноправильну – політично-стратегічну концепцію і дію АБН. Підтримуємо резолюцію Конгресу США про встановлення і щорічне відзначування Тижня Поневолених Націй у всіх країнах вільного світу.
4. Засуджуємо всі вияви доконуваного Москвою злочину планового народовбивства у відношенні до українського народу. Зокрема п'ятуємо її найновіші ганебні вчинки – спалення бібліотеки Академії Наук УРСР в Києві з метою знищити історичні документи про славне минуле українського народу та збезчещення могил поляглих українських воїнів на Янівському цвинтарі у Львові.
5. Найрішучіше засуджуємо всякі прояви серед української національної спільноти контактування з представниками і висланцями московсько-большевицького окупаційного режиму,

які мають на меті розбивати одностайний український фронт проти Москви та тим самим послаблювати українські визвольні змагання. Стверджуємо з задоволенням, що дотеперішні спроби Москви і її вислужників внести роздор на тому тлі серед української еміграції зазнали поразки.

6. Вітаємо і підтримуємо всі заходи спрямовані на скріплення ваги і значення української Церкви у вільному світі, зокрема для встановлення українських патріархатів та для збереження українського духа, мови й традицій і для взаємного наближення у церковно-релігійному житті української спільноти обидвох віровизнань.
7. У внутрішньо-організаційній праці будемо змагати до збільшення членських рядів нашого Товариства, до скріплення активності наших членів і відділів та до затіснення співпраці з усіма українськими комбатантськими організаціями, особливо під аспектом недалеких святкувань сторіччя Канади, що збігається з 25-річчям від створення УПА.
8. Відзначаючи 15-ліття з дня смерті Головного Командира УПА сл. п. ген. Р. Шухевича-Чупринки, натхненні величчям прикладом його життя і чину, поновлюємо нашу заяву про постійну готовність до трудів і жертв на службі Україні.

* * *

Внутрішні постанови

1. Збільшити членські ряди Товариства, притягаючи до організації тих колишніх вояків УПА і членів збройного підпілля, які досі стояли осторонь, як рівнож недавноприбулих з-поза залізної заслони (по необхідній їх перевірці); з тою ж метою продовжувати зговорювання з т. зв. місійниками;
2. Зактивізувати всіх членів Товариства, оживити існуючі відділи, оформити нові; наші члени мусять бути активні як в Товаристві к. вояків УПА, так також в інших організаціях Українського Визвольного Фронту;
3. Унормувати взаємовідносини на міжкомбатантському відтинку; елімінувати прояви дискримінації по відношенні до нашого Товариства;
4. Оживити видавничий відтинок праці: у порозумінні і співпраці з Товариством к. в. УПА в Америці приступити до опрацювання книги з опрокиненням всіх наклепів на УПА і упівців, видати нарешті другий том книги споминів "В рядах УПА", збагатити матеріалом упівську сторінку "Вояцька Ватра";

5. Підтримати морально і фінансово працю і видавничі пляни філіялістичної референтури Головної Управи Т-ва к. в. УПА в ЗДА, яку веде з посвятою д-р Б. Гук-Скала.

* * *

РІЗНЕ

З праці наших відділів і друзів

Монреальський відділ нашого Т-ва відбув свої загальні збори 4 грудня 1965 р. зборами провадив д. А. Дольницький, протоколював П. Парфенюк. Збори вітали: представник Головної Управи ЛВУ м-р. М. Сосновський, від відділу ЛВУ інж. Я. Чолій, від СУМ П. Дубас; були ще присутні як гості – Яр. Пришляк, М. Андрухів, О. Цяпа і п-во Жили з Оттави. Від Головної Управи нашого Т-ва наспів письмовий привіт. Звіти з дворічної праці відділу складали: Ю. Гузар за секретаря, В. Марчук – скарбник, І. Путко – голова відділу, А. Дольницький за Контрольну Комісію. Звіти, особливо звіт голови д. Путка, дали імпонуючий образ росту і постійної активності відділу. Стан членства зріс з 6 до 11. Упівські Свята стали численно відвідуваними загально громадськими імпрезами. Дуже зросла жертвність на фонд інвалідів УПА, головню в часі щорічної коляди, і на працю відділу, чого доказом є загальна сума приходів у касі відділу \$ 2407,67. Величаве було свято посвячення організаційного прапора відділу 23.5.65. Управа відділу мала 14 власних засідань і 8 спільних з іншими організаціями УВ Фронту. Вислів великого признання управі відділу за пророблену працю дав представник ГУ ЛВУ ред. М. Сосновський. До нової управи переобрано друзів: І. Путко – голова, В. Марчук – заступник голови і скарбник, Ю. Гузар – секретар. Контрольна Комісія – А. Дольницький, П. Парфенюк, А. Скурчак. Збори закінчено відспіванням “Не пора”, після чого всі учасники провели приємно час на спільній вечері й гутірці.

Едмонтонський відділ нашого Т-ва під головуванням д. А. Цинцара склав окремий список українських борців-героїв, що віддали своє життя за волю України, за яких правиться кожної середи і п'ятниці у Великий Піст Поминальна Богослужба у місцевій українській католицькій церкві. Список охоплює 75 імен.

Про 12-ий Головний З'їзд Товариства к.[олишніх] вояків УПА ім. ген.[-хор.] Р. Шухевича-Чупринки в Америці – читайте звіт-домлення у “Вояцькій Ватрі” ч. 1/42 у різдвяному числі “ГОМОНУ УКРАЇНИ”.

* * *

КОЛЯДА УПА. Разом з цим обіжником розсилаємо наші збіркові листи на переведення традиційної КОЛЯДИ УПА на фонд допомоги друзям-упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною. Доложимо старань, щоб цей фонд був завжди чинний. На збірку використати цілий місяць СІЧЕНЬ 1966 р.

ДОРОГІ ДРУЗИ!

Перед нами нова 3-річна каденція. В 1966 році будемо відзначувати 15-річчя існування і праці нашого Товариства, а в 1967 році 25-річчя з дня створення УПА. Скріпимо нашу працю по лінії вимог нашого статуту і постанов нашого 9-го Загального Збору. Будьмо всі дійсно активними членами нашого Т-ва і інших організацій УВ Фронту! Просимо втримувати постійний живий зв'язок з Головною Управою!

З ПРАЗНИКОМ СВЯТИМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО НАШИХ ЧЛЕНІВ З РОДИНАМИ, ЄДНАЄМОСЯ ДУХОМ З НАШИМИ НЕЗАБУТНИМИ ДРУЗЬЯМИ ПІД ВАЖКИМ МОСКОВСЬКИМ ЯРМОМ І В РОЗСІЯННІ ПО СВІТІ та БАЖАЄМО ВСІМ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ СПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ СПРАВИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Головну Управу Т-ва:

Микола Кошик
голова

Володимир Макар
реф. інформації і вид. справ

Микола Кулик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 8–11.
Оригінал. Машинопис.

№ 24 ОБІЖНИК ч. 2/20/65–68

Нью-Йорк – Торонто, 18 листопада 1966.

ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ч. 2/20/65–68

про П'ЯТУ КОНФЕРЕНЦІЮ членів Товариств колишніх вояків УПА в Америці і Канаді, що відбулася в БОФАЛО, Н.Й., 12.11.1966.

В суботу, 12 листопада 1966 р. відбулася в БОФАЛО, Н.Й., в Українському Домі “Дніпро” 5-та з черги КОНФЕРЕНЦІЯ членів Товариств колишніх вояків УПА в Америці і Канаді, в якій взяло участь 25 друзів. Були заступлені Головні Управи обидвох Товариств та відділи: Бофало, Нью-Йорк, Клівленд, Рочестер, Йонкерс, Ютіка і Торонто. Нарадами провадила президія в складі: М. Грицков'ян (голова), В. Макар (секретар), І. Ділай і М. Кулик. Нарада проходила під знаком гідного відзначення 25-річчя УПА в 1967 році. Учасники Конференції вислухали з'ясування та інформації членів Головних Управ, перевели дискусію та винесли ПОСТАНОВИ в справах загальноукраїнських і внутрішньо-організаційних. По закінченні ділових нарад, відділ Т-ва к. в. УПА в Бофало влаштував для учасників Конференції і запрошених представників організацій УВ Фронту спільну вечерю, яка пройшла в дуже милій атмосфері. Господарем вечора був секретар місцевого відділу д. В. Шарван. Промовляли: інж. Квасницький, д-р Н. Процик, д-р М. Лоза, інж. І. Чмола, інж. С. Голяш, В. Дідюк, М. Перцак, Л. Футала і інші. Українська радіопрограма В. Шарвана вітала Конференцію у своїй суботній аудиторії. Зроблено пам'яткові знімки, а вечером відбулася в домі “Дніпро” з цієї нагоди велика забава з танцями.

Загальні ПОСТАНОВИ Конференції

Учасники V-ої Конференції членів товариств колишніх вояків УПА в Америці і Канаді, що відбулася в Бофало 12 листопада 1966 р., заслухавши з'ясування та інформацій членів Головних Управ та обміркувавши загальну ситуацію на зовнішньому і внутрішньо-українському відтинках, винесла наступні СТВЕРДЖЕННЯ і ПОСТАНОВИ:

1. В теперішньому світовому укладі сил і взаємовідносин українська проблема далі знаходиться у декон'юнктурі. Керівні кола США й СССР змагаються до взаємного наближення на тлі згаданої загрози з боку червоного Китаю. Москва використовує цю сприятливу для себе кон'юнктуру для дальшого терористичного тиску на поневолені нею народи, в тім зокрема на укра-

їнський нарід, для прискішення реалізації свого злочинного пляну повної їх русифікації й асиміляції. Дуже відрадним є факт всезростаючого спротиву цим ворожим намаганням, особливо з боку молоді генерации.

2. Серед української еміграційної спільноти у вільному світі дали діють новітні змінівиховці і капітулянти, очолені діячами т. зв. двійки, які вперто намагаються розкладати політично здоровий український загаль по лінії інтересів ворога. Ми засуджуємо і п'ятнуємо останні вихватки двійкарів: зорганізування ними зустрічі з членами місії УССР при ООН у Нью-Йорку 16.10.1966, скандальні напасти у пресі на визначних діячів УВ Фронту після Конгресу УККА, захвалювання виступів танцювальної групи Вірського, а також намагаються втримати під своїм пагубним впливом ту частину колишніх вояків УПА, які не входять у склад Товариств кол. вояків УПА в Америці і Канаді. Перестерігаємо українську громаду перед двійкарськими самозванцями і їх крайньо шкідливою роботою. Стверджуємо, що М. Лебедь і його групка, зрадивши позиції української визвольної боротьби, не мають жодного мандату від українського народу репрезентувати його поза межами України.
3. Наша постава до всіх ворожих затій є незмінною. Стоїмо непохитно на позиціях Воюючої України і безкомпромісово поборюємо ворога – Москву і її свідомих чи несвідомих вислужників на кожному місці. Внутрі української спільноти, разом з усіма іншими організаціями УВ Фронту, змагаємо до посиленої активізації українського загалу, будимо збайдужілих і пасивних, мобілізуємо громаду до нових акцій, даючи власний добрий приклад словом і ділом. Зокрема змагаємо до затіснення доброї співпраці всіх українських комбатантських організацій на користь українській визвольній справі.
4. Для кращого унапрямування нашої праці будемо продовжувати традицію спільних ділових конференцій упівців з теренів Америки і Канади в проміжному часі між загальними з'їздами. Для пригадки згадаємо, що І-ша така Конференція відбулася в Нью-Йорку 31.5.1958, друга в Еленвіл 21.5.1960, третя в Бофало 19.5.1962, четверта в Чикаго 12.12.1964 р. Сьогоднішня 5-та Конференція в Бофало, скликана під знаком недалекого 25-річчя з дня створення УПА, має бути черговим стимулюючим етапом у нашій праці на скитанні в душі Звернення Воюючої України.
5. Конференція постановляє: Товариства колишніх вояків УПА в Америці і Канаді виступають з ініціативою врочистого відзначення і звеличення 25-річчя УПА в 1967 році, що збігається з

50-річчям Української Національної Революції 1917-го року, 60-річчям з дня народження Головного Командира УПА ген. Романа Шухевича-Чупринки і 20-річчям рейду на Захід.
(Подробиці пляну святкувань, як рівнож постанови в різних організаційно-ділових справах, подані окремо).

* * *

Організаційно-ділові справи

1. Для гідного відзначення 25-річчя УПА Головні Управи Товариств к. вояків УПА подбають про своєчасне проголошення проводами українських центральних установ і організацій відповідних закликів-звернень та про створення Комітетів 25-річчя УПА – Крайових (в Америці і Канаді) і місцевих, які поведуть пляново дальшу працю. Окремо буде покликаний Почесний Комітет 25-річчя УПА з засягом на всі країни діяння української політичної еміграції. В загальний плян відзначення 25-річчя УПА входять такі речі:
 - а) у видавничій ділянці: остаточне зредагування і віддання до друку двох монументальних книг до історії УПА, а саме: 1) проф. Лева Шанковського (в українській мові) – “УПА: історія та інтерпретація” (понад 600 сторін друку) і 2) Юрія Крохмалюка-Тиса (в англійській мові) – “Історія УПА”, обидві багато ілюстровані, з мапами, схемами, кольоровими таблицями. Крім того – 3) обидва Т-ва к. в. УПА і Братство к. в. УПА фірмуватимуть перевидання поширеної праці д-ра П. Мірчука “УПА” з 1953 року. Про зібрання фондів на видання цих книг (понад 30000дол.) мають подбати фінансові комісії при Комітетах 25-річчя УПА, які повинні бути очолені в першу чергу членами наших Товариств;
 - б) в філіателістичній ділянці – випуск упівських коперт, наліпок і поштових марок за пляном, що його виготовив референт упівської філіателії д-р Б. Гук-Скала, а який є накреслений у зверненні до українських мистців-малярів;
 - в) поміщення низки статей з тематикою УПА в пресі та надання 4-ох спеціальних радіоаудицій в Україну в 1967 році через радіо Мадрид;
 - г) розписання конкурсу мистців-малярів на найкращий твір з тематики УПА;
 - г) в виховній ділянці – впровадження упівської тематики в програму літніх таборуваль СУМ-у, Пласту і ін. та виступи упівців на гутірках з молоддю;
 - д) завершення дотеперішніх успішних заходів для поставлення пам'ятника ген. Р. Шухевичеві-Чупринці (проекту мист-

ця М. Черешньовського) на одній з площ м. Бофала (кошт ок. \$ 25000) та в інших місцевостях;

- е) виготовлення пропам'ятної відзнаки ("гузика") для учасників рейду УПА на Захід для відзначення 20-річчя рейду;
 - е) дбайливе зорганізування і врочисте переведення масових маніфестацій-здвигів українців Америки і Канади під гаслом 25-річчя УПА та – на завершення, зокрема в місяці жовтні, ДНЯ ЗБРОЇ – СВЯТА УПА в більш торжественній, як звичайно, формі. Побажаним є нав'язувати 25-річчя УПА до 50-річчя Української Національної революції.
- Обидва Товариства колишніх вояків УПА відмітять при цій нагоді також 15-річчя свого існування і праці, яке проминуло в 1966 році.

II. Інші постанови Конференції:

1. Конференція прийняла рамово виготовлений і зреферований д. Маром Статут, Грамоту і Правильник Капітули Хреста Заслуги УПА та доручила Капітулі продовжувати працю у зв'язку з випуском першого Золотого Хреста УПА. (Ціна медалі з 14-каратового золота разом з коробкою-етою є 28 ам. доларів, які покриває кожний управнений до декорування).
2. В ділянці суспільної опіки – реалізувати давнє рішення Головної Управи Т-ва про централізацію контролю всіх висланих допомог, тобто бути в тих справах у найтіснішому діловому контакті з д. Рисем.
3. Закінчити збірку й опрацювання даних до "Книги упавши Друзів", чим займається д. Скала. "Посмертні листки" виготовляти в двох примірниках, з них один призначений для родини полеглого, другий зберігатиметься в архівах УПА.
4. Надсилати всі матеріали, знімки і документи з праці відділів Товариства до центрального архіву УПА в Клівленді, що є у віданні д. Бурого, та матеріали для Хроніки Т-ва, яку опрацьовує д. Мар. Робляться заходи для скоплектування й опису всіх знімок, що відносяться до історії УПА і Товариств кол. вояків УПА. Різні пам'яткові речі з часів боротьби в рядах УПА треба віддати до існуючих українських музеїв.
5. Головні Управи Товариств кол. вояків УПА, у порозумінні з іншими організаціями УВ Фронту, мають знайти засоби для сфінансування дослідів гітлерівських архівів, що є в посіданні американського уряду, під кутом дальшого опрацьовування історії визвольної боротьби ОУН–УПА–УГВР.
6. Всі відділи, а по можності й члени наших Товариств, повинні набувати дуже цінну і багато ілюстровану книгу Енріке Мартінеса-

Кодо в еспанській мові (видану Українським Інформативно-Видавничим Інститутом у Буенос-Айрес) п. н. “Guerillastraslacortinadehierro” (“Партизанка поза залізною заслоною”), що являє собою знаменитий нарис історії УПА, дуже цінений всіма військовими штабами. Книга має 458 сторін, її ціна в твердій оправі – \$ 7,00, в брошурованій \$ 6,00. Навіть не знаючи еспанської мови, можна успішно користуватись цією книгою в зустрічах з заінтересованими кругами. Замовляти через Головні Управи наших Товариств.

7. Всі відділи Товариств отримують невеликі кількості брошури Яр. Гриневича п. н. “Наступ на Бірчу”, для продажу її по \$ 1,00; весь прибуток призначений на фонд допомоги інвалідам УПА. Це є видання наших двох Товариств.
8. Деякі відділи ще не розрахувалися за книгу “В рядах УПА”, хоч всі її примірники розпродані. До таких стосується вимога – вплатити належні гроші до Головної Управи, або повернути книжки.
9. Можуть бути тут і там спроби декорувати декого з колишніх членів УПА Воєнним Хрестом, виданим Капітулою при УНРаді. Звертаємо увагу, що без узгодження цієї справи з Головною Управою Т-ва к. в. УПА не можна приймати пропонованого хреста.
10. Як виявив з’їзд “місійних” Об’єднань станиць к. вояків УПА Америки і Канади в Торонті 3 і 4 вересня 1966 р., члени згаданих об’єднань не всіли вирватись з-під пагубного впливу своїх двійкарських “босів”. Доки вони не осудять виразно двійкарських контактів з “бриґадами колосових” і подібними “реалістами”, так довго не може бути мови про будь-яку співпрацю з ними чи взаємне наближення.
11. Конференція заохочує всі відділи Т-в к. вояків УПА набувати власні організаційні прапори.
12. Конференція уповноважнює дд. Рися і Дорошенка остаточно устійнити взірець шапки комбатанта УПА (пільотки) у відповідному достосуванні до інших комбатантських організацій.
13. Конференція закликає друзів-упівців до активної участі у збірці на Визвольний Фонд (на збіркові листи) та в Коляді на цілі Т-ва к. в. УПА.
14. Конференція уповноважнює Головну Управу Т-ва к. вояків УПА в Америці:
 - а) вислати привітального листа до Їх Ем. Блаженнішого Верховного Архієпископа Митрополита і Кардинала Кир Йосифа з нагоди Його 50-річчя священства та закінчення будови Духовної Академії, при чому залучити 3 пропам’ятні копєрти, видані філятелістичною референтурою Головної Управи Т-ва к. в. УПА на пошану нашого Митрополита-Ісповідника;

- б) дати належну відповідь у пресі Р. Ільницькому за його пашквільний напад на друга Футалу-Лагідного і взагалі на ОУВФ у зв'язку з недавнім Конгресом УККА;
- в) написати листа до президента США Л. Джонсона з запитанням, чи справді він тільки тому не надіслав привітання для Конгресу УККА, що, як твердить Р. Ільницький, він не похваляє діяльності УККА;
- г) вислати привітального листа від Товариств колишніх вояків УПА в Америці і Канаді до ген. Вільяма Ч. Вестмореленда, командира американських збройних сил у В'єтнамі, з висловами солідарності і побажання перемоги.

* * *

ДРУЗІ УПІВЦІ!

Переведення в життя всіх цих постанов залежить насамперед від нас самих.

Будьмо активні і підприємчиві, берімся дружньо до посиленої праці, щоб гідно відзначити 25-річчя УПА. Не жаліймо на це свого часу, труду, гроша. Даваймо все і всюди добрий приклад зі себе для других.

Будьте в постійному контакті з Головними Управами, звітуйте про хід і успіхи Вашої праці!

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головні Управи Товариств:

в Америці:

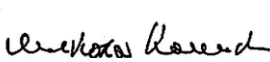

М. Грицков'ян – голова

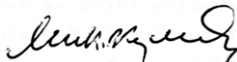

І. Ділай – секретар

в Канаді:

М. Кошик
голова

М. Кулик
секретар

В. Макар
секретар 5-ої Конф.
і реф. вид. справ

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 12–15.
Оригінал. Машинопис.

№ 25
ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ч. 3/21/65–68

Нью-Йорк – Торонто, 12 червня 1967.

ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ч. 3/21/65–68

про шосту КОНФЕРЕНЦІЮ членів Товариств колишніх вояків УПА в Америці і Канаді, що відбулася в ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па., 3 червня 1967.

В суботу, 3 червня 1967 р., у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па., в готелі Бенджамин Френклін відбулася 6-та з черги КОНФЕРЕНЦІЯ колишніх вояків УПА, в якій взяли участь представники трьох упівських організацій: Т-ва колишніх вояків УПА ім. Р. Шухевича-Чупринки в ЗДА, Т-ва к. в. УПА в Канаді і Братства к. в. УПА ім. св. Юрія-Переможця в Європі. Нарадами провадила президія в складі: М. Грицков'ян (ЗДА) – голова, М. Фриз – (Європа) – заступник, В. Макар (Канада) – секретар. Конференція розглянула низку актуальних питань, зв'язаних з діяльністю названих організацій та винесла рішення в справах: врочистого відзначення 25-річчя УПА, декорування колишніх вояків УПА Золотим Хрестом Заслуги УПА, у видавничих справах і ін. Винесено позитивне рішення щодо приступлення Т-ва к. в. УПА в Америці до ОБВУА. Всі учасники Конференції взяли участь у загальнокомбатантському поході з прапорами й складенні вінка в “Домі Незалежності” та у величавому бенкеті, що відбувся того ж дня в рамках IX-го Делегатського З'їзду ОБВУА. Представник упівців М. Грицков'ян засідав при президіальному столі. Вельми зворушливим був вояцький апель, що його перевів ген. Петро Самутин в асисті прапорів усіх комбатантських організацій. Слово ген. Самутина, з переліченням усіх українських збройних сил усіх військових, повстанських і революційно-підпільних формацій українського народу за останніх 50 років, являє собою дуже цінний і важливий історичний документ. В неділю, 4 червня, в тому ж готелі в годинах 10–1 по пол., відбулася Вояцька нарада всіх приєднаних членів комбатантських організацій. В президії наради як представник упівців засідав д. М. Грицков'ян, він теж виступав з привітанням від колишніх вояків УПА. Другий представник упівців д. Л. Футала був членом резолюційної комісії вояцької наради. Нарада прийняла одноголосно резолюції про єдину поставу всего українського вояцтва у боротьбі за здобуття і закріплення Української Самостійної Соборної Держави та про вимогу хвилини – об'єднати всі

сили українських комбатантських організацій для кращої реалізації поставлених завдань і швидшого досягнення спільної мети. Шоста упівська конференція, подібно як і спільна вояцька нарада, були дуже успішні і залишили у всіх учасників найкращі враження.

* * *

До повищого комунікату, який був розісланий до української преси, треба додати ще такі інформації для нашого членства:

- 1) На Шостій Конференції УПА були заступлені відділи: Нью Йорк, Філадельфія, Чікаго, Клівленд, Йонкерс, Торонто.
- 2) В IX-ому Делегатському З'їзді ОБВУА в суботу 3.6., ми не брали участі, тому що Т-во к. в. УПА ім. Р. Шухевича в ЗДА не було і ще не є членом ОБВУА. Як відомо, справа вступлення нашого Т-ва к. в. УПА до ОБВУА на початку 1950-их років розбилася через несприємливе для нас становище тодішнього керівництва ОБВУА до ідеологічно-політичного спору навколо "зміновиховства" ЗП УГВР. Тоді до ОБВУА вступило "місійне" Об'єднання к. в. УПА з Ю. Лопатинським на чолі, і вони від початку аж до тепер використовували ОБВУА і орган "Вісті комбатанта" як базу для різних випадів проти нас. На IX-ому Делегатському З'їзді ОБВУА 3.6. виступав Ю. Лопатинський з доповіддю про "25-річчя УПА". Його доповідь була на дуже низькому рівні, а поведінка доповідача була така несерйозна, що це викликало загальне негодування серед учасників З'їзду і рівнялося скандалові. Зрозуміли це самі "місійники" і тому не було їх більше видно ані на бенкеті З'їзду того ж дня вечером, ані на спільній Вояцькій нараді в неділю, 4 червня.

* * *

Ділові справи розглянені Конференцією

І. Святкове відзначення 25-річчя УПА

- 1) Як вже відомо з розісланих до відділів і опублікованих у пресі повідомлень Головної Управи Т-ва і Крайового Комітету для відзначення 25-річчя постанови УПА, головню на місяць жовтень ц. р. приготується ціла низка святкувань у формі бенкетів по всіх більших скупченнях українців в США і Канаді. Дотепер створено 25 Комітетів у різних містах в Америці. Коли число Комітетів досягне бодай 50, в пресі буде опубліковане одне загальне повідомлення з поданням календарця святкувань і переліком всіх міс-

цевостей. Переважно обрана дата святкування 14 і 15 жовтня. В Торонті заплановано великий бенкет в залі на 800 осіб в Роял Йорк Готелю, зі вступами по \$ 25,00 від особи на день 14 жовтня 1967 р. Завершенням усіх цих святкувань буде величавий Ювілейний Бенкет в Нью Йорку, в готелі Коммодоре (42 вул. і Лексінгтон Аве.) дня 21 жовтня, в якому мають взяти участь в якнайбільшому числі друзі упівці (з дружинами) з цілої Америки і Канади. Бенкетові заля вміщує 1200 осіб. Ми хочемо мати на бенкеті в Нью Йорку зібраних разом упівців з дружинами числом навіть до 150. В програмі бенкету буде теж декорування упівців Золотим Хрестом Заслуги УПА, згідно з рішенням Капітули. Про ці справи ще будемо писати й інформувати друзів.

- 2) Про розписання Крайовим Комітетом конкурсів на літературні твори і мистецькі малярські та інші твори всім друзям відомо з повідомлень у пресі. Реченці надсилання творів на конкурс проминають на весну 1968 року (до 1.2.68. на образотворчі речі, 15.4.68. на літературні твори). Обов'язком нас усіх є пригадувати про ці конкурси всім відомим нам мистцям, письменникам і поетам, щоб вони вже включалися в творчу працю на прославлення 25-ої річниці УПА.
- 3) Видавничі справи. З запланованих видань у 25-річчя УПА мабуть найшвидше зможе появитися: а) збірка поезій з упівською тематикою різних поетів-авторів, яку підготовляє поет і редактор Леонід Полтава; з цим в'яжеться теж плян перевидати Співаник УПА; б) як друга з черги повинна вийти друком велика "Історія УПА" пера Ю. Тиса в англійській мові; перекладна праця (ред. В. Душник) вже на закінченні; книга повинна появитися під фірмою одного з відомих американських університетських видавництв; в) одночасно піде до друку велика праця проф. Лева Шанковського "УПА – історія і інтерпретація" (в українській мові); найправдоподібніше буде вона друкуватися у видавництві Юліана Середяка в Буенос-Айрес і може появитися вже під кінець 1967 р.; г) над філятелістичними виданнями (коперти, марки, наліпки), присвяченими 25-ліття УПА, працює невтомно д-р Б. Гук-Скала.
- 4) Договorenо з Філядельфійським "Театром у П'ятницю" під керівництвом В. Шашаровського щодо поставлення в місяцях жовтні і листопаді ц. р. п'єси "Недосяжні" Леоніда Полтави в ряді місцевостей в США і Канаді. Місцеві Комітети і Друзі з тих місцевостей повинні заздалегідь підготовлятися до виставки і бути в цій справі в контактi з Крайовим Комітетом в Нью Йорку.

- 5) Грошова збірка. До реалізації цих великих плянів потрібні великі грошові засоби. Всі відділи Т-ва к. в. УПА в Америці вже давно отримали збіркові листи і жетони. Збірка розпочалася в місяцях травень і червень 1967. Запланована сума до зібрання в США є \$ 46000,00. В збіркову акцію мусять якнайбільш активно включитися насамперед наші члени. Всі члени наших Товариств к. в. УПА, як і всі члени Організацій УВ Фронту, повинні вплачувати не менше як по \$ 10,00 на ту ціль. Зі збіркою треба поспішитися, бо під кінець серпня ц. р. треба вже буде випустити друком брошуру – бюлетень з підсумками збірки і з повним списком жертводавців.

II. КАПІТУЛА ЗОЛОТОГО ХРЕСТА ЗАСЛУГИ УПА, під головуванням д. Мир. Климка-Яреми опублікувала в пресі в місяці квітні ц. р. ЗВЕРНЕННЯ в справі декорування Золотим Хрестом Заслуги УПА управнених для цього осіб під час Святочного З'їзду Вояків УПА в рамках в Нью Йорку, 21.10.1967. в готелі Коммодоре. Зголошення вже напливають. Але одночасно даються чути голоси, що якимось “ніяково” самим упівцям зголошуватися по це високе відзначення та що, мовляв, Головні Управи наших Товариств “самі краще знають”, кому належить Золотий Хрест Заслуги. Щоб не утруднювати праці Капітули, закликаємо всіх Друзів виповняти залучені до цього обіжника АНКЕТНІ ЛИСТКИ і надсилати їх без зайвої проволочки до Капітули, через управи відділів і Головні Управи Товариств. Є дві форми Анкетного листка. Форма ч. 1. виповняє кожний управнений до ЗХЗ сам за себе (з підписами 2 свідків). Форма ч. 2. відноситься до поляглих Друзів і Подруг, яким належить по смертно Золотий Хрест Заслуги, а які самі за себе вже не відізвуться. Маємо це зробити за них ми, їхні побратими по зброї і спільній боротьбі, також в імені їхніх родин. Такі анкетні листки (форма ч. 2) допоможуть рівнож доповнити збірку “Посмертних листків” і матеріалів до надто довго вже підготовлюваної “Книги Упавших Друзів”. При тому треба пам'ятати, що всі ті, кому Капітула признає Золотий Хрест Заслуги УПА, будуть мусіти самі заплатити за нього кошти в висоті від ам. \$ 35 до 40 (хрест з 14-каратового золота, коробка, стяжки, золоті зірки за поранення і т. п.). Спосіб покриття коштів в ЗХЗ для поляглих Друзів – в кожному індивідуальному випадку є до обговорення й вирішення друзями на місцях згідно до узгодження з Капітулою і Головними Управами Товариств. Справа декорування Золотим Хрестом Заслуги УПА не буде обмежена тільки до святкового З'їзду в Нью Йорку. Декорування буде переводжене пізніше також в інших більших містах, як Чикаго, Клівленд, Торонто і т. д. Від-

ТОВАРИСТВО КОЛ. ВОЯКІВ У. П. А.
ім. ген.-хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки в ЗДА
ТОВАРИСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ
БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА
ім. св. Юрія Переможця в Європі

ГРАМОТА

КАПТУЛИ ЗОЛОТОГО ХРЕСТА, ВИДАНОГО
У 25-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ УПА,

стверджує, що

Друг

має право посідати й публічно носити Золотий Хрест,
виданий у 25-річчя створення УПА, за свою угасть
у революційно-визвольній боротьбі на користь України
й Українського Народу.

Дано в місці постою на жужині дня 1967 року.

Мирослав Климко
Мирослав Климко
Голова

Ген. Футала
Ген. Футала
Секретар

Микола Грицьков'ян
Адміністратор

Заступники Голови:
інж. Степан Голяш
Микола Фриз
інж. Микола Кошик

Члени:
Д-р Богдан З. Гук
Михайло Черешньовський
Володимир Макар

повідні інструкції будуть ще видані, як щодо участі вищих чинників (військових і політичних, очевидно – українських) у церемонії, так і щодо техніки і церемоніалу переведення декорувань.

Підкреслюємо, що про З.[олотий] Хрест З.[аслуги] можуть і повинні старатися не тільки члени наших Товариств, але всі, хто брав активну участь у збройній боротьбі перед, в часі і після 2-гої світової війни. Кожне зголошення буде дбайливо розглянене Капітулою.

III. ПЕРЕГОВОРИ з ОБ'ЄДНАННЯМ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА

На Шостій Конференції розглянено дотеперішні висліди заходів щодо усунення двоподілу серед колишніх вояків УПА. Ці заходи відновлено в біжучому році з уваги на 25-річчя УПА, при чому на свідків попрошено керівні чинники ОБВУА і Братства к. в. І. УД УНА, які ставляться до цієї справи дуже прихильно. Головна Управа Т-ва к. в. УПА в ЗДА написала до Об'єднання к. в. УПА Америки і Канади листа 5.5.67. з пропозицією відбутися вступні розмови для наміщення способів покінчення з двоподілом, в дні 27.5.67. Відповідь, за підписами Ол. Ґереґи (голови Об'єднання) і М. Озимка (секретаря) була в засаді позитивна, вони тільки просили пересунути реченець розмови на кінець червня, бо ще не отримали відповіді в тій справі від своїх станиць в Америці і від Об'єднання в Канаді.

Шоста Конференція 3.6.67. уповноважила Головну Управу Т-ва к. в. УПА в Нью Йорку далі вести цю акцію і розмови з Об'єднанням, з притягненням, в характері свідків, представників ОБВУА і Братства УД УНА. Пропозиція з нашого боку йде в напрямі відбуття спільного з'їзду членів обидвох організацій (Товариств к. в. УПА і Об'єднання к. в. УПА), на якому могла б бути розглянена справа евентуального злиття обидвох організацій під новою назвою та обрання одної Головної Управи. Чи до такої бажаної розв'язки дійде, наразі годі сказати. З боку деяких членів Об'єднання падуть закиди під адресою поодиноких членів нашого Т-ва, мовляв, вони не були дійсними членами УПА, а тільки членами теренової сітки і т. п. Також висувають застереження до праці і плянів Капітули Золотого Хреста Заслуги УПА. З нашого боку є готовність допустити представників Об'єднання до складу Капітули. Про хід дальших переговорів ще будемо інформувати Друзів.

IV. ВСТУПЛЕННЯ ТОВАРИСТВА К. ВОЯКІВ УПА ім. Р. ШУХЕВИЧА до ОБВУА

Розваживши справу всесторонньо, Конференція визнала за доцільне і корисне, з нагоди славного 50-річчя Української Націо-

нальної Революції і відродження Державних Збройних Сил України та з нагоди 25-річчя УПА, вступлення Товариства к. в. УПА в ЗДА в ряди ОБВУА (Об'єднання бувших Вояків Українців в Америці) на правах повної автономії своєї статуткової діяльності. Формальне вступлення буде переведене після додаткових розмов і устійнень з новою управою ОБВУА. Т-во к. в. УПА застереже за собою також право дальшого переводження коляди і збірок на суспільну опіку (допомоговий фонд УПА), чи то самостійно, чи в системі Організацій УВ Фронту. Також має бути забезпечений наш співвирішальний голос у редакції "Вістей комбатанта", де досі надуживали свого становища – проти нас – члени "Об'єднання к. в. УПА".

V. НАША ВІДПОВІДЬ НА КОМУНІКАТ ГОЛОВНОЇ КОМАНДИ СВУР.

В частині української преси появився "Комунікат-вияснення Головної Команди Ветеранів Українського Резистансу" (СВУР) з квітня 1967 р., за підписами "Отамана Тараса Бульби-Боровця" як "Командира УПА і Головного Командира СВУР", та 20 інших прізвищ, в якому заповідається, що СВУР оприлюднить з нагоди 25-річчя УПА "документальні історичні факти про ґенезу, організаційну структуру, стратегію і тактику, збройні операції та інші дії в УПА". Як мала б виглядати оця бульбівська "історія УПА", можна наперед догадатися.

Головна Управа Т-ва к. в. УПА в Америці, у співпраці з проф. Л. Шанковським як істориком УПА, приготувала відповідь отаманові Бульбі. Шоста Конференція одобрила текст відповіді і уповноважила Головну Управу оприлюднити її в пресі за підписами трьох Головних Управ (Америки, Канади, Європи).

В зв'язку з тим звертаємо теж увагу всіх Друзів на полемічну статтю проф. Лева Шанковського п. н. "ПРО СВЯТО ДУМАЛИ, А В БУДЕНЬ СКАЗАЛИ... (До контрверсійних проблем виникнення УПА)", яка друкується підвалами в "Гомоні України", почавши від ч. 24/943/ з 10 червня 1967 р.

VI. ІНШЕ.

- 1) У репрезентативному БЕНКЕТІ для відзначення 25-річчя УПА, що має відбутися в Вашингтоні, 17.6.1967, візьмуть участь як-найбільш численно члени Товариства к. в. УПА і ОУВФ з Нью Йорку і всіх найближчих до столиці місцевостей.
- 2) Упівські шапки вже можна замовляти в Головній Управі Т-ва к. в. УПА в Нью Йорку, подаючи точні розміри та вплачуючи відразу гроші за них (по \$ 8,00).

- 3) Пропам'ятна відзнака (гүзик) для учасників рейду УПА на Захід є в підготові, її можна буде отримати ще до святкувань 25-річчя УПА.
- 4) Справа поставлення пам'ятника ген. Р. Шухевичу-Чупринці (проект мистця М. Черешньовського) на одній з площ м. Бофала є далі актуальна, подробиці будуть подані своєчасно в пресі.

* * *

ДРУЗІ УПІВЦІ!

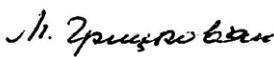
Віддаючи Вам до рук цей Комунікат-Обіжник, закликаємо Вас – докласти всіх зусиль для якнайкращого виконання поданих у ньому постанов і доручень. Будьте у постійному контакті з Головними Управами та звітайте про хід і успіхи Вашої праці!

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головні Управи Товариств:

в Америці:

в Європі:

М. Грицков'ян
голова

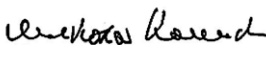

І. Ділай
секретар

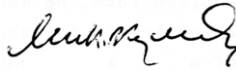

М. Фриз

в Канаді:

М. Кошик
голова

М. Кулик
секретар

В. Макар
секретар 6-ої Конф.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 16–20.
Оригінал. Машинопис.

КАПІТУЛИ ЗОЛОТОГО ХРЕСТА ЗАСЛУГИ УПА

Згідно зі зверненням Капітули Золотого Хреста Заслуги УПА, оцим оголошую, що я маю підстави на його отримання. В зв'язку з цим, подаю свої відповіді на запитання, як нижче. Знаю, що за хрест і зв'язані з ним додатки маю звернути кошти в сумі ам. \$ 35 до 40. Разом з цєю анкетой висилаю суму \$....

1. Ім'я і прізвище: 2. Псевдо:
3. Місце і дата народження:
4. Імена і прізвиська батьків: а) батько:
б) мати:
5. Час вступу до ОУН, УПА, згл. іншої формації
зв'язаної з УПА:
6. У якій формації виконував службу:
в районі (якщо член ОУН):
у відділі: в Терені:
Провідник: Командир відділу:
7. Виконувані функції:
8. В часі від..... до.....
9. В який час та серед яких обставин вибув з активної дії
на Рідних Землях:
10. Чи був ранений (де і коли):
11. Чи мав окреме відзначення в Краю:
якого роду:
за який подвиг був відзначений:
приблизний час відзначення:
12. Інші дані:

Свідки: 1-ий (підпис):.....
2-ий (підпис):..... (підпис апліканта)

Адреса:

(Місце і дата):.....

№ 26
ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ч. 4/22/65–68

Нью Йорк – Торонто, 8 грудня 1967.

ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ч. 4/22/65–68

про ВОЯЦЬКИЙ АПЕЛЬ та СЬОМУ КОНФЕРЕНЦІЮ членів
Товариств колишніх вояків УПА в Америці і Канаді,
що відбулися в НЬЮ ЙОРКУ 21 і 22 жовтня 1967 р.

Вояцький Апель

В рамках величавого відзначення 25-річчя УПА в Нью Йорку, в суботу, 21 жовтня 1967 р. в готелі Комодор, члени Товариств колишніх вояків УПА Америки і Канади мали свій ВОЦЬКИЙ АПЕЛЬ, в часі якого 110 колишніх вояків і старшин Української Повстанської Армії були відзначені Золотим Хрестом УПА, виданим Капітулою під головуванням колишнього старшини УПА Мирослава Климка-Яреми з нагоди Срібного Ювілею Української Повстанської Армії.

Церемонія вручення Золотого Хреста відбулася у присутності прапорonosців Товариства кол. вояків УПА ім. ген.-хор. Р. Шухевича-Чупринки, Братства к. в. І. УД УНА, ОУН, ООЧСУ і СУМА, голів наших організацій – М. Грицков'яна, М. Кошика, М. Фриза, В. Забродського, І. Винника, Є. Гановського та інших представників. Золоті Хрести УПА вручив відзначеним кол. прем'єр Державного Правління (УДП) у Львові і голова ЦК АБН Ярослав Стецько в асисті старшин-упівців. У промові до присутніх понад 200 осіб Я. Стецько підкреслив, що цим Золотим Хрестом вшановується в першу чергу тих воїнів УПА, чиї могили розкидані по всіх просторах України, а яких боротьбу ми продовжуємо. З черги промовляв голова Крайового Комітету для вшанування Срібного Ювілею УПА Лев Футала-Лагідний. Між відзначеними Золотим Хрестом були три жінки, які в лавах УПА були санітарками і розвідницями. Церемонія вручення Золотого Хреста УПА закінчилася відспіванням "Ще не вмерла Україна".

В часі святкового бенкету, що відбувся в тому ж готелі у вечірніх годинах з участю близько 900 осіб, було відзначено Золотим Хрестом УПА батьків, матерів і родичів полеглих членів УПА і збройного підпілля. Між ними був п. В. Дяків, батько славного публіциста з лав УПА Осипа Горнового.

Сьома Конференція УПА

Наступного дня, в неділю, 22 жовтня 1967 р., в домі Організацій УВ Фронту в Нью Йорку, відбулася СЬОМА з черги КОНФЕРЕНЦІЯ членів Товариств к. в. УПА в Америці і Канаді та Братства к. в. УПА в Європі, в якій взяло участь 30 друзів-упівців. Нарадами провадила Президія в складі: М. Грицьков'ян – голова, М. Фриз і М. Кошик – заступники і В. Макар – секретар. Конференція вислухала звідомлень Головної Управи про актуальні справи, зокрема про перебіг дотеперішніх розмов з представниками Об'єднання к. в. УПА в справі взаємного наближення і координації праці. Стверджено виразний брак доброї волі по стороні речників Об'єднання та невірне інформування ними української громади про перебіг розмов. Винесено рішення, що Головна Управа Т-ва к. в. УПА в Нью Йорку має дати до преси свою відповідь на односторонні закиди і претенсії Об'єднання і на тому заперестати дальших розмов. Прийнято до відома, що монументальну книгу проф. Лева Шанковського "УПА – історія та інтерпретація" друкуємо у видавництві Ю. Середяка в Буенос-Айрес. Відмічено необхідність скріпити нашу допомогову акцію для тисячі колишніх вояків УПА за залізною заслоною, що стали інвалідами внаслідок воєнних дій та ув'язнень. Дуже цінними були виступи, на Конференції та в її продовженні під час товариської зустрічі, проф. Л. Шанковського, мгр-а Б. Крука-Мельодії, Ст. Голяша-Мара, маестра М. Черешньовського і ін., та зокрема спогад кол. вояка УПА д. Миця, який недавно повернувся з московського концлагера на Сибірі.

У висліді Апелю і наради винесено наступні

Резолюції вояцтва УПА

Зібравшись на святковому АПЕЛЮ з приводу святкувань 25-річчя Української Повстанської Армії в Нью Йорку 21 жовтня 1967 року, ми, колишні вояки УПА:

1. Відкидаємо інспіровані ворогом твердження, що т. зв. УССР є державою українського народу і що вона є переємницею УНРеспубліки і що її уряд є українським урядом. Ми стверджуємо, що т. зв. УССР є тільки параваном Москви для прикриття її окупації та колоніальної експлуатації України, а її уряд є маріонеткою Москви в Україні. Ми однодушно протестуємо проти окупації України Москвою і виявляємо свою повну солідарність з українським народом на рідних землях, який не скорився Москві, але продовжує боротьбу в різних формах за відновлення своєї самостійної держави.
2. Якнайрішучіше засуджуємо знищення Москвою Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ) і Української Католицької Церкви (УГКЦ), їх ієрархій, духовенства і мільйонів

- вірних. Стверджуємо, що московський окупант послідовно нищить всі пам'ятки української культури, традиції та історії, свідомо продовжуючи політику своїх царських попередників.
3. Гостро засуджуємо насильство, що його чинить Москва проти українських культурних діячів та всіх українських патріотів: робітників, селян, інтелігенції, молоді, засуджуючи їх на довгорічні ув'язнення за оборону української мови і культури. Закликаємо всіх українців у вільному світі одностайно стати на захист та оборону нашого народу і його людської гідності та прав на вільне самостійне життя.
 4. Протестуємо проти підступного розкладання української спільноти на скитанні засобами т. зв. культобміну, в рамках якого Москва, використовуючи любов і тяготіння українців до своєї національної культури, облудою і брехнею хоче розкласти їх морально і цим обеззброїти у їхній постійній праці для визволення України. Висланники Москви діють безоглядно і безсоромно, прикидаючись діячами української культури, вкрадаються в довір'я наївних, вишукують слабодухів та мобілізують їх до потенційної колаборації з ворогом. В обличчі такого становища, закликаємо всіх українців у вільному світі, без уваги на їхні політичні переконання, дати рішучу відсіч затіям ворога.
 5. Закликаємо українську спільноту до розбудови спільного проти московського фронту і могутнього протинаступу. Протинімецька та протимосковська боротьба УПА під час і після другої світової війни, боротьба українського народу під прапорами УПА, створила великий морально-політичний капітал. Обов'язком української громади є використати цей капітал якнайповніше для того, щоб ним ширити правду про Україну, здобувати і закріплювати симпатії країн вільного світу та їхню підтримку для визвольних змагань українського народу і всіх інших поневолених народів.

Упівці на СКВУ

На Першому Світовому Конгресі Вільних Українців у Нью Йорку в днях 14–19 листопада 1967 р., наші Товариства кол. воєнків УПА в Америці і Канаді та Братство к. в. УПА в Європі були заступлені своїми делегатами. Наші делегати взяли участь у світовому з'їзді членів Організації Українського Визвольного Фронту та в конференції українських комбатантських організацій у вільному світі в дні 15 листопада, як рівнож у демонстраціях перед ООН і перед большевицькою амбасадю. Резолюції згаданих з'їздів є опубліковані в українській пресі, разом з іншими матеріалами СКВУ. На увагу заслуговує цей факт, що (в “Маніфесті до українського народу” та в інших документах СКВУ) вперше в історії української еміграції всі

українські політичні угруповання однозгідно визнали АКТ 30 червня 1941 р. і УПА як незаперечні важливі історичні факти, що їх досі багато дехто заперечував, промовчував, викривлював.

Упівська філіятелія

Стараннями керівника Філіятелістичного Відділу Головної Управи Т-ва кол. вояків УПА в Америці д-ра Б. Гука-Скали, появилася на філіятелістичному ринку перша серія упівських поштових марок для відзначення 25-річчя УПА. Одна серія з 6 марок коштує \$ 0,50, аркуш з 18 марок (9 і 9), зубкованих і незубкованих, можна набути за \$ 1,30. Замовляти можна в канцеляріях Товариств кол. вояків УПА в Америці і в Канаді або безпосередньо в д-ра Гука. Подаємо адреси:

- 1) UPA Veterans' Society, 315 E. – 10th St., NEWYORK, N.Y. 10009, USA
- 2) [UPA Veterans' Society], 140 Bathurst St., TORONTO, Ontario, Canada
- 3) Bohdan Z. Huk, M.D., P.O. Box 41. MARCY, N.Y. 13403, USA.

Блок марок ППУ, випущений у 1967 р. до 25-ліття УПА

Лист бельгійця-упівця

Колишній член УПА, спікер підпільної радіостанції ОУН–УПА “Вільна Україна” (закодована назва “Афродита”) в Карпатах в 1943–45 рр., бельгієць АЛЬБЕРТ ГАЗЕНБРУКС (пс. “Західній”), який мав виступати на святкуваннях Срібного Ювілею УПА в Торонті, Оттаві, Нью Йорку і Монтреалі, не зміг прибути на американський континент з уваги на важке захворювання. Він надіслав привітального листа, який був зачитаний під час наших святкувань, такого змісту:

“Дорогі Друзі, ... з найбільшим жалем мушу Вас повідомити, що я не зможу бути цього року з Вами за океаном. Я лежав хворий у шпиталі в Брюж через цілий місяць вересень та ще й тепер не почуваюся добре, і лікар не дозволяє мені на виїзд. Для мене тим прикріше, що я так дуже хотів би Вас знову побачити, бо я зберігаю найкращі спогади з часу співпраці в “Афродиті”.

Дякую Вам сердечно за вислови симпатії і за пропозицію декорування Золотим Хрестом виданим у 25-річчя УПА. Але те, що я робив і що переніс, не мало на меті тих почестей. Я вважав своїм обов'язком працювати разом з Вами, а приязнь, а радше любов до Вашої батьківщини спонукала мене брати участь, бодай у малій мірі, в тій боротьбі, яку Ви веде-те, щоб здобути незалежність для свого рідного краю. Український народ, який був і ще тепер є так важко пригнічуваний під ярмом російського більшовизму, здобув відразу мою прихильність і це було причиною, що я залишився у Ваших рядах.

Вірте мені, що я думкою і всім серцем буду разом з Вами 14 і 21 жовтня, і я молитиму Господа Бога, щоб повернув Вам державну незалежність, за яку Ви всі так хоробро боретеся. Я можу тільки сказати: Продовжуйте цю боротьбу, тривайте на тому шляху, на який Ви ступили, продовжуйте ту боротьбу, яка в деякій мірі є й моєю боротьбою, а напевно прийде день, в якому Україна зазнає тої безмежної радості, що йде впарі з відтисканням волі.

Кінчаючи, ще раз висловлюю свій жаль і дякую з усього серця за Ваше сердечне запрошення. Бажаю Вам великого успіху і прошу прийняти мої найщиріші вітання.

ХАЙ ЖИВЕ ВІЛЬНА І НЕЗАЛЕЖНА УКРАЇНА!

*Щиро Вам відданий
Альберт Газенбрукс”*

* * *

Ще про Золотий Хрест УПА

Золотий Хрест УПА отримали далеко не всі ті Друзі, які внесли заяву, виповнили анкету і вплатили належність за нього. Золотий Хрест і зв'язану з ним ГРАМОТУ (виконану за проектом мистця В. Ласовського) отримали наразі ті Друзі, які змогли прибути на ювілейні святкування в Нью Йорку 21 жовтня 1967 р. Всі інші управнені отримують Золотий Хрест і Грамоту наразі приватно, а врочисте декорування в поодиноких містах відбудеться згодом, при відповідній святковій оказії. Церемоніял декорування, устійнений Капітулою, буде поданий до відома всім відділам. Закликаємо тих Друзів і Подруг, які з будь-яких причин не внесли ще заяви на отримання Золотого Хреста для себе чи для родин поляглих бійців і старшин УПА та членів збройного підпілля, зробити це тепер, покриваючи одночасно кошти відзначення в сумі ам. \$ 35,00 або кан. \$ 38,00.

Коляда УПА

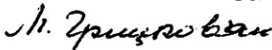
Одночасно з цим обіжним листом розсилаємо, в Канаді, збіркові лісти КОЛЯДИ УПА, яка в цьому ювілейному році є призначена на ВИДАВНИЧИЙ ФОНД УПА та на ДОПОМОГУ хворим і раненим воякам УПА і збройного підпілля та їхнім родинам. Просимо і закликаємо, відвідати під час сьогорічних свят далеко ширший, як минулими роками, круг українських громадян, а ми впевнені, що висліді будуть гідні нашого Срібного Ювілею.

* * *

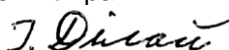
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІ НАШІ ВІДДІЛИ І ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО З РОДИНАМИ. ДУХОМ ЄДНАЄМОСЯ З НАШИМИ НЕЗАБУТНИМИ ДРУЗЬЯМИ І З НАШИМИ РІДНИМИ В УКРАЇНІ, НА СКИТАННІ І НА ЗАСЛАННІ. ВСІМ БАЖАЄМО ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я І ВСЕГО ДОБРА ТА СИЛ І ВИТРИВАЛОСТИ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ЗА ДЕРЖАВНУ ВОЛЮ УКРАЇНИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

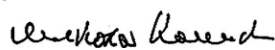
За Головні Управи Т-в к. в. УПА:

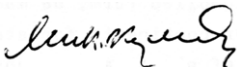
М. Грицков'ян
голова

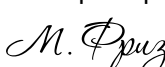
І. Ділай
секретар

М. Кошик
голова

М. Кулик
секретар

М. Фриз
за Братство

В. Макар
секретар Конф.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 22-24.

Оригінал. Машинопис.

№ 27
ОБІЖНИК ч. 5/23–1968

Торонто, 8 жовтня 1968 р.

ОБІЖНИК ч. 5/23–1968

До
всіх відділів і всего членства
Т-ва кол. вояків УПА в Канаді

ДОРОГІ ДРУЗІ,

Цим повідомляємо, що на підставі рішення Головної Управи товариства колишніх вояків УПА в Канаді з дня 5.10.1968 р. і згідно зі статутом Т-ва, точка 8а), –

ДЕСЯТИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА

відбудеться в суботу, 9-го листопада 1968 року, о год. 12-ій в полудне, в “Домі Просвіти” при 140- Батурст Ст. у Торонті, з наступним порядком нарад.

1. Відкриття Загального Збору
2. Вибір Президії
3. Прийняття порядку нарад
4. Привіти
5. Вибір Комісій: Верифікаційної, Номінаційної і Резолюційної
6. Відчитання і прийняття протоколу з 9-го Загального Збору
7. Звіти Головної Управи, Контрольної Комісії і Товариського Суду
8. Дискусія над звітами
9. Удільнення абсолюторії уступаючим керівним органам
10. Доповідь на актуальні теми
11. Вибір нових керівних органів Товариства
12. Ухвалення резолюцій
13. Різне
14. Закриття Загального Збору.

Якщо на означену годину не являться всі управнені до участі в Загальному Зборі члени Товариства, Загальний Збір розпочнеться на одну годину пізніше (тобто о год. 1-ій пополудні), без уваги на число присутніх членів.

При чому пригадуємо, що згідно зі статутом всі члени Т-ва є обов'язані брати участь у Загальному Зборі. Якщо котрий член не в силі прибути особисто на Загальний Збір, він має передати на письмі своє уповноваження одному з учасників Загального Збору, щоб той заступав його в нарадах. Друзів, що заступатимуть на Загальному Зборі свої відділи, просимо приготувати короткий письмовий звіт з праці відділу за останні три роки. Всіх Друзів закликаємо заздалегідь вирівняти членські вкладки (\$ 3,00 річно), розрахуватись за давніше отримані видання і т. п. Хто з Друзів ще досі не виповнив і не надіслав заяви на отримання Золотого Хреста виданого у 25-річчя УПА, хай робить це тепер негайно.

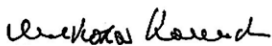
Обширніше звідомлення з праці нашого Товариства в рр. 1965–68 буде розіслане всім після Загального Збору.

Друзів-упівців, членів Т-ва к. вояків УПА в Америці і Братства к. вояків УПА в Європі щиро запрошуємо до участі в нашому 10-ому Загальному Зборі.

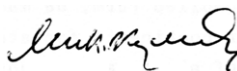
З дружнім вояцьким привітом

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головну Управу Т-ва:

Микола Кошик
голова

Микола Кулик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, p. 25.
Оригінал. Машинопис.

№ 28
ОБІЖНИК ч. 1/24/1968–71

Торонто, 10 грудня 1968.

ОБІЖНИК ч. 1/24/1968–71

ДЕСЯТИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ТОВАРИСТВА
КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ

В суботу, 9 листопада 1968 року в “Домі Просвіти” в Торонті, відбувся 10-ий Загальний Збір членів Товариств колишніх вояків УПА в Канаді, яким закінчено 17 років існування і праці цієї організації. В Загальному зборі взяло участь 26 членів і представників відділів та запрошені гості. Були заступлені відділи: Торонто, Монреаль, Ст. Кетеринс і Ошава, надіслали уповноваження відділи і члени Т-ва в Едмонтоні, Вінніпеґу і Віндзорі.

Нарадами провадила президія в складі: Віктор Новак – голова, Михайло Козарук – заступник, Микола Кулик – секретар. Загальний збір вітали: Головна Управа Т-ва к. в. УПА в США, Головна Управа ЛВУ, Центральна ОЖ ЛВУ, Крайова Управа СУМ, відділи ЛВУ і ОЖ ЛВУ в Торонті, редакція “Гомону України”, Спортове Т-во “Україна”, Всеканадійська Управа ЛУКЖК, відділи і поодинокі члени Т-ва к. в. УПА; з усними привітаннями виступали сеньйори УВ Руху інж. М. Кравців і ред. Ів. Вараниця та ін. Загальний збір вислухав звітів уступаючої Головної Управи Т-ва за останні три роки, дуже цікавого спогаду д-ра М. Климишина про передісторію УПА, тобто про військову підготовку провідних членів ОУН напередодні другої світової війни, перевів дискусію, уділив абсолюторію, ухвалив резолюції та обрав на дальші три роки керівні органи Товариства в такому складі:

Головна Управа: М. Кошик – голова, І. Козак, В. Макар, Мик. Кулик, Ст. Котелець, В. Бамбурак, В. Дідюк, М. Ніновський, А. Цинцар, Ів. Путко, Ю. Гузар, С. Вапляк – члени.

Контрольна Комісія: І. Росіл, Ол. Політика, І. Рибський.

Товариський Суд: В. Новак, М. Козарук, Мих. Кулик.

Загальний Збір, що тривав від год. 1-ої до 6-ої вечером, пройшов, як звичайно, у діловій і дружній атмосфері. По закінченні нарад відбулася в українському ресторані “Мейфейр Інн” спільна вечерея учасників загального збору та представників братніх організацій.

З праці Головної Управи Т-ва к. в. УПА в Канаді

В дні 10-го Загального збору наше Товариство мало за собою рівно 17 років свого існування і праці. За останні три роки стан нашого членства збільшився на нових 15 членів, з 46 до 61. Нові члени такі: Іван ГУЗИЛЯК–Штафетний, Катерина КУЛИК–Надія, Марія Ольга СИВАК–Зоряна, Андрій МАРЕЧКО–Хрущ – всі чотири з Торонта, Онт.; Володимир КІСІЛЬ–Дуб, Василь БАГНЮК–Новик, Іван ДОРОСЕВИЧ–Довбуш, Михайло ШМІГЕЛЬСЬКИЙ–Ворон, Микола СТАХІВ–Орел, Ілько ПАВЛИШИН–Чорний, Степан БОЄЧКО–Буревій, Осип КОКІЛЬ–Грім, всі 8 в Едмонтоні, Альберта; Степан ЮРЦАБА, реактивований, Ошава, Онт.; [Степан] ВАПЛЯК і Катерина ВАПЛЯК – Вінніпег, Ман.

На сьогодні маємо оформлених 6 наших відділів: 1) Торонто, Онт. – 18 членів, 2) Монреаль, Кве. – 11 членів, 3) Вінніпег, Ман. – 6 членів, 4) Едмонтон, Альта. – 16 членів, 5) Ст. Кетеринс, Онт. – 4 члени, 6) Ошава, Онт. – 3 члени. Розкинені в трьох місцевостях (Віндзор, Лондон, Капускейсінг) – 3 члени. Разом – 61.

В світовому часі найактивніший був відділ в Монреалі під головуванням д. Івана ПУТКА–Вуса. Дуже динамічним виявився відділ в Едмонтоні, під головуванням д. Антона ЦИНЦАРА–Крука (14.10.1967. едмонтонський відділ посвятив урочисто свій прапор, третій з черги упівський прапор в Канаді). Відділ у Вінніпезі очолює д. Іван ВАПЛЯК. За відділ у Ст. Кетеринс відповідає д. Михайло КОЗАРУК, за Ошаву – д. Олекса ПОЛІТИКА. Праця Торонтонського відділу покривається на практиці з працею Головної Управи.

В минулій каденції Головна Управа мала 11 засідань. Організаційні поїздки були до відділів у Вінніпезі, Ошаві і Монреалі, крім того 4 поїздки на спільні упівські конференції в США. Наше Товариство було теж репрезентоване на Світовому Конгресі Вільних Українців (СКВУ) і на Світовій Конференції Українських Комбатантів у Нью Йорку в листопаді 1967 року. Обіжників до наших відділів вислано 5. Отримано 285 писем, вислано 449. В звітному часі відзначено святково 25-річчя УПА. З тої нагоди була теж створена Капітула Золотого Хреста УПА. З терену Канади признано досі Золотий Хрест УПА 50 особам в тім 5 погибших у боротьбі і 2 упівців з-поза терену Канади, яким наша Головна Управа уфундувала Золоті Хрести (упівець–бельгієць А. Газенбрукс–Західний і один друг з-поза залізної заслони). З членів нашого Т-ва вже отримали Хрести: 7 з Торонта, 10 з Монреалю, 10 з Едмонтону, 4 інші, разом 31. Ще належиться 3.[олоті] Хрести 12 особам, яких аплікації вже затверджені. Золоті Хрести вже виготовлені (в Торонті) і незабаром будуть розіслані разом з грамотами Капітули.

У видавничій ділянці: в 1968 році видано друком в Англії під фірмою трьох упівських Товариств книжку “ІДЕЯ І ЧИН” – повна збірка творів Осипа Горнового-Дякова, яка є в продажі у всіх наших відділах. Ціна \$ 5,00. Незабаром вийде з друку в друкарні “Гомону України” в Торонті, рівнож накладом трьох упівських організацій, книга “СЛОВО І ЗБРОЯ”, антологія української поезії, присвяченої революційно-визвольній боротьбі українського народу і 25-річчю УПА. Ще даліше у підготові, силами наших Товариств к. в. УПА в Америці і Канаді, є дві великі історії УПА – проф. Л. Шанковського (в українській мові) і Ю. Тиса[-Крохмалюка] (в англійській).

“ВОЯЦЬКА ВАТРА”, упівська сторінка в “Гомоні України”, появлялася регулярно 6 разів на рік. У світовому часі появилася дальших 18 сторінок, чч. від 41 до 58, яким закінчується 12-тий рік появи “В. Ватри”. (В останніх числах були поміщені статті і спогади таких авторів: М. Кошик-Горко (6), І. Росіл-Юрко (8), І. Путко-Вус (9), проф. Л. Шанковський (1+5), В. Макар (15 ред. статей), П. Башук, І. Корда, сот. М. Вернигора, А. Гвозда-Майковська, М. Стасів, В. Дідюк, 5 поезій Лариси Мурович, поема Олеся Бабія (про ген. Р. Шухевича-Чупринку), 5 статей і нотаток про упівську філіалію, лист упівця-бельгійця А. Газенбрукса, святкові привітання, звідомлення і резолюції, викази пожертв, 20 знімок і ін. На жаль, майже зовсім не було дописів про життя і працю наших відділів, також замало друзів-упівців надсилали спогади з переживань в рядах УПА. Ці недостачі треба в майбутньому виправити.

На суспільно-громадському відтинку наше Товариство далі тісно співпрацювало з усіма організаціями УВ Фронту в Канаді і Америці та комбатантськими організаціями. В допомоговій ділянці дотримано позему попередніх років. В останній каденції видано допомог друзям за залізною заслоною або родинам упівців на суму \$ 2085,63. За 17 літ існування нашого Товариства видано з нашої каси на допомоги суму \$ 14545,81. Коли узгляднити ще допомоги висилані нашими відділами, то напевно будемо мати суму кругло \$ 1000,00 річно на самі допомоги. Гроші на ту ціль ми збирали серед жертвної української громади в часі коляди та при інших нагодах. Дуже добре переводять збірки коляди наші друзі в Монтреалі, Едмонтоні, Торонті і ін.

* * *

Короткі звідомлення з праці наших відділів подамо в наступному обіжнику або на сторінках “Гомону України”.

* * *

ДОРОГІ ДРУЗИ!

Перед нами нова каденція. Скріпім нашу працю по лінії вимог нашого статуту і постанов нашого Десятого Загального Збору. Будьмо всі дійсно активними членами нашого товариства і повноцінним звеном у системі Організацій Українського Визвольного Фронту!

ГОЛОВНА УПРАВА

* * *

РЕЗОЛЮЦІЇ

10-го Загального Збору Т-ва к. в. УПА в Канаді, Торонто,
9 листопада 1968 р.

1. Десятий Загальний Збір Т-ва к. вояків в Канаді передає повний найглибшої пошани поклін і привіт незламному українському народові на рідних землях і всім українським патріотам-борцям на всьому просторі московської тюрми народів – ССРСР, які в найважчих обставинах продовжують в різних формах змагання за волю і незалежність та за відновлення Української Самостійної Соборної Держави.
З'їзд вітає друзів по зброї й ідеї, зорганізованих у Т-ві к. вояків УПА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки в Америці і в Братстві к. в. УПА ім. св. Юрія Переможця в Європі та розсіяних по інших частинах світу. Загальний Збір вітає ієрархів українських Церков і особливо Їх Блаженство Верховного архієпископа і кардинала Кир Йосифа, Провід ОУН, Центральний Комітет АБН, українські національні установи й організації, зокрема об'єднані в системі Українського Визвольного Фронту, та всі українські комбатантські організації.
2. Загальний Збір, оцінюючи актуальний стан міжнародної ситуації, стверджує дальший ріст політичного напруженні в світі, створюваного передусім збільшеною агресивністю червоної Москви, що є вислідом опортуністичної коекзистенційної політики теперішніх керівників США. Треба сподіватися, що підступний напад Москви на Чехо-Словаччину і загроза дальших підбоїв спричиниться до започаткування основної зміни у дотеперішніх взаєминах західного світу з імперіялістичною Москвою в напрямі бажаному для всіх поневолених народів.

3. Загальний Збір з задоволенням відмічує благодатний перелом у перманентній українсько-московській війні, що виявився в масовому революційному піднесенні молодого українського покоління на Рідних Землях та в безстрашних виступах кращих представників української інтелігенції проти московського великодержавного шовінізму і колоніалізму. Цей процес постійно поширюється і поглиблюється, створюючи підставу для однодушного протимосковського виступу українського народу при найближчій кризовій ситуації.
4. Також у внутрішньому громадському житті української спільноти на скитанні наступило помітне відпруження і змирення на базі загального протимосковського наставлення, виявом чого став зокрема Перший Світовий Конгрес Вільних Українців у Нью Йорку в листопаді 1967 року. До дальшого піднесення національних і релігійних почувань та солідарности всієї української національної спільноти дуже причинилася тріумфальна подорож Верховного архієпископа і кардинала Блаженнішого Кир Йосифа та його зустрічі з українською громадою у вільному світі. В зв'язку з цими світлими подіями серед української Громади майже зовсім зникли впливи капітулянтів з-під стягу реалітетників і культобмінників.
5. Десятий Загальний Збір Т-ва к. вояків УПА в Канаді стверджує дальший чисельний зріст членських кадрів Т-ва та його активности, головнo на відтинках видавничому і суспільно-допомоговому, та гармонійну співпрацю з іншими українськими і суспільно-громадськими організаціями, в тім зокрема з Т-вом к. вояків УПА в Америці та з усіма організаціями УВ Фронту. Загальний Збір закликає все своє членство до збільшеної активности і жертвовности в черговій трирічній каденції по лінії завдань Товариства, для прискішення моменту повного визволення українського народу.

* * *

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ З РОДИНАМИ, ЄДНАЄМОСЯ ДУХОМ З НАШИМИ НЕЗАБУТНИМИ ДРУЗЬЯМИ ПІД ВАЖКИМ МОСКОВСЬКИМ ЯРМОМ І В РОЗСІЯННІ ПО СВІТІ ТА БАЖАЄМО ВСІМ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ СПРАВИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Головну Управу Т-ва:

М. Кошик
голова

В. Макар
реф. інформ. і вид. справ

М. Кулик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 26–29.
Оригінал. Машинопис.

№ 29
ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ч. 2/25/68–70

Нью Йорк – Торонто, 15 грудня 1969 р.

ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ч. 2/25/68–70

про ВОСЬМУ КОНФЕРЕНЦІЮ членів Товариств колишніх вояків УПА
в Америці і Канаді, що відбулася в ІРВІНГТОНІ, Нью Джерзі,
дня 6 грудня 1969 року.

Восьма з черги спільна КОНФЕРЕНЦІЯ колишніх вояків УПА в Америці і Канаді відбулася в суботу, 6 грудня 1969 р., в пополудневих і вечірніх годинах в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект Авеню в ІРВІНГТОНІ, Нью Джерзі. В Конференції взяло участь 31 членів і делегатів відділів Т-ва (Бофало, Гемпстед, Детройт, Ірвінгтон, Йонкерс, Клівленд, Ньюарк, Нью Йорк, Пасейк, Філядельфія); Канаду репрезентував д. В. Макар з Торонта. Нарадами провадила президія в складі: М. Грицков'ян – голова, Л. Футала – заступник голови, В. Макар – секретар. Перед приступленням до ділових нарад, учасники Конференції вшанували вставанням з місць і хвилинною мовчанкою сл. пам'ять Провідника ОУН Степана Бандери, а також трьох членів-упівців, що відійшли у вічність у 1969 році: св. пам. сотника УПА Миколи ФРИЗА-ВЕРНИГОРИ (26.2.1969 у Йонкерсі, Н.Й.), Антона ЦИНЦАРА-КРУКА (16.11.1969. в Едмонтоні, Альта) і Степана ЗБУРИ-БОРИСА (1.5.1969. у Ванкувері, Б.К.).

З черги, по відчитанні протоколу з 7-ої Конференції УПА (з 22.10.1967. у Нью Йорку), присутні вислухали звідомлень і інформацій членів Головних Управ в Америці і Канаді та від представників поодиноких відділів, обговорили докладно найбільш актуальні справи: внутрішньо-організаційні, фінансові, видавничі, допомогові, зовнішніх зв'язків і співпраці з іншими організаціями та зокрема справу достойного відзначення 20-ої річниці з дня смерті Головного Командира УПА сл. п. ген. Романа Шухевича – Тараса Чупринки, що припадає 5 березня 1970 року і винесла у всіх справах зобов'язуючі ПОСТАНОВИ. Вельми цікавою точкою програми Конференції була доповідь д-ра Богдана Крука-Мельодії на тему “За правильну інтерпретацію крайових матеріялів”, в якій автор дав вичерпну й науково обґрунтовану аналізу московсько-большевицького ментоциду, справді диявольських методів перемивання людських мізків та масової індоктринації як внутрі ССРСР, так теж у вільному світі, головню

стосовно молодого покоління, з метою взяти під ярмо Москви все населення земної кулі. Конференцію, що тривала понад 7 годин і пройшла в дуже діловій і дружній атмосфері, закінчено о год. 10.15 вечером, відспіванням “Ще не вмерла Україна”. Після того відбулася спільна вечеря учасників Конференції та запрошених гостей. М. ін. учасників Конференції вітав представник Головної Управи УККА п. П. Поштар. У мистецькій частині з великим успіхом виступили: бандурист-упівець Володимир Юркевич, солістка (упівка) п-ні Мирося Крук та гуморист Ст. Магмет (в ролі “Селепка Лавочки”). Закінчено цю незвичайно милу вечірку гуртовим відспіванням повстанської пісні “Ми молодії хлопці лісовії”. Організаційна і господарська сторінка Конференції і вечірки спочивала в руках друзів упівців з Ірвінгтону і Ньюарку під проводом д. Андрія Миця-Верниволі; вони вив’язалися якнайкраще зі своїх завдань.

ПОСТАНОВИ 8-ої КОНФЕРЕНЦІЇ

А) У внутрішньо-організаційних справах:

1. Конференція закликає всіх друзів упівців і всі відділи Товариств вийти зі стану апатії і байдужості та скріпити свою активність, дружність і співпрацю та ділові контакти з Головними Управами, зокрема надсилати звідомлення зі своєї праці та своєчасно розраховуватися зі своїх фінансових повинностей;
2. Конференція зобов’язує Головну Управу: підготувати проект необхідних змін статуту до найближчого Загального З’їзду Т-ва та упорядкувати внутрішнє діловодство, зокрема завести докладний облік членства і членську картотеку; всі відділи обов’язані надіслати до Головної Управи вичерпні дані про свій стан членства;
3. Існують ще дальші можливості збільшити ряди нашого членства, які треба нам використати. Всі нові кандидати на членів підлягають самозрозумілій перевірці, якою керує окрема референтура при Головній Управі;
4. Всі члени Т-ва обов’язані мати і носити золоту нагрудну відзнаку УПА. Замовляти через ГУправу Т-ва в Нью Йорку або безпосередньо в канцелярії ГУ Т-ва к. в. УПА в Канаді (140 Бетурст Ст., Торонто, Онтаріо), яка має запас цих відзнак (по \$ 10,00);
5. Вже є готовий взір ветеранської шапки для членів нашого Т-ва, введення якої було рішене ще 5-тою упівською Конфе-

ренцією в Бофало (12.11.1966 р.) Замовлення, з поданням міри обводу голови і вплатою (ам. \$ 10,00 за шапку) треба вже надсилати до Головної Управи в Нью Йорку. (Дотепер надіслав замовлення тільки відділ в Ньюарку).

Б) У фінансових і допомогових справах:

1. Конференція стверджує, що грошові надходження від відділів до головної каси є не зовсім задовільні. Це стосується платності членських вкладок, розрахунків за видання книжкові й філятелистичні, за Золоті Хрести УПА, та розрахунків з різних збірок. Фінансова дисципліна мусить бути помітно скріплена;
2. Справа суспільної опіки, тобто важлива допомогова ділянка праці в користь наших потребуючих друзів і їх родин за залізною заслоною, далі ще не упорядкована як слід. Для успішності нашої допомогової акції необхідна централізація і координація через Головну Управу. Всі відділи обов'язані надсилати до Головної Управи актуальні точні адресарі висланих згл. намічених до висилки допомог та засягати інформації й опінії Головної Управи в кожному випадку;
3. Для придбання фондів на допомогову акцію всі відділи обов'язані переводити грошові збірки серед української громади, найдоцільніше в м.[ісяці] жовтні кожного року і на Різдвяні свята.

В) У видавничих справах:

1. Вже вийшла друком і є в продажу книга "СЛОВО І ЗБРОЯ", антологія поезії визвольної боротьби, зокрема доби УПА, видана в пошану 25-річчя УПАрмії. Ціна книги \$ 6,00 і \$ 7,00. Відділи мають 20% опусту. Розраховуватися з ГУ Т-ва в Нью Йорку;
2. Вже закінчено переклад "ІСТОРІЇ УПА" Ю. Крохмалюка-Тиса на англійську мову. Текст перевірюють добрі знавці справи. Розглядаємо за солідною американською видавничою фірмою для видання друком цієї книги;
3. Праця проф. Лева Шанковського "УПА – НАРИС ІСТОРІЇ Й ОРГАНІЗАЦІЇ" затягнулася з уваги на необхідність ґрунтовного використання всіх віднайдених найновіших досі невідомих джерельних матеріалів. Ця монументальна книга матиме понад 700 сторін друку, багато ілюстрацій, мап, схем, найповніший список літератури і т. д.

4. Матеріяли до 2-го тому збірника спогадів п. н. “В РЯДАХ УПА” віддавна готові (в руках д. В. Макара) і ждуть на свою чергу до друку окремою книгою;
5. “АЛЬБОМ ОУН–УПА”, найповніша збірка світлин з часів збройної боротьби 1939–1950 рр., з концлагерів Сибіру, індивідуальних і групових, та з еміграції, повинен появиться друком швидше від видань, названих під 2), 3), 4). Збиранням матеріалів і їх упорядкуванням, як рівнож зредагуванням Альбому, займається інж. Степан Голяш. Він теж подбає про написання вступної статті (коротка історія УПА і збройного підпілля). На його адресу (3227 В. Томас, ЧІКАґО, Ілл. 60651) всі друзі і управи відділів обов’язані надіслати можливо якнайшоріше всі знімки з дій ОУН і УПА, що є в їх посіданні, в тім теж свої власні знімки з персональними життєписними даними;
6. Монографія про ген. РОМАНА ШУХЕВИЧА – ТАРАСА ЧУПРИНКУ, в опрацюванні д-ра П. Мірчука є вже майже готова і має появиться друком перед днем 5 березня 1970 р., коли вся українська громада відзначуватиме врочисто 20-річчя з дня героїчної смерті Головного Командира УПА. Її ціна передбачена на \$ 4,00. Хто мав би ще які готові додаткові знімки або дані до життєпису Генерала, повинен негайно надіслати до автора монографії д-ра П. Мірчука (5012 Н. Марвіне Ст., Філадельфія, Па. 19141), для їх використання.
7. За книгу “ІДЕЯ І ЧИН”, збірку творів Осипа Горнового, треба остаточно розрахуватися через Головні Управи, які пересилають всі гроші до видавця книги, батька сл. п. О. Горнового, п. Василя Дякова.
8. Беручи до уваги пекучу потребу видань з упівською тематикою для української дітвори і молоді на скитанні, Конференція зобов’язує Головну Управу порозумітися в цій справі з ОПДЛ (Об’єднання Працівників Дитячої Літератури);
9. Конференція зобов’язує Головну Управу перевірювати комісійно перед друком текст кожної книги, яку фірмують наші Товариства к. в. УПА;
10. Головна Управа порозуміється з д. Скалою в справі продовження дуже корисної і потрібної праці референтури упівської філіателістики;
11. Конференція зобов’язує всіх друзів активніше, як досі, співпрацювати з редакцією упівської сторінки “Вояцька Ватра”, що появляється неперіодично в тижневику “Гомін України” в Торонті. (Досі появилася 65 чисел. В 1970 році сторінка буде

появлятися регулярно кожного місяця). Зокрема закликає усіх до писання спогадів з часу збройної боротьби ОУН і УПА, для дальшого використання їх в нашій мемуаристиці і особливо для спростування ворожих наклепів на нашу боротьбу і упавших борців;

12. Головна Управа перевірить можливості масового випуску платівки (-ок) з награними упівськими піснями (д. В. Юркевич і ін.), беручи до уваги рівнож їх прибутковість;

Г) В ДІЛЯНЦІ ЗОВНІШНІХ ЗВ'ЯЗКІВ І СПІВПРАЦІ

1. Конференція ще раз підкреслює і наголошує найтіснішу ідейну і ділову пов'язаність Товариств к. в. УПА з Організаціями Українського Визвольного Фронту та закликає всі свої відділи і членів до безпосередньої участі і якнайактивнішої дружньої співпраці в системі ОУВФ;
2. Конференція підтверджує бажання Товариств к. в. УПА до дружньої і лояльної співпраці з усіма українськими ветеранськими організаціями. Наші представники входять до Координаційної Ради Комбатантських Організацій в системі СКВУ. Наше Т-во зголосило свій акцес до ОБВУА на автономічних правах і реалізує це в центральних органах; наші друзі на місцях мають вільну руку щодо входження до відділів ОБВУА. Загально стверджується помітне замирення на міжкомбатантському відтинку і взаємну толерацію, що й слід підтримувати;
3. У наших взаєминах з Об'єднанням к. в. УПА в Америці і Канаді не занотовано ніяких змін. Після останніх переговорів з представниками Об'єднання, в яких з нашого боку як ініціаторів брав участь св. п. сот. М. Фриз-Вернигора, противна сторона не виявляла бажання продовжувати розмови;
4. Конференція зобов'язує Головну Управу і управи відділів на місцях прикладати належну увагу до справи гідної репрезентації нашого Т-ва на всіх громадських і політичних імпрезах та респектування нас іншими партнерами в суспільно-громадському житті.

Г') ДО 20-РІЧЧЯ З ДНЯ СМЕРТИ ГОЛОВНОГО КОМАНДИРА УПА

1. Конференція зобов'язує Головну Управу Т-ва к. в. УПА в Америці негайно: виступити з ініціативою створення Крайового Комітету та комітетів на місцях для гідного вшанування

- 20-тої річниці з дня героїської смерти Гловного Командира УПА сл. п. генерала РОМАНА ШУХЕВИЧА – ТАРАСА ЧУПРИНКИ. До участі в комітетах треба запросити представників усіх українських організацій, як комбатантських, так і загально-громадських, виходячи з положення, що ген. Р. Шухевич був єдиним безспірним всеукраїнським військовим головнокомандувачем в часі і після 2-ої світової війни;
2. Головна Управа подбає про те, щоб українські цетралі (СКВУ, УККА, КУК і ін.) видали відозви до української громади з цієї нагоди;
 3. Головна Управа подбає про виготовлення кількох зразкових доповідей і проєктів мистецької програми для розсилки до всіх місцевостей і зголошення в той спосіб підготовки святкувань на місцях;
 4. Головна Управа, разом з Капітулою Золотого Хреста УПА, допильнує своєчасного виготовлення бронзової медалі з зображенням ген. Р. Шухевича-Чупринки за готовим вже проєктом маєстра Мих. Черешньовського, для масового їх поширення з нагоди сумної річниці;
 5. Друзі в Бофало посилять свої давніше започатковані заходи для отримання від міської управи площі і дозволу на здвигнення пам'ятника Головному Командирові УПА за проєктом М. Черешньовського. Бажано було б добитися можливості посвячення площі вже під весну 1970 року, з тим, що здвигнення і відкриття самого пам'ятника треба би вже тепер запланувати до 25-річчя з дня смерті Генерала, тобто на 1975 рік;
 6. Монографію д-ра П. Мірчука про ген. Р. Шухевича, що появиться під фірмою наших Товариств, візьмемо до кольпортажі через наші відділи за окремим договоренням з автором. (Кольпортажем займатиметься сам автор, а ми маємо допомогти йому в тому).

Д) ІНШЕ

1. Золотий Хрест УПА. Як ствердив голова Капітули Золотого Хреста УПА д. М. Климко-Ярема, досі признано 153 Золоті Хрести УПА, враховуючи теж видані посмертно упавшим Друзям-Героям. Капітула діє згідно з затвердженим статутом і правильником. Деяка кількість аплікацій є на розгляді, справа затягається через брак необхідних свідків і їх підписів. Аплікації можна далі вносити. Виринула потреба видати інструкцію-

правильник в справі ношення З.[олотий] Хреста (напр. уповноважений може почепити на груди З. [олотий] Хрест на Листопадову Академію, але не на бенкет, де п'ють). Золотий Хрест УПА можна замовляти в канцелярії ГУ Т-ва к. в. УПА в Канаді, в ціні по ам. \$ 32,00).

2. Медаля у 25-річчя рейду УПА на Захід. Головна Управа подбає про своєчасне виготовлення пропам'ятної медалі виключно для учасників рейдів – до 1972 року, згідно з одним з проєктів, виготовлених ще в Україні Нілом Хасевичем, але ще досі не зреалізованих.
3. Архів УПА. Цією справою займався і далі займається д. Тарас Бурий-Буркун у Клівленді. Всі дотеперішні заклики в справі надсилання до архіву будь-яких пам'яткових речей з часів збройної боротьби УПА (частини однострою, документи, листи, знімки, штафети і т. д.) – не мали великого успіху. Пора поставитися нам усім з більшим розумінням до цієї справи тепер, по 20 роках нашого перебування на скитанні.
4. Військовий цвинтар. Конференція зобов'язує Головну Управу приєднатися до ініціативи інших комбатантських організацій і ввійти з ними в порозуміння в справі придбання землі під український військовий цвинтар у Бавндбруку. Літа минають, що раз частіше відходять від нас друзі по зброї. Хай же ж і на чужій землі мають вони свій власний збірний пункт, заки можуть спочити у рідній вільній українській землі.

* * *

Увага, ДРУЗІ В КАНАДІ!

КОЛЯДА УПА

Одночасно з цим обіжником розсилаємо Вам збіркові листи Коляди УПА на фонд допомоги хворим і раненим воякам УПА і збройного підпілля та їхнім родинам за залізною заслоною. Просимо і закликаємо відвідати у святковому часі (грудень-січень) широкий круг українських громадян, а ми віримо, що громада не відмовить своїх датків на цю благородну ціль.

* * *

* * *

З НАДХОДЯЧИМИ СВЯТАМИ ХРИСТОВОГО РІЗДВА І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІ НАШІ ВІДДІЛИ І ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО З РОДИНАМИ ТА БАЖАЄМО ВСІМ ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головні Управи Т-в к. в. УПА:

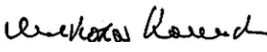
М. Грицков'ян
голова

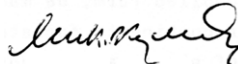
Л. Футала
секретар

В. Макар
секретар Конференції

М. Кошик
голова

М. Кулик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 30–33.
Оригінал. Машинопис.

№ 30
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/26/1968–71

Торонто, 8 грудня 1970 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/26/1968–71

До
всіх Відділів і Членів
Т-ва кол. вояків УПА в Канаді

Справи: 1. Членські виказки і картотека
2. Ветеранська шапка УПА
3. Упівські видання
4. Коляда 1970/71
5. Стан членства нашого Т-ва

ДОРОГІ ДРУЗИ,

1. Членські виказки і картотека

Одночасно з цим Обіжним листом розсилаємо всім нашим членам нові членські виказки, разом з целюльовою обгорткою. Давніші виказки (невигідні тим, що їх важність треба було щороку відновлювати) хай кожний затримає в себе на пам'ятку.

В канцелярії Головної Управи нашого Товариства виготовлено теж формулярі членської картотеки; вони будуть розіслані пізніше окремо. На картотеках треба буде завжди відзначувати платність членських вкладок (\$ 3,00 річно). Просимо перевірити платність кожного члена і вирівняти всі дотеперішні залежності.

2. Ветеранська шапка УПА

Згідно з ухвалою Восьмої Конференції колишніх вояків УПА в Америці і Канаді, що відбулася 6.12.1969 р. в Ірвінгтоні, Н.Дж., ЗСА, всі члени названих товариств отримують ветеранські шапки, як символ комбатантського однострою для користування при різних урочистих нагодах. Шапка має форму пільотки ("пиріжка"). Очікуємо від усіх членів замовлення на шапку, при чому треба подати точний вимір обводу голови або т. зв. "сайз". Ціна – \$ 10,00 за шапку. При замовленні треба вплатити половину належності. Просимо

поспішитися з замовленнями на нашу адресу. Щодо виміру голови, найдоцільніше буде поглянути на номер “сайз-у” в середині свого добре припасованого капелюха (напр. 6 і 1/2, 7 і 1/4 і т. п.). Це обов’язково подати.

3. Упівські видання

Є загальні нарікання, що в нинішній час ніяка книжка “не йде”, тобто її не купують і не читають. Це саме стосується, на жаль, також упівських видань. Певно, що сама книжка “не піде”, якщо не взяти її до рук, не показати її людям і не заохотити до купна. Маємо на увазі такі видання Товариств колишніх вояків УПА в Америці і Канаді:

- 1) М. Гордієнко “З волинських і поліських рейдів УПА” – ціна \$ 1,75 і \$ 2,25.
- 2) Осип Дяків-Горновий: “Ідея і Чин”, ціна \$ 5,00
- 3) “Слово і Зброя” – Антологія української поезії, ціна \$ 6,00 і \$ 7,00
- 4) П. Мірчук “РОМАН ШУХЕВИЧ” (Ген. ТАРАС ЧУПРИНКА) – Командир Армії Безсмертних” ціна \$ 5,00

Напевно не помилимося, коли скажемо, що далеко не всі члени бачили ці всі видання, а що вже й казати про куплення їх і прочитання. Та так не може бути. Колишні вояки УПА, що боролися в рядах зі зброєю в руках, обов’язані тепер, в нових умовах, воювати теж друкованим словом. Отже закликаємо управи відділів і всіх Друзів поробити нові замовлення всіх цих видань і зайнятися їх кольпортажем, тобто особисто йти з тими книжками між люди, переконувати їх і намовляти, що вони мають ті книжки купити для себе і своїх дітей. Чи і наскільки Друзі відгукнуться на цей заклик, про це поінформуємо в черговому обіжнику.

Ще згадаємо, що проф. Лев Шанковський з різних причин не зміг остаточно закінчити свою велику працю п. н. “УПА – НАРИС ІСТОРІЇ Й ОРГАНІЗАЦІЇ”, але він далі працює над нею, використовуючи всі найновіші роздобуті джерельні матеріяли. Потрібні нові знімки з дій УПА, які ще не були ніде опубліковані, в тім теж знімки поодиноких бійців і старшин УПА, головню тих, що полягли в боях чи згодом повмирали. Погляньте, Друзі, до своїх шухляд і сховків, і надішліть всі знімки до використання в новій Історії УПА.

Коли ми вже при видавничих справах нашого товариства, не від речі буде згадати і про “Вояцьку Ватру”, наш неперіодичний орган, друкований в “Гомоні України”. Досі появилася 73 числа “В. Ватри”, з того 8 у 1970 році. З жалем відмічуємо, що крім кількох наших Друзів (М. Горко, І. Вус, І. Юрко, В. Ігор, І. Соя) загал наших членів не надсилає своїх спогадів до поміщення в нашій сторінці, а

згодом в окремому збірнику. Пора змінити свою пасивну настанову на більш активну, пора взятися за перо.

Також просимо всіх, хто зберіг будьякі числа "Вояцької Ватри" від початку (не мусить бути цілість), надіслати нам їх для виготовлення кількох комплектів для архіву і для дальшої праці наших істориків.

4. Коляда 1970/71

Разом з обіжником розсилаємо знов збіркові листи Коляди УПА, призначеної на фонд допомоги хворим і раненим колишнім воякам УПА і збройного підпілля та їхнім родинам за залізною заслоною, а одночасно і на видавничий фонд. Просимо і закликаємо відвідати у святковому часі (грудень-січень) якнайширші круги українських громадян і підприємств, а громада напевно не відмовить своїх датків на ту благородну ціль.

Для інформації подаємо вислід Коляди УПА за останні два роки:

Ч.	Місцевість:	1968/69:	1969/70:	На Фонд дітей сот.
				Вернигори:
1.	Торонто:	\$ 778,00	915,00	\$ 276,00
2.	Монтреаль:	400,00	200,00	217,00
3.	Едмонтон і Калґари:	210,00	241,00	119,00
4.	Ошава:	183,00	110,00	---
5.	Вінніпег:	136,00	204,00	78,50
6.	Гамільтон:	60,00	---	---
7.	Віндзор:	40,00	50,00	132,00
8.	Ст. Кетеринс:	---	117,00	112,00
9.	Ніяґара Фалс:	---	102,00	Г'велф: 20,00
10.	Ватерлю:	---	16,00	Г. У. Т-ва: 500,00
Разом:		\$ 1806,50	1955,00	\$ 1454,50

Було б дуже побажано перетягнути цього року суму зібраної Коляди на понад 2000 доларів. Віримо, що так і буде.

5. Стан членства нашого Т-ва

Стан членів нашого Т-ва на день 9.11.1968 р. (день 10-того загального збору) був 60 (і 1 в завішенні). В 1969 році відійшли від нас у вічність два незабутні Друзі: бл. п. АНТІН ЦИНЦАР – КРУК і СТЕПАН ЗБУРА – БОРИС. Прибуло трьох нових членів: Петро БІЛАС – Чор-

ний у Вінніпегу, Кость ТАЛАНЧУК – Різник і Степан ЦВИНАР – Чорнота в Едмонтоні. Отже стан членів на сьогодні є 61. На розгляді є заяви двох кандидатів у члени, це є: Микола СИДОРКО – Сиротішка і Меланія СИДОРКО з д.[ому] Вербова – в Ріджайні, Саск. Стан наших відділів: 1) Торонто – 19 членів, 2) Едмонтон – 16, 3) Монреаль – 11, 4) Вінніпег – 7, 5) Ст. Кетеринс – 3, 6) Ошава – 3; самотні: Віндзор – 1, Капускейсінг – 1. Разом 61 і 2 кандидати.

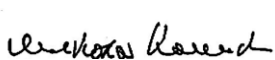
* * *

З НАДХОДЯЧИМИ СВЯТАМИ ХРИСТОВОГО РІЗДВА І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІ НАШІ ВІДДІЛИ І ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО З РОДИНАМИ ТА БАЖАЄМО ВСІМ ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

СЛАВА УКРАЇНІ!

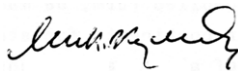
За Головну Управу Т-ва:

М. Кошик
голова

В. Макар
кер. канцелярії і касир

М. Кулик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 34–35.
Оригінал. Машинопис.

№ 31
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 4/27/1968–71

Торонто, 9 жовтня 1971 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 4/27/1968–71

До
всіх відділів і всього членства
Т-ва кол. вояків УПА в Канаді

ДОРОГІ ДРУЗИ,

Цим повідомляємо Вас, що на підставі рішення Головної Управи Товариства колишніх вояків УПА в Канаді з дня 18.9.1971. і згідно зі статутом Т-ва, точка 8а), –

ОДИНАДЦЯТИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА

відбудеться в суботу, 13-го листопада 1971 року, о год. 12-тій в полудне, в “Домі Просвіти” при 140 Батурст Ст. у Торонті, з наступним порядком нарад:

1. Відкриття загального збору
2. Вибір президії
3. Прийняття порядку нарад
4. Привіти
5. Вибір комісій: верифікаційної, номінаційної і резолюційної
6. Відчитання і прийняття протоколу з 10-го загального збору
7. Звіти Головної Управи, Контрольної Комісії і Товариського Суду
8. Дискусія
9. Удільнення абсолюторії уступаючим керівним органам
10. Доповідь
11. Вибір нових керівних органів Товариства
12. Ухвалення резолюцій
13. Різне
14. Закриття загального збору.

Якщо на означену годину не являться всі управнені до участі в загальному зборі члени Товариства, загальний збір розпочнеться на одну годину пізніше (тобто о год. 1-ій по полудні), без уваги на число присутніх членів.

При цьому пригадуємо, що згідно зі статутом всі члени Т-ва є обов'язані брати участь у загальному зборі. Якщо котрий член не в

силі прибути особисто на загальний збір, він має передати на письмі своє уповноваження одному з учасників загального збору, щоб той заступав його в нарадах. Друзів, що заступатимуть на загальному зборі свої відділи, просимо приготувати короткий письмовий звіт з праці відділу за останні три роки. Всіх Друзів закликаємо заздалегідь вирівняти членські вкладки (\$ 3,00 річно), розрахуватись за давніше отримані видання і т. п.

Безпосередньо по закритті загального збору буде спільна вечеря в одному з українських ресторанів Торонта. В часі вечері відбудеться церемонія декорування Золотим Хрестом УПА (виданим у 1967 р. з нагоди 25-річчя УПА) тих Друзів, яким вже давніше Капітула З. Х. УПА, на підставі внесеної заяви, це відзначення признала і видала Грамоту.

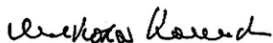
Обширніше звідомлення з праці нашого Товариства в рр. 1968–1971 буде розіслане всім після загального збору.

Друзів-упівців, членів Т-ва к. вояків УПА в Америці і Братства к. в. УПА в Європі щиро запрошуємо до участі в нашому 11-тому загальному зборі.

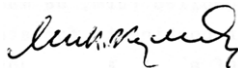
З дружнім вояцьким привітом

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головну Управу Т-ва:

Микола Кошик
голова

Микола Кулик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 36–37.
Оригінал. Машинопис.

№ 32
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 1/28/1971–1974

Торонто, 18 листопада 1971.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 1/28/1971–1974

ОДИНАДЦЯТИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР
ТОВАРИСТВ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ

Наше Товариство відбуває загальний збір свого членства, згідно зі статутом, що три роки. Наш XI-ий Загальний Збір, що відбувся у суботу, 13 листопада 1971 р., відзначив м. ін. 20-річчя існування і праці нашої організації. Наради відбулися в “Домі Просвіти” при вул. Батурст ч. 140 у Торонті. В загальному зборі взяло участь 20 членів Товариства, що разом з надісланими письмовими уповноваженнями з подальших відділів (Едмонтон, Монреаль, Вінніпег) розпоряджали 54 голосами. У з’їзді взяли теж участь 7 представників організацій і гостей. До президії загального збору були обрані друзі: П. Мицак як голова, І. Росіл – замісник, В. Дідюк – секретар. На почесного члена президії попрошено д. М. Ковальчина, голову Головної Управи Т-ва к. в. УПА в ЗСА. XI-ий загальний збір упівців вітали централі і відділи ОУВФ (ЛВУ, ОЖ ЛВУ, СУМ), ветеранські організації (СБУВ, Братство УС Стрільці, Братство к. в. І. УД УНА), СТ “Україна”, Видавнича спілка “Гомін України” та всі відділи і поодинокі члени нашого товариства, а усно – Головна Управа Т-ва к. в. УПА в ЗСА, ГУ УНПомочі, ГУ УНСоюзу і ін.

З’їзд вшанував вставанням з місць і однохвилинною мовчанкою пам’ять поляглих у боротьбі воїнів і командирів УПА і ОУН, уосіблених постатями ген. Романа Шухевича-Чупринки і провідника Степана Бандери, та трьох членів Товариств к. в. УПА, що відійшли у вічність у минулій каденції: св. п. А. Цинцара-Крука, С. Збури-Бориса і сот. М. Фриза-Вернигори.

Звіти з праці Товариства впродовж минулої трирічної каденції складали: М. Кулик – секретар, В. Макар – касир і реф. видавничих справ, М. Кошик – голова Головної Управи, І. Росіл за Контрольну Комісію, В. Новак за Товариський Суд. Відчитано теж надіслані письмові звіти відділів Товариства в Едмонтоні, Монреалі і Вінніпегу. Добре опрацьовані і ділові звіти виявили велику пророблену працю Товариства на відтинках організаційному, суспільно-громадському,

допомоговому і видавничому. Вельми замітна питома вага Т-ва к. в. УПА в Канаді в системі ОУВФ і взагалі в житті української спільноти була показана ядерно також у стислому слові-огляді першого голови Товариства з 1951 року д. Ст. Котельця, яким відзначено 20-річчя існування і праці нашої упівської ветеранської організації (1951–1971). Для прикладу згадати б тільки суму кругло \$ 20000, виданих з каси Головної Управи Т-ва впродовж 20-ти років на допомоги друзям-упівцям і їхнім родинам, здебільша за залізною заслоною.

По переведеній дискусії та уділенні абсолюторії уступаючим керівним органам, обрано нові на дальшу трирічну каденцію в майже незмінному складі, але зі зміною на пості голови. На місце д. М. Кошика-Горка, який очолював Товариство повних 8 років без перерви через три останні каденції (1963–1971) і сам просив замінити його ким іншим на тому пості, головою обрано д. Миколу Кулика-Дорошенка (що давніше був головою в рр. 1957–1963). Інші члени Головної Управи: І. Козак – замісник голови і орг. референт, М. Кошик – секретар, В. Марчук – фін. реф., В. Макар – касир і реф. видавничих справ та інформації, С. Котелець – реф. суспільної опіки, В. Дідюк – реф. зовнішніх зв'язків, В. Бамбурак – господарський референт і прапороносець, Мих. Кулик, І. Путко (Монреаль), О. Рижак (Едмонтон), С Вапляк (Вінніпег) – члени Головної Управи.

Контрольна Комісія: І. Росіл, О. Політика, І. Рибський.

Товариський Суд: В. Новак, М. Козарук, М. Служала.

По прийнятті резолюцій та обговоренні дальших можливостей праці Товариства, в тім зокрема загальної товариської зустрічі всіх упівців у 1972 році для відзначення 25-річчя рейду на Захід і 30-річчя УПА, XI-тий Загальний Збір товариства закінчено о год. 5.30 поплудні відспіванням українського національного гимну.

* * *

В дальших вечірніх годинах того дня товариство к. в. УПА взяло участь у благодійному молебні в церкві св. о. Николая за успішне закінчення 5-го Архиепископського Синоду УКЦеркви в Римі, причому упівські прапороносці вперше виступили у своїх ветеранських шапках. В ресторані “Дач Сістертс Інн” при бульварі Лейкшор відбулася спільна вечеря учасників XI-го загального збору та запрошених гостей, з участю голови уряду України 1941 року і голови Проводу ОУН та АБН дост. Ярослава Стецька, який перевів врочисто декорування Золотим Хрестом УПА 19 управнених до цього осіб, в тім 5 з найближчої родини поляглих воїнів і командирів УПА (м. ін. за

командирів УПА: “Хріна” і “Шума” та ін.). Асистували при цьому два члени Капітули Золотого Хреста УПА дд. М. Кошик і В. Макар. Голова у своєму слові з тієї нагоди підкреслив, що немає вже “бувших” чи “колишніх” воїнів УПА, а є лиш воїни УПА, які продовжують боротьбу за повне визволення України до переможного кінця. Коротку статтю-довідку про “Військові відзначення в УПА” відчитав В. Макар. І цю незабутню частину XI-го Загального збору Т-ва к. в. УПА в Канаді закінчено відспіванням “ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА”.

* * *

З праці нашого Товариства в 1968–71 рр.

Три роки тому, в дні X-го Загального збору, наше Товариство нараховувало 60 членів. В 1969 році відійшли у вічність 2 найстарші віком і провідні члени з відділу в Едмонтоні, св. п. Антін Цинцар-Крук і св. п. Степан Збура-Борис. Остало 58. Прибуло 6 нових членів: Петро БІЛАС-Чорний у Вінніпезі, Кость ТАЛАНЧУК-Різник і Степан ЦВИНАР-Чорнота в Едмонтоні, Микола СИДОРКО-Сиротішка і Меланія СИДОРКО-Погідна в Ріджайні, та Степан ЯВОРСЬКИЙ-Чайка в Гамільтоні. Стан на день XI-го Загального збору – 64. (Це число треба буде поменшити на 3-ох членів, які кудись виїхали і не дають знаку життя. Це є: Іван Корнят у Вінніпезі, Дмитро Шпинда в Монтреалі, Іван Мирґа у Капускейсінґу. Отже нас на ділі є 61).

Стан відділів: Торонто 19, Едмонтон 16 (голова О. Рижак), Монреаль 10 (голова І. Путко), Вінніпег 6 (С. Вапляк), Ошава 3 (О. Політика), Ст. Кетеринс 3 (М. Козарук); розкинені (Віндзор, Ріджайна, Гамільтон) – 4. Разом – 61.

В минулій каденції Головна Управа мала 7 засідань. Листів отримано 355, вислано 605, в тім 4 обіжні листи. Членам видано нові вказки, заведено центральну картотеку. На день Загального збору половина членів вже мали ветеранські шапки. Золоті Хрести УПА отримало 43 члени і 7 осіб за поляглих рідних. Поїздок з рамени Головної Управи було 3 – до ЗСА (В. Макар), а реф. зв'язків д. В. Дідюк в поїздках у справах УНСоюзу завжди відвідував наші відділи і поодиноких членів.

У звіттовому часі ми спонзорували видання монографії д-ра П. Мірчука “Ген. Роман Шухевич (Т. Чупринка) – Командир Армії Безсмертних” та “Слово і зброя” – антологію української поезії присвяченої УПА і взагалі збройній боротьбі українського народу. Дві мону-

ментальні історії УПА – проф. Л. Шанковського (по-українськи) і Юрія Тиса[-Крохмалюка] (по-англійськи) мають появитися в 1972 році до 30-річчя УПА.

Наша сторінка в “Гомоні України” – “ВОЯЦЬКА ВАТРА” появлялася майже регулярно 7 разів у рік. За останні три роки вийшло 20 дальших сторінок, ч. 59 до 78. З того 10 чисел редагував д. Степан Новицький і 10 В. Макар. в “Вояцькій Ватрі” були поміщені м. ін. спогади дд. М. Кошика-Горка, І. Путка-Вуса, В. Бамбурака-Ігоря, І. Росола-Юрка, С. Новицького-Степа, В. Дідюка – всі з Канади і І. Гарваса-Сої з ЗСА.

На суспільно-громадському відтинку наше Товариство тісно співпрацювало з усіма ОУВФ в Канаді і ЗСА та з комбатантськими організаціями. Добре працювала референтура суспільної опіки. В минулій каденції видано допомог друзям-упівцям за залізною заслоною і їхнім родинам суму \$ 3614,42, а як додати до того суму \$ 964,50 зібрану на фонд допомоги дітям пок. сотника УПА М. Фриза-Вернигори, то разом видано на допомоги \$ 4578,92. З усіма попередніми допомогами за 20 років ми видали з каси Головної Управи Т-ва на допомогіві цілі \$ 19124,73, тобто майже \$ 1000 кожного року. Гроші на ту ціль давала українська патріотична громада, до якої ми щороку йдемо з колядою. В останніх трьох роках до головної каси вплинуло з Коляди на видавничий і допомогівий фонд \$ 6324,00, з принагідних збірок і датків 1137,60, разом \$ 7461,60. Цю традицію мусимо продовжувати, а громаді віддячитися нашою щирою працею.

* * *

Одночасно з цим Обіжником розсилаємо збіркові листи для переведення традиційної Коляди УПА на видавничий і допомогівий фонд нашого Товариства. Віримо, що Друзі і цим разом не пожаліють труду, щоб збірка випала якнайкраще. На переведення збірки треба використати місяці грудень і січень.

Замовлені друзям ветеранські шапки УПА ми вже вислали на подані адреси. Їх ціна вийшла на \$ 11,00 (а не на \$ 10,00, як зразу передбачувано; різницю просимо покрити при нагоді). Заохочуємо тих, хто ще не має шапки, замовляти їх тепер, подаючи число розміру голови та надсилаючи належність.

* * *

* * *

Дорогі Друзі!

З днем 13.11.1971 р. ми розпочали 11-ту з черги трирічну каденцію. В 1972 році будемо відзначувати разом з друзями в ЗСА 25-річчя рейду відділів УПА на Захід та 30-річчя з дня створення УПА. Скріпім нашу працю по лінії вимог нашого статуту в дусі Звернення Воюючої України. Нехай кожен з нас буде справді активним членом нашого Товариства, беручи участь у багатогранній праці ОУВФ. Будьте всі в постійному зв'язку з Головною Управою. Всім нашим відділам бажаємо якнайкращих успіхів у дальшій праці.

Слава Україні!

За Головну Управу Т-ва:

М. Кулик
голова

В. Макар
реф. інформації і вид. справ

М. Кошик
секретар

* * *

РЕЗОЛЮЦІЇ

XI-го Загального Збору Т-ва к. в. УПА в Канаді, Торонто, 13.11.1971

1. Одинадцятий Загальний збір членів Товариства колишніх вояків УПА в Канаді, що відбувається в ювілейному році, в якому вся українська спільнота відзначає 100-річчя з дня народження великих духом постатей українського народу – Лесі Українки і Василя Стефаника, а впарі з тим річниці революційно-державницьких чинів – 50-річчя Української Військової Організації (УВО) і 30-річчя проголошення Акту відновлення української державности 30.6.1941 року, заявляє свою непохитну вірність найвищим ідеям і дороговказам, поставленим цими світлими посталями і датами. Загальний збір гаряче вітає незламний український народ і його передових борів на рідних землях і в розсіянні та підтверджує свою нерозривну духовну єдність і активну участь у боротьбі і змаганнях за відбудову Української Самостійної Соборної Держави.

2. Загальний збір передає привіт і щирі побажання друзям упівцям, об'єднаним у Товаристві кол. вояків УПА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки в ЗСА і в Братстві к. в. УПА ім. св. Юрія Переможця в Європі та розсіяним по інших частинах світу. Збір вітає ієрархів обидвох українських Церков і особливо Ісповідника Віри – Їх Блаженство Блаженнішого Верховного архієпископа Кир Йосифа, Провід ОУН і АБН та їх голову дост. Ярослава Стецька, всі українські національні організації й установи, зокрема об'єднані у системі УВФронту та всі українські комбатантські організації в Канаді і в світі.

3. Оцінюючи актуальний стан міжнародної політики і ситуацію в світі, Загальний збір стверджує, що Москва, використовуючи політику т. зв. коекзистенції, зуміла в останніх роках помітно скріпити свій воєнний потенціал, але одночасно опинилася віч-на-віч з загрозою збройного удару з червоним Китаєм. Ми є свідками далекосяглої у своїх наслідках політично-дипломатичної і стратегічної гри в трикутнику Вашингтон–Москва–Пекін та зростання напруження в різних запальних пунктах світу. Немоżliві до розв'язання мирним шляхом різні міжнародні конфлікти підсилюють загрозу вибуху третьої світової війни. В цій ситуації Загальний збір вважає помилковим і шкідливим курс політики теперішнього уряду Канади на зближення з ССРСР. Загальний збір осуджує рівнож як шкідливий прояв будь-яку ставку серед української спільноти на червоний Китай у майбутньому конфлікті, обстоюючи, як найвірніший принцип, засаду розрахунку на власні сили українського народу в кожній ситуації.

4. Внутрі ССРСР триває посилений курс ґеноцидної політики московських шовіністів, спрямований на “злиття націй” та безоглядних репресій стосовно всіх борців за права і свободу народів, поневолених Москвою. Ця напружена боротьба особливо помітна в Україні, де до голосу прийшли безстрашні речники молодого покоління “одержимих”, що народжувалося і виростало в атмосфері революційно-визвольної боротьби ОУН і УПА, з якого символом, відомим вже у всьому світі, став Валентин Мороз. Симптоми назріваючої протимосковської революції в Україні і в ССРСР ростуть невинно.

5. У внутрішньо-громадському житті української спільноти на скитанні рівнож проходить позитивний процес поступенного перебирання керівництва представниками молодого українського покоління, які зуміли пов'язати обов'язки і відношення до країн свого народження і виховання з ідеалом служіння українській справі, символом чого є тривала і зростаюча на силі, започаткована українським студентством у вільному світі, згадана акція за звільнення Валентина Мороза і ін.[ших] з московського ув'язнення.

6. Другим помітним фактором у житті української спільноти на скитанні в останніх роках став несподіваний підступний удар з боку Ватикану по ідеї помісности Української Католицької Церкви, в угоду Москві, та відкинення однодушної української вимоги мати свій власний патріархат. Рішучий і сміливий виступ Верховного архієпископа Кир Йосифа на Соборі єпископів у Ватикані з гострим засудженням цього заговору Москви й Ватикану на повну загладу української Церкви в Україні і у вільному світі та історичне рішення П'ятого Синоду Ієрархів УК Церкви у Римі перевести остаточно в життя принцип її помісности, слід уважати справді переломовою подією в житті української Церкви й народу. Загальний збір з радістю вітає створення Постійного Синоду УК Церкви, очоленого досмертно Їх Блаженством Блаженнішим Кир Йосифом та заявляє свою всебічну підтримку для всіх заходів спрямованих на відродження нашої Церкви в Україні та закріплення повного суверенітету УК Церкви з'єднаної з Римом. Одночасно Загальний Збір щиро вітає змагання до об'єднання українців православного віровизнання в єдиній Українській Православній Церкві (УПЦ), завершених патріархатом.

7. XI-ий Загальний збір, стверджуючи дальший чисельний зріст членських кадрів Товариства к. в. УПА в Канаді, закликає всіх своїх членів і прихильників скріпити активність у системі ОУВФ та заіснити співпрацю з усіма українськими суспільно-громадськими організаціями і установами, особливо з комбатантськими об'єднаннями. Зокрема, напередодні 30-річчя з дня створення УПА, Загальний збір рішає посилити старання для своєчасної появи монументальних праць про історію УПА.

8. Вітаючи тих друзів, які з нагоди XI-го Загального збору є декоровані Золотим Хрестом, виданим у 25-річчя УПА, збір закликає всіх: поновити нашу заяву про постійну готовість до трудів і жертв на службі Україні і в дусі тої заяви повсякденно діяти.

* * *

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 113, folder 8, pp. 38–42.
Оригінал. Машинопис.

№ 33
ОБІЖНИК ч. 3/30/1971–74

Торонто, 20 травня 1972.

ОБІЖНИК ч. 3/30/1971–74

До
всіх Відділів і всього Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Справа: Зустріч у Клівленді 1 і 2.7.72.
у 30-річчя УПА і 25-річчя
Великого Рейду

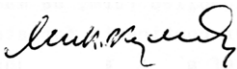
Дорогі Друзі,
Пересилаємо Вам Обіжний лист Комітету відзначення 30-річчя
УПА та 25-річчя Великого Рейду.

Закликаємо Вас і щиро заохочуємо всіх в'язати особисту
участь, по можності зі своїми родинками, у цій першій загальній това-
риській ЗУСТРІЧІ УПІВЦІВ Америки і Канади та у святковій Академії,
що відбудеться у Клівленді, Огайо, ЗСА, в днях 1 і 2 липня 1972 р.

Дальші інформації надішлемо, як тільки їх отримаємо від Комі-
тету.

З дружнім привітом
С. У.

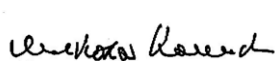
За Головну Управу Т-ва:

М. Кулик
голова

В. Макар
реф. інформації

М. Кошик
секретар

*The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in
Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, p. 51.*
Оригінал. Машинопис.

№ 34
ОБІЖНИК ч. 4/31/1971–74

Торонто, 15 грудня 1973.

ОБІЖНИК ч. 4/31/1971–74

До
Відділів і Членів
Т-ва к. в. УПА
в Канаді

ДОРОГІ ДРУЗИ,

Минає другий рік нашої біжучої ділової каденції після XI-го Загального збору нашого Товариства, що відбувався 13.11.1971 року.

Рік 1973 є 23-ім роком існування і праці нашого Товариства. Для нас цей рік приніс ще одну болючу втрату. 17 травня 1973 р., по довгій і важкій недузі, помер у Вінніпезі член нашого Товариства бл. п. Іван ПОПОВИЧ-Розбишака, народжений 25.5.1919 р. у Слободі Рунгурській, пов. Печеніжин в Західній Україні. Залишив у смутку дружину, доньку і сина в Вінніпезі та три сестри в Україні. Вічна Йому пам'ять!

Новий член прибав у наші ряди – д. ПЕТРО ГУМЕНЮК-Сталевий, тепер у Торонті. Наше Товариство має на сьогодні 61 членів у 6 відділах і 3 станицях.

Наше Товариство брало активну участь у всій діяльності Організацій Українського Визвольного Фронту, в тім теж у Другому Світовому З'їзді ОУВФ у Торонті 30–31 жовтня 1973 р. На 11 СКВУ наше Т-во було теж заступлене трьома делеґатами. Співпрацюємо тісно з Т-вом к. в. УПА в ЗСА, а з місцевих комбатантських організацій головню з Братством І. УД УНА. У виступах назовні співдіємо з друзями упівцями з Об'єднання к. в. УПА (вшанування сл. пам'яти Головного Командира УПА, Свято Зброї і ін.) Кралею комбатантів на 1973/74 рік була обрана кандидатка від усіх упівців п-а Мирося Федак, дочка к-ра УПА Михайла Федака.

Особливо замітну діяльність виявило наше Товариство в біжучому році на допомоговому відтинку, висилаючи друзям упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною [допомогу] на 30 різних адрес на загальну суму понад \$ 1200,00. Дальші грошові і інші посилки йдуть тепер з нагоди Різдвяних Свят.

У зв'язку з посиленою допомоговою акцією закликаємо Друзів посилити в цьому році збірку КОЛЯДИ на допомоговий і видавни-

чий фонд нашого Товариства. Збіркові лісти висилаємо з цим обіжником. Просимо теж подати адреси тих, кому Ви висилали допомоги від себе, це потрібне для загальної евіденції.

В 1973 році появилися в "Гомоні України" дальші 4 числа сторінки "ВОЯЦЬКОЇ ВАТРИ", до числа 90. Рік 1974-ий буде 17-им з черги роком появи "Вояцької Ватри". Просимо звернути увагу на статтю "Упівці в Австралії" у різдвяному числі "В. Ватри". З друзями в Австралії втримуємо дружні зв'язки і обмін досвідом праці.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО
ВИТАЄМО ВСІ НАШІ ВІДДІЛИ І ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО ТА БАЖАЄМО
ВСІМ ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я І ВИТРИВАЛОСТІ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І
ЗМАГАННЯХ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

М. Кулик
голова

В. Макар
реф. інформ. і вид. справ

М. Кошик
секретар

*The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in
Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, p. 52.*
Оригінал. Машинопис.

№ 35
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 5/32/1971–1974

Торонто, 7 листопада 1974.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 5/32/1971–1974

До
всіх відділів і всього членства
Т-ва кол. вояків УПА в Канаді

ДОРОГІ ДРУЗІ,
Цим повідомляємо Вас, що на підставі рішення Головної Управи Товариства колишніх вояків УПА в Канаді з дня 19.10.1974 р. і згідно зі статутом Т-ва, точка 8а), –

ДВНАДЦЯТИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА

відбудеться в суботу, 14 грудня 1974 року, о год. 12-ій в полудне, в “Домі Просвіти” при 140- Батурст Стріт у Торонті, з наступним порядком нарад.

1. Відкриття загального збору
2. Вибір президії
3. Прийняття порядку нарад
4. Привіти
5. Вибір комісій: верифікаційної, номінаційної і резолюційної
6. Відчитання і прийняття протоколу з XI-го загального збору
7. Звіти: Головної Управи, Контрольної комісії і Товариського суду
8. Дискусія над звітами
9. Удільнення абсолюторії уступаючим керівним органам
10. Доповідь на актуальні військово-політичні теми
11. Вибір нових керівних органів Товариства
12. Ухвалення резолюцій
13. Різне
14. Закриття Загального Збору.

Якщо на означену годину не являться всі управнені до участі в загальному зборі члени Товариства, загальний збір розпочнеться на одну годину пізніше (тобто о год. 1-ій по полудні), без уваги на число членів.

При цьому пригадуємо, що згідно зі статутом всі члени Т-ва є обов'язані брати участь у загальному зборі. Якщо котрий член не в силі прибути особисто на загальний збір, він має передати на письмі своє уповноваження одному із учасників загального збору, щоб той заступав його в нарадах. Друзів, що заступатимуть на загальному зборі свої відділи, просимо приготувати короткий письмовий звіт з праці відділу за останні три роки. Всіх Друзів закликаємо заздалегідь вирівняти членські вкладки (\$ 3,00 річно), розрахуватись за давніше отримані видання і т. п. Зараз по закритті загального збору буде спільна вечерея для всіх учасників нарад в одному з українських ресторанів Торонта.

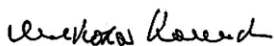
Обширніше звітномлення з праці нашого Товариства в рр. 1971–1974 буде розіслане всім після загального збору.

Друзів-упівців, членів Т-ва к. вояків УПА в Америці, Братства к. в. УПА в Європі та Станиці к. в. УПА в Австралії щиро запрошуємо до участі в нашому 12-ому загальному зборі.

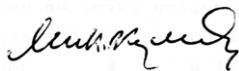
З дружнім вояцьким привітом

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головну Управу Т-ва:

Микола Кошик
голова

Микола Кулик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, p. 53.

Оригінал. Машинопис.

№ 36
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 1/33/1974–1977

Торонто, 17 грудня 1974 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 1/33/1974–1977

ДВНАДЦЯТИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР
ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ

В Торонті, в “Домі Просвіти” при 140 Батурст Ст., відбувся у суботу 14 грудня 1974 р. XII-ий Загальний Збір Товариства колишніх вояків УПА в Канаді, яким закінчено чергову трьохрічну каденцію, а разом з тим 28-ій рік існування і праці Товариства. В загальному зборі взяло участь 22 члени і делегати відділів Товариства, що розпоряджали разом 55 мандатами, та 8 гостей, представників інших організацій.

Загальний збір відкрив о год. 1.30 по полудні голова Т-ва Микола Кулик, вітаючи всіх присутніх. На його заклик, учасники збору вставанням з місць і хвилинною мовчанкою вшанували світлу пам’ять голови ОУН Степана Бандери і Головного Командира УПА Романа Шухевича-Чупринки та померлих членів Т-ва: Івана Поповича і Марію Гірну. Дальшими нарадами провадила президія в складі: інж. Степан Голяш (Чикаго) – голова, Степан Боєчко (Едмонтон) – заступник, Микола Кошик – секретар. На почесних членів президії попрошено: д-ра Романа Малащука – президента Світового Українського Визвольного Фронту (СУВФ) і голову Головної Управи ЛВУ, д-ра А. Моспанюка, представника Братства УС Стрільців (дещо пізніше прибув на загальний збір голова Братства УСС д-р М. Хархаліс) та Олега Бендюгу, представника СУМ. Д-р Р. Малащук склав загальному зборові привіт від президії СУВФ і від Головної Управи ЛВУ та від Голови ОУН п. Ярослава Стецька, переданий телефонічно. Інж. Степан Голяш вітав загальний збір від Головної Управи Т-ва к. в. УПА в ЗСА та від відділу Т-ва в Чикаго. Відчитано письмові привітання від: Цетралі ОЖ ЛВУ, Кр. Управи СУМ, Братства УСС, Кр. Управи Братства к. в. І. УД УНА, Станиці к. в. УПА в Австралії, Торонтонського відділу ЛВУ, Осередку СУМ Торонто, Спортивного Т-ва “Україна” (Торонто) та відділів Т-ва к. в. УПА в Едмонтоні, Вінніпегу і Монтреалі.

По виборі комісій та відчитанні і прийнятті протоколу з XI Загального збору (з листопада 1971 р.), присутні вислухали вичерпних і дбайливо опрацьованих звітів з минулої трьохрічної каденції:

секретаря М. Кошика, касира і референта видавничих справ В. Макара, допомогового реф-а С. Котельця (відчитав І. Козак), зовнішніх зв'язків В. Дідюка та найбільш вичерпний – голови М. Кулика. За Контрольну комісію склав звіт І. Юрко, за Товариський суд В. Новак. Короткі звіти зі своєї праці склали відділи через своїх делегатів або листовно. По живій і дуже діловій дискусії Загальний збір уділив абсолюторію уступаючим керівним органам. Коротку, але дуже цікаву й цінну доповідь про завдання й можливості колишніх вояків УПА і взагалі українських комбатантів у вільному світі у сьогоднішній ситуації, за неprisутнього автора інж. Ю. Крохмалюка-Тиса (який не зміг прибути з Детройту), відчитав В. Макар.

На внесок Номінаційної комісії, очоленої М. Ніновським, Загальний збір одностайно обрав нові керівні органи Товариства на чергову трьохрічну каденцію (1975–1977) у такому складі:

Головна Управа: Микола Кулик – голова, І. Козак – заступник голови і орг. референт, М. Кошик – секретар, В. Макар – референт фінансовий і видавничих справ, В. Дідюк – реф. зовнішніх зв'язків, С. Котелець – реф. суспільної опіки, В. Бамбурак – референт господарський і прапороносець; члени: Марія Сивак (Торонто), І. Путко (Монтреаль), С. Боечко (Едмонтон), І. Вапляк (Вінніпег). Контрольна комісія: М. Ніновський, І. Юрко, І. Ключковський (Ошава). Товариський суд: П. Мицак (Віндзор), В. Новак (Кітченер), Михайло Кулик (Торонто).

Після того Загальний збір прийняв резолюції, відчитані головою Резолюційної комісії В. Макарем.

В “Різному” забрав слово д-р Р. Малащук, вітаючи новообрану Головну управу та висловлюючи признання Товариству к. в. УПА за його помітний вклад праці і гідне виконання свого завдання в системі ОУВФ. На внесок В. Дідюка Загальний збір вислав з місця телеграму до прем'єра Трудо з проханням висунути вимогу до советського уряду про звільнення Валентина Мороза з ув'язнення та видання йому і його родині візи на виїзд до ЗСА. Схвалено теж інші корисні внески й побажання до виконання новою Головною управою Товариства. По заключному слові голови збору інж. С. Голяша (який перевів наради справді зразково) та новообраного голови М. Кулика, загальний збір закінчено о год. 6.15 вечером відспіванням “Не пора”.

Годину пізніше відбулася в українському ресторані “Мей фейр Інн” традиційна спільна вечерея всіх учасників Загального збору: членів, делегатів і представників організацій, яка пройшла в милій дружній атмосфері, залишаючи у всіх якнайкращий спогад про XII-ий Загальний збір Товариства колишніх вояків УПА в Канаді.

З праці нашого Товариства в 1971–1974 рр.

В дні XI-го Загального збору 13.11.1971 р. наше Товариство нараховувало 61 членів. В 1973 році відійшов від нас у вічність св. п. друг Іван Попович у Вінніпезі, та виступив з Т-ва Ілля Павлишин в Едмонтоні. Отже наш стан зменшився був до числа 59, але опісля знов збільшився до числа 64. Нові наші члени такі: 1) Іван Горбач-Межа в Ніягара-он-де-Лейк, Онт., 2) Петро Гуменюк-Сталевий (зразу у Вінніпегу, тепер у Г'велфі, Онт.), 3) Богдан Пасічник-Славко в Гамільтоні, 4) Ярослав Грицай-Чорнота і 5) Параскевія Грицай – обидвоє у Стратрой коло Лондону, Онт.

Стан наших відділів і станиць: 1) Торонто (разом з Головною Управою) 19 членів, 2) Едмонтон (голова д. К. Таланчук) – 15, 3) Монреаль (голова д. Ю. Гузар) – 10, 4) Вінніпег (голова І. Вапляк) – 5, 5) Ст. Кетеринс і Ніягара (голова д. М. Козарук) – 5, 6) Ошава (голова д. Ол. Політика) – 3; в розсіянні: Ріджайна – 2, Гамільтон – 2, інші – 3; всіх разом – 64.

В минулій каденції Головна Управа мала 4 засідання. Листів отримано 341, вислано 495, в ім. 5 обіжних листів. Як спільне видання Головних Управ Товариств к. в. УПА в Канаді і ЗСА появилася цінна книга інж. Юрія Крохмалюка-Тиса “УПА Ворфейр ін Юкрейн”, якої ми взяли на терен Канади понад 400 прим. Інші видання з упівською тематикою є ще в підготові.

Наша сторінка в “Гомоні України” – “ВОЯЦЬКА ВАТРА” появилася пересічно 5 разів на рік. В останній каденції появилось 16 сторінок “В.[ояцька] В.[атра]” від порядкового числа 6/79 до ч. 4/94. В підготові є ч. 1/95 на Різдво 1975 року, який буде 19-им з черги роком появи “В.[ояцької] Ватри”. За минулі три роки були поміщені у “В. В.” спогади дд. І. Юрка (“Рейд сімох на Захід”), І. П. Вуса (“В лісах Любачівщини”), І. Гарваса-Сої і Миколи С. з Чікаґа, Зоряни Недобитої і ін., далі дописи про працю наших відділів в Едмонтоні, Монреалі, Ошаві, статті і ін. речі дд. М. Ковальчина-Бурого, В. Новака, Ст. і Надії Голяшів, В. Дідюка, В. Макара і ін., в тім про друзів-упівців в Австралії і ін.

На суспільно-громадському відтинку наше Товариство тісно співпрацювало з усіма ОУВФ в Канаді і в ЗСА та з комбатантськими організаціями. Добре працювала референтура суспільної опіки. В минулій каденції вислано допомог потребуючим друзям-упівцям і їхнім родинам, головно за залізною заслоною, на суму \$ 5252,95. За 23 роки існування нашого Т-ва ми видали по \$ 1060 на кожний

рік. З отримуваних листів з-поза залізної заслони бачимо, якою великою моральною підтримкою для наших друзів і їхніх родин є ті, нехай і невеликі, грошові чи інші посилки на Різдво, Великдень або і так серед року. Як видно з фінансового звіту, в останній каденції вплинуло до головної каси з Коляди на видавничий і допомоговий фонд – \$ 8301,25, а з принагідних збірок, дотацій і датків \$ 1604,42, разом \$ 9905,67. На цьому місці не зайвим буде подати суми, які вплинули за три останні роки зі збірки Коляди від поодиноких відділів і друзів:

Торонто – \$ 4120,00, Едмонтон – 795,00, Вінніпег – 721,25,
Ст. Кетеринс – 502,00, Монреаль – 450,00, Ошава – 331,00,
Калґари – 284,00, Ніяґара Фаллс – 225,00, Віндзор – 189,00,
Ріджайна – 169,00, Ватерлю – 120,00;

разом \$ 8301,25.

Всім друзям, що трудилися зі збірками, наша сердечна подяка.

Як бачимо, українська громада не жаліє гроша на ту благородну ціль, але ми мусимо піти до тої громади, а за її жертівність віддячитися їй нашою щирою працею.

До цього обіжного листа додаємо теж комунікат про Х-ту річну конференцію УПА в Йонкерсі, 28.9.1974 р. Висилаємо теж листи КОЛЯДИ на видавничий і допомоговий фонд нашого Товариства. Віримо, що Друзі й цим разом докладуть ще більше зусиль, щоб збірка випала ще краще, як у минулих роках, з уваги на збільшені потреби наших друзів під ворожими режимами.

* * *

Дорогі Друзі,

З днем 14 грудня ц. р. ми розпочали 12-ту з черги трьохрічну ділову каденцію. В 1975 році, в березні, будемо вшановувати разом з усією українською громадою 25-річчя з дня геройської смерті Головного Командира УПА сл. п. ген. Романа Шухевича-Чупринки, а в 1976 році відзначати – 25-річчя існування і праці нашого Товариства колишніх вояків УПА в Канаді. Отже скріпім нашу працю ще дужче, по лінії вимог нашого Статуту і в дусі Звернення Воюючої України. Кожний з нас має бути справді активним членом Товариства, беручи теж участь у багатогранній діяльності ОУВФронту. Закликаємо Вас теж бути в постійному звязку з Головною Управою Товариства.

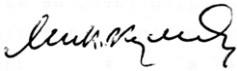
* * *

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО
ВІТАЄМО УПРАВИ НАШИХ ВІДДІЛІВ І ВСІХ ЧЛЕНІВ З РОДИНАМИ
ТА БАЖАЄМО ВСІМ БАГАТО ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА СИЛ І
ВИТРИВАЛОСТИ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ, В ДУХОВОМУ ЄДНАННІ З
УСІМ УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ, У БОРОТЬБІ І ЗМАГАННЯХ ЗА
ПРИВЕРНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВОЛІ УКРАЇНИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВИМ ЙОГО!

СЛАВА УКРАЇНІ!

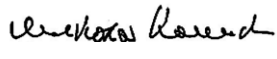
За Головну Управу Товариства:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. фін. і вид. справ

Микола Кошик
секретар

* * *

РЕЗОЛЮЦІЇ

XII-го Загального Збору Т-ва к. вояків УПА в Канаді, Торонто,
14.12.1974.

1. Дванадцятий Загальний збір членів Товариства колишніх вояків УПА в Канаді, що відбувається в році, в якому українська спільнота і зокрема ОУВФ вшановували 15-річчя з дня героїської смерти сл. п. Степана Бандери, 50-річчя смерти батька українського націоналізму Миколи Міхновського і 20-річчя загибелі 500 українських жінок у Кенг'їрі, та світлих дат – 60-річчя вимаршу у бій перших відділів Українських Січових Стрільців і 30-річчя УГВР, – заявляє свою непохитну вірність найвищим ідеям і дороговказам, зв'язаним з цими історичними постатями, подіями і датами.

Загальний Збір гаряче вітає незламний український нарід і його передових нескорених борців в Україні і на всьому просторі московсько-большевицької тюрми народів та підтверджує свою нерозривну духову єдність і активну участь у боротьбі і змаганнях за відновлення Української Самостійної Соборної Держави.

Вітаємо друзів по зброї й ідеї – колишніх вояків УПА, об'єднаних у Товаристві к. в. УПА в ЗСА, Братстві к. в. УПА в Європі та Станиці к. в. УПА в Австралії, як рівнож розкинутих по інших країнах світу.

Вітаємо Ієрархів українських Церков, зокрема, Верховного Архієпископа Української Католицької Церкви, Блаженнішого Патріярха Кир Йосифа та Митрополита Української Православної Церкви Мстислава.

Вітаємо Голову Проводу ОУН Ярослава Стецька, Президію Світового Українського Визвольного Фронту, українські національні установи та суспільно-громадські, політичні, комбатантські і молодіжні організації у діаспорі.

2. Дванадцятий Загальний збір, роблячи оцінку актуального стану міжнародної ситуації і української справи в світі, стверджує пересунення дотеперішньої рівноваги збройних сил двох протиставлених таборів у користь СРСР та його сателітів, що йде впарі з широкозакроєною пляною акцією Москви на схаотизування і підірвання господарського і всякого іншого потенціалу країн вільного світу, одночасно з підступними намаганнями приспати дорешти його чуйність та спаралізувати кожну спробу спротиву з його боку, спорадичними натяками на загрозу атомної війни. В тому відношенні московські імперіялісти вже мають деякі успіхи у т. зв. “де-танті”. Не виключати й того, що дотеперішній спір Москви з Пекіном може одного дня несподівано обернутися на альянс комуністичних потуг з вістря, спрямованим проти Заходу, для його остаточного розбиття і підкорення.

3. Користуючись гнилим відпруженням на Заході, Москва тим бруталніше проводить у себе внутрі приспішену жорстоку політику повної асиміляції підкорених народів під гаслом “злиття націй”, для створення “єдиного советського народу”, тобто російського, на базі російської мови і “культури”. Український народ і інші поневолені Москвою народи ставлять подивугідний опір і спротив ґеноцидній політиці Москви, незважаючи на нечувано жорсткі репресії, стосовані московськими опричниками до передових борців за людські права і національну волю й державну незалежність.

4. Найкращим виразником і символом титанічного змагу поневолених з московськими гнобителями став історик і народний трибун Валентин Мороз – невгнутий борець і страдник українського народу, що своєю мужньою поставою і самопожертвою зумів не тільки довести до повного морального об'єднання всієї української спільноти у протимосковській настанові й акції, але й сколихнув сумління всього свободолюбного людства. Ще ніколи українська національна спільнота на скитанні не проявила такої сильної і ма-

сової солідарної протимосковської постави, як в обороні В. Мороза, який в її очах символізує увесь нескорений український народ, спрагнений повної державної волі і рішений її здобути за всяку ціну. В тому факті криється свідectво величезного росту і підйому та дальшого гігантського кроку вперед українських народніх масс, як в Україні, так і в діаспорі, незважаючи на сповидні “успіхи” московських шовіністів-імперіялістів.

5. Дванадцятий Загальний збір розглянув і різко осудив інспіровані ворожим московським центром і переводжені теж звироднільцями українського роду провокативні і диверсійні потягнення, спрямовані на знеславлення й очорнення визвольних змагань українського народу, зокрема цілого періоду ОУН і командирів УПА як “воєнних злочинців” т. зв. “фашистів”, опублікування видавництвом “Смолокип” кагебівської фальшивки т. зв. “спогадів” д. Шумука п. н. “За синім обрієм”, провокативна стаття А. Білинського в чікагівському “У.[країнському] Житті” ч. 17 з 20.10.74, пашквільна книжка Ол. Брика “П’ять перед дванадцятю”, з оплюгавлюванням провідних постатей української визвольної боротьби та зокрема дій УПА, і такі інші. Нашою відповіддю на ці ворожі напади буде скріплення праця на відтинку видавничому і інформативному та якнайактивніша участь у праці політичних, суспільно-громадських і виховних організацій.

6. Колишні вояки УПА в Канаді повністю підтримують всі заходи керівних чинників Українського Визвольного Фронту, спрямовані на скріплення зорганізованості і сили української спільноти у вільному світі з метою поширити і зміцнити боротьбу у всіх можливих формах проти найлютішого ворога України і всього людства – большевицької імперіялістичної Московії. Зокрема включуються активно і постійно в акції оборони ув’язнених, запроторених, переслідуваних, в акції всебічної допомоги тим, що борються за свободу, самостійність і незалежність українського народу на рідній землі, та особливо в акцію розбудови ФОНДУ ОБОРОНИ УКРАЇНИ, до чого закликають всіх друзів упівців і всіх українських патріотів у вільному світі. Товариство колишніх вояків УПА в Канаді рішене зустрічати своє 25-річчя у наступній трьохрічній каденції посиленою організованістю, дисципліною, жертівністю і працею на користь українській визвольній справі, в постійній готовості на поклик Воюючої України.

* * *

Х-та РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ УПА

Десята з черги спільна Конференція колишніх вояків УПА в Америці і Канаді відбулася в суботу, 28 жовтня 1974 році в Українському Народному Домі в Йонкерсі, Н.Й., при Палісейд Авеню ч. 301.

В Конференції взяли участь члени Головних Управ Товариств к. в. УПА в ЗСА і в Канаді та делегати відділів: Чикаго, Клівленд, Йонкерс, Бофало, Ньюарк – Ірвінгтон, Детройт, Філядельфія, Нью Йорк. Нарадами провадила Президія в складі: М. Ковальчин (голова Т-ва к. в. УПА в ЗСА) як голова Конференції, М. Климко (ЗСА) і В. Макар (Канада) як секретарі, і п-і М. Кульчицька – член президії. Конференція була присвячена видатним роковинам біжучого року: 15-річчю з дня геройської смерти сл. п. Степана Бандери, 30-річчю УГВР, 60-річчю вимаршу в бій відділів УСС та 30-річчю бою під Бродами. Вшановано пам'ять померлих в останньому часі Друзів-упівців: Марії ГІРНОЇ, кол. зв'язкової УПА (5.2.1973. в Торонті), Івана ПОПОВИЧА–Розбишаки (17.3.1973. в Вінніпегу), Василя ЛАГОДЮКА – Івана Хміля – воїна УПА і поета з Полісся (27.1.1974. в Чикаго) та Зіновія БОРИСА–Жана – старшини УПА (24.8.1974. в Австралії).

По відчитанні основного витягу з протоколу 9-ої Конференції УПА з 11.11.1972 р. в Рочестері, Н.Й., присутні вислухали звіт про інформацій членів Головних Управ Товариств к. в. УПА в ЗСА і в Канаді, як рівнож звітів про стан і працю поодиноких відділів, заслухали короткого з'ясування про теперішнє положення в світі, в Україні та серед української спільноти на еміграції (Слово д. Ст. Голяша), обговорили найбільш актуальні справи – внутрішньо-організаційні, фінансово-господарські, з особливим узглядненням справ допомогових (Суспільної опіки), видавничі, зовнішніх зв'язків і співпраці з іншими організаціями та винесли у всіх справах зобов'язуючі постанови.

Зокрема Конференція розглянула і різко осудила інспіровані ворожим центром у Москві нападів проти УПА і її чоловічих представників, як у випадку з д. Левом Футалою-Легідним, так і в випадку опублікованої мельниківським видавництвом кагебівської фальшивки т. зв. “спогадів Шумука” п. н. “За синім обрієм”.

Винесено постанову в справі святкового загально-громадського відзначення 25-річчя з дня геройської смерти на полі бою Головного Командира УПА сл. п. ген. Романа ШУХЕВИЧА-ЧУПРИНКИ, що припадає 5 березня 1975 року.

Уповноважено Головну Управу Товариства завершити умову в справі закупу окремої військово-упівської ділянки на цвинтарі

у Бавндбруку. Зобов'язано членів товариств к. в. УПА включитися щедрими датками в акцію збірки мільйонного Фонду Оборони України згл. в ЗСА – Фондації Волі.

Учасники Конференції підписали і вислали Другові-упівцеві, голові відділу Т-ва к. в. УПА в Ньюарку – Ірвінгтоні, інж. Богданові МАКОВІ, який перебуває у шпиталі, листа з сердечним привітом та побажанням швидкого одужання.

Ділові наради, що проходили у дружній атмосфері, закінчено о год. 11.15 вечером відспіванням “Ще не вмерла Україна”. Після того відбулася спільна вечеря учасників Конференції, приготовлена панями з місцевого відділу ОЖ ОЧСУ, яка пройшла на милих розмовах-спогадах з минулих літ при співі упівських пісень.

* * *

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 54–59.
Оригінал. Машинопис.

№ 37
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 2/34/1974–1977

Торонто, дня 6 вересня 1975.

Ч.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 2/34/1974–1977

До
Всіх відділів і членів
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ:
ВП. Друг

Дорогі Друзі,

Ділимося з Вами дуже сумною і болючою вісткою, що в Торонті у шпиталі в часі операції серцевих судин у четвер, 4 березня 1975 року упокоївся в Бозі на 53-ому році свого життя наш член

св. п. ВОЛОДИМИР МАРЧУК-ЛИСТОК

Народжений 2.2.1922 року в с. Гукалівці пов. Зборів у Західній Україні, був від 1938 року активним членом ОУН (пс. "Жаркий"), а згодом стрільцем УПА, бійцем сотенного почоту у відділі к-ра Корнієнка в куріні к-ра Кривоноса. М. ін. брав участь у бою під Уневом у квітні 1944 року. В жовтні 1947 року перейшов з рейду-ючим відділом УПА до Західньої Німеччини. В Канаді проживав зразу в Монреалі, а потім у Торонті. Був активним членом ЛВУ і ін. ОУВФ, загально любленим задля високих прикмет свого характеру. Затяжна недуга серця завела його дуже передчасно в могилу. Залишив у глибокому смутку дружину Марію і сина Ярослава. Сина виховав в українському патріотичному дусі, доказом чого є хоч би те, що Ярослав, закінчивши вищі студії, в порозумінні з батьками, добровільно пішов працювати до української установи, а не на далеко краще платну посаду у чужих.

Покійному Другові віддамо останню прислугу організованою участю з прапорами, у Панахидах у суботу і неділю 6 і 7 вересня, в каплиці похоронного заведення Кардинала при вул. Аннет і

Кіл та жалібним супроводом в останню путь з церкви Св. Покрови при вул. Лідс на кладовище Парк Лавн – у понеділок, 8 вересня 1975 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем опечаленим Дружині і Синові Покійного Володимира – наше найсердечніше співчуття.

Головна Управа
Товариства к. в. УПА в Канаді

Ділові справи

1. Повідомляємо Друзів, що Головні управи Товариств колишніх вояків УПА в ЗСА і Канаді видали спільно нову серію поштових марок на прославу ген. Романа Шухевича – Чупринки у присвяченому Йому 1975 році для відзначення 25-річчя з дня Його героїської загибелі на полі бою. Марка у трьох кольорах, у мистецькому ви-

Блок марок, випущений ТКВ УПА у 1975 р. для вшанування пам'яті 25-их роковин героїської загибелі ген. Романа Шухевича – “Чупринки”

конанні Любомира Рихтицького. Серія складається із 4 марок різних кольорових відмін. Марки схоплені в аркуші по 9 марок, тобто цілість становить аркушева серія з 4 аркушів по 9 марок у 4 різних кольорах. Марки цінні і дуже приступні в ціні. 1 аркуш з 9 марок продається по 50 центів. Окрема марка (значок) коштує 10 центів. Так і продавати. Просимо подбати, щоб всі марки були вже в найближчих тижнях розпродані і вживані на копертах. Для збирачів (філателістів) можемо окремо вислати незубковані марки, теж по 10 центів штука. Також т. зв. “хибодруки”.

До Вашого Відділу (місцевости)
 Висилаємо цим листом: _____ аркушів на суму \$ _____
 Опуст для Вас 10% \$ _____
 До заплати: \$ _____

При цьому ще раз пригадуємо обов’язок подбати про те, щоб у кожній місцевості українського поселення було святково і гідно вшанована велика історична постать Головного Командира УПА у присвяченому Його імені Році 1975. В тій справі діяти в тісній співпраці з ОУВФ і з усіма іншими місцевими українськими організаціями.

2. Велика праця проф. Лева Шанковського над історією УПА добігає кінця. У зв’язку з цим закликаємо (мабуть в останнє) Друзів: а) ще раз заглянути в свої фотоальбоми і якщо знайдете в себе будь-яку добру й цікаву знімку з часів УПА, надішліть її (з відповідним описом) до нас, для використання у згаданій Історії; б) тому що в новій книзі будуть поміщені теж всі надіслані знімки поляглих у боротьбі УПА Друзів, розпитуйте на місці їхніх батьків чи інших рідних, чи не мають і чи не бажали б помістити ту знімку (з поданням імен, дати загибелі тощо) в нашої Історії. Такі знімки зібрати і (з описом) чимшвидше надіслати до нас. За зворот знімок ручимо.

3. Пороблено заходи для наспівання нашим славним співаком Михайлом Мінським, а далі для фахового мистецького оформлення і видання при нашій фінансовій допомозі платівки з піснями УПА. якщо хто з Друзів має які цікаві пропозиції до цієї мети, просимо нам писати.

4. Інформуємо, що наша КОЛЯДА УПА 1975 року випала краще як у минулих роках. Ось її висліди: Торонто \$ 2180, Калґари 210,00, Вінніпег 300,00, Монтреаль 300,00, Едмонтон 200,00, Лондон 176,00, Ст. Кетеринс 172,00, Ошава 170,00, Ніяґара 147,00, Ріджайна 105,00, Гамільтон 110,00, Віндзор 100,00, Вотерлю – Кіт-

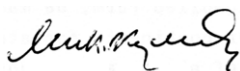
ченер 39,00, Гвельф 20,00, разом \$ 4229,00. ВСІМ ВАМ СЕРДЕЧНО ЗА ЦЕ ДЯКУЄМО. Через те ми змогли подати більшу допомогу нашим Друзям за залізною заслоною. Віримо, що чергова Коляда випаде ще краще.

При цій нагоді поправляємо помилку з виказу Коляди за рр. 1972–74. Друзі в Ріджайні зібрали \$ 199,00, а не 169,00, а Торонті 4090, а не 4120,00. За помилку перепрошуємо.

5. ДРУЗІ! Надсилайте свої спогади з дій УПА до “Вояцької Ватри”!

СЛАВА УКРАЇНІ!

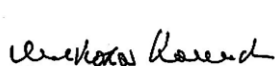
За Головну Управу товариства:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. фін. і вид. справ

Микола Кошик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 60–62.
Оригінал. Машинопис.

№ 38
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/35/1974–1977

Головна Управа

Торонто, дня 15.12.1975.

Ч.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/35/1974–1977

До
Всіх відділів і члнів
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ
ВП. Друг

Дорогі Друзі,

1. Напередодні Свят Різдва Христового і Нового Року пересилаємо Вам знов наші збіркові листи на переведення КОЛЯДИ на ФОНД ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ УПА і членам збройного підпілля та їхнім родинам за залізною заслоною.

В Обіжнику ч. 2/34 з 6.9.1975. ми подали Вам вислід Коляди на ту ціль в часі Різдвяних Свят 1974/75 р. – \$ 4229,00 з цілої Канади. Цей понадпересічний вислід Коляди дав нам змогу помітно збільшити висилку допомог нашим Друзям упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною, яких вони так дуже потребують і від нас очікують.

Не заведім їх сподівань і надалі! Постараймося всюди у цьому святковому часі перевести якнайкраще нашу УПІВСЬКУ КОЛЯДУ!

2. Наша сторінка “ВОЯЦЬКА ВАТРА” в “Гомоні України” діждалася своє – рідного ювілею. Сьогорічне різдвяне число її є СОТИМ з черги.

Незабаром виготовимо мікрофільм цілого комплекту “Вояцької Ватри”.

При цій нагоді ще раз закликаємо Друзів активніше співпрацювати з нами, надсилаючи свої спогади, свідчення, знімки, документи, дописи з праці відділів і т. п., для збагачення нашої сторінки і для збереження для історії цінних матеріялів з нашої збройної визвольної боротьби.

3. Пригадуємо, що членська вкладка у нас від 1.1.1975 р. є \$ 5,00 річно. Кожний член зобов’язаний її платити. Просимо рівнож

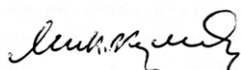
тих, хто ще цього не зробив, розрахуватись за отримані упівські філятелістичні видання (коперти і марки на пошану ген. Р. Шухевича-Чупринки), як рівнож за давніші книжкові видання.

* * *

З ПРАЗНИКОМ СВЯТИМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО НАШИХ ЧЛЕНІВ З РОДИНАМИ, ЄДНАЄМОСЯ ДУХОМ З НАШИМИ НЕЗАБУТНИМИ ДРУЗЬЯМИ ПІД ВАЖКИМ МОСКОВСЬКИМ ЯРМОМ І В РОЗСІЯННІ ПО СВІТІ ТА БАЖАЄМО ВСІМ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ СПРАВИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

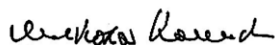
За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації і видань

Микола Кошик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 63–64. Оригінал. Машинопис.

№ 39
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 4/36/1974–77

Головна Управа

Торонто, дня 9 квітня 1976.

Ч.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 4/36/1974–77

До
всіх Відділів і Членів
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ
ВП. Друг

Дорогі Друзі,

Як було вже повідомлено в “Гомоні України” з 13.3.1976 на сторінці “Вояцької Ватри” ч. 2/101 в Монреалі в дні 1.2.1976 відійшов у вічність наш Друг, довголітній член нашого Товариства,

св. п. ІВАН ЧУРМА – “ВУЙКО”

народжений 14.4.1912 р. в с. Команчі пов. Сянік. Залишив у смутку дружину Анастасію, брата і дальшу родину.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ’ЯТЬ!

* * *

Ділові справи

1. Разом з цим Обіжним листом висилаємо Вам касовий звіт Головної Управи нашого Товариства за календарний рік 1975. Як Друзі бачать, у зв’язку зі збільшенням впливів з нашої щорічної Коляди, ми змогли видати тричі більшу суму (\$ 3328,61) на допомоги Друзям упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною, тоді як у давніших роках ми видавали на ту ціль кругло \$ 1000 річно. Доволі

високе сальдо в касі зберігаємо на кошти видання підготовлюваної проф. Л. Шанковським монументальної “Історії УПА”.

2. Подаємо висліди КОЛЯДИ УПА 1975/76 р., тобто ті суми, які вплинули від відділів і станиць до головної каси, подаючи для порівняння також висліди з попереднього року:

Ч. <u>Відділ/ місцевість:</u>	1975/76:	1974/75:
1. Торонто.....	\$ 2296,00	\$ 2180,00
2. Монреаль.....	500,00	300,00
3. Вінніпег.....	360,00	300,00
4. Едмонтон.....	255,00	200,00
5. Лондон і Стратрой.....	184,00	176,00
6. Гамільтон.....	141,00	110,00
7. Ніягара (Фалс і он-де-Лейк).....	122,00	147,00
8. Ошава.....	116,00	170,00
9. Ст. Кетеринс.....	110,00	172,00
10. Ватерлю-Кітченер-Гвельф.....	105,00	59,00
11. Ріджайна.....	100,00	105,00
12. Віндзор.....	75,00	100,00
13. Калґари.....	---	210,00
Разом:	\$ 4364,00	\$ 4229,00

Всім Дружам збірникам і Жертводавцям – сердечно дякуємо. Прізвища всіх жертводавців подаємо у “Вояцькій Ватрі”.

При цій нагоді просимо Друзів, які ще не розраховалися за отримані філателістичні упівські марки (і давніше – коперти), зробити це тепер. Пригадуємо теж, що членська вкладка від 1.1.1975 р. є \$ 5,00 річно.

3. Нове видання: Дмитро Грицько – “ЛІС ГОРИТЬ”.

Під таким наголовком появилася друком накладом Української Видавничої Спільки (УВС) в Англії незвичайно інтернасна книга споминів колишнього вояка УПА, нині дуже активного в ОУВФ в Австралії. Ці спомини є унікатом в нашій мемуарній літературі, бо вони побудовані на збережених записках, зроблених під час перебування автора в рядах УПА на т. зв. Закерзонні. Цю книжку повинен обов’язково прочитати, а ще краще – набути на власність кожний член нашого Товариства, зрештою, це саме можна сказати теж про кожного українського громадянина. Книга має 396 сторінок,

друкована на доброму папері, в твердій обкладинці, з естетичною сорочинкою. Ціна її в Канаді \$ 8,00. Щоб прискіпити справу її поширення, ми замовили в УВСПІЛЦІ невеликі кількості цієї книги для наших відділів і станиць, з проханням вислати їх з Лондону прямо до адресатів.

У Вашій місцевості / посилки отримають:
..... прим. , ... прим. ,
з нашої канцелярії вислано вже 1 прим. до..... , разом –
..... примірників на загальну суму \$
Розраховуватись треба буде з нашою канцелярією в Торонті.

При цій нагоді знов гаряче закликаємо всіх Друзів – не відкла-дати довше справи списування спогадів із своїх власних переживань з часів боротьби в рядах УПА. Це не мусить бути ціла книга, хай кожний спише лиш найзамітніші моменти, які ще пам'ятає з тих славних часів. В потребі і на бажання ми їх тут оформимо на загальне задоволення.

4. “Літопис Української Повстанської Армії”.

Друзі напевно вже давно звернули увагу на оголошення в українській пресі, в тім теж у “Гомоні України”, що заходами колишніх вояків УПА підготовляється до друку ціла серія випусків “Літопису УПА”, як збірників документів і матеріалів до історії УПА та взагалі історії України доби Другої світової війни. Перші три томи будуть присвячені діям УПА на Волині і Поліссі в час німецької окупації. 1-ий том матиме 200 сторін, у гарній твердій оправі із золотодруком коштуватиме для передплатників \$ 6,00, для післяплатників \$ 7,50. Редакційна Колегія “Літопису УПА” зложена з колишніх вояків УПА. Від Головних Управ Товариств к. в. УПА в ЗСА і Канаді у склад Колегії оголошені дд.: С. Голяш, Р. Бігун, М. Кулик, В. Макар. Про дальший процес цієї великої і дуже на часі видавничої праці будемо Друзів інформувати. А поки що щиро заохочуємо всіх ставати передплатниками “Літопису УПА” та збирати передплати серед ширшої нашої громади усюди на місцях. Всі замовлення і оголошення, разом з зібраними передплатами, просимо пересилати до канцелярії Т-ва к. в. УПА в Торонті (адреса подана у наголовку цього обіжного листа).

5. Пригадуємо Друзям, що ФОНД ОБОРОНИ УКРАЇНИ – це могутній засіб Українського Визвольного Фронту у вільному світі для якнайсильнішої допомоги українському народові у боротьбі проти московсько-большевицьких окупантів. Закликаємо всіх Друзів упівців включитися в акцію ФОУ і своєю жертвенністю та активністю бути добрим прикладом для інших громадян.

6. З приємністю відмічуємо, що українська кредитова кооператива "Будучність" у Торонті, розподілюючи кожного року на своїх річних загальних зборах бюджетову надвишку з попереднього року на підтримку праці численних наших організацій і установ, приділяє також кожнорічно щедрю пожертву-дотацію на видавничо-допомоговий фонд нашого Товариства. В минулому році це було \$ 150,00, в цьому році \$ 200,00. Згідно з вимогами надрядних органів, згадані виплати мусять мати форму винагороди за ширення доброї реклами для кред. спілки "Будучність" і взагалі за пропаганду кооперативної ідеї. Так теж треба розуміти цю нашу вдячну згадку про українську кредитову спілку "БУДУЧНІСТЬ" у Торонті.

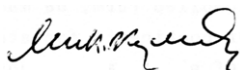
* * *

ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

сердечно вітаємо всі наші Відділи і їхні Управи та все наше Членство з родинами. В цей святковий час линемо думками у поневолену, але нескорену Україну, де увесь наш нарід стоїть у затяжній боротьбі з московсько-большевицькими наїзниками-варварами. Згадуємо всіх наших Нескорених Борців, а серед них численних наших незабутніх Друзів по зброї, що караються по тюрмах і таборах на цілому просторі ССРСР. Не забуваймо ніколи, що нашою невсипущою працею і жертовністю для української визвольної Справи маємо наближати прихід Великого Дня Воскресення України. Вітаємо Світовий Український Визвольний Фронт, все членство ОУВФ і зокрема всіх Друзів упівців у всьому світі. Бажаємо всім радісних святкувань та щедрих Божих благодатей.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

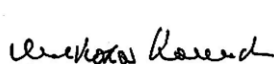
За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
ред. вид. справ

Микола Кошик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 65–68. Оригінал. Машинопис.

№ 40
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 5/37/1974–77

Торонто, 3 листопада 1976.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 5/37/1974–77

До
всіх Відділів і Членів
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ
ВП. Друг

Дорогі Друзі,

1. Нове упівське видання

При кінці м. жовтня ц. р. з канцелярії нашого Товариства розіслано до всіх відділів відповідні кількості найновішого видання Товариств кол. вояків УПА в ЗСА і Канаді, книжку “УКРАЇНСЬКЕ ПОЛІССЯ”, етнографічно-історичний збірник, опрацьований покійним поетом-упівцем ІВАНОМ ХМІЛЕМ (св. п. Василь ЛАГОДЮК-БОЙТИК), який помер у Чикаго 27 січня 1974 року. Для нас цей твір цінний зокрема тим, що в ньому подані факти боротьби цієї частини української землі й народу за свою самобутність і незалежність у єдиній самостійній соборній українській державі, в тім тяж період збройної боротьби УПА. Ціна книжки \$ 5,00, для наших відділів \$ 4,00; рахунок для кожного відділу поданий внизу цього листа.

2. Наша Коляда.

Йдучи назустріч бажанням численних наших друзів, розсилаємо вже тепер збіркові листи КОЛЯДИ УПА, щоб Друзі мали доволі часу на її підготову. Як відомо, гроші зібрані з нашої щорічної Коляди є майже єдиним джерелом фінансування акції допомоги інвалідам і потребуючим нашої підтримки друзям-упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною. Докладний звіт з цієї акції буде поданий в фінансовому звіті за 1976 рік. Закликаємо всіх Друзів перевести цьогорічну Коляду УПА по можності якнайкраще, у порозумінні і в тісній співпраці з місцевими ОУВФ.

3. До 25-річчя нашого Товариства

Повідомляємо Друзів, що в календарі-альманаху “Гомоні України” за 1977 рік буде поміщений начерк історії нашого Товариства к. в. УПА в Канаді. Заохочуємо всіх наших членів набути цей альма-

нах на власність та зберігати. Будемо вдячні за всі надіслані доповнення до згаданої статті, для використання у майбутньому.

4. “Вояцька Ватра” і “Гомін України”

Наша упівська сторінка “Вояцька Ватра” друкується в “Гомоні України” вже 20 років. Досі появилось 103 числа (пересічно 4 числа на рік, трохи замало). Щоб наша сторінка краще сповняла своє завдання, конечно потрібно містити в ній більше спогадів з переживань кожного з нас у рядах УПА, як напр. прецінні спогади нашого друга “Вуса” з Монтреалу п. н. “В лісах Любачівщини” і ін. При цій нагоді закликаємо всіх, наші відділи і членів, передплатувати і читати “Гомін України”, а тепер особливо підпомогти це наше видавництво закупленням дальших уділів по \$ 25,00.

Уділова акція
“Гомону України”,
придбана ТКВ УПА в
Канаді

В праці і при доброму здоров'ю та з надією на краще майбутнє ідім на зустріч Празникові Різдва Христового та Новому Рокові. На все добре!

За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. фін. і вид. справ

Микола Кошик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, p. 69.
Оригінал. Машинопис.

№ 41
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 6/38/1974–77/К

Торонто / Нью-Йорк: 1 січня 1977 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 6/38/1974–77/К

Повідомлення

До
всіх наших Відділів
і всього членства

Дорогі Друзі!

Напередодні радісного Празника Різдва Христового і на порозі Нового 1977-го року, приємно нам повідомити Вас, що болючий для нас усіх факт довготривалого поділу упівських організацій на еміграції, причин якого не будемо тут розглядати, може бути в розмірно короткому часі ліквідований. Добру надію на це подає спільна нарада представників Об'єднання к. в. УПА в ЗСА і в Канаді та двох Товариств к. в. УПА в Америці і в Канаді, яка відбулася в Торонті 11 і 12 грудня 1976 р.

На згаданій конференції-наradі рішено створити спільний ВИДАВНИЧИЙ КОМІТЕТ “ЛІТОПІСУ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ”, метою і завданням якого є опрацьовувати, опубліковувати і розповсюджувати серійні книжкові видання – збірники документів, матеріалів і праць до історії Української Повстанської Армії та історії України в часі і після Другої світової війни.

На нараді обговорено і устійнено засади, на яких буде проходити дальша праця. Зокрема – прийнято Тимчасовий правильник діяльності Видавничого Комітету, устійнено склад і завдання Редакційної Колегії та Адміністрації “Літопису УПА”, спосіб правового оформлення Спілки та плян праці на найближчий час.

Президію Видавничого Комітету очолив д-р М. Ріпецький (що був і перед тим головою видавництва), секретарем став В. Макар, членами – голови договірних упівських організацій – Яр. Струтинський, М. Ковальчин і М. Кулик. Відповідальним редактором “Літопису” є Є. Штендера, його заступником С. Голяш, адміністратором М. Федак. Всі ділові функції обсаджені однаковим числом членів Об'єднання і обох Товариств. Після ратифікації договорення Голо-

вними Управами та Загальними З'їздами організацій-партнерів, як теж виконання фінансових передумов, Видавництво "Літопис УПА" буде правно оформлене як Спілка через адвоката.

Під кінець нарад, що проходили в діловій і дружній атмосфері, намічено дальші кроки для остаточного поєднання усіх упівських організацій в одну організацію – на комбатантській базі.

Головні Управи Товариств к. вояків УПА в ЗДА і в Канаді вже одобрили узгіднення, постанови і проекти згаданої конференції та з задоволенням подають це всім своїм відділам і всьому членству до відома й реалізації у дальшій праці. Офіційний, підписаний усіма договірними організаціями КОМУНІКАТ буде оприлюднений в короткому часі.

У зв'язку з цим, закликаємо наші відділи і членство нав'язувати і затіснювати на місцях дружню співпрацю і добрі взаємини всіх колишніх вояків УПА, без уваги на їх дотеперішню організаційну приналежність, напр. у спільних святкових імпрезах, загальногромадських акціях, товариських зустрічах тощо, а зокрема у поширюванні 1-го числа "Літопису УПА", яке вже є в розпродажу в ціні 7,50 дол. Цей випуск буде надісланий або гуртом до відділів або до поодиноких членів окремо. Обов'язком кожного з нас є набувати на власність всі випуски "Літопису УПА". Кожний з нас може теж допомогти у праці над дальшими випусками, надсилаючи до Ред. Колегії свої спогади чи збережені документи з часів збройних дій УПА, знімки і т. п., а також адреси громадян, які могли би стати передплатниками або відборцями всіх томів "Літопису УПА".

Про дальший хід праці будемо Друзів інформувати обіжними листами або повідомленнями у пресі.

* * *

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ НАРОДЖЕННЯ ХРИСТА ТА З НОВИМ РОКОМ – ВІТАЄМО СЕРДЕЧНО ВСІ НАШІ ВІДДІЛИ, ВСЕ ЧЛЕНСТВО З РОДИНАМИ ТА ВСІХ ДРУЗІВ-УПІВЦІВ. В ЦІ РАДІСНІ СВЯТКОВІ ДНІ ЄДНАЄМОСЯ ДУХОМ З НЕЗЛАМНИМ УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ І ЙОГО ПЕРЕДОВИМИ БОРЦЯМИ В УКРАЇНІ І НЕ В УКРАЇНІ, НА ВОЛІ, В УВ'ЯЗНЕННЯХ І НА ЗАСЛАННІ, ЩО В НЕЛЮДСЬКИХ УМОВИНАХ, В РІЗНИЙ СПОСІБ ПРОДОВЖУЮТЬ БОРТЬБУ З ЛЮТИМ МОСКОВСЬКИМ ВОРОГОМ. ЗУСТРІЧАЙМО НОВИЙ РІК ОБ'ЄДНАНІ ОДНОЮ ІДЕЄЮ В ДРУЖНІЙ ПРАЦІ І ЛЮБОВІ, В ГОТОВOSTІ ВСІМА СИЛАМИ І ЗАСОБАМИ ДОПОМОГТИ БРАТАМ І СЕСТРАМ ПІД МОСКОВСЬКИМ ЯРМОМ. ВІРМО, ЩО НЕ ЗА ГОРАМИ ЧАС, КОЛИ

МОСКОВСЬКИМ ІРОДАМ ПРИЙДЕ ГАНЕБНИЙ КІНЕЦЬ, А НА РУЇНАХ
ОСТАННЬОЇ РАБСЬКОЇ ІМПЕРІЇ – СССР ВІДРОДИТЬСЯ ДЕРЖАВНА
ВОЛЯ УКРАЇНИ І ВСІХ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ.

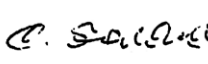
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМО ЙОГО!

СЛАВА УКРАЇНІ!

М. Ковальчин
голова

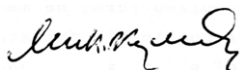
За ГУ Т-ва к. в. УПА в ЗДА:

С. Голяш
м.-голова

В. Ковалик
секретар

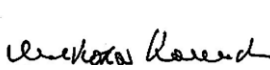
За ГУ Т-ва к. в. в Канаді:

М. Кулик
голова

В. Макар
реф. інформ.

М. Кошик
секретар

*The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in
Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 70–71.
Оригінал. Машинопис.*

№ 42
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 6/38/1974–77

Торонто, 26 березня 1977.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 6/38/1974–77

До
всіх Відділів і Членів
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ:
ВП. Друг:

ДОРОГІ ДРУЗИ,

1. Касовий звіт за 1976

До цього Обіжного листа долучений касовий звіт Головної Управи нашого Товариства за календарний рік 1976. Просимо вглянути уважно у кожную подану цифру і зважити, який вклад у наш бюджет дав кожний відділ зокрема. З приємністю стверджуємо щораз більший зріст впливів з рахунку КОЛЯДИ, яка стала основним джерелом наших прибутків на фонди – допомоговий і видавничий. З допомогового фонду ми видаємо тепер для наших потребуючих Друзів (зглядно їхніх родин) за залізною заслоною вдвічі, а то й утричі вищу суму, як ще напр. п'ять років тому. Видавничий фонд зберігаємо вже ряд років майже ненарушений, бо він призначений на видання великої праці проф. Л. Шанковського "Історія УПА", яка все ще не готова. Вже в біжучому 1977-ому році ми видали з нашої каси суму \$ 7000,00 як наш вклад у Видавничу Спілку "ЛІТОПИС УПА" і ця сума, очевидно, ще не була узгляднена у звіті за 1976 рік. Таку саму суму вплатили до Спілки наші Друзі з ЗСА (разом наш вклад до названої Спілки є \$ 14000,00).

2. Коляда УПА

Подаємо висліди Коляди УПА 1976/77 року, тобто ті суми, які вплинули від наших відділів головної каси (бо подекуди частину коляди затримано на власні місцеві потреби, в узгідненні з Головною Управою). Для порівняння подаємо теж висліди коляди з попереднього року.

Ч. Відділ (місцевість):	1976/77:	1975/76:
1. Торонто.....	\$ 3203,00	\$ 2296,00
2. Едмонтон.....	500,00	255,00
3. Монтреаль.....	400,00	500,00
4. Вінніпег.....	360,00	360,00
5. Ст. Кетеринс.....	222,00	110,00
6. Ошава.....	84,00	116,00
7. Віндзор.....	75,00	75,00
8. Ніяґара (Фалс і он-де-Лейк).....	111,00	122,00
9. Ватерлю-Кітченер-Ґвелф.....	61,00	105,00
10. Ріджайна.....	10,00	100,00
11. Лондон / Стратрой.....		184,00
12. Гамільтон.....		141,00
13. Калґари.....		215,00
Разом:	\$ 5026,00	\$ 4579,00

В хвилині друкування цього обіжника ще не всі відділи розраховалися з Коляди. Також не всі Друзі вирівняли свої членські вкладки (\$ 5 річно), а також за отримані упівські видання. Просимо взяти до уваги, що згідно зі статутом, найближчий XIII-ий Загальний Збір членів нашого Товариства має відбутися при кінці 1977 року. Отже треба повирівнювати всі свої фінансові зобов'язання, щоб фінансовий звіт за минулу 3-річну каденцію викликав у нас усіх тільки задоволення і гордість, а не збентеження і, може, докори совісті.

Нове видання – “USSR Unmasked” by O. Hornovy

Ця книга – це переклад на англійську мову повної збірки писань нашого повстанського публіциста Осипа ДЯКОВА-ГОРНОВОГО, виданої старанням і фінансовими засобами (позиченими) його старенького батька п. Ваїля Дякова, за редакцією д-ра П. Мірчука, в американському видавництві – “VANTAGE PRESS”, New York.

Нашим обов'язком, як колишніх вояків УПА, є допомогти розповсюдити цю книжку про визвольну боротьбу українського народу, що велася під прапорами УПА і ми це мусимо зробити, незважаючи на інші видавничі обтяження. До кожного нашого відділу буде надіслана в короткому часі невелика кількість тих книжок, прямо з видав-

ництва. Їх треба розповсюдити в кожній місцевості в узгодженні і співпраці з іншими ОУВФ. Ні в якому разі не можна її відсилати назад до видавництва в Америці. Належність вже заплачена з каси ГУ нашого Т-ва і розрахунок треба робити з нами. Ціна книжки \$ 10. При розрахунку відтягніть собі евент.[уально] власні кошти.

*До Вашого Відділу, на адресу
замовлено примірників, на суму \$*

Віriamo, що не розчаруємося у Вашій готовості прийти з моральною і фінансовою допомогою старенькому батькові-емеритові, який опублікуванням цих творів в українській (“Ідея і Чин”) і англійській мовах (як вище) бажав не тільки очистити світлу пам’ять свого славного Сина від будь-яких закидів (на жаль, були такі), але й поширити правду про визвольну боротьбу українського народу в широкому світі, згідно зі Зверненням Воюючої України.

Є ще невелика кількість примірників вельми цікавих спогадів упівця Дмитра Грицька-Цяпки “ЛІС ГОРИТЬ” в ціні по \$ 8,00. Заохочуйте своїх приятелів і знайомих купити і прочитати ту цінну річ.

4. Літопис УПА

Ми вже повідомляли в Обіжних листах і у “Вояцькій Ватрі” про те, що наші Товариства к. в. УПА в Канаді і ЗСА приступили до Видавничої Спілки “ЛІТОПИС УПА”, що має на меті утримувати для історії славетні дії УПА і взагалі визвольної збройної і революційної боротьби українського народу під проводом ОУН–УПА–УГВР в рр. 1941–50 і наступних. В біжучому році мають появитися друком томи 2-ий і 3-ій, присвячені діям УПА на Волині і Поліссі. Наш друг Степан Голяш-Марготує два томи про дії УПА на Лемківщині. До співпраці у збиранні матеріалів (причинків, спогадів, документів, знімок) гаряче закликаємо всіх друзів-упівців і всіх, хто може в тому допомогти. Окреме звернення д. Мара з точними вказівками, що і як треба робити для цієї справи, подаємо як додаток до нашого обіжного листа. Просимо поширити між всіх заінтересованих. Зайво й нагадувати, що кожний член УПА і збройного підпілля, кожний український патріот повинен мати всі випуски “Літопису УПА” у своїй особистій чи родинній бібліотеці. Те саме стосується всіх бібліотек організаційних чи публічних, про що маємо подбати всюди на місцях. Просимо подати свої завваження і доповнення до кожного прочитанного тому.

5. Фонд Оборони України (ФОУ)

ФОУ – це фонд, до постійного зросту якого причинюються передусім всі Організації Українського Визвольного Фронту (ОУВФ),

їхні члени та прихильники. В тому числі ніяк не може бракувати колишніх вояків УПА. Але є ще такі серед нас, що не жертвували на ту ціль нічого, але майже нічого. Закликаємо Вас подбати, щоб у центральній картотеці ФОРУ була й Ваша картотека зі сумою бодай \$ 100 на початок і щоб ця сум зростала кожного року помітно.

6. Кред. С-ка “БУДУЧНІСТЬ”

Українська кредитова Спілка “БУДУЧНІСТЬ” у Торонті знову вплатила на видавничо-допомогий фонд УПА \$ 200 з бюджетової надвишки в 1976 р., за що Дирекції сердечно дякуємо.

Просимо всіх наших членів підтримувати у кожній місцевості кооперативну ідею і діяльність серед української громади, а де вже є українська кредитова спілка, поставити при кожній нагоді кредитову спілку “Будучність” у Торонті як приклад української фінансової установи, яка є корисною не тільки для своїх членів, але й жертвує щедро кожного року на українські суспільно-громадські й організаційні справи, зокрема молодіжно-виховні.

7. “Вояцька Ватра”

Просимо теж не забувати про нашу сторінку, яка появляється у тижневику “Гомін України” вже повних 20 років і якої Великоднє число матиме порядкову цифру 3/106. Надсилайте дописи, спогади і знімки до поміщування у “Вояцькій Ватрі”, будьте передплатниками і уділовцями “Гомону України” та приєднуйте до нього нових читачів і передплатників.

* * *

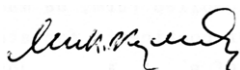
ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

ВІТАЄМО СЕРДЕЧНО ВСІ НАШІ ВІДДІЛИ І ЇХНІ УПРАВИ ТА ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО З РОДИНАМИ. В ЦІ ДНІ СКЛОНІМ НАШІ ГОЛОВИ ПЕРЕД МАЄСТАТОМ НАШОГО НЕЗЛАМНОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ЯКИЙ ТВЕРДО СТУПА ВАЖКИМ ТЕРНИСТИМ ШЛЯХОМ ДО СВОГО ВОСКРЕСЕННЯ. ЗГАДАЙМО З ПОШАНОЮ ВСІХ НАШИХ ДРУЗІВ-БОРЦІВ, ЩО У НАЙВАЖЧИХ УМОВАХ ПРОДОВЖУЮТЬ БОРОТЬБУ З ЛЮТИМ МОСКОВСЬКИМ ВОРОГОМ. СКРІПЛЮЙМО НАШУ АКТИВНІСТЬ І ЖЕРТОВНІСТЬ, ЩОБ ПРИСПІШИТИ ПРИХІД ВОСКРЕСНОГО ДНЯ УКРАЇНИ.

З ВІРОЮ У БОЖУ ПОМІЧ У НАШІЙ СВЯТІЙ БОРОТЬБІ – ВІТАЙМО ДРУГ ДРУГА ПОВНИМ РАДОСТИ І НАДІЇ ПРИВІТОМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

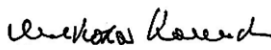
За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації

Микола Кошик
секретар

* * *

“ЛІТОПИС УПА”

ДОРОГІ ДРУЗІ,
УЧАСНИКИ УКРАЇНСЬКОГО РЕВОЛЮЦІЙНО-ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ
ОУН – УПА НА ЛЕМКІВЩИНІ!

Об’єднаними силами всіх вояків УПА хочемо видати докладну історію нашої боротьби за волю України, що велася під керівництвом ген.-хор. Тараса Чупринки.

Моїм завданням є опрацювати два томи п. н. “ЛЕМКІВЩИНА У БОРОТЬБІ ЗА ВОЛЮ”. У збірник ЛЕМКІВЩИНА увійшли б такі пропонувані розділи:

1. Лемківщина до 1945 р. (Короткий історичний нарис, роки 1939–45, як підготовка до ширших дій УПА).
2. Повстання перших відділів УПА та їх розвиток і дії.
3. Творення куреня УПА на Буковому Берді під кер. К-ра РЕНА. Перехід фронту.
4. Діючі сотні УПА Лемківщини:
 - а) Сотня СУРМА під ком. НИЧАЯ, БУРОГО, БІРА
 - б) Сотня ДІДИКА – БРОДИЧА
 - в) Сотня ХРІНА
 - г) Сотня СТАХА
 - г) Сотня КАРМЕЛЮКА – перебувала частинно і на Старосамбіщині
 - д) Сотня Мирона [– перебувала частинно і на Старосамбіщині]
5. Списки старшин, підстаршин та стрільців УПА сотень БІРА, ДІДИКА-БРОДИЧА, ХРІНА, СТАХА. У списку повинні бути всі псевда, включно із впадшими від початків існування сотень. Тут потрібна співпраця всіх учасників сотень.
6. Бойові акції сотень УПА на Лемківщині.
7. Діяльність сітки ОУН на Лемківщині – кущі, райони, надрайон.
8. Список сіл цілої Лемківщини та їхні псевда, які принесено з України

9. Вістки з терену Лемківщини, які збереглися в архівах ЗЧ ОУН і ЗП УГВР.
10. Список сіл, в яких відбувалися замітніші події в тому часі.
11. Діяльність УЧХ.
12. Служба Безпеки у боротьбі з польською, московською та чехословацькою розвідками.
13. Терор ворога над населенням Лемківщини.
14. Виселенча акція на Лемківщині від початків до кінця. (Праця готова, написана на рідних землях. Потрібно доповнень з Зах. Лемківщини).
15. Польський відтинок. Словацький відтинок.
16. Загальна оцінка боротьби на Лемківщині.
17. Список впадших у боротьбі за волю на Лемківщині.
18. Знімки історичних пам'яток.
19. Знімки учасників ОУН і УПА на Лемківщині.
20. Мапа Лемківщини.
21. Показчик.
22. Список скорочень, мап, ілюстрацій, використаної літератури, зміст.

* * *

ДОРОГІ ДРУЗІ, ВОЯКИ та ЧЛЕНИ УПРАВ ВІДДІЛІВ!

Спільними силами членів сотень УПА на Лемківщині хочемо подати списки псевдо всіх вояків поодиноких сотень. Просимо робити це по роях за таким порядком: ЧОТА 1-а, 2-а, 3-я; РОЇ ч. 1, 2, 3. При РОЯХ подавати псевдо всіх його учасників. Якщо згинув, подати де і коли. При кожному псевдо подавати функцію: стрілець, старший стрілець, десятник, кулеметник, заст. ройового і звідки походив: Лемківщина, Галичина, Волинь і т. п. УПРАВИ ВІДДІЛІВ ПРОШУ ДОПИЛЬНУВАТИ цього, СПРАВА ПИЛЬНА і НЕВІДКЛАДНА! ПИШІМ УМІЛО! ЦЕ НАША КРОВАВА ІСТОРІЯ! У всіх справах звертатися на нижче подану адресу.

З дружнім привітом

СУ,

Степан Голяш – Мар

Mr. S. Golash,
219 N. Clark Dr.,
PALATINE, ILL. 60067, U.S.A.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 72–76.
Оригінал. Машинопис.

№ 43
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 8/40/1974–77

Головна Управа

Торонто, дня 29 серпня 1977

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 8/40/1974–77

Ч.

До
всіх Відділів і членів
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Ділимося з Друзями-упівцями, з членством ОУВФ та всією українською громадою вельми сумною і болючою вісткою, що в Торонті в неділю, 28-го серпня 1977 року в год. 3-ій пополудні несподівано відійшов у вічність на 62-ому році життя старший бунчужний УПА

св. п. ІВАН КОЗАК – “БОРИС”

Народжений 5 липня 1916 року в с. Суха Воля Любачівського повіту в Україні, довголітній провідний член ОУН і воїн УПА, провідник Самооборонного Кущового Відділу в Любачівщині і підстаршина УПА в Сокальщині і на Закерзонні, член охоронного почоту Провідника ОУН на Закерзонні сл. п. Ярослава Старуха-Стяга, учасник рейду УПА на Захід у 1950 році; від 1951 року провідний член Організацій Українського Визвольного Фронту в Канаді, в тім – голова Товариства колишніх вояків УПА в Канаді і постійний член його Головної Управи, член ЛВУ, СУМ, Батьківського Комітету СУМ, довголітній представник Т-ва к. в. УПА в Управі “Українського Дому” в Торонті, член Контрольної Комісії кред. кооперативи “Будучність”, член Видавничого Комітету “Літопису УПА” і ін.

Залишив у глибокому смутку дружину Валю, дочок Лесю і Олю, рідну сестру Марію і кузенів у Вінніпезі, кузенку Ганну Картух у Торонті, родину в Україні та численну громаду друзів спільної ідеї і змагань. Був завжди самовідданим трудівником-патріотом у громаді та зразковим мужем і батьком у родині.

Панахиди за спокій душі Друга Івана-Бориса – в понеділок і вівторок 29 і 30 серпня о год. 7.30 вечером у каплиці похоронного заведення Кардинала при вул. Аннет у Торонті, а похорон у середу 31 серпня о год. 9-ій рано з церкви Св. Покрови при вул. Лідс на цвинтар Парк Лавн.

Горем опечаленій Родині складаємо вислови найсердечнішого співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Головна Управа

Замість квітів на могилу Друга ІВАНА[КОЗАКА]–БОРИСА проситься складати датки на Допомоговий Фонд УПА.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 77–78. Оригінал. Машинопис.

№ 44
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 9/41/1974–77

Торонто, 26 листопада 1977

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 9/41/1974–77

До
всіх Відділів і Членів
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ
ВП. Друг

Дорогі Друзі,

1. Упівська Коляда

Наближається радісний Празник Різдва Христового, в часі якого сильніше і гарячіше з'єднаємося духом з нескореною Воюючою Україною, з усім українським народом, з нашими рідними і друзями. Вони, за залізною заслоною, ждуть добрих вісток від нас, очікують моральної і матеріальної допомоги. І ми ту допомогу даємо, з кожним роком більшу. Різдвяні Свята і Новий Рік дають нам найкращу нагоду зібрати потрібні фонди серед патріотичної української громади. Отже розсилаємо з цим Обіжним листом збіркові листи і закликаємо всі наші відділи і все наше членство потрудитися з КОЛЯДОЮ і перевести якнайкраще традиційну збірку на допомогу нашим потребуючим Друзям і їхнім родинам. Всі пожертви будуть оприлюднені у "Вояцькій Ватрі", а також відмічено належно у нашому фінансовому звіті за 1977 рік. Друзі, не заведіть покладаних на Вас сподівань!

2. Для вшанування сл. п. ІВАНА КОЗАКА-БОРИСА

Несподівана смерть нашого незабутнього Друга спільної праці і боротьби сл. п. Івана КОЗАКА-БОРИСА, 28.8.1977 р., була для нас усіх дуже болючим ударом. З уваги на ситуацію осиротілої родини, більшість видатків зв'язаних з похороном, взяла на себе Головна Управа нашого Товариства, використовуючи теж щедрі датки, складані на Допомоговий фонд УПА замість квітів на могилу покійного Друга. В самому Торонті в часі похоронних обрядів зібрано суму \$ 2420, друзі у Вінніперу зібрали \$ 116, з Чикаґа і з Віндзору (д. Прапор) надіслано по \$ 25. Тому що в пляні маємо поставлення пам'ятника на могилі сл. п. Івана Козака в 1978 році, є дуже побажане, щоб і всі інші відділи і члени включилися в акцію датків на ту ціль. Друг Борис аж надто заслужив собі на це.

3. “ЛІТОПИС УПА”.

Про це спільне серійне видання старанно збираних, опрацьовуваних і перевірених матеріалів до історії Української Повстанської Армії вже була мова в наших попередніх Обіжних листах і у “Вояцькій Ватрі”, а також були і ще появляються прихильні рецензійні згадки в українській пресі. “Літопис УПА” видає Видавничий Комітет Співки Об’єднання і Товариств к. в. УПА в Америці і в Канаді. Перший том появилвся рівно рік тому, а його перший наклад (2000 прим.) вже повністю вичерпаний. У грудні 1977 р. буде розсиланий 2-ий том “Літопису” (в ціні \$ 8,00). В перших місяцях 1978 року буде виданий другим накладом (1000 прим.) 1-ий том “Літопису УПА” з поданням наших Товариств поруч Об’єднання – як видавців. Дальші томи є в підготові.

Тут варто навести декілька слів оцінок цього цінного видання:

“... Вважаємо, що кожна українська людина, якій дорога пам’ять Української Повстанської Армії, повинна придбати “Літопис” та стати передплатником наступних томів. І маємо надію, що матеріали з недавньої нашої історії послужать для написання не лише наукових історичних праць, а й літературних творів на тему героїчної семилітньої боротьби нашого народу, славетної УПА”. (Оксана Керч, “Свобода”, 18.10.1977).

“... Дай Боже, щоб це серійне нове видання могло здійснити свої пляни, бо цілість мала б величезне значення для нашої новішої історії, яку вже тепер оплюгавлюють наші вороги, видаючи численні праці друком, бо мають на це державні фонди... Якщо Видавництво “Літопис УПА” зможе здійснити заплановану працю, то воно виконає велику працю супроти свого народу, бо допоможе правдиво вияснити нашу нову історію”. (Лука Луців, “Свобода”, 15.11.1977).

Зайво підкреслювати, що якнайбільш масовому поширенню “Літопису УПА” від 1-го до останнього тому (а їх може бути й 20 і більше – це ж праця, запланована на довгі роки), мають в першу чергу сприяти колишні вояки УПА, активні борці за державну волю України. Ми маємо повести широку акцію серед всієї української громади, щоб дати всебічну підтримку цій нашій черговій спільній великій праці. Мусимо зорганізувати пару тисяч постійних передплатників, відборців і читачів “Літопису УПА”. І то негайно, не відкладаючи справи. Наші друзі всюди на місцях обов’язані перевести цю акцію в порозумінні і співпраці з усіма іншими організаціями. В більших містах при добрій волі і енергійними заходами – можна придбати по 100, 200 і 300 передплатників, по менших від 20 до 100. Треба подбати, щоб це наше видання було у всіх бібліотеках, як громадських, так і приватних. Поставлення нашого “Літопису УПА” на солідну базу тисячів

постійних відборців і читачів буде успішним продовженням нашої боротьби зі зброєю в руках на рідних землях 35 років тому. Доручуємо Дружам уважно застановитися над цією справою, основно її обговорити, намітити плян дії і негайно приступити до його реалізації. Очікуємо надсилки вже в місяці грудні ц. р. соток нових адрес, разом з передплатами (\$ 7,50 за 1-ий том і по \$ 8,00 за дальші). Для кращої евіденції, просимо Управи наших відділів надсилати всі замовлення, передплати, адреси через нашу канцелярію. Про висліди акції будемо інформувати Друзів у дальших наших обіжних листах. Віримо, що це наше велике завдання виконаємо з честю.

4. Наші внутрішні організаційні справи.

Під кінець біжучого 1977 року ми мали мати черговий XIII Загальний Збір Товариства кол. вояків УПА в Канаді (XII-ий був 14.12.1974). Ми стрималися були з цим Загальним Збором з уваги на заіснувавши можливості договорення Товариств к. в. УПА в ЗСА і в Канаді з Об'єднанням к. в. УПА в ЗСА і Канаді стосовно створення єдиної упівської комбатантської організації. Тому що ця справа ще не вирішена, ми найправдоподібніше скличемо свій XIII Загальний Збір у 1978 році, про що Друзів своєчасно повідомимо. Справа договорення з Об'єднанням буде теж м. ін. предметом нарад Конференції Т-ва к. в. УПА в Нью Йорку 10 грудня ц. р., де будуть теж наші делегати.

Пригадуємо Дружам про обов'язок платити членську вкладку у висоті \$ 5 річно. Просимо теж розрахуватися за всі отримані видання, в тім зокрема за книжку О. Горнового "СССР без маски" в англійській мові (\$ 10).

Апелюємо до Друзів бути далі активними в суспільно-громадському житті, даючи добрий приклад всім іншим. Пригадуємо про моральний обов'язок кожного з нас списати спогади з часів своєї участі в рядах УПА і взагалі у визвольній боротьбі, а також подати подрібніше свій життєпис, бо часто так трапляється, що по відході будь-кого з нас із цього світу, оставші друзі можуть мало що сказати про свого покійного Друга... Закликаємо ще раз вглянути у запитник, виготовлений другом Маром, який працює над матеріалами про дії УПА на Лемківщині і цілому Закерзонні та дати по можності якнайбільш вичерпні відповіді.

Кожний з нас має бути теж передплатником і читачем наших пресових видань, зокрема "Гомону України", "Шляху Перемоги" і "Визвольного Шляху" та ін. Це є додаткове обтяження для кожного з нас, але ж вояки завжди є і мають бути в перших рядах, щоб на них могли орієнтуватися інші.

5. Трохи веселого.

Відомий наш гуморист Ікер (Іван Керницький) у фейлетоні п. н. "Великий Рейд" ("Свобода", ч. 255, з 19.11.1977) передає заслуха-

ну ним розповідь маестра Михайла Черешньовського про зустріч одного з рейдуючих відділів УПА з американськими старшинами в Німеччині. Наші стрільці, в більшості зовсім обдерті в часі переходу через Карпати, на Словаччині поперебиралися в німецькі мундири, стягнені зі страхопудів, що їх словаки всюди порозставляли на своїх полях для відстрашування воробців.

“... Так у тих мундирах, позичених у страхопудів, підійшли ми до німецького кордону. Німці-пограничники як нас уздірили, то зразу повтікали, американці ж дивилися на нас як на циркусників. Пан магістер з Мюнхену, що був нам за перекладача, потім розповідав, що про нас говорили американські старшини, перед якими наша група склала зброю. Молодший лейтенант, подивившись на наші мавп'ячі строї, сказав старшому віком капітанові:

– Вони вперто твердять, що є бійцями якоїсь там Української Повстанської Армії... А що ж це в біса за армія, коли її вояки повдягалися як на маскараду?

А капітан взяв до рук мого автомата, блискучого та почищеного немов би до апелю і сказав тому лейтенантові:

– Ти ніколи не суди вояка з його одягу, а по його зброї. Якщо ці хлопці через три кордони перенесли так прекрасно збережену зброю, то вони справжні вояки, справжньої Армії!

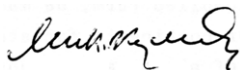
Засалютував і подав мені руку... Аякже!”

* * *

З НАДХОДЯЧИМ ПРАЗНИКОМ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІ НАШІ ВІДДІЛИ І ЇХНІ УПРАВИ ТА ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО З РОДИНАМИ, БАЖАЄМО ВСІМ У ДОБРОМУ ЗДОРОВ'Ю ПРОВЕСТИ РАДІСНІ СВЯТКОВІ ДНІ, З ДУМКОЮ ПРО УКРАЇНУ, УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД, НАШИХ РІДНИХ І БЛИЗЬКИХ У ПОНЕВОЛЕНІЙ, АЛЕ НЕСКОРЕНІЙ БАТЬКІВЩИНІ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМО ЙОГО!

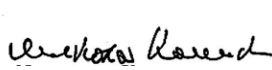
За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. вид. справ

Микола Кошик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 79–84.
Оригінал. Машинопис.

№ 45
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 11/43/1974–78

Торонто, 25 серпня 1978 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 11/43/1974–78

До
всіх відділів і членів
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ
ВП. Друг

Дорогі Друзі,

Ділимося з Друзями-упівцями, з членством ОУВФ та всією українською громадою сумною і болючою вісткою, що в четвер 24-го серпня 1978 року, в год. 4.30 ранку у шпиталі в Кітченер, Онтаріо, по довгій і важкій недужі упокоївся в Бозі на 57-ому році життя, наш член

св. п. ЯРОСЛАВ ГРИЦАЙ – “ЧОРНОТА”

Народжений 27 вересня 1921 року в с. Осердові Сокальського повіту в Україні. К. чотовий командир УПА-Захід під наказами к-ра Тараса Онишкевича – “Галайди”, а згодом к-ра “Богдана”-“Ореста”, був тричі ранений у боях: в Угнівщині, а в 1945 році важко поранений попав у полон, був суджений і вивезений на Далекий Схід. До Канади прибув у 1965 році разом з дружиною, зв’язковою УПА. працював деякий час у Торонті в друкарні “Гомону України”. Як член Товариства кол. вояків УПА в Канаді, брав активну участь у праці ОУВФ, незважаючи на дуже підірване здоров’я, зокрема сам з дружиною переводив грошові збірки на Коляду УПА. в останніх роках перебував у шпиталях в Лондоні, Торонті і Кітченері, де й закінчив так передчасно своє життя. Залишив незакінчені цікаві й талановито написані спогади з часів боротьби у рядах УПА та з перебування на Сибірі.

Покинув у глибокому горю вірну дружину Параню, дальшу родину за залізною заслоною та численних друзів по зброї.

Тіло Покійного перевезено до Торонта, до похоронного заведення Кардинала при вулиці Аннет, де в неділю і понеділок будуть відслужені Панахиди за спокій Його душі, а похорон відбудеться у вівторок, 29 серпня, о год. 9-ій рано з церкви Св. Миколая на цвинтар Парк Лавн. Тлінні останки Покійного Ярослава Грицяя-“Чорноти” спочиватимуть поруч могил Друзів по зброї: св. п. Івана Козака-Бориса, Володимира Марчука-Листка та Андрія Молиня-Мака. Склалося так, що саме тепер, у неділю 27 серпня, будуть посвячені вояцькі пам’ятники на могилах Друзів “Бориса” і “Мака”...

Горем опечаленій Дружині Покійного, пані ПАРАНІ і всій Родині, складаємо вислови найсердечнішого співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ’ЯТЬ!

Головна Управа

Замість квітів на могилу Друга ЯРОСЛАВА [ГРИЦАЯ]–ЧОРНОТИ проситься складати датки на Допомоговий Фонд УПА.

* * *

XIII-ий Загальний Збір членів Т-ва

Цим повідомляємо всі наші відділи і все наше членство, що згідно з рішенням Головної Управи з дня 24.8.78,

Тринадцятий Загальний Збір Членів Товариства к. в. УПА в Канаді відбудеться у суботу, 2-го грудня 1978 року в Торонті, у “Домі Просвіти” при віл. Батурст ч. 140. Початок – год. 1-ша по полудні.

Порядок нарад і дальші подробиці, зв’язані з Загальним Збором, будуть подані офіційно до відома всім членам бодай один місяць перед реченцем, згідно зі статутом товариства. Просимо вже приготовлятися до Збору.

Фінансові справи.

Як кожного року, висилаємо Дружам касовий звіт Головної Управи нашого Товариства за 1977 рік. Зведений звіт за рр. 1975–78 буде опрацьований перед нашим XIII-им Загальним Збором. У зв’язку з тим, закликаємо всі управи відділів вирівняти свої зобов’язання з рахунку членських вкладок (по \$ 5,00 річно) та розрахуватися повністю за всі отримані видання.

За втертим звичаєм окремо подамо тут Дружам вислід Коляди УПА 1977/78 року та порівняння з попереднім роком. Повне зведення за останні чотири роки буде подане Дружам перед Загальним Збором.

Коляда УПА

Ч. <u>Відділ (місцевість):</u>	1977/78:	1976/77:
1. Торонто.....	\$ 3190,00	\$ 3203,00
2. Едмонтон.....	750,00	500,00
3. Вінніпег.....	555,00	360,00
4. Монтреаль.....	400,00	400,00
5. Ошава.....	455,00	84,00
6. Ст. Кетеринс.....	342,00	222,00
7. Ніагара (Лейк і Фолс).....	124,00	111,00
8. Гамільтон.....	123,00	
9. Калґари.....		180,00
10. Ватерлю-Кітченер-Г'велф.....	97,00	61,00
11. Віндзор.....	75,00	75,00
12. Ріджайна.....		10,00
Разом:	\$ 6111,00	\$ 5206,00

Зі збільшенням жертвовности української громади на допомого-видавничий фонд УПА та дякуючи невтомній праці наших відділів і загалу членства, ми в останніх роках були спроможні посилити нашу допомогову акцію, зокрема для кол. вояків УПА і їхніх родин за залізною заслоною. Давніше ми висилали річно допомог на суму пересічно \$ 1000. За останні (не цілі) три роки ми видали на ту ціль майже \$ 6000, тобто річно по 2000. Віримо, що ця важлива ділянка нашої праці буде втримана і надалі на тій висоті.

“Літопис УПА”

Публікування серійних випусків “Літопису УПА” являється на сьогодні одним з найважливіших завдань колишніх вояків УПА на еміграції. Досі появилися перші томи “Літопису УПА” ч. 1 і 2 (серія “Волинь і Полісся”), в осінніх місяцях ц. р. буде розісланий том 3-ій (а приблизно в половині 1979 р. том 4-ий) зі серії “Чорний Ліс”. Дальші томи є в підготові. Безперебійна поява збірників “Літопис УПА” є і буде чи не найбільшим досягненням вояків УПА у вільному світі. Видавничий Комітет Літопису складається у рівних частинах з представників Об'єднання к. в. УПА в США і Канаді та Товариств к. в. УПА в США і в Канаді. Це видання є доволі коштовне. На сьогодні, кошт кожного випуску сягає суми \$ 10000 за друк і розсилку кни-

жок. (Тут слід відмітити, що праця членів Ред. Колегії є гонорова, безплатна). Передплати і дотеперішні скромні датки на видавничий фонд не в силі покрити цих видатків. Тому, поряд з вимогою видайного посилення акції за приєднання дальших соток постійних передплатників (тепер \$ 9,00 за один том) започатковується широка організована акція за придбання грошей на постійний Видавничий фонд Літопису. Головою збіркового комітету є інж. Степан Ґоляш-Мар у Чикаґо. Комунікати і заклики в цій справі будуть опубліковані незабаром у пресі і в обіжних листах до всіх наших клітин, а також будуть нав'язані контакти з іншими українськими інституціями, організаціями, чинниками. Перше повідомлення в цій справі було вже поміщене у "Вояцькій Ватрі" ч. 6/113 – гл. "Гомін України" ч. 33–34, з 16.8.78 п. н. "Відгукніться на Видавничий фонд Літопису УПА". Цей заклик ми гаряче повторяємо до всіх наших членів і прихильників у цьому обіжному листі.

Коли ми вже при "Літописі УПА", не можемо не відмітити з деяким здивуванням, що на Заклик з листопада 1977 р. до наших Пань у справі їхніх свідчень про участь українських жінок у боротьбі в рядах ОУН і УПА, для використання цього матеріалу в Літописі, не отримано досі ні одного відгуку. Пригадуємо ще раз цей обов'язок і поновлюємо заклик.

30-річчя "Гомону України"

Разом з цим нашим Обіжним листом висилаємо до всіх наших відділів і станиць по 1–2 примірники Обіжного листа ч. 1. Крайового Ювілейного Комітету ОУВФ для відзначення 30-річчя нашого заслуженого тижневика "Гомін України". Представником Товариства к. в. УПА в Канаді у цьому Комітеті є голова нашого Т-ва друг Микола Кулик. В згаданому обіжному листі Комітету є подані подрібні вказівки, що і як треба робити всім нам на місцях для гідного відзначення цієї небуденної річниці. Зокрема є подано, скільки нових передплатників можна і треба придбати для "Гомону України" на терені кожної місцевості та скільки придбати нових уділів по \$ 25 для нашої Видавничої Спілки. (Гляди теж текст цього листа в "Гомоні України" ч. 36, яке виходить з друку сьогодні, 25.8.78). Ми зі свого боку дуже наполегливо закликаємо Управи наших відділів і всі комітети ОУВФ для цієї цілі і якнайактивніше в них працювати. В цей спосіб ми не тільки виконаємо один із самозрозумілих наших громадських обов'язків у системі Українського Визвольного Фронту, але теж сплатимо бодай частково наш упівський довг вдячності супроти Видавництва, яке вже повних 22 роки публікує безплатно нашу сторінку "Вояцька Ватра". Досі появилося вже 113 чисел

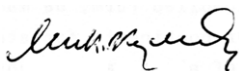
“В.[ояцької] Ватри”. В майбутньому можемо видавати не 3–4 числа на рік, як досі, але й кожного місяця, а бодай раз на два місяці.

При цій нагоді ще раз заохочуємо й закликаємо всіх Друзів списувати свої спогади з минулих днів боротьби та надсилати їх до поміщення у “В.[ояцькій] Ватрі”. За приклад ставимо д. П. Л. Сиротюка з Ванкуверу, якого цікаві і цінні “Повстанські спогади з Бойківщини” саме тепер друкуються у “Вояцькій Ватрі”.

* * *

ДРУЗИ! ВКЛЮЧАЙТЕСЯ В АКЦІЮ ОБОРОНИ ЛЕВКА ЛУК'ЯНЕНКА І ІНШИХ НАШИХ НЕСКОРЕНИХ БОРЦІВ У ПОНЕВОЛЕНІЙ, АЛЕ ПОСТІЙНО ВОЮЮЧІЙ УКРАЇНІ!

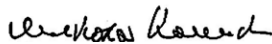
За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. вид. справ

Микола Кошик
секретар

* * *

Головна Управа Т-ва кол. вояків УПА в Канаді, Фін. Реф-ура

1. Покликати до життя місцеві або окружні ділові комітети з представників ОУВФ, до яких запросити визначніших і авторитетних осіб у кожній місцевості, як: священики, голови українських національних організацій, установ, товариств, КУК чи інші. Про створений комітет просимо негайно повідомити нас листовно або телефонічно, подаючи при тому склад комітету, адресу та число телефону. Для телефонічного зв'язку з Крайовим Комітетом просимо вживати таких телефонів: 366–9350 – ГУ ЛВУ і 368–3443 – “Гомін України”.

2. Тому, що ціллю ювілейних відзначень “ГУ” є не тільки підкреслити минуле, а зокрема наголошувати на майбутнє, у цьому ювілейному році ми мусимо приєднати 2000 нових передплатників і 500 нових уділовців видавництва. Тому кожний діловий комітет на місцях доложить усіх старань для цього, щоб це завдання виконати. Ваш комітет, місцевий чи окружний (зложений із усіх ОУВФ) повинен приєднати:

нових передплатників
уділовців (25,00)

3. Заохочувати виясненням наших членів та прихильників, зокрема самітних, щоб вони ставали меценатами і фундаторами нашого видавництва, жертвуючи чи записуючи частину свого маєтку, чим збудують собі незнищений пам'ятник.

4. Конечним є доложити всіх старань за більшою жертвністю на прес фонд, використовуючи різні, так родинні як і громадські нагоди.

5. Пов'язане з ювілейною датою появиться ЮВІЛЕЙНЕ ЧИСЛО "Гомону України", в якому повинні знайтися наші платні побажання (ОУВФ, установи, централі, товариства, підприємства та окремі подруги та друзі). Окремі цілі сторінки дораджуємо більшим нашим скупченням як Едмонтон, Ванкувер, Калґари, Ріджайна, Саскатун, Вінніпег, Тандер Бей, Судбури, Торонто, Монтреаль, Оттава, Ошава, Гамільтон, Ст. Кетеренс, Велланд, Лондон, Віндзор, Нью Йорк, Дітройт, Клівленд, Чікаґо, Рочестер і інші.

Для реалізації цих завдань пропонуємо:

а) Влаштувати бодай одну імпрезу, може бути: вечірка-бенкет, "жива газета", виставка видань "Г[омону] У[країни]" і інше. Безперечно, що все залежить від місцевих обставин і можливостей. Діловий комітет і усі ОУВФ та окремі друзі і подруги все готові, в міру можливостей, прийти Вам з порадою і допомогою.

б) У найближчому числі "Гомону України" появиться у цій справі Звернення Крайового Ювілейного Ділового Комітету.

в) будуть надруковані ювілейні відзнаки, як також Звернення комітету окремими летючками для всіх учасників імпрез, які можна буде одержати в нас у потрібній Вам кількості.

г) Постійно на сторінках газети будемо подавати усі інформації із перебігу нашої ювілейної кампанії. Списки ділових комітетів, дописи про перебіг імпрез, знімки тих подруг і друзів, які приєднують найменше 10 нових передплатників і 10 нових уділовців. Тут, зокрема, закликаємо наших подруг і друзів до змагу. За найкраще і найбільше приєднання нових передплатників і уділовців (понад 25) першуни одержуть повну збірку видань "ГУ" на протязі 30 років, а їхні знімки будуть поміщені в газеті.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 1-7.

Оригінал. Машинопис.

№ 46
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 12/44/1974–78

Торонто, 1 листопада 1978

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 12/44/1974–78

До
всіх відділів і всього членства
Т-ва кол. вояків УПА в Канаді

ДОРОГІ ДРУЗІ,

Цим повідомляємо Вас, що на підставі рішення Головної
Управи нашого Товариства з дня 24.8.1978 р. і згідно зі статутом
Т-ва, т. 8 а), –

ТРИНАДЦЯТИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА

відбудеться в суботу, 2 грудня 1978 року, о год. 12-ій в полудне в
“Домі Просвіти” при 140 Батурст Ст. у Торонті, з наступним поряд-
ком нарад:

1. Відкриття Загального Збору
2. Вибір президії
3. Прийняття порядку нарад
4. Привіти
5. Вибір комісій: верифікаційної, номінаційної і резолюційної
6. Відчитання і прийняття протоколу з 12-го загального збору
7. Звіти: Головної Управи, Контрольної Комісії і Товариського Суду
8. Дискусія над звітами
9. Уділення абсолюторії уступаючим керівним органам
10. Доповідь на актуальні військово-політичні теми
11. Вибір нових керівних органів Товариства
12. Ухвалення резолюцій
13. Різне
14. Закриття Загального збору.

Якщо на означену годину не являться всі управнені до участі в
Загальному зборі члени Товариства, Загальний збір розпочнеться
на одну годину пізніше (тобто о год. 1-ій по пол.), без уваги на чис-
ло членів.

При цьому пригадуємо, що згідно зі статутом, всі члени Т-ва є обов'язані брати участь у Заг. зборі. Якщо котрий член не в силі прибути особисто, він має передати на письмі своє уповноваження одному з учасників Заг. збору, щоб той заступав його в нарадах. Друзів, які заступатимуть на Заг. зборі свої відділи, просимо приготувати короткий письмовий звіт з праці відділу за останні чотири роки. Всіх Друзів закликаємо вирівняти членські вкладки (\$ 5,00 річно), розрахуватись за видання і т. п. Зараз по закритті Загального збору буде спільна вечеря для всіх учасників нарад в одному з українських ресторанів Торонта.

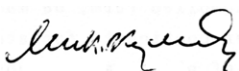
Обширніше звітномлення з праці нашого Товариства в рр. 1975–1978 буде розіслане всім після Загального збору.

Друзів-упівців, членів Т-ва к. в. УПА в Америці, Братства к. в. УПА в Європі та Станиці вояків УПА в Австралії щиро запрошуємо до участі в нашому 13-ому Загальному зборі.

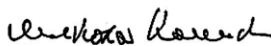
З дружнім вояцьким привітом

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Микола Кошик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 8–9.
Оригінал. Машинопис.

№ 47
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 13/45/1974–78

Торонто, 16 листопада 1978

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 13/45/1974–78

До
всіх відділів і всього членства
Т-ва кол. вояків УПА в Канаді

ДОРОГІ ДРУЗІ,

Цим останнім нашим Обіжним листом у біжучій каденції (1974–78), напередодні нашого XIII-го Загального Збору (2.12.1978) розпочинаємо офіційно нашу велику упівську збіркову акцію на ВИДАВНИЧИЙ ФОНД “ЛІТОПІСУ УПА”.

Про вагу і значення “Літопису УПА” було вже доволі говоріння і писання в останніх двох роках. Це наше загально-упівське серійне видання, що має зберегти для історії всю велич і славу, всю правду і честь славетної Української Повстанської Армії і разом з тим світлий образ героїчної збройної визвольної боротьби українського народу за своє життя і державну волю й незалежність, є на сьогодні нашим першочерговим завданням і має стати найсильнішим товчком-поштовхом до дальшої праці.

Для поширення і поглиблення праці видавництва потрібні грошові фонди. Їх маємо зібрати серед української патріотичної громади. Допоміжним у цій справі буде звернення-листівка п. н. “Вояки УПА звертаються до Вас за допомогою на Видавничий Фонд “Літопису УПА”. Про нашу роль і завдання в цій акції є мова у зверненні Головних Управ упівських організацій до всіх вояків УПА. Одне і друге звернення долучуємо до цього обіжника.

Додаємо відповідну кількість ЗБІРКОВИХ ЛИСТ.

До Вашого Відділу/Станиці висилаємо..... лист, пор. числа....

Закликаємо управи відділів/станиць в найкоротшому часі розглянути у себе і започаткувати збіркову акцію, користуючись отриманими збірковими листами і зверненням до українського громадянства. Поведімо справу так, щоб ні одна листа не була змарнована і щоб всі 20 рядків на листі були заповнені. Не задовольняймося дрібними датками кількох долярів. На велике діло треба більших пожертв. Приклад маємо дати ми, вояки УПА, датками не менши-

ми від суми нашого денного заробітку. Також з каси відділу/станції треба дати на ту ціль від 250 до 500 доларів, ставлячи цю суму на початку листи.

Очікуємо перших добрих результатів вже на нашому Загальному Зборі в дні 2 грудня 1978 року.

Щастя нам, Боже!

З дружнім привітом

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
фін. реф.

Микола Кошик
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 10–11.
Оригінал. Машинопис.

* * *

ВОЯКИ УПА ЗВЕРТАЮТЬСЯ ДО ВАС ЗА ДОПОМОГОЮ
НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД “ЛІТОПISУ УПА”

ЛІТОПIS
УКРАЇНСЬКОТ
ПОВСТАНСЬКОТ
АРМІТ

Колишні вояки УПА, зорганізовані в Об'єднанні та Товариствах колишніх вояків УПА, створили спільне видавництво “Літопис УПА”. Його завдання: видавати документи, матеріали, підпільні видання, мемуари і наукові праці до історії УПА. Вони появляються в серійних книжкових публікаціях “Літопис Української Повстанської Армії”.

Українська Повстанська Армія (УПА) – це загальнонаціональна армія українського народу, яка діяла під керівництвом УГВР і при співдії ОУН та збройного підпілля. Досі видано засобами самих вояків УПА два томи під

назвою Волинь і Полісся і один том – Чорний Ліс. Перевидано теж першу книгу Волині і Полісся, наклад якої вичерпався. Тепер друкується друга книга Чорного Лісу, про дії УПА в Станиславщині. Підготовляється до друку третя книга Волині й Полісся за німецької окупації і німецькі документи до історії УПА, яких буде два або й три томи. Німецькі документи опрацьовує історик д-р Тарас Гунчак, професор Рутгерського університету.

Видавництво потребує більших фінансових засобів передусім на видання німецьких документів, які появляться в німецькій мові. Їх не купить багато українських читачів. Проте їх видати треба, бо вони – важливий причинок до історії УПА й вони потрібні науковцям, дослідникам, бібліотекам та науковим установам. Потрібно теж більше готівки, щоб забезпечити безперебійну появу “Літопису УПА”, покращити технічний рівень видань, уможливити працю в архівах тощо.

Тому звертаємося з гарячим закликом до українського громадянства і до українських установ – допомогти нам у виданні документів і матеріалів до історії УПА.

Зберегти й задокументувати боротьбу українського народу за волю України – це обов’язок кожного українця.

Віriamo в щедрість української патріотичної громади, знаємо, що вона розуміє важливість і доцільність документації до історії УПА. Тож ми переконані, що кожний українець зложить щедрю пожертву на “Літопис Української Повстанської Армії”.

Між українцями теж немало заможних осіб і установ, які можуть зложити більші пожертви, стати фундаторами цілих томів. Меценати, що зложать 10 тисяч доларів, будуть подані в даних томах, як їх фундатори. Жертводавці менших сум будуть оголошені в Бюлетені видавництва або в українській пресі.

Якщо бажаєте перевести збірку на “Літопис УПА”, просимо звернутися до Адміністрації за збірковими листами.

Видавництво “Літопис УПА”

LITOPYS U.P.A. c/o Kiev Printers Ltd.

2466 Dundas Street West, Toronto, Ontario, M6P 1W9, CANADA

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В ЗСА і КАНАДІ
ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА ім. ген. РОМАНА ШУХЕВИЧА
в ЗСА і в КАНАДІ

М. жовтень 1978 р.

ДОРОГІ ДРУЗІ, ВОЯКИ УПА!

Як вам відомо, колишні вояки УПА об'єдналися, щоб спільними силами видавати документи, підпільні видання, матеріали, спомини й наукові праці до історії Української Повстанської Армії. "ЛІТОПИС УПА" – це наше спільне, серійне книжкове видання, що стане тривалою пам'яткою для цілих поколінь.

Головні Управи Об'єднання і Товариств колишніх вояків УПА дали добрий початок, створили Видавничий Комітет, вложили закладовий капітал та видали вже три томи "Літопису УПА".

Перед нами ще велика праця, бо цілість "Літопису УПА" може дійти до 15 томів або й більше. М. ін. заплановано і вже реалізується видання трьох томів німецьких документів про дії УПА.

Видання всіх доступних матеріалів до історії УПА – це обов'язок кожного з нас.

На ВИДАВНИЧІ ЦІЛІ ТРЕБА ФОНДІВ! Спільними силами досягнемо бажану мету.

Головні Управи Товариств і Об'єднання кол. вояків УПА проголошують ЗБІРКУ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД "ЛІТОПИСУ УПА" серед українського громадянства.

Місяці ЛИСТОПАД і ГРУДЕНЬ 1978 та СІЧЕНЬ 1979 р. – це час нашої збірки. Ми віримо в щедрість і розуміння української патріотичної громади. До неї треба піти зі збірковими листами. Не проминати нікого. Маймо відвагу витягнути руку до кожного українця та просити допомоги. Велике діло вимагає посвяти та праці. Приклад жертвості дають самі вояки УПА.

Головні Управи зобов'язують свої відділи та станиці вплатити від 250 до 500 доларів на "Літопис УПА". Працюючі вояки УПА вплачують одноденний заробіток, вояки-емерити \$ 20 і більше.

Збірку переводити пляново. Відвідуємо фінансові установи, організації, купців, професіоналістів, підприємства та широку громаду.

Під час збірки приєднуємо нових передплатників “Літопису УПА”.

Шукаємо за ФУНДАТОРАМИ поодиноких томів “Літопису УПА”. Фундатори оплачують видання цілого тому, вплачуючи 10 тисяч доларів. Фундаторами можуть бути поодинокі особи, групи осіб чи установи.

Списки жертводавців будуть поміщуватися як додатки до поодиноких томів та в окремих Бюлетенях Видавництва “Літопису УПА”.

Контролю переводять Головні Управи.

Дорогі Друзі!

Ми взялися за велике діло. Віримо, що спільними силами допоможемо морально та фінансово нашому Видавництву збудувати тривалу базу для повного видання “ЛІТОПІСУ УПА”.

Остаємось з дружнім привітом

За Головну Управу Об'єднання к. вояків УПА в ЗСА і Канаді:

Я. Струтинський – голова

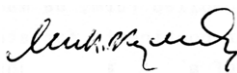

М. Ріпецька – секретар

За Головні Управи Товариств к. вояків УПА в ЗСА і в Канаді:

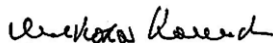
М. Ковальчин – голова

М. Кулик – голова

Б. Ковалик – секретар

М. Кошик – секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 12–16.
Оригінал. Машинопис.

№ 48
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 1/46/1978–81

Торонто, 5 грудня 1978 року

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 1/46/1978–81

До
всіх Відділів і Станиць
та всього членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ
ВП. Друг

Дорогі Друзі,

За нами XIII-ий Загальний Збір нашого Товариства, за нами 27 літ організованого існування і праці. Звідомлення з перебігу і вислідів нашого Загального Збору та ухвалені ним резолюції подані як прилога до цього обіжного листа. Тут хочемо відмітити, що не всі наші відділи і члени виявили належне заінтересування нашим Загальним збором, бо не всі відділи надіслали свої звіти з праці і не всі члени, які не могли прибути особисто на Загальний збір, надіслали свої уповноваження для своїх заступників. Подібне розчарування ми відчули були рік тому, після розсилки обіжного листа ч. 10 в листопаді 1977 року, в справі спогадів про участь українського жіноцтва у підпільній боротьбі ОУН і УПА, для використання їх у “Літописі УПА” і ін. На згаданий заклик ми не отримали ніякого відгуку... Хочемо вірити, що в майбутньому подібні занедбання не будуть повторюватися.

Для інформації загалу нашого членства подаємо нижче короткий перегляд того, як ми виглядали і що ми зробили в останніх чотирьох роках.

З праці нашого Товариства в 1974–78 рр.

В дні XII-го Загального збору 14.12.1974 року, наше Товариство нараховувало 64 членів. Впродовж чотирьох років відійшли від нас у вічність 4 члени (гл. звідомлення з XIII Заг. збору), вибуло 2-ох, прибув 1 (д. Микола Фецуляк-Копитко в Едмонтоні). Стан наших відділів і станиць на сьогодні такий: Торонто – 18, Едмонтон – 14, Монреаль – 9, Вінніпег – 4, Ошава – 3, розкинені по різних станицях – 11, разом 59.

В минулій каденції Головна Управа мала 6 засідань. Листів отримано 494, вислано 772, в тім обіжних листів 13. “Вояцької Ватри” появилось дальших 21 чис[ло], від пор. числа 96 до 116, в змісті яких м. ін. закінчено цикл спогадів І. П. Вуса “В лісах Любачівщини”, розпочато цикл спогадів П. Л. Сиротюка “Повстанські спогади з Бойківщини”, подано спогад В. Рена-Бойковича “Голляндці і УПА” та низку інших спогадів і матеріалів. В минулій каденції наші Товариства в Канаді і в ЗСА видали книжку упівця-поета Василя Лагодюка-Хмеля “Українське Полісся”, розповсюдили книжку споминів Д. Грицька-Цяпки з Австралії “Ліс горить” і перекладену на англійську мову працю упівського публіциста О. Дякова-Горнового “Ідея і Чин” (“ЮССР анмаскд”). В грудні 1976 року Т-ва к. в. УПА в ЗСА і Канаді приступили з вкладом \$ 14 тисяч до видавничої спілки “Літопис УПА”, що публікує серійні книжкові випуски для утривалення історії Української Повстанської Армії і взагалі визвольної збройної боротьби українського народу. Спілка вже легально оформлена. Спільний Видавничий Комітет (по 11 представників від Об’єднання і від Товариств к. вояків УПА в Америці і в Канаді) працює інтензивно, вже видано друком перші три томи, дальші є в підготові. Також започатковано широко заплановану збіркову акцію для придбання постійного Видавничого фонду “Літопису УПА”.

На суспільно-громадському відтинку наше Товариство тісно співпрацювало з усіма ОУВФ в Канаді й Америці, будучи теж активними у системі СКВУ, в тім зокрема на відтинку акцій оборони воїнів УПА й ОУН у московському полоні та інших українських політичних в’язнів. Добре працювала референтура допомогою: в минулій каденції вислано допомог друзям-упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною на суму \$10428, разом 169 грошових посилок-допомог на 78 різних адрес, також вислано 33 одягові пачки, в тім 29 до Польщі і 4 до Бразилії. За 27 років існування нашого Т-ва ми видали з каси нашого Т-ва на допомоги суму понад 34800 доларів, що дає пересічно \$ 1300 на кожний рік (в останній каденції пересічно \$2600 річно). Гроші на цю необхідну корисну допомогуву акцію, як рівнож на видавничий фонд УПА, давала і дає українська патріотична громада в часі Коляди УПА, переводженої щорічно нашими членами, а також через принагідні датки і рівнож дотації ми отримали на ту ціль \$22114, в тім з Коляди УПА \$20180; в цій сумі є такі впливи від наших відділів і станиць:

Торонто	10869,00,	Едмонтон	1705,00,	Монтреаль	1600,00,
Вінніпег	1575,00,	Ст. Кетеринс	846,00,	Ошава	825,00,
Ніяґара	504,00,	Калґари	395,00,	Гамільтон	374,00,
Лондон і ок.	360,00,	Віндзор	325,00,	Кітченер і ок.	322,00,
Ріджайна	215,00.				

Всім Дружам, що переводили збірки, щиро сердечно дякуємо.

Коляда УПА 1978/79

До цього Обіжного листа додаємо збіркові листи нашої Коляди на традиційну збірку на видавничий і допомоговий фонд нашого Т-ва. Ми свідомі того, що в цьому різдвяному сезоні справа збірки дещо утруднена і скомплікована ще й іншими збірками, втім на Видавничий фонд "Літопису УПА", про що була мова в нашому Обіжному листі ч 13/45. Однак ми впевнені, що Друзі дадуть собі раду, поширюючи збірку на більші круги української патріотичної громади і продовжуючи, в потребі, час збіркової акції на місяць січень і лютий 1979 року. Гаряче закликаємо всіх Друзів до збільшеного зусилля по цій лінії.

В прилозі висилаємо теж наше фінансове зведення за роки 1975–1978.

* * *

Дорогі Друзі! З днем 2-го грудня 1978 р. ми розпочали чергову нашу ділову 3-річну каденцію і вступили у 28-ий рік нашої організованої праці. Не заведім надій наших нескорених братів і сестер в Україні. Даймо з себе все, на що нас стати, згідно з нашою національною і вояцькою честю і совістю.

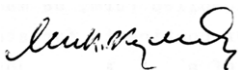
* * *

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ГОСПОДНЬОГО І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО НАШИХ ЧЛЕНІВ З РОДИНАМИ. ЄДНАЄМОСЯ ДУХОМ З НАШИМИ НЕЗАБУТНИМИ ДРУЗЬЯМИ ПІД ВАЖКИМ МОСКОВСЬКИМ ЯРМОМ І В РОЗСІЯННІ ПО СВІТІ.

БАЖАЄМО ВСІМ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ СПРАВИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

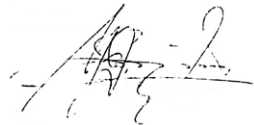
За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації і видань

Василь Дідюк
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 17–19.
Оригінал. Машинопис.

* * *

В “Різному” забирали слово, вітаючи новообрану Головну Управу, висловлюючи цінні думки стосовно її завдань і дальшої праці, д-р Р. Малащук, ред. І. Дмитрів, Б. Мороз, д-р А. Бедрій, П. Мицак, М. Федак та інші. Окремо порушено справу спільного упівського видання “Літопис УПА” та дальших розмов про створення єдиної упівської комбатантської організації.

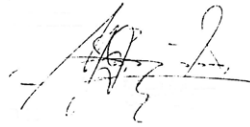
По заключному слові голови Загального збору Б. Мороза, який перевів наради справді взірцево, та новообраного голови Т-ва Миколи Кулика, Загальний збір закінчено о год. 6.20 вечером відспіванням “Не пора”.

По Загальному зборі відбулася в тій же залі спільна вечеря при участі 35 часників нарад – членів, делегатів і представників організацій, яка пройшла в милій дружній атмосфері. В часі вечері зібрано підписи всіх присутніх, на картці з привітанням для голови відділу Т-ва к. в. УПА в Монреалі – друга Андрія Дольницького, який лежить хворий у шпиталі, з побажанням швидкого повороту до здоров’я.

За Президію Заг. Збору:

Богдан Мороз
голова

Василь Дідюк
секретар

* * *

РЕЗОЛЮЦІЇ

XIII-ого Загального Збору Т-ва к. в. УПА в Канаді
Торонто, 2.12.1978 року

1. Тринадцятий Загальний збір Товариства колишніх вояків УПА в Канаді відбувається в році, в якому проминуло 36 літ постанов Української Повстанської Армії та 27 літ від заснування Товариства, в році, в якому українська спільнота відзначає 60-річчя проголошення в Києві незалежної української держави і 60-річчя Листопадового Чину у Львові, а одночасно вшановує 40-ву річницю загибелі основоположника УВО і першого голови Проводу ОУН –

сл. п. полк. Євгена Коновальця, в достойній жалобі пригадує жахиття голодової облоги України Москвою 45 літ тому, та з почуттям рішености, продовжувати боротьбу з ворогом-наїздником до переможного кінця, згадує 35-річчя з того дня, коли з ініціятиви голови УГВР і Головного Командира УПА Романа Шухевича-Чупринки в лісах Воюючої України був створений єдиний фронт усіх поневолених народів Сходу Європи і Азії під ідейним проводом України, який ляг в основу сьогоденного Антибольшевицького Бльоку Народів (АБН). Загальний Збір заявляє свою непохитну вірність найвищим ідеям і дороговказам, зв'язаним з тими історичними формаціями, постатями, подіями і датами, та готовність трудитися і боротися далі за здобуття і закріплення державної волі українського народу.

2. Загальний збір гаряче вітає незламний український народ і його передових нескорених борців в Україні і на всьому просторі московсько-большевицької тюрми народів, вітає друзів по зброї й ідеї – колишніх вояків УПА і їхні організації в Канаді, ЗСА, Європі й Австралії; вітає ієрархів українських Церков, Голову Проводу ОУН Ярослава Стецька, Президію СУВФ, українські національні установи, суспільно-громадські, політичні, комбатантські і молодечі організації у діаспорі, та гаряче бажає усій українській національній спільноті – спільним жертвним трудом, посвятою і боротьбою досягнути нашу найвищу мету – Українську Самостійну Соборну Державу.

3. Роблячи оцінку актуального стану міжнародної ситуації і української справи у світі, Загальний збір стверджує, що вже настало доволі виразне зарисовування двох протиставлених таборів та наближення моменту їх неминучого збройного удару. Сталося це внаслідок плянового і брутального посягання Москвою по геґемонію у світі та цинічного топтання нею ж підписаних міжнародних зобов'язань, що йде в парі з небувалим досі збільшенням її озброєння та захоплювання нею стратегічно важливих баз і територій на всіх континентах. Зростаюче занепокоєння всіх загрожених московсько-советською експансією народів призвело до замирення між азійськими великопотугами – Японією і Китаєм. Загроза вибуху третьої світової війни і можливість застосування обидвома сторонами ядерної зброї стає все більш реальною.

4. Готуючись до вирішального удару для остаточного завоювання цілої земної кулі, шовіністичні московські ватажки продовжують безупинний наступ на поневолені народи в СССР, застосовуючи все більш брутальні і перфідні засоби терору й етноциду для цілковитого зламання всіх виявів спротиву, для чим швидшого

осягнення повної асиміляції й русифікації підневільного населення у формі “єдиного советського народу”. Найжорстокіший натиск є спрямований на українську націю, яку Москва вважає найбільшою загрозою для своїх божевільних плянів. Пов’язаність загарбницьких плянів Москви у світовому масштабі з найжорстокішим терором всередині СРСР вказує на фатальну приреченість цієї останньої колоніальної імперії на неминучу загибель, від якої вона хоче рятуватися ризиковим ударом на решту вільного світу.

5. Загальний збір високо оцінює подивугідну відпорність українського народу на всі злочинні дії ворога-гнобителя, задокументовану незламною невгнутою поставою покоління Нескорених, в тім зокрема членів Української Гельсінської Групи й особливо Левка Лук’яненка – героя 1978 року. Приєднуючись до загальної української акції у вільному світі на захист усіх українських політ’язнів у СРСР, в тім зокрема за звільнення з чвертьвікового полону воїнів УПА й підпільників ОУН, Загальний збір гаряче вітає заходи керівних українських чинників у вільному світі до консолідування українських сил з метою зустрінути великі назріваючі події єдиним фронтом, спрямованим на боротьбу з Москвою, за розвал московської тюрми народів і людей, та побудову на її руїнах Української Самостійної Соборної Держави і інших національних суверенних держав; зокрема вітає наближення між ОУН (р) та ДЦ УНРади.

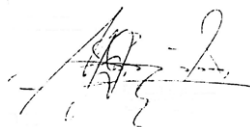
6. Загальний збір вивололює щире задоволення фактом створення загально-упівської видавничої спілки “Літопис УПА” і випуску перших трьох томів цього серійного видання, завданням якого є збирати, науково опрацьовувати й утривалювати для історії славетні дії Української Повстанської Армії і взагалі визвольної збройної боротьби українського народу під проводом ОУН–УПА–УГВР в роках 1941–1952 і наступних. Це завдання слід уважати одним із найважливіших у нашій теперішній праці. Загальний збір закликає всі відділи і все членство товариства к. в. УПА в Канаді включитись якнайбільш активно у збіркову акцію для придбання і постійного збільшування Видавничого Фонду “Літопису УПА” для поширення і поглиблення наукових студій і дальшого безперебійного виконання великих видавничих плянів по тій лінії. Загальний збір висловлює своє переконання, що започаткована співпраця над “Літописом” причиниться до дальшого закріплення дружніх взаємин між колишніми друзями і спільної роботи. Тому рекомендує продовжувати розпочаті переговори, з метою довести до поєднання всіх колишніх вояків УПА в одній комбатантській організації.

Загальний збір закликає всіх членів Товариства к. в. УПА в Канаді не послаблювати, а скріплювати свою здисциплінованість і жертовну працю на користь українській визвольній справі, в постійній готовності на поклик Воюючої України.

За Президію Заг. збору:

Б. Мороз
голова

В. Дідюк
секретар

За згідність:

В. Макар
голова Резолюційної комісії і пресовий
референт Т-ва к. в. УПА в Канаді

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 20–22.
Оригінал. Машинопис.

№ 49
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 2/47/1978–81

Торонто, 14 березня 1979 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 2/47/1978–81

До
всіх Відділів і Станиць
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ
ВП. Друг

Дорогі Друзі,

Різдвяний час за нами. Ця пора року особливо помітна в нашій загально-громадській праці посиленими збірками на різні національні і громадські цілі. Тих збірок буває й забагато на один час і на тих самих патріотів жертводавців. Люди нарікають, але дають, і це явище, яке повторяється з року на рік, стало вже притаманним для нас усіх.

Члени Товариства к. вояків УПА мають може більше навантажень у тому часі, як інші наші громадські активісти. Крім участі у збірках і датках на такі цілі, як ВФ, ФОУ, пресфонди різних наших тижневиків, традиційна коляда інших ОУВФ тощо, вони ще мають на своїх плечах збірку упівської Коляди на видавничий і допомоговий фонд нашого Товариства. На додаток, винятково у цьому різдвяному сезоні прийшла ще одна велика збіркова акція на Видавничий Фонд "ЛІТОПІСУ УПА". Було над чим пожуритися і понегодувати.

Коляда на видавничий і допомоговий фонд нашого Товариства цього року увінчалася, як і можна було того сподіватися, з непоганим успіхом. У хвилині писання цього обіжника ще не всі відділи і друзі розраховалися з Коляди. Але вже зібрана неповна Коляда виявляє гарні цифри. Ось вони: Торонто \$ 3454,00, Монреаль 589,00, Вінніпег 545,00, Ошава 359,00, Ст. Кетеринс 315,00, Калґарі 150,00, Вотерлю – Кітченер 118,00, Ніяґара-он-де-Лейк 62,00, разом \$ 5592,00. Ще очікуємо вислідів Коляди УПА з 3–4 місцевостей і ми впевнені, що цьогорічна повна сума перевищить минулорічні у висоті \$ 6111,00.

Повний вислід Коляди опублікуємо в “Гомоні України” на нашій сторінці “Вояцька Ватра”. Просимо слідкувати за списками і в потребі звертати увагу на можливі допущені помилки.

Допомоги. Передсвятковий і різдвяний час це рівнож догідна пора на посилену висилку грошових допомог для наших Друзів-упівців і їхніх родин за залізною заслоною. Як Друзі бачили з фінансових звітів за кожний рік, суми допомог, висиланих з головної каси нашого Товариства, є великі. Число осіб, яким висилається чи передається допомоги, сягає числа 80, а коли брати до уваги також посилки з наших відділів, то ця цифра сягне 100. Ми всі здаємо собі справу з того, що це крапля в морі потреб, бо потребуючих допомоги друзів за залізною заслоною є тисячі. Зачуваємо, що тут і там є докори і нарікання, мовляв, дуже багато друзів за залізною заслоною взагалі не отримують ніякої допомоги. На це можемо тільки відповісти: Дайте нам точні адреси тих, кого ви знаєте, як потребуючих допомоги, і ми ту допомогу таки через вас самих радо подамо. Якщо цього досі не зробили, то майте відвагу взяти теж на себе вину за покривджених друзів у ворожому ярмі. Це не є подружньому – перекидати власне занедбання на Головну Управу Товариства і подавати це як аргумент на виправдання свого небажання бути активним членом Товариства і взагалі української громади. До цієї справи ще повернемося.

Видавничий Фонд “ЛІТОПISУ УПА”.

Про цю справу була вже багато разів мова в наших обіжниках, у “Вояцькій Ватрі” і на нашому останньому XIII-ому Загальному Зборі у грудні 1978 року. Цілістю цієї великої і важливої акції керує наш друг інж. Степан Голяш у Чикаго. До всіх наших відділів були своєчасно розіслані збіркові листи і інструкція щодо збірки. Але, на жаль, не всі друзі взялися з ентузіазмом за це діло. Деякі обмежилися до складення власного датку і з тим відіслали листу, а в кращому випадку заповнили лиш пару рядків листи. Не так була запланована ця збірка. Гроші на Видавничий Фонд “Літопису УПА” має дати широка українська громада, а друзі упівці мають бути мотором усієї збіркової акції, як рівнож світити прикладом у щедрості датків. Друзі в ЗСА задумують закінчити збірку з кінцем березня ц. р. Тому що Канада відстала у цій акції, вважаємо, що ми тут мусимо її тепер посилити і закінчити щойно у місяці квітні, на Великдень.

Зокрема треба звернути увагу на всі наші організації, кредитові установи і підприємства, які, можливо, ще не зложили ніякого датку на ту ціль. Їм усім треба вислати або передати окреме прохання на письмі. Зразок такого листа висилаємо Вам разом з цим

обіжником; додаємо рівнож друковане звернення від Видавництва "Літопису УПА" як прилогу до згаданих листів. Просимо в потребі помножити собі на місці копії листа і звернення-листівки, зіраксовим [ксероксовим] способом. Де є станиця Об'єднання к. в. УПА, там треба цю збіркову акцію переводити у порозумінні і в співпраці з ними. В цій акції не можемо поминути ні одного товариства, організації, установи, підприємства у даній місцевості й околиці.

Висилаємо Вам рівнож копії обіжного листа в тій справі до всіх вояків УПА, розсиланого нашими друзями упівцями в ЗСА. Апелюємо до всіх – прочитати уважно це звернення, не тільки очима, але й усею свідомістю і совістю і відповідно до того поступити.

Віriamo, що ми всі, наше Товариство як цілість і всі друзі зокрема, є ще в силі виконати з честю взяті на себе зобов'язання.

Разом з цим нашим письмом висилаємо до відділів по одному примірнику Обіжника Президії СУВФ ч. 31 для інформації і принагідного використання.

* * *

Дорогі Друзі!

В часі Великого Посту, який символізує і пригадує нам не тільки Христові страждання майже дві тисячі літ тому, але й сучасне важке положення українського народу під жорстоким московсько-большевицьким ярмом, КРІПІМСЯ ВІРОЮ У НЕДАЛЕКИЙ ПРИХІД СВІТЛОГО ПРАЗНИКА ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ І НАДІЄЮ НА НЕМИНУЧИЙ ПРИХІД УКРАЇНСЬКОГО ВЕЛИКОДНЯ.

В ТІЙ ВІРІ І НАДІЇ – СЕРЕДЧНО ВІТАЄМО ВАС І ВАШІ РОДИНИ ТА БАЖАЄМО ВСІМ У ЩАСТІ І ЗДОРОВ'І, РАЗОМ З ЦІЛИМ НАШИМ НЕСКОРЕНИМ НАРОДОМ, ІТИ НА ЗУСТРІЧ СВІТЛОМУ ПРАЗНИКОВІ І СЛАВИТИ БОГА СКРІПЛЕНОЮ ПРАЦЕЮ, ЖЕРТОВНІСТЮ, ПОСВЯТОЮ І ВЗАЄМНОЮ ЛЮБОВ'Ю.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації і видань

Василь Дідюк
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 23–25.
Оригінал. Машинопис.

№ 50
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/49/1979/8–81

Торонто, 25 квітня 1979 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/49/1979/8–81

До
всіх Відділів і Станиць
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ:
ВП. Друг

Дорогі Друзі,

Перший етап нашої великої загальної упівської акції – грошові збірки на Видавничий Фонд “Літопису УПА” добігає кінця. Формально, ця наша збірка закінчується з днем 30 квітня 1979 року. Пора приступити до зроблення підсумків і виготовлення загального звіту.

Про вагу і значення цієї нашої акції не будемо тут повторюватися. Все, що потрібно було написати чи сказати, щоб воно дійшло до свідомости, до почувань і совісти всіх друзів-упівців і всієї української патріотичної громади, вже було багато разів сказане. Пора тепер на холодний обрахунок і на ствердження, ЩО ми на ділі зробили і що досягнули. Після обліку зробимо теж потрібні висновки.

Під кінець травня ц. р. відбудеться у Торонті чергове пленарне засідання Видавничого Комітету “Літопису УПА”, на якому треба буде скласти по можності якнайповніший звіт. За цілість акції буде звітувати голова Збіркового Комітету – наш неструджений друг інж. Степан Голяш-Мар з Чікаґа. Його останнє звернення до всіх друзів-збірщиків з 13.4.1979 долучуємо до цього нашого обіжного листа.

Частина наших відділів і друзів вже частково розчислилася зі збірки, пересилаючи збіркові листи і зібрані гроші або до нашої канцелярії або на адресу Видавництва при 2466 Дандес Стріт Вест у Торонті. Як досі, найкраще вив’язався і розрахувався зі збірки наш відділ в Едмонтоні, де цієї справою займався друг Осип Кокіль і ін.

Незалежно від того, чи і куди були вислані часткові розчислення зі збірки, цим листом звертаємося до всіх управ наших відділів / станиць і до окремих друзів з формальним дорученням і прохан-

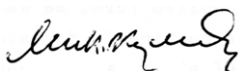
ням – зробити докладний звіт з переведеної збірки, користуючись окремою залученою схемою. Висилаємо по два примірники звітового формуляра, з яких один заповнений просимо переслати до нас (на 140 Батурст Ст.), а копію затримати в себе.

Звіт просимо надіслати не пізніше 15 травня 1979 р. Деякі (незаповнені) збіркові листи можна евент.[уально] ще затримати і використати до решти, а нам подати стан зібраних грошей на день 15.5.1979 р.

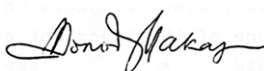
Ще раз просимо і закликаємо використати ці останні 2–3 тижні на додаткове зусилля, щоб висліди акції на Вашому терені виглядали якнайбільш задовільно. Пригадуємо, що списки жертводавців будуть опубліковані в окремому бюлетені, що буде розісланий з 4-им або 5-им томом “Літопису УПА”.

З дружнім вояцьким привітом

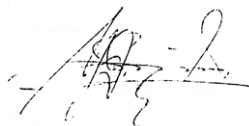
За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації і видань

Василь Дідюк
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 26–27.
Оригінал. Машинопис.

* * *

Т-во к. в. УПА в Канаді

Відділ/ Станиця

В.....

..... 1979 р.

ЗВІТ

з переведення збіркової акції на
Видавничий Фонд "ЛІТОПISУ УПА"
за станом на день 15.5.1979.

1. Хто з рамени нашого Т-ва керував збіркою у Вашій місцевості:
2. Подати прізвища збірщиків, порядкові числа їхніх збіркових лист і зібрані суми:
3. Чи всі члени-упівці склали даток у пропонованій сумі (1-денного заробітку)? Подати прізвища і суми згідно причину відмови.
4. Яку суму жертвовано з каси Відділу/Станиці?
5. Чи крім членів нашого Т-ва займалися збіркою також інші особи? Подати їхні прізвища і з якої організації чи т-ва.
6. Чи розіслано до місцевих організацій (інституцій) підприємств письма з проханням про даток? Які товариства відгукнулись своїм датком?
7. Куди Ви вже вислали збіркові листи і гроші?
8. Подайте загальне число осіб у Вашій місцевості, які жертвували на Видавничий Фонд "Літопису УПА" і на яку загальну суму?
9. Скільки осіб і товариств відмовились від зложення датку і чим аргументували відмову? Котрі т-ва знехтували письмове прохання?
10. Чи при нагоді збірки придбано нових передплатників "Літопису УПА"? подати їх число://Чи взагалі не заторкувано цього питання?
11. Ваші зауваження і пропозиції стосовно збірки, важливіші голо- си серед громади, перспективи на майбутнє тощо:
12. Інше:

(В потребі просимо подавати ширші відповіді на окремому аркушику)

За згідність:

(підписує голова або касир чи секретар, згл. збірщик)

* * *

* * *

Чикаго, 13 квітня 1979 р.

ДО ВСІХ ДРУЗІВ –
ЗБІРЩИКІВ НА ВИДАВНИЧИ ФОНД
“ЛІТОПISУ УПА”

Догорі Друзі!

На прохання ГОЛОВНИХ УПРАВ Т-в кол. Вояків УПА в ЗСА і Канаді ПРОДОВЖУЄМО НАШУ ЗБІРКОВУ КАМПАНІЮ ЩЕ НА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1979 р.

Просимо УПРАВИ СТАНИЦЬ, ВІДДІЛІВ та ДЕЛЕГАТУР припильнувати слідуєчих справ:

Перевірити, чи КОЖНИЙ ВОЯК УПА зложив свій щедрий даток на свою ІСТОРІЮ УПА. Ми, ВОЯКИ, мусимо служити прикладом для всіх громадян.

Кожний ВІДДІЛ і СТАНИЦЯ дають від себе окремий даток, як організована клітина.

Звернутись із проханням до місцевих ОРГАНІЗАЦІЙ і УСТАНОВ, щоб вони жертвували на Видавничий Фонд “ЛІТОПISУ УПА”. Відповідні взірці листів були вислані до всіх.

Піти ще раз поміж місцеву ГРОМАДУ ТА ПРОСИТИ ПОМОЧІ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД “ЛІТОПISУ УПА”.

До 15-го травня 1979 р. УПРАВИ СТАНИЦЬ ТА ВІДДІЛІВ збирають всі збіркові листи та гроші й відсилають до своїх ГОЛОВНИХ УПРАВ.

Головні УПРАВИ роблять ЗІСТАВЛЕННЯ ІЗ ЗБІРКИ на підставі одержаних лист та передають до ЗБІРКОВОГО КОМІТЕТУ, який переводить остаточну КОНТРОЛІЮ та подає до відома ГОЛОВНИМ УПРАВАМ та ВИДАВНИЦТВУ кінцеві підсумки ЦІЛОЇ ЗБІРКОВОЇ АКЦІЇ.

* * *

Дорогі Друзі!

Допоможімо нашій рідній справі! Доложимо ще всіх зусиль, щоб збіркова акція на видання НАШОЇ ІСТОРІЇ УПА була успішною. Пам'ятаймо, що ми творили окрему добу змагань за волю України, яка мусить бути показана в правдивих красках своїм і чужим.

Повне видання “ЛІТОПISУ УПА” у 15-ти томах – ЦЕ БУДЕ НАША ГОРДІСТЬ І СПОВНЕННЯ ОBOB’ЯЗКУ СУПРОТИ ВПАВШИХ ДРУЗІВ ТА РІДНОГО НАРОДУ, що був з нами співтворцем доконаних ЧИНІВ.

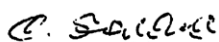
Запам’ятаймо, що видання одного тому коштує 12 тисяч доларів.

Із СВЯТАМИ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО БАЖАЄМО ГОЛОВНИМ УПРАВАМ, ВІДДІЛАМ, СТАНИЦЯМ, ЗБІРЩИКАМ ТА ВСІМ ДРУЗЯМ – ВОЯКАМ УПА ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ ТА ВИТРИВАЛОСТІ Й ВІРИ У ЗДІЙСНЕННЯ НАШИХ ПЛАНІВ.

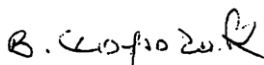
ДЯКУЄМО ВСІМ ЗБІРЩИКАМ ЗА ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗБІРКИ, ЩИРЕ СПАСИБІ ЖЕРТВОДАВЦЯМ!

Остаємось з дружнім привітом!

За Збірковий Комітет:

Степан Голяш – голова

Володимир Сорочак – заступник

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 28–30.
Оригінал. Машинопис.

№ 51
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/48/1978–81

Торонто, 30 листопада 1979 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/48/1978–81

До
всіх Відділів і Станиць
та всього членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ:
ВП. Друг

Дорогі Друзі,

Минає один рік нашої праці в новій трьохрічній каденції після XIII-го Загального збору нашого Товариства, що відбувся в Торонті 2 грудня 1978 р.

Для всіх ОУВФ, отже і для нас, це був рік гідного відзначення 50-річчя ОУН, організатора і керівника всієї революційно-визвольної боротьби українського народу за побудову Української Самостійної Соборної Держави, в тому теж збройної боротьби УПА.

Інші вияви нашої діяльності в цьому році були такі:

1. Для всіх вояків УПА у вільному світі минулий рік був рівнож роком особливого зусилля для зібрання фондів на дальше опрацювання і видавання цінних випусків “Літопису УПА”. Збіркова акція дала непоганий вислід. Всі цифри будуть незабаром у кожного на руках, у “Бюлетені” – додатку до 4-го тому “Літопису УПА”, який має появитися ще в м. грудні ц. р. Заходами нашого Товариства в Канаді зібрано суму кругло \$ 1000; в тім найбільші суми дали: Торонто \$ 2611,00, Едмонтон 1782,00, Калґари 1292,00, Монтераль 1286,00, Гамільтон 969,00, Ст. Кетеринс 470,00, Вінніпер 1012,00, і т. д. Друзі в Америці зібрали більше. Цілість збірки 1978/79 сягає суми понад \$ 30000,00. Друзі, які з будь-яких причин не склали ще свого датку на Видавничий Фонд “Літопису УПА”, можуть це зробити зовсім добре в 1980 році. Всі пожертви будуть постійно подавані в “Бюлетені”.

2. Наша упівська сторінка в “Гомоні України” – “Вояцька Ватра” осягнула в цьому році рекордове число випусків – 10, від ч. 1/116

до ч. 10/126 включно. Щоб втримати таке темпо в 1980 році, треба більшої підтримки і співпраці від друзів на місцях. Списування спогадів з часу боротьби в рядах УПА є постійно актуальною вимогою для кожного з нас. При цій нагоді згадаємо, що знов віджив плян видати 2-ий том збірника спогадів різних авторів “В рядах УПА” (1-ий том появилвся був у 1957 році). Подбайте про те, щоб у цій книзі був і Ваш спогад.

3. Накладом Товариств к. в. УПА в Канаді і в ЗСА видано в м. листопаді 1979 р. окремою книжкою цінну працю Петра Терещука п. н. “Роздуми над однією книжкою (Дивовижний “ребус” польських фальсифікаторів)”, яка являє собою глибоку аналізу-критику голосної праці двох польських режимових авторів – А. Щесьняка і В. Шоти “Дрога до ніконд”. Книжка П. Терещука є відбиткою з “Визвольного Шляху” з 1975/76 року.

Як відомо, “Дрога до ніконд”, з піднаголовком “Дзялальность ОУН і їй ліквідація в Польсце”, видана в Варшаві 1973 року під фірмою Міністерства Народної Оборони, є найбільшим досі польським опрацюванням історії визвольної збройної боротьби українського народу 20-го століття, з окремим узглядненням дій ОУН, УПА, УГВР, АБН. На увагу заслуговують опрацьовані старшинами польського генерального штабу організаційні схеми українських визвольно-збройних формацій, які всупереч інтенціям авторів, дають неупередженому читачеві імпонуючий образ величчя боротьби українського народу, зданого повністю на свої власні сили, хоч би тільки на невеликому окрайку західніх окраїн своєї етнічної території. Тим більше намагалися режимові автори Щесьняк і Шота применшити цю картину брудним назовництвом, фальшуванням фактів, вигадками-наклепами, промовчуванням і т. д. Однак основних фактів і дійсної правди не можливо було закрити. Тому прийшло те, чого можна було очікувати. Яку половину цілого накладу (видано було кругло 3800 примірників) на вимогу Москви було вилучено з обігу і її практично вже не можна ніде купити. Наші друзі-упівці за залізною заслоною не однократно зверталися до нас з проханням роздобути для них ту книжку у вільному світі. Тепер, у праці Петра Терещука ми маємо розторощуючу критичну аналізу всіх фальшувань, викривлень і брехень, яких допустилися автори “Дроги” стосовно історичних фактів. З того погляду обидві книжки взаємно себе доповнюють, і вони є важливим матеріалом для докладніших студій усіх зацікавлених. Книжку П. Терещука в ціні \$ 4,00 розішлемо впродовж м. грудня ц. р. до всіх наших відділів і членів та гаряче поручаємо її як обов’язкову вишкільну літературу.

4. Старанням референта видавничих справ ГУ Т-ва к. в. УПА в ЗСА друга Степана Голяша-Мара, ще в цьому році буде виданий пропам'ятний філятелістичний блок 20 різних багатокольорових поштових марок, присвячений 50-річчю ОУН, в тім провідним по-статям ОУН, УПА, УГВР, АБН, зображенню фрагментів боротьби УПА і т. д. Такого видання в українській філятелії ще не було. Ціна блоку (20 різних марок) буде \$ 2,50, а може \$ 3,00, це буде видно. До всіх відділів і друзів будуть вислані розмірно невеликі кілько-сті блоків. Це пропам'ятне видання буде напевно високо оцінене не тільки збирачами-філятелістами, але й усім нашим членством і гро-мадою. Тому його треба відповідно розповсюдити. (Рисунки вико-нала Олена Білоус, Чикаго).

5. Коляда УПА 1979/80. Перед нами знову традиційна збір-ка Коляди на допомогивий і видавничий фонд УПА. Розсилаємо з цим обіжним листом збіркові листи. Апелюємо і просимо доклас-ти потрібних зусиль і старань, щоб зібрати нову суму не меншу як попередніми роками. Вислід збірки подамо в наступному обіжнику, разом з фінансовим звітом за 1979 рік.

* * *

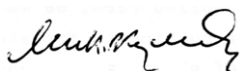
СЕРЕДЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ І ЇХНІ РОДИНИ З НАГОДИ РАДІСНОГО ПРАЗНИКА РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ. ДАЙ, БОЖЕ, ЩОБ У 1980-МУ РОЦІ НАСТУПИЛА ТАК ДОВГО ОЧІКУВАНА – ВИСТРАЖДАНА ВЕЛИКА ЗМІНА В СВІТІ НА КРАЩЕ, ЯКЕ ДЛЯ НАС НЕМИСЛИМЕ БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ ДЕРЖАВИ.

ПАМ'ЯТАЙМО ЗАВЖДИ ПРО НАШИХ РІДНИХ В УКРАЇНІ, ПРО НАШ ГЕРОЇЧНИЙ НЕСКОРЕНИЙ НАРОД.

БАЖАЄМО ВСІМ РАДІСНИХ СВЯТКУВАНЬ, ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, СИЛ І ОХОТИ ДО ДАЛЬШОЇ ПРАЦІ І БОРОТЬБИ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

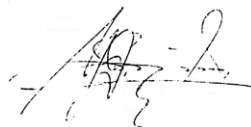
За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації і видань

Василь Дідюк
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 31–33.
Оригінал. Машинопис.

* * *

Торонто, в грудні 1979 р.

ч. 4/49

До
Відділу/Станиці
Товариства к. в. УПА в Канаді
ВП. Друг

Рахунок

В нав'язанні до нашого Обіжного листа ч. 3/48 з 30.11.1979 року, повідомляємо Вас, що Ви отримуєте (згл. вже отримали) наступні видання до розпродажу і розрахунку:

- 1) Книжку П. Терещука "Роздуми над однією книжкою" (критична аналіза "Дрогі до ніконд"),
..... примірників, в ціні \$ 4,00 за 1 прим.,
разом на суму \$....., а по відтягненні для Вас
20% опусту, до заплати..... \$
- 2) Від д. С. Голяша в ЗСА: штук пропам'ятного
філятелістичного бльоку (20 різнокольорових марок,
на пошану 50-річчя ОУН), в ціні по \$ 3,00 (кан.) за 1
блок, разом на суму \$....., а по відтягненні для Вас
20% опусту, до заплати..... \$
- 3) Від д. С. Голяша-Мара в ЗСА: штук жетону для
відзначення 50-річчя ОУН в Палатайн, Ілл., в ціні
по \$ 1,00 за 1 жетон, разом на суму \$....., а по
відтягненні для Вас 50% опусту, до заплати \$

Разом до заплати \$

Просимо Вас постаратися розповсюдити отримані видання по можності якнайшвидше і розрахуватися перед Головною Управою Товариства к. в. УПА в Канаді (адреса подана в наголовку цього листа).

Дякуємо Вам заздалегідь і щиро вітаємо

С. У.

За згідність рахунку:

Канцелярія Гол. Управи

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, p. 34.
Оригінал. Машинопис.

№ 52
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 4/49/1979–81

Торонто, 31 березня 1980.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 4/49/1979–81

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. вояків УПА в Канаді

Відділ
ВП. Друг

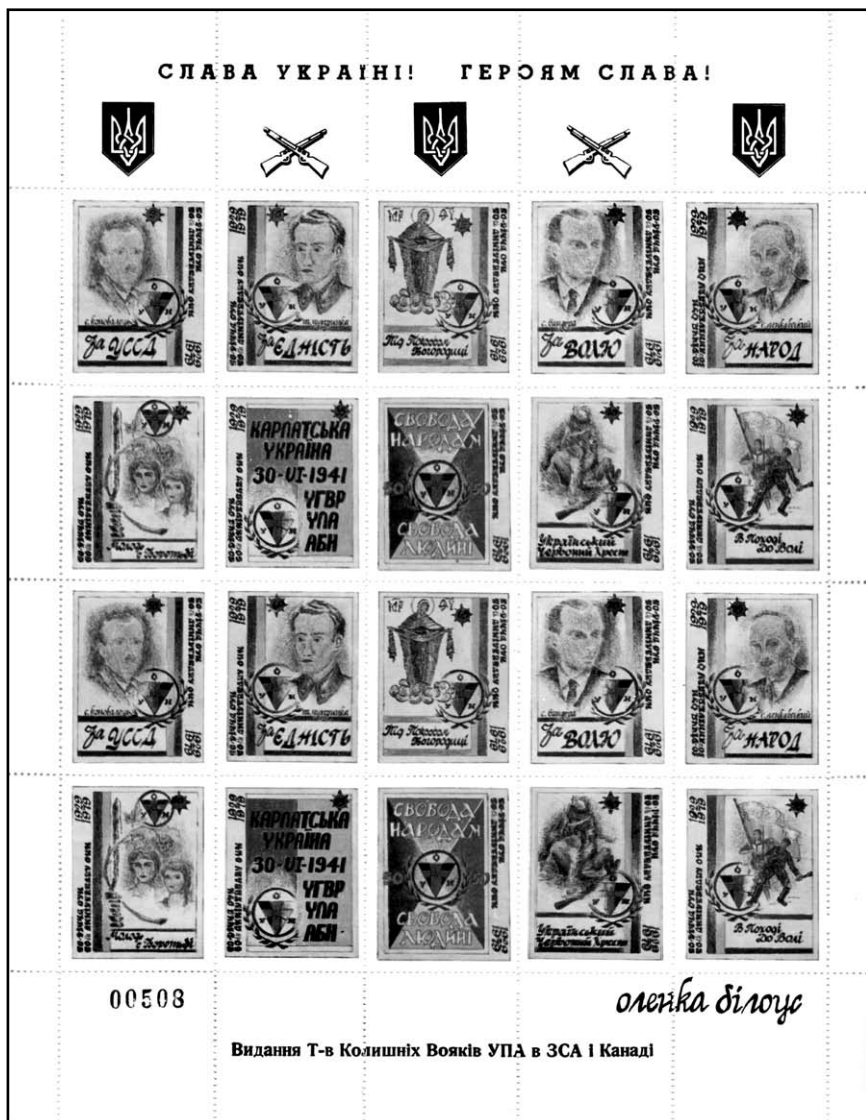
Дорогі Друзі,

Минулий 1979 рік був для нас роком збільшеного зусилля головно на відтинках видавничому і фінансовому. Ці наші досягнення є частково віддзеркалені у касовому звіті за 1979 рік.

На видавничому відтинку: а) ми разом з друзями з Америки видали друком книжку П. Терещука “Роздуми над однією книжкою”, яка є критичною аналізою великого й однобічного опрацювання польських авторів “Дрога до ніконд”; б) видали філіателістичний блок з 20 кол[ьо]рових марок на пошану 50-річчя ОУН; г) “Вояцької Ватри” видано дальших 10 чисел, від ч. 1/116 до 10/126;

Спільне для всіх упівців видавництво “Літопис УПА” видало в 1979 році 4-тий том п. н. “Чорний Ліс” ч. 2. В підготові є дальші два томи волинсько-поліського циклу, два з тематикою УГВР і два томи німецьких документів про УПА. Цю велику працю мусимо всіляко підтримувати, зокрема приєднуючи все нових постійних передплатників.

На фінансовому відтинку: а) спільними силами всіх друзів упівців ми зібрали на терені Канади \$ 10.865 на Видавничий Фонд “Літопису УПА”, з чого через касу нашого Т-ва перейшла сума \$ 7.893,00. Повні списки жертводавців подані у “Бюлетені” ч. 1., як додатку до 4-го тому “Літопису УПА”; б) Коляда УПА в 1979 році принесла суму \$ 6.500. Коляда 1980 року вийшла ще краще, на суму \$ 7.526,55. Списки жертводавців і збірщиків будуть поміщені у “Вояцькій Ватрі”. Всім жертводавцям і зокрема Друзям, які займалися збіркою, часто серед сніговії і морозів, висловлюємо нашу велику подяку. в) Як Друзі бачать з залученого касового звіту за 1979 рік, ми видали в минулому році допомог потребуючим друзям і їхнім родинам

Блок марок до 50-ліття ОУН, випущений ТКВ УПА в Канаді і Америці у 1979 р. за малюнками Оленки Білоус на пошану провідних постатей Карпатської України, ОУН, УПА, УГВР і АБН

за залізною заслоною на суму \$ 2.632,13. Допомогова акція продовжується.

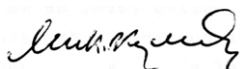
Віriamo, що всі наші члени, незважаючи нераз на заавансований вік і підірване здоров'я, продовжуватимуть працю в міру своїх сил, в ім'я вічно живих ідей УПА і вимог Воюючої України, зокрема в цьому році, присвяченому Головному Командирові УПА сл. п. ген. Романові Шухевичеві – “Чупринці”.

* * *

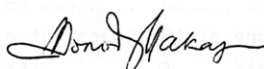
ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДНЬОГО – СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ І ЇХНІ РОДИНИ, З ДУМКОЮ ПРО НАШИХ ДРУЗІВ І НАШ НШЗЛАМНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД ПІД ВОРОЖИМИ ЗАЙМАНЩИНАМИ, І БАЖАЄМО УСІМ – ЩАСЛИВО І ВЖЕ ВНЕДОВЗІ – ДІЖДАТИ ВОСКРЕСНОГО ДНЯ УКРАЇНИ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

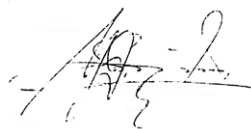
За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації і видань

Василь Дідюк
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 114, folder 3, pp. 35–36.
Оригінал. Машинопис.

№ 53
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 5/50/1979–81

Торонто, 5 грудня 1980 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 5/50/1979–81

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді.

Відділ:
Друг

Дорогі друзі,

Ми закінчили другий рік нашої праці в біжучій трьохрічній каденції після XIII Загального Збору нашого Т-ва, що відбувся 2 грудня 1978 р.

1. Біжучий 1980-ий рік був для нас усіх роком гідного відзначення 30-річчя від дня геройської загибелі на полі бою Провідника української нації і Головного Командира УПА в 1940-вих роках. Про ці святкування були обширні звідомлення в усій українській пресі. Тепер підготовляється велика книга-монографія, присвячена світлій пам'яті нашого Провідника і Полководця. Про це ще будемо Вас інформувати.

2. В 1980 році ми сильно скріпили нашу допомогову акцію друзям-упівцям і їхнім родинам за залізною заслоною. Це треба завдячувати головно солідному переведенню Коляди УПА 1979/80, яка принесла рекордову суму \$ 7.526,55. Це теж дало нам змогу поширити наші видавничі пляни, про що буде мова у звіті за 1980-ий рік, у черговому Обіжнику.

3. Вислід збірки на Видавничий Фонд "Літопису УПА" 1979/80 на терені Канади є \$ 11.224, а разом зі збіркою в ЗСА, Австралії й Європі – кругло \$ 36.500,00. Це дає змогу нашому спільному видавництву краще розвинути свою дослідну і видавничу працю. Тим не менше, нашим спільним обов'язком є постійно приєднувати все нових передплатників і прихильників.

4. Наша упівська сторінка в "Гомоні України" – "Вояцька Ватра" появилась в 1980 році 9 разів, від ч. 1/127 до ч. 9/135. Це непоганий показник.

5. Актуальною справою, з якою звертаємося сьогодні до всіх наших Відділів і членів, є справа прискішеного зібрання даних про всіх відомих будь-кому з нас вояків УПА і членів збройного підпілля, що впали у боротьбі. З тією метою висилаємо всім “Евіденційний листок” для перестудіювання, пригадання і виконання. Додаємо теж “Запитник” для зібрання інформацій про участь кожного з нас у рядах УПА, про бої, акції, командирів і ін. Все це потрібне для поміщення у дальших томах “Літопису УПА”. Не занедбуймо цих справ, доки ще пам’ять дописує. В потребі – помножить на місці ті анкетні листки або пишіть до нас по більшу кількість їх.

6. Коляда УПА. З цим Обіжним листом висилаємо знов збірккові листи на традиційну КОЛЯДУ УПА і просимо всіх Друзів – потрудитися і цим разом для наших потребуючих Друзів за залізною заслоною.

* * *

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РОЖДЕСТВА ГОСПОДНЬОГО І З НОВИМ РОКОМ – СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ І ЇХНІ РОДИНИ. БАЖАЄМО ВСІМ ПЕРЕСВЯТКУВАТИ У ЩАСТІ І ЗДОРОВ’Ю. З ДУМКОЮ ПРО НАШИХ РІДНИХ В УКРАЇНІ, ПРО НАШ НЕЗЛАМНИЙ І НЕСКОРЕНИЙ НАРОД, ПРО НАШУ СПІЛЬНУ ЩЕ НЕ ЗАКІНЧЕНУ СВЯТУ БОРОТЬБУ. ХАЙ БОГ НАМ УСІМ ДОПОМАГАЄ У НАШІЙ ПРАЦІ І БОРОТЬБІ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ – СЛАВІМ ЙОГО!

За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації і видань

Василь Дідюк
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 85–87. Оригінал. Машинопис.

“Літопис УПА”, Редакційна Колегія, через Г. У. Т-ва к. в. УПА в Канаді

ЕВІДЕНЦІЙНИЙ ЛИСТОК УПАВШОГО ВОЯКА У.П.А.

Ім'я та прізвище: Псевдо:
 Дата і місце народження:
 Освіта: Фах:
 Функція: Військовий ступінь:
 Дата і місце загибелі:
 Опис обставин, в яких згинув:

Місце, де похований:
 В яких місцевостях і в якому часі діяв (назви сіл, районів):

Терен дії за підпільним поділом:
 Воєнна Округа або Край
 Тактичний Відтинок або Округа
 Курінь Надрайон
 Сотня Район
 Чота Куш
 Інша одиниця, як: ПЖ, Санітарна Служба, інше:

Функції: які, де і коли сповняв:

 Бої і акції, в яких брав участь, їх місце і час:

Відзначення:
 Інші особисті дані про Впавшого:

Чи відомо Вам про будь-яку писану згаду про Покійного (преса, спомини, листи, знімки і т. п.):

(Місце і дата)

(Підпис автора повищих свідчень)

Редакційна Колегія

(Через канцелярію ГУ Т-ва к. в.
УПА в Канаді, Торонто)

До всіх кол. вояків УПА

ЗАПИТНИК

1. Ім'я та прізвище:
Псевда, під якими діяв, коли і де
2. В яких місцевостях Ви діяли у збройних формаціях? (Подати всі села чи райони під їх географічними назвами)
3. Терен за підпільним поділом, рік дії:
Воєнна Округа або Край.....
Тактичний Відтинок Округа.....
Курінь..... Надрайон
Сотня..... Район
Чота Куш
Інша одиниця, як: ПЖ, Санітарна Служба, інші:
4. Функції: які, де і коли сповняв?
5. Хто був Вашим командиром/провідником, починаючи з перших днів збройної боротьби аж до останніх днів, коли Ви вийшли на еміграцію? Подавайте прізвища, псевда, функції, місце походження, дату народження, що з ними сталося:
.....
Подайте також псевда і функції, час і терен дії всіх інших відомих Вам Командирів/Провідників:
6. Бої, акції, в яких брав участь; місце і час:
1943–1944:
1945–1946:
1947–1948:
1949–1950:
7. Коли, з якою групою, з якими друзями і де прибув на Захід:
.....
8. Подайте, коли і де дотепер був поміщений Ваш спогад. Якщо можливо, надішліть нам одну копію або допоможіть нам відшукати ту газету чи журнал, де той спогад був поміщений:.....
9. Завваги стосовно “Літопису УПА”:
10. По можності долучіть Вашу знімку, роблену на Рідних Землях або зараз після приходу на Захід.

(Місце і дата)

(Підпис, адреса)

№ 54
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 6/51/1979–81

Торонто, 14 квітня 1981 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 6/51/1979–81

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ:
Друг:

Дорогі Другі,

Ділимося з членами Товариства к. в. УПА, з членством ОУВФ і всією українською громадою сумною і болючою вісткою, що в четвер, 9 квітня 1981 року, у шпиталі в Едмонтоні, Альберта, по довгій і важкій недузі упокоївся в Бозі, на 67-му році життя провідний член нашого Т-ва

св. п. КОНСТАНТИН ТАЛАНЧУК – РІЗНИК

Народжений 8 травня 1914 року в с. Олеську, Золочівського повіту, в Україні; в юних літах – член ОУН, з вибухом війни – десятник в Українському Легіоні під рукою сл. п. Романа Шухевича; з його ж доручення – організатор відділів Української Народної Самооборони (згодом УПА-Захід) у Золочівщині і Брідщині; від вересня 1943 р. в'язень у німецькому таборі в Аушвіці; по приїзді до Канади – провідний член (в тім теж голова) відділу Т-ва к. в. УПА в Едмонтоні, як рівнож в СУМ і ЛВУ, відомий активний громадський діяч у системі ОУВФ.

Залишив у глибокому смутку Дружину Наталію, сина Зоріяна і дочку Орісю з родинами та внуків. Горем опечаленій Родині висловлюємо наше сердечне і глибоке співчуття.

В. Й. П.

Головна управа
Т-ва к. в. УПА в Канаді

1. Рік 1981-ий є 30-им роком існування і праці нашого Товариства, а одночасно кінцевим роком нашої біжучої ділової каденції. Наприкінці цього року будемо мати наш 14-ий Загальний Збір, на якому відповідно відзначимо наше 30-ліття. До того дня треба нам усім вже приготуватися. 1981-ий рік був черговим роком наших помітних досягнень у ділянках видавничій і фінансово-допомоговій, як про це свідчать цифри фін.[ансового] звіту.

2. Коляда УПА 1981 року випала дещо слабше, бо принесла дотепер суму \$ 6.636,00. (в 1980 р. – \$ 7.845,55). Вплати відділів до головної каси з рахунку Коляди в 1981 році такі:

Торонто – \$ 3.437, Едмонтон – 1.200, Монтреаль – 600, Вінніпег – 580, Ст. Кетеринс – 299, Ошава – 280, Віндзор – 100, Вотерлю – Кітченер – 70, Ніаґара Фолс і [Ніаґара]-он-де-Лейк – 70.

Всім збірщикам і жертводавцям – наша щира подяка.

3. У зв'язку з закінчуванням біжучої ділової каденції, ще раз закликаємо всі відділи і станиці, а головню фінансових референтів, – перевірити свої розрахунки за отримані у минулому видання в англійській мові О. Горнового “ЮССР Анмаскд”, яке було розіслане весною 1977 року з видавництва в ЗСА до наших відділів, але за яке ще далеко не всі відділи і друзі розраховалися. Пригадку про це висилаємо кожночасно. Просимо теж вирівняти членські вкладки, хто ще цього не зробив.

4. Біжучий 1981 рік є роком, в якому ОУВФ і вся українська патріотична громада відзначають 40-річчя знаменної події – проголошення Акту відновлення української державности 30 червня 1941 року у Львові. До якнайактивнішої участі у гідному відсвяткуванні цієї дати і події гаряче закликаємо все наше членство. До цього листа додаємо Обіжник ч. 1. Крайового Комітету ОУВФ, покликаного для тієї цілі, у склад якого входить теж голова нашого Товариства д. Микола Кулик. Пригадуємо, що Звернення в цій справі було поміщене в “Гомоні України” з 11 лютого 1981 р., а також в інших часописах. В Торонті буде перше головне Свято з тої нагоди – 28 червня ц. р., з участю Голови Українського Державного Правління – дост. Ярослава Стецька, а друге Свято – на Оселі СУМА в Еленвіл, Н.Й., 4–5 липня ц. р. Також цього річчя наше традиційне Свято Зброї – УПА восени ц. р. буде получене і пов'язане з 40-річчям Акту 30.06.1941 року: Закликаємо наших членів і управи відділів усюди на місцях включитися якнайбільш активно у всі акції ОУВФ у рамках запланованих відзначувань.

5. Інформуємо Друзів, що ми переслали в березні ц. р. на руки д-ра Михайла Марунчака у Вінніпегу вичерпні інформації про

наше Товариство для поміщення відповідної довідки у ювілейній книзі в англійській мові п. н. "Історія українців у Канаді" (до 90-річчя українського поселення). При цій нагоді звертаємо також увагу на оформлювану докторську працю мгр-в Любомира Луцюка з Кінгстону, Онт., про третю українську еміграцію в Канаді, про що є мова в "Гомоні України" ч. 16. з 15.4.1981. Всі центральні організації, втім і наше Товариство, дали мгр. Л. Луцюкові свою повну підтримку і заохочують усіх допомогти йому в цій справі, виповнюючи відповідний запитник для устійнення вірних і вичерпних даних про різні аспекти життя, змагань і боротьби українського народу нашого покоління за повне визволення і кращу долю.

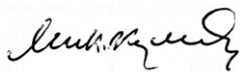
6. Повідомляємо теж, що незабаром появляться з друку дві цінні книжечки, спонсоровані Товариствами к. в. УПА в Канаді і ЗСА, у співпраці з в-твом "Євшан-Зілля", оповідання Марії Дмитренко (псевдонім) про юного розвідника УПА п. н. "МИХАЙЛИК": а) в українській мові як шосте з черги видання (всі попередні вичерпані зовсім) і б) в англійській мові як перше взагалі, у знаменитому перекладі п. Володимира Скорохода, накладом 5.000 прим., призначене головню для англومовних юних читачів, втім для всіх шкіл. Ціна кожного примірника невисока, б. \$ 4,00. Книжечка гарно ілюстрована. Є всі дані на те, що англумовне видання "Михайлика" розійдеться дуже швидко. І це буде наш великий причинок до поширення і утвердження доброї слави про УПА і визвольну збройну боротьбу українського народу.

* * *

ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ ДРУЗІВ І ЇХНІ РОДИНИ. БАЖАЄМО
ВСІМ БАГАТО СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ
ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ І ДЛЯ
ПРИСПІШЕННЯ ПРИХОДУ ВЕЛИКОГО ДНЯ ВОСКРЕСЕННЯ УКРАЇНИ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

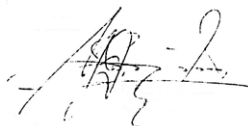
За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації і видань

Василь Дідюк
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 88-90.
Оригінал. Машинопис.

№ 55

У 30-РІЧЧЯ ТОВАРИСТВА Кол. Вояків УПА в КАНАДІ

[11.XI.1981]

У 30-РІЧЧЯ ТОВАРИСТВА Кол. Вояків УПА в КАНАДІ

Вірні наказові Воюючої України

В дружній сім'ї Організацій Українського Визвольного Фронту в Канаді, чи, точніше, в Торонті, які недавно звершили або є в стадії завершення 30-річчя свого існування і праці, не бракує колишніх вояків Української Повстанської Армії (УПА) як важливого компонента організованої національної спільноти.

Всім нам глибоко закарбувалося у пам'яті наше розмірно не давнє минуле: короткі дні боротьби зі зброєю в руках, дні і ночі повні невгод і небезпек, які вимагали постійної самопожертви у безперервному нерівному змагу з відвічним ворогом України – московським окупантом, наші рейди через низку країн у західній світ... Все те здавалось нам тоді самим чимсь неймовірним і неможливим до виконання і пережиття. Та однак все те ми маємо за собою, хоч і не багатьом із нас довелось опинитись у вільному західньому світі.

За прикладом наших друзів у Західній Європі, що зорганізувалися були у "Братство бувших вояків УПА ім. св. Юрія Переможця" та в ЗСА ("Товариство кол. вояків УПА ім. ген. Романа Шухевича-Чупринки в ЗСА"), ми в Канаді, в дні 11 листопада 1951 року, об'єдналися у "Товариство колишніх вояків УПА в Канаді" з осідком у Торонті.

Метою нашого Товариства, як це охоплено в нашому статуті, було і є:

- а) плекати традиції визвольної боротьби українського народу і його збройних сил, зокрема Української Повстанської Армії,
- б) продовжувати в нових обставинах акцію на користь української визвольної справи шляхом:
 - інформування жителів Канади і ЗСА про суть визвольних змагань українського народу і їх значення для свободолюбного світу,
 - з'ясування їх загрози з боку комуністично-більшовицького й московського імперіалізму,
 - поборювання комунізму і русофільства, зокрема в

- рядах української еміграції на терені Канади і ЗСА,
 - збирання фондів на підтримку української визвольної боротьби та її учасників,
- а в дальшому теж:
- подавати моральну й матеріальну допомогу друзям в інших країнах та оточувати своєю опікою незабезпечених членів родин колишніх вояків УПА й учасників українського збройного підпілля.

Засновуючи наше Товариство для розгорнення нашої організованої праці по накреслених лініях, ми поступили не тільки згідно з нашим власним сумлінням, переконаннями й бажаннями, але теж згідно з дорученням і наказом нашого найвищого законного Проводу і Командування, як це було сказано у “Зверненні Воюючої України до своєї української еміграції” з м. жовтня 1949 року. В цьому Зверненні в окремому розділі, спрямованому до нас, читаємо:

“Вояки і командири Рейдуючих Відділів УПА!

Ви мужньо виконали своє завдання, покладене на Вас Українською Головною Визвольною Радою. Край із запертим віддихом слідував за Вашим рейдом, а його успішне закінчення викликало в краю величезну радість. Весь народ радіє, що Ви добилися аж за другу стіну большевицької тюрми народів, щоб там перед усім світом скласти протест проти гноблення українського народу російсько-большевицькими загарбниками і сказати правду про визвольну боротьбу на [Рідних] Землях.

Ваш прихід в Західну Європу, як безпосередніх учасників і живих свідків визвольної боротьби на [Рідних] Землях, докорінно вплинув на зміну поглядів чужинців на нашу визвольну боротьбу і поклав кінець фальшуванню правди про цю боротьбу. І в цьому Ваша велика заслуга для всієї визвольної справи. Історія гідно оцінить Вас.

Хоч Ви опинились сьогодні далеко від Рідних Земель, боротьба для Вас не закінчена. Ворог, який гнобить Вашу батьківщину, діє і там, і Ви мусите боротися проти нього так, як ще недавно Ви боролися зі зброєю в руках в Україні. Продовжуйте на чужині зберігати й плекати героїчні традиції Української Повстанської Армії і високо несіть прапор її слави!”

Як виконували і виконують колишні вояки УПА взяті на себе тридцять і більше літ тому завдання, про це було постійно звітовано на кожному річному Загальному Зборі членів Товариства, а також у пресі. Наша праця вкладається стисло в рамки діяльності Організацій УВФронту, які постали на еміграції після виходу у вільний світ, діючи по лінії вимог “Звернення Воюючої України”. Ця праця, серед

нас самих і серед української громади, впарі з широко розгорнутою політичною інформативно-освідомлюючою діяльністю назовні, проломила леди байдужости, а то наставлення деяких кругів західного світу до ідеї визвольної боротьби українського народу. Однак не можна узгляднювати дії неунікними чинників – часу і оточення. В мирних обставинах свободи і безпеки, серед загального добробуту, загал української еміґрації схильний забувати про своє основне призначення і завдання – постійної допомоги справі визволення України. Поодинокі люди і гурти людей почали обмежуватися до своїх особистих, приватних і родинних справ, байдужніючи до справ громадських і національно-політичних. Цьому згубному впливові часу й оточення схильні теж підпадати деякі члени Організацій УВ Фронту. І власне цьому неґативному процесові, що роз'їдає звичайно кожную еміґрантську спільноту, треба всіма силами протидіяти. Ми мусимо все наново скрашувати в собі охоту і снагу до дальшої праці, щоб бути добрим прикладом для всієї нашої громади і надією для наших друзів за залізною заслоною. Доки Україна в неволі, ми не сміємо закладати рук. Приклад для нас самих беремо собі завжди з таких незабутніх постатей нашої найновішої історії, як наш Головний Командир сл. п. ген. Роман Шухевич-Чупринка, як Провідник ОУН сл. п. Степан Бандера, як представники нового покоління Нескорених в Україні – Василь Симоненко, Юрій Шухевич, В'ячеслав Чорновіл, Левко Лук'яненко, Алла Горська, Михайло Сорока, Катря Зарицька, подружжя Калинців, д-р Володимир Горбовий і багато інших.

Наше Товариство в цифрах

Наше Товариство було від початку малочисельне. В 1951 році ми нараховували не більше як 10 членів, але це не було перешкодою у розгорненні нашої планомірної праці. До 1957 року ми відбували свої річні загальні збори майже точно кожного року. На 5-ому Загальному зборі, 9 березня 1957 року, був прийнятий наш новий статут, на підставі якого членами нашого Товариства можуть бути не тільки колишні вояки УПА, але теж члени збройного підпілля на Рідних Землях, що перебувають у Канаді. Того ж року ми перейшли на двохрічну ділову каденцію, а від 1965-го року на трьохрічну. Ще в 1961 році числовий стан нашого Товариства був 32 члени. Найвищий наш числовий стан у 1960-тих роках був 64. Нині нас є тільки 54, з трьома відділами (Торонто – 20 членів, Едмонтон – 12, Монреаль – 8) і трьома станицями (Вінніпег, Ошава, Гамільтон) та в роз-

сіянні по інших містах Канади. З бігом часу, кількох членів “відсія-лись”, але на їх місце прийшли нові. Відійшли у вічність вісім наших членів, яких список поданий окремо. Болючих втрат цих наших незабутніх бойових друзів – не можливо заступити...

Першим головою Товариства (1951–1953) був д. Степан Котелець-Лісовий, в рр. 1953–1955 – д. Микола Кошик-Горко, в 1956–57 св. п. друг Іван Козак-Борис, в 1957–1963 – д. Микола Кулик-Дорошенко, в рр. 1963–1971 (три каденції підряд) знов д. Микола Кошик-Горко, а від 1971 року до 1982 (три каденції підряд) ще раз д. Микола Кулик-Дорошенко.

Незважаючи на нашу малочисельність, наше Товариство завжди мало і має свою питому вагу в загально-громадському житті української спільноти в Канаді. Силу і повагу нашому Товариству дає його тісна пов’язаність з Воюючою Україною, непохитна вірність ідеалам ОУН–УПА–УГВР та послідовне діяння в дусі націоналістичної ідеології і світогляду, згідно з наказами й дорученнями Головного Командування УПА і “Звернення Воюючої України”. Зрештою, те саме треба сказати про всі Організації Українського Визвольного Фронту.

Наша діяльність

Праця нашого Товариства проявлялася і проявляється голов-но на таких чотирьох відтинках: 1) організаційному, 2) суспільно-громадському, 3) політично-інформативному і видавничому, 4) допомоговому.

Коли говорити про нашу працю на суспільно-громадському і політичному відтинку, то маємо на увазі насамперед реалізуван-ня наших головних статutowих завдань, до засягу яких належить: плекання і маніфестування традицій збройної боротьби україн-ського народу і його революційних та військових формацій, зо-крема Української Повстанської Армії, шляхом влаштовування різ-них прилюдних виступів, у тісній співпраці з іншими українськими суспільно-громадськими і комбатантськими організаціями, го-ловно з ОУВФ у Торонті й Канаді взагалі, а поза Канадою – з То-вариством колишніх вояків УПА в ЗСА, Братством к. в. УПА в Європі та Станицею вояків УПА в Австралії. Особливо тісна і дружня була наша співпраця з друзями-упівцями в Америці, чого виявом були спільні річні упівські конференції у всіх актуальних справах, як рів-нож спільні книжкові видання. Завжди дуже добрі були і наші вза-ємини з друзями-упівцями в далекій Австралії. В цьому Ювілейному

Році УПА – 1982, у її 40-річчя, заплановано створити “ФЕДЕРАЦІЮ ТОВАРИСТВ колишніх вояків УПА ім. ген.-хор. ТАРАСА ЧУПРИНКИ – РОМАНА ШУХЕВИЧА”.

Наложені на нас Воюючою Україною завдання ми виконували загально прийнятими у громадському житті способами, як влаштування щорічного Свята Зброї – УПА, звичайно у місяці жовтні кожного року, з одночасним відданням шани сл. п. Провідникові ОУН Степанові Бандері у річницю його смерти, далі панахидами 5-го березня й Академіями на пошану Головного Командира УПА, участю з нашим організаційним прапором у традиційних Зеленосвяткових поминках на цвинтарі, у поминальних Богослужбах в річницю Листопадового Чину і ін., у церквах тощо. На окрему увагу заслуговують такі найзамітніші річниці, як 50-річчя ОУН у 1979 році, 30-річчя з дня героїської смерти Головного Командира УПА в 1980-му році, 40-річчя проголошення Акту відновлення української державности, яке відзначено так дуже масово і достойно в 1981 році, подібно, як це повинно бути переведене в біжучому 1982-му році з вшануванням 40-річчя Української Повстанської Армії.

Зайво й згадувати, що всі ці святкові імпрези й вшановування завжди були влаштовувані спільно всіма Організаціями УВФронту у Торонті. З великим признанням і вдячністю відмічуємо постійну і не-заступиму участь у всіх цих святкуваннях трьох мистецьких ансамблів Торонтонського Осередку СУМ під незрівняним керівництвом мгр-а Василя Кардаша, тобто чоловічого хору “Прометей”, дівочого хору “Діброва” і оркестри “Батурин”. Всім їм, і зокрема маестрові В. Кардашеві, належиться наша сердечна подяка.

У взаєминах з ОУВФ ми тісно співпрацювали, беручи активну участь у всіх спільних імпрезах як співорганізатори або запрошені співучасники. З важливіших виявів тої співпраці варто згадати: участь нашого Товариства у трьох Світових З’їздах ОУВФ (1967, 1973, 1978), участь у всіх імпрезах і святкуваннях Крайової Управи і Торонтонського Осередку СУМ та його ансамблів, як у Торонто, так і на оселі “Веселка”; участь і організаційна і фінансова у корпораціях: зразу “Дім Просвіти” при 140 Батурст Стріт, а тепер “Український Дім” (У. Культурний Центр) на вул. Кристі ч. 83–85, де наше Товариство має уділи на [певну] суму \$; участь у всіх активностях ЛВУ, ОЖ ЛВУ – тобто їхніх Головних Управ та відділів у Торонті і по ближчих місцевостях, далі – Видавничої Спілки “Гомін України”, а давніше ще й Т-ва “Просвіта” і Спортивного Т-ва “Україна”; згадати б наше кожноразове кумівство з відповідними грошовими датками при посвяченнях домівок і прапорів ОУВФ, обмін привітаннями з різних свят-

кових нагод і загальних зборів, участь у щорічних Здвигах-Зустрічах українців Канади й Америки на терені Канади чи ЗСА, і т. п. На Фонд Оборони України (ФООУ) вплачено з каси нашого Товариства суму \$ 1000,00.

З усіма українськими комбатантськими організаціями ми, самозрозуміло, були і є в добрих взаєминах і співпраці: з Братством к. вояків І-ої УД УНА, У.[країнською] Стрілецькою Громадою, Братством УС Стрільців, Братством Карпатських Січовиків, Союзом б. Українських Вояків, Українським Відділом Канадського Королівського Легіону та Українським Вільним Козацтвом, висилаючи на їхні загальні збори своїх представників з привітаннями та беручи участь у влаштовуваних ними святкових і товариських імпрезах. Від 1976 року наше Товариство, разом з Т-вом к. в. УПА в ЗСА, є співпартнером у Видавничій Спільноті “Літопис УПА”, співпрацюючи з Об’єднанням к. вояків УПА, важливій ділянці – збиранні й опрацюванні матеріалів до історії УПА та видаванні друком серійних томів під тою ж назвою. Досі появилася 5 томів “Літопису УПА”, дальших 6 є в друку або в підготові до друку.

Коли мова про інші українські організації й установи, згадаємо насамперед про нашу участь у трьох Світових Конгресах Вільних Українців (1967, 1973 і 1978 рр.) з сплатенням членської вкладки до Секретаріату СКВУ, далі – ми втримували контакти і співпрацю з Радою українських громадських організацій за Патріярхат і з Централєю [Братства] Українців Католиків Торонтонської Епархії, беручи участь у їхніх нарадах і маніфестаціях, з Комітетом оборони українських політичних в’язнів (участь у всіх акціях і демонстраціях та фінансова підтримка); ми завжди відгукувалися прихильно на всі запрошення УН Помочі, Пласту, українських студентів, Організації Оборони Лемківщини і ін.; були в дружньому діловому контакті з українськими радіопрограмами, висилали привітання з висловами солідарності з українськими делегаціями на річні конференції ВАКЛ, АБН, ЕРС, висилали телеграми: до папи в обороні помісности УК Церкви і її Патріярха, до канадського уряду проти Косигіна, чи в обороні мін. І. Яремка, до німецького уряду проти візити Шелєпіна і т. д. Не бракувало наших представників з упівським прапором на таких всеукраїнських маніфестаціях, як відкриття пам’ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні (1964 р.), на відкритті такого ж пам’ятника у Буенос Айресі (1971 р.), чи на відкритті пам’ятника ген. Р. Шухевичеві в тій же Аргентині (1975 р.) та при інших подібних okazіях. До того всього треба додати, що працю й активність по накреслених вище лініях вели і ведуть рівнож три інші відділи нашого Товариства: в Монреалі, Едмонтоні і Вінніпезі.

На видавничому відтинку

На видавничому відтинку немаловажну роль у зберіганні свідчень і документів про збройну боротьбу УПА та для плекання традицій цієї боротьби, як рівнож у поборюванні і спростовуванні всіх наклепів на добре ім'я УПА і її провідників, відграє упівська сторінка “Вояцька Ватра” в тижневику “Гомін України”. Її завданням було і є:

- зафіксувати світлі події і постаті збройної боротьби в рядах і під прапорами УПА у виді спогадів учасників тих подій, чи то в формі документарно-хронікарській, чи в формі белетристичній, чи помішуванням світлин, мап, листів, передруків документів і т. п.,
- плекати серед свого членства української громади традиції збройної боротьби та спричинюватись до відродження духа мілітаризму серед української спільноти, м. ін. в дусі тез “Української воєнної доктрини” полк. Михайла Колодзінського-Гузара,
- порушувати фахово-військову тематику, як питання стратегії, тактики, нових родів зброї, досвід біжучих “малих воєн” у світі, наші завдання й можливості у випадку третьої світової війни, найдоцільніші способи боротьби з Москвою на УЗемлях і на ворожій території і т. п.,
- бути на сторожі доброго імені і слави УПА, поборювати і спростовувати всі ворожі фальшування і наклепи на її воїнів і взагалі на українську збройну визвольну боротьбу, в тім теж звертаючи увагу на шкідливе наставлення і негування деякими кругами серед української спільноти всіх тих позитивів, що їх видвигнули визвольні змагання українського народу після 1939 року.

Важливіші матеріали (спомини, знімки і т. п.), поміщені на сторінках “Вояцької Ватри”, будуть незабаром використані у 2-ому томі збірника п. н. “В рядах УПА”.

“Вояцька Ватра” почала появлятися восени 1957 року як неперіодичний орган Товариств кол. вояків УПА в Канаді, Америці і ін. країнах. Кожного року публіковано пересечно 5 чисел “Вояцької Ватри”. З 1982-им роком “Вояцька Ватра” вступила у 26-ий рік своєї появи, а різдвяне число 1982 року було 145-им з черги. Редактором “В. Ватри” був і є д. Володимир Макар; в 1970 році 10 чисел підготував д. Ст. Новицький. Постійно допомагає в тій праці ред. Олександр Матла. Докладніші дані про “Вояцьку Ватру” були подані в ч. 1/100 у різдвяному числі “Гомону України” 1976 року.

Наше Товариство видало було на початку свого існування кольорові картки-поштівки з привітальними текстами на Різвяні і Великодні Свята, п. н. “Свята Покрова – Опікунка УПА”, бороти мистця Михайла Дмитренка; до речі, він теж є автором образу на організаційному прапорі нашого Товариства, як рівнож образу “Св. Юрій Переможець”. В першій декаді нашої праці появилися такі книжкові видання під фірмою Т-ва:

“Іф вор комс туморров” О. Дякава-Гончарука, “Українська воєнна доктрина” полк. М. Колодзінського, “З волинських і поліських рейдів” Миколи Гордієнка.

Інші видання з упівською тематикою були видані спільно з Товариством к. в. УПА в ЗСА:

“В рядах УПА” том 1-ий; антологія української визвольної поезії “Слово і зброя” (упорядник Л. Полтава); “Ген. Роман Шухевич – Командир Армії Безсмертних” д-ра Петра Мірчука; “УПА Ворфейр ін Юкрейн” Юрія Тиса-Крохмалюка; “Українське Полісся” Івана Хміля; а в останній каденції (1979–1981) Петра Терещука “Роздуми над однією книжкою”, що дає глибоку критичну аналізу пашквільного видання двох польських авторів Щесьняка і Шоти п. н. “Дроґа до ніконд” з піднаголовком “Дзялальность ОУН і ей ліквідація в Польс-це”; і врешті – перевидання клясичного оповідання підпільної авторки Марії Дмитренко для юнацтва п. н. “Михайлик” про пригоди юного розвідника УПА. (Одночасно появилася англійський переклад цього оповідання, зроблений п. Володимиром Скороходом і ним же виданий та широко розповсюджуваний).

Впарі з тим, наше Товариство активно допомагало кольпортувати й інші видання, що мають відношення до української збройної боротьби, як:

“Ідея і Чин” Осипа Горнового (Дякова) і її переклад на англійську мову п. н. “ЮССР анмаскд”, – обидві видані за редакцією д-ра П. Мірчука; далі – “Лемківщина в огні” Марії Остромири, “У вирі боротьби” Юрія Борця з Австралії і книга спогадів упівця Дмитра Грицька-Цяпки, рівнож з Австралії, п. н. “Ліс горить”.

Обидва наші Товариства к. в. УПА (ЗСА і Канаді) видали теж низку філіателістичних видань з тематикою УПА й ОУН, в тім останньо – бльок 20 багатоколірних марок для вшанування 50-річчя ОУН.

Допомогова акція

Світлою сторінкою у праці нашого Товариства є постійна допомогова акція для інвалідів УПА і їхніх родин за залізною заслоною.

Цією акцією охоплено понад сто осіб згл. родин. На ту ціль наше Товариство видавало в першій декаді щорічно пересічно по \$ 1000, а в останніх роках, головне у зв'язку з посиленням акцій в обороні українських політичних в'язнів і допомоги втікачам з-поза залізної заслони, з каси нашого товариства видавано річно на ті цілі вже по 3 і 4 тисячі доларів річно. До кінця 1981 року видано з каси нашого Товариства на допомоги потребуючим друзям за залізною заслоною і на акції в їх обороні – кругло 57000 доларів. Гроші на ту ціль дає жертвна патріотична українська громада, головню у святковому різдвяному часі, на збіркові листи Української Коляди. Віримо, що ця благородна жертвність нашої громади ніколи не змаліє, а навпаки, буде постійно зростати.

На порозі нової декади

Як бачимо, працю Товариства к. вояків УПА в Канаді, навіть не входячи у подробиці, сьогодні вже годі охопити і переказати в кількох реченнях. Ця праця, а це стосується всіх наших громадських організацій, повинна стати ще більшою, бо самі проблеми і події заставляють нас поглиблювати і поширювати її. Наші завдання і обов'язки часто перевищують наші практичні спроможності, а треба рахуватися також з тим, що все більш наростаюче напруження у міжнародній світовій ситуації може нам кожночасно накинути нові завдання. Тому мусимо ми, головню колишні вояки у вільному світі, більше інтересуватися мілітарними проблемами, поглиблювати наші військові і фахові знання та заохочувати нашу молодь пильно вивчати військове і воєнне діло. Ми не знаємо, як довго ще судилося нам перебувати на скитанні. Але ми знаємо одне, що виконуючи жертвно вимоги нашого статуту і доручення із “Звернення Воюючої України”, ми маємо гідно причинитися до приспінення дня відбудови Української Самостійної Соборної Держави.

З такою настановою ми вступили у Ювілейний Рік Української Повстанської Армії – 40-річчя її появи на арені збройної боротьби в 1942 році, а разом з тим у четверту з черги декаду існування і праці Товариства к. вояків УПА в Канаді. Продовжуватимемо нашу працю з твердою вірою, що Бог допоможе нам всім завершити наш шлях у рідній вільній Україні.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 2, pp. 14–19.
Оригінал. Машинопис.

№ 56
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 7/52 1979–81

Торонто, 30 листопада 1981 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 7/52 1979–81

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ:
Друг:

Дорогі Друзі,

1. Наші Ювілеї і наш Загальний Збір. З початком м. грудня 1981 року ми закінчуємо третій рік нашої біжучої ділової каденції. Одночасно ми вступили у 30-ий рік існування і праці нашого Товариства, яке було засноване 11.11.1951 р. В 1981 році ми, разом з усіма ОУВФ і всією українською патріотичною громадою відзначували урочисто 40-річчя проголошення Акту відновлення української державности у Львові 30 червня 1941 року. В наступному 1982 році припадає 40-річчя існування нашої славної УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ. З цієї причини ми рішили перенести XIV Загальний Збір нашого Т-ва на 1982 рік, в якому будемо одночасно відзначувати і 40-річчя УПА і 30-річчя нашого Товариства. Точніший плян подамо до відома своєчасно.

2. За скріплену допомогу потребуємим. Коляда УПА. У зв'язку з посиленням рухом утікачів українського роду з-під засягу московсько-большевицького режиму, дуже сильно зросла потреба скріпити допомогу для їх поселення і влаштування нового життя в країнах вільного світу. На нас упівців припав почесний обов'язок зайнятися, більше як досі, нашими побратимами по зброї і їхніми родинами. Ми це робимо. За останні три роки ми видали на ту ціль кругло \$ 11.600. Фонди на це отримуємо головно зі щорічної КОЛЯДИ УПА, яку жертвовно переводять всі наші члени на місцях. В 1981 р. Коляда принесла нам \$ 6.795, тобто менше, як у рекордовому 1980 році (\$ 7.845). Перед нами нове Різдво, нова Коляда. Доложیم усіх старань, щоб цьогорічна Коляда УПА побила всі дотеперішні рекорди. Зробім це для наших потребуємих Друзів-упівців і політв'язнів за

залізною заслоною. Висилаємо Вам наші збіркові лісти і віримо, що всі вони будуть заповнені щедрими жертвами до кінця.

3. Наші видання. В біжучому році ми перевидали клясичний твір підпільної авторки Марії Дмитренко пн. “МИХАЙЛИК” і співпрацювали у виданні першого перекладу цього чудового оповідання на англійську мову (перекладач і видавець п. Володимир Скорохід). Головна мета цих двох видань – якнайширше спопуляризувати героїчну визвольну боротьбу українського народу і його аванґарду – УПА серед всієї шкільної дітвори і молоді. Ціна обидвох книжечок по \$ 4,00. В цій акції потребуємо Вашої допомоги. Треба всюди на місцях порозумітися з управами шкіл і курсів – українських і англійських, щоб вони масово замовляли “Михайлика” в обидвох мовах для своїх учнів. Опуст для шкіл є 50%. Лист з додатковими інформаціями прикладаємо. Просимо поспішитися з цією пропаґандивною акцією, надсилаючи нам чимшвидше потрібні адреси і замовлення (подати кількості обох видань), щоб ми могли їх розіслати ще в м. грудні, доки ще не наступила заповіджена велика підвишка поштових оплат. Просимо трактувати це наше звернення як пильне доручення і невідкладне завдання до виконання, згідне з нашими статутними обов’язками.

Просимо теж вглянути у своє внутрішнє діловодство і перевірити, чи за Вами немає яких залежностей у розрахунках за давніші видання, за членські вкладки і т. п. Напередодні нашого XIV-го Загального Збору приведім всі наші справи до повного порядку.

4. “Вояцька Ватра”. В 1981 році ми видали 8 чисел цієї нашої сторінки, що появляється у “Гомоні України” від 1957 року. Порядкові числа за 1981 рік позначені від 1/136 до ч. 8/143.

Закликаємо усіх друзів – упівців, які ще досі не написали ані одного спогаду із своєї участі в рядах УПА, зробити це тепер, бо такий є невідкладний обов’язок кожного з нас.

5. “Слово і зброя”. В канцелярії нашого Товариства є ще доволі велика кількість цієї вельми цінної антології української поезії, присвяченої УПА і революційно-визвольній боротьбі українського народу в роках 1942–1967. Видана в 1968 році заходами Товариств к. вояків УПА в ЗСА і в Канаді, за редакцією упорядника Леоніда Полтави, ця монументальна книга має 415 сторінок і вміщає по кілька вибраних поезій 70 різних українських поетів, як рівнож їхні біографічні дані, разом зі знімками. Первісна ціна цієї книги була \$ 8,00 за примірник у твердій оправі і \$ 6,00 за примірник у м’якій оправі. (Нині ціна такої книги сягає \$ 20,00). Щоби поширити це високо вартісне і – на жаль – несправедливо призабуте видання, Головна

Управа рішила пустити його знов на ринок по дуже зниженій ціні: \$ 4,00 за примірник у твердій оправі і \$ 3,00 у м'якій. Просимо всі наші відділи і все наше членство допомогти у поширенні цієї книги, що була видана теж на прославу УПА з нагоди її 25-річчя. Ця книга дуже добре надається на різні okazійні подарунки. Замовляти треба вже, щоб ми могли розіслати її ще в цьому році, доки ще не подо-рожіла пошта. Очікуємо від усіх прихильного відгуку.

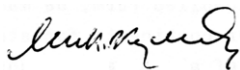
* * *

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РОЖДЕСТВА ГОСПОДНЬОГО І З НОВИМ РОКОМ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО З РОДИНАМИ І БАЖАЄМО ВСІМ – З ЦЬОЇ НАГОДИ – БАГАТО РАДОСТИ, ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я, ЗАВЗЯТТЯ І СИЛ ДО ДАЛЬШОЇ ПРАЦІ.

СВЯТКУЙМО З ДУМКОЮ ПРО РІДНИХ В УКРАЇНІ І НАСНАЖУЙМОСЯ НОВИМ ЗАПАЛОМ ДО ПРОДОВЖУВАННЯ ЗМАГАНЬ І БОРОТЬБИ ЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ, ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОРНУ ДЕРЖАВУ!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

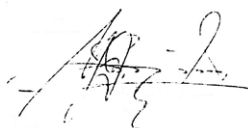
За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації і видань

Василь Дідюк
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 91–92.
Оригінал. Машинопис.

№ 57
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 8/53/1979–82

Торонто, 20 січня 1982 року

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 8/53/1979–82

До
всіх Відділів і всего членства
Т-ва к. вояків УПА в Канаді

Відділ:
Друг:

ДОРОГІ ПОДРУГИ І ДРУЗІ,

Цим повідомляємо Вас, що на підставі рішення Головної Управи
Т-ва кол. вояків УПА в Канаді з 3 січня 1982 року і згідно зі Статутом
Товариства, точка 8а/,

XIV-ий ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ЧЛЕНІВ Т-ВА

відбудеться в суботу 28 лютого 1982 р., від год 10-ої рано, в Домі
кред. спілки “Будучність” на вул. Батурст ч. 140 у Торонті, Онтаріо з
наступним порядком нарад:

1. Відкриття Загального Збору
2. Вибір Президії
3. Прийняття порядку нарад
4. Привіти
5. Вибір Комісій: а/ Верифікаційної, б/ Номінаційної, в/ Резо-
люційної
6. Відчитання і прийняття протоколу з XIII-го Загального Збору
7. Звіти головних керівних органів Т-ва:
а/ Головної Управи, б/ Контрольної Комісії, в/ Товариського
Суду
8. Звідомлення працівників Відділів
9. Дискусія над звітами
10. Удільнення абсолюторії уступаючим керівним органам
11. Відмічення 30-річчя Т-ва к. в. УПА в Канаді
12. Вибір нових керівних органів Товариства
13. Ухвалення резолюцій

14. Різне

15. Закриття Загального Збору

Якщо на означену 10-ту годину ранку не являться всі управне-ні до участі в Загальному Зборі члени Т-ва, Загальний Збір розпід-неться на одну годину пізніше, без уваги на число присутніх членів.

При цьому пригадуємо, що згідно зі Статутом, всі члени Т-ва є обов'язані брати участь у Загальному Зборі. Якщо котрий член не в силі прибути особисто на Загальний Збір, він має передати на письмі своє уповноваження одному з членів Загального Збору, щоб той заступав його у нарадах. Формулярі уповноваження розсилає-мо разом з цим Обіжним листом.

Друзів, що заступатимуть на Загальному Зборі свої відділи згл.[ядно] Станиці просимо приготувати короткий письмовий звіт праці за останні три роки.

Будемо теж раді і вдячні за надіслані корисні сугестії, як рівнож привітання з нагоди 30-літнього ювілею нашого Товариства.

Всіх Друзів закликаємо заздалегідь вирівняти членські вкладки /\$ 5,00 річно/, розрахуватися за всі отримані наші видання, закінчи-ти розрахунки з Коляди і т. ін.

Обширніші звідомлення з праці нашого Т-ва в рр. 1978–82 бу-дуть розіслані всім після Загального Збору.

Друзів-упівців, членів Т-ва к. в. УПА в ЗДА, Братства к. в. УПА в Європі і Станиці Вояків УПА в Австралії – щиро запрошуємо до учас-ти, в тій чи іншій формі, в нашому XIV-ому Загальному Зборі, як рів-нож у відзначенні 30-річчя нашого Товариства.

* * *

Святкове відзначення 30-річчя нашого Товариства

Біжучий 1982-ий рік є не тільки для нас, вояків УПА, але й для всієї української національної спільноти, святковим ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ, в якому всі ми будемо врочисто відзначувати 40-річчя з дня заіснування УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ. Історії УПА, її сла-ветним діям і великій ролі в ході збройної визвольної боротьби укра-їнського народу будуть присвячені різні вияви організованого жит-тя і діяльності української громади впродовж цілого 1982-го року, подібно як у попередньому 1981-му році це було з відзначуванням 40-річчя Акту 30 червня 1941 року. Головні святкування припадуть на місяць жовтень 1982 року, коли будемо влаштовувати тради-ційне СВЯТО ЗБРОЇ УПА, в День Святої Покрови, 14 жовтня. В цій

справі будуть видані відповідні Звернення – відозви – проклямації найвищих українських суспільно-громадських і політичних установ у вільному світі. Просимо слідкувати за всіма повідомленнями в пресі.

Власне з уваги на цей загально-український Ювілейний Рік, Управа Т-ва к. в. УПА в Канаді рішила перекласти на пару місяців пізніше також відзначення 30-річчя нашого Товариства, яке формально припало на 11 листопада 1981 року, а разом з тим і наш XIV-ий Загальний Збір, що нормально повинен був відбутися в грудні 1981 року. Ці дві небуденні імпрези відбудуться одночасно у суботу, 27 лютого 1982 року.

Наш XIV-ий Згальний Збір, який відбудеться в Домі кред. спілки “Будучність” на вул. Батурст ч. 140 і який розпочнеться о год. 11-тій рано, повинен закінчитися біля год. 4 або 4.30 пополудні. В годині 6-ій вечора ми всі будемо вже в Українському Домі на вул. Кристі ч. 83–85, на передбенкетовому коктейлі. Початок вечері – год. 7-ма, а від год. 9-ої буде забава з танцями. У програмі вечора, крім офіційної частини, передбачені теж точки мистецько-розвагового характеру. Вступ на бенкет і забаву \$ 25.00 від особи; для молоді вступ на саму забаву по год. 9-ій, \$ 5.00.

Щиро заохочуємо і запрошуємо все наше членство до участі в цій нашій імпрезі разом зі своїми родинами, друзями і знайомими. Хай це Свято буде дійсно нашим небуденним і незабутнім родинним святом. До побачення!

З дружнім вояцьким привітом,

За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інформації

Василь Дідюк
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 93–94.
Оригінал. Машинопис.

№ 58
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 1/54/1982–84

Торонто, 9 березня 1982.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 1/54/1982–84

До
всіх Відділів і Станиць
та всього членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ/Станиця:
ВП. Друг

Дорогі друзі,

Наше Товариство завершило в дні 11.11.1981 р. – 30 ЛІТ свого існування і праці. Ця замітна річниця була святково відзначена в Торонті, в дні 27 лютого 1982 року.

В згаданий день ми відбули свій XIV-ий Загальний Збір, який закінчив 13-ту з-черги понад трьохлітню ділову каденцію (2.12.1978 – 27.2.1982). І наш Заг. Збір і наш Ювілейний бенкет відбулися ділово і святково, з великим успіхом, в дружній, немов родинній, атмосфері. Цей успіх маємо завдячувати не тільки організаторам обидвох імпрез, але не в меншій мірі голові Загального Збору і господареві бенкету др-гові Петрові Мицакові-Прапорові з Віндзору та обидвом доповідачам на бенкеті, старшинам УПА, д-рові Богданові Крукові-Мельодії і д-ві Вікторові Новакові. Докладніше звіт про перебіг і вислідів XIV-го Заг. Збору і Ювілейного бенкету подані у прилогах до цього Обіжного листа; це є комунікат про Заг. Збір і бенкет, фінансовий звіт за рр. 1978–1982 і пропам'ятна брошура на 68 сторінок, видана для відзначення 30-річчя нашого Товариства.

Найважливіші витяги з наших звітів, предложених на XIV-ому Загальному Зборі, які не є подрібно з'ясовані в комунікаті і в брошурі, подаємо нижче для інформації загалу нашого членства.

З праці Товариства в 1978–82 рр.

Організаційна ділянка. Числовий стан нашого Товариства в 1978 році був 59 членів. В останній діловій каденції померло двох наших членів: св. п. Петро Парфенюк –Волиняк у Монтреалі і

св. п. Кость Таланчук – Різник в Едмонтоні. Двох членів – відпали, залишилось нас 55. Прийнято 3-ох нових членів: Миколу Фецуляка в Едмонтоні та Миколу і Теклю Зіньків у Торонті. Отже наш стан на день XIV Заг. Збору був 58 членів, згуртованих у 3 відділах, 3 станицях і в розсіянні одинцем: в Торонто – 20, Едмонтон – 12, Монтреаль – 8, Вінніпег – 4, Ошава – 3, Гамільтон – 2, поодиначі – 9, разом – 58.

Праця Головної Управи. Засідань Г. У. було 8. Листів отримано 530, вислано (до дня Заг. Збору) рівно 1.000, в тім Обіжних листів 8 (по кругло 60 прим.). – “Вояцької Ватри” появилось дальших 28 чисел (від ч. 117 до ч. 145, не рахуючи ч. 1/146, яке появилось на Різдво 1982 р.). Книжкових видань появилось 3, в тім 2 під спільною фірмою Т-в к. в. УПА в Канаді й ЗСА: 1) Петро Терещук “Роздуми над однією книжкою” (критична аналіза польської книжки “Дроґа до ніконд”) і 2) Марії Дмитренко “Михайлик”. Третя брошура, видана нашим Т-вом в Канаді, п. н. “30-річчя Т-ва к. в. Упа в Канаді”, появилась в м. лютім 1982 р. З філіателістичних видань, фірмованих нашими двома Товариствами, треба згадати бльок 20 кольорових марок для відзначення 50-річчя ОУН у 1979 році. – Про спільне видання всіх упівських організацій – “Літопис УПА” є мова в нашій брошурі про 30-річчя Т-ва к. в. УПА в Канаді. – Дальші книжкові видання нашого Т-ва, наспілку з друзями з Америки, є в підготові, в тім нова монографія присвячена Головному Командирові УПА ген.-хор. Романові-Шухевичеві – Тарасові Чупринці.

Наша праця на суспільно-громадському відтинку продовжувалася в минулій каденції в традиційних формах, як це з’ясовано в брошурі про наше 30-річчя.

Допомогова акція нашого Товариства збільшилася в останніх роках. Звіт референта суспільної опіки за останню каденцію виказує 140 різних позицій висланих згл. виплачених допомог друзям-упівцям або їхнім родинам за залізною заслоною (і деяким прибулим до Канади) на суму \$ 12.209,05, цебто понад \$ 4.000 за кожний рік.

Як видно з фінансового звіту, в останній трьохрічній каденції ми зібрали з Коляди на допомогово-видавничий фонд суму \$ 21.375,55, що є вища від суми зібраної за попередню 4-ох-річну каденцію (\$ 20.180). З того, 4 головні наші відділи зложили \$ 17.215,55 (Торонто – 11.120, Едмонтон – 3.300, Монтреаль – 2.189, Вінніпег – 1.606,55), а поменші станиці 4.160. (Див. *фін. звіт*). Висліди Коляди УПА в 1982 році будуть подані незабаром.

Варто відмітити, що присутні на нашому XIV-ому Заг. Зборі друзі-упівці з ЗСА (всіх 8) були помітно приємно вражені цифрами і іншими показниками нашої праці, що й підкреслив у своєму слові голова ГУ Т-ва к. в. УПА в ЗДА друг Михайло Ковальчин-Бурий.

XIV-ий Загальний Збір, відзначаючи 70-річчя життя члена Головної Управи ред. Володимира Макара-Вадима, затвердив рішення ГУ з дня 26.1.1982 р. наділити його, у признанні за довголітню віддану працю для упівської справи, званням Почесного Голови Товариства. У зв'язку з цим, в часі бенкету вручено йому відповідну Грамоту, виконану на металевій плиті; одночасно голова Т-ва к. в. УПА в ЗДА друг Михайло Ковальчин передав ювілейній по-мистецьки виконану металеву плякету з вигравірованими на ній словами признання за його працю. Дружині ювілянта вручено в дарунку дві фаянсові фігурки (козак і дівчина) власноручний мистецький виріб друга В. Новака.

XIV-ий Загальний Збір ухвалив рівнож привітання від Збору Друзям, яким стан здоров'я не дозволив прибути на наші наради і святкування, а саме: д. Андрієві Дольницькому, голові нашого Відділу в Монреалі, і членам того ж відділу дд. Юркові Гузареві і Іванові Путкові, та найстаршому віком членові нашого Т-ва д. Михайлові Козарукові у Ст. Кетеринс; далі – маестрові Михайлові Черешньовському в Америці і полк. Євгенові Ренові в Європі. Ще перед Заг. Збором, Головна Управа вислала привітання для маестра Михайла Дмитренка з нагоди 50-річчя його мистецької діяльності (в тім чимало для нашого Товариства в Канаді), якому українська громада в Детройті влаштувала святковий вечір у неділю, 28 лютого ц. р.

Всі наші члени отримують нашу пропам'ятну брошуру безплатно. Деякі кількості брошури пересилаємо або передаємо окремо до відділів і станиць з проханням поширити їх серед місцевої громади в ціні по \$ 2,00, з чого 50% залишається для відділу згл. кольпортера.

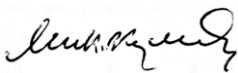
* * *

Дорогі Друзі,

Ми вступили в нову – четверту декаду існування і діяльності нашого Товариства в цьому 1982 році, який є присвячений Українській Повстанській Армії як Ювілейний Рік з дня її виступу на арену збройної боротьби. Це нас усіх зобов'язує до посиленої праці на всіх відтинках. Цього від нас очікують наші нескорені брати і сестри в Україні, цього від нас вимагає наша національна і вояцька честь і совість. Будьмо гідні наших завдань!

З дружнім вояцьким привітом

За Головну Управу:

Микола Кулик – голова

Іван Юрко – секретар

* * *

Комунікат
про XIV-ий ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР і 30-річчя
ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ

Товариство колишніх вояків Української Повстанської Армії в Канаді, що було створене в Торонті 11 листопада 1951 року, завершило у 1981 році ТРИДЦЯТЬ літ свого існування і праці. Ця замітна річниця була святково відзначена в дні 27 лютого 1982 року.

Того дня, між год. 11 рано і 4-ою по полудні, відбувся в Торонті, в Домі кред. спілки “Будучність” при вул. Батурст ч. 140, Чотирнадцятий Загальний Збір членів Товариства, в якому взяло участь 25 членів і делегатів відділів Т-ва, що розпоряджали разом 58 манда-тами, та 10 гостей, втім 8 друзів-упівців з ЗСА.

Загальний Збір відкрив о год. 11-ій ранку голова Товариства д. Микола Кулик, коротким словом, в якому м. ін. відмітив два важливі ювілеї: 40-річчя від створення Української Повстанської Армії, що припадає на м. жовтень 1982 року, та 30-річчя Товариства к. вояків УПА в Канаді. На його заклик учасники Заг. Збору вставанням з місць і хвилинною мовчанкою вшанували славу пам’ять Головного Командира УПА ген. Романа Шухевича-Чупринки і Голови Проводу ОУН Степана Бандери та всіх поляглих у боротьбі воїнів УПА, ОУН і збройного підпілля, як рівнож членів Товариства, які відійшли у вічність впродовж минулої каденції; це були два члени Т-ва к. в. УПА в Канаді – св. п. Петро Парфенюк-Волиняк і св. п. Кость Таланчук-Різник, а в ЗСА – майор УПА св. п. Петро Миколенко-Байда, св. п. д-р Богдан Гук-Скала і св. п. Стефанія Онишкевич-Сікора.

Діловими нарадами проводила президія в складі: Петро Мицак – голова, Віктор Новак – секретар, Михайло Кіндзерський – заступник голови; на почесного члена президії попрошено голову Т-ва к. в. УПА в ЗСА д. Михайла Ковальчина. З дуже численних привітань, які наспіли з нагоди XIV-го Заг. Збору і з нагоди 30-річчя Товариства, відчитано привітальну телеграму від Голови Проводу ОУН дост. Ярослава Стецька та кілька привітань, які наспіли вже по видрукуванні пропам’ятної брошури про 30-річчя Товариства. Усне привітання склав голова Т-ва к. в. УПА в ЗСА д. Михайло Ковальчин.

По виборі комісій та відчитанні і прийнятті протоколу з XIII-го Заг. Збору (з 2.XII.1978 р.) присутні вислухали вичерпні і дбайливо опрацьовані звіти з праці у минулій трьохрічній каденції. Звітували: референт суспільної опіки д. Степан Котелець, фін. референт д. Іван Юрко, референт преси й інформації та видавничих справ

ред. Володимир Макар, секретар і референт зв'язків ред. Василь Дідюк і – на завершення – Голова Т-ва д. Микола Кулик. За товариський Суд звітував д. П. Мицак, за Контрольну Комісію д. Микола Служала. Звіти показали імпонуючий образ виконаної праці, голов-но в ділянках видавничій і допомогівій. Вислухано теж звітів з праці відділів Т-ва – в Монтреалі, Едмонтоні, Вінніпегу.

По дискусії, Загальний Збір уділив абсолюторію уступаючим керівним органам Товариства. На внесок Номінаційної комісії, очоленої д. М. Служалою, Загальний Збір обрав нові керівні органи на чергову трьохрічну каденцію – 1982–1984 – у такому складі:

Головна Управа: Микола Кулик – голова, Віктор Новак – заступник голови і орг. референт, Іван Юрко – секретар, Микола Кошик – фінансовий референт, Степан Котелець і Марія Сивак – допорогова референтура, Володимир Макар – референт інфомаційно-пресовий та видавничих справ, Микола Служала і Параня Грицай – референтура кольпортажі видань, Володимир Бамбурак – господарський референт, Юрій Рибський – прапороносець, члени заміщені: Андрій Дольницький (Монтреаль), Михайло Кіндзерський (Едмонтон), [Степан] Вапляк (Вінніпег);

Контрольна Комісія: Петро Мицак, Микола Коцур, Іван Ключовський;

Товариський Суд: Олекса Хмара, Богдан Пасічник, Іван Путко.

На внесок д. Миколи Кулика, Загальний Збір затвердив рішення Головної Управи Товариства з 26 січня 1982 р. наділити ред. Володимира Макара званням почесного голови Товариства за його довголітню віддану працю для упівської організації та для вшанування 70-річчя з дня його народження.

Запропоновані резолюційною комісією резолюції XIV-го Загального Збору прийнято одно[стай]но.

Наради закінчено в год. 4-ій пополудні відспіванням “Ще не вмерла Україна”.

* * *

Ювілейний Бенкет Товариства

Святкове відзначення 30-річчя товариства кол. вояків УПА в Канаді відбулося того ж дня, в суботу, 27 лютого, у вечірніх годинах, в залах Українського Дому при вул. Кристі ч. 85. В бенкеті взяло участь понад 500 осіб, втім численні представники українських організацій і установ – центральних, комбатантських, суспільно-громадських, молодечих. Святкове зібрання відкрив господар ве-

чора, голова XIV-го Загального Збору Товариства, друг Петро Мицак – Прапор. Молитву-пісню перевів о. Богдан Остапович. Кожний учасник бенкету отримав 68-сторінкову пропам'ятну брошуру п. н. “30-річчя Товариства колишніх вояків Української Повстанської Армії в Канаді”, в якій є подана коротка історія Товариства, численні світлини, поезії, уривки з підпільних видань, а також три десятки привітань для Товариства, що наспіли перед її друком.

За головним столом засідали: Петро Мицак – господар, о. Богдан Остапович, д-р Богдан Крук-Мельодія з дружиною Мирославою і Віктор Новак – старшини УПА і промовці на бенкеті, президент СУВФ д-р Роман Малашук з дружиною Іриною, секретар СКВУ інж. Василь Безхлібник з дружиною Марією, голова Т-ва к. в. УПА в Канаді Микола Кулик з дружиною Євгенією, голова ГУ ЛВУ мгр. Теодозій Буйняк, голова ГУ ОЖ ЛВУ пані Марія Шкамбара, голова КУ СУМ Михайло Шепетик, голова Онт.[арійської] Ради КУК д-р Петро Глібович, Володимир і Тереса Макарі, голова ГУ Т-ва к. в. УПА в ЗДА Михайло Ковальчин, голова ГУ ООЧСУ і представник УККА Лев Футала, член ГУ Т-ва к. в. УПА в ЗДА інж. Степан Голяш, головний директор Вид. С-ки “Гомін України” Володимир Окіпнюк, делегат Об'єднання к. в. УПА проф. д-р Петро Потічний, головний редактор “Літопису УПА” мгр. Євген Штендера, голова Крайової Управи Братства к. в. І УД УНА д-р Остап Сокольський, голова АДУК і НТШ д-р Богдан Стебельський, голова Об'єднання Прихильників Д. Ц. УНРеспубліки Арсен Степанюк з дружиною, голова СУЖурналістів Канади ред. Василь Дідюк, пані Шепетик.

Окремі столи були призначені для представників комбатантських організацій, для друзів-упівців і їхніх родин, для представників інших організацій, для преси.

В офіційній частині головним доповідачем був д-р Богдан Крук-Мельодія з Детройту, який 30 років тому був “хресним батьком” Товариства при його народженні в Торонті, 11 листопада 1951 року.

При точці “привітання”, господар вечора відчитав насамперед привітальну телеграму від дост. Ярослава Стецька та згадав численні інші привітання, з яких не всі могли бути поміщені у програмі-брошурі. Зі словом привіту виступали: д-р Роман Малашук – президент СУВФ, інж. Василь Безхлібник – ген. секретар СКВУ, мгр. Теодозій Буйняк – від усіх ОУВФ, Лев Футала від ООЧСУ і УККА, д-р Петро Потічний від Об'єднання к. в. УПА.

Несподіванкою вечора було вшанування довголітнього громадського працівника в системі ОУВФ, колишнього члена збройного підпілля і члена ГУ Т-ва к. в. УПА в Канаді, ред. Володимира Макара-Вадима з нагоди його 70-річчя від дня народження. Вояцьке слово

про ювілята сказав старшина УПА Віктор Новак. Представники ГУ Т-ва к. в. УПА в Канаді вручили ювілятові виконану в металі грамоту про надання йому звання почесного голови, а члени ГУ Т-ва к. в. УПА в ЗДА металеву плякету з висловами признання за довголітню працю. Дружину ювілята обдаровано двома чудовими фігурками – козака і дівчини, у мистецькому виконанні друга Віктора Новака.

В мистецькій частині вечора виступив ансамбль юних бандуристів “Барвінок” під управою Петра Бориса, з трьома дочками, Роман Демеда – сольо на бандурі і артист сцени Тарас Парченко з декламацією вірша упівського поета Івана Хмілья – “Марш УПА”.

На закінчення програми бенкету о. Б. Остапович заїнтонував пісню-молитву “Владико неба і землі”. І останній акорд: “ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА”.

Після того розпочалася жвава й весела забава з танцями (це був останній день – “Пущення” перед Великим Постом), під звуки відомої оркестри “Коломия” з Ст. Кетеринс під управою М. Кобилицького, яка тривала до пізньої ночі.

* * *

Надіслали привітання:
з нагоди 30-річчя Т-ва к. в. УПА в Канаді

Преосв. Владика Кир ІЗІДОР, єпископ Торонтонської Епархії;

Дост. ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО – телеграма і лист;

Світовий Конгрес Вільних Українців:

І. Базарко – голова, В. Безхлібник – секр.;

Світовий Український Визвольний Фронт:

д-р Р. Малащук – президент, інж. В. Безхлібник – ген. секретар;

Товариство к. в. УПА в ЗДА, ГУ:

М. Ковальчин – голова, Б. Ковалик – секретар;

Станиця вояків УПА в Австралії:

Юр. Борець – голова, Д. Грицько – секретар;

Братство к. в. УПА в Європі: С. Мудрик – голова, В. Зброжик – секр.;

Братство к. в. І УД УНА, Кр. Управа:

д-р О. Сокольський – голова, Р. Бойцун – секретар;

Союз Б. Українських Вояків, 5-та станиця, Торонто:

поруч. І. Радкевич – комендант, чот. В. Гузюк – секретар;

Українська Стрілецька Громада, відділ ч. 1, Торонто:

П. Фабіян – голова, О. Задойко – секретар;

Український відділ Королівсько-Канадського Легіону в Торонті:
Г. Стадник – голова, Я. Погорецький – секретар;
Об'єднання к. вояків УПА, Станиця Торонто:
В. Дашко – голова, М. Мігус – секр.;
Братство Карпатських Січовиків, Торонтонський Курінь:
П. Баєр – голова, І. Дувалко – секретар;
Відділ Т-ва к. в. УПА в Едмонтоні:
М. Кіндзерський – голова, О. Кокіль, Ганна Садівник (Калґари);
Відділ Т-ва к. в. УПА в Монтреалі:
А. Дольницький – голова, Ю. Гузар – секретар;
Відділ Т-ва к. в. УПА в Вінніпеґу: [Степан] Вапляк – голова;
Відділ Т-ва к. в. УПА в Чикаґо: Ст. Голяш – голова, О. Левунь – секретар,
В. Тюн, І. Горайський, І. Гарвас – члени;
Відділ Т-ва к. в. УПА у Клівленді: Т. Бурий – голова, Ів. Оліяр – секретар;
Українське Вільне Козацтво, Станиця в Торонті:
знач. О. Івах-Байда – отаман Паланки,
підхор. С. Чорний-Нечай – писар;
Братство к. в. І. УД. УНА, Станиця Торонто:
Л. Бабій – голова, М. Пітюра – секр.;
Ліґа Визволення України, ГУ:
мґр. Т. Буйняк – голова, В. Дідюк – секретар;
Об'єднання Жінок ЛВУ, ГУ:
Марія Шкамбара – голова, Т. Даревич – секретар;
Спілка Української Молоді в Канаді, Кр. Управа:
М. Шепетик – голова, М. Фіґоль – секретар;
Вид. Спілка “Гомін України”:
В. Окіпнюк – директор, М. Фіґоль – секретар;
Асоціація Діячів Української Культури, ГУ:
д-р Б. Стебельський – голова;
Комітет Українців Канади, Онт.[арійська] Рада:
д-р П. Глібович – голова, мґр. Теодосій Волошин – секретар;
Відділ КУК – Торонто:
д-р О. Рудзік – голова, В. Молодецький – екз. секретар;
Централа [Братства] Українців Католиків Торонтонської Епархії:
Марія Хомин – голова, П. Харидчак – секретар;
Об'єднання Прихильників Державного Центру УН Республіки
Відділ Торонто: Арсен Степанюк – голова;

Українська Народна Поміч, 153-й Відділ, Торонто:
М. Карпій – голова, І. Фіголь – секретар;
Спілка Українських Журналістів Канади –
ред. Василь Дідюк – голова;
Об'єднання Жінок ЛВУ, Відділ Торонто:
Леся Шуст – голова, Софія Федак – секретар;
Об'єднання Жінок ЛВУ, Відділ Етобіко:
Евгенія Фенцор – голова, Марія Болахівська – секретар;
Ліга Визволення України, Відділ Торонто:
д-р С. Падучак – голова, І. Фіголь – секретар;
Ліга Визволення України, Відділ Етобіко:
Яків Гузан – голова, Михайло Чвиль – секретар;
Ліга Визволення України, Відділ – Міссісага:
Д. Куп'як – голова, Т. Бондарчук – секретар;
Спортове Товариство “Україна”:
Яр. Фенин – голова, Маркіян Комар – секретар;
Спілка Української Молоді, Осередок ім. ген. Романа Шухевича,
Торонто: О. Качмарський – голова, В. Турик – секретар;
Спілка Української Молоді, Осередок Етобіко:
Андрій Дзюбанівський – голова, Христина Дудар – секретар;
Об'єднання Лемків Канади, 2-ий Відділ, Торонто:
Іван Оленич – голова, Петро Семанів – секретар;
Українська Народна Поміч, Головний Уряд:
Володимир Мазур, Головний Предсідник;
Сотник Петро Корневич, учасник боротьби за незалежність
Карпатської України та збройного підпілля на Підкарпатті;
Степан Мудрик, голова Координаційного Осередку Українських
Громадських Центральних Установ (КОУГЦУ) – телеграма.

* * *

ВСІМ ХВАЛЬНИМ УПРАВАМ, ОРГАНІЗАЦІЯМ, УСТАНОВАМ
І ОСОБАМ, ЯКІ ПРИВІТАЛИ НАС З НАГОДИ ЮВІЛЕЙНОГО
ВІДЗНАЧЕННЯ 30-РІЧЧЯ НАШОГО ТОВАРИСТВА СКЛАДАЄМО
ЦІЮ ДОРОГОЮ НАШУ НАЙЩИРІШУ ПОДЯКУ І НАШ ГАРЯЧИЙ
ВОЯЦЬКИЙ ПРИВІТ.

ГОЛОВНА УПРАВА
ТОВАРИСТВА КОЛ. ВОЯКІВ УПА
в КАНАДІ

РЕЗОЛЮЦІЇ

XIV-го Загального Збору Т-ва к. в. УПА в Канаді

Торонто, 27 лютого 1982-го року

1. Чотирнадцятий Загальний Збір Товариства колишніх вояків УПА в Канаді, який відбувається в Ювілейному Році – 40-річчя Української Повстанської Армії, з задоволенням відмічує 30-річчя існування і праці Товариства, яке засноване 11 листопада 1951 року, пройшло під знаком служіння українській визвольній справі в дусі Наказу Головного Командування УПА і Звернення Воюючої України.

2. Загальний Збір гаряче вітає незламний український народ і всіх його передових борців в Україні і на засланнях, як також друзів по зброї й ідеї – колишніх вояків УПА і збройного підпілля та їхні організації у вільному світі. – Вітаючи Ієрархів Українських Церков, складає повний найглибшої пошани уклін Первоієрархові Української Католицької Помісної Церкви – Його Святості Патріярхові Кир Йосифові з нагоди 90-річчя з дня Його народження. – Нав'язуючись до недавніх відзначувань 50-річчя ОУН і 40-річчя Акту відновлення української державности, вітає Голову Проводу ОУН і Голову Українського Державного Правління з 1941 року – достойного Ярослава Стецька. – Вітає Президію Світового Українського Визвольного Фронту, українські національні установи, суспільно-громадські, політичні, комбатантські, церковно-релігійні і молодечі організації у діаспорі, зокрема в Канаді, щиро бажаючи всій українській національній спільноті – збірним жертвним трудом, посвятою і боротьбою досягнути нашу найвищу мету – Українську Самостійну Соборну Державу.

3. XIV-ий Загальний Збір, оцінюючи актуальний стан міжнародної ситуації у світі стверджує, що довготривале напруження між двома протиставленими таборами увійшло у стадію безпосередньої конфронтації, поки що у дипломатичній ділянці. Серед низки запальних пунктів у світі, на перше місце висунулися справи – два роки тому – Афганістану і – останньо – Польщі. Наступальною стороною є поки що СРСР, який шукає розв'язки власної внутрішньої перманентно-критичної ситуації у дальшій експанзії назовні. Західний світ, хоч виразно загрожений російсько-большевицькою агресивністю, не виявляє одностайної рішености до ефективної оборони, а тим менше до організованого протинаступу. Лідер вільно-

го світу – ЗСА, п'ятуючи московських агресорів у дипломатичній площині та посилюючи власне озброєння, все ще не відважуються використати найгірнішу для Москви, сильнішу від атомної бомби зброю – шляхом проголошення великої хартії свободи і права на державну незалежність усіх поневолених народів. – Загальний Збір стверджує, що хоч керівні чинники української національної спільноти у вільному світі заявили свою солідарність і підтримку для польського народу в його змаганнях до свободи, з польського боку – у відповідь – шовіністичні круги вже почали наново підносити претенсії до західніх українських і білоруських земель. – Як досі, українська визвольна справа, як і взагалі комплекс поневолених Москвою народів, є вперто ігноровані й нехтувані у вільному світі, на його власну погубу. Це накладає тим більше завдання на всю українську діаспору докласти максимум зусиль для виведення української справи з довготриваючої декон'юнктури.

4. Аналізуючи внутрішньо-українську ситуацію в Україні і у вільному світі, Загальний Збір стверджує, що незважаючи на одностайну відпорну поставу українського народу на рідних землях, серед української спільноти у вільному світі в останньому часі зарисувалася виразніша лінія двоподілу у поглядах на ідейні заложення, шляхи і методи дальшої визвольної боротьби українського народу, що й призводить до спорадичних зударів у діяльності українських громадських організацій і установ. З одного боку маємо скріплений безкомпромісовий самостійницький протиросійський і протикомуністичний табір українського визвольного фронту, а з другого – табір дефетистів, пацифістів, капітулянтів, політичних пристосуванців і спекулянтів, яких об'єднує упередження і нехоть до українського самостійницького табору і які, під облудною маскою “демократичного руху”, ідуть явно на переговори і коляборацію з противниками концепції збройної боротьби за незалежну українську державу в оперті, в першу чергу, на власні сили. В цьому шкідливому русі негативну роль відіграють деякі т. зв. дисиденти, “видворені” недавно з ССРСР. Ця нео-драгоманівщина є схильна повторити злочинну пагубну роль своїх попередників з 1917–1922 років. Місце Товариства колишніх вояків УПА в Канаді є, як завжди, по боці безкомпромісового українського визвольного руху.

5. XIV-ий Загальний Збір підтримує рішення продовжувати спільне упівське видавництво “Літопис УПА”, завданням якого – збирати, опрацьовувати і опубліковувати матеріали до історії Української Повстанської Армії. Ця праця особливо актуальна і потрібна тепер, коли все частіше появляються друком тенденційні брошури і

публікації з фальшуванням і знеславлюванням дій УПА і її провідників, не тільки з боку національних ворогів України, але й з-поміж деяких українських кругів. Нашим спільним обов'язком є працювати інтенсивно не тільки над призбируванням і опрацюванням матеріалів, але й для приєднування нових передплатників, збільшування видавничого фонду і дальшого поширювання "Літопису УПА".

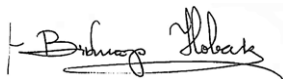
6. Загальний Збір одобрює плян створити в Ювілейному 1982-ому році УПА, в її 40-річчя, Федерації Товариств колишніх вояків УПА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки – Романа Шухевича, для більшого усправнення їхньої діяльності і співпраці, структурального завершення та кращого репрезентування їх на українському і міжнародному форумах.

7. Вступаючи у чергову декаду діяльності нашого Товариства, в біжучому Ювілейному Році Української Повстанської Армії, Загальний Збір закликає всіх членів Товариства не послаблювати, а скріплювати свою здисциплінованість і жертвну працю на користь українській визвольній справі, у глибокій вірі в остаточну перемогу українського народу – здобуття Української Самостійної Соборної Держави. До дальшої боротьби за досягнення цієї мети ми маємо бути кожночасно готові.

За Президію XIV Заг. Збору:

Петро Мицак
голова

Віктор Новак
секретар

За згідність:

Володимир Макар
голова Резолюційної комісії З. Збору
і прес. референт Т-ва к. в. УПА в Канаді

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 95–104.
Оригінал. Машинопис.

№ 59
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 2/55/1982–84

Торонто, 7 липня 1982 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 2/55/1982–84

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ:
Друг:

Дорогі Друзі,

Ділимося з членами Товариств к. в. УПА, з членством ОУВФ і всією українською громадою вельми сумною і болючою вісткою, що у вівторок, 6 липня 1982 року, в год. 11-тій рано, у шпиталі в Монтреалі, Квебек, по довгій і важкій недузі, на 70-му році життя, відійшов у вічність провідний член нашого Товариства, кол. старшина УПА

св. п. АНДРІЙ ДОЛЬНИЦЬКИЙ – ГОЛУБЕНКО

Народжений 27 серпня 1912 р. у Здолбунові, на Волині; від юних літ член ОУН, в'язень польських тюрем і концтабору в Березі Картузькій; абсолювент Високої Торговельної Школи; у воєнні роки – воїн і старшина Української Повстанської Армії; в ранзі сотника, як представник Головного Командування УПА, брав активну участь у переговорах з представниками угорського осадного корпусу на Волині в 1943 році, що й довело до підписання пакту взаємонападу між договірними сторонами; згодом з доручення ГК УПА, співпрацював з угорською протибольшевицькою партизанкою, перебуваючи в Карпатах. По приїзді до Канади в 1948 році, працюючи по фаху як книговод, відзначився як активний провідний член ОУВФ у Монтреалі; був довголітнім членом ГУ Т-ва к. в. УПА й довголітнім головою Відділу Т-ва в Монтреалі; від 1976 року член Видавничого Комітету "Літопису УПА" і голова Контрольної Комісії цієї видавничої спілки. Був прикладним громадянином-патріотом, завжди і до кінця активним, жертво-

ним і працюючим, незважаючи на довготривалу важку недугу, яка й звела його далеко передчасно у могилу.

Залишив у глибокому горю і смутку Дружину Олександру, синів – інж. Олександра і Василя й доню Марусю та рідних в Україні і Польщі, як рівнож численну громаду друзів-упівців і побратимів спільної громадської праці в Монтреалі, Канаді, ЗСА.

Похорон – у п'ятницю, 9 липня, з церкви св. Софії на Український Цвинтар у Монтреалі.

В.Й.П.

Горем опечаленій Родині найщиріші вислови глибокого співчуття складає

Головна Управа
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Замість квітів на могилу незабутнього Друга АНДРІЯ ГОЛУБЕНКА просять складати пожертви на Допомогово-Видавничий Фонд УПА.

* * *

Дорогі Друзі,

Вам напевно вже відомо з преси, що наші друзі-упівці у Клівленді, Огайо, задумали і вже переводять у життя проєкт утворення окремого упівського цвинтаря в Пармі і побудови на ньому ПАМ'ЯТНИКА СЛАВИ УПА. Площа на 66 могил на українському цвинтарі свв. апп. Петра і Павла в Пармі вже забезпечена. На празник Св. Покрови в м. жовтні ц. р., у 40-річчя Української Повстанської Армії в центрі згаданої площі має бути відкритий і посвячений репрезентативний пам'ятник з написом "Вічна Слава Воїнам". Пам'ятник запроєктований мистцем-упівцем Михайлом Черешньовським у формі стилізованого обеліска з чорного арабського ґраніту, висотою на 13 стіп і вагою у 13 тонн. В Клівленді створено Громадський Комітет для розпропагування справи і зібрання на ту ціль потрібних фондів. Головою є мґр. Степан Воляник, у склад комітету входять наші друзі-упівці та представники різних громадських організацій і установ. Комітет видав інформативну летючку, виготовив необхідні "цеголки" і збіркові листи для зібрання грошей на ту ціль.

Друзі-упівці з Клівленду звернулися теж до нас з проханням допомогти їм у цій кампанії. Нашим обов'язком є допомогти їм у цьому. І ми це хочемо зробити, тим більше, що незабаром також наше Товариство к. в. УПА в Канаді приступить до реалізації подібного плану – створення упівського цвинтаря в околиці Торонта та побудови на ньому пам'ятника Воїнам УПА. Тоді напевно і нам допоможуть у цьому наші друзі з Америки.

Разом з цим обіжним листом висилаємо Вам: 1) відозви Громадського Комітету з Клівленду, 2) по кілька збіркових лист, 3) "цеголки" з номінаціями по 10, 25, 50 і 100 доларів, згідно з рахунком, поданим внизу.

Кожну вплату треба вписати на збіркову листу поруч чітко випи-саного прізвища й імени жертводавця. При пожертвах від \$ 10 вгору, треба вручити жертводавцеві цеголку(-ки) на пожертвовану суму. При датках менших як \$ 10,00 цеголки не видається. Прізвища жертводав-ців на суму \$ 100 і більше будуть згодом поміщені у пропам'ятній книзі Комітету. На листу треба втягати також і дрібні суми. Просимо при-спішити акцію грошової збірки з уваги на короткий час до здвигнення пам'ятника у 40-річчя УПА. Зібрані гроші і збіркові листи треба надси-лати до канцелярії нашого Товариства в Торонті.

Дальші інформації про хід цієї акції на прославу УПА і її воїнів будуть подавані у пресі.

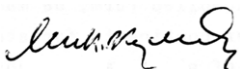
* * *

При цій нагоді інформуємо, що наше Товариство видало дуже гарні гудзики-жетони для відзначення величних ювілеїв, що припа-дають на 1982 рік, а саме: 2000-річчя Києва, 1600-річчя Української Державности (наших прапредків Антів) та 40-річчя нашої Україн-ської Повстанської Армії. Ціна одного жетона \$ 1,00 з чого 50% за-лишається для наших відділів-станиць. Поширیم ці пам'яткові від-знаки якнайбільше у цей Ювілейний Рік УПА.

Замовляйте теж брошуру "30-річчя Товариства кол. вояків УПА в Канаді" в ціні по \$ 2,00, з чого знову ж 50% припадає для кожного відділу.

З дружнім привітом,

За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик – голова

Іван Юрко – секретар

7.7.1982

Рахунок

для Відділу/Станиці Т-ва к. в. УПА в , ВП

Ви отримуєте лист чч. та цеголки:

по \$ 10,00 по \$ 25,00 по \$ 50,00 по \$ 100,00

Разом на

штук:

\$ суму

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 105–106. Оригінал. Машинопис.

№ 60
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/56/1982–84

Торонто, 18 вересня 1982:

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/56/1982–84

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ:
Друг:

Дорогі Друзі,

Ділимося з членами Т-ва к. в. УПА в Канаді сумною і болючою вісткою, що в п'ятницю, 13 серпня 1982 року, у Монреалі, по довгій і тяжкій недужі, на 62-ому році життя, відійшов у вічність довголітній член нашого Товариства

св. п. ЙОСИП НЕЧАЙ–ДОВБУШ

Народжений 25 березня 1920 року в селі Заздрість Нова, Тербовельського повіту, був активним членом ОУВФ, втім довголітнім членом управи монреальського відділу ЛВУ. Залишив у глибокому смутку двох синів – Михайла і Йосипа [Олеся]. Похорон відбувся в понеділок, 16 серпня, з собору св. Софії в Монреалі. Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

В.Й.П.

Головна Управа
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Дорогі Друзі,

1. Біжучий 1982-ий рік стоїть всеціло під знаком достойного святкування відзначування 40-річчя Української Повстанської Армії. По всіх містах і країнах вільного світу, де тільки живе організована

Товариство Колишніх Вояків УПА в Канаді

SOCIETY OF VETERANS OF UKRAINIAN INSURGENT ARMY (UPA) IN CANADA

Head Office: 140 Bathurst St. — Toronto, Ont. M5V 2E3 — Tel. (416) 366-9350

Бланк, нагрудна нашивка і організаційна відзнака ТКВ УПА в Канаді та
пропам'ятна відзначка-гудзик до 40-ліття ТКВ УПА в Канаді

патріотична українська громада, діють місцеві і крайові Комітети для гідного вшанування цього величного ювілею з активною участю визначних політичних і мілітарних представників даних держав. Центральні українські громадські установи видали з цього приводу свої звернення і присвяти. Вже відбулися і далі відбуваються різні імпрези присвячені 40-річчю УПА. Особливе посилення цих святкувань припадає на ювілейний місяць жовтень ц. р. Про всі ці речі широко пише українська преса. Появляються все нові видання і нові матеріали про епохальну боротьбу УПА та її найкращих поляглих Героїв. Закликаємо всіх Друзів на місцях – докласти максимум зусиль для якнайкращого відзначення цієї нашої величної річниці та надсилати звідомлення до нашої канцелярії.

Як відомо, в Едмонтоні, Альберта, в днях 9–10 жовтня ц. р. відбудеться 3'їзд ОУВФ центральної і західної Канади, присвячений пекучим актуальним справам і проблемам, який проходитиме під гаслом “У 40-річчя УПА”. Це тільки один з численних прикладів загального пієтизму української спільноти до УПА, характеристичний і підбадьорюючий, але й зобов'язуючий нас усіх до дальшої невтомної праці і змагань.

2. Інформуємо, що йдучи за прикладом всіх інших комбатантських організацій, на загальне бажання наших друзів-упівців, ми замовили через головну Управу Т-ва к. в. УПА в ЗСА кольорові нашивки з емблемою УПА, в ціні по 6 кан. доларів. Просимо їх замовляти. Також заохочуємо Друзів виготовляти собі, в себе на місцях загальноприйнятну ветеранську уніформу (гранатова маринарка і сірі штани), щоб користуватись ними при урочистих нагодах. Хто ще немає упівської шапки, може замовити її за нашим посередництвом, подаючи точний вимір голови (кравецьке число). З замовленнями треба поспішати.

3. Нав'язуючись до нашого Обіжного листа ч. 2/55 з 7.7.1982 року, де була мова про відкриття ПАМ'ЯТНИКА СЛАВИ УПА на українському цвинтарі в Парма, Огайо, що має відбутися 10 жовтня 1982 року, цим закликаємо і просимо управи наших відділів і станиць, зараз по отриманні цього листа, надіслати до нас звідомлення і розчислення з продажу цеголок на ту ціль. Ідеться головно про списки (листи) всіх жертводавців з поданням вплачених датків, щоб Клівлендський Комітет міг своєчасно помістити їх у пропам'ятній брошурі. Просимо поки що не відсилати до нас ще непроданих цеголок; до збіркових лист можна долучити додатковий список також тих громадян, які хоч ще не вплатили, але обіцяли (задеклярували) вплатити свій даток на Пам'ятник УПА. Просимо по

можності також надіслати чек з уже зібраною сумою. Висліди збірки будуть згодом подані усім заінтересованим.

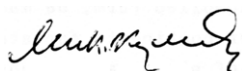
Пригадуємо, що Ваш Відділ/Станиця в..... отримала це-голок на суму \$

Просимо трактувати цю справу як дуже пильну і невідкладну.

Бажаємо усім Друзям якнайкращих святкувань, що перед нами, і щиро всіх вітаємо.

С. У.

За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Іван Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 107–108. Оригінал. Машинопис.

№ 61
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 4 /57/1982–1984

Торонто, 1 грудня 1982 року

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 4 /57/1982–1984

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ/Станиць:
Друг:

Дорогі Друзі,

1. Довгомісячні величаві святкування відзначування 40-річчя УКРАЇНСЬКОЇ ПОСТАНСЬКОЇ АРМІЇ в Канаді і взагалі у вільному світі в цьому Ювілейному Році УПА – за нами. Ми тут святкували в тій свідомості, що наші Друзі на Рідних Землях і на каторгах усієї московсько-більшовицької тюрми народів хоч стоять у постійно важкому змагу з ворогом, не можуть явно маніфестувати своїх почувань з тієї світлої нагоди, але знають, що ми це робимо за них тут, з метою мобілізувати всю нашу громаду і увесь загрозений світ на неминучу останню розправу з Москвою. Воююча Україна покладає на нас великі надії і ми мусимо мати це на увазі у всій дальшій нашій праці і плянуваннях.

При цій нагоді закликаємо всі наші відділи і всіх друзів збирати і зберігати в архіві всі матеріали, що появилися в зв'язку з 40-річчям УПА, як вирізки з газет, статті, тексти доповідей, репортажі, програмки, брошури, афіші, плякати, летючки, нагрудні ленточки і відзнаки тощо. Видану нашим Товариством відзнаку для відзначення великих Ювілеїв 1982 року (40-річчя УПА, 1600-ліття Української Державности і 2000-ліття Києва) треба ще далі поширювати і в наступному році. Тут ще згадаємо, що 40-річчю УПА буде рівнож присвячене нове наше видання для українського юнацтва і шкільної дітвори, над яким працює ред. Богдан Гошовський; це буде збірка історичних оповідань і нарисів про активну участь українських дітей – хлопців і дівчат – у визвольній боротьбі українського народу впродовж довгих століть нашої історії, від княжої доби починаючи, через козацьку добу, на боротьбі УПА кінчаючи. Такі видання мають

велику виховну вартість для всіх дальших наших поколінь. Тому теж треба нам всюди на місцях подбати про те, щоб попереднє наше видання – “Михайлик” було обов’язково поширене по всіх школах, де вчаться українські діти.

Одночасно в тому ж пляні в підготові є видання довгограючої платівки з піснями УПА у виконанні трьох відомих ансамблів Торонтського СУМ під управою маестра Василя Кардаша. Про ці речі ще буде мова.

2. “Літопис УПА”. Незабаром буде розсиланий черговий шостий з черги випуск “Літопису УПА”, позначений як том 9-ий, п. н. “УГВР 1944–1951” книга друга, а далі за ним том спогадів з дій УПА на Волині і Поліссі, томи німецьких документів про УПА і т. д. У зв’язку з цим вирінає потреба перевірити всюди на місцях стан поширення серед української читацької громади випусків цього важливого загально-упівського видавництва та стан розрахунків за вислані досі книжки. Незабаром розішлемо до Вас списки відборців “Літопису УПА” у Вашій місцевості й околиці та стан їх передплати згідно заборгувань. Ті списки покажуть усім і Вам поіменно, хто отримує у Вашій місцевості “Літопис УПА” і як за нього розраховується, а ще більше виявить як багато свідомих українських громадян можна ще приєднати до числа читачів і передплатників “Літопису”. На нас усіх, що брали активну участь у боротьбі УПА під проводом революційного уряду України – УГВР, лежить обов’язок попрацювати над тим, щоб “Літопис УПА” був значно більше поширений, як досі, і щоб усі відборці своєчасно розраховувались за кожне отримане число. Для прикладу згадаємо, що коли ще рік-два тому число передплатників сягало цифри 3000, то сьогодні воно впало до нижче 2000... Цій справі мусимо тепер присвятити багато більше уваги, як досі. Мусимо збірним зусиллям довести до того, щоб наше видавництво було поставлене на міцні фінансові підстави, бо тільки тоді воно зможе як слід виконувати своє завдання, поширювати свою дослідну і видавничу працю, згідно з плянами на дальші довгі роки.

Отож доручуємо управам наших відділів уповноважити до цієї справи окремого референта, однак не забувати теж, що обов’язок працювати над приєднуванням нових передплатників і читачів “Літопису УПА” тяжить на кожному з членів нашого Товариства без винятку.

3. Друзі, мали змогу довідатися з преси і з попередніх наших Обіжних листів, про зорганізування українського військового цвинтаря в Пармі (Клівленд – Огайо) в ЗСА та відкриття і посвячення

на ньому величавого Пам'ятника Слави УПА в дні 10.10.1982 р., до чого гідно причинилися теж наші відділи, члени і симпатички в Канаді своїми щедрими датками при закупі цеголок, на суму понад 7000 доларів (\$ 7.076). Усім за це – щира подяка!

Ніде правди діти, в останніх роках що раз більше недавніх вояків УПА та інших українських військових формацій відходять з цього світу у Вічність. Такий є невмолимий закон природи. А ми, живі, маємо заздалегідь подбати про гідне місце їх поховання, не лякаючись думки, що й кожного з нас може кожної хвилини покликати Господь до Себе. Ідеться про те, щоб могили українських вояків не були розкидані по різних кладовищах, далеко одна від одної. Для достойного збереження світлої пам'яті наших вояків, борців за волю України, для передання традиції нашої визвольної боротьби всій українській громаді на всі дальші покоління, необхідно є організувати спільні вояцькі цвинтарі на окремих ділянках загальних міських кладовищ, або, ще краще, загальних українських, так як це є в Бавндбруку, Н.Дж., а тепер і в Парма, Огайо.

Незабаром буде відкритий загальний український цвинтар на українській оселі “Київ” недалеко Торонта. Головна Управа нашого Товариства вже поробила заходи для забезпечення 80–100 ділок на цвинтар українських вояків, де теж передбачено поставити великий Пам'ятник Слави УПА. Потрібніше про цей проєкт повідомимо в наступному обіжнику. Наразі піддаємо цю думку під розвагу всім Друзям у Торонті та ближчій і дальшій околиці.

4. Коляда УПА. Як кожного року, так і цього, розсилаємо збіркові листи на традиційну коляду УПА з проханням до всіх Друзів, членів і симпатиків перевести цю збірку на допомогу Друзям-упівцям і їх родинам за залізною заслоною. Знаємо з листів і з власного досвіду, що з кожним роком стає все важче виконати цей обов'язок, з уваги на вік, здоров'я, погоду... Але поки ми ще живі, ми не можемо відмовитись від того труду. Щасти нам, Боже!

* * *

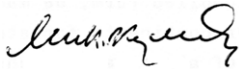
В Обіжному листі ч. 3/56 з 18.9.1982. в посмертній згадці про св. п. Йосипа Нечая-Довбуша, який помер у Монтреалі 13.8.1982., помилково подано ім'я його сина. Має бути “синів Михайла і Олеса”. Одночасно інформуємо, що на поминальному обіді по св. п. Андрієві Дольницькому-Голубенкові зібрано на Допомоговий фонд УПА суму \$ 700,00, а на тризни в пошану св. п. Йосипа Нечая-Довбуша суму \$ 326,00. Всім жертводавцям щира подяка.

* * *

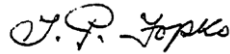
З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РОЖДЕСТВА ГОСПОДНЬОГО І
З НОВИМ РОКОМ – СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ
І ЇХНІ РОДИНИ. БАЖАЄМО ВСІМ ПЕРЕСВЯТКУВАТИ У ЩАСТЮ
І ЗДОРОВ'Ю, З ДУМКОЮ ПРО НАШИХ РІДНИХ В УКРАЇНІ І НА
СКИТАННІ, ПРО НАШ ПОНЕВОЛЕНИЙ, АЛЕ НЕЗЛАМНИЙ І
НЕСКОРЕНИЙ НАРОД, ПРО НАШУ СПІЛЬНУ, ЩЕ НЕ ЗАКІНЧЕНУ
СВЯТУ БОРОТЬБУ. ПРАЦЮЙМО І БОРИМОСЯ, А БОГ НАМ
ДОПОМОЖЕ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ – СЛАВІМО ЙОГО!

ЗА Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

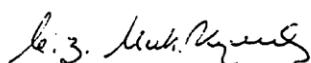

Іван Юрко
секретар

*The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in
Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 109–110.
Оригінал. Машинопис.*

СПИСОКАктивних передплатників Літопису УПА по скупченнях поселення:

Toronto, Ont.	308	<u>USA:</u>	
Oshava, Ont.	5	Philadelphia, Pa.	132
Hamilton, Ont.	20	Chicago, Ill.	107
Brampton, Ont.	4	Detroit, Mich.	91
Thunder Bay, Ont.	7	New Jersey	94
St. Catherines, Ont.	6	Cleveland, Ohio	24
Ottawa, Ont.	9	New Haven, Con.	12
Sault St. Marie, Ont.	4	Rochester, N.Y.	25
Kirkland Lake, Ont.	4	New York, N.Y.	147
Sudbury, Ont.	4	Other States	79
London, Ont.	6		
Kitchener, Ont.	5	England	5
Windsor, Ont.	9	Australia	12
Waterford, Ont.	4	Germany	10
Other Cities, Ont.	45	Belgium	1
Regina, Sask.	3	Argentina	1
Canora, Sask.	1	Switzerland	1
Saskatoon, Sask.	7	Norway	1
Yorktown, Sask.	2		
Halifax, N.S.	1		
Montreal, Que.	19	Colporters	
Vancouver, B.C.	7	USA	275
Victoria, B.C.	2	Canada	155
Vernon, B.C.	3	Other Country	145
St. Johns, N.F.	1		
Winnipeg, Man.	61		
Edmonton, Alta.	83	Free copy (рецензійні)	75

 Administration
 Litopys U.P.A.

№ 62
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 5/58/1982–84

Торонто, 18 червня 1983.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 5/58/1982–84

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ /Станиця:
ВП.

Дорогі Друзі,

Ділимося з членами Т-ва к. в. УПА в Канаді сумною вісткою, що в середу, 4 травня 1983 року, у шпиталі Роял Алек в Едмонтоні, Альберта, внаслідок серцевого припадку, на 62-ому році життя відійшов у вічність

с. п. ІВАН ДОРОСЕВИЧ–“ДОВБУШ”

Народжений 7 липня 1921 року в с. Маркопіль, пов. Броди в Україні, в юнацьких літах, в часі війни працював і боровся в рядах українського революційного підпілля; в 1944 році був у відділі УПА к-ра Кричевського. Прибувши до Канади, поселився в Едмонтоні, де був членом відділу Т-ва к. в. УПА, також Осередку СУМ і відділу ЛВУ. Залишив у глибокому смутку стареньку 86-річну маму в Україні та ближчу і дальшу родину в Канаді й Америці. Похорон відбувся у суботу, 7 травня 1983 р.

В. Й. П.

Головна Управа
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Дорогі Друзі,

1. Інформуємо Вас, що в м. квітні 1983 р. остаточно оформлено СВІТОВЕ БРАТСТВО ВОЯКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ ім. ген.-хор. РОМАНА ШУХЕВИЧА – ТАРАСА ЧУПРИНКИ (СБВ УПА), до якого, як досі, увійшли: 1) Т-во к. в. УПА в ЗСА, 2) Т-во к. в. УПА в Канаді, 3) Братство к. в. УПА в Європі і 4) Станиця вояків УПА в Австралії. Світове Братство очолив д. Лев Футала як голова Президії. До керівних органів входять представники всіх названих упівських організацій. Головною практичною метою Світового Братства є – репрезентувати, заступати і бути речником нас усіх на світових з'їздах і т. п., як напр. на найближчому IV-ому Конгресі СКВУ у м. грудні 1983 р.

2. Допомога друзям у потребі. Разом з цим обіжником висилаємо Вам по 1–2 збіркові листи для зібрання пожертв на допомогу нашому дорогому другові Степанові Зорієві-Тучі, який опинився разом з родиною у вельми тяжкій ситуації. Каси наших товариств є заслабі, щоб йому належно допомогти. Тому відкликаємося теж до виrozumіння і жертвності широкого круга нашої громади. Не відкладаймо цієї справи на “по вакаціях”. Зібрані гроші просимо пересилати чимшвидше до головної канцелярії нашого Т-ва в Торонті.

З Європи зголошуються до нас кол. вояки УПА і збройного підпілля, розкинені одинцем по різних країнах. Вони не просять допомоги грошми, але дуже бажають бути в контакті з друзями у вільному світі. М. ін. просять надсилати їм поодинокі томи “Літопису УПА”. Якщо хтось з друзів хотів би вислати їм будь-який том “Літопису УПА”, просимо зголосити це до нашої канцелярії, а ми подамо адресу до висилки.

3. Списки поляглих вояків УПА і збройного повстання.

Ця справа, започаткована колись Українським Червоним Хрестом і Медично-Санітарною Службою, була і далі є продовжувана на еміграції. Отримано з України і зібрано теж тут вже понад тисячу прізвищ і псевд поляглих воїнів УПА й ОУН, з більш або менш вичерпними даними. Це вже є матеріал на понад 300-сторінкову книжку – окремий том “Літопису УПА”. Про цю справу ми вже неоднократно писали і всім відділам та станицям розсилали “Евіденційний листок” до виповнення за відомих будь-кому з нас поляглих старшин і вояків УПА і збройного підпілля. Але – як досі – відгук слабкий, майже ніякий. Мусимо цю справу далі продовжувати, з більшою уважливістю й наполегливістю. Закликаємо Друзів на місцях, зокрема голів і секретарів, пам'ятати про це наше важливе завдан-

ня і другим пригадувати – наш моральний обов’язок перед полеглими Друзями. Якщо десь бракує такого “Евіденційного листка”, пишіть до нас. Заохочуємо теж усіх до писання спогадів з дій УПА, з обов’язковими згадками про наших полеглих чи пропавших безвісти. Приєднуйте нових передплатників “Літопису УПА”.

4. Майже всі наші відділи отримали недавно невеликі кількості вельми інтересної книжки споминів друга Юрія Борця (голови Станиці вояків УПА в Австралії) п. н. “Рейд без зброї”. Також за давніше отримані видання (“Михайлик” і ін.), части одностроїв і т. ін., якщо вони ще не заплачені, треба приспішити розрахунок.

5. Ще інформуємо, що Головна Управа нашого Товариства недавно набула на власність два погруддя роботи нашого упівського мистця-скульптора маестра Михайла Черешньовського, які від ряду років були і є традиційною декорацією на різних упівських імпрезах і святах: Провідника Степана Бандери і Головного Командира УПА ген. Романа Шухевича – Тараса Чупринки. Обидва погруддя зберігаються в Українському Домі на вул. Батурст ч. 140 у Торонті.

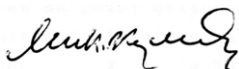
6. Закликаємо всі наші відділи, станиці і членство – якнайбільш активно співпрацювати з усіма організаціями і всією українською громадою у всіх відзначуваннях найбільш болючої річниці – 50-річчя голодомору в Україні, зорганізованого московським ханатом як виразником найбільш звироднілого садизму та божевільного шовінізму й імперіялізму. Вірмо, що швидко вже постигне Москву за всі її безмірні злочинства – справедлива кара-мста.

Бажаємо всім Подругам і Друзям доброго здоров’я, сил і витри-валости у дальшій праці, а літньою порою – приємного відпочинку.

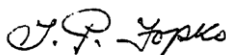
З дружнім привітом

СЛАВА УКРАЇНІ!

За головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Іван Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 111–112. Оригінал. Машинопис.

№ 63
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 6/59/1982–84

Торонто, 22 листопада 1983.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 6/59/1982–84

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ /Станиця:
ВП.

Дорогі Друзі,

1. Наша участь у КУК. В дні 4 листопада 1983 р. наше Товариство було формально прийняте до складу Комітету Українців Канади. Письмо Централі КУК до нас у цій справі має дату 5 липня 1983 р. наша річна бюджетові вплата до КУК є \$ 250,00. Нашим представником у Президії КУК є д. Михайло Баняс, заступником д. Іван Вапляк. Загадні Друзі репрезентували наше товариство на XIV-ому Конгресі КУК, що відбувся у Вінніпегу в днях 7–10.10.1983 р.

2. СКВУ. На IV-ому Конгресі Вільних Українців, що відбудеться у Торонті в днях від 30.11 до 4.12.1983 р., будуть заступати нас делегати: Микола Кулик, Марія Сич і Володимир Макар. Додатковими делегатами, з титулу нашої приналежності до Світового Братства Вояків УПА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки, крім делегатів з ЗСА, будуть дд.: Віктор Новак, Іван Юрко і Юрій Рибський. Перед Конгресом СКВУ наші подруги Параня Грицай і Марія Сич візьмуть участь у святочному відзначенні 100-річчя Українського Жіночого Руху, що його влаштовує в Торонті Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Одночасно, наші делегати М. Кулик і В. Макар братимуть участь у IV-ому Світовому З'їзді Організацій УВ Фронту, що відбуватиметься у Торонті в днях 28–29 листопада. День пізніше, 30.11, вони будуть заступати наше Товариство на нарадах представників усіх українських комбатантських організацій для відновлення діяльності Світової Ради Українських Комбатантів (РУК). Про перебіг і вислі усіх тих та інших світових з'їздів і Конгресу СКВУ подані обширні звідомлення в пресі.

3. На прославу УПА. У м. вересні ц. р. остаточно зреалізовано давно повзятий плян випуску трьох довгограючих платівок з упівськими, націоналістично-революційними патріотичними і ін. піснями у виконанні трьох мистецьких ансамблів Торонтонського Осередку СУМ під управою мґр-а Василя Кардаша, присвячених 40-річчю УПА. Докладніше про це видання було подано в “Гомоні України” з 5.10.1983.; відбитка згаданої статті долучена до цього Обіжного листа. Головними спонсорами цього коштовного, але вельми цінного й необхідного видання є Товариства к. вояків УПА в Канаді й ЗДА та ін.

Цим звертаємося до всіх Вас, Дорогі Подруги і Друзі, з гарячим закликком і проханням, дружньо і всеціло підтримати нас у цій великій видавничій справі. Йдеться про масове розповсюдження – продаж наших платівок. Ціна одної платівки є \$ 9,00 в Канаді, а в ЗСА ам. \$ 8,00. Повний комплект із трьох платівок можемо відпускати в Канаді за \$ 25,00 (замість \$ 27,00). Наші відділи і кольпортери отримують 20% опусту на кожній пластинці.

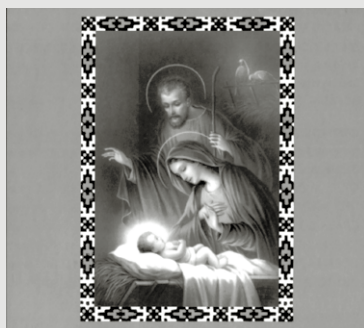
В найближчих днях розішлемо або передамо при добрій нагоді до всіх наших відділів-станцій та окремих Друзів певні заокруглені кількості платівок, та просимо всіх вже сьогодні якнайбільш активно ними заінтересуватися та негайно по їх отриманні приступити до їх розповсюдження.

Насамперед треба в цій справі порозумітися з усіма місцевими Організаціями Українського Визвольного Фронту та заінтересувати нашими платівками всю українську громаду. Потреба випуску того роду платівок була і є дуже велика. Наші Друзі за залізною заслоною домагалися їх від довгих років. Зреалізування цього видавничого пляну вимагало великих організаційних і фінансових зусиль, в тому теж великою мірою збоку нашого Товариства. Тепер прийшла пора на масовішу акцію для якнайбільшого розповсюдження платівок і повернення вложений коштів, потрібних на інші ділянки нашої праці.

Пропонуємо починати цю акцію влаштуванням вечірок-зібрань всіх наших членів і запрошених гостей, і на тих сеансах перегравати всі три пастинки на доброму апараті при фаховій обслузі. Такі сеанси напевно будуть мати добрий успіх для популяризації і поширення упівських платівок. Також треба передати (на наш кошт) один комплект патівок до місцевої української радіопрограми, де така діє, для надавання і пропаґування наших пісень. Наші платівки мають бути в українських книгарнях, крамницях, бібліотеках. При кожній нагоді заохочуймо друзів і знайомих набувати ці

**ВІЧНА
СЛАВА
УПА**

Платівки на прославу Української Повстанської Армії, випущені за сприяння ТКВ УПА в Канаді та Товариства Вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича – Тараса Чупринки в США

платівки, зокрема на святкові подарунки для своїх і чужих, щоб наші пісні лунали в кожній українській і сусідській хаті. Будемо вдячні теж за інформування нас про думки-опінії слухачів, котрі платівки мають найбільший попит.

При висилці чи передачі платівок до вас, ми вишлемо окремо рахунок.

4. Допомога Друзям у потребі. В Обіжному листі ч. 5/58 з 18 червня 1983 році була з'ясована справ дружньої допомоги нашому другові Тучі, який опинився разом з родиною у критичній ситуації, внаслідок важкого випадку. Розписана тоді збірка на допомогу серед нашого членства і громади мала доволі добрий відгук і ще продовжується. Зібрані гроші висилається на руки д. Тучі. Просимо всі Відділи закінчити збірку до 10-го грудня 1983 р. Про вислід збірки повідомимо згодом.

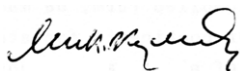
На цьому місці поновлюємо прохання зголошувати готовність вислати використані видання з упівською тематикою (зокрема, томи "Літопису УПА") нашим друзям-упівцям у різних країнах Європи. Адреси на висилку подамо негайно на кожне бажання.

5. Черговий Обіжний лист буде розісланий в першій половині грудня ц. р. після IV-го Світового Конгресу Вільних Українців разом зі збірковими листами на Коляду УПА.

А до того часу, бажаємо усім кріпкого здоров'я і добрих успіхів у праці,

та щиро вітаємо

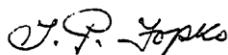
За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інф.-вид. справ

Іван Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 113–115.
Оригінал. Машинопис.

№ 64
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 7/60/1982–84

Торонто, 8 грудня 1983.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 7/60/1982–84

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Відділ/Станиця:
ВП.

Дорогі Друзі,

1. IV-ий Конгрес СКВУ, який відбувся в Торонті в днях від 30.11 до 1.12.1983 р. – за нами. Перші три дні Конгресу були доволі неспокійні, особливо в часі дискусій у двох спірних справах: а) розколу української громади в ЗСА ПІСЛЯ XIII-го Конгресу УККА, б) опрокинення ганебних наклепів на визвольну збройну боротьбу українського народу в часі і після другої світової війни, в тім зокрема ОУН і УПА, Акту 30.06.1941 і ін. Врешті знайдено і прийнято узгіднені та сприйнятливі для всіх рішення в обидвох справах, так що IV Конгрес СКВУ закінчився повним успіхом. Від нашого Товариства брали участь як делегати і представники на пленумах та в різних комісіях 6 подруг і друзів, з ЗСА – 5. Заохочуємо всіх наших членів уважно прочитати в пресі повні звідомлення про перебіг і рішення Конгресу, як рівнож про величаву маніфестацію в неділю, 4 грудня.

2. Рада Українських Комбатантських Організацій. Представники всіх українських комбатантських організацій у вільному світі мали свій світовий з'їзд у середу, 30 листопада, в год. 1–5 попол.[удні], перед відкриттям IV-го СКВУ. Нову світову Раду У. Комбат. Організацій очолив сот. д-р Мирослав Малецький; між дальшими 10 членами РУКО є представник Світового Братства вояків УПА – ред. Володимир Макар.

3. Платівки на прославу 40-річчя УПА вже є в розпродажу й розповсюдженні. Записані на них упівські та нац.-революційні й інші пісні вже лунають у країнах вільного світу. Завтра їх масово слухатимуть наші друзі й борці у московській тюрмі народів. Випуск вельми потрібних довгограючих платівок був зв'язаний з дуже великим

фінансовим зусиллям нашого товариства в першу чергу. Тому ми ще раз гаряче апелюємо до всіх наших відділів, станиць, членів та всіх наших друзів – максимально допомогти нам у якнайшвидшому їх розпродажу та розповсюдженні. Обширніше про це ми писали в попередньому Обіжному листі ч. 6/59. Для цієї акції просимо якнайкраще і найповніше використати найближчі тижні і місяці – пору зимових святкувань, вітань, побажань, подарунків. Подбаймо про те, щоб у кожній українській хаті, а рівнож у хатах наших сусідів-канадців, лунали в усі святкові дні наші упівські, революційні, патріотичні і релігійні пісні з наших платівок. Швидке розчислення за платівки є для нас важливою і пекучою справою. Просимо це мати на увазі.

4. “Михайлик”. Це наголовок чудового класичного оповідання підпільної авторки Марії Дмитренко про юного розвідника УПА, яке перевидало коштами нашого Товариства наприкінці 1981 року (див. наш Обіжний лист ч. 7/52 з 30.11.1981 р.). Ми, разом з Видавництвом дитячої літератури “Євшан-Зілля”, видали його одночасно двома брошурами, до речі, багато ілюстрованими: в українській мові і в дуже доброму перекладі на англійську мову, зробленому п. Володимиром Скороходом. Це дуже добра, корисна і потрібна лектура для шкільної молоді. Ціна 1 примірника була досі \$ 4,00. Дякуючи шляхетному жестові п. Володимира Скорохода, ми маємо тепер можливість запропонувати англomовний переклад “Михайлика” всім нашим відділам і станицям по майже даровій ціні \$ 1,00 за кожний примірник, залишаючи Друзям на місцях вільну руку щодо встановлення продажної ціни у себе. Йдеться про якнайбільш масове поширення цієї вартісної лектури з упівською тематикою серед усієї англomовної молоді, зокрема при співпраці з Осередками СУМ, шкіл, курсів і т. п., де тільки такі існують. З уваги на ту благородну ціль, також прибуток для наших відділів і станиць повинен бути мінімальний, тобто продажна ціна на місцях не повинна перевищати \$ 2,00, чи навіть 1,50. До висиланих англomовних брошур “Михайлика” додаємо по кілька українських та залучуємо рахунок. Також і в цьому випадку будемо вельми вдячні за швидке розчислення.

5. КОЛЯДА УПА. І знов минув рік, знов прийшла пора на традиційну Коляду УПА на видавничий і допомогивий фонд нашого Товариства. Так виглядає, що переведення Коляди в зимову пору є чи не найтяжчим зусиллям нашого членства в році. Але ми ніяк не можемо його занехати, як з уваги на численних Друзів за залізною заслоною, які потребують і очікують від нас все більшої допомоги, так і з уваги на всю нашу патріотичну українську громаду. Не заведім їх!

На цьому місці хочемо згадати, що у звідомленні Світової Ради Суспільної Служби СКВУ, на IV-ий Конгрес, між небагатьма звітами складових організацій є і наш звіт, підписаний головою нашого Т-ва, що виказує суму допомог кругло 17500 дол. за неповних 4 роки (1979–1982). (Див. фотокопія у збірнику-звіті Президії Секретаріату СКВУ). У звіті не подано ще суми допомоги нашого Т-ва за 1983 рік, яка перевищує цифру 3000 доларів.

З цим Обіжним листом розсилаємо збіркові листи Упівської Коляди для якнайкращого їх виконання, в чому – щастя нам, Боже!

* * *

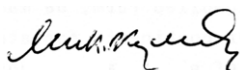
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Цим радісним привітом вітаємо усіх наших Членів і їхні родини з нагоди Празника Народження МЕСІЇ–Спасителя світу та
З НОВИМ РОКОМ.

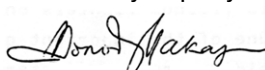
Бажаємо ВСІМ багато радості, щастя, здоров'я, поновленого завзяття і снаги до дальшої праці та змагання за повне визволення УКРАЇНСЬКОГО Народу, за УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОРНУ ДЕРЖАВУ!

СЛАВІМ ЙОГО!

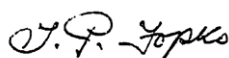
За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
реф. інф.-вид. справ

І. Р.[осіл] Юрко
секретар

РАХУНОК

для Відділу/Станиці в

ВП

“МИХАЙЛИК”	прим. ____	по \$ 1,00	до заплати	\$
“МУКНАЙЛҀК” (Mikey)	прим. ____	“-“	“-“	 \$

Разом	прим. ____	до вирівняння	\$

Різдво 1983/84

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 116–118. Оригінал. Машинопис.

№ 65
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 8/61/1982–84

Торонто, 7 квітня 1984.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 8/61/1982–84

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Ділимося сумною вісткою з нашим членством і всією українською громадою, що у вівторок, 31 січня 1984 року, у шпиталі Торонто – Вестерн, по довгій недужі на 59-ому році життя упокоївся в Бозі кол. вояк Української Повстанської Армії, член нашого Товариства,

св. п. ІВАН ҐУЗИЛЯК–ШТАФЕТНИЙ

Народився 22 липня 1924 р. в селі Вислік Великий на Лемківщині. В 1943 році брав участь у збройному підпіллі на Закерзонні. В 1944–1947 рр. боровся в рядах Української Повстанської Армії, в куренях к-рів Рена і Залізняка. Схоплений поляками у 1947 році, перейшов через пекло знущань у концентраційному таборі в Явожні. До Канади прибув у 1965 році; довго хворів.

Залишив у глибокому смутку дружину Катерину, доньки Іри-ну, Данусю, Галю і Любу, сестри Параню і Ганну та ближчу і дальшу родину в Канаді, Америці, Польщі й Україні.

Похоронні обряди і заупокійна св. Літургія були відслужені в суботу, 4-го лютого, у св. Миколаївській церкві при вул. Квін – Белвудс, звідки тлінні останки були перевезені і поховані на цвинтарі Мавнт Плезент у Торонті.

В.Й.П.

Головна Управа
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Дорогі Друзі,

1. Наші організаційні справи

В дні XIV-ого загального Збору нашого Товариства, 27 лютого 1982 р., наш числовий стан був 58 членів. Впродовж біжучої каденції відійшли від нас у вічність наші Друзі: св. п. Андрій Дольницький-Голубенко (6 липня 1982 р.), св. п. Йосип Нечай-Довбуш (13 серпня 1982 р.), св. п. Іван Доросевич-Довбуш (4 травня 1983 р.) і св. п. Іван Ґузиляк-Штафетний (31 січня 1984 р.). Прибули нові члени: Ілля Павлишин-Чорний (відновив членство, Брит.[анська] Кол.[умбія]), Михайло Небола-Голка (в Англії) і п-га Слава Стецько-Хвиля (в Європі). Теперішній стан нашого членства – 57.

2. Коляда УПА 1984 р.

Торонто – \$ 5287,00, Монреаль 1072, Едмонтон 1000, Вінніпег 934, Ст. Кетеринс 335, Ошава 275, Ніяґара Фаллс 95, Гамільтон 225, Вотерлю – Кітченер 85,00. Разом \$ 9308,00. Це непоганий вислід, коли брати до уваги похилий вік і підупалий стан здоров'я багатьох наших членів. На відмічення заслуговує все більша участь у Коляді УПА представників молодого покоління, народженого поза межами України. Списки жертводавців і збірників будуть незабаром оприлюднені в “Гомоні України”. Всім Друзям, що займалися збіркою Коляди – щире Спасибі.

3. Друг Друзові.

Збірка на допомогу другові Тучі, що був важко пошкоджений в автовному випадку, принесла дотепер на терені Канади суму \$ 3381, в тім: Торонто \$ 1095, Вінніпег 825, Монреаль 737, Віндзор 300, Ст. Кетеринс 210, Калґари 144, Вотерлю – Кітченер 70,00. Прізвища всіх жертводавців будуть поміщені у “Вояцькій Ватрі”.

4. “Літопис УПА”.

Цю видавничу спілку організацій к. вояків УПА, яка має вже за собою десять років праці, можна назвати найбільшою і найуспішнішою того рода інституцією серед всієї української громади у вільному світі на сьогодні. Дотепер появилось 9 великих томів, втім три в 1983 році: томи 6 і 7 – це збірки німецьких документів про УПА, том 5-ий – спомини з дій УПА на Волині і Поліссі. В днях 24 і 25 березня 1984 р. відбулося в Торонті 8-ме річне пленарне засідання Видавничої Спілки, в часі якого було влаштовано успішну пресову конференцію, присвячену відзначенню 10-річчя “Літопису УПА”. Для кращої інформації всіх наших членів і за їхнім посередництвом

також ширших кругів громади, долучуємо до цього обіжника копію звідомлення друга Ст. Голяша-Мара, якого інтерв'ю з д-ром Валентином Морозом було переслане через СіБіСі в Україну. Додаємо теж друковану інформацію про зміст усіх виданих томів та їх ціни.

На сьогодні, однією з найпекучіших справ є приєднування нових передплатників для всіх видань “Літопису УПА”. Це стосується, насамперед, усіх к. вояків УПА і членів збройного підпілля і не тільки, щоб кожний з нас мав на власність усі томи, але й щоб також переконав своїх друзів, сусідів, знайомих, що й вони повинні бути читачами і передплатниками цих вельми цінних видань. Це один з перших обов'язків у теперішній час: забезпечити безперебійне опрацювання і публікування дальших випусків “Літопису УПА”, яких уже заплановано на 40–50 томів. Це праця на довгі роки, а її метою є утривалення славної історії УПА. В ту велику працю вже включаються представники молодшого покоління, як напр. студент-докторант, майор американської армії Петро Содоль та ін. І це є одне із кращих наших досягнень для забезпечення тягlosti праці та успішного завершення нашого суспільного видавничого плану. Про дальший хід праці та заходи для її покращення, зокрема коли йдеться про фінансову сторінку, будемо друзів інформувати.

5. Справа Упівського цвинтаря в Торонті.

З бігом років число вояків УПА маліє. Знеможені віком, ранами, хворобами, вояки відходять у вічність. Це природний біг речей. Вояцькі могили наших померлих Друзів все більше розкидані по різних цвинтарях, далеко одні від одних... Потреба подбати про спільний вояцький цвинтар стає все пекучішою.

Наші друзі-упівці в Америці мають вже два свої цвинтарі. Один у Парма, Огайо, де 10 жовтня 1982 р. було відкрито і посвячено величавий Пам'ятник Слави УПА, за проектом скульптора-упівця Михайла Черешньовського; до здвигнення того пам'ятника причинилося теж наше Т-во к. в. УПА в Канаді, всі наші відділи і члени. Другий упівський цвинтар засновано у Бавнд Бруку, куди вже в жовтні 1981 р. були перенесені з інших місцевостей ЗСА тлінні останки старшин УПА – майора Петра Миколенка-Байди й Івана Хоми-Богдана, а в листопаді 1982 р. поховано там полк. УПА Юрія Лопатинського-Калину. 29 квітня 1984 р. на упівському цвинтарі у Бавнд Бруку буде урочисто відкритий Пам'ятник Невідомим Воякам УПА, виконаний за проектом мистця Богдана Доманика.

Тепер прийшла пора на Торонто. Як відомо Друзям з повідомлень у пресі й по радіо, в Оквил, недалеко Торонта, на оселі Української православної громади “Київ”, заснований великий Український

цвинтар св. Володимира й сама оселя розбудовується пляново й величаво під аспектом недалекого вже Тисячоліття Хрещення України. Головна Управа нашого Товариства домовилася вже з Адміністративним Комітетом цього цвинтаря у справі за купу 129 ділок у дуже догідному місці, під розбудову Упівського цвинтаря, з чого 6 ділок зарезервовані на побудову Пам'ятника Слави УПА. В неділю, 19-го лютого 1984 р. на нараді упівців, членів Т-ва і Об'єднання к. в. УПА для цієї справи, очолений другом Миколою Куликом. Ділки на могили чи для однієї особи, чи родинні – на дві особи, можна вже викупляти в ціні по \$ 400 згл. \$ 800 (двоособові), що є майже в двічі дешевше, як на будь-якому цвинтарі в Торонті. Замовлення і розрахунки треба робити через упівський Діловий Комітет. Справу побудови пам'ятників на окремих могилах і взагалі поховань на цвинтарі регулює правильник, затверджений Загальними Зборами Української Православної Громади в Торонті, 30 січня 1983 року. Подрібніші інформації будуть кожному подані на бажання. Просимо всіх Друзів, не тільки з Торонта й околиці, але й з цілої Канади, висловитися у порушеній справі і оголошувати свої заінтересування, беручи до уваги, що Упівський цвинтар як інтегральна частина Українського цвинтаря св. Володимира на оселі "Київ" біля Торонта буде чи не єдиним таким цвинтарем на всю Канаду. (Див. плян на стор. 4).

6. Наші річниці.

В 1984-му році вся українська національна спільнота вшановує, серед інших заокруглених дат нашої історії, такі річниці:

45-річчя проголошення незалежної держави Карпатської України,

75-річчя з дня народження і 25-річчя з дня смерті сл. п. Степана Бандери,

40-річчя Української Головної Визвольної Ради (УГВР), нерозривно зв'язаної з історією ОУН і УПА.

Закликаємо всі наші відділи, станиці і все членство брати активну участь у підготовці й переведенні святкових відзначень цих річниць, разом з усією організованою українською громадою.

7. Інше.

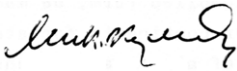
На початку 1985 року будемо мати XV-тий Загальний Збір членів нашого Товариства. У зв'язку з тим, просимо прискорити всі розрахунки з Головною Управою, як вирівнювання членських вкладок (\$ 5 річно), сплатення належностей за отримані платівки на прославу 40-річчя УПА, за брош. "Михайлик" (в українській та в англійській мовах) та можливо й за інші давніші видання. Просимо не повертати до нас ще нерозпроданих платівок чи інших видань.

* * *

ВІТАЄМО СЕРДЕЧНО ВСІХ ПОДРУГ І ДРУЗІВ ТА ЇХНІ РОДИНИ ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ. БАЖАЄМО ВСІМ БАГАТО СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ І ЗМАГАННЯХ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ТА ДЛЯ ПРИСПІШЕННЯ ПРИХОДУ ВЕЛИКОГО ДНЯ ВОСКРЕСЕННЯ УКРАЇНИ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

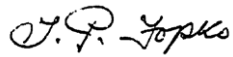
За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
ред. інформації і видань

І. Р.[осіл] Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 119–122. Оригінал. Машинопис.

№ 66
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 9/62/1982–84

Торонто, 3 жовтня 1984.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 9/62/1982–84

Дорогі Подруги і Друзі,

1. Наші святкування. В біжучому місяці жовтні відмічуємо свято разом з усією українською громадою, не тільки 42-гу річницю створення УПА, але одночасно теж 75-річчя з дня народження і 25-річчя смерті Провідника української національної революції сл. п. Степана Бандери, та 40-річчя Українського Державного Правління з 30 червня 1941 р. Закликаємо всіх наших членів взяти як найактивнішу участь у цих святкуваннях на місцях.

2. Жетони 40-річчя УГВР. Одночасно висилаємо Вам жетони роботи мистця В. Беднарського, видані Діловим Комітетом вшанування 40-річчя УГВР та сл. п. С. Бандери з нагоди врочистого відкриття і посвячення пропам'ятної таблиці членів Головного Військового Штабу УПА в церкві св. Андрея в Парма, Огайо, 21 жовтня 1984 р. Ці пам'яткові відзнаки треба поширити серед учасників святкувань і колекторів. Ціна – \$ 1,00. Рахунок – *див. внизу*.

3. Упівський цвинтар на оселі “Київ” у Оквил, Онт. – це єдиний нині наш цвинтар у Канаді. Ця справа була обширніше з'ясована в Обіжнику ч. 8 з 7 квітня 1984 р. З жalem повідомляємо, що, як перший, зайняв місце на цьому цвинтарі ст. вістун УПА св. п. друг ІВАН РАБЧЕВСЬКИЙ –ГРАБ; нар. 20.9.1927 р. в с. Турно, пов. Володава на Холмщині, помер у Торонті, Онт. 30.8.1984 р., похований 4.9.1984 р. Був членом Торонтонської Станиці Об'єднання к. в. УПА.

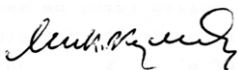
Ділки на згаданому цвинтарі є тепер у продажу в ціні поки що \$ 400,00, але вже незабаром ціна буде підвищена до \$ 500,00. Для інформації подаємо копію “Анкети й умови”. По докладніші інформації просимо звертатися до нас.

4. XV-ий Загальний Збір членів нашого Товариства к. в. УПА в Канаді відбудеться в 1985 році. Точна дата буде подана своєчасно. Закликаємо управи відділів і станиць заздалегідь підготуватися до Заг. Збору, зокрема поладнати всі розрахунки з Головною Управою (членські вкладки, платівки, інші видання).

5. Справа Коляди УПА. На запитання Друзів повідомляємо, що точно опрацьований повний список жертводавців на Коляду УПА 1984 р. був переданий до опублікування в “Гомоні України” ще весною ц. р. Не надруковано його досі з технічних причин від нас незалежних. Робимо старання, щоб цей список минулої Коляди УПА, як рівнож вислід інших збірок був опублікований перед кінцем біжучого року.

З дружнім привітом,

За Головну Управу Т-ва:

Микола Кулик
голова

Іван Р. Юрко
секретар

Рахунок для Відділу/Станиці ВП.
Висилаємо Вам _____ штук жетонів 40-річчя УГВР в ціні по \$ 1,00.
Опуст для Вас 50 %. До заплати ГУ Т-ва (Торонто) \$ _____
Жовтень 1984 р.

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 123–124.
Оригінал. Машинопис.

№ 67
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 10/63/1982–84

Торонто, 8.12.1984.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 10/63/1982–84

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Дорогі Подруги і Друзі,

1. Наша XIV-та трьохрічна каденція добігає кінця. Була вона болючою для нас втратою трьох наших друзів – членів нашого Товариства. В нашій праці ми мали незлі успіхи, головнo у видавничій і допомогівій ділянках, про що буде мова в підсумках у 1985 році. З приємністю теж повідомляємо, що наш відділ у Вінніпеґу матиме незабаром свій власний організаційний упівський прапор.

2. Нові завдання. В останніх місяцях все більше зростає зацікавлення у західньому світі різних впливових осіб (військовиків, політиків – дипломатів, фільмових продуцентів) упівськими справами, головнo подиву гідним феноменом УПА – оригінальним, неперевершеним способом зорганізування і довгорічного успішного ведення великої всенародньої боротьби в Україні проти найбільш жорстокого московського окупанта і то без ніякої підтримки збоку західного вільного світу. У зв'язку з тим, за нашими упівськими виданнями, головнo англомовними, до нас що раз частіше звертаються різні чинники, зокрема за працею інж. Юрія Тиса-Крохмалюка "УПА Ворфейр ін. Юкрейн", яка була видана Т-вами к. в. УПА в ЗСА й Канаді ще в 1972 році. На жаль, ця книга вже зовсім вичерпана. Виринула пекуча потреба перевидати її в поширеному й удосконаленому виді, в порозумінні з автором, при співпраці всіх упівських організацій та з українською громадою. Просимо це мати на увазі, бо це буде одне з наших найближчих завдань на тепер. Нам усім треба вже розглядатися за щедрими спонсорами.

3. Справа українського цвинтаря на оселі "Київ" в Оквил, Онт, про що ми вже кількакратно писали, поступає що раз краще вперед. Дотепер закуплено понад 30 ділок. Замовлено теж проєкт Пам'ятника Слави УПА, що буде здвигнений при вході на Упівську Секцію цвинтаря. До кінця біжучого року ціна за одну ділку є

ще \$ 400, а підмурівок під нагробник на двох могилах – \$ 100. В 1985 році ціна буде набагато вища, за 1 ділку – на \$ 200,00. Закликаємо заінтересованих використати корисну нагоду поки ще час. Ніхто з нас не вічний. “Життя і смерть – брат рідний і сестриця” (Олесь Бабій).

4. Коляда УПА 1985 р. З датою 12 грудня 1984 р. у “Вояцькій Ватрі” ч. 6/162 (“Гомін України”) надруковано повний список жертводавців на КОЛЯДУ УПА з 1983/84 р., яка принесла, як це було вже подано у ч. 8/61 нашого Обіжного листа, суму \$ 9308,00. Як буде відмічено в наступному Обіжному листі, сума виплачуваних допомог зростає все більше, головню у зв’язку із зростаючим приїздом у відвідини кол. вояків УПА, здебільша інвалідів, та з переселюванням до Канади дорослих дітей наших друзів упівців. Ця справа відома не тільки нам усім у Канаді, але й у всіх країнах вільного світу. У зв’язку з цим, закликаємо усіх друзів упівців і наших приятелів збільшити зусилля з переведення цього річної Коляди з якнайкращим вислідом. Відмічуємо, що вся зібрана Коляда призначена виключно на уділювання необхідних допомог потребуючим упівцям заокеаном і їхнім родинам. На Видавничий фонд будемо підшукувати окремих щедрих спонсорів.

З цим Обіжним листом розсилаємо по кілька примірників збіркових лист на Коляду УПА. Знаємо, що наші члени вже в більшості заавансовані віком і з підірваним здоров’ям. Тим більше треба нам притягати й запрошувати до цієї важливої й почесної праці молодших друзів, вихованих на історії і традиціях Української Повстанської Армії. Але цієї справи треба нам допильновувати всюди на місцях.

5. “Літопис УПА”. Звертаємо ще раз увагу всіх наших членів і прихильників на велику вагу спільного упівського видавництва “Літопис УПА”, яке за десять років існування випустило вже знаменитих томів-книг – рівнож ДЕСЯТЬ. Як зачуваємо, дехто відмовляється від томів 6 і 7 з німецькими оригінальними документами про дії УПА, мовляв, “ми не розуміємо німецької мови”. Цей аргумент не витримує ніякої критики. По кожному документі в німецькій мові є поданий точний зміст його в українській та англійській мовах. Обидва томи – 6-ий і 7-ий являють собою знамениту збірку документів, які повністю заперечують зловісні і ворожі наклепи на український нарід і його збройне рам’я УПА як здогадних коляборантів гітлерівського нацизму. Нашим обов’язком є поширювати масово всі видання “Літопису УПА”, співпрацювати з ред. колегією й адміністрацією та підтримувати морально й матеріально це наше видавництво.

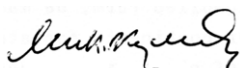
6. Закликаємо всі наші відділи і всіх друзів розрахуватися до кінця за всі ще не заплачені видання, отримані від нас книжки, платівки, жетони і ін., а також за членські вкладки.

* * *

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РОЖДЕСТВА ГОСПОДНЬОГО І З НОВИМ 1985-им РОКОМ ЩИРО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ І ЇХНІ РОДИНИ, ВСІ УПІВСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ, СВІТОВЕ БРАТСТВО ВОЯКІВ УПА, ВСІ БРАТНІ ВЕТЕРАНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ та СВІТОВУ РАДУ УКРАЇНСЬКИХ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ. БАЖАЄМО ВСІМ БАГАТО СИЛ І ВИТРИВАЛОСТІ ТА УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ І ДЛЯ ПРИСПИШЕННЯ ПРИХОДУ ВЕЛИКОГО ДНЯ ВІДРОДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВОЛІ УКРАЇНИ. – ЗУСТРІЧАЙМО ПРИХІД СПАСИТЕЛЯ СВІТУ З ДУМКОЮ ПРО НАШИХ РІДНИХ В УКРАЇНІ, ПРО НАШ НЕЗЛАМНИЙ І НЕСКОРЕНИЙ НАРОД, ПРО НАШУ СПІЛЬНУ ЩЕ НЕ ЗАКІНЧЕНУ СВЯТУ БОРОТЬБУ. ХАЙ НАМ УСІМ ДОПОМАГАЄ ГОСПОДЬ У НАШІЙ ПРАЦІ І БОРОТЬБІ!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

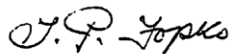
За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
ред. інформації і видань

І. Р.[осіл–]Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 125–126. Оригінал. Машинопис.

№ 68
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 11/64/1982–85

Торонто, 20 березня 1985.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 11/64/1982–85

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Дорогі Подруги і Друзі,

1. Інформуємо Вас, що з умотивованих причин відкладено реченець скликання XV-го Загального Збору членів нашого Т-ва на пізніший час.

2. Закликаємо все наше членство гідно причинитися і брати активну участь, разом з іншими ОУВФ та всією українською громадою у достойному вшануванні 35-річчя з дня смерті Головного Командира УПА сл. п. ген. Романа Шухевича – Т. Чупинки та в посиленій акції за звільнення з московської неволі Його незламного Сина Юрія Шухевича.

3. “Літопис УПА”, загальне упівське видавництво, є на сьогодні найбільшим того роду підприємством серед української спільноти у вільному світі. В короткому часі появиться з друку 10-ий том “Літопису УПА” (“УГВР – книга третя”), як рівнож другий наклад вичерпаного тому ч. 2. Пригадуємо, що всі наші члени повинні бути постійними передплатниками і читачами “Літопису УПА”. Виринала потреба і плян підтримати на більшу скалю дослідно-видавничу працю “Літопису УПА” шляхом приєднування ФУНДАТОРІВ дальших томів (що їх передбачується вже на б. 50). Є в нашій громаді самотні люди, добрі патріоти, у старшому віці, які, якби знали про це видавництво, радо вплатили би \$ 20000 на уфундування того чи іншого тому “Літопису УПА”, що й буде відмічено в тій же книзі ширшою біографічною згадкою і знімкою Фундатора та його родини. Просимо і заохочуємо всіх наших членів і прихильників розглянутися на місцях, пропагувати цю справу і приєднувати не тільки передплатників, але і, головно, охотників на ФУНДАТОРІВ.

4. Про заснування упівського цвинтаря як частини загального українського цвинтаря на оселі “Київ” в Оквил біля Торонта ми вже інформували кількакратно. Справа ця є і все буде актуальна. Тепер

одна ділка коштує \$ 500 доларів (все ж багато менше, як на міських кладовищах). В центрі нашого цвинтаря буде здвигнений Пам'ятник Слави УПА; в цій справі робляться зусильні старання.

5. Коляда УПА 1985 р. виглядає успішною. Досі розраховались з Коляди: Вінніпег на суму \$ 1440, Монреаль – \$ 1481, Едмонтон – \$ 1080. Торонто ще обраховує свої збіркові листи. Повні списки будуть опубліковані.

6. Просимо посилити акцію за дальшу розпродаж платівок на прославу 40-річчя УПА. В цій справі ще підуть листи до всіх ОУВФ.

* * *

Сердечно вітаємо всіх Друзів і їхні родини ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ. Думками линемо в рідну поневолену, але нескорену УКРАЇНУ і передаємо повний пошани уклін всьому УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ і ЙОГО НЕЗЛАМНИМ БОРЦЯМ. ВІРИМО В НЕМИНУЧИЙ ПРИХІД ВЕЛИКОГО ДНЯ ВОСКРЕСІННЯ УКРАЇНИ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

За Головну Управу Т-ва:

М. Кулик
голова

Володимир Макар
ред. інформації і видань

І. Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, p. 127.
Оригінал. Машинопис.

№ 69
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 12/65/1982–85

Торонто, 19 серпня 1985 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 12/65/1982–85

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Дорогі Подруги і Друзі,

Ділимося сумною вісткою з друзями упівцями та всією українською громадою, що 14 червня 1985 року, у шпиталі у Вінніпеґу, Ман., на 71-ому році трудолюбивого життя відійшов у Вічність член нашого Товариства

св. п. МИХАЙЛО БАНЯС – ГРИЦЬКО

Народжений 2 листопада 1914 р. в селі Колодниця Стрийського повіту, був від юнацьких років активним членом революційного підпілля ОУН, в 1939 р. брав участь у боях за державну незалежність Карпатської України, згодом організував і виконував сміливі бойові акції у підпіллі за російської окупації до 1941 р. та пізнішої німецької до 1944 р. у постійній тісній співпраці з відділами УНС і УПА. В дальших роках був надійним охоронцем і, можна сказати, добрим опікуном Провідника ОУН Степана Бандери та Його родини. В Канаді, працюючи у Вінніпеґу від 1948 р. до останніх днів свого життя був завжди патріотом-націоналістом, суспільно-громадським і політичним діячем.

Тлінні останки Покійного спочили на українському цвинтарі Всіх Святих, 17 червня. В останню дорогу супроводжувала Друґа Михайла дуже численна українська громада, похоронні відправи служили 4 священники, було багато вінків, над могилою і на поминках пращали Його представники численних організацій та інституцій, до яких Михайло належав.

У глибокому смутку залишилася дружина пані Ольга, сини Любомир та Іван, дочки Марта й Марійка, внуки Віра, Оксана, Роман...

Горем прибитій Родині – найщиріші вислови глибокого співчуття, а Дорогому Другові МИХАЙЛОВІ-ГРИЦЬКОВІ – ВІЧНА і СЛАВНА ПАМ'ЯТЬ!

Головна Управа
Т-ва к. в. УПА в Канаді

2. Акція за визнання Патріярхату.

Згідно з виданим Президією СУВФ обіжником з дати “серпень 1985 р.”, повідомляємо всі наші клітини і всіх членів та їхні родини, приятелів і симпатиків, що вся українська спільнота у вільному світі приступила до масової акції за остаточне виборення й прискорення офіційного акту визнання Патріярхату УКЦ, якого формальне завершення має стати суттєвим чинником святкувань 1000-ліття Хрищення України у 1988 році.

Акція полягає у масовому збиранні підписів під: а) Петицією до папи Івана Павла II-го за остаточне охвалення акту визнання Патріярхату УК Церкви, б) Заявою підтримки Блаженнішому Мирославові Іванові на його пості Патріярха.

Одночасно з цим розсилаємо відбитки з текстами петиції і заяви та закликаємо всі наші клітини та все наше членство – негайно приступити до зібрання якнайбільше підписів під ними, на вказаних місцях. До тої акції треба притягнути всіх членів родини та приятелів і знайомих, які з тих чи інших причин не були ще нею охоплені. В цій справі треба вступити в контакт з усіма місцевими організаціями та установами, а в першу чергу з нашими церковними чинниками. Справу підписів треба прискіпати з уваги на те, що у вересні ц. р. буде відбуватися в Римі Синод єпископів УКЦ, а в листопаді Синод єпископів Вселенської Церкви. Перші підписані письма (нпр. до кінця серпня), треба негайно надіслати до нас, щоб члени Президії СУВФ могли взяти їх з собою до Риму на урочисті відмічення першої річниці невіджалуваної смерті нашого Святця-Патріярха Йосифа I-го. Акція збирання підписів буде продовжуватися, в пляні є зібрати один мільйон підписів. Потрібні додаткові формуляри просимо виготовляти на місці зі-раксовим [ксероксовим] способом, в постійній найтіснішій співпраці з цілою громадою, зокрема з ОУВФ. Цією акцією треба охопити теж всі відокремлені поселення (фарми) кругом вашої місцевости.

3. Комісія захисту громадянських прав – проти користування Комісією Дешена фальшивими московсько-кагебівськими “документами” у переслідуванні українців як “воєнних злочинців”, потребує дальшої активної підтримки від всієї української громади. Акція підписування і висилки до Оттави готових протестаційних листів триває далі. Закликаємо наше членство перевірити в місцях, хто ще не виконав того обов’язку, хай це зробить негайно. Готові листи можна отримати всюди на місцях, нпр. у своїй церкві. Даваймо відсіч ворожим наступам на нас на кожному кроці. Складайте щедрі датки на ту ціль.

4. Висліди Коляди УПА 1985 р. – Торонто – \$ 4264, Монреаль – 1481, Вінніпег – 1440, Едмонтон – 1080, Калгари – 781, Ошава – 419, Ст. Кетеринс – 380, Вотерлю – Кітченер – 85. Разом \$ 9.930,00. Всім щира подяка. Всі списки – опубліковані у “Вояцькій Ватрі” в біжучому році.

5. “Літопис УПА”. В 1985 р. вийшов друком 10-ий том (“УГВР, книга третя”). В наборі є далішні два томи: 1) Перемиський (денники к-рів УПА в 1946–47 рр.). 2) Тернопільський (списки і біографії 6.820 поляглих героїв УПА і збройного підпілля ОУН в рр. 1944 до кінця 1948). Незабаром у пресі прочитаєте заклик віднаходити знімки поляглих з теренів Тернопільського і Зборівського повітів та з інших околиць, від рідних і односельчан, що є у вільному світі. В 1986 р. вийде том присвячений Подільській Воєн. Окрузі УПА “Лисоня”. Закликаємо всіх якнайкраще співпрацювати з видавництвом, надсилаючи додаткові матеріали, підтримуючи фінансово та приєднуючи нових передплатників. Піднаходіть теж ФУНДАТОРІВ для публікування окремих томів сумою \$ 20000. Це буде найкращий пам’ятник для кожного фундатора на многі покоління, що перед нами.

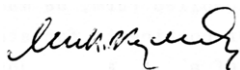
6. Про XV-ий Загальний Збір нашого Т-ва буде в черговому Обіжнику.

7. Пригадуємо всім про ще не розраховані дорешти платівки, видані на прославу 40-річчя УПА. Дбаймо всі про даліше поширювання тих цінних видань (за 1 комплект трьох платівок – \$ 24,00). Пишіть до нас, подавайте адреси. Просимо ні в якому разі не відсилати до нас ще не проданих платівок. Прийде пора і їх куплять.

8. У зв’язку з початком нового шкільного року, просимо всюди на місцях порушити перед дирекціями шкіл (як українських, так і англомовних) справу поширення як виховної лектури для дітей – англомовної брошури “Михайлик”. Ціна, при замовленні до 10 прим., по \$ 2,00; від 11 до 50 – по \$ 1,50. Замовлення слати до нас.

З дружнім привітом!

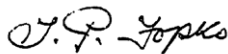
За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
ред. інформації і видань

Іван Р.[осіл–]Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 128–129. Оригінал. Машинопис.

№ 70
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 13/66/1982–85

Торонто, 3 грудня 1985.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 13/66/1982–85

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Дорогі Подруги і Друзі,

Ділимося сумною вісткою з друзями упівцями та всією українською громадою, що 7 жовтня 1985 р. у Вінніпеґу, Ман., по довгій і важкій недусі (паралі[ч]), упокоївся в Бозі член нашого Товариства

св. п. ЮРІЙ КОЗЕЛКО – “ВОРОН”

Похорон відбувся 9 жовтня, з участю друзів-упівців з організаційним прапором Вінніпезької Станиці нашого Т-ва та місцевої української громади. Покійний залишив у смутку тітчного брата в Вінніпеґу та родину в Європі. Ближчих відомостей про Покійного наразі не подаємо з уваги на родину.

В. Й. П.

Головна Управа
Т-ва к. в. УПА в Канаді
і Станиця у Вінніпеґу

2. Новий упівський прапор.

В неділю, 13 жовтня 1985 р. у Вінніпеґу, Ман., в залі Інституту “Просвіти”, в рамках Свята Зброї, відбулася церемонія посвячення організаційного прапора місцевої Станиці Т-ва к. в. УПА. Акту посвячення довершив о. мітрат Семен Іжик у сослуженні з о. мітр. Р. Добрянським, о. д-ром П. Романишином та о. Б. Борівцем. Кумами були представники центральних і місцевих організацій, частинно з власними орг. Прапорами, а саме – ГУ і відділів ЛВУ, ГУ і відділів

ОЖ ЛВУ, КУ СУМ, Станиць УПА, Інституту і читальні “Просвіти”, Братства к. в. І. УД УНА, Пласту, ТУСМ, УНПомочі та індивідуальних осіб. Представник Головних Управ Товариств кол. вояків УПА в Канаді й ЗСА – старшина УПА Степан Зорій, перебравши посвячений прапор з рук о. мітр. С. Іжика, з відповідним словом, передав його голові Вінніпезької Станиці к. в. УПА другові Ст. Ваплякові. По численних привітах, друг С. Зорій виголосив знамениту доповідь, відповідну до Свята Зброї та в нав’язанні до акту посвячення прапора УПА. У мистецькій програмі взяли участь – хор “Думка” під дир. І. Буячка, декляматори сумівці-дружинники Марко Карпо і Тереса Супрун. Програмою провадив голова місцевого відділу ЛВУ д. Т. Гуменюк. Свято увінчалось повним успіхом.

Від того дня, Станиця УПА в Вінніпегу бере участь у всіх українських національних імпрезах з власним прапором. Щасти, Боже, у дальшій праці.

3. Справа 15-го Загального Збору Т-ва к. в. УПА в Канаді.

З важливих причин перенесено дату відбуття нашого 15-го Загального Збору на весну 1986 р. З цим зв’язана теж справа зміни статуту Т-ва в точці про членство. На пленарному засіданні Світової Ради Українських Комбатанських Організацій (РУКО при СКВУ), що відбулося в Торонті 31-го жовтня 1985 р., схвалено постанову, що всі українські комбатанські організації мають право втягати у свої ряди, на повних членських правах, синів і дочок своїх членів – дійсних комбатантів, щоб у такий спосіб зберегти тяглість військових традицій і статутової діяльності та забезпечити, не раз велике, набуте майно цих організацій. Ця справа буде обширніше з’ясована в офіційному повідомленні про наш 15-ий Заг. Збір у 1986 році, на якому ця зміна у нашому статуті має бути формально прийнята і затверджена. Закликаємо Друзів на місцях вже тепер обдумувати цю справу та підготуватись до її практичного переведення.

4. Акція за визнання Патріархату УГКЦ.

На наш заклик у цій справі, згідно з пропозицією Президії Світового У. В. Фронту, в Обіжному листі ч. 12/65 з 19.8.1985 р., наші відділи і членство відгукнулися швидко й здисципліновано, надсилаючи разом кількадесят петицій з зібраними понад 2.000 підписами. Найкраще попрацювала в тій справі подруга Ганя Садівник в Калґарах, Альта. Їй і всім іншим друзям і подругам складаємо за це щире признання і подяку. Ця акція ще не закінчена. В міжчасі, в порозумінні з іншими організаціями, в тім УПСО, ініціатори акції впро-

вадили до тексту петиції до Папи додаткову вимогу, щоб Святіший Отець виступав теж в обороні нашої Церкви (Церков) і всіх віруючих у підневільній Україні. Зразок цієї нової петиції залучаємо до цього Обіжного листа. При тому підкреслюємо, що всі дотепер підписані заяви і петиції є важні і вони є чи будуть зараховані до комплекту всіх петицій і заяв. Закликаємо – продовжувати акцію збирання підписів під новими петиціями у тісній співпраці з усіма українськими організаціями, установами та церковними чинниками на місцях.

5. “Літопис УПА”.

На переломі 1985/86 рр. появиться з друку 11-ий том “Тернопільський”, потім 12-ий “Лисоня” і 13-ий “Перемиський” (ч. 1-ша). Дальші томи є в підготові. У зв’язку з цим, сильно зросла потреба придбання дальших фондів на цю велику видавничу працю. Незабаром Адміністрація “Літопису УПА” почне розсилати листи-заклики в цій справі до українських організацій та інституцій фінансових (кредитівки, підприємства, професіоналісти), суспільно-громадських, церковних і ін. та до окремих громадян. Просимо усіх наших членів і друзів сприяти успішності цих заходів всюди на місцях. Зокрема треба піднаходити ФУНДАТОРІВ для публікування окремих томів “Літопису УПА” (приблизна сума за випуск одного тому – \$ 20.000). Цією справою треба зацікавити зокрема самотніх громадян-патріотів, які хотіли би залишити вдячну згадку про себе на всі подальші покоління.

На цьому місці хочемо поінформувати, що відомий вже українській громаді в Канаді голова Політичного Відділу Європейської Ради Свободи, – шведський антикомуністичний діяч п. Бертіль Геггман опублікував у видаваному ним бюлетені “Де Політикал Ворфейр Фронт – Е Ньюзлеттер он Стратеджі енд Тактікс”, з 14.XI.1985, цілу 6-ту сторінку п. н. “Комбат он Комюніст Терріторі – Ді Юкрейнієн Модел”, з інформацією про дотепер видані 10 томів “Літопису УПА”, де м. ін. читаємо:

“Досвід УПА у веденні підпільної війни всередині радянської Росії має велике значення як зразок для борців за волю в цілому світі. Величаве завдання видавців цієї серії треба підтримати. Ці матеріали, у сконденсованій формі, мусять бути доступні для простудювання борцям за волю на других континентах. І це є якраз одним з важливих завдань всіх організацій, які помагають борцям за волю в Азії, Африці й Латинській Америці: зробити ось такі матеріали легко для них доступними.”

(Див. відбитка на стор. 4-ій цього Обіжника).

Це ствердження д-ра Бертіля Гегґмана є найкращим досі признанням важливості “Літопису УПА” не тільки для історії визвольної боротьби України, але й для практичного використання у боротьбі всіх свободолюбних народів світу.

6. Пам’ятник Слави УПА.

В попередніх наших Обіжних листах ми повідомляли про закуплення на оселі “Київ” в Оквил, Онт. гарної площі під перший і наразі єдиний в Канаді УПІВСЬКИЙ ЦВИНТАР, де має бути здвигнений “Пам’ятник Слави УПА”. Ждемо ще на фахову опінію-пораду, в справі вже отриманих проєктів, від нашого маєстра Михайла Черешньовського. Оселя “Київ” недалеко Торонта інтенсивно розбудовується і має всі дані на те, щоб до Тисячеліття Християнської України в 1988 році стати другим “Українським Бавнд Бруком”, де буде закріплене гідне місце для спочилих воїнів УПА і збройного підпілля ОУН. В найближчому часі приступимо до збірки потрібних фондів на здвигнення Пам’ятника Слави УПА на нашому цвинтарі. Віримо, що в цій справі знайдемо дружню підтримку від усіх друзів упівців і патріотичної української громади.

7. Конференція ОУВФ західньої Канади –

відбулася в Едмонтоні, Альберта, 9 і 10 листопада ц. р. Головну Управу нашого Т-ва заступали члени Едмонтонського відділу УПА – друзі Михайло Кіндзерський та Осип Кокіль, який склав змістовне звітлення про працю і плани на майбутнє нашого Товариства взагалі і відділу в зах. Канаді зокрема. Віримо, що питома вага і значення нашого Т-ва в системі ОУВФ і взагалі в житті української спільноти в Канаді будуть втримані на належній висоті теж на майбутнє.

8. “Алеґорична Героїня УПА” –

така є назва гарної кольорової поштівки роботи мисткині Мирослави Ласовської-Крук, виданої заходами АДУК. Гаряче поручаємо всім нашим відділам, станицям і членству – допомагати в широкому розповсюдженні цієї поштівки, зокрема в цей святковий час. До цього обіжника долучуємо по 1 картці для кожного відділу і станиці для ознайомлення. Ціна картки \$ 0,75. Просимо замовляти через нашу канцелярію.

9. КОЛЯДА УПА 1986 р.

Як звичайно під кінець кожного календарного року, розсилаємо з цим Обіжним листом по 1–5 збіркових лист для зібрання фондів

КОМІТЕТ здвигнення ПАМ'ЯТНИКА СЛАВИ УПА
на Українському Цвинтарі св. Володимира в Оквил, Онт.,
Канада 1987

MONUMENT COMMITTEE HONORING UKRAINIAN INSURGENT ARMY
140 Bathurst St., Toronto, Ontario M5V 2R3, Canada, Phone (416)767-0026

Діловий Комітет:

ГОЛОВА:

М. Кулик

ЗАСТУПНИКИ:

В. Новак

В. Дашко

СЕКРЕТАР:

В. Макар

ФІН. РЕФ.: М. Зін'юк

КАСІР:

М. Мігус

ЧЛЕНИ:

С. Баб'як

П. Грицай

О. Папішко

В. Пастух

І. Р. Юрко

ПАМ'ЯТНИК СЛАВИ УПА

У 45 РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ
ПОВСТАНСЬКОЇ
АРМІЇ

Бланк Комітету здвигнення пам'ятника "Слави УПА" на оселі "Київ" в м. Оквил (Онтаріо, Канада) та поштова картка з ескізом цього пам'ятника роботи мистця Володимира Беднарського – "Волода"

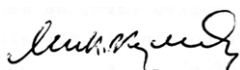
на допомогу потребуючим друзям-упівцям в Європі та їхнім родинам. Ці потреби зростають з року на рік. Віримо, що як у минулих роках, так і тепер наші старші друзі знайдуть щиру поміч у переведенні збірки з боку молодих членів ОУВФ.

* * *

СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ І ЇХНІ РОДИНИ З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО І З НЕДАЛЕКИМ НАДХОДЯЧИМ НОВИМ 1986-им РОКОМ. БАЖАЄМО ВСІМ КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І СИЛ ТА ОХОТИ ДО ДАЛЬШОЇ ПРАЦІ НА ДОБРО І ДЛЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ З МОСКОВСЬКОГО ЯРМА.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
ред. інформації і видань

Іван Р.[осіл–]Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 11, pp. 130–132. Оригінал. Машинопис.

* * *

**THE POLITICAL WARFARE FRONT –
A Newsletter On Strategy and Tactics**

COMBAT ON COMMUNIST TERRITORY – THE UKRAINIAN MODEL

Litopys Ukrainskoi Povstanskoi Armii, a multivolume series of monographs, documents and materials concerning the history of Ukrainian Insurgent Army. Each volume Can \$ 15,00. Litopys UPA, P.O. Box 97, Station “C”, TORONTO, Ontario, Canada M6J 3M7.

This important collection may not be known enough in Western Europe. The editors hope that the publication of the volumes will stimulate the study of the Ukrainian Insurgent Army and the publication of other material. The name of the series, “Litopys UPA” is not chosen accidentally. It was used for the first time in a publication which appeared in one of the military regions of the UPA-West. The Ukrainian term “Litopys” (Chronicle) is the best characterization of the series: to present the reader with a comprehensive work on the history of the UPA.

The first volume contains political and organizational documents and materials of the history of the UPA in the regions of Volyn’ and Polissya. There are presently ten volumes with original documents, illustrations and English summaries. For those who read German a number of documents from German files are available.

The experience of UPA in fighting a guerilla war inside Soviet Russia is of great importance as a model to freedom fighters around the world. The monumental task of the publishers of this series should be supported. The material should, in a compiled form, be made availat to freedom fighters on other continents for study. One of the important goals of all organizations aiding freedom fighters in Asia, Africa and Latin America ought to be to make material like this easily available.

Publisher: The Political Department
of the European Freedom Council (EPC)

Director and Editor:
Bertill Häggman; P.O. Box 6532, S-250 06 Helsingborg, SWEDEN

№ 71
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 14/67/1982–86

Торонто, 1 березня 1986.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 14/67/1982–86

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Дорогі Подруги і Друзі,

Ділимося сумною і болючою вісткою з друзями упівцями та всією українською громадою, що 24 грудня 1985 р. в Ст. Кетеринс, Онтаріо, по довгій і важкій недужі, на 82-ому році життя, упокоївся в Бозі

св. п. МИХАЙЛО КОЗАРУК – “СІРКО”

Народжений 2 жовтня 1904 р. в с. Колодрібка, Заліщицького повіту, в Україні, по відбутті військової служби в польській армії включився в ряди ОУН, а в часі війни брав участь у збройному підпіллі в боротьбі проти московських, а згодом, в рядах УПА, теж проти німецьких окупантів. В Канаді був завжди активним і жертвним членом ОУВФ, зокрема в Товаристві к. в. УПА, у відділі ЛВУ та інших організаціях при Українському Чорноморському Домі ім. Ст. Бандери в Ст. Кетеринс, якого був одним з основоположників.

Похоронні відправи відбулися 27 грудня 1985 р. в церкві свв. Кирила і Методія в Ст. Кетеринс, звідки тіло Покійного відправлено на Український цвинтар св. Володимира (Упівська Секція) в Оквил, Онт[аріо].

1 лютого 1986 р., тобто у 40-вий день від дня смерті, організована громада Ст. Кетеринс і околиць та велике число друзів і знайомих вшанували Його світлу пам'ять поминальним Богослуженням з панахидою, а потім жалібною тризною-поминками в Українському Чорноморському Домі. Молитву провів о. Д-р М. Комар. Обов'язки господаря виконував д. Мих. Корда. З висловами співчуття й характеристикою Покійного виступали: інж. В. Безхлібник від ФОУ, дир. В. Окіпнюк від в-тва “Гомін Украї-

ни”, старшина УПА В. Новак від ГУ Т-ва к. в. УПА, друзів-упівців та від в-тва “Літопис УПА”, дд. В. Авраменко і С. Корнецький від відділу ЛВУ й У. Ч. Дому, та Яр. Сташинський від Т-ва “Єдність”. У виступах особливо підкреслено велику жертвність Покійного, зокрема Його щедрі записи на Фонд Оборони України та на видавничий фонд “Літопису УПА”. Зворушливим був акт передання управі Українського Чорноморського Дому повного комплекту видань “Літопису УПА” на добру згадку про Друга МИХАЙЛА. Однохвилинною мовчанкою, заключним словом та молитвою, яку провів о. Д-р М. Комар, закінчено ці достойні поминки. З добровільних датків на тризні передано \$ 151,00 на “Літопис УПА” і \$ 150,00 на “Гомін України”.

Покійному Другові МИХАЙЛОВІ – ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

Головна Управа
Т-ва к. в. УПА в Канаді

2. Повідомлення про XV-ий ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ЧЛЕНІВ нашого Т-ва.

Цим повідомляємо всіх наших членів, що

XV-тий ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА к. в. УПА в КАНАДІ

відбудеться в п'ятницю і суботу, 11 і 12 квітня 1986 р. в Торонті, в Українському Домі на вул. Кристі ч. 83–85, з наступним порядком нарад:

1. Відкриття Загального Збору
2. Вшанування пам'яті Членів Т-ва, що відійшли у вічність
3. Вибір президії заг. збору
4. Приняття порядку нарад
5. Привіти
6. Вибір Комісій: а) Верифікаційної, б) Номінаційної, в) Резолюційної
7. Відчитання і прийняття протоколу XIV-ого Заг. Збору з 1982 року
8. Звіти головних керівних органів Т-ва: а) Головної Управи, б) Контрольної комісії, в) Товариського суду
9. Звідомлення представників відділів і станиць
10. Дискусія над звітами
11. Удільнення абсолюторії уступаючим керівним органам
12. Зміна статуту Т-ва к. в. УПА в Канаді, в розділі III., точка 4, де є мова про Членство в Товаристві (див. нижче)
13. Вибір нових керівних органів Товариства

14. Ухвалення резолюцій

15. Різне (в тім: справа побудови Пам'ятника Слави УПА та ін.)

16. Закриття Загального Збору.

Початок нарад передбачений на год. 5.30 попол.[удні] в п'ятницю, 11 квітня. Якщо в поданому часі не буде на залі більшості управнених до участі в Загальному Зборі членів Т-ва, Загальний Збір розпочнеться на одну годину пізніше, тобто в год. 6.30 веч.[ора], без уваги на число присутніх членів.

При цьому пригадуємо, що згідно зі статутот, всі члени Товариства є обов'язані брати участь у Загальному Зборі. Якщо котрий член не в силі прибути особисто на Загальний Збір, він має передати на письмі своє уповноваження одному з членів Загального Збору, щоб той заступав його в нарадах та при голосуванні.

До т. 9): Друзів, що заступатимуть на Загальному Зборі свої Відділи, згл. Станиці, просимо приготувати письмовий звіт з праці за останні 4 роки.

Будемо теж раді і вдячні за надіслані корисні суґестії, як рівнож за привітання з нагоди XV-го Загального Збору.

До т. 12): В дотепер зобов'язуючому Статуті нашого Товариства, розділ III, т. 4. сформул[ь]овані так:

“Членом Т-ва може стати кожний колишній вояк УПА й учасник українського збройного підпілля, що перебуває в Канаді, який внесе письмову заяву з підписами двох ручителів – членів Т-ва і якого прийме Головна Управа Т-ва.”

Пропозиція зміни цієї точки така:

“Членом Товариства може стати:

- а) кожний колишній вояк УПА й учасник українського збройного підпілля, що перебуває в Канаді або в іншій країні вільного світу,
- б) син або дочка кол. Вояка УПА або кол. учасника українського збройного підпілля по осягненні 18 року життя, по внесенні кожним кандидатом письмової заяви з підписами двох ручителів – членів Товариства, та по прийнятті кожного з них Головною Управою Товариства на Пленарному засіданні.”

(Дальші точки без змін).

3. Десятий пленум “Літопису УПА”.

Тут хочемо вияснити, чому ми запланували П'ятнадцятий Загальний Збір нашого Товариства на два дні, а не на один (субота), так як це ми робили давніше. Справа в тому, що в той же час має

відбутись теж двохденне Х-те річне пленарне зібрання Видавничого Комітету “Літопису УПА”, в якому мають брати участь численні друзі-упівці з Канади й Америки, з яких не один хотів би радо побувати й на нашому Загальному Зборі. Отже в цей спосіб буде доцільніше використати наш і їхній дорогий час та зв’язані з цим видатки на відбуття двох важливих конвенцій одночасно.

XV-тий Загальний Збір нашого Товариства буде відбуватися в п’ятницю, 11 квітня, практично – від год. 6.30 [вечора] до якої 10-ої вечора, і за той час ми могли б вичерпати бодай перших 9 точок порядку нарад. Продовження нарад буде в суботу, 12 квітня, від год. 9.30 рано, і ми повинні закінчити наш XV-тий Загальний Збір о год. 12-ій вполудне, або й швидше.

Після того, між год. 12-ою і 2-ою пополудні, передбачений спільний обід (на місці, в Українському Домі на вул. Кристі) для учасників нашого Заг. Збору і для учасників Х-го пленуму “Літопису УПА”.

Десятий Пленум Вид. Комітету “Літопис УПА” має початися після обіду і триватиме до якої години 6.30 вечером. По спільній вечері, від години 7.30 – відбудеться у великій залі дому ЗУСТРІЧ упівців з українською громадою, в програмі якої передбачені:

1. Доповідь майора американської армії п. ПЕТРА СОДОЛЯ на тему: “Бойові дії УПА в рр. 1943–1949”,
2. Висвітлення фільму – “УПА – між славою і смертю”,
3. Евент.[уально] інші виступи й точки.

В неділю, 13 квітня, від години 10-ої рано, буде друга сесія пленуму, а закінчення нарад передбачене на год. 2-гу пополудні, а може швидше. Тоді знову – спільний обід, товариські розмови і роз’їзд.

Точніші устійнення щодо якнайкращого використання часу будуть зроблені на початку наших нарад.

4. Коляда УПА і ін.

Підсумки Коляди УПА 1986 року ще не були зроблені, бо не всі збіркові л[и]сти вже зібрані і надіслані до нас.

Дотеперішні висліди Коляди такі:

Торонто, Онт.	\$ 3.899,00
Вінніпег, Ман.	[\$] 1.592,00
Едмонтон, Альта.	[\$] 1.295,00
Ошава, Онт.	[\$] 570,00
Ра[з]ом досі	\$ 7.356,00

Всіх Друзів закликаємо заздалегідь вирівняти членські вкладки (по \$ 5,00 річно), розрахуватися за всі отримані наші видання (книжки, картки, жетони, платівки і ін.), закінчити розрахунки з Коляди, а також допомогти у збірковій акції на Видавничий Фонд "Літопису УПА".

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС У ВІЧНІСТЬ

У біжучій, 15-тій з черги, діловій каденції, за останні 4 роки (від 27.2.1982. до 27.2.1986) упокоїлися в Бозі сім наших Друзів – членів Товариства кол. вояків УПА в Канаді:

- св. п. **АНДРІЙ ДОЛЬНИЦЬКИЙ – "ГОЛУБЕНКО"**, нар. 27.8.1912 р. в Здолбунові на Волині, помер 6 липня 1982 р. в Монреалі, Кве[бек, Канада].
- св. п. **ЙОСИП НЕЧАЙ – "ДОВБУШ"**, нар. 25.3.1920 р. в с. Заздрість Нова, пов. Тереховля, помер 13 серпня 1982 р. у Монреалі, Кве[бек, Канада].
- св. п. **ІВАН ДОРОСЕВИЧ – "ДОВБУШ"**, нар. 7.7.1921 р. в с. Маркопіль, пов. Броди, помер 4. Травня 1983 р. в Едмонтоні, Альберта[, Канада]
- св. п. **ІВАН ҐУЗИЛЯК – "ШТАФЕТНИЙ"**, нар. 22.7.1924 р. в с. Вислік Великий на Лемківщині, помер 31.1.1984 р. в Торонті, Онт[аріо, Канада].
- св. п. **МИХАЙЛО БАНЯС – "ГРИЦЬ"**, нар. 2.XI.1914 р. в с. Колодниця, пов. Стрий, помер 14 червня 1985 р. у Вінніпеґу, Ман[ітоба, Канада].
- св. п. **ЮРІЙ КОЗЕЛКО – "ВОРОН"**, родом з Любачівщини, помер 7.10.1985 р. в Вінніпеґу, Ман[ітоба, Канада].
- св. п. **МИХАЙЛО КОЗАРУК – "СІРКО"**, нар. 2.X.1904 р. в с. Колодрібка, пов. Заліщики, помер 24.12.1985 р. в Ст. Кетеринс, Онт[аріо, Канада].

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ

Світлу пам'ять наших дорогих і незабутніх Друзів, які відійшли від нас у Вічність, вшануємо гідно і достойно в часі нашого 15-того Загального Збору.

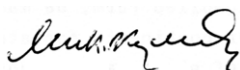
Нехай же постійна пам'ять і добра згадка про Них буде тривалим стимулом для нас усіх до дальшої відданої праці і змагань за остаточне осягнення тої Великої Мети, за яку вони разом з нами і тисячами інших воїнів Української Повстанської Армії чесно боролися, змагалися, трудилися і страждали, але доля судила їм спочити в чужій, хоч і гостинній, землі.

* * *

Друзів-упівців, членів Т-ва к. в. УПА в ЗДА, Братства к. в. УПА в Європі, Станиці вояків УПА в Австралії, та всіх інших, щиро запрошуємо до участі – в тій чи іншій формі – в нашому XV-тому Загальному Зборі 11 і 12 квітня 1986 року. До милого побачення!

З дружнім вояцьким привітом,

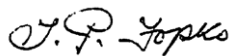
За Головну Управу:

Микола Кулик
голова

Володимир Макар
ред. інформації і видань

Іван Р.[осіл-]Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 12, pp. 1–4.
Оригінал. Машинопис.

№ 72
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 1/68/1986–88

Торонто, 24 квітня 1986.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 1/68/1986–88

До
всіх Відділів і Станиць
та всього членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

ВП. Друг/Подруга:

Дорогі Подруги і Друзі,

В цьому Обіжному листі інформуємо Вас про перебіг і вислід 15-го Загального Збору нашого Товариства, містимо важливіші документи й матеріали, зокрема резолюції і постанови Заг. Збору та частину звідомлень з праці в часі нашої останньої понад 4-річної каденції. Дальші матеріали будуть подані в наступному Обіжному листі. Та дещо у “Вояцькій Ватрі”.

XV-ий ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР Т-ва к. в. УПА в КАНАДІ

На 35-ому році свого існування і праці, Товариство кол. вояків УПА в Канаді відбуло свій Пятнадцятий Загальний Збір в днях 11 і 12-го квітня 1986 р. у приміщенні Українського Дому на вул. Кристі ч. 83–85 у Торонті. У зборі взяло участь 20 членів і делегатів відділів, що розпоряджали разом 46 мандатами; зареєстровано теж 11 гостей, в тім 5 друзів упівців з ЗСА.

Загальний Збір відкрив у п'ятницю, 11 квітня в год. 6.30 вечером голова Т-ва д. Микола Кулик коротким словом, в якому м. ін. відмітив такі важливі річниці, як 45-річчя Акту відновлення української державности 30 червня 1941 року, 40-річчя створення АБН у вільному світі, 60-річчя з дня смерті Гол. Отамана УН Республіки Симона Петлюри та ін. На його заклик учасники Заг. Збору вставанням з місць і хвилинною мовчанкою вшанували славу пам'ять Головного Командира УПА ген. Романа Шухевича, Глови Проводу ОУН Степана Бандери, Головного Отамана Симона Петлюри та всіх поляглих воїнів УПА і збройного підпілля ОУН, як рівнож вісьмох чле-

нів нашого Товариства, які відійшли від нас у вічність впродовж минулої каденції, це були: св. п. старшина УПА Андрій Дольницький-Голубенко, Йосип Нечай-Довбуш, Іван Доросевич-Довбуш, Іван Ґузилак-Штафетний, Михайло Баняс-Гриць, Юрій Козелко-Ворон, Михайло Козарук-Сірко і Володимир Кісіль-Дуб. Спом'янено теж чотирьох Друзів-упівців померлих в ЗСА й Європі.

Діловими нарадами провадила президія в складі: Петро Мицак – голова, Володимир Макар – заступник, Іван Р.[осіл–]Юрко – секретар. Почесними членами президії були: в першому дні д-р Анатоль Бедрій як представник Світового Українського Визвольного Фронту, а в другому дні – ще й друзі з ЗСА Лев Футала – голова Світового Братства Вояків УПА ім. ген. Р. Шухевича та Михайло Ковальчин – голова Т-ва к. в. УПА в ЗСА.

Привітання для Загального Збору склав особисто д-р А. Бедрій від Президії СУВФ, П. Мицак від УН Помочі, далі відчитано письмові привітання від Братства к. в. УПА ім. св. Юрія Переможця в Європі (за підписом ред. Ст. Мудрика, теж як голови Президії КОУГЦУ), від управи відділу ОЖ ЛВУ в Торонті, від відділів Т-ва к. в. УА в Монтреалі, Вінніпеґу й Едмонтоні. В другому дні нарад склали привітання: Л. Футала від Світового Братства В. УПА, М. Ковальчин від Т-ва к. в. УПА в ЗСА та проф. П. Потічний від Об'єднання к. в. УПА в ЗСА й Канаді. На великий жаль, дуже цінні привітальні листи – від Голови Проводу ОУН дост. Ярослава Стецька, як рівнож від Головної Управи ЛВУ (мгр. Т. Буйняк і С. Безубко) та від Станиці Вояків УПА в Австралії (др. Юр. Борець і Дм. Грицько) наспіли вже по закінченні Загального Збору. Листи Голови Проводу ОУН і Президії СУВФ містимо в цьому Обіжнику.

По виборі комісій та прийнятті протоколу з 14-го Заг. Збору Т-ва (з 27.2.1982), учасники нарад вислухали вичерпні і дбайливо опрацьовані звіти з праці у минулій каденції. Звітували: голова Т-ва Микола Кулик, секретар Іван Р.[осіл–]Юрко, фін. реф. Микола Кошик, допомоговий реф. Степан Котелець, пресовий реф. Володимир Макар, кольпортер Микола Служала. За Контрольну Комісію склав звіт Петро Мицак. Вислухано теж звітів з праці відділів Т-ва в Монтреалі, Едмонтоні й Вінніпеґу. На тому закінчено першу сесію Загального Збору.

Другу сесію, в суботу, 12 квітня, розпочато в год. 10-ій рано дискусією над звітами і проробленою працею. По уділенні абсолюторії уступаючим керівним органам Т-ва, на внесок Номінаційної комісії, очоленої М. Служалою, Загальний Збір обрав нові керівні органи на чергову каденцію 1986–1988 рр. у такому складі:

Головна Управа: Віктор Новак – голова, Микола Кулик – заступник голови, Іван Юрко – секретар, Микола Зінько – фін. референт, Володимир Макар – реф. інформаційно-пресовий та видавничих справ, Марія Сич і Параня Грицай – допорогова референтура, Катерина Кулик і Текля Зінько – бібліотекарі, Микола Служала – господар, Володимир Бамбурак і Юрій Рибський – прапорonosці. Члени Гол. Управи: Михайло Кіндзерський (Едмонтон), Степан Вапляк (Вінніпег), Іван Путко і Антін Скурчак (Монреаль) та Степан Новицький.

Контрольна Комісія: Микола Коцур, Іван Ключковський, Богдан Пасічник.

Товариський Суд: Степан Яворський, Андрій Маречко, Михайло Кулик.

Відчитані головою Резолюційної комісії В. Макарем резолюції постанови 15-го Загального Збору, як рівнож рекомендації Контрольної Комісії для покращення загального діловодства, прийнято одностайно.

Поставлену на денний порядок 15-го Заг. Збору справу зміни статуту Т-ва в точці 4-й про членство, рішено передати на розгляд і вирішення Президії Світового Братства вояків УПА, бо це справа особливої ваги і, як така, повинна бути вирішена впродовж найближчого року, загально для всіх упівських організацій.

П'ятнадцятий Загальний Збір Товариства кол. вояків УПА в Канаді закінчено в год. 12.45 попол.[удні] відспіванням "Ще не вмерла Україна".

* * *

Безпосередньо після розсилки нашого Обіжного листа ч. 14/67 наспіла до нас сумна і болюча вістка, що дня 4 березня 1986 року помер в Едмонтоні, Альберта, член нашого Товариства

св. п. ВОЛОДИМИР КІСІЛЬ-“ДУБ”

народжений 25 листопада 1906 року в с. Маркопіль, повіт Броди. Близьчі дані про Покійного будуть подані пізніше.

В.Й.П.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУН)ПровідКРАЙОВОМУ З'ЇЗДОВІ ВОЇНІВ
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ (УПА) В КАНАДІ

ДОРОГІ БОРЦІ ЗА СВІТЛІ ІДЕАЛИ НАЦІЇ!

Вітаю сердечно Ваш З'їзд з найкращими побажаннями успіху у Ваших нарадах і прийнятті постанов щодо скріплення національно-визвольної боротьби за Українську Суверенну Соборну Державу та оборони героїчної епохи двофронтової війни України, яку започаткувало Українське Державне Правління Державним Актом 30 червня 1941 р. й організували безстрашно цю боротьбу проти Німеччини й Росії революційна ОУН під проводом Степана Бандери, Українська Повстанська Армія під командуванням генерала Романа Шухевича – Тараса Чупринки та УГВР, як продовження УДП – державно-революційна формація, яку співтворили ОУН-УПА згідно з концепцією УДП, як його континуїтет. Це була найновіша епоха української державности, яку назвав наш Головнокомандувач найгероїчнішою епохою української історії. Ви, ВОЇНИ УПА і ОУН, вкрили славою свою збройну боротьбу, що була змаганням без страху і сади.

Хоча йде безперервний наступ на цю творену нами епоху, яка приносить честь не лише українській нації, але й усім волелюбним силам світу, усім чесним і шляхетним патріотам, щоб її знеславили і оганьбили, то хай не буде у Вас страху обороняти героїчне минуле нашої нації. Відкрито признаваймося до нього, будьмо горді за нього, не відрікаймося УДП–ОУН–УПА–УГВР, не відрікаймося героїв-провідників тієї епохи, які мужньо вели Вас на бої проти двох найгрізніших тираній світу.

Несімо високо прапор революційної боротьби тих, що впали у боях і тих, що закатовані, або страждали в нацистських тюрмах і концтаборах і не менше у большевицьких! Нас благословили на великі бої – Слуга Божий Митрополит Андрей, Митрополит УАПЦ Полікарп, Патріярх Йосиф, який на прославу героїв України й особливо її Головнокомандувача посвятив пропам'ятну плиту у крипті св. Софії, біля якої спочивають мощі Святця України. Хто ж може бути проти нас, як з нами Бог? Не лякайтеся, мої Подруги і Друзі, які життям ризикували і кров проливали за волю України і всього волелюбного

людства, наклепницьких знеславлювань збоку Москви і її вислужників – своїх кочубеїв і зрадників, які служили окупантам України, видавали нас на муки і торттури та на смерть. Не звертайтеся до знеславлювачів героїки ОУН-УПА і її провідників героїв всієї нації, щоб ставали в обороні Вашої і нас усіх несплямленої чести і слави, бо це нижче нашої гідності. Хай ефіяльти, модерні кочубеї і іскри, які зраджували Мазепу, а тепер Чупринку, Бандеру, просять вибачення у Вас, що осмілилися сплямувати Вашу честь, ваше ім'я героїв, речників волі всієї нації: Нам, борцям двофронтової війни, не треба оборони рабів і трусів. Пам'ятаймо слова Патріярха героїчної України, Мученицької Церкви з Його Завіщання. Про свої роки на волі Він пише таке:

“Всі мої переживання з того приводу – зневаги, душевні рани, словом, всі оті “стріли лукавого” – вам відомі. Вони не були легші, як у в'язницях і на засланнях, і переживав я їх так само боляче, як переживав передше в'язничні торттури. Та сьогодні я дякую Всевишньому за те, що мене били в тюрмах і били на волі! Дякую Йому за те, що мене били, а не величали, раби!”

Йдіть слідами Патріярха, будьте горді за своє минуле, бо воно не осквернене ні одним злим ділом, а навпаки, воно прославило Україну на всі часи!

Хай живе Українська Повстанська Армія (УПА) – армія героїв!

Хай живе революційна ОУН, її творець і сподвижник!

ХАЙ ЖИВЕ ДЕРЖАВНИЙ АКТ 30 ЧЕРВНЯ 1941, якого 45-річчя цього року відмічаємо як всенародній твір нації і Церкви, як визов ворогові. Відмічаймо його урочисто, мужньо, всенаціонально, на прославу України!

Не лякаймося нашого героїчного минулого, а будьмо горді за нього і з його іменем і в його інтенції борімося далі незмінно і з пошваго наших героїв усіх часів нашої історії проти відвічного ворога України – Московщини!

КИЇВ ПРОТИ МОСКВИ!

СЛАВА УКРАЇНІ! СЛАВА ГЕРОЯМ!

/-/ ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

9 квітня 1986 р.

До Президії
XV-го Загального Збору
Товариства кол. вояків УПА в Канаді
Торонто, Онтаріо.

Дорогі Подруги й Друзі!

Маємо велику приємність привітати Ваш Загальний Збір та побажати багато успіхів у продовжуванні зусиль для досягнення нашої спільної мети – відвоювання від комуні-російських завойовників Української Самостійної Соборної Держави. Ваша “Вояцька Ватра”, редагована д. Володимиром Макарем, постійно містить цінні матеріали до історії і традиції УПА. Нещодавно Ви багато причинилися до запису на платівках дуже вартісної серії пісень і музики УПА й ОУН. Ви плачете щорічно пам’ять Великих Днів наших змагань і Великих Лицарів. Ви не забуваєте про матеріальну допомогу родинам воїнів УПА та вшановуєте могили знаних і не-знаних борців за УССД.

Ваше Товариство активне у захисті слави і честі та історичної правди про героїчну добу, коли саме Ви були на двох фронтах боротьби – проти німецьких і російських наїзників, і тому Ви найсправедливіше і найгідніше заслужили собі на знамено оборонців гідності і самобутності української нації під час Другої світової війни. Ви життям своїм ризикували протиставившись лютим нацистським і большевицьким імперіялістам. Тому сьогодні головна атака комуні-російської імперії звернена найперше проти Акту 30-го червня 1941 року, Українського Державного Правління, революційної ОУН і УПА.

Стратегія і тактика повстанської боротьби уярмлених народів сьогодні дуже актуальна. Повстансько-визвольна боротьба проти російського імперіялізму ведеться в Афганістані, Нікарагуа, Анголі та інших країнах. Нам треба досліджувати модерну зброю і її примінення в майбутній Українській Повстанській Армії. Тема УПА стоїть на порядку дня різних конференцій, в яких беруть участь або їх організовують Організації Українського Визвольного Фронту, Антибольшевицький Блок Народів, Європейська Рада Свободи, Світова Анти-комуністична Ліга, Американська Рада Свободи тощо. Добре, що Т-во кол. вояків УПА не піддалося наємницьким приманам посторонніх чинників і не відступило від своїх первісних зало-

жень. Саме наш рух ідейно-політично сильний тому, що зберіг свою самостійницьку позицію і ґрунтується виключно на власних українських силах. Наш рух довкола ОУН, очоленої Ярославом Стецьком, безкомпромісово придержується генеральних настанов, встановлених ще в 1940-вих роках: з ніякими чужими силами не вступати в жодну співпрацю, доки вони не визнають принципу УССД і політики визвольної боротьби за неї. Зокрема ми проти пактування з москалями-дисидентами на антирежимницьких і непередіришених позиціях.

Продовж цілого славного десятиліття збройної боротьби УПА, як і пізніше, майже весь командний склад був рівночасно на провідних постах в ОУН; ОУН формувала ідеологічно-політичне керівництво, а УГВР становила підпільний державницький осередок. Коли ж УГВР перестала діяти в Україні, аванґардну роль визвольної боротьби незмінно досі виконує революційна ОУН, в рамках якої діють давніші воїни УПА і теперішні революціонери. Нашими побратимами є сучасні революціонери-повстанці – сл. п. Борис Тереля, сл. п. Олександр Палига, Михайло Левицький, Ніль Якубчук, Василь Боднар і інші відомі й невідомі воїни Української Революції, які нещодавно віддали своє життя за ідею УССД.

Перед нами всіма зріють великі події. Може і невдовзі спалахне в Україні вогонь повстанської зброї. До тих великих завдань нам треба бути всім готовими. Тож хай Бог допомагає Вашій цінній праці та реалізації Ваших плянів.

СЛАВА УКРАЇНІ!

За Президію Світового Українського Визвольного Фронту:

Б. Федорак

інж. Богдан Федорак
голова

А. Бедрій

д-р Анатоль Бедрій
член

РЕЗОЛЮЦІЇ

XV-го Загального Збору Т-ва к. в. УПА в Канаді

1. П'ятнадцятий Загальний Збір Товариства кол. вояків Української Повстанської Армії в Канаді, який відбувається в році, що його визнано "Роком Українського Воїна", в році, в якому вся українська спільнота відзначає 150-річчя з дня смерти національного пророка і генія Тараса Шевченка, а впарі з тим річниці революційно-державницьких Актів і подій, зокрема 45-річчя проголошення Акту відновлення української державности 30.6.1941 року і 40-річчя оснування у вільному світі Антибільшевицького Бльоку Народів (АБН) у 1946 році, як рівнож 60-річчя з дня смерти з рук агента Москви Головного Отамана військ Української Народної Республіки сл. п. Симона Петлюри в 1926 році, – заявляє непохитну вірність своїх членів найвищим ідеям і дороговказам, зв'язаним з цими світлими постатями й актами. В тому дусі Загальний Збір гаряче вітає незламний український нарід і його передових борців на рідних землях і в розсіянні та підтверджує свою нерозривну духовну єдність і участь у боротьбі й змаганнях за відбудову Української Самостійної Соборної Держави.

2. Загальний Збір вітає Президію Світового Братства Вояків УПА ім. ген. Романа Шухевича-Чупринки та його складові організації в ЗСА, Європі й Австралії; складає повний найглибшої пошани уклін Первоієрархам Українських Церков – Патріярхові Мирославо-Іванові та Митрополитові Мстиславо-Іванові; гаряче вітає Голову Проводу ОУН і Голову Українського Державного Правління з 1941 року та Президента АБН –дост. Ярослава Стецька; вітає Президію Світового Українського Визвольного Фронту, українські національні установи, суспільно-громадські, політичні, комбатантські, церковно-релігійні й молодечі організації у діаспорі, зокрема в Канаді, бажаючи всім завзяття й витривалости та дальших успіхів і досягнень у праці, змаганнях і боротьбі за повне визволення українського народу.

3. XV-ий Загальний Збір, оцінюючи актуальний стан міжнародної ситуації, стверджує даліше загострення відносин між протиставленими блоками держав, очолених – з одного боку, З'єднаними Стейтами Америки та московсько-більшевицькою рабською імперією СССР – з другого боку. Напруженість міжнародної ситуації в світі виявляється м. ін. у щораз частішому підкреслюванні загрози вибуху ядерної війни, що мала би довести до тотальної катастрофи у глобальному масштабі. Незважаючи на те, СССР, як досі, безкарно продовжує і посилює свою агресивність та підіривні й терорис-

тичні дії в різних країнах світу. Захід, очолений ЗСАмерики, зберігає радше оборонну позицію, покладаючи надію на свою вищу техніку й досягнення у космосі. Одночасно Москва дуже посилила свою терористичну народовбивчу асиміляційну політику, спрямовану на повне знищення всіх поневолених нею народів, особливо українського. Західний світ далі не наважується на рішучий крок супроти агресивного ворога і, як досі, не подає ніякої конкретної міжнародно-правної підтримки поневоленим Москвою народам, зокрема не проголосив офіційно законного права цих народів на власну державну незалежність. Ця пасивна постава застрашеного Заходу тільки роззухвалює Москву в її злочинних плянах і заходах на повне підкорення собі всієї зем[н]ої кулі. На рішучу зміну цієї постави західного світу в користь усіх поневолених Москвою народів та в обороні ув'язнених і замучуваних московськими опричниками борців за волю, мусять бути спрямовані всі зусилля українських політичних чинників при якнайактивнішій підтримці усієї зорганізованої української спільноти у вільному світі.

4. В минулому 1985 році Москва посилила, як ніколи досі, свій брутальний наступ на всі політичні емігрантські групи з поневолених нею країн у вільному світі, а найбільш на українську національну спільноту, її Церкви, організації, установи та провідні постаті, щоб знеславити і скомпрометувати їх в opinіo людeй західного світу. Усіх борців за визволення України, що воювали проти Німеччини й Москви в рядах ОУН, УПА та інших збройних формацій, а зокрема провідних осіб, плямується як німецьких колаборантів, воєнних злочинців і погромників, які, мовляв, мучили й мордували жидів, поляків і власних земляків, отже їх треба поставити під суд і депортувати. В цю ганебну протиукраїнську кампанію Москва втягнула деякі жидівські круги, англomовну пресу, а також судово-правні і парламентарні установи в ЗСА і Канаді. Ця брудна очорнююча кампанія триває далі і поширює свій засяг, з метою стероризувати всю українську громаду та спаралізувати її політичну протимосковську діяльність. Однак Москва прорахувалась. Українська громада, яка з бігом літ, у добробуті почала попадати в пасивність і байдужість, а деякі круги зуживали свою енергію на партійні міжусобиці, схаменулася, заактивізувалася наново і виступила солідарною в обороні чести, слави і доброго імені України. В цій протидії акції бере активну участь наше Товариство к. в. УПА в Канаді, бо це є один з немало-важних відтинків нашої боротьби проти найбільшого ворога України й українського народу.

5. Розплановуючи працю товариства на наступну каденцію, Заг[альний] Збір рішив:

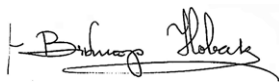
а) внести потрібну зміну в постанови статуту стосовно членства, б) усправнити працю канцелярії, в) забезпечити архівальні документи й матеріяли Товариства, сфільмувати їх та здепонувати в українських і державних архівах, г) скріплювати співпрацю з усіма українськими комбатантськими організаціями, сфедерованими у Світовому Братстві Вояків УПА ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки, а також у Світовій Раді Українських Комбатантських Організацій (РУКО) при СКВУ, з організаціями ОУВФ та всіма іншими українськими організаціями й установами, г) продовжувати та посилювати нашу участь і працю у суспільному упівському видавництві “Літопис УПА”, розбудовуючи його в дослідно-наукову установу – для збирання, досліджування, опрацювання й публікування матеріялів до відтворення й збереження повної збройної боротьби українського народу в часі і після Другої світової війни, що буде теж найкращою нашою відповіддю на всі ворожі зловісні закиди й наклепи на українців, д) по можності в короткому часі здвигнути на недавно створеній Упівській Секції Українського цвинтаря св. Володимира на оселі “Київ” в Оквил, Онт., ПАМ’ЯТНИК СЛАВИ УПА.

6. XV-ий Загальний Збір, вітаючи Друзів з отриманням історичної ВІДЗНАКИ ВОЇНА УПА, перевиданої у вільному світі з нагоди 45-річчя Української Повстанської Армії (1942–1987), закликає всіх поновити нашу заяву про постійну готовність до дальших трудів і жертв на службі Україні й українському народові, і в душі цієї заяви-приречення повсякденно діяти до кінця наших фізичних можливостей.

* * *

ВІТАЄМО ВСІХ ЗІ СВЯТАМИ:

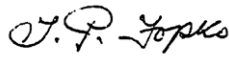
ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

В. Новак,
голова

В. Макар,
прес. реф.

І. Юрко,
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 12, pp. 5–10.
Оригінал. Машинопис.

№ 73
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 2/69/1986–88

Торонто, 1 грудня 1986 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 2/69/1986–88

До
Відділі і Станиць
та всього членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Вп. Друг/Подруга:

Дорогі Подруги і Друзі,

Ділимося сумною і болючою вісткою з Вами та всією українською громадою, що дня 16 жовтня 1986 року, в шпиталі св. Йосифа в Торонті, по довгій і важкій недужі, упокоїлася в Бозі

св. п. МАРІЯ–ОЛЬГА ЧОБИТ–СИЧ – “ЗОРЯНА”

довголітній член Головної Управи Товариства кол. вояків УПА в Канаді.

Народжена 1 червня 1925 року в с. Дев'ятир пов. Рава Руська, включилася в бурхливі військові роки всеціло у працю українського збройного підпілля, а згодом виконувала вельми небезпечні завдання зв'язкової й розвідниці ОУН і УПА. Кількакратно попадала в руки польсько-більшевицьких органів безпеки, була катована та двічі засуджена, втім у Ряшеві в 1948 році на 17 років тюрми. Каралася в тюрмах Грудзьондса, Ряшева і Фордону. В тюрмі у Ряшеві народилася її донька-одиначка Оля. В тому ж часі загинула від важких побоїв польських посівак Марійчина мама, а вся родина була насильно вивезена до Пруссії. Звільнена умовно в 1954 році, Марійка-“Зоряна” по довгих стараннях виїхала з донькою до Канади, куди прибула у грудні 1959 році. Поселившись у Торонті, включилася в організоване громадське життя і працю. В Головній Управі Т-ва к. в. УПА виконувала зразково обов'язки референта допомогового, імпрезового та ін. Подібні обов'язки виконувала теж в управі відділу ОЖ ЛВУ в Торонті. Належала до парафії церкви св. Миколая. Вийшла заміж за Романа Сича.

Похоронні відправи відбулися в каплиці похоронного заведення Кардинала на вулиці Аннет, де в суботу і в неділю були відслужені Панахиди за упокій її душі, а похорон – у понеділок, 20 жовтня, в год. 9.30 вранці з церкви св. о. Миколая на Упівську Секцію українського цвинтаря св. Володимира на оселі “Київ” в Оквил, Онт[аріо, Канада]. Над могилою прощали її в останню дорогу голова Т-ва к. в. УПА д. Віктор Новак і від відділу ОЖ ЛВУ заступниця голови п-і Климентина Боднар. На післяпохоронній тризні виступали зі словом у пошану Покійної: заступниця голови ГУ ОЖ ЛВУ п-і Марія Колодій, а член ГУ Т-ва к. в. УПА д. Іван Юрко відчитав зворушливий спогад про Марійку–“Циганку” пера її щирої подруги з часів підпільної праці і переживань у польських тюрмах, п-і Оленки Лебедович.

У 40-вий день по відході у вічність, 28 листопада 1986 р., ввечорі у церкві св. о. Миколая в Торонті була відслужена заупокійна Служба Божа і Панахида за упокій її душі.

Покійна подруга МАРІЯ СИЧ–ЗОРЯНА залишила у глибокому смутку й жалю мужа Романа, доню Ольгу з чоловіком Яковом Макаєм і синком Христофором–Андрійком, сестру Катерину зам. Ґула, братів Миколу й Теодора з родинами, дальшу родину в Україні, Польщі й Канаді, як також відданий гурт бойових друзів – колишніх вояків УПА, подруг підпільної праці і спільних тюремних страждань та подруг з ОЖ ЛВУ.

Родині Покійної – наші найсердечніші вислови глибокого співчуття.

Дорогий Подрузі МАРІЙЦІ–ОЛІ “ЗОРЯНИЙ” – ВІЧНА ПАМ’ЯТЬ!

Головна Управа
кол. вояків УПА в Канаді

2. Наша найбільша втрата.

Рік 1986-ий приніс усій українській національній спільноті два дуже болючі удари. Першим – була ядерна катастрофа у Чорнобилі в Україні, 26-го квітня 1986 р., спричинена злочинним недбалством і нездарністю московсько-большевицьких поневолювачів українського народу, а її остаточні фатальні наслідки для України ще далеко необчислимі....

Другим переважним ударом для нас усіх була смерть Великого Сина України, нашого довголітнього Провідника сл. п. ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКА, Голови Українського Державного Правління, Голови Проводу ОУН, Президента АБН та ін., загально визнаного у вільному

світі передового державного мужа української нації і визначного організатора й стратега визвольно-наступальної боротьби всього свободолюбного людства проти московсько-большевицької “імперії зла”, який, з Божої Волі, відійшов у Вічність 5 липня 1986 року.

У похоронних відправах у Мюнхені, 12 липня, взяли участь теж представники Т-ва к. в. УПА в Канаді – дд. Віктор Новак (голова Т-ва) і Петро Мицак, а з ЗСА – голова Т-ва к. в. УПА в ЗСА д. Михайло Ковальчин і ін.

З найкращою пам’яттю про Нього, вірні Його найвищим ідеям і напрямним, будемо продовжувати нашу працю, змагання і боротьбу до меж наших можливостей, – дасть Бог, до переможного завершення.

В.Й.П.

Достойній Пані Славі Стецько, членові нашого Товариства – Подрузі “Хвилі”, висловлюємо наші найщиріші і найглибші співчуття.

3. Рік Українського Вояка.

1986-ий рік був проголошений Президією СКВУ “РОКОМ УКРАЇНСЬКОГО ВОЯКА”. Всі українські комбатантські організації і вся українська спільнота відзначили цю подію з’їздами, зустрічами, святковими імпрезами. Перше таке свято в Канаді відбулося в днях 8–12 червня 1986 р. в Едмонтоні, де Королівський Канадський Легіон відзначував своє 60-річчя. У всіх цих святкуваннях наше Товариство брало активну участь через місцеві відділи.

Згідно з ухвалою РУКО (Світова Рада Українських Комбатантських Організацій при СКВУ) черговий Світовий З’їзд Українських Комбатантів мав би відбутися в 1988 році на терені Англії або в ЗСА.

4. Назустріч Ювілейному Рокові УПА – 1987-ому

В 1987 році будемо святково відзначувати 45-річчя Української Повстанської Армії та 40-річчя Великого Рейду відділів УПА на Захід.

З цими річницями пов’язані поважні пляни Головних Управ Товариств к. в. УПА в Канаді й ЗСА, узгоднювані з Г. Управою Об’єднання к. в. УПА, а саме:

а) скликання до Нью-Йорку на кінець м. вересня 1987 р. СВІТОВОГО З’ЇЗДУ й ЗУСТРІЧІ всіх вояків УПА для відзначення 40-річчя Великого Рейду УПА 1947 року, можливо, що й з декоруванням учасників рейду пропам’ятними відзнаками;

б) врочисте відкриття й посвячення Пам'ятника Слави УПА на Упівській секції українського цвинтаря св. Володимира на оселі "Київ" в Оквил, Онт. – в половині м. жовтня 1987 р., з одночасним відзначенням 45-річчя УПА.

У зв'язку з підготовкою цих святкувань, береться до серйозної уваги загальне бажання довести до організаційного оформлення всіх, досі формально розділених, вояків УПА в одну спільну комбатантську організацію кол. вояків УПА. Формальна нарада в цій справі відбудеться на терені ЗСА 13 грудня 1986 р. Про всі тут згадані справи і пляни всі наші клітини і все наше членство будуть своєчасно повідомлені.

5. Пам'ятник Слави УПА.

Про цей пам'ятник були вже кількакратно згадки в наших попередніх обіжниках і листах. Тепер ця справа є вже в приготуванні до остаточної реалізації. На засіданні представників Товариства та Обеднання к. в. УПА в Торонті дня 7 вересня 1986 р. прийнято остаточно проєкт маєстра Володимира Беднарського. Під цю пору засягаємо опінії в кількох фірмах будови пам'ятників щодо кошторису, різних родів мармуру тощо. Коли ця справа буде поладнана, розпічнемо заходи для покликання Громадського Комітету побудови Пам'ятника Слави УПА, як рівнож збірку акцію на зібрання коштів, м. ін. у формі продажу 100-доларових "цеголок". Здаємо собі справу з того, що головний тягар праці і коштів впаде на плечі самих упівців. Вже тепер закликаємо все наше членство поставитись з повним розумінням до цього великого проєкту на славу УПА. Дальші інформації будуть подані в пресі та в наших обіжниках.

6. "Літопис УПА" – спільне видання всіх упівців, має перед собою щораз кращі вигляди на дальший розвиток і поширення. Досі появилася 12 томів "Літопису", дальші (ч. 12 – Тернопільщина, книга 2-га і 14 – Перемищина, книга 2-га) є в наборі і появляться на початку 1987 року. Закликаємо всіх Друзів набути собі повний комплект видань "Літопису УПА" та стати передплатниками всіх дальших томів. Такі речі – це наш найкращий дар для наших дітей і внуків та взагалі – для наших українських поколінь. Заохочуємо всіх до співпраці, зокрема надсиланням даних про полеглих воїнів ОУН-УПА та інших матеріалів, як спогади, знімки, документи, свідчення чи поправки до невірних поданих чи нез'ясованих подій, дат, місцевостей, осіб. Докладаймо всіх зусиль до приєднування нових передплатни-

ків, заохочуймо всіх до щедрих пожертв на видавничий фонд, в тім теж піднаходити фундаторів, з записами нпр. по \$ 20.000 і більше на уфундування окремих томів “Літопису УПА”. З найближчим виданням “Літопису УПА” буде розісланий “Бюлетень” ч. 4, з повним списком пожертв за останні два з половиною роки.

7. Інші видання для нас

Незабаром буде змога отримати по зниженій ціні, за посередництвом нашого Т-ва згл. адміністрації “Літопису УПА” наступні цінні видання з упівською і політично-визвольною тематикою:

а) Документальної вартости книжка спогадів к-р УПА М. Громенка п. н. “У Великому Рейді”, що була видана у в-тві “До зброї” у Мюнхені ще в 1956 році, але з обґрунтованих причин не могла в той час поступити в продаж;

б) Наукова праця П. Потічного і Е. Штендери “Політична думка українського підпілля 1943–1951 рр.”, в англійській мові, видання КІУС (Канадський Інститут Українських Студій, в Едмонтоні), стор. 406; номінальна ціна \$ 25,00;

в) Вельми цікава і цінна, третя з черги книжка споминів і репортажів з дій УПА та з подорожей у вільному світі нашого Друга в Австралії Юрка Борця (к-ра УПА “Чумака”) п. н. “З найкращими”; стор. 384, ном. ціна \$ 18,00.

Просимо надсилати замовлення на нашу адресу:

8. КОЛЯДА УПА 1986 і 1987 рр.

Не зважаючи на різні труднощі – люта зима, заавансований вік наших членів, підірване здоров’я і т. д., минула наша Коляда (1986 р.) була зовсім успішна. Список всіх жертводавців був поміщений у “В.[ояцькій] Ватрі” ч. 4 (17 С) в “Гомоні України” ч. 30 з 23 липня 1986 р. Тут подаємо загальні висліди за місцевостями:

ТОРОНТО – \$ 3899,00, МОНТРЕАЛЬ – 1620,00, ВІННІПЕГ – 1592,00, ЕДМОНТОН – 1295,00, ОШАВА – 639,00, СТ. КЕТЕРІНС – 570,00, КАЛґАРИ – 350,00, ВІНДЗОР – 150,00, ГАМІЛЬТОН – 132,00, КІТЧЕНЕР – ВОТЕРЛЮ – 80,00. РАЗОМ: \$ 10327,00.

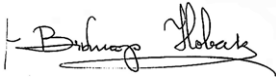
Розсилаємо з цим обіжником збіркові листи Коляди УПА 1987 року, в переконанні, що й цим разом вислід збірки буде для всіх задовільний. Всі зібрані гроші призначені виключно на допомогу потребуючим Дружам-Упівцям та їхнім родинам за залізною заслоною. Заохочуємо Друзів на місцях – просити до помочі в переведенні Коляди УПА молодших Друзів з ОУВФ, в тім теж з власних родин.

* * *

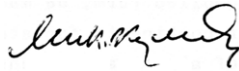
З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РОЖДЕСТВА ГОСПОДНЬОГО І З НОВИМ РОКОМ – СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО З РОДИНАМИ ТА БАЖАЄМО ВСІМ З ЦЬОЇ НАГОДИ – БАГАТО РАДОСТИ, ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я, ЗАВЗЯТТЯ І СИЛ ДО ДАЛЬШОЇ ПРАЦІ – НА СЛАВУ УКРАЇНИ, ЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ З МОСКОВСЬКОЇ НЕВОЛІ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Головну Управу:

Віктор Новак
голова

Микола Кулик
заступник

Володимир Макар
реф. інформації

Іван Р.[осіл] Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 12, pp. 11–14. Оригінал. Машинопис.

№ 74
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/70/1986–88

Торонто, 9 квітня 1987.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 3/70/1986–88

До
Відділів і Станиць
та всього членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

Вп. Друг/Подруга:

Дорогі Подруги і Друзі,

У зв'язку з великим навалом праці з запланованих різних імпрез, цей наш традиційний Свят-Великодній обіжнийк появляється дещо спізнено і скорочено. Інформуємо лиш про найважливіші справи.

1. Почнемо з КОЛЯДИ УПА 1987 р. Вона випала краще, як у минулому році: ТОРОНТО – \$ 4487,00; ВІННІПЕГ – 1927,00; МОНТРЕАЛЬ – 1795,00; ОШАВА – 1058,00; ГАМІЛЬТОН – 373,00; СТ. КЕТЕРИНС – 290,00; ЛОНДОН – 210,00; ВОТЕРЛЮ – КІТЧЕНЕР – 154,00; ВІНДЗОР – 150,00; КАЛГАРИ – 100,00. Разом досі \$ 12138,00 (Розрахунок ще не закінчений). Повний список жертводавців буде поміщений у “Вояцькій Ватрі”, може у м. червні. Всім організаторам збірки, збірщикам і всім жертводавцям – щире Спасибі.

2. ПАМ'ЯТНИК СЛАВИ УПА. Всі наші відділи, станиці і друзі отримали вже від Ділового Комітету обіжне письмо в тій справі, разом зі збірковими листами та комплектами жетонів-цеголок. До помочі в цій великій акції ми запросили теж Організації УВ Фронту, а до Почесного Комітету – наших Ієрархів та голов крайових організацій. Закликаємо Вас усіх, Дорогі Подруги і Друзі, прикласти рук і зусиль для успішного завершення цієї нашої великої спільної справи. Будьте в контактi з нами.

3. В днях 4 і 5 квітня ц. р. відбулися в Торонтi одночасно Крайові З'їзди ЛВУ й ОЖ ЛВУ та 11-тий Пленум вид. с-ки “Літопис УПА”. Всі учасники зустрінулися разом на спільній вечері в УК Центрі на вул. Кристі в суботу 5 квітня. Всі наради й імпреди пройшли в дружній атмосфері з повним успіхом.

4. “Літопис УПА”. Вже появилвся том XIV (“Перемищина”, книга 2-га), а незабаром буде готовий том XII-ий (“Тернопільщина”, книга 2-га), як рівнож “Бюлетень” ч. 4, як додаток до тому XIV-го з повним списком всіх пожертв за минулі три роки. Три нові томи є в підготові до друку. Видавництво перейшло на комп’ютерну систему, отже праця є прискішена і дешевша. Все таки для нас усіх є ще дуже багато до роблення, про що є мова в залученій відозві.

5. В біжучому 1987-ому році будемо відзначувати м. ін. такі величні річниці, як 45-річчя створення Української Повстанської Армії та 40-річчя Великого Рейду відділів УПА на Захід. З цієї нагоди відбудеться в днях 26 і 27 вересня 1987 р. (субота і неділя), в Українському Народному Домі в Нью Йорку, ЗСА – СВІТОВИЙ З’ЇЗД-ЗУСТРІЧ ВОЯКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ. Хай ніхто з нас не прогавить цієї нагоди. Готуймося вже тепер, разом з родинами, до цієї небувалої ще досі загальної все-упівської ЗУСТРІЧІ!

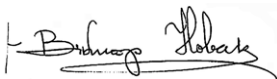
6. В м. жовтні 1987 р. на Упівській частині Українського цвинтаря св. Володимира на оселі “Київ” в Оквил, Онт. відбудеться відкриття й посвячення ПАМ’ЯТНИКА СЛАВИ УПА. Точна дата і всі інформації будуть подані своєчасно.

* * *

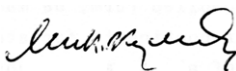
ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ ДРУЗІВ ТА ЇХНІ РОДИНИ РАДІСНИМ
ПРИВІТОМ:

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

За Головну Управу:

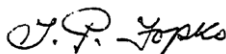
В. Новак, голова,

М. Кулик, заступник,

В. Макар, прес. реф.

І. Р.[осілі] Юрко, секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 12, pp. 15–17.
Оригінал. Машинопис.

ДОРОГІ ДРУЗІ, ВОЯКИ УПА!

“Літопис УПА” – це загально-упівська Видавнича Спілка, що поставила собі за ціль видати всі доступні та зібрані документи, матеріали, спомини учасників й наукові дослідження до історії УПА та взагалі визвольно-збройної боротьби українського народу в часі Другої світової війни й після неї.

За нами вже 14 томів “Літопису УПА”. ми дістали признання від українських та чужинецьких спеціалістів, які цікавляться історією України, від наукових інституцій і нашої громади, якій ми вдячні за дотеперішню допомогу.

Та наші пляни багато ширші. Ми плянуємо видати біля 50 томів “Літопису УПА”.

Однаке виданням “Літопису УПА” повинні найбільше цікавитися та активно співпрацювати самі вояки УПА – учасники боротьби.

Видання документів і матеріалів до історії УПА – це наша спільна ціль, це наша щоденна мрія. Все пам’ятаймо про це!

Редакція й Адміністрація посвячують уже 14 років безкоштовну щоденну працю для випуску нових томів “Літопису УПА”.

Як Ви, Дорогі Друзі – Вояки УПА, причинилися до видання власної історії, як учасники збройної боротьби за УССД?

Скільки Ви платили на видання?

Погляньте списки. Ми маємо служити прикладом!

Постановім собі бодай раз в рік жертвувати на “Літопис УПА”.

Багатьом із нас Бог допоміг працею рук та підприємчивістю доробитися на чужині. Тому просимо подумати й винести постанову і стати меценатами чи фундаторами поодиноких томів “Літопису УПА”.

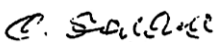
Хай Ваше Ім’я буде записане в цьому монументальному історичному виданні УПА на століття. Меценатом став той, хто вплатив 10 тисяч доларів (на друк половини тому), Фундатором – 20 тисяч дол. – на друк повного тому “Літопису УПА”.

При нагоді громадських зібрань переводьмо збірку на “Літопис УПА” також серед української громади.

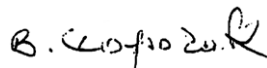
Поширюймо розпродаж “Літопису УПА” серед української громади.

Спільною працею й пожертвами осягнемо намічену ціль та залишимо майбутнім поколінням тривалий пам’ятник – дороговказ.

За Збірковий Комітет “Літопису УПА”:

Степан Голяш – голова

Володимир Сорочак – заступник

№ 75
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 5/72/1986–88

Торонто, 16 вересня 1987.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 5/72/1986–88

Дорогі Подруги і Друзі,

1. Світовий З'їзд – Зустріч Вояків УПА, так як було повідомлювано від ряду місяців – в обіжниках і пресі – відбудеться 26 і 27 вересня 1987 р. в Нью Йорку, в Домі ОУВФ на 136 – Друга Авеню. Подрібна програма подана в останніх числах українських часописів, втім у “Гомоні України” з дати 16.9.87. стор. 5-та. Хто ще не рішився на їзду і на цю може й останню в нашому житті загальну зустріч з друзями юних літ і побратимами по зброї, хай це зробить тепер, в останній хвилині. З подальших наших відділів, як Едмонтон, Вінніпег, а також з Монтреалю охочі хай негайно замовляють квитки на літак до Нью Йорку. З Торонта виїдуть дві більші автомашини (“вени” разом на 14–15 осіб в п'ятницю, 25.9. біля год. 8-ої рано. Це все, що можемо Вам нині на цю тему написати. А решта – у Ваших руках. Представників наших більших осередків у Канаді просимо взяти з собою наш упівський прапор, як рівнож комбатантський стрій. Про нічліги подбають наші Друзі в Нью Йорку. – З нагоди З'їзду видано відповідні жетони (по \$ 1,00).

2. Пам'ятник Слави УПА. Підготовка ведеться. Грошова збірка проходить доволі задовільно. Але досі ми зібрали одну третину потрібної суми. З незалежних від нас технічних причин, хоч сам Пам'ятник буде здвигнений на оселі “Київ” в Оквил, Онт. до кінця м. жовтня ц. р., його урочисте відкриття і посвячення з практичних зглядів буде перенесене на весну 1988 року, нпр. у 50-ту річницю смерті Основника УВО й ОУН сл. п. полк. Євгена Коновальця. Про це все повідомимо наше членство і всю українську громаду своєчасно. – Просимо всіх, хто отримав збіркові листи і жетони, приспішити збірку акцію і надіслати збіркові листи і зібрані гроші не пізніше половини жовтня ц. р., щоб можна було вже підготовляти пропам'ятну одноднівку з повними списками наших Добродіїв і Жертводавців, як рівнож виписувати грамоти признання і подяки для щедріших Жертводавців (від \$ 10 вгору). Перед висилкою збіркових лист до нас, просимо перевірити, чи всі прізвища й імена є чітко написані, щоб не було прикрих перекирвань.

3. “ЛІТОПИС УПА” – одне з найбільших і найцінніших підприємств к. вояків УПА у вільному світі, набирає щораз більше признання і поширення. Досі ми були в силі видавати пересічно 1 том на кожний рік. Тепер маємо змогу видавати по 2-а, може й по 3 томи кожного року. Це наша загальна гордість і слава. Мусимо прискорювати наш дослідницько-видавничий процес, доки ще живі і працездатні учасники й свідки нашої славної доби ОУН–УПА–УГВР. Нехай же ж кожний з нас причинюється в міру всіх своїх можливостей до повного досягнення нашого завдання. До цього потрібні нові матеріали, свідчення, документи, знімки, детальні спогади, в парі з громадженнями грошових засобів зі збірок, пожертв на видавничий фонд, посмертні записи і ін. Одним з перших фундаторів “Літопису УПА” (на видання книжки про дії ОУН–УПА в Ярославщині) став наш Друг св. п. ОЛЕКСА ГОЛОВАЧ, який помер в Торонті 16 серпня 1986 р. ХАЙ КОЖНИЙ ПРИДБАЄ ХОЧ ОДНОГО НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА!

Наш друг ред. Степан Голяш–“Мар” підготовляє окремий том “Літопису УПА”, присвячений Великому Рейдові відділів УПА, якого 40-річчя тепер відзначаємо. Його заклик до всіх учасників Рейду, щоб якнайшвидше надсилати додаткові матеріали, документи, знімки, спогади, прізвища і псевдоніми співучасників походу та про їх дальшу долю і т. д., залучуємо у відбитці до цього Обіжного листа.

4. СВЯТО ЗБРОЇ – УПА, в цьому ювілейному 1987-ому році, у 45-річчя заснування Української Повстанської Армії, у 40-річчя Великого Рейду відділів УПА і 80-річчя з дня народження Головного Командира УПА й Ген. Секретаря УГВР сл. п. ген. Романа ШУХЕВИЧА – Тараса ЧУПРИНКИ, має бути достойно і масово зорганізоване і переведене по всіх скупченнях української громади, про що мають подбати друзі упівці у тісній співпраці з членством ОУВФ, ієрархією та іншими організаціями. Про переведені святкування треба надсилати дописи до нашої преси.

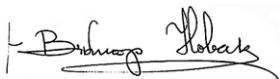
5. Різне.

Друг “Мар” запланував чергове філіателістичне видання Г. Управ Товариств к. в. УПА в ЗСА й Канаді блоками по 20 різних марок на прославу 1000-ліття хрещення України. Цю справу ми всі радо підтримаємо і подбаємо про якнайбільш масове поширення цих марок на більшу славу України.

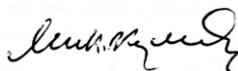
Хто ще не має нової нагрудної відзнаки вояка УПА (з мечем вістрям вгору) зможе її незабаром отримати, як тільки дістанемо їх від Друзів з ЗСА. Також є до набуття позолочувані давніші нагрудні відзнаки вояків УПА. Обидві відзнаки будуть коштувати в Канаді по кан. \$ 10,00.

З дружнім привітом,

За Головну Управу Т-ва к. в. УПА в Канаді:

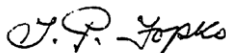
В. Новак
голова

М. Кулик
заступник

В. Макар
прес. реф.

І. Р.[осіл] Юрко
секретар

* * *

Дорогі Друзі!

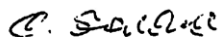
З рамени Видавничого Комітету "Літопису УПА" звертаюся до УПРАВ, ВІДДІЛІВ І СТАНИЦЬ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА, допомогти в збірці споминів про відбутий ВЕЛИКИЙ РЕЙД УПА В ЗАХІДНУ ЄВРОПУ.

Прошу пригадувати та допомагати поодиноким друзям виконати цей обов'язок. Це наше спільне завдання, щоб залишити для історії велике зусилля, яке ми з великою посвятою виконали.

Усе, що зв'язане із ВЕЛИКИМ РЕЙДОМ УПА на Захід, просимо збирати й висилати до Редакції.

Справа важна й пильна, тому просимо її мати на увазі та виконати.

Остаюсь з дружнім привітом

Степан Голяш

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 12, pp. 18-20.
Оригінал. Машинопис.

Серпень 1987

ДОРОГІ ДРУЗІ – ВОЯКИ УПА!

1987 РІК – ЦЕ НАШІ РІЧНИЦІ 45 РІЧЧЯ ПОСТАННЯ УПА
ТА 40 РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО РЕЙДУ В ЗАХІДНУ ЄВРОПУ.

На останньому пленарному засіданні “ЛІТОПISУ УПА” вирішено видати окремий том, присвячений справам РЕЙДУ УПА на Захід.

До збірки матеріалів про Рейд зобов’язаний Степан Ґоляш – Мар.

Дорогі Друзі!

Щоб виконати це завдання треба нашої спільної співпраці. Тому кличу усіх друзів – ДОПОМОЖІТЬ!

Нехай кожний член РЕЙДУЮЧОЇ ГРУПИ залишить пам’ятку своєї важкої дороги та виконання НАКАЗУ КОМАНДИ, пробиваючись на Захід. Це має бути наша спільна й тверда постанова!

ЩО ТРЕБА ЗАПИСАТИ?

1. З якого терену вийшла група та яка частина: УПА чи теренова сітка?
2. Скільки учасників та хто очолював? Хто давав інструкції про Рейд?
3. Яке було озброєння рейдуючої групи?
4. Подати напрям маршу через Чехо-Словаччину, Австрію, Польщу.
5. Які гори, ріки, недоступні ліси, небезпечні місця доводилось переходити?
6. Описати бої чи короткі перестрілки з ворогом або відступити.
7. Як здобували харчі, потрібний одяг, взуття?
8. Яке було наставлення чехів, словаків і німців до рейдуючих частин?
9. Як відбувався марш: днями, ночами, де і як спали?
10. Описати переживання самих вояків. Чи були нарікання через фізичне вичерпання, через брак доброго взуття, одягу, харчів, переслідувань?
11. Якщо хтось зберіг Чехо-Словацьку пресу, листівки, відозви, то прошу долучити. Можна вислати фотокопії.

12. Просимо передати до виконання знімки членів цілої групи, якщо такі є або поодинокі, щоб помістити їх у книзі споми-нів. Це важна річ!
13. Друзі з одної групи можуть писати спільно або окремо.
14. В Чехо-Словацьких книгарнях можна дістати точні мапи, що допоможе пригадати місцевості, назви рік, гори, ліси.

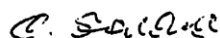
Дорогі Друзі!

Пишіть як можете. Редакційна Комісія поправить стиль, виправить мову. Кому важко писати, прошу попросити когось, щоб записав Вашу розповідь.

Просимо принести Ваші описи Рейду на СВІТОВИЙ З'ЇЗД ВОЯКІВ УПА в Н[ью-]Йорку, що відбудеться 26 і 27 вересня 1987 р. або вислати поштою.

Дякую усім за дружню співпрацю!

Остаюсь з вояцьким привітом

Степан Голяш – Мар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 12, pp. 21–22. Оригінал. Машинопис.

№ 76
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 6/73/1986–88

Торонто, 14 грудня 1987.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 6/73/1986–88

До
Відділів, Станиць і Членів
Т-ва к. в. УПА в Канаді

ВП. Друг С. Голяш

Дорогі Подруги і Друзі,

Ділимось дуже сумною і болючою вісткою з друзями-упівцями та всією українською громадою, що 3 листопада 1987 р. в Маямі на Флориді від удару серця помер на 67-ому році життя один з найвизначніших старшин Української Повстанської Армії, член нашого Товариства –

св. п. МИКОЛА ВАСИЛЬ НІНОВСЬКИЙ – сот. “ГРАБЕНКО”.

Народжений 17 липня 1920 р. в Західній Україні над Дністром, був у 1941 році членом Українського Легіону Романа Шухевича – “Соловей” [“Нахтігаль”]. Від березня 1943 р. був вишкільним старшиною і діючим командиром у відділах УПА на Волині (див. спогад В. Грабенко “В рядах УПА на Костопільщині (1944) – “Літопис УПА” том 5) і щойно в 1948 році, будучи командиром ТВ УПА у Львівській Воєнній Окрузі “Буг”, після повторного поранення, відійшов по наказу на Захід. В Німеччині працював в охороні Провідника ОУН св. п. Ярослава Стецька. Про подивугідне минуле св. п. Друга “Грабенка” мало хто знав на еміграції, бо він з природи був скромний і маломовний. Важка хвороба серця не дозволила йому на більш інтенсивну працю в рядах ОУВФ в Торонті чи в Маямі, де він був членом.

Тіло Покійного перевезено до Торонта, де в суботу 7 листопада була відправлена в церкві св. Миколая заупокійна св. Літургія з панахидою, при численній участі жалобної громади та друзів-упівців в одностроях і членів ОУВФ з 4-ома прапорами.

Тлінні останки спочили на Упівській секції Українського цвинтаря св. Володимира на оселі “Київ” в Оквил, Онт[аріо]. Похоронні відправи відслужили: о. парох Дмитро Паньків та о. капелян Іван Барщик. Над могилою прощали Покійного: голова Т-ва к. в. УПА в Канаді В. Новак, голова Т-ва к. в. УПА в ЗСА М. Ковальчин, побратим з рядів УЛегіону Р. Бойцун, представник ОУВФ м-р. Т. Буйняк. Член ГУ Т-ва к. в. УПА В. Макар передав синам Покійного – Маркіянові й Андрієві відзнаки воїна УПА, як дорогу пам’ятку по Батькові і символ найвищих ідеалів, за які боролися і гинули вояки УПА: “За Україну! – За волю! – За народ!”. В часі тризни в церковній залі св. Миколая довшу посмертну згадку про Друга Василя – сот. “Грабенка” сказав ред. “Літопису УПА” Є. Штендера. Синам Покійного була передана телеграма про співчуття від пані Слави Стецько. Господар поминок д. Микола Кулик вручим їм 5-тий том “Літопису УПА”, де поміщений спогад про їх батька, з відповідною дедикацією ред. Штендери. – Зворушливе було слово подяки старшого сина – Маркіяна, який заявив, що і він і його брат Андрій підуть у дальше життя слідами батька і, як настане пора, обидва будуть боротися в рядах нової УПА за остаточне повне визволення України.

В часі панахиди в п’ятницю, 6 листопада, присутні склали як нев’янучий вінок на могилу сот. УПА “Грабенка” пожертви на загальну суму \$ 1025,00, яку поділено на три часті: \$ 450 на Пам’ятник Слави УПА, \$ 450 на фонд “Літопису УПА” і \$ 25 на пресфонд “Гомону України”.

Всім Жертводавцям – щира подяка. Синам і Родині – сердечні вислови глибокого співчуття. Покійному Другові Миколі-Василеві, сот. УПА “ГРАБЕНКОВІ” – ВІЧНА І СЛАВНІ ПАМ’ЯТЬ!

Головна Управа
Т-ва к. в. УПА в Канаді

2. Пам’ятник Слави УПА.

Відкриття і посвячення Пам’ятника Слави УПА ми мусіли відкласти на місяць травень 1988 р. Збірка на фонд Пам’ятника продовжується; дотепер ми досягнули кругло дві треті запланованої суми. Повні списки Добродіїв і Жертводавців підготовляємо для опублікування у Пропам’ятній книзі на день відкриття. Грамоти подяки для тих, хто жертвував \$ 100 і більше поволі вже розсилаємо. Висліди збірки є задовільні, а більший чи менший успіх залежить від старань друзів-упівців на місцях. Для прикладу згадаємо, що д. Ст. Ва-

пляк при допомозі друзів з УПА та ін. ОУВФ в самому Вінніпегу зібрав рекордову суму \$ 10020,00, друзі в Монтреалі зібрали \$ 4273,00, в Едмонтоні \$ 3045,00, Друзі Політика і Ключковський в Ошаві зібрали на двох похоронах \$ 2312,00 сам д. В. Новак (голова нашого Т-ва) зібрав на дві листи в Канаді й Америці \$ 2500,00 і т. д. – В ЗСА найбільше нам допомогли наші друзі упівці І. Оліяр, С. Зорій та ін. в Парма, Клівленд і Бруклін, Огайо, які надіслали суму ам. \$ 5231,00, в тім \$ 1000 з каси Комітету охорони Пам'ятника УПА в Парма. Дуже прихильно поставились до нашої акції Головні Управи відділів ЛВУ, ОЖ ЛВУ, осередків СУМ і ін. Збіркою охоплені теж заморські країни – Німеччина, Англія, Франція, Бельгія, Австралія. В число наших добродіїв записалися центральні українські організації й установи, а в Канаді й фінансові інституції і приватні підприємства. Число тих, що їм належаться грамоти подяки, сягає вже суми 250. Сам Пам'ятник вже на викінченні. Виглядає дуже гарно, це буде чи не найкращий досі, із здвигнених українською громадою, пам'ятник на скитанні. Просимо продовжувати збіркову акцію, а використані збіркові листи відсилати до нас для обліку.

3. Минулі річниці.

Славні річниці – 45-річчя від дня заснування Української Повстанської Армії і 40-річчя Великого Рейду відділів УПА на Захід, що припадали на цей рік, були гідно відзначені всією українською громадою у вільному світі. Світовий з'їзд – зустріч к. в. УПА в Нью Йорку 26–27 вересня 1987 р. відбувся дуже успішно, що й відмітила дуже прихильно вся українська преса. З Канади взяли участь у цьому з'їзді 25 друзів-упівців. Також Свято Зброї УПА, влаштоване переважно в м. жовтні, пройшло всюди урочисто і з повним успіхом. Тоді ж відзначено теж 80-річчя з дня народження Головного Командира УПА й Ген. Секретаря УГВР сл. п. Романа Шухевича-Чупринки-Тура-Лозовського. Цінні статті про УПА та її Головнокомандувача й про ролі ОУН в цій історії появилися з цієї нагоди в українській пресі і зокрема в місячних журналах. Все це цінний матеріал, який нам усім треба зберігати для майбутнього.

4. “Літопис УПА”.

Це загально-упівське видання набирає все більшої популярності серед української громади і в міжнародному науковому світі. Темпи появи дальших томів прискорюються. На переломі 1987 і 1988 рр. появиться з друку 15-тий том – Спогади к-ра “Кия”, який мав спеціальне завдання підготувати захоплення Києва силами

УПА у випадку сподіваного зудару між альянтами і Москвою по упадку Німеччини. Після того швидко появиться великий (понад 600-сторінковий) 16-тий том про підпільні видання ОУН і УПА на Закерзонні, які збереглися були в американській амбасаді у Варшаві, куди їх систематично передавав кур'єрами Провідник Закерзонського Краю сл. п. Ярослав Старух – “Стяг” до осені 1947 року. Ці матеріали віднайдено в державних архівах у Вашингтоні; для всіх українців вони незвичайно цінні і цікаві. Дальші 3 томи є в підготові і появляться впродовж 1988 року. Але – потрібні ще ФОНДИ.

На цьому місці приємно нам відмітити, що 16-тий том є уфундований першим нашим фундатором – св. п. ОЛЕКСОЮ ГОЛОВАЧЕМ, який помер у Торонті 16-го серпня 1986 року. Якраз тепер перейшла успішно через Канцелярію адвоката Ярослава Ботюка справа запису пок. Олексю Головачем суми \$ 33000 з його заощаджень на фонд “Літопису УПА”, що й буде зазначено у 16-ому томі. Хай це шляхетне посмертне діло св. п. нашого Друга Олексі Головача буде для багатьох з нас світлим прикладом до наслідування.

При цій нагоді повідомляємо, що вкортці будуть створені в більших місцевостях, при співпраці місцевих відділів к. в. УПА, представництва “Літопису УПА”, які будуть не тільки допильновувати справи передплат, кольпортажі і приєднування нових передплатників та заохоти до пожертв на видавничий фонд, але теж матимуть на складі комплекти всіх томів “Літопису УПА” для бажаючих їх набути. Заздалегідь просимо всіх наших членів і прихильників тісно співпрацювати на місцях зі згаданими представництвами.

Інформуємо теж, що наші Друзі в ЗСА переводять цьогорічну Коляду УПА повністю на Видавничий Фонд “Літопису УПА”, з уваги на великі кошти пляну видати аж п'ять книжок впродовж одного року.

5. КОЛЯДА УПА.

Хоч як перетяжена ціла наша громада у цих роках великих Ювілеїв українського народу, різними датками на різні акції і видання, ми все одно не можемо забувати про наших менш фортунних друзів по зброї, що перейшли через пекло ворожих слідств і тюрем та доживають свого віку часто як непрацездатні інваліди, та ще й обтяжені родинами, за залізною заслоною. Для них ми переводили від початку існування нашого Товариства щорічну Коляду УПА, яка завжди давала добрі висліди. Знаємо, що більшість нашого членства теж уже старі і хворі, але знаємо теж, що їм до помочі в переводженні Коляди радо стають їхні діти чи й внуки та молодші члени

ОУВФ. Треба нам плекати далі цей гарний звичай, цю українську й упівську традицію.

З цим Обіжним листом висилаємо по одній чи кілька збіркових лист і просимо вже поробити на місцях всі потрібні заходи, щоб наші побратими і їхні родини за залізною заслоною не залишилися надалі без нашої дружньої підтримки.

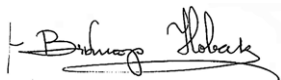
* * *

СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ І ЇХНІ РОДИНИ З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РОЖДЕСТВА ГОСПОДНЬОГО ТА З НОВИМ 1988-им РОКОМ, ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ.

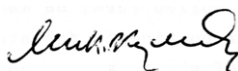
БАЖАЄМО ВСІМ КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І СИЛ ТА ОХОТИ ДО ДАЛЬШОЇ ПРАЦІ НА ДОБРО І ДЛЯ ОСТАТОЧНОГО ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ З МОСКОВСЬКОГО ЯРМА.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Головну Управу:

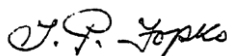
В. Новак
голова

М. Кулик
заступник

В. Макар
прес. реф.

І. Р.[осіл] Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 12, pp. 23–25.
Оригінал. Машинопис.

№ 77
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 7/74

Торонто, 29 квітня 1988.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 7/74

Дорогі Подруги і Друзі,

1987 рік і початок 1988-го принесли нам багато праці у зв'язку з побудовою ПАМ'ЯТНИКА СЛАВИ УПА і підготовою до його відслонення й посвячення в неділю, 22 травня 1988 р. на оселі "Київ" в Оквил, Онт[аріо]. Через постійні клопоти й заняття справами Пам'ятника, ми дещо занедбали інші ділянки праці.

Про цілість наших справ і проблем буде мова в дальших наших Обіжниках вже після посвячення Пам'ятника. В цьому ж листі хочемо порушити лиш одну важливу справу, якої пекучість вийшла виразніше наверх якраз тепер.

Ця справа – це проблема нашого майбутнього, дальшої долі нашого товариства в Канаді і взагалі. Що раз більше наших друзів відходять від нас у вічність. Щоправда, в останніх роках голосяться до нас 60 і 70-літні кандидати в члени Т-ва з головною метою – лягти разом з нами по смерті на спільному Упівському цвинтарі. Та це ніяк не розв'язує нашої проблеми.

Та ось при нагоді переводження акції здвигнення Пам'ятника Слави УПА виринула ясна думка, яка перемінилася у тверду постанову – створити паралельну до нашого Т-ва к. в. УПА молодечу організацію під назвою "НАЩАДКИ ВОЇНІВ УПА", до якої належали б у першу чергу сини і дочки кол. вояків УПА, а згодом може і друзі дібрані кандидати, які мали б за мету: засвоїти всеціло ідеї УПА, добре вивчити її історію і діяти за опрацьованим статутом для продовжування, поширювання і поглиблювання традицій УПА, щоб, як настане потреба, відновити Українську Повстанську Армію у всій її величі і славі. Оце й була б наша мета на найближчі роки.

У зв'язку з підготовою Свята 22 травня на оселі "Київ" виринула думка зорганізувати виступ першого відділу "НАЩАДКІВ ВОЇНІВ УПА", які після Соборного Молебня ішли б у поході окремою групою. Кожний член тої групи буде мати на грудях зелену ленточку, де, між загальним текстом, буде виписане їхнє гасло: "НАЩАДКИ ВОЇНІВ УПА – ВІРНІ ЇХ ЗАПОВІТАМ!"

З БОГОМ ЗА УКРАЇНУ!

ЗДОБУДЕШ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ, АБО ЗГИНЕШ У БОРОТЬБІ ЗА НЕЇ!
У

- 1000-ліття ХРИСТІЯНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ
- 70-ліття УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ
- 50-ту річницю загибелі сл. п. Полк. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

ВІДСЛОНЕННЯ І ПОСВЯЧЕННЯ

ПАМ'ЯТНИКА СЛАВИ УПА

**здвигненого для відзначення 45-річчя створення
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ
на оселі «КИЇВ» в Оквил, Онтаріо**

НЕДІЛЯ, 22-го ТРАВНЯ 1988 РОКУ

Титульна сторінка програмки відкриття пам'ятника "Слави УПА" на оселі
"Київ" в м. Оквил (Онтаріо, Канада) 22 травня 1988 р.

Це мав би бути початок з далекосяжними благодатними наслідками.

Цим листом звертаємося до всіх наших членів і прихильників організованих упівців з проханням обговорити цю справу зі своїми дітьми та дітьми відомих ім других комбатантів, щоб заохотити їх до масової участі у Святі 22 травня і там виступити організовано в групі "НАЩАДКІВ ВОЇНІВ УПА".

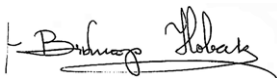
Про висліди Ваших розпитувань і заходів просимо нас чим швидше повідомляти. Для тієї мети висилаємо Вам деяку кількість зелених ленточок для розподілу і зобов'язання вибраної молоді до участі у Святі й поході.

Про дальшу акцію по цій лінії поговоримо ще не раз перед 22-им травня, а підсумки і висновки зробимо в часі Свята на оселі "Київ".

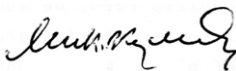
Дякуємо Вам заздалегідь і віримо, що допоможете в цій важливій справі. Ширше про цю та інші справи мова в наступних наших Обіжних листах.

З дружнім привітом

За Головну Управу Т-ва:

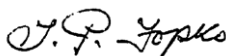
В. Новак
голова

М. Кулик
заступник

В. Макар
прес. реф.

І. Р.[осі]л] Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 12, p. 26.
Оригінал. Машинопис.

№ 78
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 7/74/1986–88

Торонто, 2 травня 1988.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 7/74/1986–88

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. УПА в Канаді

ВП:

Дорогі Подруги і Друзі,

1987-ий і початок 1988-го року принесли нам багато праці у зв'язку з побудовою Пам'ятника Слави УПА та підготовкою до його відслонення й посвячення на оселі “Київ” в Оквил, Онт. в неділю 22 травня 1988 року. Через постійні клопоти і зайняття справами Пам'ятника, ми дещо занедбали інші ділянки нашої праці. Сьогодні згадаємо, бодай коротко, про деякі інші, не менш важливі справи.

1. КОЛЯДА УПА 1988 р.

Висліди цьогорічної Коляди УПА, на підставі досі отриманих збіркових лист, такі:

Торонто – \$ 3127,00, Монреаль – 2184,00, Вінніпег – 2030,00, Ошава – 503,00, Ст. Кетеринс – 415,00, Гамільтон – 335,00, Ніягара Фаллс – 116,00, Вотерлю – Кітченер – 100,00, Віндзор – 100,00.
Разом – \$ 9875,00.

Ще не всі збіркові листи повернені. Минулого року Коляда УПА принесла \$ 12138,00. З уваги на перетяження працею для здвигнення Пам'ятника Слави УПА, виготовлення списку Жертводавців на Коляду УПА і поміщення його у “Вояцькій Ватрі” переложено на літній час.

2. СТАН НАШОГО ЧЛЕНСТВА.

а) Дотеперішній стан. На 15-ому Загальному Зборі нашого Товариства, що відбувся 11 і 12 квітня 1986 року, було стверджено, що впродовж закінченої тоді ділової каденції померло 8 наших добрих членів. Залишилося нам тоді зареєстрованих 58 членів, в тім 3-оє в Європі. З 55 членів у Канаді було 4-ро таких, що “не хотіли признаватися” до нас, але ми їх ще не викреслили. Отже у квітні

1986 р. було нас у Канаді 51 членів. З них у біжучій каденції померли 2-є: св. п. Марія-Ольга Чобіт-Сич “Зоряна” (Торонто, 16.10.1986) і св. п. Микола Василь Ніновський – сот. “Грабенко” (Флорида – Торонто, 3.11.1987 р.). залишилося нас 49.

На засіданні Головної Управи Т-ва 2 січня 1988 р. були прийняті два нові члени: 1) д. Степан МАКУХ – “Сокіл” (член Відділу в Мон-треалі) і 2) д. Дмитро ГОЛОВЧАК – “Дунай” – член Станиці нашого Т-ва у Вінніпегу. Отже тепер нас у КАНАДІ далі є 51 плюс в ЕВРО-ПІ 3, разом 54 члени Т-ва.

Останнім часом до Головної Управи вплинуло 5 нових заяв, які ще будуть розглянені і вирішені, про що всі Друзі будуть повідомлені.

Проблема т. зв. “паперових членів” у нашому Товаристві повинна бути розглянена, обговорена і вирішена на 16-тому Загальному Зборі нашого Товариства, що мав би відбутися в 1989 році.

б) Проблема молодого поповнення. Цією справою, яка є актуальною не тільки для нашого Товариства, але й для всієї української спільноти у вільному світі, займався теж наш останній 15-ий Загальний Збір. Як записано у Звідомленні з того Збору: “... справу зміни статуту Т-ва в точці 4-ій про членство, рішено передати на розгляд і вирішення Президії Світового Братства Вояків УПА, бо це справа особливої ваги і, як така, повинна бути вирішена впродовж найближчого року (тобто 1986–87) загально для всіх упівських організацій...”

Мабуть ніякої розв’язки цієї проблеми не знайдено, бо й ніякого повідомлення в цій справі ми не отримали.

А життя не стоїть на місці. Природні закони виривають все більше членів з наших рядів. Заповнювання опустілих місць 60- або 70-літніми охотниками до компанії на спільному упівському цвинтарі не розв’язує проблеми.

в) “Нащадки Воїнів УПА”.

Всім Друзям вже мабуть відомо, що при нагоді підготовки програми свята 22 травня 1988 р. стосовно відслонення й посвячення Пам’ятника Слави УПА на оселі “Київ” вирунула пропозиція залучити до організованого походу з площі після Молебня до Пам’ятника окрему колону т. зв. “Нащадків Воїнів УПА”, тобто синів, дочок і внуків воїнів УПА (і членів збройного підпілля) з зеленими ленточками на грудях, де в тексті є вплетене їхнє гасло: “НАЩАДКИ ВОЇНІВ УПА – ВІРНІ ЇХНІМ ЗАПОВІТАМ!” в тій справі вислано відповідні письма на всі потрібні адреси з додатком по одній зеленій ленточці для взору (що правитиме теж за вступ для тієї молоді на площу), з проханням підготувати на місцях і привезти з собою на Свято оту

МОЛОДЬ і ДІТВОРУ в надії, що це може бути щасливий початок влучної розв'язки наболілої проблеми зміни поколінь на відтинку континенту комбатантської організації і традиції УПА, як рівнож і других ветеранських організацій. (До речі, ця система є застосована в статуті канадських та інших державн ветеранських організаціях).

Тому в цьому Обіжному листі гаряче закликаємо все наше членство і наших прихильників докласти всіх старань на місцях, щоб цей наш проєкт увінчався якнайкращим успіхом на Святі 22 травня 1988 року.

3. ПАМ'ЯТНИК СЛАВИ УПА.

Започаткована в м. лютому 1987 року спільна праця двох упівських організацій для здвигнення Пам'ятника Слави УПА велася інтенсивно і безперерійно увесь час, керована спільним Діловим Комітетом під головуванням д. Миколи Кулика. Найважливішими ділянками праці були:

а) співпраця і контакти членів Ділового Комітету дд. Новака, Кулика, Баб'яка, Дашка і ін. з проєктодавцем пам'ятника маестром В. Беднарським, п. Д. Бронсоном, власником фірми "Шанц Меморіал" у Кітченер, з якою підписано умову на виготовлення пам'ятника, та з Адміністраційним і Цвинтарним Комітетом УПравославної Громади, для якнайкращого виконання завдання, і

б) описання та постійне ведення загальної збіркової акції для збірки потрібних фондів у приблизній сумі \$ 100,000. За цю ділянку був зокрема відповідальний д. В. Макар як секретар і помічник касира д. Міґус, співпрацюючи найбільше з дд. Куликом, Новаком, Баб'яком, Дашком і ін.

Про пророблену працю та її зовсім задовільні успіхи буде мова у Пропам'ятній Книзі, якої перша частина появиться до дня 22 травня, а друга – після Свята. Тут вистарчить сказати, що зроблено все потрібне, щоб вислід спільного задуму і спільної праці був якнайкращий. Маємо всі підстави сподіватися, що так і буде. Сподіваємося многотисячної громади учасників Свята. Вся українська громада, в тім і вся преса та інші радіопрограми поставилися до наших плянів і праці дуже прихильно. Соборна Панахида, яка буде відслужена в неділю 22 травня перед посвяченим Пам'ятником Слави УПА на оселі "Київ", буде традиційною загально-українською і загально-комбатантською, нарівні з традиційною Зеленосвяточною відправою.

Коли ж мова про вояків УПА, то всі вони (за винятком хворих) зобов'язані прибути на це Свято, в однострою, з родиною і приятелями, а дітей і внуків включити в колону "Нащадків Воїнів УПА". Передбачені масові спільні знімки і зустрічі для многих з нас може й

останні в житті... То ж ДО ПОБАЧЕННЯ НА ОСЕЛІ “КИЇВ”, ПОКИ МИ ЩЕ ЖИВИ!

4. “ЛІТОПИС УПА”.

На цьому видавничому відтинку маємо все нові успіхи в формі нових цікавих томів. На переломі 1987–88 рр. такі два томи вийшли з друку: ч. 15: Кость Гімелърайх – “Кий”: “Спогади к-ра відділу особливих призначень “УПА-Схід”; ч. 16: “Підпільні журнали Закарпатської України 1945–1947”. В друку є дальші три томи: ч. 17: Англомовні видання українського підпілля на Закарпатті”, т. 18: і 19: май. П. Содоль: “Карпатська Група УПА “ГОВЕРЛЯ”. Дальші томи в опрацюванні.

Друзі, зголошуйте нам, чи і скільки нових передплатників кожний з Вас придбав у минулому році для цього нашого спільного упівського, найбільшого на сьогодні у вільному світі і найактивнішого видавництва. Авторитет упівців і розголос про славні дії УПА зростають у світі з появою кожного нового тому. Це зобов’язує нас усіх до збільшеної активності, головню коли йдеться про придбання нових передплатників, також нових ФУНДАТОРІВ таких, як св. п. ОЛЕКСА ГОЛОВАЧ, поширювання круга відборців, читачів і приятелів наших видань. Порозумійтеся з адміністрацією в справі створення ПРЕДСТАВНИЦТВА “ЛІТОПИСУ УПА” у Вашій місцевості! Цим помітно допоможете в нашій нелегкій праці. Не забувайте про цю важку ділянку у нашій діяльності!

5. НОВЕ ФІЛЯТЕЛІСТИЧНЕ ВИДАННЯ УПА.

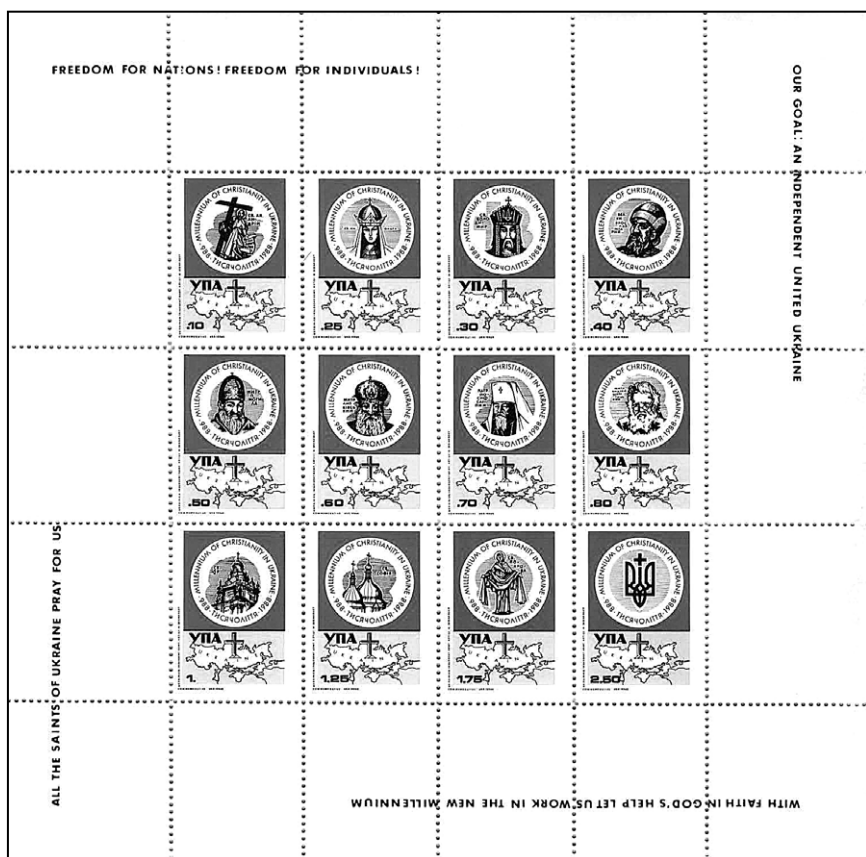
LITOPYS U.P.A.
P.O. Box 97, Station “C”
Toronto, Ontario
M6J 3M7
CANADA

Конверт з маркою ТКВ УПА до 1000-ліття хрещення України-Руси і спецпогашенням “UKRAINPEX 88”

З ініціативи і коштами Головних Управ Товариств к. в. УПА в Канаді й ЗСА під кінець квітня 1988 року в Торонті появилися з друку аркуші марок УПА на прославу 1000-ліття християнізації України. В кожному аркуші є 12 марок по 4 у трьох рядках, дбайливо дірковані.

Кожна марка має дві частини: горішня більша на синьому тлі зображує того чи іншого українського свяця, є теж і менша частина, на жовтому тлі, це начерк мапи України з Хрестом на місці Києва, також з написом "УПА" і номінальною ціною марки. Кожна марка оточена написом в англійській мові "988 – ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ – 1988". На рогах широкого маргінесу кожного аркуша поміщені наші гасла в англійській мові: "Наша мета – Самостійна Соборна Україна", "Воля Народам! Воля Людям!", "Всі Святі України, Моліться за нас!", "З ВІРОЮ В БОЖУ ПОМІЧ ПРОДОВЖУЙМО НАШУ ПРАЦЮ В НОВОМУ ТИСЯЧОЛІТТЮ!" – Цілість робить дуже добре враження.

Блок марок, випущений ТКВ УПА до 1000-ліття Християнства в Україні.
1988 р.

Головним ініціатором і проєктодавцем марок був наш друг інж. Степан Ґоляш – “Мар”, а виконавцем цього мистецького діла є наш маєстро Володимир Беднарський – “Волод”.

Ціна 1 аркуша (бльоку) є \$ 3,00. Розішлемо їх у певних кількостях до всіх наших Відділів і Станиць, впевнені, що наші Друзі розповсюдять їх в цьому Ювілейному році. В потребі пишіть до нас.

З цим Обіжним листом висилаємо 1 аркуш “на показ”. Марки до кольпортажу розсилатимемо окремо.

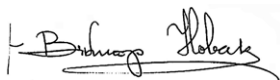
* * *

Дорогі Подруги і Друзі!

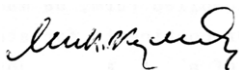
В цьому Ювілейному для всієї української національної спільноти Році – кріпімся вірою у недалекий неминучий прихід докорінної переміни в існуючому неупорядкованому світі. Продовжуймо з новим завзяттям нашу працю й боротьбу за повне знищення московського пекельного кубла, для утвердження нового ладу й системи суверенних держав усіх вільних народів світу, щоб зі святих Київських Пагорбів вдруге засіяло Світло Божої Благодаті і більш ніколи не згасало!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

За Головну Управу:

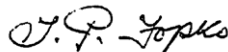
В. Новак
голова

М. Кулик
заступник

В. Макар
прес. реф.

І. Р.[осіл] Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 12, pp. 27–29.
Оригінал. Машинопис.

№ 79
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч./8/75/1986–89

Торонто, 17 грудня 1988.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч./8/75/1986–89

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

ВП. М. Кошик

Дорогі Подруги і Друзі,

Багатий у події Ювілейний для всієї української спільноти 1988-ий рік добігає до кінця. Загальні підсумки подій цього року, радісні й ділові, як теж деякі недотягнення й насторожуючі факти та перспективи, будуть напевно зроблені в українській пресі. Тут ми порушимо в першу чергу справи і проблеми, що стосуються нашої упівської праці і завдань, охоплених рамами статуту Товариства к. вояків УПА в Канаді і взагалі.

1. Напередодні XVI-го Загального Збору Т-ва к. в. УПА в Канаді.

З кінцем 1988-го року закінчуємо формально 15-ту з черги нашу ділову каденцію, а наше Товариство к. в. УПА в Канаді вступило у 38-ий рік свого існування. Наш 16-тий Загальний Збір передбачений на м. травень 1989-го року, про що всі відділи, станиці і членство будуть своєчасно повідомлені.

2. Перспективи нашого дальшого майбутнього.

Нікуди правди діти, пересічний вік членів нашого Товариства, як і багатьох інших організацій, що постали по Другій світовій війні, є кругло 70 літ життя. З кожним роком цей стан гіршає, відходять з цього світу дальші наші друзі, а молодого приросту немає. На 15-ому Заг. Зборі нашого Товариства (11–12.4.1986 р.) ця справа була поставлена на обговорення, але передання її, у висліді дискусії, на остаточне вирішення Президії Світового Братства Вояків УПА, загальмувало її розв'язку на дальші три роки. Як нам усім відомо, Діловий Комітет для здвигнення Пам'ятника Слави УПА на оселі “Київ” в Оквил, Онт. 22 травня 1988 року, зробив практичну спробу заактивізування цієї проблеми, шляхом зорганізування окремої колони серед тисячних мас учасників величавого походу до Пам'ятника Слави УПА, зложеної з синів, дочок і внуків вояків УПА та членів збройного підпілля ОУН, з зеленими ленточками на грудях, з багатомовним написом “НАЩАДКИ ВОЇНІВ УПА – ВІРНІ ЇХ ЗАПОВІТАМ”. Враження з цього по-

чину було велике, радісне, захоплююче і зобов'язуюче. Власне у цій площині треба нам знайти розв'язку і перевести її в життя та внести у статут, щоб ідея УПА ніколи не завмерла, а навпаки, щоб у черговому вирішальному моменті УПА відродилася й відновилася у всій своїй величчї і славі. Оце й буде нашою головною справою до оформлення й зреалізування на найближчому XVI-ому Загальному Зборі нашого Т-ва в м. травні 1989 року.

3. Що ми зробили в минулому році біжучої ділової каденції.

Найбільшим нашим досягненням було – здвигнення на Упівській Секції Українського цвинтаря св. Володимира на оселі “Київ” в Оквил, Онтаріо, величавого ПАМ'ЯТНИКА СЛАВИ УПА за проектом маистра В. Беднарського –Волода. Це була справді імпозантна акція, переведена об'єднаними силами всіх колишніх вояків УПА при підтримці всієї української громади у вільному світі. В урочистостях відкриття і посвячення Пам'ятника 22 травня 1988 року взяли участь представники майже всіх наших відділів Т-ва к. в. УПА в Канаді, а також Друзі з Америки та інших країн. У підготові є тепер друге видання Пропам'ятної Книги, де буде утривалена повна історія цього нашого великого збірного досягнення.

З цією справою лучиться справа таких наших видань, як поштівка, поштові марки 1000-ліття хрещення України і пам'яткові медальйони. У всіх відділах є взірці цих гарних пам'яток. Але їх треба теж поширювати серед всієї громади, і про це не можна нам забувати.

4. Дуже важливою та успішною була наша спільна загальноупівська праця над продовжуванням серійних видань дальших томів “ЛІТОПІСУ УПА”. в 1987–88 рр. появилися з друку 4 томи: 13, 14, 15 і 16, а в січні 1989 р. піchnється розсилка тому 17. В підготові і в друку є томи 18, 19 і 20. Це є справді подивугідне досягнення, належно оцінене не тільки українською громадою, але теж науковими й політичними кругами вільного світу. Це є теж одне з найважливіших завдань, яке сьогодні всі кол. вояки УПА можуть і мають виконувати. Кожний з нас може і повинен причинитися до дальшого успіху “Літопису УПА”, приєднуючи нових передплатників (на місце тих, що відходять у вічність), збираючи нові факти і документи та помагаючи у придбанні завжди потрібних фондів, в тім зокрема – щедрих фундаторів окремих томів.

5. КОЛЯДА УПА.

В Обіжному листі ч. 7/74 з 2 травня 1988 р. в розділі “Коляда УПА 1988” було пропущено наш Відділ в Едмонтоні, за що щиро перепрошуємо Друзів – едмонтонців. Подаємо ще раз висліди минулої Коляди в поазбучному порядку:

Віндзор – 100,00, Вінніпег – 1030,00, Вотерлю – 100,00, Гамільтон – 335,00, Едмонтон – 965,00, Лондон – 157,00, Монреаль – 2184,00, Ніагара Фолс – 116,00, Ошава – 503,00, Ст. Кетеринс – 415,00, Торонто – 3866,00. Разом \$ 10771,00.

Повний список датків Коляди УПА 1988 р. був надрукований у “Вояцькій Ватрі” ч. 5/185 у “Гомоні України” ч. 43 з дати 19.10.1988.

Перед нами знову Свята і знову КОЛЯДА УПА. Хоч нелегке це завдання, головне для наших членів у старшому віці, ми мусимо продовжувати ту традицію, бо всі зібрані з Коляди гроші призначені виключно на допомоги Дружам Упівцям та їхнім родинам за залізною заслоною. В останніх роках дуже зросло число відвідин у вільному світі з-поза залізної заслони, головне з Польщі, в тім теж дітей і внуків наших старих бойових друзів упівців. Всі вони потребують грошової допомоги не для себе особисто, але для своїх родин. Не може бути й мови про те, щоб їм відмовити тих пару доларів. Тож докладаймо всіх зусиль, щоб ми могли уділювати потрібних їм допомог впродовж цілого року. До переведення Коляди організуємо в першу чергу нашу молодь і юнацтво, отих “НАЩАДКІВ ВОЇНІВ УПА”, які незабаром може переберуть у свої руки дальше ведення упівських організацій.

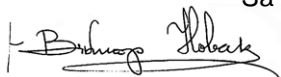
З цим Обіжним листом розсилаємо наші збіркові листи на КОЛЯДУ УПА і віримо, що успіх буде не менший, як у попередніх роках.

* * *

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РОЖДЕСТВА ГОСПОДНЬОГО І З НОВИМ РОКОМ – СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ ЧЛЕНІВ І ЇХНІ РОДИНИ. БАЖАЄМО ВСІМ ПЕРЕСВЯТКУВАТИ У ЩАСТЮ І ЗДОРОВ'Ю, З ДУМКОЮ ПРО НАШИХ РІДНИХ В УКРАЇНІ, ПРО НАШ НЕЗЛАМНИЙ І НЕСКОРЕНИЙ НАРОД, ПРО НАШУ СПІЛЬНУ, ЩЕ НЕЗАКІНЧЕНУ СВЯТУ БОРОТЬБУ. ХАЙ БОГ НАМ УСІМ ДОПОМАГАЄ У ДАЛЬШІЙ НАШІЙ ПРАЦІ І БОРОТЬБІ!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

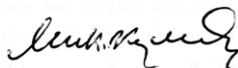
За Головну Управу:

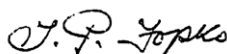
В. Новак, голова

В. Макар, прес. реф.

М. Кулик, заступник

І. Р.[осі]л Юрко, секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Roberts Library, University of Toronto. Box 112, folder 13, pp. 1–2.
Оригінал. Машинопис.

№ 80
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 9/76/1986–9–89

Торонто, 5 грудня 1989.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 9/76/1986–9–89

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

ВП.

Дорогі Подруги і Друзі,

Через надмірний навал справ та перетяження додатковими обов'язками і працею членів Головної Управи нашого Товариства, одночасно з погіршуванням стану їхнього здоров'я, наш зв'язок з Відділами і Станицями в біжучому році дещо послаб і сповільнився. Згадані причини вплинули також на те, що ми не змогли теж скликати давніше запланованого на 1989-ий рік XVI-ого Загального Збору нашого Товариства.

З найважливіших справ, що мали місце в біжучому календарному році, згадаємо наступні:

Новоприйняті члени нашого Товариства

На засіданні Головної Управи 2-го червня 1989 р. були прийняті наступні члени нашого Товариства:

1. **Михайло ТИЦЬКИЙ** – “Сивий”, нар. 3.8.1922 р. в Станиславові, замешкалий у Лондоні, Онт.[аріо, Канада],
2. **Іван МЕЛЬНИК** – “Ворона”, нар. 1.11.1917 р. у Вигоді, пов. Долина, зам.[ешкалий] у Келовна, Б.[ританська] Кол. [умбія, Канада],
3. **Амврозій БОНДАРЧУК** – “Гамалія”, нар. 9.10.1920 р. в с. Тушебин, пов. Дубно (на Волині), зам.[ешкалий] у Вінніпеґу, Ман.[ітоба, Канада],
4. **Розалія КНИШ** – “Марта”, нар. 6.1.1923 р. в с. Постолів, пов. Лісько, зам.[ешкала] у Вінніпеґу, Ман.[ітоба, Канада],
5. **Михайло РАДАВЕЦЬ** – “Сагайдачний”, нар. 18.11.1918 р. в с. Диків Новий, пов. Любачів, зам.[ешкалий] у Вінніпеґу, Ман.[ітоба, Канада],

6. **Степан ШЕКМАР – “Дикий”**, 12.2.1921 р. в с. Лавочне, пов. Стрий, замешкалий у Вінніпеґу, Ман.[ітоба, Канада],
7. **Степан КОРНЕЦЬКИЙ – “Вижний”**, нар. 6.3.1922 р. в с. Чуловичі, пов. Городок, зам.[ешкалий] у Ст. Кетеринс, Онт.[аріо, Канада],
8. **Дмитро ПАДУЧАК – “Дуб”**, нар. 5.1.1923 р. в Рогатині, замешкалий у Mississauga, Онт.[аріо, Канада],
9. **Ярослав ВІЙТІВ – “Корчак”**, нар. 26.2.1925 р. в с. Мичків, на Лемківщині, зам.[ешкалий] у Монреалі, Кве[бек, Канада].

На той день, 2 червня 1989 р., стан членства нашого Товариства сягнув цифри 64, з чого 3 члени замешкали в Європі (Англія, Франція, Німеччина).

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

Одночасно з великим жалем повідомляємо, що в цьому ж році відійшли від нас у Вічність два члени нашого Товариства:

св. п. СТЕПАН ШЕКМАР – “ДИКИЙ”

нар. 12 лютого 1921 р. в с. Лавочне пов. Стрий, кол. вояк Карпатської Січі та член збройного підпілля ОУН, від 1949 р. в Канаді, замешкалий у Вінніпеґу, Ман., активний член ОУВФ, зокрема ревний співпрацівник у рядах місцевого відділу Т-ва к. в. УПА, відомий зі своєї жертвовності на різні національні потреби, відійшов у Вічність на 68-ому році трудолюбивого життя по довгій недужі 11-го серпня 1989 р.

Похоронений 15 серпня на цвинтарі Пресв. Родини. Залишив у смутку дружину Параскевію й дочку Марусю Кол з мужем і дітьми та численних друзів спільної праці і боротьби.

В.Й.П.

св. п. МИКОЛА ФЕЦУЛЯК – “КОПИТКО”

нар. 26 жовтня 1926 р. в с. Станкова на Лемківщині, від 18-го року життя активний член збройного підпілля ОУН і УПА при сотнях к-рів “Стаха” і “Крилача” та курінного к-ра “Коника”. Брав участь у боях з польсько-більшевицькими окупантами; у грудні 1946 року попав у полон і був засуджений на кару смерти, з заміною на довічне тюрму, де карався вісім років. До Канади прибув у 1974 році і поселився в Едмонтоні, де був добрим членом місцевого відділу Т-ва к. в. УПА та ін.[ших] ОУВФ. Помер 21 листопада 1989 року, залишаючи горем прибиту дружину Катерину і синів Мирона й Романа з родинами, в тім троє внуків. Похорон відбувся 25 листопада з церкви св. Юрія Переможця на місцевий цвинтар.

В.Й.П.

* * *

Видавництво “ЛІТОПИС УПА”

– це на сьогодні найбільше досягнення організованої загально-упівської праці, спільних зусиль і збіркових акцій при видайній підтримці всієї української спільноти у вільному світі.

За останніх 15 років пророблено велику дослідну й видавничу працю, якої показником є 17 опублікованих об’ємистих томів з прецизними документами й матеріалами до історії збройної боротьби українського народу 1940-ових і 50-тих років під прапорами Української Повстанської Армії за свою самостійну державу. Дальших 9 томів вже майже викінчені редакційно, деякі з них саме друкуються, а інші готуються до друку. Це такі томи:

- 2 тт. про Станиславівську Воєнну Округу УПА “Говерля” (підготував майор Петро Содоль),
- 1 т. про Холмський Тактичний Відтинок УПА “Данилів” (ред. Є. Штендера),
- 1 т. – критика книжки –пасквілю “Дроґа до ніконд”, що вийде у польській мові (підготував проф. П. Потічний),
- 2 тт. п. н. “В рядах УПА” – спомины учасників боротьби УПА (підготував ред. Степан Ґоляш-“Мар”),

1 т. п. н. “Санітарна служба в УПА”, в опрацюванні д-р Модеста Ріпецького та д-ра Богдана Крука),

2 тт. п. н. “Лемківщина в боротьбі” та ін.

За нашими приблизними підрахунками, видавничий проєкт “Літопис УПА” матиме понад 50 томів.

Понад 250 примірників кожного надрукованого тому “Літопису УПА” висилається дарово до бібліотек та наукових інституцій різних країн вільного світу, де їх радо приймають як цінні і достовірні матеріали до студій, втім теж у високих військових школах. Видання “Літопису УПА” проникають теж все більше за залізну заслону, а читачі в Україні сприймають їх з великим захопленням. Кількість висланих і передаваних поодиноких томів і цілих комплектів “Літопису УПА” до країн Східної Європи постійно зростає і буде далі зростати.

Вся ця дослідно-видавнича праця, хоч усі члени Видавничого Комітету працюють безплатно, вимагає все більше коштів. Згадати б, що висилка одного комплекту “Літопису УПА” коштує нам \$ 290,00. Всі потрібні кошти ми мусимо спільно зорганізувати і зібрати, за плянами Фінансової Комісії “Літопису УПА”, яку очолює наш невтомний друг “Мар”. Робляться заходи для зібрання потрібних фондів теж за посередництвом і підтримкою КУК та інших наших інституцій. Але головну роль в цій справі мусимо виконувати ми самі – упівці. Кожний упівець має бути передплатником “Літопису УПА”, має приєднувати нових передплатників і жертводавців та, зокрема, МЕЦЕНАТІВ (з вплатами \$ 10000 і більше) і ФУНДАТОРІВ (від \$ 20000 вгору). Треба теж підшукувати ДОБРОДІІВ “Літопису УПА”, кожний з яких міг би уфундувати бодай один комплект “Літопису УПА” для висилки його на потрібні адреси в Європі. А таких комплектів саме тепер ми повинні би висилати по кількасот! Про ці справи згадаємо ще в розділі “Упівська КОЛЯДА”.

На шляху до з’єдинення

Від ряду років поодинокі члени Товариства к. в. УПА в Америці й Канаді, як рівнож члени Об’єднання к. в. УПА в цих країнах, відчували неприродність і шкідливість роз’єднаності членів єдиної Української Повстанської Армії, згуртованих дотепер у двох окремих комбатантських організаціях. З одної і з другої сторони були роблені заходи, щоб покінчити з цією аномалією. Перший успішний крок у тому напрямі був зроблений у 1973 році, коли було створено спільну упівську установу – Видавничу Спілку “Літопис УПА”, до якої увійшли в однаковій кількості члени Об’єднання к. в. УПА в Америці й Канаді та Товариств к. в. УПА у тих ж країнах. Наслідки були дуже успішні й позитивні під кожним виглядом.

Дальший крок зроблено на 15-ому Загальному Делегатському З'їзді Об'єднання в Рочестері, Н.Й., в якому взяло участь крім 45 делегатів відділів Об'єднання, теж 6 представників Товариств к. в. УПА обох країн. На згаданому З'їзді після оживлених дебат, була прийнята окрема резолюція, в якій м. ін. сказано:

“Уважаємо, що сьогодні, в час незвичайних процесів, які проходять в Україні, ті процеси зобов'язують усіх колишніх вояків УПА до з'єднаної дії... Головна Управа доложить усіх зусиль, щоб теперішні переговори довели до створення одної комбатантської організації (кол. вояків УПА). Узгіднення ряду формальних, правних, статуткових справ та підготування спільного З'їзду вимагає певного часу. Чекаючи на завершення формального з'єднання, працюймо спільно і даймо доказ, що ми свідомі завдань, які накладає на нас Батьківщина”.

(Підписані: Микола Чуйко – голова, Марія Ріпецька – секретар).

Переговори представників обидвох сторін у справі остаточного з'єднання в одній-єдиній упівській організації – ведуться. Про вислід переговорів і далші зв'язані з цим пляни будуть подані всім кол. воякам УПА та всій українській громаді в недалекому часі.

Членські вкладки

Одним з обов'язків нашого членства, як і в кожній іншій організації, є вплачування кожним членом річної вкладки (внеску) до каси Головної Управи нашого Товариства. Ця вкладка не висока – \$ 5,00 річно. Однак деякі члени забувають про цей обов'язок. Тому й пригадуємо про це в цьому Обіжнику. Тим, хто призабув, коли він востаннє платив членську вкладку, пропонуємо влатити тепер круглу суму \$ 15 чи \$ 25 на вирівняння довгу до кінця 1989 року.

Упівська КОЛЯДА 1989/90 р.

Щорічна наша КОЛЯДА завжди була загально-членською акцією, а її ціллю було придбання і збагачення фонду допомоги хворим і потребующим Дружам-упівцям та їхнім родинам, головню в країнах під московською кормигою. В останніх роках суми уділюваних допомог з каси Т-ва к. в. УПА постійно зростали і далі зростають, бо все більше членів тих родин прибувають на відвідини до Канади чи ЗСА. В 1988–89 рр. виринула потреба допомагати членам родин упівців у їхніх стараннях поселитись в наших заморських країнах – ЗСА чи Канаді. Нові імiґранти, діти упівців, покладають найбільші надії на нас, на нашу підтримку й допомогу. І ми не можемо відмовитися від того нашого обов'язку.

Тут варто пригадати висліди нашої Коляди в трьох останніх роках.
В 1987 році Упівська Коляда в Канаді принесла рекордову суму
\$ 12288,00.

в 1988 році\$ 10771,00.

в 1989 році\$ 11631,00.

Всі ці гроші були призначені повністю на допомогу побратимам-упівцям та їхнім родинам в Європі, в країнах за залізною заслоною.

Наші друзі в Америці в минулих останніх роках віддали бодай половину забраної Коляди на Видавничий Фонд "Літопису УПА".

В узгодненні з дузами в Америці порішено, що найближча УПІВ-СЬКА КОЛЯДА 1989–90 рр. буде повністю призначена на Видавничий Фонд "ЛІТОПІСУ УПА", якого втримання і дальша розбудова є сьогодні найважливішим завданням для нас усіх упівців. Цьогорічна Упівська КОЛЯДА буде переводитися всюди, де це можливе, з'єднаними силами усіх упівців, тобто членів Товариств та членів Об'єднання кол. вояків УПА, на спільні збіркові листи під фірмою "ЛІТОПІСУ УПА". Просимо всіх наших членів мати це на увазі та змобілізувати всі сили, притягаючи до цього зокрема нашу ідейну МОЛОДЬ – НАЦІДКІВ ВОЇНІВ УПА, щоб цьогорічна наша КОЛЯДА була справді рекордовою у всіх відношеннях.

З цим Обіжним листом розсилаємо нові збіркові листи і гаряче бажаємо, щоб ні одна з них не повернулася невикористаною.

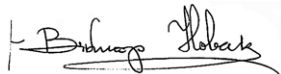
* * *

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РОЖДЕСТВА ГОСПОДНЬОГО та З НОВИМ 1990-им РОКОМ ВІТАЄМО ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО І ЇХНІ РОДИНИ ТА БАЖАЄМО ВСІМ З ЦІЄЇ НАГОДИ БАГАТО РАДОСТИ, ШАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА ЗАВЗЯТТЯ І СИЛ ДО ДАЛЬШОЇ ПРАЦІ.

СВЯТКУЙМО З ДУМКОЮ ПРО НАШИХ РІДНИХ В УКРАЇНІ І В РОЗСІЯННІ ТА НАСНАЖУЙМОСЯ НОВИМ ЗАПАЛОМ ДО ПРОДОВЖУВАННЯ БОРОТЬБИ ЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ, ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОРНУ ДЕРЖАВУ!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМО ЙОГО!

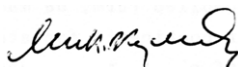
За Головну Управу Т-ва к. в. УПА:

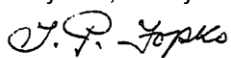
В. Новак, голова

В. Макар, прес. реф.

М. Кулик, заступник

І. Р.[осіл] Юрко, секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 13, pp. 3–6.
Оригінал. Машинопис.

№ 81
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 10/77/1986–90

Торонто, дня 22 грудня 1990.

Ч.....

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 10/77/1986–90

До
Відділів, Станиць і Членства Відділів
Т-ва к. в. УПА в Канаді

ВП.

Дорогі Подруги і Друзі,

Напевно кожний з Вас завважив, що в 1990 році наша праця та організаційні зв'язки помітно послабили в порівнянні з попередніми роками. Показниками того стану є факт, що попереднє число нашого Обіжного листа появилось в грудні 1989 року, наша упівська сторінка “Вояцька Ватра” в “Гомоні України” майже перестала появлятися в 1990 році, скликання нашого 16-го Загального Збору Т-ва к. в. УПА в Канаді треба було відсунути ще на один рік...

Причиною такого невідкладного стану справ був і є дальший надмірний навал все нових обов'язків та перетяження всего кількох активних членів Головної Управи нашого Товариства, впарі з дальшим старінням та погіршуванням стану їхнього здоров'я і т. д. Зокрема наші пляни і спроби відмолодити членські кадри творенням відділів “Нащадків Воїнів УПА” не найшли, на жаль, позитивного відгуку. Охочих до організаційної праці друзів що раз тяжче знайти... Також не була доведена до успішного завершення справа плянованого з'єднання упівських організацій, Об'єднання і Станиць та Товариств в одну комбатантську організацію кол. вояків УПА (про що було згадано в нашому Обіжному листі ч. 9 (з 5 грудня 1989 р.)). Це теж внесло непередбачені комплікації у нашу статуткову діяльність, що теж треба мати на увазі.

Стан нашого членства

В дні 5 червня 1990 р. відійшов у Вічність наш добрий член

св. п. Антін СКУРЧАК – “ГУК”

народжений 23 лютого 1912 року в Жерниці Вижній пов. Лісько на Лемківщині. Проживав у Ляшін – Монреаль, Кве[бек, Канада].

В.Й.П.

* * *

На кінець 1990 р. маємо зареєстрованих 63 членів, з них 3 замешкалих в Європі. До цього Обіжника долучуємо список 22-ох наших Друзів, членів Т-ва к. в. УПА в Канаді, які відійшли від нас у Вічність до кінця 1990 р.

Літопис УПА і зв'язки з Україною

В-тво “Літопис УПА” – це якраз і є та загально-упіська праця, яка забирає нам усім найбільше часу, сил і коштів. На сьогодні ця праця є дуже важлива, з уваги й у зв'язку з подіями, що відбуваються в Україні. Виданнями “Літопису УПА” сьогодні зацікавлені дослівно мільйони наших братів і сестер у відродженій і розбурханій Україні. До сьогодні появилися з друку 18 томів “Літопису УПА”, дальші томи є в друку і в підготові до друку. Всі видані томи є різними шляхами передавані і пересилані в Україну, захоплення ними є дуже велике, попит на них все більшає. Зокрема нетерпеливо ждуть на появу великого збірника “Пісні УПА” (понад 400 пісень з нотами), над яким тут фахово працює маестро Зенон Лавришин. Вся ця робота зв'язана з великими коштами. Закликаємо всіх наших членів якнайбільше помагати в цій великій праці, зокрема у придбанні фондів на більшу скалю: МЕЦЕНАТІВ з сумою \$ 10000,00 і більше та ФУНДАТОРІВ з вплатами від \$ 20000,00 вгору.

Ця справа в'яжеться теж зі справою нашої співпраці з утвореною недавно у Львові “Спілкою ветеранів національної визвольної боротьби” та “Товариством допомоги Спілці ветеранів”. Про це вже були інформації в українській пресі. Тут ще згадаємо, що на місяць травень 1991 року запланована Конференція НТШ у Львові з участю представників “Літопису УПА” та названих тут асоціацій.

16-ий Загальний Збір Т-ва к. в. УПА в Канаді

відбудеться на весну 1991 року. Точна дата, місце і програма Заг. Збору буде своєчасно подана до відома всім членам і відділам в Обіжному листі та оголошеннями у пресі.

УПІВСЬКА КОЛЯДА 1990/91 року

Минулого року, за спільним узгідненням, УПІВСЬКА КОЛЯДА всюди була призначена на Видавничий Фонд "Літопису УПА" на окремі збіркові листи. Висліди і поіменні списки жертводавців будуть опубліковані в найближчому Бюлетені "Літопису УПА".

Цим разом "КОЛЯДУ УПА" 1991-го року будемо переводити на збіркові листи нашого Товариства. Закликаємо всіх Друзів змобілізувати до цієї справи зокрема юнацтво і молодь, головнo "НАЩАДКІВ ВОЇНІВ УПА" та докласти всіх зусиль, щоб цьогорічна КОЛЯДА принесла максимальні висліди.

Збіркові листи висилаємо разом з цим Обіжником.

* * *

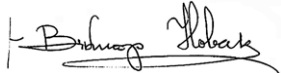
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Цим радісним привітом вітаємо усіх наших Членів та їхні Родини з нагоди радісного Празника Різдва Христового та з Новим Роком.

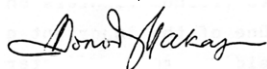
Бажаємо Всім багато радості, щастя, здоров'я і всіх інших Божих благодатей, а одночасно більшої охоти, завзяття і снаги до дальшої праці і змагання для прискішення і скріплення всенародної боротьби сучасного покоління відродженої України, за остаточне здобуття і закріплення УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ СОБОРНОЇ ДЕРЖАВИ. Хай Новонароджений ІСУС нам всім помагає!

СЛАВІМ ЙОГО!

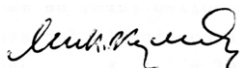
За Головну Управ Т-ва:

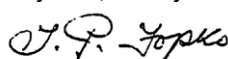
В. Новак, голова

В. Макар, прес. реф.

М. Кулик, заступник

І. Р.[осіл] Юрко, секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 13, pp. 7-9.
Оригінал. Машинопис.

СПИСОК
членів Т-ва к. в. УПА в Канаді,
які відійшли у Вічність від 1969 до 1990 р.

1. **ЗБУРА Степан – “БОРИС”**, нар. 12.9.1904. в с. Звиняч пов. Чортків, помер 1.05.1969 у Ванкувері, Б. К. [Канада]
2. **ЦИНЦАР Антін – “КРУК”**, нар. 26.02.1898 в с. Пробіжна пов. Гусятин, помер 16.11.1969 в Едмонтоні, Аль[бер]та [Канада].
3. **ПОПОВИЧ Іван (на ділі: РОВЕНЧУК Петро)**, нар. 25.5.1918 р. в с. Слобода, пов. Печеніжин, помер 17.5.1973 у Вінніпегу, Ман[ітоба, Канада].
4. **МАРЧУК Володимир – “ЛИСТОК”**, нар. 2.2.1922 р. в с. Гукалівці, пов. Зборів, помер 4.09.1975 р. в Торонті, Онт[аріо, Канада].
5. **КОЗАК Іван – “БОРИС”**, нар. 5.07.1916 р. в с. Суха Воля, пов. Любачів, помер 28.8.1977 р. в Торонті, Онт[аріо, Канада].
6. **ЧУРМА Іван – “ВУЙКО”**, нар. 14.02.1922 р. в с. Команча, пов. Сянік, помер 1.02.1976 р. в Монтреалі, Кве[бек, Канада].
7. **ГРИЦАЙ Ярослав – “ЧОРНОТА”**, нар. 27.9.1921 р. в с. Осердів пов. Сокаль, помер 24.8.1978 р. в Кітченер, Онт[аріо, Канада].
8. **ПАРФЕНЮК Петро – “ВОЛИНЯК”**, нар. 5.06.1922 р. в с. Відготь, пов. Володимир-Волинський, помер 7.06.1979 р. у Монтреалі, Кве[бек, Канада].
9. **ТАЛАНЧУК Константин – “РІЗНИК”**, нар. 8.05.1914 р. в Олеську пов. Золочів, помер 9.04.1981 р. в Едмонтоні, Аль[бер]та [Канада].
10. **ДОЛЬНИЦЬКИЙ Андрій – “ГОЛУБЕНКО”**, нар. 27.8.1912 р. в м. Здолбунів на Волині, помер 7.07.1982 р. в Монтреалі, Кве[бек, Канада].
11. **НЕЧАЙ Йосип – “ДОВБУШ”**, нар. 25.3.1920 р. в с. Заздрість Нова, пов. Тереховля, помер. 15.8.1982 р. у Монтреалі, Кве[бек, Канада].
12. **ДОРОСЕВИЧ Іван – “ДОВБУШ”**, нар. 7.7.1921 р. в с. Маркопіль, пов. Броди, помер 4.05.1983 р. в Едмонтоні, Аль[бер]та [Канада].
13. **ГУЗИЛЯК Іван – “ШТАФЕТНИЙ”**, нар. 22.7.1924 р. в с. Вислік Великий, на Лемківщині, помер 21.1.1984 р. в Торонті, [Онтаріо, Канада].
14. **БАНЯС Михайло – “ГРИЦЬКО”**, нар. 12.11.1914 р. в с. Колодниця, пов. Стрий, помер 14.6.1985 р. у Ман[ітобі, Канада].

15. **КОЗЕЛКО Юрій** – **“ВОРОН”**, нар. (дата невідома) на Любачівщині, помер 7.10.1985 р. у Вінніпегу, Ман[ітоба, Канада].
16. **КОЗАРУК Михайло** – **“СІРКО”**, нар. 2.10.1904 р. в с. Колодрібка, пов. Заліщики, помер 24.12.1985 р. в Ст. Кетеринс, Онт[аріо, Канада].
17. **КІСІЛЬ Володимир** – **“ДУБ”**, нар. 25.11.1906 р. в с. Маркопіль, пов. Броди, помер 4.3.1986 р. в Едмонтоні, Аль[бер]та, [Канада].
18. **ЧОБІТ-СИЧ Марія Ольга** – **“ЗОРЯНА”**, нар. 1.06.1925 р. в с. Дев’ятир, пов. Рава-Руська, померла 16.10.1986 р. в Торонті [Онтаріо, Канада].
19. **НІНОВСЬКИЙ Микола [Сколоздра Василь]** – **“ГРАБЕНКО”**, сот. УПА, нар. 17.7.1920 р. в с. Верин біля Миколаєва над Дністром, помер 3.11.1987 р. в Маямі, Фло[рида], похований 7.11.1987 р. на Упівському цвинтарі в Оквил, Онт[аріо, Канада].
20. **ШЕКМАР Степан** – **“ДИКИЙ”**, нар. 12.02.1921 р. в с. Лавочне пов. Стрий, помер 11.8.1989 р. в Вінніпегу, Ман[ітоба, Канада].
21. **ФЕЦУЛЯК Микола** – **“КОПИТКО”**, нар. 26.10.1926 р. в с. Станкова на Лемківщині, помер 21.11.1989 р. в Едмонтоні, Аль[бер]та [Канада].
22. **СКУРЧАК Антін** – **“ГУК”**, нар. 23.2.1912 р. в Жерниці Вижній, пов. Лісько на Лемківщині, помер 5 червня 1990 р. в Ляшін – Монреаль, Кве[бек, Канада].

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 13, pp. 10–11. Оригінал. Машинопис.

№ 82
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 11/78/1986–91

Торонто, 17 грудня 1991 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 11/78/1986–91

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді.

ВП.:

Дорогі Подруги і Друзі,

Наше Товариство кол. вояків УПА в Канаді далі існує і працює, хоч його діяльність помітно послабла. Однак події останніх років, місяців і тижнів в Україні так потрясли і за активізували всю українську націю, так нежданно змінили біг нашої історії, що у висліді Україна вже 24 серпня 1991 року проголосила формально свою державну суверенність, [а] 1-го грудня цього ж року всенароднім плебісцитом-референдумом підтвердила і закріпила свою волю повноправного суверена, віддаючи понад 90% голосів за цілковиту державну незалежність. В Україні – на очах усього світу – відроджується цілий український народ, стаючи до повноцінного державного життя, до дальшого розвитку і розцвіту.

Між іншим, в Україні вже зорганізувалося БРАТСТВО кол. вояків УПА, яке очолив старшина УПА Друг Михайло ЗЕЛЕНЧУК. Братство вже підготовляє масове всеукраїнське відзначення 50-річчя УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ величавими маніфестаціями в цілій Україні в 1992 році. В тих святкуваннях візьмуть активну участь усі охотники упівці з діаспори.

Як Друзі завважили, наша сторінка в тижневику “Гомін України” – “ВОЯЦЬКА ВАТРА” заперестала була появлятися по 32 роках, на числі 191 (в січні 1990 р.). Тепер вона продовжує своє існування дякуючи цінним матеріалам з життя і праці Друзів-Упівців у відродженій Україні. Нових чисел появилося вже 4, до числа 195 (див. “Гомін України” з 15.XI.1991). Також наш “Літопис УПА” знайшов дуже велику популярність і попит в усій Україні. Всі томи “Літопису УПА” будуть там перевидані многотисячними накладками. – Існування і працю Братства к. в. УПА в Україні всі ми всеціло підтримуємо. Отож – готуймося до масової прощі у Вільну Україну на відзначення 50-річчя УПА – в половині Ювілейного 1992 Року!

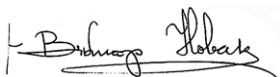
2. КОЛЯДА УПА 1991–92. Дорогі Подруги і Друзі! Весь наш поновлений запал до дальшої праці, як відповідь на події в Україні, виявимо чинно у найближчій збірці КОЛЯДИ на цілі УПА – нашого Т-ва в Канаді і в Україні. Розсилаємо Вам дещо більше як досі, збіркових лист, в добрій вірі, що цим разом всі вони будуть заповнені щедрими пожертвами. Висилаємо на Ваші руки збіркових лист, чч.:.....

ВІТАЄМО ВАС УСІХ З ПРАЗНИКАМИ РОЖДЕСТВА ГОСПОДНЬОГО І БОГОЯВЛЕННЯ ТА З НОВИМ РОКОМ, І ОДНОЧАСНО З НАРОДЖЕННЯМ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОЇ ДЕРЖАВИ. БАЖАЄМО ВСІМ – ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я, СИЛ ДО ДАЛЬШОЇ ПРАЦІ ТА ЯКНАЙКРАЩИХ УСПІХІВ ДЛЯ ВСІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ – ДЕРЖАВИ!

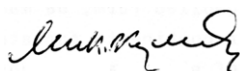
ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

СЛАВА УКРАЇНІ! – ГЕРОЯМ СЛАВА!

За Головну Управ Т-ва к. в. УПА в Канаді:

В. Новак
голова

М. Кулик
заступник

В. Макар
прес. реф.

І. Р.[осіл–]Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 13, p. 12.
Оригінал. Машинопис.

№ 83
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 12/79/1986–1992

Торонто, грудень 1992 р.

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 12/79/1986–1992

До
Відділів, Станиць і Членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

ВП. [д. М. Кошик]

Святкування 50-річчя УПА в Україні

До найвеличнішого й найрадіснішого, що за весь час існування і діяльності Товариства кол. вояків УПА в Канаді ми досі описували на сторінках нашого Обіжника, належить Святкування 50-річчя УПА, що тривало понад три тижні в Україні. 50 років ми йшли до того дня крізь 10-річну активну збройну боротьбу в рядах Української Повстанської Армії, а згодом, хто не загинув на Полі Слави, крізь гітлерівські і сталінські концентраційні табори смерти чи заслання поза кордони Батьківщини. Ішли “За Україну, за волю, за народ!”... І – з невимовною радістю та гордістю кажемо – прийшли!..

До столиці Києва прибули ветерани УПА з України та всіх країн Західної і Східної діаспори, а між ними й урядуючий голова Крайового Проводу ОУН у часи творення перших відділів УПА на Волині і Поліссю в жовтні 1942 року Микола Лебедь.

Присвячена святкуванню 50-річчя УПА врочиста академія почалася 8 серпня 1992 року в Палаці культури “Україна”. Святкову доповідь виголосив старшина УПА Богдан Крук – Мельодія. Зі словом виступали голова Всеукраїнського Братства УПА Михайло Зеленчук, голова Світового Братства Лев Футала, голова Товариства к. в. УПА в Канаді Віктор Новак, представники ветеранських організацій вояків УПА з США, Австралії, Англії, Німеччини та інших країн.

З промовами виступали теж провідні члени Організації Українських Націоналістів, яка дала почин до організування УПА 50 років тому.

Вітання склали від Спілки офіцерів України і Світового Конгресу Вільних Українців.

Уряд України поставився до святкування як міг. Уже напередодні відмічення 50-річчя УПА президент Леонід Кравчук сказав: “50-річчя

УПА відбудеться, подобається комусь те чи ні!". Від імени уряду врочисті збори вітали заступник представника Президента в Києві Віталій Дончик і міністер культури Лариса Хоролець.

– Сьогодні ми зуміли подолати ще один щабель до утвердження нашої державности. Напередодні річниці проголошення незалежності України в нашу історію вже офіційно визнаної всім людством держави нарешті повертається все героїчне, пов'язане з діяльністю Української Повстанської Армії... докорінно змінюється на державному рівні ставлення до факту участі УПА в Другій світовій війні... Не нарікайте сьогодні на тих, хто не визнає УПА. Ми надто довго були в темряві... не все можемо відразу зрозуміти... – сказала Лариса Хоролець.

Після дводенного величавого відмічення 50-річчя УПА в Києві, 10 автобусів з ветеранами і гістьми проїхали маршрутом по Україні: Канів, де вшанували світлу пам'ять Великого Кобзаря – Тараса Шевченка, Рівне, Луцьк, Тернопіль, Івано-Франківськ, Яремче та Львів.

До 30 серпня у тих містах та їх околицях, де знаходилися штаби УПА, відповідними програмами вшанування 50-річчя УПА також велелюдно віддано належну честь її творцям, командирам і стрільцям, які своєю працею і кров'ю прискорили розвал московсько-більшовицької імперії, на руїнах якої постала в нових обставинах Вільна і Незалежна Українська Держава, як вислід усіх попередніх визвольних змагань.

Відмітимо й те, що міліція в Україні, від Києва почавши аж до Львова, виявила до ветеранів УПА особливу увагу та пошану. Також і військо українське поставилося до учасників святкування прихильно, подаючи їм обіди зі своїх польових кухонь поза містами.

Одночасно з 50-річчям УПА ветерани відсвяткували разом з українським народом 24 серпня Одноріччя Самостійности України.

50-річчя УПА в Торонті

На засіданні управи Товариства к. в. УПА в Канаді 28 листопада 1992 року продискутовано й святкування 50-річчя УПА в Торонті. Наскільки відмічення і пошанування 50-річчя УПА пройшло велелюдно й величаво в Україні, настільки на неналежному рівні воно відбулося в Торонті. На святкуванню нас, вояків, потрактовано на рівні публіки. Ми, заплативши за квитки вступу, сиділи поміж усіма іншими прибулими. Та не тільки організатори поступили невідповідно, але й зі сторони управи Товариства не виявлено належної постави.

Імпрези

Всі головніші імпрези 1992 року присвячувалися 50-річчю УПА. Зустріч українців Канади також проходила під знаком вшанування 50-річчя УПА. Навіть прибулі з України відомі “Черкаські козаки” концертували в США і Канаді з присвятою нашому Ювілею.

Розв’язано СДК відзначення 50-річчя УПА

Як відомо, на спільному засіданні Товариства й Об’єднання кол. вояків УПА в Торонті 22 червня 1991 року було оформлено Світовий Діловий Комітет Відзначення 50-річчя УПА в Канаді, до якого обрано: Віктор Новак – голова, Ст. Баб’як і М. Кулик – заступники, В. Макар та Ст. Новицький – секретарі. Тому що згодом виявилися сприятливі умови відмічення Ювілею в Україні, на спільній нараді Товариства й Об’єднання 25 січня 1992 року згаданий СДК розв’язано. Святкування зобов’язалася підготувати і провести Головна Булава Всеукраїнського Братства Вояків УПА ім. ген. Р. Шухевича в Україні.

З діяльності управи

На засіданні управи Товариства к. в. УПА в Канаді 28 листопада 1992 року проведено підсумки з діяльності. Голова В. Новак пригадав про підготування поїздки на святкування 50-річчя УПА в Україні, де не обійшлося і без певних труднощів.

Голова Товариства В. Новак був головним доповідачем на святкуванні 50-річчя УПА у Вінніпеґу і Віндзорі. Був він і делеґатом від Товариства на з’їзді Конґресу Українців Канади у Вінніпеґу.

На запрошення Української Амбасади в Оттаві друзі М. Кулик, М. Зінько й А. Маречко з Торонта і цілий 8-особовий Відділ з Монреалю від Товариства к. вояків УПА та Є. Штендера, як головний доповідач, і М. Міґус від Об’єднання к. вояків УПА були на церемонії передачі Канадському Музею канадського танку, який від часу Другої світової війни знаходився застряглий під водою в Україні.

Для згаданого проведення поїздки в Україну на святкування 50-річчя УПА було оформлено Діловий комітет: Микола Кулик – голова, Віктор Новак, Степан Новицький і Міля Нагірна – члени.

Друзів, які одержали в Україні медалі в 50-річчя УПА для розпродажу в Канаді, просимо чимскоріше розчислитися. Належність присилати до Головної Управи Товариства УПА в Канаді.

“Літопис УПА”

Досі появилися 1–18 і 21 томи “Літопису УПА”. Наступні кілька томів пригтовляються до друку. Це видання як документ боротьби Української Повстанської Армії високо оцінили не лише українські, але й чужинецькі наукові круги. То чи не найважливішим завданням кожного кол. вояка УПА причинитися до появи й наступних томів! Зрозуміло, Видавничий Комітет без фінансових засобів не спроможний продовжувати свого взятого на себе завдання. Тому по всіх теренах треба спонукувати заможніших людей ставати фундаторами окремих томів “Літопису УПА”. Або й кількох осіб можуть уфундувати один том. Подбати й про те, щоб і дрібнішими сумами пожертви час від часу надходили до Адміністрації “Літопису УПА”.

Пам’ятаймо теж, що й в Україні поліці наших наукових установ ми мусимо заповняти “Літописами УПА”. Їх потребують наші науковці на те, щоб правдиво насвітлити боротьбу УПА і тим перекреслити зло[історичне, що ним послуговувалися наші окупанти.

Доводимо теж до ласкавого відома, що 19 і 22 томи “Літопису УПА” 40-тисячним накладом уже друкуються в Україні.

Перевидання наших видань в Україні

Щораз більші можливості в Україні. Між іншим, спільними заходами Товариства к. вояків УПА і Об’єднання Працівників Дитячої Літератури у Канаді в Україні перевидається “Михайлик” накладом 200 тисяч примірників з призначенням їх для шкіл. Наше Товариство та ОПДЛ і фінансують це видання.

Україна в потребі

Україна й надалі знаходиться у важкому економічному положенні у незвичайному переходовому періоді; в періоді, в якому потребує нашої допомоги, зрозуміло – матеріальної. Зближається Різдво Христове – свято народження Сина Божого, який врятував людство від духової загибелі. Використаймо й ми цей святковий час для рятування наших рідних у Самостійній Україні, які опинилися у великій потребі.

Коляда. Нам треба продовжувати цю традицію. Ходити колядувати – це і сповіщати людей про народження Спасителя, і зібрати фонди для потребуючих допомоги в Україні; у першу чергу, розуміється, нашим друзям, кол. воякам УПА та їхнім родинам. Усі

вони потребують грошової допомоги – підстави на прожиття. До проведення Коляди притягнути й молодих охочих поспівати релігійних пісень.

Інші можливості. Використовувати й інші нагоди придбати фонди. Чи то на весіллі, хрестинах, іменинах, або й на приватних гостинах попросити присутніх скласти пожертви для потребуючих в Україні.

З цим Обіжником висилаємо й збіркові листи на Коляду і просимо їх повернути по можливості найповнішими.

16-ий Загальний Збір

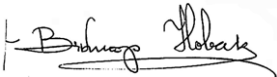
На останньому засіданні Товариства рішено 16-ий Загальний Збір Товариства колишніх вояків УПА в Канаді відбути 1–2 травня 1993 року в Торонті. Про деталі Збору буде своєчасно повідомлено. Станиці просимо приготувати звіти в той час.

* * *

З нагоди Різдва Христового і Нового року бажаємо всім нашим членам та їхнім родинам здоров'я, щастя і всього доброго!

Христос Народився! – Славимо Його!

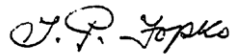
За Головну Управу:

Віктор Новак
голова

Степан Новицький
за прес. реф.

Іван Р.[осіл-]Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 13, pp. 13–16.
Оригінал. Машинопис.

№ 84
ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 15/80/1986–93

30 березня 1993

ОБІЖНИЙ ЛИСТ ч. 15/80/1986–93

До
всіх Відділів і Станиць
та всього членства
Т-ва к. в. УПА в Канаді

ВП. Друг / Подруга:

Повідомлення про XVI Загальний Збір Членів нашого Товариства

Цим повідомляємо всіх наших членів, що

XVI-тий ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА к. в. УПА в КАНАДІ

відбудеться в суботу і неділю, 1 і 2 травня 1993 року
в Українському Культурному Центрі
на вул. Кристі ч. 83–85 у Торонті.

ПОРЯДОК НАРАД

1. Відкриття Загального Збору.
2. Вшанування пам'яті Членів Товариства, що відійшли у вічність.
3. Вибір Президії Загального Збору.
4. Прийняття порядку нарад.
5. Привіти.
6. Вибір комісій: а) Верифікаційної, б) Номінаційної, в) Резолюційної.
7. [Відчитання і прийняття протоколу XV-ого Заг. Збору з 1986 року]*.
8. [Звіти керівних органів ТКВ УПА в Канаді]*.
9. Дискусія над звітами.
10. Удільнення абсолюторії уступаючим керівним органам.
11. Заміна Статуту Товариства к. в. УПА в Канаді, в розділі III, точка 4, де є мова про Членство в Товаристві (див. нижче).
12. Вибір нових керівних органів Товариства, [Контрольної Комісії і Товариського Суду]*.
13. Ухвалення резолюцій.

* Дописано ручно.

14. Пізніше.

15. Закриття Загального Збору.

Початок нарад в годині 10 рано, в суботу, 1-го травня. Якщо на означений час не буде на залі більшості управнених до участі в Загальному Зборі членів Товариства, Загальний Збір розпочнеться на одну годину пізніше, в год. 11, без уваги на кількість присутніх членів.

Пригадуємо, що згідно зі Статутом, усі члени зобов'язані брати участь у Загальному Зборі. Якщо член неспроможний прибути на Загальний Збір, він повинен передати на письмі уповноваження одному з членів, щоб той заступав його в нарадах і при голосуванні на Загальному Зборі.

До т. 9.: Друзів, які заступатимуть на Загальному Зборі свої Відділи чи Станиці, повинні приготувати письмові звіти з праці.

Будемо вдячні за корисні сугестії.

До точки 11.: В дотепер зобов'язуючому Статуті нашого Товариства, розділ III, т. 4 сформульовано так:

“Членом Т-ва може стати кожний колишній вояк УПА й учасник українського збройного підпілля, що перебуває в Канаді, який внесе письмову заяву з підписами двох ручителів – членів Товариства і якого прийме Головна Управа Т-ва.

Пропозиція зміни цієї точки така:

а) кожний колишній вояк УПА й учасник українського збройного підпілля, що перебуває в Канаді або іншій країні вільного світу,

б) син, дочка або внуки кол.[ишнього] вояка УПА або кол. [ишнього] учасника українського збройного підпілля по досягненні 18 року життя,

по внесенні кожним кандидатом письмової заяви з підписами двох ручителів – членів Товариства, та по прийнятті кожного з них Головною Управою Товариства на пленарному засіданні.”

(Дальші точки без змін).

* * *

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС У ВІЧНІСТЬ

У біжучій, 16-тій з черги, діловій каденції, за 1986–1993 роки упокоїлися в Бозі сім наших Друзів – членів Товариства кол. Вояків УПА в Канаді:

- св. п. **МАРІЯ ОЛЬГА ЧОБИТ-СИЧ** – “**ЗОРЯНА**” – 16 жовтня 1986 р. Член Гол. Упр. [ТКВ УПА в Канаді]
св. п. **МИКОЛА НІНОВСЬКИЙ** – “**ГРАБЕНКО**” – 3 листопада 1987 р. сотенний УПА
св. п. **СТЕПАН ЮРЦАБА** – “**ЮРІЙ**” – 27 квітня 1988 р.
св. п. **МИКОЛА ФЕЦУЛЯК** – “**КОПИТКО**” – 21 листопада 1989 р.
св. п. **СТЕПАН ШЕКМАР** – “**ДИКИЙ**” – 11 серпня 1989 р.
св. п. **АНТІН СКУРЧАК** – “**ГУК**” – 5 червня 1990 р. Член Гол. Упр. [ТКВ УПА в Канаді]
св. п. **БОРИС АВДИМИРЕЦЬ** – “**КАРИЙ**” – “**БІГУН**” – 20 грудня 1991 р.

* * *

Друзів-упівців, членів Т-ва к. в. УПА в ЗДА, Братства к. в. УПА в Європі, Станиці вояків УПА в Австралії, та всіх інших щиро запрошуємо до участі – в тій чи іншій формі – в нашому XVI-тому Загальному Зборі. До милого побачення!

За Головну Управу:

Віктор Новак
голова

Іван Р.[осіл-]Юрко
секретар

The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Robarts Library, University of Toronto. Box 112, folder 13, pp. 17–18.
Оригінал. Машинопис.

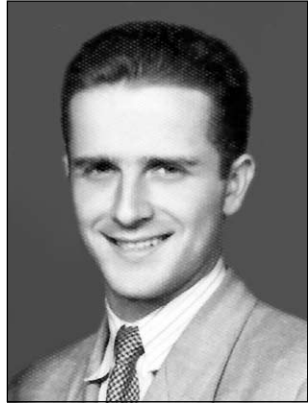
ДОДАТКИ

Микола Кошик – “Горко”

Микола Кошик – “Горко”, син Осипа і Анни з Кривінських, народився 14 грудня 1928 р. в с. Воля Володзька, повіт Березів Львівського воєводства (тепер Польща).

Протягом 1945–1947 рр. перебував в рядах УПА, виконуючи функції чотового політвиховника у сотні Михайла Дуди – “Громенка”. У серпні 1947 р. рейдом перейшов до Західної Німеччини. Згодом емігрував до Канади, де дієво включився до праці на громадсько-політичній ниві. Один з засновників Товариства колишніх вояків УПА в Канаді, де займав різні керівні посади в Головній Управі, а в роках 1953–1955, 1963–1971 та від 1993 і до сьогодні [2015] був і є Головою ТКВ УПА в Канаді. Також активно працював у Лізі Українців Канади, Спільці Української Молоді, де виконував різні фінансові обов’язки. Один із засновників видавництва “Літопис УПА”, де від самого початку є членом Видавничого Комітету.

Микола Кошик – “Горко”

Автор декількох спогадів, які були друковані у “Вояцькій Ватрі” в часописі “Гомін України” (Торонто, Канада) у 1950–1960 рр.

У 1992 р. є співорганізатором поїздки делегатів з Канади до України на святкування 50-ліття УПА. В 1994–1996 рр., як Голова ТКВ УПА в Канаді, зробив організаційні внески у сумі понад 35 тис. канадських доларів на купівлю будинку-санаторію для ветеранів УПА в м. Моршин Львівської обл. Щороку організовує святочні академії до роковин створення УПА та панахиди за упокій душ полеглих за Волю України на упівській секції цвинтаря Св. Володимира в м. Оквил (Онтаріо, Канада).

Разом з дружиною Аделею виховали двоє дітей, сина – доктора фізико-математичних наук, та доньку – спеціаліста в ділянці комп’ютерних наук.

На даний час [2015] проживає у м. Торонто (Онтаріо, Канада).

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 503–504.

Іван Козак – “Борис”

Іван Козак – “Борис”

Іван Козак, син Василя і Марії з дому Гарасимович, народився 5 липня 1916 р. в селі Суха Воля Любачівського повіту Львівського воєводства (тепер Польща). Початкову освіту здобув у народній школі в рідному селі, після якої продовжував навчання в містечку Олешичі та у Львові. В 1930-х рр. закінчив Львівську вищу школу харчової промисловості, після якої працював у князя Сапіги згідно набутого фаху.

У 1938 р. вступає в ОУН і активно заангажовується до підпільної праці. Під час німецької окупації відкриває у Львові кав'ярню, яка слугує зв'язковим пунктом для підпільників ОУН. Від 1943 р. в рядах УНС у Сокальщині.

Після переходу фронту і реорганізації відділу в 1944 р. призначений кушовим провідником Щєбивовківського СКВ у 3-му районі округи “Батури́н”. Згідно наказу ч. 2/46 військового штабу Перемиської ВО-6 “Сян”, ТВ-27 “Бастіон” УПА-Захід від 25.05.1946 р. одержав “Вирі́знення” за те, що заскочений ВП на присілку Ялина в жовтні 1944 р. у темряві в рукопашному бою разом із військовиком “Черемошем” відбиває наступ ворога, чим рятує неприготований до бою рій. У 1946 р. отримав звання старшого булавного УПА.

Восени 1947 р., після виселення українського населення із Закерзоння, з групою вояків рейдом перейшов на північні землі Польщі у Східну Прусію, відтак наприкінці 1948 р. в дальшому рейді прибув до Кошалінського воєводства, де переховувався у лісах, підтримуваний українськими родинами, які були переселені на ці терени. Там, на початку березня 1950 р., зустрівся з Миколою Куликом – “Дорошенком” і Володимиром Низом – “Волиняком”, разом з якими наприкінці липня цього ж року вирушив рейдом до американської окупаційної зони Німеччини, куди щасливо прибули 27 вересня 1950 р. Тут стає членом Братства Ветеранів УПА ім. Св. Юрія Переможця в м. Міттенвальді (Західна Німеччина).

Іван Козак з
дружиною
Валентиною та
доньками
Олею і Лесею

У вересні 1951 р. емігрував до рідної сестри в Канаду, де спочатку оселився у м. Вінніпег в провінції Манітоба, а відтак переїхав до м. Торонто в провінції Онтаріо. В Канаді включився в громадсько-політичне життя, був провідним членом багатьох організацій, зокрема: головою ТКВ УПА в Канаді у 1955–1957 рр., членом управи Культурного Центру в Торонто, членом Кредитової Спільки “Будучність”, членом-засновником Видавництва “Літопис УПА” та членом Адміністрації і Видавничого Комітету “Літопису УПА”.

14 вересня 1956 р. одружився з Валентиною Хом’як, з якою виховали двох доньок – Лесею та Ольгу.

Помер 28 серпня 1977 р. та похований на цвинтарі Park Lawn в Торонто (Канада).

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 502–503.

Микола Кулик – “Дорошенко”

Микола Кулик –
“Дорошенко”

Микола Кулик народився 24.09.1927 р. в селі Німстів, Любачівського повіту Львівського воєводства (тепер Польща). Один з дев'яти дітей батьків Івана Кулика та Ганни з дому Козій із села Дахнів. Народну школу закінчив у рідному селі та продовжував навчання в м. Чесанів. У воєнні роки перервану освіту продовжував у підпіллі, а відтак на скитанні.

У 1942 р., як член Юнацтва ОУН, після організаційного вишколу перейшов у підпілля, де спочатку отримав псевдо “Крук”. Від 1943 р. – станичний інформатор СБ ОУН, а від квітня 1944 р. – станичний с. Німстів (станція “Ненаситець”) під псевдом “Дорошенко”. Був двічі важко ранений: перший раз – 11 лютого 1945 р. польською “Міліцією Обивательською” (МО),

внаслідок чого втратив великий палець кисті правої руки та ліву нирку, а вдруге – 27 липня 1945 р. радянським НКВС розривною кулею в ліве стегно та ліву долоню, втративши вказівний та кінцеві середнього пальця, за що, згідно наказу ч. 2/46 військового штабу Перемиської ВО-6 “Сян”, ТВ-27 “Бастіон” УПА-Захід від 25.05.1946 р., відзначений двома срібними зірками. Після п'ятимісячного лікування на початку 1946 р. до місяця березня виконував функцію ланкового і господарчого СКВ, а від квітня – інтенданта курінного шпиталика УПА, відтак певнить функцію політвиховника СКВ “Трембіта І” у 4-му районі округи ОУН “Батурин”. Курсант підстаршинської військової школи УПА в Ярославщині на Закерзонні, вишкіл в якій через бойові дії ворога було перервано.

Після виселення українського населення із Закерзоння, переходить на західні терени Польщі, де переховується протягом 1947–1950 рр., а відтак, разом з Іваном Козаком – “Борисом” і Володимиром Низом – “Волиняком”, рейдує до Західної Німеччини, куди щасливо прибули 27 вересня 1950 р. Внаслідок отриманих поранень, німецькою та українською лікарськими комісіями призначено йому групу інвалідності. В Німеччині у місті Інгольштадт протягом шести місяців відвідував технічну школу, де отримав професію автоелектрика.

В листопаді 1951 р. переїхав до Канади, де в Раєрсон Інституті закінчив торговельні курси та отримав диплом “Business-management”. У 1959 р. одружився з Євгенією Ходань (*22.05.1929 – †29.02.2004), з якою виховали двох синів – Андрія і Романа.

В Канаді був надзвичайно активним в житті української громади. В роках 1957–1965 і 1971–1987 очолював ГУ ТКВ УПА в Канаді, був ініціатором та засновником секції для вояків УПА на цвинтарі Св. Володимира в Оквил біля Торонто, головою комітету побудови там пам’ятника “Слави УПА” у 1988 р., за що централею КУК нагороджений “Шевченківською Медалею”. У 1992 р. обраний головою Крайового Комітету до святкувань 50-річчя УПА та з рамени ТКВ УПА організував 230-особову поїздку “чартерним” літаком делегації з Канади в Україну на цей ювілей.

Від 1973 року член-засновник, довголітній адміністратор та організатор фондів видавництва “Літопис УПА”.

Належав до численних українських і канадських громадських та ветеранських організацій, зокрема, тривалий час був членом управи і скарбником Українського відділу № 360 Королівсько-канадського Легіону (RCL). Із рамени цієї установи – організатор побудови у 2000 р. пам’ятника Пилипу Коновалу, кавалеру найвищої нагороди Великобританії – Хреста Вікторії, у його родинному с. Кутківці Чемеровецького р-ну Хмельницької обл. У 2001 р. співредагує та перевидає в Україні чотиритомник “Спомини та роздуми” Володимира Макара.

У Канаді був успішним бізнесменом. В 1955 р. організував власне підприємство з перевення будівельних матеріалів для побудови доріг в м. Торонто та околицях, де і пропрацював до пенсійного віку.

Помер 17 жовтня 2013 р. та похований на упівській ділянці цвинтаря Св. Володимира в м. Оквил (Онтаріо, Канада).

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 488–490.

Віктор Новак (Йосип Яковчук, “Крилатий”)

Віктор Новак
(Йосип Яковчук, “Крилатий”)

Віктор Новак (правдиве ім'я – Йосип Яковчук) син Кирила Захаровича Яковчука і Домки, з дому Денещук, народився 3 січня 1922 р. в с. Жорнів, теперішнього Дубенського р-ну Рівненської обл. Член ОУН з 1939 р., виконував функції районного організаційного провідника. Навчався у сільськогосподарській школі “Ляндвіршафту” на Волині в м. Луцьку, з командиром Степаном Ковалем і 320 курсантами якої 19 березня 1943 р. перейшов у підпілля – курінь УПА ім. Євгена Коновальця. Був політвиховником в куренях “Рубашенка” (Степан Коваль), “Голобенка” (Олексій Громадюк), загоні групи УПА “Турів” к-ра “Рудого” (Юрій Стельмашук). У травні 1943 р. ранений в бою з німцями. Після одужання в серпні 1943 р. призначений сотенним третьої сотні в одному з куренів ВО-3 “Турів” УПА-Північ. Наприкінці 1943 р. відповідав за побудову окружного шпиталю. У січні 1944 р. пройшов короткий старшинський вишкіл, після чого його призначено заступником к-ра загону ім. Богуна ВО-3 “Турів” УПА-Північ “Сосенка” (Порфирій Антонюк). Після розстрілу к-ра “Сосенка”, за його несанкціоновані ГК УПА контакти з німцями, “Крилатого” призначено до праці в інтендантському відділі ГВШ УПА-Північ, який очолював к-р “Омелько” (Роман Петренко, правдиве ім'я Євген Татура). Виконує функції старшини зі спеціальних доручень, працюючи над розбудовою радіозв'язку для відділів УПА, та як кур'єр. Згодом, у складі групи УГВР, яку очолював Микола Лебедь, він виїхав у Західну Європу.

У 1944 р. легендарний під УПА відділ енкаведистів розстріляв його батька, усіх братів та сестру Галину.

На еміграції проживав у різних країнах Західної Європи, а згодом переїздить в Канаду, де включається в громадсько-політичне життя. Співзасновник та активний діяч ТКВ УПА в Канаді, а у 1987–1993 рр. його Голова та відтак Почесний Голова Товариства кол.

Вояків УПА в Канаді. Почесний член Головної Булави Всеукраїнського Братства ОУН-УПА в Києві (жовтень 1995 р.). Почесний голова церковної громади Св. Софії у м. Вотерлю (Онтаріо, Канада). Член ВК “Літопису УПА” від 1976 р., а в рр. 1986–1988 – секретар Президії ВК “Літопису УПА”.

Автор книжки-споминів “З Волинських і Поліських рейдів УПА”, виданої у 1959 р. в Торонто (Канада) під псевдонімом Микола Гордієнко.

За свою громадську працю був відзначений багатьма нагородами, зокрема: Грамотою і Хрестом Капітули Золотого Хреста, виданого у 25-річчя створення Української Повстанської Армії; Грамотою Української Головної Визвольної Ради; Грамотою Державного Центру УНР в екзилі; Грамотою Посольства України в Канаді; “Шевченківською Медалею” і Грамотою (11 жовтня 1992 р.) Конгресу Українців Канади; Грамотою Братства колишніх вояків УПА Волинського краю ім. Кліма Савура (2002 р); Грамотою Всеукраїнського Братства ОУН-УПА ім. Генерал-Хорунжого Тараса Чупринки (2002).

У 1952 р. одружився із Зенею Омельченко, з якою виховали двох доньок – Леся та Олену.

Помер 27 січня 2007 р. і похований на упівській ділянці цвинтаря Св. Володимира в Оквил (Онтаріо, Канада).

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 477–478.

Володимир Макар – “Вадим”

Володимир Макар –
“Вадим”

Народився 4 січня 1911 р. в Станиславові (тепер Івано-Франківськ) в родині підстаршини австрійської армії. Ще малим хлопцем залишився круглим сиротою: в 1915 р. померла його мати, а в 1920 р. – батько. Спочатку замешкав у сиротинці Сестер Служебниць ПДМ, а від осені 1920 р. – в бурсі “Мала Семінарія”, і рівночасно вчився в державній гімназії з українською мовою навчання у Станиславові, яку закінчив в 1929 році. Опісля переїхав до бабці в с. Поториця тодішнього Сокальського повіту Львівського воєводства, яке стало місцем його сталого побуту.

В 1929–1932 рр. студював на математично-природничому відділі Львівського університету й мешкав у Львові в

Академічному Домі при вул. Супінського (тепер вул. Коцюбинського) ч. 21, який був осередком підпільної діяльності ОУН.

Протягом 1932 р. був двічі заарештований польською поліцією: ранньою весною – в березні, а відтак – восени. За відсутністю доказів вини був звільнений, однак в червні 1934 р. поновно заарештований та запроторений до концентраційного табору в Березі Картузькій, звідки вийшов на волю у липні 1935 року. Проте, навесні 1936 р. його знову арештовано і засуджено на сім років тюрми. Вийшов на волю 9 вересня 1939 р. внаслідок початку Другої світової війни та окупації Польщі німецькими та радянськими військами.

Повертаючись з в'язниці додому, у м. Сєдльце, в часі німецького бомбардування потягу, був важко поранений, внаслідок чого у шпиталі в Бересті-Литовському (тепер м. Брест в Білорусі) йому було ампутовано ліву ногу. Відтак, після розподілу Польщі, перебував на окупованій німцями території. З вибухом німецько-радянської війни переїхав до м. Сокаля, де зорганізувалася українська адміністрація. Від вересня 1941 р. працював референтом суспільної опіки повітового Українського Допомогового Комітету (УДК), однак у квітні 1942 р. перейшов у підпілля, рятуючись від переслідування гестапо. Спочатку перебував у підпорядкуванні

крайового провідника ОУН на ПЗУЗ Івана Климова – “Леґенди”, з яким співпрацював ще від весни 1940 року. Згодом, від літа 1942 р. працював у пресово-інформаційній референтурі Проводу ОУН, яку очолював Мирослав Прокоп – “Володимир”. У підпіллі мав псевдо “Вадим” та, як інвалід, займався упорядкуванням звітів й інших підпільних матеріалів, робив інформаційні огляди та виписки з преси для провідників ОУН та редакцій підпільних видань. Частина цих дуже цінних інформаційно-аналітичних оглядів була згодом перевезена на Захід ЗП УГВР.

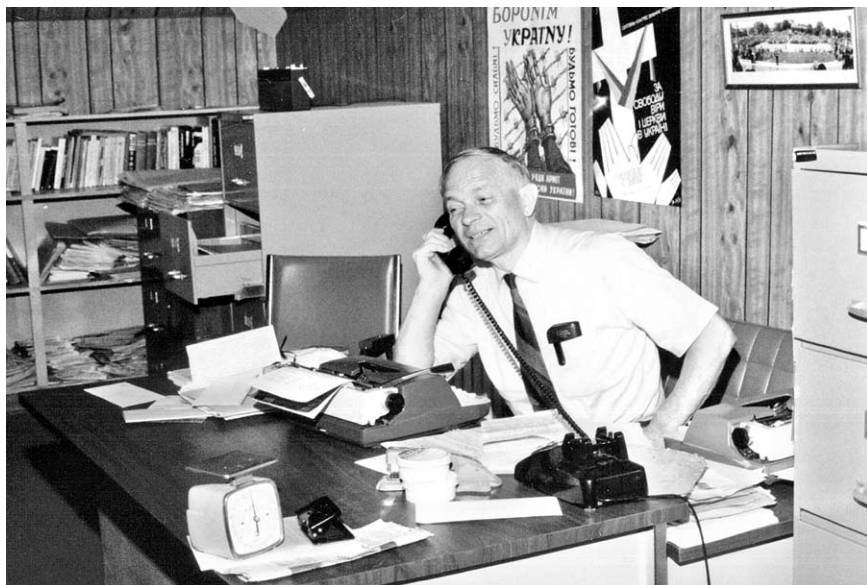
Від осені 1943 р. перебував у Карпатах, де працював у редакції підпільної радіовисильні “Вільна Україна” (кодована назва – “Афродита”), під керівництвом Ярослава Старуха – “Синього”.

В квітні 1944 р. захворів на тиф, а влітку цього ж року був приділений до групи Генерального Секретаря Закордонних Справ (ГСЗС) УГВР Миколи Лебеда – “Максима Рубаня”, яка відходила на Захід. При ГСЗС УГВР працював спочатку у м. Інсбрук в Австрії, а від вересня 1947 р. – у Брюсселі в Бельгії. Після виникнення конфлікту між ЗЧ ОУН і ЗП УГВР перейшов до праці у структурах ЗЧ ОУН та в УДК.

В Бельгії В. Макар одружився з Паранею–Тересою Бавтро і в грудні 1951 р. переїхав з дружиною до Канади, де відразу включився у громадсько-політичне життя. Був провідним діячем ТКВ УПА в Канаді, СУМ, ЛВУ, “Просвіти”, СТ “Україна”, НТШ та інших.

У 1976 р. став членом Президії і Редколегії ВК “Літопису УПА”, де працював до останніх днів свого життя. Також був одним з організаторів регіонального Товариства “Надбужанщина” і співредактором його збірників. Саме на літературно-публіцистичній та журналістській ниві В. Макар залишив найбільш помітний доробок. Він був автором кількох книг та чисельних дописів і нарисів, передусім на тему збройної боротьби УПА й військово-політичної діяльності ОУН. Ще в Інсбруку появилася його перша брошура “Сім літ визвольних змагань (1939–1945)”, написана під псевдонімом “Марко Віра”, а згодом книги – “Берега Картузька”, “Пройдений шлях. Спомини. Том 1”, 2-томник “Бойові Друзі”. Усі книги відтак були перевидані Миколою та Романом Куликами 4-томником праць Володимира Макара під назвою “Спомини та роздуми”

В Канаді, при часописі “Гомін України”, В. Макар створив та протягом багатьох років редагував упівську сторінку “Вояцька Ватра”, де поміщував статті на тему визвольних змагань українців у 1930–40-х рр., та, зокрема, спогади вояків УПА і підпільників ОУН.

Володимир Макар – “Вадим” у своєму робочому кабінеті.
Торонто, 1979 р.

Був багаторічним і незмінним редактором інформації і видань ТКВ УПА в Канаді, власне, завдяки праці якого укладалися та видавалися “Обіжники” та велася інша організаційна документація Товариства.

За свою плідну і жертвну працю на національній ниві В. Макар неодноразово отримував різні організаційні нагороди та відзначення, зокрема, – це: Почесне членство УДК в Бельгії (1948 р.); Пропам’ятна грамота Ліги Визволення України (1974 р.); Шевченківська медаль і грамота (1975); Почесне головство ТКВ УПА в Канаді та дві металеві грамоти (1982); Почесне головство “Об’єднання Надбужанців” (1989 р.); та інше.

Володимир Макар – “Вадим” відійшов у вічність 26 грудня 1993 р. на 83-ому році життя та похований на упівській ділянці цвинтаря Св. Володимира в м. Оквил (Онтаріо, Канада).

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 475–477.

Іван Росіл – “Юрко”

Іван Росіл народився 7 січня 1924 р. в родині Михайла та Марії, з дому Корило, у с. Жужіль тодішнього Сокальського повіту Львівського воєводства. Мав дві молодші сестри – Ганну та Зеновію.

З 1945 по 1947 р. працював у підпіллі як спецкур'єр в надрайоні “Данилів”, а з 1947 по 1948 р. – зв'язковий і охоронець в почоті провідника ОУН Євгена Штендери – “Прірви”, з яким взимку 1947–1948 рр. брав участь у рейді в Східну Прусію, а згодом, восени 1948 р., Великим Рейдом перейшов до американської окупаційної зони Німеччини, де у 1953 році одружився з Вільгельміною Менів. Відтак, по 4-х роках проживання в Німеччині, емігрував до Канади.

Іван Росіл – “Юрко”

У Німеччині належав до Братства вояків УПА ім. Юрія Переможця, а в Канаді – до ТКВ УПА, де довгий час був секретарем і касиром при Головній Управі Товариства. Написав свої спомини у “Вояцькій Ватрі”, котрі згодом були передруковані у 39 томі “Літопису УПА”. Був одним з основників Видавництва “Літопис УПА” та від 1976 р. членом Видавничого Комітету (ВК) і Адміністрації, де виконував функцію книговода.

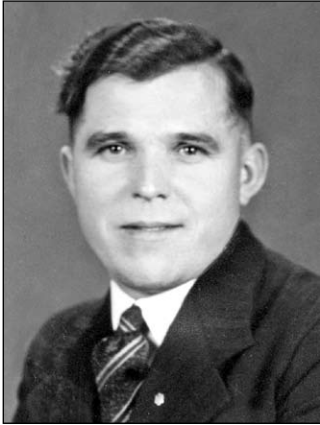
За особливі заслуги наділений військовим ступенем “Вістун”. У 25-ту річницю Великого Рейду УПА був нагороджений “Золотим Хрестом”, який вручив йому колишній Прем'єр України – Ярослав Стецько.

З дружиною виховали двох синів – Юрія і Мирослава.

20 лютого 2014 р., в день, коли на Майдані у Києві героїчно піднімала стяг боротьби УПА за УССД “Небесна Сотня” та в кривавій борні народжувалася нова Україна, у шпиталі Ст. Джозеф в Торонто відійшов у вічність ветеран УПА, багатолітній член ТКВ УПА в Канаді та ВК і Адміністрації “Літопису УПА” сл. п. Іван Росіл – “Юрко”. Похований на упівській ділянці цвинтаря Св. Володимира в м. Оквил, (Онтаріо, Канада).

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 513–514.

Кость Таланчук – “Різник”

Кость Таланчук –
“Різник”

Таланчук Костянтин, с. Данила і Анастасії, народився 8 травня 1914 р. в Олеську (тепер смт. Буського р-ну Львівської обл.). Мав братів Степана, Романа і Теодора, який загинув в Похідних Групах ОУН на Сумщині.

Закінчив 7 класів народної школи в Олеську та 2 курси промислової школи у Львові. Член товариства “Сокіл” з 1928–1929 рр., член ОУН з 1932 р. Відбув строкову військову службу у польському війську (ВП), а у вересні 1939 р. поновно змобілізований до ВП, але при транспортуванні втік та восени того ж року подався на еміграцію. Стрілець 1-ї сотні легіону ДУН “Нахтігаль” (02.1941–08.1941) та 2-ї сотні 201-го батальйону шуцманшафт.

Наприкінці січня 1942 р., коли виникла загроза арешту гестапо, дезертирував і повернувся додому. Обіймав посаду військового референта Золочівського окружного проводу ОУН з травня 1942 р. по вересень 1943 р. Заарештований німцями у вересні 1943 р. В’язень німецьких концтаборів Аушвіц та Бухенвальд (09.1943–04.1945).

Після звільнення американцями з концтабору Бухенальд був поміщений до табору переміщених осіб у м. Ерфурт в Тюрингії (Німеччина), де 8 травня 1945 р. одружився з Наталкою Гребінською. Відтак, наприкінці 1945 р., подружжя переїхало до Бельгії, де у 1946 р. в них народився син Зорян. У 1949 р. родина Таланчуків емігрувала до Канади та осіла в провінції Альберта. Тут у 1953 р. народилася в них донька Оріся.

Належав до чисельних організацій, зокрема ОУВФ, ЛВУ, СУМ, член ТКВ УПА в Канаді та голова його станиці в Едмонтоні, був у управі Дому Української Молоді ім. Тараса Чупринки в Едмонтоні.

Помер 9 квітня 1984 р. та похований в м. Едмонтон (Канада).

Літопис УПА. Нова серія. – Т. 24: Золочівська округа ОУН: Організаційні документи (1941–1952) / Упорядник М. Романюк. – Київ – Торонто, 2014. – С. 1127.

Андрій Дольницький (Андрій Кисіль, “Голубенко”, “Немо”)

Андрій Дольницький, справжнє прізвище – Кисіль, народився 27 серпня 1912 р. в м. Здолбунові на Рівненщині. Від молодих літ був симпатиком, а відтак членом ОУН, за що зазнав політичних репресій та карався в польською владою ув'язненнями в тюрмах та у концентраційному таборі в Березі Картузській.

Після початку Другої Світової війни та загарбання Польщі Німеччиною і СРСР, протягом 1939–41 рр. перебував на німецькій території, де був абсолювентом торговельної школи у м. Подебради (Чехія). У червні 1941 р. став перекладачем при Вермахті. Згодом, коли німецька армія зайняла Рівненщину, на короткий час у 1942 р. перебрав функцію керівника філії повітової “контори” в Здолбунові, а відтак, від грудня 1942 року був заступником директора обласної кооперативи в Рівному. Увесь час активно співпрацював з підпіллям ОУН, а від 1943 р. перейшов до УПА, де спочатку під псевдо “Немо”, а відтак “Голубенко” працював шефом розвідки при штабі ВО-2 “Богун” УПА-Північ, командиром якої був тоді Петро Олійник – “Еней”.

Андрій Дольницький
(Андрій Кисіль,
“Голубенко”, “Немо”)

Завдяки його ініціативі нав'язано таємні зв'язки з угорським окупаційним корпусом в Україні. Ці контакти довели до певного перемир'я та співпраці між УПА і Угорською армією, зокрема щодо взаємного ненападу та постачання повстанцям зброї, амуніції, медикаментів в обмін на харчові продукти для мадярського війська. Опісля ці контакти було закріплено на вищому рівні між ГК УПА і Генеральним Штабом Угорської армії. Андрій Дольницький виконував функцію зв'язкового старшини між обома головними штабами.

Весною 1944 р. угорські війська з Волині від'їхали в Угорщину. На їх місце, внаслідок ротації, прийшли нові угорські відділи, які зайняли оборонну лінію в Карпатах. Ситуація змінилася і дійшло до непорозумінь та збройних сутичок між угорськими частинами

та УПА. Командування обох армій, затривожене такою ситуацією, пробувало знову знайти перемир'я. У цьому головна роль знову була призначена сотникові "Голубенкові", який від командира ВО-4 "Говерля" УПА-Захід Івана Бутковського – "Гуцула" одержав доручення продовжувати таємні контакти зі штабом Угорської армії в Карпатах. Через наступ Червоної армії разом з угорським штабом відступив на Закарпаття, а звідтіля в Угорщину. Тут продовжував подальшу співпрацю з угорцями, забезпечуючи вишкіл радистів для УПА та лікування поранених вояків УПА в угорських шпиталях, як рівнож допомагав у створенні угорського антирадянського підпілля. Після радянської окупації Угорщини у 1945 р. рейдує через Австрію до американської окупаційної зони Німеччини. На еміграції в Західній Німеччині був заангажований до праці в ЗЧ ОУН.

Андрій Дольницький був здібним дипломатом та вільно володів багатьма мовами, зокрема, німецькою, французькою, польською, частково угорською.

У 1948 р. емігрував до Канади та оселився у провінції Квебек, де відразу включився у громадсько-політичну діяльність. За його ініціативою була zorganizована кредитівка "Мазепа", яка стала промотором Української Народньої Каси в Монреалі.

Андрій Дольницький був довголітнім головою Монреальської станиці ТКВ УПА в Канаді. Від 1976 р. належав до ВК "Літопису УПА".

Разом з дружиною Олександрою, з дому Миколів, виховали двох синів – Олеся і Василя, та доньку Марусю.

Помер Андрій Дольницький – "Голубенко" 6 липня 1982 р. та похований на цвинтарі у м. Монреаль (Квебек, Канада).

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 498–499.

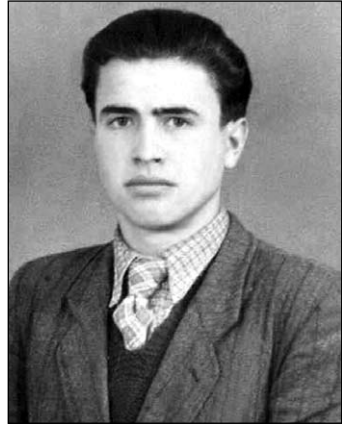
Петро Мицак – “Прапор”

Петро Мицак народився 19 березня 1927 р. в с. Вислік Горішний на Лемківщині в родині Михайла і Анни, з дому Кузема. Народну школу (6 класів) закінчив у рідному селі, сьомий клас – в с. Команча, а опісля – дворічну Торговельну школу в м. Сянік.

У 1944 р. вступив до ОУН, а кілька місяців опісля – до лав УПА, де служив у курені “Рена”. Згодом перейшов до кущової боївки “Пустиня” (провідник Микола Грицков’ян – “Макаренко”), де виконував функцію коменданта. У 1946 році в бою з польським військом (ВП) біля с. Команча був легко ранений в ногу і живіт.

У 1947 р. перейшов рейдом до Західної Німеччини (м. Пассав) у групі разом з провідником Миколою Грицков’яном – “Макаренком”, майором УПА Петром Миколенком – “Байдою”, д-ром Богданом Яньом–Круком (“Мельодією”) та ад’ютантом командира “Байди” – другом “Лазаром”.

До 1949 р. проживав у м. Міттенвальд в Німеччині, а відтак переїхав до Канади, де спочатку проживав на заході, а опісля оселився в м. Віндзор, провінція Онтаріо. На новому місці поселення відразу включився в громадську працю при Організаціях Українського Визвольного Фронту (згодом – Українські Державницькі Організації). На протязі останніх 50 років очолював Осередок Спілки Української Молоді (СУМ) у Віндзорі, був виховником Юнацтва СУМ, учителем Рідної Школи СУМ, як також членом Краєвої Управи СУМ. Голова відділу Ліги Визволення України (тепер – Ліга Українців Канади) та член її Краєвої Управи. На протязі 35 років очолював Головну Контрольну Комісію при Українській Народній Помочі Америки і Канади, понад два десятиліття – голова Відділу Конгресу Українців Канади у Віндзорі. Один із засновників ТКВ УПА в Канаді та Голова Контрольної Комісії Всесвітнього Братства УПА ім. ген. Тараса Чупринки. Від 1998 року член ВК “Літопису УПА” та голова його фінансової комісії.

Петро Мицак –
“Прапор”

Вшанування Конгресом Українців Канади (КУК) довголітньої громадської діяльності Петра Мицака. Стоять (зліва направо) представники федерального уряду Канади Джо Комартин і Браєн Массі, Петро Мицак, Президент КУК Павло Грод, голова Провінційної Ради Онтаріо КУК Степан Андрусак. Віндзор (Онтаріо, Канада). 25 травня 2013 р.

Нагороджений Конгресом Українців Канади Шевченківською медалею і грамотою (1995 р.); Краєвою Управою СУМ – спеціальною подякою з нагоди 50-річчя СУМ у Віндзорі (1999 р.); Посольством України – грамотою (2001 р); Краєвою Управою Ліги Українців Канади – медалею ім. Миколи Міхновського (2002 р.); Головною Булавою Всеукраїнського Братства ОУН–УПА – грамотою та Ювілейною відзнакою до 60–річчя УПА (2002 р.).

Одружений з Анною Малий (померла у 1996 р.), з якою виховали двох дітей – сина Петра та доньку Ірину.

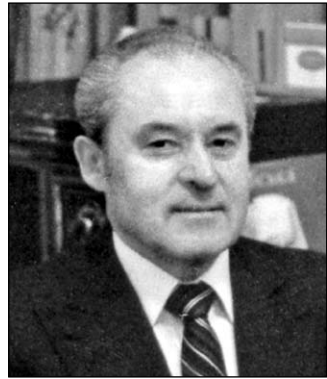
Працював у різних підприємствах, але найдовше в горілчаній компанії Гірам Вокер і Санс, з якої у 1992 р. пішов у відставку. В 1994 р. відкрив власне підприємство – крамницю “Міст Віндзор”, яке веде до сьогодні [2015].

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 510.

Юрій Рибський – “Рибак”

Юрій Рибський народився 23 квітня 1922 р. в селі Диків Новий Любачівського повіту Львівського воєводства в родині Іллі та Єви, з дому Радавець. Мав сестру Марію і брата Івана, який відбував каторгу в Сибіру. Початкову освіту здобував у рідному селі, а відтак навчався у Старому Дикові, де закінчив народну школу.

У 1940 р. був вивезений до Німеччини на примусові роботи, звідки до рідного села повернувся щойно у 1945 році. Цього ж року восени вступив до лав збройного підпілля, де спочатку був стрільцем у Диківському СКВ під командою “Дума” і районowego провідника Івана

Юрій Рибський – “Рибак”

Горайського – “Зелеса”, а відтак перейшов до відділу куреня УПА “Месники”, з яким у травні-червні 1946 р. брав участь у боях в люблинських лісах. У 1947 р. переведений до відділу к-ра “Шума” в п’ятий район округи “Батурин” ТВ-27 “Бастіон” ВО-6 “Сян” УПА-Захід, де в місяцях липні-серпні опинився в оточенні ВП біля с. Вербиця. Тоді загинуло багато вояків УПА, йому вдалося вижити, але потрапив у ворожий полон та був засуджений на п’ятнадцять років тюрми. Пережив ув’язнення завдяки допомозі односельчан – родини Габудів. В місяці червні 1954 р. звільнений за амністією та переїхав на проживання до родини Габуда в с. Ленкиня Члухівського повіту Поморського воєводства, куди вони були переселені з рідних земель. Тут, у вересні 1954 р., одружився з Анастасією Габудою.

До Канади прибув у вересні 1962 р. за сприяння батька дружини.

Належав до ТКВ УПА в Канаді та був обраний до Головної Управи Товариства. Один із засновників “Літопису УПА”, де його призначено господарчим при Адміністрації видавництва. Був членом канадської ветеранської організації – Українського Відділу Королівсько-канадського Легіону ч. 360.

Протягом багатьох років через підірване здоров’я важко хворів та помер 26 вересня 2004 р. в м. Торонто (Онтаріо, Канада) на 82 році життя.

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 513.

Ірина Василевська-Путко – “Грізна”

Ірина Василевська-Путко –
“Грізна”, 1942 р.

Ірина Василевська-Путко народилася 21 липня 1925 р. у м. Любачеві. Член ОУН з 1942 р. Після закінчення санітарного вишколу у 1944 р. була призначена медсестрою до сотні УПА командира “Крука”, а згодом до самооборонного кушового відділу (СКВ) у Лівчі, де кушовим був Іван Василевський-Путко – “Вус”, з яким 19 січня 1947 р. у підпіллі взяла шлюб.

Згодом, за наказом провідників, подружжя легалізувалося та поселилося на теренах Східної Пруссії, звідки у 1959 р. виїмігрували до Канади.

З чоловіком виховали 3-х доньок: Марійку, Ірку і Даню.

Була дієвою в громадському житті, приймаючи активну участь в різноманітних патріотичних, громадських і ветеранських організаціях українців Канади. Належала до Монреальської станиці ТКВ УПА в Канаді.

Померла 30 листопада 1999 р. у Монреалі (Квебек, Канада), де і похована.

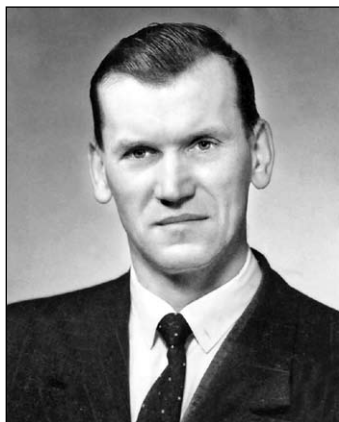
Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 547.

Літопис УПА. Серія “Бібліотека”. – Т. 4: Спогади вояків УПА та учасників збройного підпілля Львівщини та Любачівщини. – Торонто – Львів, 2003. – С. 381–383.

Іван Василевський-Путко — “Вус”

Іван Василевський-Путко народився в Любачівщині.

В УПА від 1944 р. у сотні під командуванням “Залізняка”, на основі якої був згодом створений курінь “Месники”. У вересні 1945 р. був поранений і відставлений на лікування в с. Молодів. Тут зацікавився зі своєю майбутньою дружиною, яка була медсестрою в підпільному шпиталику. Після одужання у 1946 р. отримав призначення кущовим самооборонного кущового відділу (СКВ) в місцевості Лівча, куди також була скерована і “Грізна”.

Іван Василевський-Путко –
“Вус”

19 січня 1947 р. одружився з Іриною Путко – “Грізною”, а влітку цього ж року молоде подружжя отримало наказ легалізуватися та переїхати у Східну Прусію, звідки 14 жовтня 1959 р. виїмігрував до Канади. Активний діяч в українському суспільно-політичному житті, зокрема, в управі Ліги Українців Канади, та впродовж багатьох років є головою відділу ТКВ УПА у Монреалі.

Автор споминів “У лісах Любачівщини”, надрукованих в 4-му томі серії “Бібліотека” “Літопису УПА”.

На даний час [2015] проживає у м. Монреаль (провінція Квебек, Канада)

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 547.

Іван Василевський-Путко — “Вус”. “У лісах Любачівщини”. – Літопис УПА. Серія “Бібліотека”. – Т. 4: Спогади вояків УПА та учасників збройного підпілля Львівщини та Любачівщини. – Торонто – Львів, 2003. – С. 281–331.

Михайло Кулик – «Лис»

Михайло Кулик –
«Лис»

Михайло Кулик народився 18 серпня 1919 р. у с. Німстів Любачівського повіту Львівського воєводства в родині Івана і Ганни, з дому Козій. Рідний брат Миколи Кулика – «Дорошенка» (див. стор. 422-423). У рядах УПА з весни 1944 р. – старший стрілець сотні к-ра Теодора Буласа – «Балая» «Месники-3» (вд. 97а) куреня «Месники» ТВ-27 «Бастіон» ВО-6 «Сян» УПА-Захід на Любачівщині. 27 липня 1945 р. схоплений більшовиками і засуджений польським комуністичним режимом на кару смерті. Після двомісячного перебування у камері смертників помилуваний та відтак карався майже вісім років у польській тюрмі. Після виходу з ув'язнення мешкав у Польщі, де одружився з Катериною

Сцібізовк, з якою виховали двох доньок – Данку і Наталку.

У 1960 р. з родиною емігрував до Канади, де вже проживали два його брати – Василь і Микола, та поселився в м. Торонто (Онтаріо, Канада). Довголітній член ТКВ УПА в Канаді.

Помер 3 березня 2012 р. в Торонто на 93 році життя та похований на секції УПА цвинтаря Св. Володимира в м. Оквил (Онтаріо, Канада).

Могила
Михайла і Катерини
Куликів
на цвинтарі
Св. Володимира

Богдан Пасічник – “Славко”

Богдан Пасічник, син Кирила і Юлії, з дому Грицай, народився 3 травня 1928 р. в с. Миців Сокальського повіту Львівського воєводства. Спочатку навчався у початковій школі в рідному селі, а відтак неповну середню освіту здобув у м. Белзі. Вже за німецької окупації закінчив у Белзі Торговельну школу з т. зв. “малою матурою”.

В роки війни вступив до Юнацтва ОУН, де дістав псевдо “Черпак”, та в 1942 р. перейшов військовий вишкіл на одній з колоній під Белзом. У 1943 р. бере участь в заготівлі харчів для УПА, а також допомагає в різних акціях, як мінування залізничного мосту в Белзі.

До лав УПА вступив восени 1945 р., де під псевдо “Славко” виконував функцію амуніційного при кулеметнику “Тимченку” в рої “Чорного” чоти “Крилатого” сотні “Кропиви” куреня “Ягоди”. Приймав участь в різних рейдах, засідках та боях відділів УПА, як, наприклад, ліквідація переселенчої комісії в с. Хоробрів та бій з енкаведистами в угринівському лісі, де загинув сотенний “Кропива”. Брав участь у наступі на Грубешів, де при відступі до теребінського лісу був легко ранений в праву ногу.

Після демобілізації відділів УПА у 1947 р. переховувався у родини Сорока, депортованої зі с. Жнятин на західні терени Польщі у Щецинське воєводство, де з їхньою допомогою легалізувався. Однак, з огляду на діяльність сексота “Гуляя” в тих теренах, був змушений переїхати до м. Щеціна, де закінчив середню освіту.

У 1950 р. одружився з Марією, з дому Сорока, та був покликаний до військової служби у Війську Польському (ВП), а після демобілізації працював головним книговодом в мешканевому підприємстві і разом з дружиною прожив у м. Пижице Щецинського воєводства. З дружиною виховали чотирьох дітей: Євгена, Андрія, Зенона і Надію-Емілію.

У 1973 р. переїхав до Канади, де оселився в провінції Онтаріо у м. Гамільтон та відразу включився до праці на громадській

Богдан Пасічник –
“Славко”

Загальний вигляд частини упівської секції на цвинтарі Св. Володимира в м. Оквил (Онтаріо, Канада)

нів. Був активним у ТКВ УПА в Канаді, ЛВУ, управі Українського культурно-освітнього центру в Гамільтоні та Парафіальній Раді при церкві Св. Духа в Гамільтоні, ВК "Літопису УПА".

Трагічно загинув в автомобільному випадку в грудні 2008 року.

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 511–512.

Ярослав Грицай – “Чорнота”

Ярослав Грицай народився 27 вересня 1921 р. в селі Осердів Сокальського повіту Львівського воєводства в родині Івана, сотника УГА, і Анастасії, з дому Іщишин. Мав дві сестри – Стефанію та Катрусю. По закінченню сільської школи продовжував навчання в гімназії у Львові.

В збройне підпілля перейшов у 1943 р., де перебував на посаді чотового у сотні Дмитра Пелипа – “Ема”, яка входила до складу куреня під командуванням заступника командира ВО-2 “Буг” УПА-Захід Тараса Онишкевича – “Галайди”. Згодом, після загибелі кур. “Галайди” в бою під с. Острів на Сокальщині у березні 1944 р., перейшов у розпорядження його

Ярослав Грицай –
“Чорнота”

брата – Мирослава Онишкевича – “Богдана” – “Ореста”, командира ВО-6 “Сян” УПА-Захід, та брав участь у багатьох боях, де був тричі ранений. В 1945 р. важко поранений попав у большевицький полон та був засуджений і вивезений в Сибір на каторжні роботи.

Після смерті Сталіна, по одинадцяти роках неволі, як польський громадянин у 1956 р. був звільнений з радянських концтаборів та депортований до Польщі. Тут зустрів свою долю – Параскевію Ротко – “Параню”, зв’язкову УПА з Лемківщини, і 28 грудня 1956 р. вони одружилися.

До Канади подружжя емігрувало у 1965 році. Тут Ярослав Грицай – “Чорнота” включився в громадське життя, став членом ТКВ УПА в Канаді. Про пережите почав писати спомини, які, через підірване здоров’я, не зміг завершити. Згодом їх доопрацювала та підготувала до друку, як том 3 у серії “Бібліотека “Літопису УПА”, його вірна дружина Параскевія.

Відійшов у вічність 24 серпня 1978 р. і був похований на цвинтарі Park Laun в Торонто, а відтак перепохований на цвинтарі Св. Володимира в м. Оквил (Онтаріо, Канада).

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 548–549.

Літопис УПА. Серія “Бібліотека”. – Т. 3: Ярослав Грицай – “Чорнота”. “А рани не гоїлися...”. – Торонто – Львів, 2001. – 332 с.

Параскевія Ротко-Грицай – “Параня”

Параскевія Ротко-Грицай –
“Параня”

Параскевія Ротко-Грицай, донька Афтана Ротко і Антоніни з дому Шкирпан, народилася 26 червня 1925 р. в селі Пантна повіт Горлиці, що в західній Лемківщині. Коли їй було дев'ять літ, помер батько, у матері на утриманні залишилося семеро дітей і 77-літня бабуня.

В рідному селі закінчила чотири класи сільської школи, відтак, під час німецької окупації продовжувала навчання українською та німецькою мовами. У 1943 р. працювала помічницею у дитячому садочку Марії Цьок в селі Свіржові. У 1943-1944 роках була ученицею господарської школи та в 1944 р. з успіхом закінчила садівничий курс і з того часу самостійно провадила дитячий

садочок в селі Ріпках Горлицького повіту.

В підпіллі працювала від весни 1945 р. до 27 серпня 1947 р. як зв'язкова на сс. Пантна, Брунари, Роп'янка в районі “Смирного”, де на цей час було п'ять кущів: “Чабана”, “Веселого”, “Пімсти”, “Вуйка”, “Крука” та сотня командира “Бродича” у надрайоні “Верховина”.

Опісля дісталася на понімецькі землі Польщі до своєї родини, де 17 грудня 1947 р. була зарештована. Суд над нею відбувся у Ряшеві 12 січня 1949 р., де винесено вирок – десятирічне ув'язнення. Каралася у в'язницях Ряшева, Перемишля, Тарнова, Грудзьонс і Фордон на терені Польщі. Відсиділа 6 літ і 4 місяці, після чого була звільнена 17 квітня 1954 року.

27 січня 1956 р. зустріла чотового УПА Ярослава Грицяя-“Чорнота”, який щойно повернувся з Сибіру, де відбув 11 літ заслання, та 28 грудня цього ж року вони одружилися.

До Канади подружжя емігрувало 26 червня 1965 року. Тут Параскевія включилася в життя української громади: стала активним членом ГУ ТКВ УПА в Канаді, виконуючи протягом багатьох років обов'язки суспільно-допомогового референта та референта жіночих і церковних організацій.

Параскевія Ротко-Грицай з чоловіком Ярославом Грицаєм

Після смерті чоловіка, Ярослава Грицяя – “Чорноти”, який помер 24 серпня 1978 р., залишилася самотньою – дітей у них не було.

Вдова Параскевія Грицай – “Параня” в пам’ять її мужа Ярослава склала фундацію в сумі \$10,000 на том 3 серії “Бібліотека” – “А рани не гоїлися” (спомини “Чорноти”) і сама була упорядником цієї книги, відтворюючи з великою наполегливістю протягом багатьох років його розповіді з часів перебування в рядах УПА та поневіряння в радянських концтаборах Сибіру.

Параскевія Грицай є постійним помічником Адміністрації видавництва “Літопис УПА” та залучена до багатьох інших громадських організацій, де відзначається активністю у благодійній діяльності.

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 551–552.

Микола Зінько – “Певний”

Микола Зінько –
“Певний”

Микола Зінько народився 24-го квітня 1920 р. в селі Річки Рава-Руського повіту Львівського воєводства.

У 1944 р., в час другої большевицької окупації Галичини, з трьома приятелями перейшов на терени Закерзоння, де в с. Корні нав'язав контакт з українським підпіллям та по зв'язку дістався до куреня УПА “Месники” під командуванням курінного Івана Шпонтака – “Залізняка”. Тут відбув вишкіл мінометників та був приділений до першої сотні під командуванням Івана Шиманського – “Шума”, яка оперувалана в Закер-

зонні на теренах Томашівщини.

Після виселення українського населення до СРСР в 1947 р. попав у полон до польського війська. Військовим судом операційної групи “Вісла” в Ряшеві був засуджений до довічного ув'язнення. Однак, у 1954 р. на підставі амністії зменшено присуд до дванадцяти років, а відтак дотерміново звільнено. По виході з тюрми одружився з Теклею Ярмолою та проживав у Польщі. Разом з дружиною виховали двох доньок – Емілію і Лідію. В 1977 р. з ріднею виїхав до Канади та оселився в м. Торонто.

В Канаді включився в громадсько-політичне життя. Належав до ТКВ УПА в Канаді, де виконував обов'язки касира при Головній Управі Товариства. Згодом також став членом ВК “Літопису УПА”.

Помер 12 жовтня 2005 р. та похований на упівській ділянці цвинтаря Св. Володимира в м. Оквил (Онтаріо, Канада)

Літопис Української Повстанської Армії. – Т.42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 501.

Стефан Новицький – “Степ”

Стефан Новицький (справжнє прізвище Данилюк) народився 20 жовтня 1925 р. в с. Жашковичі Іваничівського р-ну Волинської обл. в родині Івана і Євдокії Данилюків. Мав одного брата Михайла, який після виселення в Сибір залишився в Росії і проживав там з дружиною та двома доньками.

Належав до збройного підпілля ОУН, де в різний час послуговувався псевдо “Степ”, “Степовий”, “Сербин”.

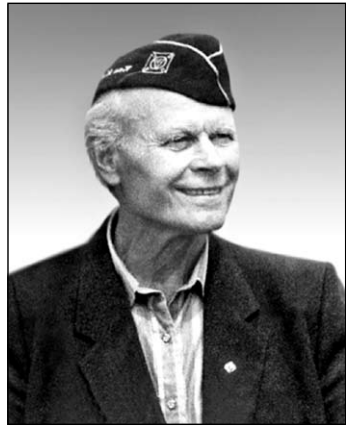
Під час німецької окупації заарештований в часі облави та вивезений до Німеччини на примусові роботи. Після закінчення Другої Світової війни потрапив в американську окупаційну зону Німеччини. У 1956 р. одружився з Анною Шонбергер.

В 1959 р. подружжя емігрувало до Канади. Тут С. Новицький працював як лінотипіст, перекладач та колумніст – дописував статті до канадської і американської преси.

З дружиною виховали двох синів: Юрія і Романа.

Стефан Новицький належав до ТКВ УПА в Канаді і, разом з Володимиром Макаром – “Вадимом”, був відповідальним за сторінку “Вояцька Ватра” в часописі “Гомін України”. Також від Товариства був делегований до ВК “Літопису УПА”.

Помер 6-го січня 2003 р. та похований на упівській ділянці цвинтаря Св. Володимира в м. Оквил (Онтаріо, Канада).

Стефан Новицький –
“Степ”

Літопис Української Повстанської Армії. – Т. 42: Літопис УПА – Історія. Документи і матеріали / Редактор і упорядник Петро Й. Потічний. – Торонто – Львів, 2005. – С. 511.

Василь Сколоздра
(Микола Ніновський)

Микола Кулик
27 вересня 1950 р.

Юрко Гузар
1968 р.

Володимир Низ

Вояки УПА в Німеччині (1951 р.). Сидять зліва: НН, Микола Фриз–
 “Вернигора”, Марія Ровенчук–“Ірина”, НН, Василь Зброжик–“Зенко”, НН.
 Стоять зліва: д-р Богдан Гук–“Скала”, Микола Філь–“Пугач”,
 Йосиф Хома–“Боксер”, Ілько Мак –“Молин”, Роман Біловус–“Лемко”,
 Микола Кулик–“Дорошенко”, НН, Володимир Низ–“Волиняк”, Кекіш,
 Володимир Сорочак–“Ворон”, Михайло Федак–“Смирний”

П'ятий Загальний Збір ТКВ УПА в Канаді. 9 березня 1957 р.
 Сидять (зліва направо): Степан Котелець, Віктор Новак, Василь Дідюк,
 Володимир Макар, Микола Кулик, Іван Козак, Сергій Кислюк, Петро Мицак.
 Стоять (зліва направо): Влодко Река, Микола Коцур, Микола Кошик, Юрко
 Гузар, Гриць Куцій, О. Павлів, Михайло Козарук, Володимир Бамбурак

На фермі у В. Новака в Смитсвил, Онт. (Канада). Липень 1958 р.
Зліва направо: Віктор Новак, Володимир Макар, Олена Новак,
Тереса Макар, Леся Новак, Микола Кулик, Іван Козак

ТКВ УПА в Канаді. 1959 р. Сидять (зліва направо): Віктор Новак,
Іван Чурма, Василь Дідюк, Микола Кулик, М. Кравців, Володимир
Макар, Степан Котелець, Сергій Кислюк. Стоять (зліва направо):
Іван Козак, Микола Коцур, Михайло Козарук, Іван Росіл, Микола Кошик,
Антін Скурчак, Петро Мицак

Засідання ТКВ УПА в Канаді веде Василь Дідюк, праворуч сидить Микола Кошик. 1961 р.

10-річчяТКВ УПА в Канаді. 11 листопада 1961 р. Сидять (зліва направо): Микола Коцур, Микола Служала. Стоять (зліва направо): Іван Росіл, Михайло Кулик, Микола Кошик, Стефан Новицький, Степан Котелець, Іван Козак, Микола Кулик, Володимир Макар, Василь Дідюк

10-річчяТКВ УПА в Канаді. 11 листопада 1961 р. Сидять (зліва направо): Іван Козак, Степан Котелець, Микола Кулик, Володимир Макар, Василь Дідюк. Стоять (зліва направо): Микола Служала, Михайло Кулик, Стефан Новицький, Микола Кошик, Іван Росіл, Микола Коцур

7-ий Загальний Збір ТКВ УПА в Канаді. Торонто, 29 квітня 1961 р.
Сидять (зліва направо): І. Вараниця, М. Кравців, Василь Дідюк, Петро Мицак, Стефан Новицький, М. Андрухів, Володимир Макар. Стоять (зліва направо): Іван Козак, О. Павлів, Михайло Кулик, Микола Коцур, Іван Росіл, Володимир Бамбурак, Микола Ніновський, Степан Котелець, Микола Кулик, Микола Кошик, Михайло Козарук

7-ий Загальний Збір ТКВ УПА в Канаді. Торонто, 29 квітня 1961 р.
Сидять (на задньому плані зліва направо): Володимир Макар, Петро Мицак, Стефан Новицький, Микола Кулик

Члени ТКВ УПА в Канаді та США. Сидять (зліва направо): Микола Кулик, Володимир Макар, Богдан Крук, Степан Голяш, Роман Малащук, Олександр Матла, Степан Котелець. Стоять (зліва направо): Богдан Ковалик, НН, Степан Юрцаба, Василь Безхлібник, НН, Петро Мицак, Микола Кошик, Юрко Біланич, Гриць Куцій

Члени ТКВ УПА в Канаді та США. Сидять (зліва направо): Микола Кошик, Петро Мицак, Богдан Крук, Степан Голяш, Степан Юрцаба. Стоять (зліва направо): Богдан Ковалик, Микола Кулик, Юрко Біланич, Гриць Куцій, Степан Котелець

Посвячення прапора Монреальського відділу ТКВ УПА. Голова ГУ ТКВ УПА в Канаді з Торонто Микола Кулик передає прапор голові Монреальського відділу ТКВ УПА Іванові Василевському-Путку

Урочиста академія з нагоди 40-річчя постановня УПА і 30-річчя ТКВ УПА в Канаді. Торонто, 27.02.1982 р. Зліва направо: Ірина Малащук, Петро Мицак, Богдан Яньо-Крук, Мирослава Ласовська-Крук, Євгенія Кулик, Микола Кулик, Марія Безхлібник

Нагородження Володимира Макара грамотою ТКВ УПА в Канаді. 27 лютого 1982 р. Зліва направо: Ірина Малащук, Степан Голяш, Лев Футала, Тереса Макар, Петро Мицак, Марія Сивак, Володимир Макар, Богдан Крук, Михайло Ковальчин, Микола Кулик

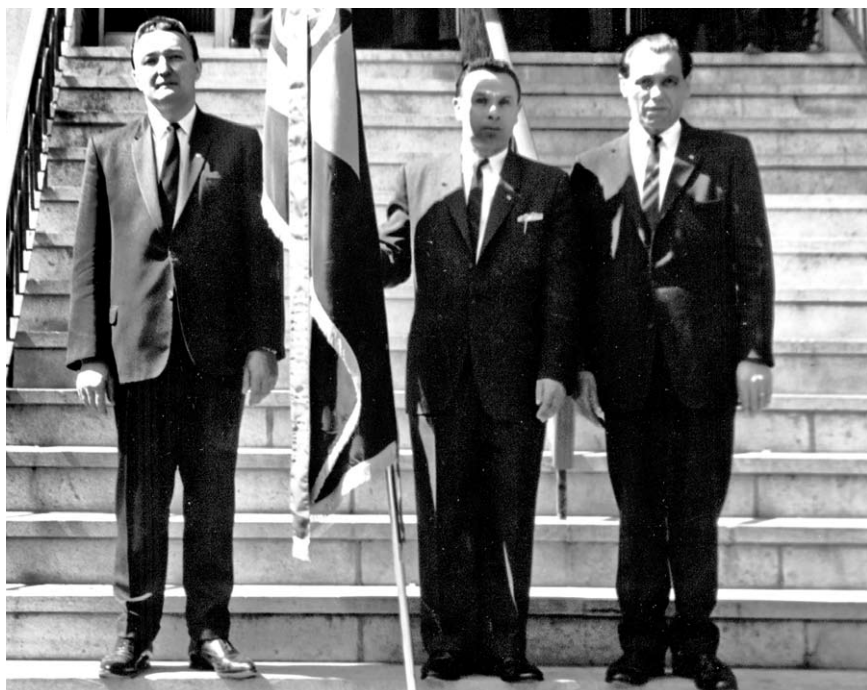

XIV-ий Загальний Збір ТКВ УПА в Канаді з нагоди 30-ліття Товариства. Торонто, 27 лютого 1982 р.

Сидять (зліва направо): Микола Кулик – “Дорошенко”, Лев Футала – “Лагідний”, Михайло Ковальчин – “Бурій”, Петро Мицак – “Грапор”, Володимир Макар – “Вадим”, Михайло Кіндзерський – “Іскра”. Стоять у 1-му ряду (зліва направо): Василь Дідюк – “Виштий”, Микола Зінько – “Певний”, Микола Кошик – “Горко”, Михайло Кулик – “Лис”, Іван Росіл – “Юрко”, Іван Ключковський – “Дубенко”, Марія Сивак – “Зоряна”, Віктор Новак – “Гордієнко”, Степан Котелець – “Лісовий”, Іван Оліяр – “Кум”, Антін Скурчак – “Гук”, Павло Голик – “Ящірка”, Осип Кокіль – “Грім”, Юрій Рибський – “Рибак”. Стоять у 2-му ряду (зліва направо): Микола Служала – “Крилатий”, Степан Голяш – “Мар”, Тарас Бурій – “Буркун”, Андрій Маречко – “Хрущ”, Богдан Мороз, Катерина Кулик – “Надія”, Параскевія Грицай – “Параня”, Стефан Новицький – “Степ”, Олекса Полтика – “Нечай”, Микола Кошур – “Яр”, Богдан Пасічник – “Славко”, Володимир Бамбурак – “Ігор”

Члени ТКВ і ОКВ УПА США і Канади на відкритті пам'ятника
"Слави УПА" в Парма (Огайо, США). 10 жовтня 1982 р.

Хорунжі Монреальського відділу ТКВ УПА в Канаді (зліва направо) –
Павло Репецький, Володимир Марчук, Остап Гельнер

Управа Монреальського відділу ТКВ УПА в Канаді. Сидять (зліва направо): Андрій Дольницький, Ірина Василевська-Путко, Юрко Гузар. Стоять (зліва направо): Петро Парфенюк, Осип Нечай, НН, Павло Репецький, Іван Василевський-Путко

Виступ Івана Василевського-Путка на відкритті пам'ятника "Слави УПА" на сумівській оселі "Верховина"

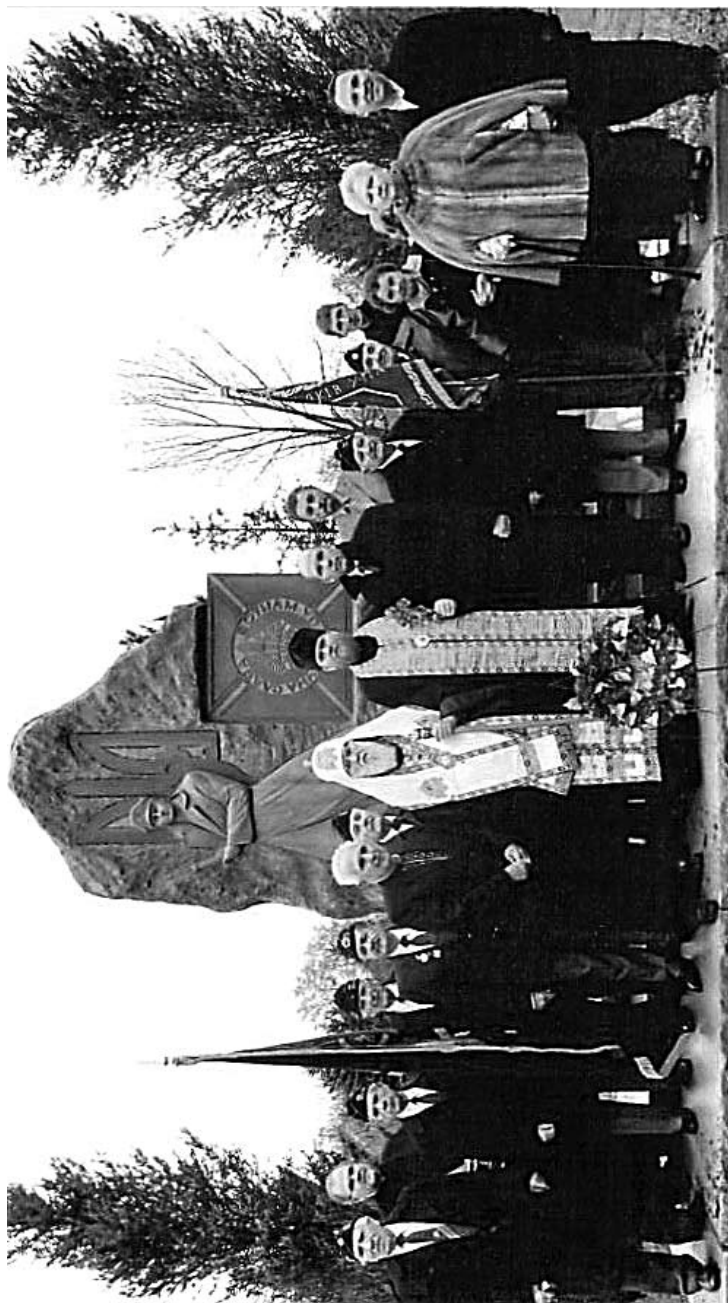
Члени ТКВ УПА в Канаді і США на XIII Пленумі видавництва "Літопис УПА".
Торонто, 8 квітня 1989 р. Сидять (зліва направо): Володимир Макар,
Лев Футала, Степан Голяш. Стоять (зліва направо): Микола Зінько,
Микола Кулик, Іван Росіл

Промовляє Голова ТКВ УПА в Канаді Микола Кошик.
Оквил, Онтаріо (Канада), 2002 р.

Члени ТКВ УПА і ОКВ УПА: Микола Кулик, Текля Зінько, Катерина Кулик, Володимир Кунік, Микола Кошик, проф. Петро Й. Потічний, Володимир Дашко, Володимир Пастух, Михайло Мігус, НН. 2-ий ряд (зліва направо): НН, Василь Кушнір (з прапором), НН, Богдан Пасічник, Михайло Кулик, Іван Росіл, Максим Вовк, Осип Жигар, Андрій Потічний (з прапором), Омелян Циліупа, Микола Зінько, Михайло Бохно

Члени ТКВ УПА і ОКВ УПА на зустрічі з Патріархом Філаретом, престоятелем УПЦ Київського Патріархату, Оквил, Онтаріо (Канада), 21 квітня 2012 р. Стоять (зліва направо): Максим Вовк, НН, Василь Кушнір (з прапором), Микола Кошик, Роман Завадський (Петро Р. Бишко), НН, проф. П. Потічний, Патріарх Філарет, Архiepіскоп Євстратій («Зоря»), Павло Грод (Голова УКК), Володимир Шевчук, Микола Кулик, Андрій Потічний (з прапором), Сергій Касянчук, Катерина Лялюк, Анна Троян, Максим Троян

Члени ВК "Літопису УПА" від ТКВ УПА і ОКВ УПА. 1989 р.
Сидять (зліва направо): Микола Кулик, Параскевія Грицай,
Володимир Макар. Стоять (зліва направо): Михайло Мігус,
Віктор Новак, Володимир Дашко, Іван Росіл, Степан Баб'як

85-ліття Миколи Кулика. Зліва направо: Петро Кулик, Андрій Кулик з донькою Еліс, Микола Кулик, Джонатан Кулик, Роман Кулик.
24 вересня 2012 р.

Микола Кулик (ліворуч) та Іван Росіл (праворуч). 2 червня 2013 р.

Члени ТКВ УПА і ОКВ УПА біля монументу у пам'ять українців-канадців, які служили у збройних силах Канади. Українсько-канадський меморіальний парк, Торонто, 14 жовтня 2012 р. Сидять (зліва направо): Армін Конн, Михайло Назаревич. Стоять (зліва направо): НН, Максим Вовк, Богдан Мельничук, НН, НН, Василь Кушнір, Осип Жигар, Микола Кошик, НН, Микола Кулик, НН, НН, Андрій Григорович, НН

Перед пам'ятником "Слави УПА" стоять (зліва направо):
 Микола Кулик – колишній Голова ТКВ УПА в Канаді та багатолітній
 адміністратор видавництва "Літопис УПА", і проф. Петро Й Потічний –
 Голова ОКВ УПА в США і Канаді та відповідальний редактор видавництва
 "Літопис УПА". 15 червня 2003 р. (Оквил, Онтаріо, Канада)

ПОКАЖЧИК

201-ий батальйон шуцманшафт
430

А

АБН 41, 43, 54, 74, 79, 80, 82, 83,
87, 88, 91, 92, 109, 141, 160,
171, 189, 193, 253, 265, 266,
269, 283, 355, 360, 362, 366

«АБН-Кореспонденц», часопис 82

Авдимирець Борис («Карий»,
«Бігун») 217, 416

Авраменко В. 350

Австрійська армія 426

Австралія 21, 25, 197, 199, 200,
202, 205, 207, 216, 243, 250,
253, 271, 281, 285, 291, 299,
316, 318, 319, 354, 362, 369,
381, 409, 416

Австрія 16, 18, 19, 50, 377, 427,
432

АДУК 298, 300, 345

Азія 57, 253, 344, 348

АК, 27-ма Волинська дивізія 10

Акт 30 Червня 32, 50, 60, 61, 88,
111, 116, 163, 192, 276, 282,
287, 291, 302, 324, 332, 355,
358-360, 362

Альберта (Альта., Alta., АВ),
пров. (Канада) 169, 174,
275, 310, 316, 317, 343, 345,
352, 353, 357, 405, 406, 430

Альянти 382

Америка 41, 50, 59, 77, 79, 81,
82, 87-89, 101, 105, 107,
111, 116, 122, 123, 126, 127,
131, 133, 137-139, 142, 143,
145-151, 154, 156-158, 160-
163, 167, 170-172, 174, 178,
182, 183, 187, 195, 199, 207,
221, 226, 233, 250, 264, 268,
269, 281, 283, 284, 295, 306,

317, 327, 329, 352, 381, 394,
399, 433. *Див. також США*
(ЗДА, ЗСА)

Америка, Латинська 344, 348

Американська армія 329

Американська Рада Свободи
(АРС) 360

Американці 235, 430

Англія (England) 25, 170, 216,
316, 367, 381, 397, 409

Ангола 360

«Андрієнко», ком. ТВ.

Див. Вітовський Ярослав

Андрусяк Степан 434

Андрухів І. 8

Андрухів М., проф. 106, 143, 451

АНР 362

Анти 307

Антонюк Порфирій («Сосенко»)
424

АПАКЛ 54

Аргентина 283, 316

«Аскольд». *Див. Підгайний*
Богдан

Аушвіц, нім. концтабір 275, 430

Афганістан 302, 360

Африка 344, 348

«Афродита», радіостанція.

Див. «Вільна Україна»

(«Афродита»), радіовисильня

Б

Бабій Лев 300

Бабій Олесь 170, 335

Баб'як Степан 389, 411, 462

Баварія, фед. земля (Німеччина)
19

Бавнд Брук (Бавндбрукъ Bound
Brook), м. (Нью-Джерзі,
США) 180, 208, 314, 329, 345

- Бавтро Параня–Тереса.
Див. Макар Тереса
 Багнюк Василь («Новик») 169
 Баєр П. 300
 Базарко І. 299
 «Байда», май. *Див.* Савченко
 Микола
 «Байда», сот. УВК. *Див.* Івах Осип
 «Балай», сот. *Див.* Булас Теодор
 Бамбурак Володимир («Ігор») 48,
 126, 137, 168, 183, 189, 191,
 201, 297, 357, 447, 451, 455
 Бандера Степан 94, 102, 104,
 107–110, 116, 122, 127, 138,
 174, 188, 200, 204, 207, 280,
 282, 296, 319, 330, 332, 339,
 355, 358, 359
 Баняс Віра 339
 Баняс Іван 339
 Баняс Любомир 339
 Баняс Марійка 339
 Баняс Марта 339
 Баняс Михайло («Грицько»,
 «Гриць») 320, 339, 353, 356,
 405
 Баняс Оксана 339
 Баняс Ольга 339
 Баняс Роман 339
 «Барвінок», анс. бандуристів 299
 Барщик Іван, о. 380
 «Бастіон», ТВ-27 УПА-Захід.
Див. УПА-Захід, ТВ-27
 «Бастіон» ВО-6 «Сян»
 «Батальйони хлопські» (БХ) 10
 «Бату́рин», 2-а округа ОУН. *Див.*
 ОУН, 2-а округа «Бату́рин»
 «Бату́рин», оркестра 282
 Бафало (Бофало, Buffalo), м.
 (США) 59, 65, 81, 86, 122,
 127, 145, 146, 148, 158, 174,
 176, 179, 207
 Башук Петро 89, 170
 Беднарський Володимир
 («Волод») 332, 346, 368,
 389, 392, 394
 Бедрій Анатоль, д-р 252, 356, 361
 Безубко С. 356
 Безхлібник Василь 298, 299,
 349, 452
 Безхлібник Марія 298, 454
 Белз, м. Львівської обл. 439
 Бельгійці 164, 170
 Бельгія 316, 381, 427, 428, 430
 Бендюга Олег 200
 Береза Картузька, пол.
 концтабір 305, 426, 431
 Березинський Юрко 122
 Березів, пов. Львівського в-ва
 419
 Берестя-Литовське, м.
Див. Брест, м. (Білорусія)
 «Бескид», надр-н ОУН. *Див.*
 ОУН, надр-н «Бескид»
 Бескиди, гір. хребет 18
 Бишко Петро с. Романа.
Див. Завадський Роман
 «Бігун» («Бігун Р. »).
Див. Авдимирець Борис
 Біланич Юрко 131, 452
 Білас Петро («Чорний») 184, 190
 Білинський А. 206
 Біловус Роман («Лемко») 447
 Білорусь 11
 Білоруські землі 303
 Білоус Оленка 266, 269
 Більшівці, смт. Галицького р-ну
 Івано-Франківської обл. 10
 «Бір», сот. *Див.* Шишканинець
 Василь
 «Богдан», к-р ВО.
Див. Онишкевич Мирослав
 «Богдан». *Див.* Хома Іван
 Богородчани, м. Івано-
 Франківської обл. 10

- «Богун», ВО-2 УПА-Північ. *Див.*
УПА-Північ, ВО-2 «Богун»
Богуна, ім. загін УПА-Північ.
Див. УПА-Північ, загін
ім. Богуна
Боднар Василь 361
Боднар Климентина 366
«Боеслав Марко». *Див.* Дяченко
Михайло
Боєчко Степан («Буревій») 169,
200, 201
Бойківщина 240, 250
Бойко Іван 68
Бойцун Р. 299, 380
«Боксер». *Див.* Хома Йосиф
Болехівська Марія 301
Большевики 68
Бондарчук Амврозій («Гамалія») 396
Бондарчук Т. 301
Бора Богдан 121
Борець Юрій. *Див.* Пашковський
Юрій
Борецький Ізидор, о., вл. 299
Борис Зіновій («Жан») 207
Борис Петро 299
«Борис». *Див.* Збура Степан
«Борис». *Див.* Козак Іван
Борівець Б., о. 342
Боровець Тарас («Тарас
Бульба») 157
Босак Іван 72
Ботюк Ярослав 382
Бохно Михайло 460
Бразилія 250
Брамpton (Brampton), м.
(Онтаріо, Канада) 316
Братство к. вояків УПА
Волинського краю ім.
Клима Савура 425
Братство к. вояків УПА ім. Св.
Юрія Переможця в Європі
(Німеччині) 21, 33, 36, 38,
48, 50, 53, 54, 59, 61, 65, 72,
75, 80, 84, 85, 87, 91, 96,
104, 106, 109, 113, 115, 117,
141, 147, 151, 161, 162, 167,
171, 187, 193, 199, 205, 243,
278, 281, 291, 299, 318, 354,
356, 407, 416, 420, 429
Братство к. вояків І УД УНА 25,
59, 66, 124, 156, 160, 188,
196, 200, 283, 298, 299, 300,
343
Братство Карпатських Січовиків
25, 66, 283, 300
Братство Українців Католиків
Канади (БУКК) 283, 300
Братство УСС 59, 106, 118, 126,
188, 200, 283
Брендон (Brandon), м.
(Манітоба, Канада) 127
Брест, м. (Білорусія) 426
Бригідир М. 126
Брик Олександр 206
Британська Колумбія (Б.К.,
В.С.), пров. (Канада) 174,
316, 328, 396, 405
Брідщина 275
Броди, м. Львівської обл. 207
Броди, пов. Тернопільського
в-ва 317, 353, 357, 405, 406
«Бродич», сот.
Див. Гробельський Роман
«Бродича», сотня, вд. 17
Бронсон Д. 389
Бруклін, м. (Огайо, США) 381
Брунари, с. Горлицького пов. 442
Брюж (Brugge), м. (Бельгія) 164
Брюссель, м. (Бельгія) 427
«Буг», ВО-2 УПА-Захід.
Див. УПА-Захід, ВО-2 «Буг»
«Будучність», кредина спілка 218,
227, 230, 290, 292, 296, 421
Буенос-Айрес, м. (Аргентина)
138, 149, 153, 161, 283

Буйняк Теодозій 298, 300, 356, 380
 «Бук», військ. реф. СКВ
 «Трембіта» 40
 Букове Бердо, г. 228
 Булас Теодор («Балай») 438
 «Бульба Тарас», отам. *Див.*
 Боровець Тарас
 БУП, видавництво 54, 78
 «Буревій». *Див.* Боєчко Степан
 Бурий Тарас («Буркун») 17, 139, 148, 180, 300, 455
 «Бурій», рай. реф. СБ. *Див.*
 Ковальчин Михайло
 «Бурій», сот. 228
 «Буркун», бунч. *Див.* Бурій
 Тарас
 «Бурлака», сот.
Див. Щигельський
 Володимир
 «Бурлаки», сотня, вд. *Див.* УПА-
 Захід, вд. 96-а (У-4) ВО-6
 «Сян»
 Буський, р-н Львівської обл.
 430
 Бутковський Іван («Гуцул») 20,
 432
 Бухенвальд, нім. концтабір 430
 Бучач, м. Тернопільської обл. 10
 Буячок І., дир. 343

В

Ваг, р. 17
 «Вадим». *Див.* Макар
 Володимир
 ВАКЛ 283
 Ванкувер (Vancouver), м. (Б.К.,
 Канада) 114, 137, 174, 240,
 241, 316, 405
 «Вантейдж прес» («Vantage
 Press»), в-во 225
 Вапляк Катерина 169

Вапляк Степан 168, 169, 189,
 190, 201, 202, 297, 300, 320,
 343, 357, 380
 Вараниця Ів., ред. 106, 168, 451
 Варшава, м. (Польща) 14, 20,
 265, 382
 Василевська-Путко Даня 436
 Василевська-Путко Ірина
 («Грізна») 436, 437, 457
 Василевська-Путко Ірка 436
 Василевська-Путко Марійка 436
 Василевський-Путко Іван
 («Вус») 137-139, 143, 168-
 170, 183, 189, 190, 191, 201,
 202, 220, 250, 295, 297, 357,
 436, 437, 453, 457
 Ватикан 194
 Вацик Павло («Прут») 11
 Вашингтон (Вашінгтон, Wash-
 ington), м. (США) 77, 108,
 129, 138, 157, 193, 283, 382
 Великобританія (Велика
 Британія) 59, 423
 Велланд (Welland), м. (Онтаріо,
 Канада) 241
 Вербиця, с. Любачівського пов.
 Львівського в-ва 435
 Вербова Меланія. *Див.* Сидорко
 Меланія
 Верин, с. Миколаївського р-ну
 Львівської обл. 406
 Веркшук 7
 Вермахт 426, 431
 «Верниволя». *Див.* Миць Андрій
 «Вернигора», сот. *Див.* Фриз
 Микола
 Вернон (Vernon), м. (Б.К.,
 Канада) 316
 «Верховина», надр-н ОУН. *Див.*
 ОУН, надр-н «Верховина»
 «Верховина», оселя СУМ 457
 «Веселка», оселя СУМ 282

- «Веселого», куш 442
Вестмореленд, Вільям Ч., амер.
ген. 150
В'єтнам 54, 150
Виговський Іван, гетьм. 92
Вигода, смт. Долинського р-ну
Івано-Франківської обл. 396
«Вижний». *Див.* Корнецький
Степан
«Визвольний Шлях», часопис
234, 265
Винник І. 160
Вислік Великий, с. пов. Сянік
327, 353, 405
Вислік Горішний, с. пов. Сянік 433
«Вишитий». *Див.* Дідюк Василь
«Вишитий Ростислав», к-р.
Див. Сидор Василь
Відготь, с. пов. Володимир-
Волинський 405
Війтів Ярослав («Корчак») 397
Вікторія (Victoria), м. (Б.К.,
Канада) 316
«Вільна Україна» («Афродита»),
радіовисильня 164, 427
Віндзор (Windsor), м. (Онтаріо,
Канада) 22, 41, 48, 49, 60,
66, 81, 86, 106, 107, 114,
127, 128, 137, 168, 169, 184,
185, 190, 201, 203, 211, 216,
225, 232, 238, 241, 250, 276,
293, 316, 328, 369, 371, 395,
411, 433, 434
Вінніпег (Winnipeg), м.
(Манітоба, Канада) 8, 10,
11, 13, 19, 22, 37, 41, 49, 58-
60, 66, 81, 86, 96, 107, 113,
114, 127, 138, 168, 169, 184,
185, 188-190, 196, 200-203,
207, 211, 216, 225, 230, 232,
238, 241, 249, 250, 256, 264,
276, 280, 283, 294, 297, 300,
316, 320, 328, 334, 338, 339,
341-343, 352, 353, 356, 357,
369, 371, 374, 381, 387, 388,
395-397, 405, 406, 411, 421
Вірського, ансамбль 146
«Вісла», акція 14
«Вісла», ОГ ВП 20, 444
Вісті комбатанта», журнал 152, 157
Вітовський Ярослав
(«Андрієнко») 11
Вовк Максим 460, 461, 464
Вовк Олександр 8, 10
«Вовки», Холмський курінь.
Див. УПА-Захід, Холмський
курінь «Вовки» ТВ-28
«Данилів» ВО-6 «Сян»
Вовчук Іван, проф. 74, 77
Войславичі, с. Сокальського
р-ну Львівської обл. 72
Волинська, обл. 445
Волинь 7, 9, 10, 57, 65, 78, 217,
226, 229, 238, 246, 305, 313,
328, 348, 353, 379, 396, 405,
409, 424, 431
«Волиняк» («Петро Волиняк»).
Див. Парфенюк Петро
«Волиняк». *Див.* Низ Володимир
«Волод». *Див.* Беднарський
Володимир
Володава, пов. (Холмщина) 332
«Володимир», реф. проп.
Див. Прокоп Мирослав
Володимир-Волинський, пов.
Волинського в-ва 405
Володимирець, м. Рівненської
обл. 7
Волошин Теодосій 300
Воля Володзька, с. пов. Березів
419
Воляник Степан 306
«Ворон», к-р ТВ. *Див.* Сорочак
Володимир

«Ворон». *Див.* Козелко Юрій
 «Ворон». *Див.* Шмігельський
 Михайло
 «Ворона». *Див.* Мельник Іван
 Вотерлю (Ватерлю, Waterloo),
 м. (Онтаріо, Канада) 184,
 203, 211, 216, 225, 238, 256,
 276, 328, 341, 369, 371, 387,
 395, 425
 Вотерфорд (Waterford), с.
 (Онтаріо, Канада) 316
 «Вояцька Ватра», упівська
 сторінка 59, 63-66, 77, 80,
 87, 89, 90, 95, 96, 100, 101,
 103, 107, 115, 117, 119, 124,
 127, 133, 134, 138, 139, 142,
 143, 170, 177, 183, 184, 191,
 197, 202, 212, 213, 215, 216,
 220, 226, 227, 232, 233, 239,
 240, 250, 257, 264, 268, 271,
 284, 288, 294, 328, 335, 341,
 355, 360, 369, 371, 387, 395,
 402, 407, 419, 427, 429, 445
 ВП 13, 16, 17, 349, 420, 430,
 433, 435, 439, 444
 Вселенська Церква 340
 Всесвітнє Братство УПА ім. ген.
 «Тараса Чупринки» 433
 Всеукраїнське Братство ОУН-
 УПА ім. ген.-хор. Романа
 Шухевича-«Тараса Чупринки»
 24, 25, 409, 411, 425, 434
 Всіх Святих, цвинтар 339
 «Вуйка», куш 442
 «Вуйко». *Див.* Чурма Іван
 ВФ, організації. *Див.* ОУВФ
 В'ятрович Володимир 11, 14-18

Г

Гаазька Конвенція 92
 Габуда Анастасія. *Див.* Рибська
 Анастасія

Габуда Ілля 19
 Габуда, родина 435
 Газенбрукс, Альберт
 («Західний») 164, 169, 170
 Гай-Мамай Ст. *Див.* Луженко-
 Конопля Степан
 «Галайда», кур., к-р ВО.
Див. Онишкевич Тарас
 Галаса Василь («Орлан»,
 «Назар») 12-15, 17
 Галичина 8, 10, 57, 229, 444
 «Галичина», дивізія 8
 Галіфакс (Halifax), м. (Нова
 Скотія, Канада) 316
 Гальо Микола («Коник») 13, 398
 «Галя». *Див.* Шрам Стефа
 «Гамалія». *Див.* Бондарчук
 Амврозій
 Гамільтон (Hamilton), м.
 (Канада) 184, 190, 202, 211,
 216, 225, 238, 241, 250, 264,
 280, 294, 316, 328, 369, 371,
 387, 395, 439, 440
 Гановський Є. 160
 Гарасимович Марія. *Див.* Козак
 Марія
 Гарвас Іван («Соя») 127, 131,
 139, 183, 191, 202, 300
 Гартфорд (Hartford), м.
 (Коннектикут, США) 78
 Гасин Олекса («Лицар») 8
 Гвозда-Майковська А. 170
 Гевак Григорій 72
 Герґман, Бертіль (Bertill
 Häggman) 344, 345, 348
 Гельсінборґ (Helsingborg), м.
 (Швеція) 348
 Гемпстед (Hampstead), м. (Нью-
 Гемпшир, США) 174
 Гіммельрайх Кость («Кий») 9,
 381, 390
 Гірна Марія 200, 207

- Гладилович Адольф 139
Глібович Петро 298, 300
Гнатів Степан («Кармелюк») 11, 228
«Говерля», гр. УПА, ВО-4 УПА-Захід . *Див.* УПА, ВО-4 «Говерля»
Голик Павло («Ящірка») 455
«Голка». *Див.* Небола Михайло
Голляндці 250
«Голобенка», курінь 424
«Голобенко», кур.
Див. Громадюк Олексій
Головач Олекса 375, 382, 390
Головчак Дмитро («Дунай») 388
«Голос повстанця», сторінка укр. радіопроеграми 78
«Голубенко». *Див.* Дольницький Андрій
«Гомін України», вид. спілка, часопис 48, 51, 59, 60, 64, 65, 67, 77, 87, 89, 95, 100, 101, 103, 104, 107, 115, 117, 119, 123, 124, 126, 127, 133, 134, 137-139, 143, 157, 168, 170, 177, 183, 188, 191, 197, 202, 213, 217, 219, 220, 227, 234, 236, 239, 240, 241, 257, 264, 271, 276, 277, 282, 284, 288, 298, 300, 321, 328, 333, 335, 349, 369, 374, 380, 395, 402, 407, 419, 427, 445
«Гончарук О.». *Див.* Дяків Осип
Горайський Іван («Зелес») 300, 435
Горак, др. 131
Горбач Іван («Межа») 202
Горбовий Володимир, д-р 280
«Гордієнко Микола». *Див.* Новак Віктор
«Горислав», надр. реф. СБ.
Див. Ріпецький Модест
«Горко» («Горко М.»), пвх.
Див. Кошик Микола
Горлиці (Горлицький), пов. (Лемківщина) 442
«Горновий». *Див.* Дяків Осип
Городок, пов. Львівського в-ва 397
Горська Алла 280
Гошка Володимир («Мирон») 11, 228
Гошовський Богдан 312
«Граб», ст. віст.
Див. Рабчевський Іван
«Грабенко», сот. *Див.* Ніновський Микола Василь
Гребінська Наталка.
Див. Таланчук Наталка
Греков Олександр, ген. 50
Григорович Франц («Дідик») 228
Гриневич Ярослав 149
Грицай Анастасія 441
Грицай Дмитро («Перебийніс») 8
Грицай Іван 441
Грицай Катруся 441
Грицай Параскевія (Ротко Параскевія, «Параня») 202, 236, 237, 297, 320, 357, 441, 442, 455, 462
Грицай Стефанія 441
Грицай Юлія. *Див.* Пасічник Юлія
Грицай Ярослав («Чорнота») 202, 236, 237, 405, 441-443
Грицков'ян Микола («Макаренко») 74, 79, 98, 122, 125, 126, 130, 131, 136, 145, 150, 151, 158, 160, 161, 165, 174, 181, 433
«Грицько». *Див.* Баняс Михайло
Грицько-Цяпка Дмитро 216, 226, 250, 285, 299, 356
«Грізна». *Див.* Василевська-Путко Ірина

«Грім». *Див.* Кокіль Осип
 Гробельський Роман («Бродич») 13, 17-19, 228, 442
 Громадюк Олексій («Голобенко») 424
 «Громенка», сотня, вд. *Див.* УПА-Захід, вд. 95 (У-2) ВО-6 «Сян»
 «Громенко», сот. *Див.* Дуда Михайло
 Грубешів, м. (Польща) 439
 Грубешівщина 10, 19
 Гузан Яків 301
 Гузар Юрко 48, 81, 126, 137, 143, 168, 202, 295, 300, 446, 447, 457
 «Гузар», полк. *Див.* Колодзінський Михайло
 Гузюк В., чот. 299
 Гук Богдан («Скала») 17, 75, 78, 89, 118, 119, 123, 124, 126, 127, 139, 143, 147, 148, 153, 163, 177, 296, 447
 «Гук». *Див.* Скурчак Антін
 Гукалівці, с. Зборівського р-ну Тернопільської обл. 209, 405
 Гуменюк Василь 12
 Гуменюк Петро («Сталевий») 196, 202
 Гуменюк Т. 343
 Гунчак Тарас, проф. 246
 Гурбенський бій 9
 Гурбенські ліси 10
 Гурби, с. (тепер не існує) Здолбунівського р-ну Рівненської обл. 9
 Гусятин, пов. Тернопільського в-ва 405
 «Гуцул», май., п/полк., к-р ВО. *Див.* Бутковський Іван
 Гуштак Михайло («Євген») 11

Г
 Гвелф (Guelph), м. (Онтаріо, Канада) 202, 212, 216, 225, 238
 Гельнер Остап 81, 456
 Герега Олександр 156
 Гестапо 426, 430
 Голяш Надія (Партикевич Надя, «Марійка») 58, 202
 Голяш Степан («Мар») 18, 40, 41, 127, 131, 135, 145, 148, 161, 177, 200, 201, 202, 207, 217, 221, 223, 226, 229, 234, 239, 257, 259, 263, 266, 267, 298, 300, 329, 373, 375, 376, 377, 378, 379, 392, 398, 399, 452, 454, 455, 458
 «Гонта» 72
 Григорович Андрій 464
 Грод Павло, Голова УКК 434, 461
 Грудзьонс, пол. тюрма 365, 442
 Гузиляк Галя 327
 Гузиляк Ганна 327
 Гузиляк Дануся 327
 Гузиляк Іван («Штафетний») 169, 327, 328, 353, 356, 405
 Гузиляк Ірина 327
 Гузиляк Катерина 327
 Гузиляк Люба 327
 Гузиляк Параня 327
 Гула Катерина 366
 «Гуляй», сексот 439

Д
 Давиденко В., ред. 77, 78
 Далекий Схід 54, 236
 «Данилів», ТВ. *Див.* УПА-Захід, ТВ-28 «Данилів» ВО-6 «Сян»
 Данилюк Євдокія 445
 Данилюк Іван 445
 Данилюк Михайло 445

- Данилюк Назарій
(«Перебийніс») 12
- Данилюк Степан.
Див. Новицький Стефан
- Даревич Т. 300
- Дахнів, с. Любачівського пов.
Львівського в-ва 422
- Дашко Володимир («Марко»)
300, 389, 460, 462
- Двійкарі. Див. ОУН (з)
- Дев'ятир, с. Жовківського р-ну
Львівської обл. 365, 406
- Демеда Роман 299
- Денещук Домка. Див. Яковчук
Домка
- Детройт (Дітройт, Detroit), м.
(Мічіган, США) 21, 59, 117,
131, 174, 201, 207, 241, 295,
298, 316
- Джонсон Ліндон, амер. през. 150
- Дзіндзюра Михайло. Див.
Ковальчин Михайло
- Дзюбанівський Андрій 301
- «Дикий». Див. Шекмар Степан
- Диків Новий, с. Любачівського пов.
Львівського в-ва 396, 435
- Диків Старий, с. Любачівського
пов. Львівського в-ва 435
- Диківський СКВ 435
- «Діброва», хор 282
- «Дідик», сот. Див. Григорович
Франц
- Дідюк Василь («Вишитий») 48,
59, 60, 70, 81, 85, 85, 89,
106, 107, 126, 137, 145, 168,
170, 188, 189, 191, 201, 202,
251, 252, 255, 258, 260, 266,
270, 272, 277, 289, 292, 297,
298, 300, 301, 447-451, 455
- Ділай Іван («Корчик») 102, 122,
125, 130, 136, 145, 150, 158,
165
- Діфенбейкер, Джан, прем'єр-
міністер 109
- Дмитренко Марія. Див. Світлик
Богдана
- Дмитренко Михайло 71, 285,
295
- Дмитрів І., ред. 252
- «Дніпро», вд. УПА-Схід. Див.
УПА-Схід, вд. «Дніпро»
- «Дніпрові Хвилі», рій 121
- Дніпропетровськ, м. 25
- Дністер, р. 379, 406
- «До зброї», в-во 369
- Добрянський Р., о. мітрат 342
- «Довбуш». Див. Доросевич Іван
- «Довбуш». Див. Нечай Йосип
- Долина, пов. Станиславівського
в-ва 396
- Дольницька Маруся 306, 432
- Дольницька Олександра 306,
432
- Дольницький Андрій (Андрій
Кисіль, «Голубенко»,
«Немо») 138, 143, 252, 295,
297, 300, 305, 306, 314, 328,
356, 405, 431, 432, 457
- Дольницький Василь 306, 432
- Дольницький Олесь 306, 432
- Доманик Богдан 329
- Дончик Віталій 410
- Доросевич Іван («Довбуш»)
169, 317, 328, 353, 356, 405
- «Дорошенко». Див. Кулик
Микола
- Дрогобич, пов. Львівського в-ва
72
- Дрогобиччина 9
- Дуб Іван 72
- Дуб Микола 72
- «Дуб». Див. Кисіль Володимир
- «Дуб». Див. Падучак Дмитро
- Дубас П. 143

«Дубенко». *Див.* Ключковський
Іван
Дубенський, р-н Рівненської
обл. 424
Дубно, пов. Волинського в-ва 396
Дувалко І. 300
Дуда Михайло («Громенко»)
13-16, 369, 419
Дудар Христина 301
«Дум», к-р СКВ 435
«Думка», хор 343
ДУН 275, 380, 430
«Дунай». *Див.* Головчак Дмитро
Душник Володимир 153
Дяків Василь 160, 177, 225
Дяків Осип («Горновий»,
«Гончарук О.») 43, 49, 62,
72, 115, 160, 170, 177, 183,
225, 234, 250, 276, 285
Дяченко Михайло («Марко
Боеслав») 120

Е

Европа 33, 37, 38, 41, 49, 50,
53, 57, 67, 74, 75, 81, 82, 84,
85, 87, 88, 91, 96, 104, 106,
109, 114, 117, 141, 151, 157,
158, 161, 162, 167, 171, 187,
193, 199, 205, 243, 253, 271,
281, 291, 295, 299, 318, 323,
328, 342, 347, 354, 356, 362,
387, 388, 397, 399, 401, 403,
416, 424
Европа, Західна 14, 18, 20-22,
36, 113, 278, 279, 348, 376,
377, 424
Европа, Східна 253, 399
Европа, Центрально-Східна 10
Європейська Рада Свободи
(ЕРС) 360
Едмонтон (Edmonton), м.
(Альберта, Канада) 49, 70,
86, 107, 114, 126, 127, 128,

137, 138, 140, 168, 169, 170,
174, 184, 185, 188-190, 200-
203, 211, 216, 225, 238, 241,
249, 250, 259, 264, 275, 276,
280, 283, 294, 297, 300, 310,
316, 317, 328, 338, 341, 345,
352, 353, 356, 357, 367, 369,
374, 381, 394, 395, 398, 405,
406, 430

Едмонтонці 394
Елленвіл (Еленвіл, Ellenville), с.
(Нью-Йорк, США) 98, 103,
107, 122, 123, 127, 146, 276
«Ем», сот. *Див.* Пелип Дмитро
«Еней», к-р ВО. *Див.* Олійник
Петро
Енкаведисти. *Див.* НКВД (НКВС)
ЕРС 283
Ерфурт, м. (Німеччина) 430
Есбісти. *Див.* ОУН, СБ
Етобіко (Etobicoke), м. (тепер в
скл. Торонто, Канада) 301

Є

«Євген», кур. *Див.* Гуштак Михайло
Євреї 363
Європа. *Див.* Європа
Євстратій («Зоря»), Архієпископ
461
«Євшан-Зілля», в-во 277, 325
«Єдність», т-во 350

Ж

«Жан». *Див.* Борис Зіновій
«Жаркий». *Див.* Марчук Володимир
Жашковичі, с.
Іваничівського р-ну
Волинської обл. 445
Жерниця Вижня, с. пов. Лісько
(Лемківщина) 403, 406
Жешув, м. (Польща). *Див.* Ряшів
(Жешув), м. (Польща)

Жигар Осип 460, 464
Жиди. *Див.* Євреї
Жила, п-во 143
Жнятин, с. Сокальського пов.
Львівського в-ва 439
Жовква, пов. Львівського в-ва 72
Жолкевич В., о. 107
Жорнів, с. Дубенського р-ну
Рівненської обл. 424
Жужеляни, с. Сокальського р-ну
Львівської обл. 429
Жужіль, с. Сокальського
пов. *Див.* Жужеляни,
с. Сокальського р-ну
Львівської обл.

З

Забродський В. 160
Завадський Роман
(Петро Р. Бишко) 461
Задойко О. 299
Заздрість Нова, с. пов.
Теребовля. *Див.* Заздрість,
с. Теребовлянського р-ну
Тернопільської обл.
Заздрість, с. Теребовлянського
р-ну Тернопільської обл.
308, 353, 405
Закарпаття 11, 432
Закерзоння (Закерзонська
Україна) 11, 14, 15, 17, 18,
20, 115, 119, 216, 230, 234,
327, 382, 390, 420, 422, 444
Закерзонський край ОУН. *Див.*
ОУН, Закерзонський КП
«Залізняк», к-р ТВ, кур.
Див. Шпонтан Іван
«Залізняк», чот. *Див.* Озимко
Михайло
«Залізняк», курінь 327
Заліщики (Заліщицький), пов.
Тернопільського в-ва 349,
353, 406
Запоріжжя, м. 25
Запорізька Січ 25
Зарицька Катерина («Монета»)
280
Захід 14, 16, 17, 18, 19, 57, 68,
82, 139, 141, 147, 148, 158,
180, 189, 192, 202, 205, 230,
274, 363, 367, 372, 376, 377,
379, 381, 427
Західна Європа (Європа, West-
ern Europe). *Див.* Європа,
Західна
Західна Канада. *Див.* Канада,
Західна
Західна Німеччина. *Див.*
Німеччина, Західна
Західна Україна (Західні
українські землі, ЗУЗ). *Див.*
Україна, Західна
«Західний». *Див.* Газенбрукс,
Альберт
Зборів (Зборівський), пов.
Тернопільського в-ва 209,
341, 405
Зброжик Василь («Зенко») 299,
447
Збура Степан («Борис») 127,
174, 184, 188, 190, 405
Звиняч, с. Чортківського р-ну
Тернопільської обл. 405
ЗДА. *Див.* США (ЗДА, ЗСА)
Здолбунів, м. Рівненської обл.
305, 353, 405, 431
Зеленчук Михайло 25, 407, 409
«Зелес», рай. пров.
Див. Горайський Іван
«Зенко». *Див.* Зброжик Василь
Зінько Емілія. *Див.* Нагірна-
Зінько Міля
Зінько Лідія 444
Зінько Микола («Певний») 294,
357, 411, 444, 455, 458, 460

Зінько Текля 294, 357, 444, 460
 «Зірка». *Див.* Мігус Михайло
 ЗК ОУН. *Див.* ОУН,
 Закерзонський КП
 Золочів (Золочівський), пов.
 275, 405
 Золочівський ОП ОУН.
Див. ОУН, Золочівський ОП
 Золочівщина 275
 Зорій Степан («Туча») 78, 139,
 318, 323, 328, 343, 381
 «Зоря». *Див.* Євстратій
 «Зоряна». *Див.* Чобіт-Сич
 Марія-Ольга
 «Зот». *Див.* Хасевич Ніл
 ЗОУЗ 12
 ЗП УГВР. *Див.* УГВР, ЗП
 ЗСА. *Див.* США (ЗДА, ЗСА)
 ЗЧ ОУН. *Див.* ОУН, ЗЧ

Й

Йонкерс (Yonkers), м. (Нью-Йорк, США) 98, 145, 152,
 174, 203, 207
 Йорктаун (Yorktown), м. (Нью-Джерзі, США) 316

І

Іван Павло II, папа 340
 Іваничівський, р-н Волинської обл. 445
 Івано-Франківськ, м. 8, 396,
 410, 426
 Івано-Франківська обл. 11
 Івано-Франківщина 8, 24, 246
 Івах Осип («Байда») 300
 Івахів Василь («Сом») 8
 «Ігор». *Див.* Бамбурак Володимир
 Іжик Семен, о. мітрат 342, 343
 «Ікер», гуморист.
Див. Керницький Іван
 Іллінойс (IL), штат (США) 131,
 135, 177, 229, 267, 316

Ільницький Р. 150
 Інгольштадт, м. (Німеччина) 422
 Інсбрук, м. (Австрія) 427
 Ірвінгтон (Irvington), м. (Нью-Джерзі, США) 174, 175,
 182, 207, 208
 «Іскра». *Див.* Кіндзерський
 Михайло
 Іщишин Анастасія. *Див.* Грицай
 Анастасія

К

Кабар Григорій 72
 Кавказ, г. 70
 Калгарі (Calgary), м. (Альберта, Канада) 137, 140, 184, 203,
 211, 216, 225, 238, 241, 250,
 256, 264, 300, 328, 341, 343,
 369, 371
 «Калина». *Див.* Лопатинський
 Юрій
 «Калинович», сот. *Див.* Мазур
 Григорій
 Калинці, подружжя 280
 Кальба Мирослав 21
 Кам'янець-Подільський, м.
 Хмельницької обл. 25
 Канада 21-26, 29, 32-34, 36, 38,
 40, 41-44, 47-50, 52, 54, 57-
 59, 61, 66-74, 76-78, 80-88,
 91, 92, 94-96, 98, 100-104,
 106, 107, 109, 113-118, 122,
 123, 126, 127, 129, 131, 133-
 135, 137-139, 141, 142, 145-
 153, 156, 157, 160-163, 165,
 166, 168-172, 174, 175, 178,
 180, 182, 183, 186, 188-196,
 198, 200-204, 206, 207, 209,
 210, 213, 215, 217, 219-224,
 226, 230, 232-234, 236-239,
 242, 244, 246-250, 252-257,
 259, 261, 262, 264, 265, 267-

- 269, 271, 273-275, 277-281,
283-288, 290, 292-310, 312,
314, 316-318, 320, 321, 324,
327, 329, 330, 332, 334, 335,
337, 339, 342-346, 348-353,
355, 357, 358, 360, 362, 363,
365-367, 371, 374-376, 379-
381, 384, 385, 387, 388, 390,
393, 394, 396-416, 419, 421,
423-425, 427-430, 432-442,
444, 445, 447-461, 464, 465
- Канадці 325
- Канів, м. Черкаської обл. 25, 410
- Капела Українських Бандуристів
82
- Капускейсінг (Kapuskasing), м.
(Онтаріо, Канада) 61, 86,
107, 114, 127, 169, 185, 190
- Кардаш Василь, мгр. 282, 313, 321
- «Карий». *Див.* Авдимирець Борис
- Карльсруге (Карлсруе, Karlsruhe), м. (Німеччина) 128
- «Кармелюк», сот. *Див.* Гнатів
Степан
- Карпати (Карпатські гори), г.
8-11, 164, 235, 305, 427,
431, 432
- Карпатська Січ 397
- Карпатська Україна 69, 89, 269,
301, 330, 339
- Карпатський рейд УПА. *Див.*
УПА, Карпатський рейд
- Карпій М. 301
- Карпо Марко 343
- Картух Ганна 230
- Касянчук Сергій 461
- Качинський Сергій («Остап») 7, 57
- Качмарський О. 301
- Квасницький, інж. 145
- Квебек (Que. QC), пров.
(Канада) 169, 305, 316, 353,
397, 403, 406, 432, 437
- КГБ (КДБ) 110
- Кекіш 447
- Келовна (Kelowna), м. (Б.К.,
Канада) 396
- Кенгір, смт. (Казахстан) 53, 204
- Кенора (Kenora), м.
(Саскачеван, Канада) 316
- Керницький Іван («Ікер») 234
- Керч Оксана 233
- «Кий». *Див.* Гіммельрайх Кость
- Київ, м. 12, 21, 25, 53, 141, 252,
312, 381, 391, 409, 410, 425,
430
- «Київ», оселя 314, 329, 330,
332, 334, 337, 345, 346, 364,
366, 368, 372, 374, 380, 384-
390, 393, 394
- Київські пагорби 392
- Київщина 24
- Кисіль Андрій.
Див. Дольницький Андрій
- Кислюк Сергій 48, 51, 85, 447,
448
- Китай 145, 193, 253
- Кінгстон (Kingston), м. (Онтаріо,
Канада) 51, 277
- Кіндзерський Михайло («Іскра»)
138, 296, 297, 300, 345, 357,
455
- Кіркланд Лейк (Kirkland Lake), м.
(Онтаріо, Канада) 316
- Кісіль Володимир («Дуб») 169,
356, 357, 406
- Кітченер (Kitchener), м.
(Онтаріо, Канада) 201, 211,
216, 225, 236, 238, 250, 256,
276, 316, 328, 341, 369, 371,
387, 389, 405
- КІУС 369
- Климишин Микола 168
- Климів Іван («Легенда») 427

- Климко Мирослав («Ярема») 154, 160, 179, 207
- Клівленд (Cleveland), м. (Огайо, США) 59, 76, 78, 86, 95, 98, 106, 115, 122-124, 126, 131, 134, 145, 148, 152, 154, 174, 180, 195, 207, 241, 300, 306, 307, 313, 316, 381
- Ключковський Іван («Дубенко») 127, 201, 297, 357, 381, 455
- Клячківський Дмитро («Клим Савур») 8, 10
- Книш Розалія («Марта») 396
- Кобилецький М. 299
- Ковалик Богдан 22, 223, 248, 299, 452
- Коваль Степан («Рубашенко») 424
- Ковальчин Михайло (Михайло Дзіндзюра, «Бурий») 22, 188, 202, 207, 221, 223, 248, 294-296, 298, 299, 356, 367, 380, 454, 455
- Ковпак Сидір 8
- Кодо Мартінес, ісп. ген. 138
- Козак Валентина 230, 421
- Козак Василь 420
- Козак Іван («Борис») 26, 48, 49, 59, 81, 85, 89, 106, 107, 113, 126, 137, 168, 189, 201, 230-232, 237, 281, 405, 420-422, 447, 448, 450, 451
- Козак Леся 230, 421
- Козак Марія 230, 420
- Козак Оля 230, 421
- Козарук Михайло («Сірко») 51, 72, 87, 106, 126, 168, 169, 189, 190, 202, 295, 349, 350, 353, 356, 406, 447, 448, 451
- Козелко Юрій («Ворон») 342, 353, 356, 406
- Козій Ганна. *Див.* Кулик Ганна
- Кокіль Осип («Грім») 169, 259, 300, 345, 455
- Колат Лонгін («Стах») 13, 228
- Колки, смт. Маневицького р-ну Волинської обл. 7
- Колківська Республіка 8
- Колодзінський Михайло («Гузар») 50, 59, 62, 66, 72, 87, 89, 100, 115, 284, 285
- Колодій Марія 366
- Колодниця, с. Стрийського р-ну Львівської обл. 339, 353, 405
- Колодрібка, с. Заліщицького р-ну Тернопільської обл. 349, 353, 406
- Коломийщина 12
- Коломия, м. Івано-Франківської обл. 10, 25
- «Коломия», оркестра 299
- Кол-Шекмар Маруся 397
- Команча, с. пов. Сянік (Лемківщина) 215, 405, 433
- Комар М., о., д-р 349, 350
- Комар Маркіян 301
- Комартин Джо 434
- Комісія Дешена (Deschênes Commission) 340
- Комітет Ветеранських Організацій м. Торонта 59, 60
- Комітет оборони українських політичних в'язнів 283
- Комітет охорони пам'ятника УПА в Парма 381
- «Комітет Порозуміння Українських Ветеранських Організацій» 41
- Кондратюк К. 8
- «Коник», кур. *Див.* Гальо Микола
- Конн Армін 464
- Коннектікут (Conn., СТ), штат (США) 78, 316
- Коновал Пилип 423
- Коновалець Євген 41, 77, 122, 253, 374
- Конотоп, м. Сумської обл. 92

- Координаційна Рада Комб-
тантських Організацій 178
«Копитко». *Див.* Фецуляк Микола
Корда Іван 137, 170
Корда Михайло 349
Корило Марія. *Див.* Росіл Марія
Корневич Петро, сот. 301
Корнецький Степан («Вижний»)
350, 397
Корні, с. Рава-Руського пов.
Львівського в-ва 444
«Корнієнка», вд. 209
Корнят Іван 190
«Коробка», к-р. *Див.* Перегійняк
Григорій
Королівський Канадський
Леґіон, Український відділ
№360 (RCL#360) 66, 81,
283, 300, 367, 423, 435
Коругев (Korouhev), с. (Чехія) 18
«Корчак». *Див.* Війтів Ярослав
«Корчик». *Див.* Ділай Іван
Косигін Алексей 283
Косів, м. Івано-Франківської
обл. 10
Костопільщина 379
Котелець Степан («Лісовий»)
22, 26, 37, 39, 43, 48, 56, 85,
106, 107, 113, 126, 137, 168,
189, 201, 281, 296, 297, 356,
447, 448, 450–452, 455
КОУГЦУ 301, 356
Коцур Микола («Яр») 48, 56, 85,
106, 107, 297, 357, 447, 448,
450, 451, 455
Коцьолок Ярослав («Криlach»)
13, 14, 16
Кошалінське, в-во (Польща) 420
Кошик Аделя 419
Кошик Анна 419
Кошик Микола («Горко»,
«Горко М.») 15, 22, 24-26,
37, 43, 48, 49, 56, 85, 106,
113, 115, 126, 127, 130, 136,
137, 139, 144, 150, 158, 160,
161, 165, 167, 168, 170, 173,
181, 183, 185, 187-192, 195,
197, 199-201, 204, 212, 214,
218, 220, 223, 228, 235, 240,
243, 245, 248, 281, 297, 356,
393, 409, 419, 447-452, 455,
459–461, 464
Кошик Осип 419
Кравців Богдан 77
Кравців Михайло 106, 126, 168,
448, 451
Кравчук Леонід 409
Край. *Див.* Україна
Кривінська Анна. *Див.* Кошик Анна
«Кривонос», кур. 209
«Крилатий». *Див.* Новак Віктор
«Крилатий». *Див.* Служала Микола
«Крилатого», чота 439
«Криlach», сот. *Див.* Коцьолок
Ярослав
«Криlachа», сотня, вд. *Див.* УПА-
Захід, вд. 96-а (У-6) ВО-6
«Сян»
«Кричевський», к-р 317
«Кропива», сот. 439
«Кропиви», сотня 439
Крохмалюк Юрій. *Див.* Тис-
Крохмалюк Юрій
Крук Богдан (Яньо Богдан,
«Мельодія») 37, 117, 161,
174, 293, 298, 399, 409, 433,
452, 454
«Крук», сот. 436
«Крук». *Див.* Цинцар Антін
«Крук». *Див.* Кулик Микола
«Крука», куш 442
Крук-Ласовська Мирослава
131, 175, 298, 345, 454
Кузема Анна. *Див.* Мицак Анна

КУК 25, 60, 122, 179, 240, 298,
300, 320, 399, 411, 423, 425,
433, 434
Кук Василь («Леміш») 10
Кулик Андрій 423, 463
Кулик Василь 438
Кулик Ганна 422, 438
Кулик Данка 438
Кулик Джонатан 463
Кулик Еліс 463
Кулик Євгенія 298, 423, 454
Кулик Іван 422, 438
Кулик Катерина («Надія») 169,
357, 438, 455, 460
Кулик Микола («Дорошенко»,
«Крук») 19, 22-24, 26, 37, 38,
43, 48, 49, 56, 59, 63, 66, 67,
69, 70, 73, 74, 79, 81, 84-86,
89, 93, 95, 98, 102, 105-107,
113, 119, 122, 125-127, 137,
144, 145, 149, 150, 158, 165,
167, 168, 173, 181, 185, 187-
189, 192, 195, 197, 199-201,
204, 212, 214, 217, 218, 220,
221, 223, 228, 235, 239, 240,
243, 245, 248, 251, 252, 258,
260, 266, 270, 272, 276, 277,
281, 289, 292, 295-298, 307,
311, 315, 319, 320, 323, 326,
330, 331, 333, 336, 338, 341,
347, 354-357, 370, 372, 376,
380, 383, 386, 389, 392, 395,
401, 404, 408, 411, 420, 422,
427, 438, 446, 447, 448, 450-
455, 458, 458, 460-465
Кулик Михайло («Лис») 104,
137, 168, 189, 201, 357, 438,
450, 451, 455, 460
Кулик Наталка 438
Кулик Петро 463
Кулик Роман 423, 427, 463
Кульчицька Марія 207
«Кум». *Див.* Оліяр Іван

Куник Володимир 460
Куп'як Дмитро 301
Курдидик Ярослав 62, 72
Кутківці, с. Чемеровецького р-ну
Хмельницької обл. 423
Куцій Гриць 447, 452
Куціль Григорій 48
Кушнір Василь 460, 461, 464

Л

Лавочне, с. Сколівського р-ну
Львівської обл. 397, 406
Лавришин Зенон 403
«Лагідний». *Див.* Футала Лев
Лагодюк-Бойтік Василь («Іван
Хміль») 131, 207, 219, 250,
285, 299
«Лазар», ад'ют. 433
Ласовська Мирослава. *Див.*
Крук-Ласовська Мирослава
Ласовський В. 165
«Ластівка», сот. *Див.* Янківський
Григорій
«Ластівки», сотня, вд. *Див.* УПА-
Захід, вд. 94-б (У-7) ВО-6
«Сян»
Латинська Америка. *Див.*
Америка, Латинська
ЛВУ 42, 48, 58, 66, 68, 81, 85, 87,
106, 115, 126, 137, 143, 168,
188, 200, 209, 230, 240, 275,
282, 298, 300, 301, 308, 317,
342, 343, 349, 350, 356, 371,
381, 427, 428, 430, 433, 440
ЛВУ, ОЖ 58, 126, 168, 188, 200,
282, 298, 300, 301, 343, 356,
365, 366, 371, 381
Лебедович Олена 366
Лебедь Микола («Максим
Рубань») 146, 409, 424, 427
Лебеда-Прокопа, група 110
«Лев». *Див.* Мирґа Іван
Левицький Михайло 361

- Левський В. М. 78
 Левунь О. 300
 «Леґенда», кр. пров.
 Див. Климів Іван
 «Леміш». Див. Кук Василь
 Лемки 301
 «Лемківський», курінь (курінь
 «Рена»). Див. УПА-Захід,
 1-ий Лемківський курінь ТВ-
 26 «Лемко» ВО-6 «Сян»
 Лемківщина 11-13, 17, 18, 226,
 228, 229, 234, 283, 285, 327,
 353, 397, 398, 399, 403, 405,
 406, 433, 441, 442
 «Лемко Г.» 19
 «Лемко», ТВ-26 УПА-Захід.
 Див. УПА-Захід, ТВ-26
 «Лемко» ВО-6 «Сян»
 «Лемко». Див. Біловус Роман
 Леник Володимир 74
 Ленкавський Степан 102
 Ленкіня, с. Члухівського пов.
 Поморського в-ва 435
 Липський Б., о., д-р 126
 «Лис», стр. Див. Кулик Михайло
 Лисець, смт. Тисменицького
 р-ну Івано-Франківської
 обл. 10
 «Лисоня», ВО-3. Див. УПА-
 Захід, ВО-3 «Лисоня»
 «Листок». Див. Марчук
 Володимир
 Литвин Микола 10
 «Лицар». Див. Гасин Олекса
 Лівча, с. Любачівського пов.
 Львівського в-ва 436, 437
 «Лісовий». Див. Котелець Степан
 Лісько, пов. (Лемківщина) 396,
 403, 406
 «Літопис УПА», в-во 165, 217,
 221, 222, 224, 226, 228, 230,
 233, 238, 239, 244-252, 254,
 256-264, 268, 271-274, 283,
 294, 298, 303-305, 313, 316,
 318, 319, 323, 328, 329, 335,
 337, 341, 344, 345, 348, 350-
 353, 364, 368, 369, 371-373,
 375-377, 379-382, 390, 394,
 398, 399, 401, 403, 404, 407,
 412, 419, 421, 423, 425, 427,
 429, 432, 433, 435, 440, 443-
 445, 458, 462, 465
 Лоза М., д-р 145
 Лоза Марія. Див. Маковська
 Марія
 Лозинський Є., мгр. 122
 Лозинський П. 126
 «Лозовський». Див. Шухевич
 Роман
 Лондон (London), м.
 (Великобританія) 217
 Лондон (London), м. (Онтаріо,
 Канада) 81, 169, 202, 211,
 216, 225, 236, 241, 250, 316,
 371, 395, 396
 Лопатинський Юрій («Калина»)
 20, 152, 329
 Лоренс, Жорж П. 69
 Луженко-Конопля Степан
 (Ст. Гай-Мамай) 127
 ЛУК 25, 419, 433, 434, 437
 Лукасевич Мар'ян («Ягода») 12
 ЛУКЖК 168
 Лук'яненко Левко 240, 254, 280
 Лупчанська Маґура, г. 17
 Луців Лука 233
 Луцьк, м. Волинської обл. 410,
 424
 Луцюк Любомир 277
 Львів, м. 7-18, 20-22, 25, 53,
 122, 141, 252, 276, 287, 403,
 410, 419-421, 423, 425, 426,
 428-430, 432, 434-437, 440,
 441, 443-445

Львівська, обл. 24, 419, 430
 Львівське, в-во 419, 420, 422, 429, 435, 439, 441, 444
 Львівщина 7, 24, 436, 437
 Любачів (Любачівський), пов. Львівського в-ва 230, 396, 405, 420, 422, 435
 Любачів, м. (Польща) 436
 Любачівський Мирослав-Іван, кард. 340, 362
 Любачівщина 12, 202, 220, 230, 250, 353, 406, 436-438
 Люблинецькі ліси 435
 Любомирський Степан. *Див.* Рихтицький Любомир
 Лялюк Катерина 461
 Ляшін (Lashine), м. (тепер в скл. м. Монреаль, Квебек, Канада) 403, 406

М

Мавнт Плезент (Mount Pleasant Cemetery), цвинтар 327
 Магмет Степан 175
 Мадрид, м. (Іспанія) 147
 Мадярське військо. *Див.* Угорська армія
 Мазепа Іван, гетьм. 92, 359
 «Мазепа», укр. кредитівка 432
 Мазур Володимир 301
 Мазур Григорій («Калинович») 18, 19
 Мак Богдан, інж. 208
 Мак Ілько («Молин», «Молин Андрій») 237, 447
 Макай Ольга 365, 366
 Макай Христофор-Андрійко 366
 Макай Яків 366
 Макар Володимир («Вадим», «Марко Віра») 23, 25, 48, 51, 56, 59, 63, 67, 70, 73, 74, 77-79, 81, 83-85, 87-89, 93, 98, 100, 102, 105-107, 119,

122, 125-127, 130, 131, 134, 136, 137, 139, 144, 145, 150, 151, 158, 161, 165, 168, 170, 173, 174, 177, 181, 185, 188-192, 195, 197, 201, 202, 204, 207, 212, 214, 217, 218, 220, 221, 223, 228, 235, 240, 245, 251, 255, 258, 260, 266, 270, 272, 277, 284, 289, 292, 295, 297, 298, 304, 320, 323, 324, 326, 331, 336, 338, 341, 347, 354, 356, 357, 360, 364, 370, 372, 376, 380, 383, 386, 389, 392, 395, 401, 404, 408, 411, 423, 426-428, 445, 447, 448, 450-452, 454, 455, 458, 462
 Макар Тереса 298, 427, 448, 454
 «Макаренко», к-р б-ки. *Див.* Грицков'ян Микола
 Макарук, др. 131
 «Маківка», ТВ-24 УПА-Захід. *Див.* УПА-Захід, ТВ-24 «Маківка» ВО-4«Говерля»
 Маковська Марія (Остромира Марія, Лоза Марія) 285
 Макух Степан («Сокіл») 388
 Малащук Ірина 298, 454
 Малащук Роман, д-р 89, 200, 201, 252, 298, 299, 452
 Малецький Мирослав 324
 Малий Анна. *Див.* Мицак Анна
 Манзуренко Віталій 12
 Манітоба (Man., MB), пров. (Канада) 37, 127, 169, 316, 339, 342, 352, 353, 396, 397, 405, 406, 421
 «Мар», надр. пров. *Див.* Голяш Степан
 Маречко Андрій («Хрущ») 169, 357, 411, 455
 «Марійка», рай. реф. УЧХ. *Див.* Голяш Надія

- «Марко Віра». *Див.* Макар Володимир
- «Марко», чот. *Див.* Дашко Володимир
- Маркопіль, с. Бродівського р-ну Львівської обл. 317, 353, 357, 405, 406
- Марсі (Marcy), м. (Нью-Йорк, США) 119, 124, 163
- «Марта». *Див.* Книш Розалія
- Мартінес-Кодо, Енріке 148
- Марунчак Михайло, д-р 276
- Марчук Володимир («Жаркий», «Листок») 138, 143, 189, 209, 210, 237, 405, 456
- Марчук Ігор 10
- Марчук Марія 209
- Марчук Ярослав Володимирович 209
- Масі Браєн 434
- Матвієйко В. 77
- Матла Олександр (Петро Терещук) 122, 126, 139, 265, 267, 268, 284, 285, 294, 452
- Маямі (Miami), м. (Флорида, США) 379, 406
- Медично-Санітарна Служба УПА. *Див.* УПА, медично-санітарна служба
- «Межа». *Див.* Горбач Іван
- Мексика 68
- Мелітополь, м. Запорізької обл. 25
- Мельник Іван («Ворона») 396
- Мельник Петро («Хмара») 12
- Мельничук Богдан 464
- «Мельодія». *Див.* Крук Богдан
- «Месники», Любачівський курінь (курінь «Залізняка»). *Див.* УПА-Захід, курінь «Месники» ТВ-27 ВО-6 «Сян»
- «Месники-3» (вд. 97а, сотня «Балая»), вд. *Див.* УПА-Захід, вд. 97а («Месники-3») куреня «Месники» ТВ-27 ВО-6 «Сян»
- Мехіко, м. (Мексика) 87, 89
- Миколаїв, м. Львівської обл. 25, 406
- Миколенко Петро. *Див.* Савченко Микола
- Миколів Олександра. *Див.* Дольницька Олександра
- Мирга Іван («Лев») 61, 190
- «Мирон», к-р вд., сот. *Див.* Гошка Володимир
- Мирон Дмитро («Орлик», «Максим Орлик») 19, 89
- «Мирона», сотня, вд. 11
- Мицак Анна 433, 434
- Мицак Ірина 434
- Мицак Михайло 433
- Мицак Петро («Прапор») 22, 37, 39, 49, 60, 106, 113, 126, 188, 201, 232, 252, 293, 296-298, 304, 356, 367, 433, 434, 447, 448, 451, 452, 454, 455
- Мицак Петро, с. Петра 434
- Миців, с. Сокальського пов. Львівського в-ва 439
- Миць Андрій («Верниволя») 161, 175
- Мичків, с. пов. Лісько (Лемківщина) 397
- Мігус Михайло («Зірка») 300, 389, 411, 460, 462
- Мізерний Василь («Рен») 11, 12, 228, 295
- Мінський Михайло 211
- Мірчук 183, 190, 225, 285
- Мірчук Петро, д-р 7, 13, 134, 147, 177, 179
- «Місійники». *Див.* ОКВ УПА США і Канади
- Місія УПА. *Див.* УПА, Місія

Mississauga (Mississauga), м.
 (Онтаріо, Канада) 301, 397
 Міттенвальд, м. (Німеччина) 21,
 420, 433
 Міхновський Микола 204
 Мічіган (Mich., MI), штат (США)
 316
 МО 422
 Мокротин, с. Жовківського р-ну
 Львівської обл. 72
 Молин Андрій. *Див.* Мак Ілько
 («Молин»)
 Молодецький В. 300
 Молодів, с. Любачівського пов.
 Львівського в-ва 437
 «Монета», пров. УЧХ. *Див.*
 Зарицька Катерина
 Монреаль (Montreal), м.
 (Квебек, Канада) 22, 41, 48,
 49, 51, 58, 66, 81, 83, 85, 86,
 106, 107, 114, 127, 137, 138,
 140, 164, 168, 169, 170, 184,
 185, 188-190, 200-203, 209,
 211, 215, 216, 220, 225, 238,
 241, 249, 250, 252, 256, 264,
 276, 280, 283, 293-295, 297,
 300, 305, 306, 308, 316, 328,
 338, 341, 353, 356, 357, 369,
 371, 374, 381, 387, 388, 395,
 397, 403, 406, 411, 432, 437
 Мороз Богдан 252, 255, 455
 Мороз Валентин 193, 201, 205,
 206, 329
 Моршин, м. Львівської обл. 24,
 419
 Москалі. *Див.* Росіяни
 Москва, м. (Росія) 14, 15, 32,
 33, 52, 54, 57, 58, 67, 69, 91,
 92, 94, 95, 100, 106, 107,
 109, 110, 132, 141, 142, 146,
 161, 171, 175, 193, 194, 205,
 207, 253, 254, 265, 303, 312,
 319, 359, 362, 363, 382

Московія (Московщина). *Див.*
 Росія
 Моспанюк А., д-р 200
 Мстислав (Скрипник),
 митрополит 205
 Мудрик Степан 299, 301, 356
 Музей-Архів Визвольної
 Боротьби ім. Ст. Бандери в
 Торонто 106, 126
 Мурович Лариса 170
 Мюнхен, м. (Німеччина) 84, 94,
 235, 367, 369

Н

Нагірна-Зінько Міля 411, 444
 «Надбужанщина», т-во 427.
Див. також «Об'єднання
 Надбужанців», т-во
 Надвірна, м. Івано-Франківської
 обл. 25
 «Надія». *Див.* Кулик Катерина
 «Назар», пров. *Див.* Галаса Василь
 Назаревич Михайло 464
 «Нахтігаль», легіон ДУН 379, 430
 «Наша Мета», часопис 62
 «Нащадки Воїнів УПА» 384, 386,
 388, 389, 393, 395, 401, 402,
 404
 «Небесна Сотня» 429
 Небола Михайло («Голка») 328
 «Недобита Зоряна». *Див.* *Див.*
 Чобіт-Сич Марія-Ольга
 «Немо». *Див.* Дольницький
 Андрій
 «Ненаситець», станиця
 ОУН. *Див.* ОУН, станиця
 «Ненаситець»
 Несторук Евстахій («Ярема») 79,
 98, 102
 Нечай Йосип (Осип, «Довбуш»)
 138, 308, 314, 328, 353, 356,
 405, 457

- Нечай Михайло 308, 314
 Нечай Олесь 308, 314
 «Нечай», писар УВК.
 Див. Чорний С.
 «Нечай». Див. Політика
 Олександр
 Низ Володимир («Волиняк») 420, 422, 446, 447
 «Ничай», сот. 228
 Ніаґара Фолс (Ніяґара Фаллс, Ніяґара Фалс, Ніяґара-Фолс, Niagara Falls), м. (Онтаріо, Канада) 184, 202, 203, 211, 216, 225, 238, 250, 276, 328, 387, 395
 Ніаґара-он-де-Лейк (Ніяґара-он-де-Лейк, Niagara-on-the-Lake), м. (Онтаріо, Канада) 202, 216, 225, 238, 256, 276
 Нікарагуа 360
 Німецька армія (війська). Див. Вермахт
 Німеччина 7, 14, 16-19, 25, 38, 59, 61, 65, 72, 80, 104, 115, 235, 316, 358, 363, 379, 381, 382, 397, 409, 420, 422, 429-432, 435, 445, 447
 Німеччина, Західна 14, 18-21, 209, 419, 420, 422, 432, 433
 Німців, с. Любачівського пов. Львівського в-ва 422, 438
 Німці 7, 8, 235, 377, 424, 426, 430
 Ніновський Андрій 380
 Ніновський Маркіян 380
 Ніновський Микола Василь (Сколоздра Василь, «Грабенко») 104, 106, 126, 137, 168, 201, 379, 380, 388, 406, 416, 446, 451
 НКВД (НКВС) 10, 11, 422, 424, 439
 НКДБ 10
 Нова Каховка, м. Херсонської обл. 25
 Нова Скотія (N.S.), пров. (Канада) 316
 Новак Віктор (Йосип Яковчук, «Микола Гордієнко», «Крилатий») 25, 26, 51, 65, 66, 78, 83-85, 87, 89, 93, 106, 115, 126, 127, 168, 183, 188, 189, 201, 202, 285, 293, 295-299, 304, 320, 350, 357, 364, 366, 367, 370, 372, 376, 380, 381, 383, 386, 389, 392, 395, 401, 404, 408, 409, 411, 413, 416, 424, 447, 448, 455, 462
 Новак Зеня 425
 Новак Леся 425, 448
 Новак Олена 425, 448
 «Новик». Див. Багнюк Василь
 Новицька Анна 445
 Новицький Роман 445
 Новицький Степан (Степан Данилюк, «Степ», «Сербин», «Степовий») 96, 106, 126, 127, 191, 284, 357, 411, 413, 445, 450, 451, 455
 Новицький Юрій 445
 «Нові Дні», місячник 66
 Нові Стрілища, смт. Жидачівського р-ну Львівської обл. 10
 Норвегія (Norway) 316
 НТШ 115, 298, 403, 427
 Ньюарк (Newark), м. (Нью-Джерзі, США) 174-176, 207, 208
 Нью-Гейвен (New Haven), м. (Коннектикут, США) 98, 316
 Нью-Джерзі (New Jersey), штат (США) 174, 182, 314, 316
 Нью-Йорк (N.Y.), штат (США) 98, 103, 107, 122, 145, 174, 207, 276, 400

Нью-Йорк (New York), м. (Нью-Йорк, США) 7-9, 12, 21, 59, 70, 74, 75, 77, 78, 80, 83, 86, 87, 90, 96, 98, 109, 119, 122, 124, 129, 131, 138, 145, 146, 151-154, 156, 157, 160-165, 169, 172, 174-176, 207, 221, 225, 234, 241, 316, 367, 372, 374, 378, 381
Нью-Фаундленд (N.F.), пров. (Канада) 316

О

ОБВУ у Великій Британії 59
ОБВУА 79, 124, 151, 152, 156, 157, 178
Об'єднання Лемків Канади 301
«Об'єднання Надбужанців», т-во 428. *Див. також* «Надбужанщина», т-во
Об'єднання Прихильників Державного Центру УН Республіки 298, 300
Огайо (Ohio), штат (США) 59, 78, 123, 195, 306, 310, 313, 314, 316, 329, 332, 381, 456
Одеса, м. 25
Озимко Михайло («Залізник») 156
ОКВ УПА США і Канади 21, 22, 101, 118, 142, 149, 152, 156, 157, 161, 178, 196, 221, 234, 238, 248, 258, 283, 298, 300, 330, 332, 356, 367, 368, 399, 411, 456, 460-462, 464, 465
Оквил (Oakville), м. (Онтаріо, Канада) 24, 329, 332, 334, 337, 345, 346, 349, 364, 366, 368, 372, 374, 380, 384, 385, 387, 393, 394, 406, 419, 423, 425, 428, 429, 438, 440, 441, 444, 445, 459, 460, 461, 465

Окіпнюк Володимир 298, 300, 349
Оленич Іван 301
Олесько, смт. Буського р-ну Львівської обл. 7, 275, 405, 430
Олешичі, м. Любачівського пов. Львівського в-ва 420
Олійник Петро («Еней») 431
Оліяр Іван («Кум») 76, 95, 300, 381, 455
«Омелько». *Див.* Петренко Роман
Омельченко Зеня. *Див.* Новак Зеня
Омельченко Т., полк. Армії УНР 50, 51, 66
Онишкевич Мирослав («Богдан», «Орест») 12, 236, 441
Онишкевич Тарас («Галайда») 236, 441
Онишкевич-Сікора Стефанія 296
Онтаріо (Онт., ON), пров. (Канада) 24, 29, 34, 36, 37, 44, 48, 51, 57, 61, 65, 73, 78, 80, 85, 94, 134, 163, 169, 175, 202, 236, 246, 277, 290, 316, 332, 334, 345, 346, 348, 349, 352, 353, 360, 364, 366, 368, 372, 374, 380, 384, 385, 387, 393, 394, 396, 397, 405, 406, 419, 421, 423, 425, 428, 433-435, 438-441, 444, 445, 448, 459-461, 465
ООН 109, 146, 162
ООЧСУ 25, 74, 160, 298
ООЧСУ, ОЖ 208
Опака, с. Дрогобицького р-ну Львівської обл. 72
ОПДЛ 177, 412
Організація Оборони Лемківщини 283

- Організація Цивільної Оборони
м. Торонта 81
- «Орел». *Див.* Стахів Микола
- «Орест», к-р ВО.
Див. Онишкевич Мирослав
- «Орлан», заст. кр. пров.
Див. Галаса Василь
- «Орлик М.» («Орлик Максим»)
Див. Мирон Дмитро
- Осердів, с. Сокальського пов.
Львівського в-ва 236, 405,
441
- «Остап», орг реф. КП.
Див. Качинський Сергій
- Остапович Богдан, о. 298, 299
- Острів, с. Сокальського р-ну
Львівської обл. 441
- Остромира Марія.
Див. Маковська Марія
- Осьмак Кирило, Президент
УГВР 9
- Оттава (Ottawa), м. (Онтаріо,
Канада) 143, 164, 241, 316,
340, 411
- ОУВФ 49, 50, 72, 74, 75, 92, 95,
98, 99, 101, 106, 107, 115-
118, 122-124, 127, 132, 133,
138, 139, 141-146, 148-150,
154, 157, 161, 162, 170-172,
178, 188, 189, 191-194, 196,
201-204, 206, 209, 211, 216-
219, 226, 230, 236, 239-241,
250, 256, 264, 275, 276,
278-282, 287, 298, 305, 308,
310, 320, 321, 337, 338, 340,
345, 347, 349, 364, 369, 374,
375, 379-381, 383, 397, 398,
430, 433
- ОУН 7, 8, 12, 13, 20, 25, 32, 33,
35, 42, 49, 51, 53, 57, 72, 86,
87, 92, 94, 109, 110, 114,
127, 138, 148, 159, 160, 164,
168, 174, 177, 178, 188, 193,
200, 206, 209, 226, 228-230,
239, 245, 249, 250, 254, 264-
269, 275, 280-282, 285, 294,
296, 302, 305, 318, 324, 330,
339, 341, 345, 349, 355, 358-
361, 363, 365, 368, 374, 375,
379, 381, 382, 393, 397, 398,
409, 420, 424-427, 429-431,
433, 436, 445
- ОУН (б) 7-9
- ОУН (з) 110, 124, 132, 146, 156,
233, 245, 247, 250, 400-402
- ОУН (р) 254
- ОУН, 2-а округа «Батурин» 40,
420, 422, 435
- ОУН, Закерзонський КП 12, 14,
17, 382
- ОУН, Золочівський ОП 430
- ОУН, ЗЧ 20, 21, 33, 95, 102, 109,
141, 229, 427, 432
- ОУН, ЗЧ СВС 20
- ОУН, III Конференція 7, 8
- ОУН, надр-н «Бескид» 18
- ОУН, надр-н «Верховина» 442
- ОУН, ПГ 430
- ОУН, Перемиський Обл.П 12
- ОУН, Провід 8, 9, 14, 53, 91,
171, 189, 193, 205, 252, 253,
296, 302, 355, 356, 358, 362,
366, 409, 427
- ОУН, СБ 18, 229, 422
- ОУН, станція «Ненаситець» 422
- ОУН, Юнацтво 422, 439
- Ошава (Oshava), м. (Онтаріо,
Канада) 22, 41, 61, 127,
128, 137, 138, 168, 169, 184,
185, 190, 201-203, 211, 216,
225, 238, 241, 249, 250, 256,
276, 280, 294, 316, 328, 341,
352, 369, 371, 381, 387, 395

П

- Павлишин Ілля («Чорний») 169, 202, 328
- Павлів О. 106, 451, 447
- Падучак Дмитро («Дуб») 397
- Падучак С. 301
- Палатайн (Palatine), м. (Іллінойс, США) 229, 267
- Палига Олександр 361
- Пантна, с. пов. Горлиці (Лемківщина) 442
- Паньків Дмитро, о. 380
- Париж, м. (Франція) 67, 68, 78, 89
- Парк Лавн (Park Laun Cemetery), цвинтар 210, 231, 237, 441
- Парма (Parma), м. (Огайо, США) 306, 310, 313, 314, 329, 332, 381, 456
- Партикевич Надя. *Див.* Голяш Надія
- Парфенюк Петро («Волиняк») 51, 66, 81, 143, 293, 296, 405, 457
- Пархомович Леонід Едуардович («Леонід Полтава») 153, 285, 288
- Парченко Тарас 299
- Пасейк (Passaic), м. (Нью-Джерзі, США) 174
- Пасічник Андрій 439
- Пасічник Богдан («Славко», «Черпак») 202, 297, 357, 439, 455, 460
- Пасічник Євген 439
- Пасічник Зенон 439
- Пасічник Кирило 439
- Пасічник Марія 439
- Пасічник Надія-Емілія 439
- Пасічник Юлія 439
- Пассав, м. (Німеччина) 433
- Пастух Володимир 460
- Патриляк Іван Казимирович 9
- Пашковський Юрій (Борець Юрій, «Чумак») 285, 299, 319, 356, 369
- «Певний». *Див.* Зінько Микола
- Пейр П. 68
- Пекін, м. (Китай) 193, 205
- Пелип Дмитро («Ем») 441
- Пенсильванія (Pa., Penn., PA), штат (США) 102, 151, 177, 316
- «Перебийніс», окр. проп. *Див.* Данилюк Назарій
- «Перебийніс», ШГВШ УПА. *Див.* Грицай Дмитро
- Перегіяняк Григорій («Коробка») 7
- Перегінське, с. Рожнятівського р-ну Івано-Франківської обл. 11
- «Перемиський», курінь. *Див.* УПА-Захід, 2-ий Перемиський курінь ТВ-26 «Лемко» ВО-6 «Сян»
- Перемишль, м. (Польща) 20, 442
- Перемищина 13, 16, 368, 372
- Перцак М. 145
- Петлюра Олександр, полк. Армії УНР 66
- Петлюра Симон, отам. 41, 67, 77, 89, 122, 355, 362
- Петренко Роман (Євген Татура, «Омелько») 424
- Печеніжин, пов. Станиславівського в-ва 196, 405
- ПЗУЗ 7, 10, 427
- Пижице, м. Щецінського в-ва (Польща) 439
- Північно-американський континент. *Див.* Америка
- Підгайний Богдан («Аскольда») 20

- «Підкарпатський», курінь.
Див. УПА-Захід, 1-ий
 Підкарпатський курінь
 ТВ-22 «Чорний Ліс» ВО-4
 «Говерля»
- Підкарпаття 301
- Підляшшя 12, 19
- «Пімсти», куш 442
- Пітюра М. 300
- «Пласт», скаут. орг. 66, 147, 283,
 343
- «Погідна». *Див.* Сидорко Меланія
- Погорецький Я. 300
- Подєбради, м. (Чехія) 431
- Полікарп, митр. 358
- Полісся 7, 9, 10, 57, 65, 78, 131,
 207, 217, 219, 226, 238, 246,
 250, 285, 313, 328, 348, 409
- Політика Олександр («Нечай»)
 127, 137, 168, 169, 189, 190,
 202, 381, 455
- «Полтава Леонід». *Див.* Пархо-
 мович Леонід Едуардович
- Полтава, м. 25
- Польська армія (військо). *Див.* ВП
- Польська поліція 426
- Польський народ. *Див.* Поляки 303
- Польські партизани 7, 10
- Польські тюрми 62, 305
- Польща 11-14, 18, 40, 66, 250,
 265, 285, 302, 306, 327, 366,
 377, 395, 419, 420, 422, 426,
 431, 438, 439, 441, 442, 444
- Поляки 14, 17, 72, 303, 327, 363
- Поморське, в-во (Польща) 435
- Попович Іван (Ровенчук Петро,
 «Розбишака») 196, 200,
 202, 207, 405
- Посівнич Микола 22
- Постолів, с. пов. Лісько
 (Лемківщина) 396
- Посяння 12
- Потічний Андрій 460, 461
- Потічний Петро Й., проф. 18-
 25, 298, 356, 369, 398, 419,
 421, 423, 425, 428, 429, 432,
 434-437, 440, 441, 443-445,
 460, 461, 465
- Поториця, с. Сокальського р-ну
 Львівської обл. 426
- Поштар П. 175
- Правобережжя 57
- «Прапор». *Див.* Мицак Петро
- Пресвятої Родина, цвинтар 397
- «Прибувший» 72
- Прилісний Василь 73
- Пришляк Ярослав 143
- «Прірва», окр. пров.
Див. Штендера Євген
- Пріто Лоренс, Йорг (Jorge Prieto
 Laurens) 68
- Пробіжна, с. Чортківського р-ну
 Тернопільської обл. 405
- Провід ОУН. *Див.* ОУН, Провід
- Проданик Дмитро 12
- Прокоп Мирослав
 («Володимир») 427
- «Прометей», хор 282
- «Просвіта», т-во 115, 282, 342,
 343, 427
- «Проспект», цвинтар 81
- Процик Н., д-р 145
- Прусія 365
- Прусія, Східна 19, 420, 436, 437
- «Прут», кур. *Див.* Вацик Павло
- «Пугач». *Див.* Філь Микола
- «Пустиня», куш. б-ка 433
- Путко Іван. *Див.* Василевський-
 Путко Іван («Вус»)
- Путко Ірина («Грізна»). *Див.*
 Василевська-Путко Ірина
 («Грізна»)

Р

Рабчевський Іван («Граб») 332
Рава Руська (Рава-Руський),
пов. Львівського в-ва 365,
406, 444
Рада українських громадських
організацій за Патріярхат 283
Рада Українських
Комбатантських
Організацій 324
Радавець Єва. *Див.* Рибська Єва
Радавець Михайло
(«Сагайдачний») 396
Радкевич І., поруч. 299
Радянські війська (армія).
Див. ЧА
Радянські партизани 7, 8
Река Влодко 447
«Рен» («Рен Євген»), к-р ТВ,
кур., полк. *Див.* Мізерний
Василь
«Рена», курінь. *Див.* УПА-Захід,
1-ий Лемківський курінь ТВ-
26 «Лемко» ВО-6 «Сян»
Рен-Бойкович В. 250
Репецький Павло 138, 456, 457
«Рибак». *Див.* Рибський Юрій
Рибська Анастасія 435
Рибська Єва 435
Рибська Марія 435
Рибський Іван 435
Рибський Ілля 435
Рибський Юрій («Рибак»). 127,
137, 168, 189, 297, 320, 357,
435, 455
Рижак Осип 138, 189, 190
Рим, м. (Італія) 189, 194, 340
«Рись». *Див.* Шашкевич Михайло
Рихтицький Любомир (Степан
Любомирський) 211
Рівне, м. 8, 12, 410, 431
Рівненська, обл. 424

Рівненщина 431
Ріджайна (Regina), м.
(Саскачеван, Канада) 185,
190, 202, 203, 211, 216, 225,
238, 241, 250, 316
Рідні Землі. *Див.* Україна
«Різник». *Див.* Таланчук Кость
Ріпецька Марія 248, 400
Ріпецький Модест («Горислав»)
18, 221, 399
Ріпки, с. Горлицького пов.
(Лемківщина) 442
Річки, с. Рава-Руського пов.
Львівського в-ва 444
Ровенчук Марія (Марія
Лабунька, «Ірина») 447
Ровенчук Петро. *Див.* Попович
Іван
Рогатин, м. Івано-Франківської
обл. 397
Рогатинський Петро 59, 89
«Розбишака». *Див.* Попович Іван
Романишин П., д-р 342
Романюк Михайло 10, 430
Роп'янка, с. Горлицького пов.
(Лемківщина) 442
Росіл Ганна 429
Росіл Зеновія 429
Росіл Іван («Юрко») 61, 85, 106,
126, 127, 137, 168, 170, 183,
188, 189, 191, 201, 202, 295,
296, 297, 307, 311, 315, 319,
320, 323, 326, 331, 333, 336,
338, 341, 347, 356, 357, 364,
366, 370, 372, 376, 383, 386,
392, 395, 401, 404, 408, 413,
416, 429, 448, 450, 451, 455,
458, 460, 462, 463
Росіл Марія 429
Росіл Мирослав 429
Росіл Михайло 429
Росіл Юрій 429

Росія 206, 344, 348, 358, 359, 445
 Росіяни 68, 205, 361
 Росоха Степан, д-р 60, 81
 Ротко Антоніна 442
 Ротко Афтан 442
 Ротко Параня. *Див.* Грицай
 Параскевія
 Рочестер (Rochester), м. (Нью-Йорк, США) 145, 207, 241, 316, 400
 Роял Алек, шпиталь 317
 «Рубань Максим», ГС ЗС УГВР.
Див. Лебедь Микола
 «Рубашенка», курінь 424
 «Рубашенко», кур. *Див.* Коваль
 Степан
 Рудзік О., д-р 300
 «Рудий». *Див.* Стельмашук Юрій
 Румунія 11, 12
 Румунське підпілля 12
 Румунські війська 12
 Русь. *Див.* Україна
 Рутгерський університет 246
 Ряшів (Жешув), м. (Польща) 20, 365, 442, 444

С

С. Микола 202
 «Савур Клим», к-р.
Див. Клячківський Дмитро
 Савченко Микола (Миколенко
 Петро, «Байда») 13, 20, 21, 296, 329, 433
 «Сагайдачний». *Див.* Радавець
 Михайло
 Саган З., проф. 59
 Садівник Ганна 300, 343
 Садовський М., ген. 66
 Сайгон (тепер Хошимін), м.
 (В'єтнам) 54
 Самбірський, р-н Львівської обл.
 9

Самбірщина 11
 Самостійна Україна. *Див.* УССД
 Самутин Петро, ген. 151
 Самчук Улас 67, 102
 Санітарна Служба. *Див.* УЧХ
 Сапіґа, князь 420
 Саскатун (Saskatoon), м. (Саскачеван, Канада) 66, 241, 316
 Саскачеван (Sask., SK), пров.
 (Канада) 185, 316
 СБ ОУН. *Див.* ОУН, СБ
 СБУВ 59, 188, 299
 Св. Володимира, цвинтар 330, 349, 364, 366, 368, 372, 380, 394, 419, 423, 425, 428, 429, 438, 440, 441, 444, 445
 Сверчевський Кароль, пол. ген. 13, 20
 Свіржів, с. Горлицького пов.
 (Лемківщина) 442
 Світлик Богдана (Дмитренко
 Марія, «Світляна») 277, 285, 288, 294, 325
 Світова Анти-комуністична Ліґа 360
 Світова Рада Суспільної Служби
 СКВУ 326
 Світова Рада Українських
 Комбатантів (Світова
 Рада Українських
 Комбатантських
 Організацій) 320, 324, 336, 343, 364, 367
 Світове Братство колишніх
 вояків УПА ім. ген.-хор.
 Романа Шухевича-«Тараса
 Чупринки» 21, 22, 25, 318, 320, 324, 336, 356, 357, 362, 364, 388, 393, 409
 «Свобода», радіо 344
 «Свобода», часопис (США) 233, 234

- СВС ЗЧ ОУН. *Див.* ОУН, ЗЧ СВС
СВУР 157
- Святило А. (Н. С.) 126, 127
- Сейнт-Джонс (St. Johns), м.
(Нью-Фаундленд, Канада)
316
- Сейнт-Кетеринс (St.
Catherines), м. (Онтаріо,
Канада) 22, 41, 48, 49, 51,
65, 66, 72, 81, 86, 87, 107,
114, 127, 128, 137, 138, 168,
169, 184, 185, 190, 202, 203,
211, 216, 225, 238, 241, 250,
256, 264, 276, 295, 299, 316,
328, 341, 349, 353, 369, 371,
387, 395, 397, 406
- Семанів Петро 301
- Серафим Іван 138
- «Сербин». *Див.* Новицький
Степан
- Середяк Юліян 126, 127, 138,
139, 153, 161
- Сєдльце, м. (Польща) 426
- Сибір 53, 62, 108, 161, 236, 435,
441, 442, 443, 445
- Сивак Марія. *Див.* Чобіт-Сич
Марія-Ольга
- «Сивий». *Див.* Тицький Михайло
- Сидор Василь («Ростислав
Вишитий») 8
- Сидорко Меланія («Погідна»)
185, 190
- Сидорко Микола («Сиротішка»)
185, 190
- Симоненко Василь 280
- «Синій». *Див.* Старух Ярослав
- «Сиротішка». *Див.* Сидорко
Микола
- Сиротюк П. Л. 240, 250
- Сич Марійка. *Див.* Чобіт-Сич
Марія-Ольга
- Сич Роман 365, 366
- СіБіСі, кан. телерадіомовна
компанія 329
- Сімферополь, м. (Крим) 25
- «Сірко». *Див.* Козарук Михайло
- «Скала». *Див.* Гук Богдан
- СКВ 13, 34, 230, 420, 422, 435,
437
- СКВУ 25, 162, 169, 172, 178,
179, 196, 250, 283, 298, 299,
318, 320, 323, 324, 326, 343,
364, 367, 409
- Сколоздра Василь. *Див.*
Ніновський Микола Василь
- Скорохід (Скорохода) Воло-
димир 277, 285, 288, 325
- СКУ 25
- Скурчак Антін («Гук») 85, 143,
357, 403, 406, 416, 448, 455
- «Слави УПА», пам'ятник 465
- «Славко». *Див.* Пасічник Богдан
- Сліпий Йосиф, кардинал 141,
149, 171, 172, 193, 194, 205,
302, 340, 358
- Слобода Рунгурська,
с. пов. Печеніжин
Станиславівського
в-ва. *Див.* Слобода, с.
Коломийського р-ну Івано-
Франківської обл.
- Слобода, с. Коломийського
р-ну Івано-Франківської
обл. 196, 405
- Словаки 15, 235, 377
- Словаччина 11, 12, 14-18, 139, 235
- «Словаччина», полк армії ЧСР 17
- «Слово і зброя», збірник 170,
176, 183, 190, 285, 288
- Служала Микола («Крилатий»)
104, 106, 126, 137, 189, 297,
356, 357, 450, 455
- «Смирний». *Див.* Федак
Михайло

- Смитсвил, с. (Онтаріо, Канада) 51, 65, 448
 «Смілий» 72
 «Смолоскип», в-во 206
 СНБ 15, 17
 Советський народ 132, 205, 254
 Содоль Петро 7-9, 12, 329, 352, 390, 398
 Сокаль (Сокальський), пов. Львівського в-ва 72, 236, 405, 426, 429, 439, 441
 Сокаль, м. Львівської обл. 426
 Сокальщина 230, 420, 441
 «Сокіл», т-во 430
 «Сокіл». *Див.* Макух Степан
 Сокольський Остап, д-р 298, 299
 Солонинка М. 126
 Солт Сейнт Марі (Sault St. Marie), м. (Онтаріо, Канада) 316
 «Сом», к-р. *Див.* Івахів Василь
 Сорока Марія. *Див.* Пасічник Марія
 Сорока Михайло 280
 Сорока, родина 439
 Сорочак Володимир («Ворон») 18, 20, 263, 373, 447
 «Сосенко». *Див.* Антонюк Порфирій
 Сосновський М., мгр. 143
 «Соя». *Див.* Гарвас Іван
 Спілка ветеранів національної визвольної боротьби 403
 Спілка офіцерів України 409
 Сприня, с. Самбірського р-ну Львівської обл. 9
 СРСР (СССР) 7, 14, 52, 79, 91, 92, 109, 111, 145, 171, 174, 193, 205, 218, 223, 225, 234, 250, 253, 254, 276, 285, 302, 303, 362, 431, 444
 Стадник Г. 300
 «Сталевий». *Див.* Гуменюк Петро
 Сталін Йосип 441
 Станиславів, м. *Див.* Івано-Франківськ, м.
 Станиславівщина (Станіславщина). *Див.* Івано-Франківщина
 Станиця колишніх вояків УПА в Австралії 21, 199, 200, 205, 281, 291, 299, 318, 319, 354, 356, 416
 Станіславська, обл. *Див.* Івано-Франківська обл.
 Станкова, с. пов. Лісько (Лемківщина) 398, 406
 Старосамбіщина 228
 Старух Ярослав («Синій», «Стяг») 12, 230, 382, 427
 Стасів М. 170
 Стасюк Олександра 10
 «Стах», сот. *Див.* Колат Лонгин
 «Стаха», вд., сотня 20, 398
 Стахів Микола («Орел») 169
 Сташинський Ярослав 350
 Стебельський Богдан, д-р 83, 298, 300
 Стебельський Степан («Хрін», «Хрін Степан») 13, 59, 190, 228
 Стельмашук Юрій («Рудий») 424
 «Степ». *Див.* Новицький Степан
 «Степ». *Див.* Новицький Стефан
 Степанюк Арсен 298, 300
 «Степовий». *Див.* Новицький Степан
 Стефаник Василь 192
 Стецько Слава («Хвиля») 328, 367, 380
 Стецько Ярослав 41, 43, 74, 79, 82, 88, 160, 189, 193, 200, 205, 253, 276, 296, 298, 299, 302, 356, 359, 361, 362, 366, 379, 429

Стратрой (Strathroy), м. (Онтаріо, Канада) 202, 216, 225
 Стрий (Стрийський), пов.
 Львівського в-ва 339, 353, 397, 405, 406
 Стрийський, р-н Львівської обл. 24
 Струтинський Ярослав 221, 248
 «Стяг», кр. пров. *Див.* Старух Ярослав
 СУВО 95, 96
 СУВФ 200, 205, 218, 253, 258, 298, 299, 302, 340, 343, 356, 360, 361, 362
 Судбури (Sudbury), м. (Онтаріо, Канада) 22, 41, 49, 241, 316
 СУЖ 298, 301
 СУЗ 11
 СУКВ 59
 СУМ 37, 42, 48, 58, 59, 66, 81, 85, 87, 106, 115, 124, 126, 137, 143, 147, 168, 188, 200, 230, 275, 282, 298, 300, 301, 313, 317, 321, 325, 343, 381, 419, 427, 430, 433, 434
 СУМА 122, 123, 131, 160, 276
 Сумщина 430
 Супрун Тереса 343
 Суразькі ліси 10
 «Сурма», сотня 228
 Суха Воля, с. Любачівського пов. Львівського в-ва 230, 405, 420
 СФЖО 320
 Східна Європа. *Див.* Європа, Східна
 Східна Прусія. *Див.* Прусія, Східна
 Сцібіовок Катерина. *Див.* Кулик Катерина
 США (ЗДА, ЗСА) 21, 22, 25, 33, 36, 50, 52, 53, 59, 62, 65-67,

72-74, 76-80, 83, 86-88, 91, 95, 98, 100, 102, 103, 105-107, 109, 113, 115, 117, 119, 122, 124, 125, 127, 129-131, 135-138, 141, 143, 145, 151-154, 156, 157, 163, 168, 169, 171, 182, 188, 190-193, 195, 196, 200-202, 205, 207, 208, 210, 217, 219, 221-224, 226, 229, 234, 238, 247, 248, 250, 253, 257, 258, 262, 265-267, 271, 276-279, 281, 283, 285, 288, 291, 294-296, 299, 303, 306, 310, 313, 316, 318, 320-322, 324, 329, 343, 354-356, 362, 363, 367, 368, 372, 375, 380-382, 390, 400, 409, 411, 416, 452, 456, 458. *Див.*

також Америка

«Сян», ВО-6 УПА-Захід. *Див.*

УПА-Захід, ВО-6 «Сян»

Сянік, м. (Польща) 433

Сянік, пов. 215, 405

Т

Таланчук Анастасія 430

Таланчук Данило 430

Таланчук Зорян 275, 430

Таланчук Кость («Різник») 185, 190, 202, 275, 294, 296, 405, 430

Таланчук Наталка 275, 430

Таланчук Оріся 275, 430

Таланчук Роман 430

Таланчук Степан 430

Таланчук Теодор 430

Таланчуків, родина 430

Тандер Бей 241

Тандер Бей (Thunder Bay), м. (Онтаріо, Канада) 316

Тарабань Микола («Туча») 18

Тарнув, м. (Польща) 442

- Татура Євген. *Див.* Петренко Роман
- «Театр у П'ятницю», театр (США) 153
- «Теплице», вд. армії ЧСР 15, 17
- Теребежі, с. Буського р-ну Львівської обл. 7
- Теребінський ліс 439
- Теребовля (Теребовельський), пов. Тернопільського в-ва 308, 353, 405
- Тереля Борис 361
- Терещук Петро. *Див.* Матла Олександр
- Тернопіли 58
- Тернопіль, м. 25, 410
- Тернопільський, пов. Тернопільського в-ва 341
- Тернопільщина 24, 368, 372
- «Тимченко», кул. 439
- Тиса, р. 70
- Тис-Крохмалюк Юрій 123, 134, 138, 139, 147, 153, 170, 176, 191, 201, 202, 285, 334
- Тицький Михайло («Сивий») 396
- Товариство Вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича – «Тараса Чупринки» в США 21, 22, 33, 36, 48, 50, 53, 59, 62, 65, 66, 70, 72-74, 77, 78, 80, 83, 85-89, 91, 95, 98, 100-103, 105-109, 111, 113, 115-117, 122, 126, 127, 129, 131, 133-135, 137, 138, 141-143, 146, 150-152, 154, 156, 157, 160-163, 167, 168, 170-172, 174, 178, 183, 187, 188, 193, 196, 199, 200, 202, 205, 207, 210, 217, 219, 222, 226, 233, 234, 238, 243, 248, 250, 262, 265, 266, 269, 278, 281, 283-285, 288, 291, 294, 295, 296, 298, 299, 310, 318, 321, 322, 334, 343, 354, 356, 367, 375, 380, 390, 399, 416, 452, 458
- «Товариство допомоги Спілці ветеранів» 403
- Томашівщина 444
- Торонто (Toronto), м. (Онтаріо, Канада) 7, 9, 12-25, 29, 31-37, 39-44, 47-49, 51, 56-59, 61-63, 65, 66, 68, 72-74, 77-82, 84-87, 93-98, 100, 102, 103, 105-109, 112-114, 116-119, 121-131, 134, 136-138, 140, 141, 144, 145, 149-154, 158, 160, 163-171, 173-175, 177, 181, 182, 184-188, 190, 192, 194-204, 207-209, 211-221, 223-225, 227, 229-232, 235-238, 241-246, 248-252, 255, 256, 258-260, 263, 264, 266-268, 270-272, 274-278, 280-282, 286, 287, 289, 290, 292-294, 296, 298-302, 304-308, 311, 312, 314-317, 319, 320, 323, 324, 326-334, 336-339, 341-343, 347-350, 352-356, 360, 364-366, 368-372, 374-376, 378, 379, 382-384, 386-388, 392, 393, 395, 396, 401, 402, 404-411, 413, 414, 416, 419, 421, 423, 425, 428, 429, 435-438, 440, 441, 443, 444, 445, 451, 453, 454, 455, 458, 464
- Торонтонська Епархія УКЦ. *Див.* УГКЦ, Торонтонська Епархія
- «Трембіта І», СКВ 40, 422
- Троян Анна 461
- Троян Максим 461
- Трудо, П'єр (Pierre Trudeau) 201
- «Тур». *Див.* Шухевич Роман
- Турик В. 301
- «Турів», гр. УПА, ВО-3 УПА-Північ. *Див.* УПА-Північ, ВО-3 «Турів»

Турно, с. пов. Володава
(Холмщина) 332
ТУСМ 343
«Туча», сот. *Див.* Тарабань
Микола
«Туча». *Див.* Зорій Степан
Тушебин, с. Млинівського р-ну
Рівненської обл. 396
Тюн Володимир 300
Тюрінгія, фед. земля
(Німеччина) 430

У

«У-1» («Ударники-1»), вд. *Див.*
УПА-Захід, вд. 94 (У-1) ВО-6
«Сян»
«У-2» («Ударники-2»), вд. *Див.*
УПА-Захід, вд. 95 (У-2) ВО-6
«Сян»
«У-4» («Ударники-4»), вд. *Див.*
УПА-Захід, вд. 94-а (У-4)
ВО-6 «Сян»
«У-5» («Ударники-5»), вд. *Див.*
УПА-Захід, вд. 95-а (У-5)
ВО-6 «Сян»
«У-6» («Ударники-6»), вд. *Див.*
УПА-Захід, вд. 96-а (У-6)
ВО-6 «Сян»
«У-7» («Ударники-7»), вд. *Див.*
УПА-Захід, вд. 94-б (У-7)
ВО-6 «Сян»
УАПЦ 161, 205, 358
УБП 40
УВК 25, 104, 283, 300
УВКЛ 59
УВО 192, 252, 374
УВС 216, 217
УВФ. *Див.* ОУВФ
УГВР 9, 29, 32, 33, 42, 49, 53, 86,
91, 92, 114, 135, 148, 204,
207, 226, 245, 253, 254, 265,
266, 268, 269, 279, 281, 313,

330, 332, 333, 337, 341, 358,
361, 375, 381, 424, 425, 427
УГВР, ВЗ 9
УГВР, ГС 9
УГВР, ГС ЗС 427
УГВР, ЗП 20, 132, 152, 229, 427
УГКЦ 161, 189, 194, 205, 283,
302, 340, 343
УГКЦ, Торонтонська Епархія
283, 299, 300
Угнівщина 236
Угорська армія 431, 432
Угорці 432
Угорщина 431, 432
Угринівський, ліс 439
УДК 426, 427, 428
УДО 433
УДП 7, 160, 276, 302, 332, 358,
360, 362, 366
УІВІ 138, 149
УККА 122, 146, 150, 175, 179,
298, 324
Україна 7, 8, 10, 11, 13-15, 19-
21, 23-25, 29, 31-33, 35-37,
39, 42, 43, 45, 47, 49, 50,
52-54, 56, 57, 61, 63, 67, 70,
73, 76, 79, 84-86, 89, 91-93,
95-97, 100, 102, 105, 107,
109-119, 121, 125, 128, 130,
132-134, 136, 141-144, 146,
147, 150, 157-162, 164, 165,
167, 172, 173, 175, 180, 181,
185, 187, 189, 190, 192-197,
199, 203, 204, 206-208, 212,
214, 217, 218, 220, 222, 223,
226-233, 235, 236, 240, 241,
243, 245, 248, 251, 253, 255,
258, 260, 262, 263, 266, 267,
270, 272, 274, 275, 277-282,
286, 289, 292, 295, 297, 299,
302-304, 306, 307, 311-315,
317-319, 323, 326-331, 333,

- 334, 336, 338, 340, 341, 344,
345, 347, 349, 354, 357-359,
361, 363, 364, 366, 370, 372,
373, 375, 376, 378, 380, 383,
386, 390-392, 394, 395, 399-
401, 403, 404, 406-413, 416,
419, 423, 425, 429, 431, 434
Україна, Західна 196, 209, 303,
379
«Україна», СТ 48, 66, 115, 168,
188, 200, 282, 301, 427
Українка Леся 192
Українська Гельсінська Група 254
Українська Держава. *Див.* УССД
Українська Народня Каса в
Монреалі 432
Українська Православна
Громада в Торонті 330
«Українське Життя», часопис 206
Український Ветеранський
Комітет 103
Український Легіон. *Див.* ДУН
Український народ (населення,
нація). *Див.* Українці
Українські землі. *Див.* Україна
Українсько-канадський
меморіальний парк 464
Українці 9, 13, 14, 18, 20, 29, 32,
33, 36, 40, 44, 47, 50, 52-54,
56, 57, 60, 61, 67, 69, 74, 77,
81, 82, 84, 88, 91, 92, 94, 97,
100, 104, 105, 107, 109-111,
116, 119, 123, 126, 132, 137,
141, 145, 146, 148, 151, 161,
162, 164, 171, 172, 190,
192-194, 204-206, 217, 222,
225-227, 232, 235, 244-247,
250, 253, 254, 258, 264, 265,
270, 277-281, 283, 284, 288,
291, 302-304, 312, 324, 326,
331, 335, 336, 338, 340, 347,
358, 360, 362-364, 366, 370,
373, 382, 383, 398, 407, 408,
410, 411, 420, 422, 427
УКЦ. *Див.* УГКЦ
Умань, м. Черкаської обл. 25
Унів, с. Перемишлянського р-ну
Львівської обл. 209
УНО 60, 96
УНПоміч 188, 283, 301, 343,
356, 433
УНР 161, 355
УНР, Армія 66
УНР, ДЦ 298, 425
УНРада 67, 149, 254
УНРада, ДЦ 254
УНС 8, 188, 275, 339, 420
УНСоюз 190
УПА 7-26, 29, 31-42, 44-55,
57-62, 64-75, 77-96, 98-
111, 113-119, 121, 122-127,
129-131, 133-140, 142-146,
148-170, 172, 174, 176-178,
180-184, 186-196, 198-201,
203-211, 213, 215-217, 219,
221, 222, 224-230, 232-240,
242, 244-250, 252, 254-259,
261-310, 312-314, 316-325,
327-330, 332-339, 341-346,
348-355, 358-369, 371-382,
384-391, 393-416, 419-425,
427-444, 447, 448, 459-462
УПА, Великий Рейд 367, 372,
375, 376, 377, 378, 381, 429
УПА, ГВО 8, 9, 10
УПА, ГВШ 7, 8, 332
УПА, ГК 8-10, 14, 21, 32, 33, 38,
50, 53, 58, 86, 91, 92, 114,
116, 127, 138, 142, 147, 174,
177-179, 196, 200, 203, 207,
211, 253, 270, 271, 280-282,
294, 296, 302, 305, 319, 337,
355, 358, 375, 381, 424, 431

УПА, Карпатський рейд 11
 УПА, КВШ 8, 12
 УПА, курінь ім. Коновальця 424
 УПА, медично-санітарна служба 318
 УПА, Місія 20, 21
 УПА, ПЖ 273, 274
 УПА-Захід 8, 12, 236, 275, 348, 420, 422, 432, 438, 441
 УПА-Захід, 1-ий Лемківський курінь ТВ-26 «Лемко» ВО-6 «Сян» 11, 13, 17, 327, 433
 УПА-Захід, 1-ий Підкарпатський курінь ТВ-22 «Чорний Ліс» ВО-4 «Говерля» 11
 УПА-Захід, 2-ий Перемиський курінь ТВ-26 «Лемко» ВО-6 «Сян» 13, 16
 УПА-Захід, вд. 94 (У-1) ВО-6 «Сян» 17
 УПА-Захід, вд. 94-а (У-4) ВО-6 «Сян» 16, 17
 УПА-Захід, вд. 94-б (У-7) ВО-6 «Сян» 16
 УПА-Захід, вд. 95 (У-2) ВО-6 «Сян» 15, 16
 УПА-Захід, вд. 95-а (У-5) ВО-6 «Сян» 13, 20
 УПА-Захід, вд. 96-а (У-6) ВО-6 «Сян» 16, 398
 УПА-Захід, вд. 97а («Месники-3») куреня «Месники» ТВ-27 ВО-6 «Сян» 438
 УПА-Захід, ВО-2 «Буг» 12, 379, 441
 УПА-Захід, ВО-3 «Лисоня» 341, 344
 УПА-Захід, ВО-4 «Говерля» 11, 12, 390, 398, 432
 УПА-Захід, ВО-6 «Сян» 12-14, 420, 422, 435, 438, 441
 УПА-Захід, курінь «Месники» ТВ-27 ВО-6 «Сян» 13, 18, 437, 435, 438, 444
 УПА-Захід, ТВ-21 «Гуцульщина» ВО-4 «Говерля» 12
 УПА-Захід, ТВ-22 «Чорний Ліс» ВО-4 «Говерля» 11, 238, 268
 УПА-Захід, ТВ-24 «Маківка» ВО-4 «Говерля» 11
 УПА-Захід, ТВ-26 «Лемко» ВО-6 «Сян» 12, 13
 УПА-Захід, ТВ-27 «Бастіон» ВО-6 «Сян» 12, 13, 18, 420, 422, 435, 438
 УПА-Захід, ТВ-28 «Данилів» ВО-6 «Сян» 12, 13, 18, 398, 429
 УПА-Захід, Холмський курінь «Вовки» ТВ-28 «Данилів» ВО-6 «Сян» 13, 439
 УПА-Південь 8, 9
 УПА-Північ 8, 10, 87, 424, 431
 УПА-Північ, ВО-2 «Богун» 431
 УПА-Північ, ВО-3 «Турів» 424
 УПА-Північ, ГВШ 424
 УПА-Північ, загін ім. Богуна 424
 УПА-Схід 9, 390
 УПА-Схід, вд. «Дніпро» 9
 Упівці (Упісти). Див. УПА
 УПСО 343
 УПЦ 194. 461
 УРСР (УССР) 14, 132, 141, 146, 161
 УСГ 25, 59, 60, 66, 96, 283, 299
 УСС 61, 135, 204, 207
 УССД 7, 32, 50, 70, 102, 116, 134, 151, 171, 192, 204, 219, 253, 254, 264, 266, 286, 289, 302, 304, 326, 358, 360-362, 373, 391, 401, 404, 410, 412, 429
 УЧХ 229, 273, 274, 318

Ф

Фаб'ян П. 299
ФДУК 60
Федак Мирося 196
Федак Михайло («Смирний») 131, 196, 221, 252, 442, 447
Федак Софія 301
Федерація Товариств колишніх вояків УПА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки – «Романа Шухевича» 282, 304
Федорак Богдан, інж. 361
Фенин Яр. 301
Фенцор Євгенія 301
Феодосія, м. (Крим) 25
Фецуляк Катерина 398
Фецуляк Микола («Копитко») 249, 294, 398, 406, 416
Фецуляк Мирон 398
Фецуляк Роман 398
Фіголь І. 301
Фіголь М. 300
Філадельфія (Філядельфія, Philadelphia), м. (Пенсильванія, США) 98, 102, 105, 111, 117, 127, 151, 152, 174, 177, 207, 316
Філарет, Патріарх УПЦ Київського патріархату 461
Філь Микола («Пугач») 447
Флорида, штат (США) 379, 388, 406
Фонд Визвольної Боротьби ім. Степана Бандери 95
Фонд Допомоги Інвалідам УПА 213
Фонд Допомоги Українців Канади 50
Фонд Оборони України 206, 208, 217
Фордон, пол. тюрма 365, 442
Формоза (Тайвань), о. 54

ФОУ 226, 227, 256, 283, 349, 350
Франція 78, 381, 397
Француз А. 8
Фриз Микола («Вернигора») 78, 89, 151, 158, 160, 161, 165, 170, 174, 178, 184, 188, 191, 447
Фундація «Воля» 208
Фундація ім. Т. Шевченка 81
Футала Лев («Лагідний») 22, 25, 145, 150, 151, 160, 174, 181, 207, 298, 318, 356, 409, 454, 455, 458

Х

Харидчак Павло 300
Харків, м. 25
Хархаліс М., д-р 200
Хасевич Ніл («Зот») 135, 180
«Хвиля». *Див.* Стецько Слава
Херсон, м. 25
Хиб, г. 13
Хмара Олекса 297
«Хмара», сот. *Див.* Мельник Петро
Хмельницька, обл. 423
Хмельницький, м. 25
«Хміль Іван». *Див.* Лагодюк-Бойтік Василь
Хміль Р. 139
Ходань Євгенія. *Див.* Кулик Євгенія
Холмщина 10, 12, 332
Хома Володимир 131
Хома Йосиф («Боксер») 447
Хома Іван («Богдан») 329
Хомин Марія 300
Хомин П., о. 62
Хом'як Валентина. *Див.* Козак Валентина
Хоробрів, с. Сокальського р-ну Львівської обл. 439

Хоролець Лариса 410
Хрещата, г. 13
«Хрін» («Хрін Степан»), сот. *Див.*
Стебельський Степан
«Хріна», сотня, вд. *Див.* УПА-
Захід, вд. 95-а (У-5) ВО-6
«Сян»
«Хрущ». *Див.* Маречко Андрій
Хрущов Микита 110

Ц

Цвинар Степан («Чорнота»)
185, 190
Центрально-Східна Європа.
Див. Європа, Центрально-
Східна
«Циганка». *Див.* Чобіт-Сич
Марія-Ольга
Циліупа Омелян 460
Цинцар Антін («Крук ») 126, 127,
137, 143, 168, 169, 174, 188,
184, 190, 405
Цьок Марія 442
Цяпа О. 143

Ч

ЧА 9, 10, 12, 53, 426, 432
«Чабана», куш 442
«Чайка». *Див.* Яворський Степан
Чатам (Chatham), м. (Онтаріо,
Канада) 66
Чвиль Михайло 301
Чемеровецький, р-н
Хмельницької обл. 423
Червоноармійці. *Див.* ЧА
«Черемош», оргмоб. 420
Черешньовський Михайло 62,
72, 77, 79, 123, 148, 158,
161, 179, 235, 295, 306, 319,
329, 345
Черкаси, м. 25
«Черкаські козаки», ансамбль 411

Чернівці, м. 25
Чернігів, м. 25
«Черпак», чл. Юнацтва.
Див. Пасічник Богдан
Чесанів, м. (Польща) 422
Чехи 377
Чехія 15, 18, 431
Чеховський Ем. 122
Чехословацька армія 15, 16
Чехословаччина (Чехо-
Словаччина, ЧСР) 11, 12,
14-19, 171, 377
Чікаго (Chicago), м. (Іллінойс,
США) 58, 177, 239, 266,
131, 134, 135, 138, 146, 152,
154, 200, 202, 207, 219, 232,
241, 257, 259, 262, 300, 316
Члухівський, пов. Поморського
в-ва (Польща) 435
Чмола Іван, інж. 145
Чобіт Теодор 366
Чобіт Микола 366
Чобіт-Сич Марія-Ольга (Сивак
Марія, «Зоряна», «Недобита
Зоряна», «Циганка») 169,
201, 202, 297, 320, 357, 365,
366, 388, 406, 454, 455
Чолій Я., інж. 143
Чорний Ліс 11, 246
«Чорний Ліс», ТВ-22 УПА-
Захід. *Див.* УПА-Захід,
ТВ-22 «Чорний Ліс» ВО-4
«Говерля»
Чорний С. («Нечай») 300
«Чорний». *Див.* Білас Петро
«Чорний». *Див.* Павлишин Ілля
Чорнобиль, м. (тепер не існує)
Київської обл. 366
Чорновіл В'ячеслав 280
«Чорного», рій 439
«Чорнота», сот. *Див.* Грицай
Ярослав

«Чорнота». *Див.* Цвинар Степан
Чортків, пов. Тернопільського
в-ва 405
ЧСР. *Див.* Чехословаччина
Чуйко Микола 400
Чуловичі, с. Городоцького р-ну
Львівської обл. 397
«Чупринка Тарас», ГК УПА, ген.-
хор. *Див.* Шухевич Роман
Чурма Анастасія 215
Чурма Іван («Вуйко») 215, 405,
448

Ш

Шанковський Лев, проф. 8, 10,
11, 13, 19, 134, 147, 153,
157, 161, 170, 176, 183, 191,
211, 216, 224
«Шанц Меморіал», фірма 389
Шарван Василь 145
Шашаровський Володимир 153
Шашкевич Михайло («Рись»)
131, 148, 149
Шварцбарт Самуїл-Шльома,
больш. агент 67
Швейцарія 316
Швеція 348
Шевченко Тарас Григорович 96,
111, 129, 283, 362, 410
Шевчук Володимир 461
Шекмар Маруся. *Див.* Кол-
Шекмар Маруся
Шекмар Параскевія 397
Шекмар Степан («Дикий») 397,
406, 416
Шелепін О. М., голова КГБ
СССР 283
Шепетик Михайло 298, 300
Шепетик, пані 298
Шептицький Андрей, митр. 358
Шиманський Іван («Шум») 190,
435, 444
Шишканинець Василь («Бір»)
11, 13, 228
Шкамбара Марія 298, 300
Шкафаровський П. 122
Шкирпан Антоніна. *Див.* Ротко
Антоніна
«Шлях Перемоги», часопис 67,
68, 234
Шмігельський Михайло
(«Ворон») 169
Шонберггер Анна.
Див. Новицька Анна
Шота Владислав 265, 285
Шпинда Дмитро 190
Шпонтан Іван («Залізник») 12,
72, 437, 444
Шрам Стефа («Галія») 127
«Штафетний». *Див.* Гузиляк Іван
Штендера Євген («Прірва») 19,
221, 298, 369, 380, 398, 411
Штефан Августин, проф. 69, 89
Штохмаль Р., д-р 139
«Шум», сот. *Див.* Шиманський
Іван
Шумук Данило 206, 207
Шуст Леся 301
Шуть В., проф. 131
Шухевич Роман («Тарас
Чупринка», «Тур»,
«Лозовський») 8-10, 14, 24,
38, 50, 51, 57, 58, 61, 65, 66,
74, 77, 88, 101, 103, 108,
116, 122, 127, 131, 138, 142,
147, 158, 170, 171, 174, 177,
179, 183, 188, 190, 200, 203,
207, 210, 214, 228, 253, 270,
275, 280, 283, 285, 294, 296,
301, 304, 319, 320, 337, 355,
356, 358, 359, 375, 379, 381
Шухевич Юрій 280, 337

Щ

Щебивовківський СКВ 420
Щесьняк Антоні 265, 285
Щецін, м. (Польща) 439
Щецінське, в-во (Польща) 439
Шигельський Володимир
(«Бурлака») 11, 13-17, 19

Ю

«Юзько» 72
«Юкрейнієн Ревю» («The Ukrainian Review»), часопис 82
Юнацтво ОУН. *Див.* ОУН,
Юнацтво
«Юрій». *Див.* Юрцаба Степан
Юркевич Володимир 175, 178
«Юрко» («Юрко Іван»).
Див. Росіл Іван
Юрцаба Степан («Юрій») 37, 61,
169, 452, 416
Ютіка (Utica), м. (Мічіган, США)
145

Я

Явотно, пол. концтабір 19, 327
Яворський Степан («Чайка»)
190, 357
«Ягода», к-р ТВ. *Див.* Лукасевич
Мар'ян

«Ягоди», курінь. *Див.* УПА-Захід,
Холмський курінь «Вовки»
ТВ-28 «Данилів» ВО-6 «Сян»
Яковчук Галина 424
Яковчук Домка 424
Яковчук Кирило Захарович 424
Якубчук Ніль 361
Ялина, прис. 420
Ялта, м. (Крим) 25
Янів Володимир Михайло, д-р
77
Янівський, цвинтар 141
Янківський Григорій («Ластівка»)
13, 14, 16
Яньо Богдан. *Див.* Крук Богдан
(Яньо Богдан, «Мельодія»)
Японія 253
«Яр». *Див.* Микола Коцур
«Ярема», куш. *Див.* Несторук
Евстахій
«Ярема». *Див.* Климко Мир.
Яремко Іван, мін. 283
Яремче, м. Івано-Франківської
обл. 25, 410
Ярмола Текля. *Див.* Зінько Текля
Ярославщина 12, 375, 422
«Ящірка». *Див.* Голик Павло

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ ТА АБРЕВІАТУР

АБН – Антибольшевицький Блок Народів	дд. – друзі
АДУК – Асоціація Діячів Української Культури	Дост. – Достойний (Достойник)
Альта. (Alta., АВ) – Альберта (провінція)	ДУН – Дружини Українських Націоналістів
АПАКЛ (APACL) – Антибольшевицька Ліґа Азійських Народів (Asian Peoples Anti-Communist League)	ДЦ – державний центр [УНР]
арт. – артист (мистець)	ЕРС – Європейська Рада Свободи
б. – бувших; біля; близько	з. – заступництво, заміна
Б.К. (В.С.) – Британська Колумбія (провінція)	заг. – загальний
бл. п. – благої пам'яті	згл. – згідно
БУП – Бібліотека Українського Підпільника (видавництво)	ЗДА – З'єдинені Держави Америки (США)
В.Й.П. – Вічна Йому Пам'ять	ЗЗ – Загальний Збір
ВАКЛ (WACL) – Світова Антикомуністична Ліґа (World Anti-Comunist League)	ЗП УГВР – Закордонне Представництво Української Головної Визвольної Ради
вд. (від.) – відділ	ЗСА – З'єдинені Стейти Америки (США)
Вел. – Великий	ЗХЗ – Золотий Хрест Заслуги [УПА]
ВО – воєнна округа [УПА]	ЗЧ ОУН – Закордонні Частини Організації Українських Націоналістів
ВП. – Високоповажаний (-а) Пане (-і)	Ілл.(ІІІ., ІІ) – Іллінойс (штат)
ВФ – Визвольний Фронт; Визвольний Фонд [ОУН]	інж. – інженер
ГВШ – Головний військовий штаб [УПА]	К. (к., кол.) – колишній (-іх)
ген. – генерал	Кве. (Que., QC) – Квебек (провінція)
ГК – Головне Командування, Головний Командир [УПА]	КГБ – Комітет Государственной Безопасности (Комітет державної безпеки в СРСР)
гл. – гляди (дивись)	КІУС (CIUS) – Канадський Інститут Українських Студій
Гол. – головний	КК – Контрольна Комісія; Крайовий Комітет
ГУ; “ГУ” – Головна Управа; “Гомін України”	КОУГЦУ – Координаційний Осередок Українських Громадських Центральних Установ
д. – друг; [з] дому	

Кр. – краєвий
 КУ – Краєва Управа
 КУК – Конгрес (Комітет)
 Українців Канади
 ЛВУ – Ліґа Визволення України
 (згодом перейменована в ЛУК)
 ЛУК – Ліґа Українців Канади
 ЛУКЖК – Ліґа Українських
 Католицьких Жінок Канади
 м. – місто; місяць
 м. ін. – між іншим
 Ман. (Man., MB) – Манітоба
 (провінція)
 МБНП – Матір Божа Неустанної
 Помочі
 маґр. – маґістер
 Н. Дж. (N.J.) – Нью-Джерсі
 (штат)
 Н. Й. (N.Y.) – Нью-Йорк (штат)
 НН – Невідоме [ім'я] Невідоме
 [прізвище]
 н. т. – на тему
 нпр. – наприклад
 НТШ – Наукове Товариство ім.
 Т. Г. Шевченка
 о. – отець
 ОБВУА – Об'єднання бувших
 Вояків Українців Америки
 ОЖ ЛВУ – Об'єднання Жінок
 Ліґи Визволення України
 Онт. (Ont., ON) – Онтаріо
 (провінція)
 ООН – Організація Об'єднаних
 Націй
 ООЧСУ – Організація Оборони
 Чотирьох Свобід України
 ОПДЛ – Об'єднання Працівників
 Дитячої Літератури
 ОУВФ – Організації
 Українського Визвольного
 Фронту

ОУН – Організація Українських
 Націоналістів
 ОУН (б) – Організація Україн-
 ських Націоналістів (банде-
 рівців)
 ОУН (з) – Організація Україн-
 ських Націоналістів (закор-
 доном)
 ОУН (р) – Організація Українських
 Націоналістів (революційна)
 п. н. – під назвою
 п-а – панна
 Па. (Pa., PA) – Пенсильванія
 (штат)
 п-га – подруга
 ПГ – Похідні Групи [ОУН]
 підхор. – підхорунжий
 ПДМ – Пресвята Діва Марія
 пол. – полудень; польський
 пор. – порядковий
 поруч. – поручник
 пров. – провідник
 проф. – професор
 реф. – референт
 РУК – Рада Українських
 Комбатантів
 РУКО – Рада Українських
 Комбатантських Організацій
 С. О. – суспільна опіка
 С. У. – Слава Україні
 Саск. (Sask., SK) – Саскачеван
 (провінція)
 СБВ УПА – Світове Братство
 Вояків УПА
 СБУВ (СБУВ) – Союз бувших
 Українських Вояків
 Св. (св.) – святий
 СВС ЗЧ ОУН – сектор військових
 справ Закордонних Частин
 Організації Українських
 Націоналістів

- СВУР – Союз Ветеранів
Українського Резистансу
- СДК – Світовий Діловий Комітет
[з відзначення 50-ліття УПА в Канаді]
- СiBiCi (СБС) – Canadian
Broadcasting Corporation
(Канадська радіовисильня)
- СКВ – Самооборонний Кущовий
Відділ
- СКВУ – Світовий Конгрес
Вільних Українців
- сл. п. – славної пам'яті
- сmt. – селище міського типу
- сот. – отенний, сотник
- СССР – Союз Советських
Соціалістических Республік
(Союз Радянських
Соціалістичних Республік)
- СТ – спортове товаритво
- Ст. – Сейнт (святий)
- Ст. (St.) – Saint (святий); Street
(вулиця); станиця; Степан
- СУВО – Союз Українських
Ветеранських Організацій
- СУВФ – Світовий Український
Визвольний Фронт
- СУЖ – Спілка Українських
Журналістів
- СУКВ – Союз Українських
Канадійських Вояків
(Ветеранів)
- СУМ – Спілка Української
Молоді
- СУМА – Спілка Української
Молоді Америки
- СФУЖО – Світова Федерація
Українських Жіночих
Організацій
- США – Сполучені Штати
Америки
- т. д. – так далі
- т. зв. – так званий (-і)
- т. ін. – таке інше
- т. п. – тому подібне
- Т-во б.В. – Товариство бувших
вояків [УПА]
- Т-во К.В. – Товариство колишніх
вояків [УПА]
- ТУСМ – Товариство Української
Студіючої Молоді
- У. В. – український відділ
[Королівського Канадського
Легіону (Royal Canadian
Legion #360)]
- УАПЦ – Українська
Автокефальна Православна
Церква
- УБП – Ужонд безпеченьства
публічного (Служба безпеки
в комуністичній Польщі)
- УВК – Український
Ветеранський Комітет;
Українське Вільне Козацтво
- УВКЛ – Український Відділ
Канадійського Легіону (Royal
Canadian Legion #360)
- УВО – Українська Військова
Організація
- УВР – Український Визвольний
Рух
- УВС – Українська Видавнича
Спілка
- УГВР – Українська Головна
Визвольна Рада
- УГКЦ – Українська Греко-
Католицька Церква
- УД – Українська Дивізія
[“Галичина”]
- УДК – Український Допомоговий
Комітет
- УДО – Українські Державницькі
Організації

УДП – Українське Державне Правління	УПЦ – Українська Православна Церква
УЗ – Українські Землі	УСГ – Українська Стрілецька Громада
УІВІ – Український Інформативно-Видавничий Інститут	УСС – Українські Січові Стрільці
УККА – Український Конгресовий Комітет Америки	УССД – Українська Самостійна Соборна Держава
УКЦ – Українська Католицька Церква	УССР – Українська Советская Соціалістическая Республіка (Українська Радянська Соціалістична Республіка)
УНА – Українська Національна Армія	УЧХ – Український Червоний Хрест
УНО – Українське Національне Об'єднання	ФВБ – Фонд Визвольної Боротьби
УНПоміч (УНП) – Українська Народня Поміч	ФДУК – Фонд Допомоги Українців Канади
УНР – Українська Народна Республіка	фін. – фінансовий
УНРада – Українська Національна Рада	ФОУ – Фонд Оборони України
УНС – Українська Народна Самооборона	ц. р. – цього року
УНСоюз – Український Народний Союз	ЦК – Центральний Комітет
УПСО – Українське Патріархальне Світове Об'єднання	ч. – число
	ЧА – Червона Армія
	чл. – членський
	чот. – чотовий
	Ю. – Юнацтво

ПЕРЕЛІК ФОТОГРАФІЙ ТА ІЛЮСТРАЦІЙ

1. Членська виказка Братства бувших вояків УПА ім. Св. Юрія Переможця в Німеччині, видана Миколі Кулику – «Дорошенкові». 1951 р. 38
2. Титульна сторінка першого числа додатку до часопису “Гомін України” – “Вояцька Ватра”, який з’явився друком у жовтні 1957 р. до 15-ліття УПА 64
3. Титул і зворот членської виказки ТКВ УПА в Канаді 71
4. Організаційний прапор ГУ ТКВ УПА в Канаді, виготовлений за проектом мистця Михайла Дмитренка 71
5. Збірник споминів “В рядах УПА”, т. 1, виданий ТКВ УПА в США і Канаді 73

6.	Одне з чисел “Вояцької Ватри” за 1966 р., де було надруковано спомини Миколи Кошика – “Горка” “Рейдом через Словаччину”	139
7.	Бланк грамоти Капітули Золотого Хреста з нагоди 25-ліття УПА	155
8.	Блок марок ППУ, випущений у 1967 р. до 25-ліття УПА	163
9.	Блок марок, випущений ТКВ УПА у 1975 р. для вшанування пам’яті 25-их роковин героїської загибелі ген. Романа Шухевича – “Чупринки”	210
10.	Уділова акція “Гомону України”, придбана ТКВ УПА в Канаді . . .	220
11.	Блок марок до 50-ліття ОУН, випущений ТКВ УПА в Канаді і Америці у 1979 р. за малюнками Оленки Білоус на пошану провідних постатей Карпатської України, ОУН, УПА, УГВР і АБН	269
12.	Бланк, нагрудна нашивка і організаційна відзнака ТКВ УПА в Канаді та пропам’ятна відзначка-гудзик до 40-ліття ТКВ УПА в Канаді	309
13.	Платівки на прославу Української Повстанської Армії, випущені за сприяння ТКВ УПА в Канаді та Товариства Вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича – Тараса Чупринки в США	322
14.	Бланк Комітету здвигнення пам’ятника “Слави УПА” на оселі “Київ” в м. Оквил (Онтаріо, Канада) та поштова картка з ескізом цього пам’ятника роботи мистця Володимира Беднарського – “Волода”	346
15.	Титульна сторінка програмки відкриття пам’ятника “Слави УПА” на оселі “Київ” в м. Оквил (Онтаріо, Канада) 22 травня 1988 р.	385
16.	Конверт з маркою ТКВ УПА до 1000-ліття хрещення України-Руси і спецпогашенням “UKRAINPEX 88”	390
17.	Блок марок, випущений ТКВ УПА до 1000-ліття Християнства в Україні. 1988 р.	391
18.	Микола Кошик – “Горко”	419
19.	Іван Козак – “Борис”	420
20.	Іван Козак з дружиною Валентиною та доньками Олею і Лесею	421
21.	Микола Кулик – “Дорошенко”	422
22.	Віктор Новак (Йосип Яковчук, “Крилатий”)	424
23.	Володимир Макар – “Вадим”	426
24.	Володимир Макар – “Вадим” у своєму робочому кабінеті. Торонто, 1979 р.	428
25.	Іван Росіл – “Юрко”	429
26.	Кость Таланчук – “Різник”	430

27.	Андрій Дольницький (Андрій Кисіль, “Голубенко”, “Немо”) .	431
28.	Петро Мицак – “Прапор”	433
29.	Вшанування Конгресом Українців Канади (КУК) довголітньої громадської діяльності Петра Мицака. Стоять (зліва направо) представники федерального уряду Канади Джо Комартин і Браєн Массі, Петро Мицак, Президент КУК Павло Ґрод, голова Провінційної Ради Онтаріо КУК Степан Андрусак. Віндзор (Онтаріо, Канада). 25 травня 2013 р.	434
30.	Юрій Рибський – “Рибак”	435
31.	Ірина Василевська-Путко – “Грізна”, 1942 р.	436
32.	Іван Василевський-Путко – “Вус”	437
33.	Михайло Кулик – «Лис».	438
34.	Могила Михайла і Катерини Куликів на цвинтарі Св. Володимира	438
35.	Богдан Пасічник – “Славко”	439
36.	Загальний вигляд частини упівської секції на цвинтарі Св. Володимира в м. Оквил (Онтаріо, Канада).	440
37.	Ярослав Грицай – “Чорнота”	441
38.	Параскевія Ротко-Грицай – “Параня”	442
39.	Параскевія Ротко-Грицай з чоловіком Ярославом Грицаєм	443
40.	Микола Зінько – “Певний”	444
41.	Стефан Новицький – “Степ”	445
42.	Василь Сколоздра (Микола Ніновський).	446
43.	Юрко Гузар. 1968 р.	446
44.	Микола Кулик. 27 вересня 1950 р.	446
45.	Володимир Низ	446
	Вояки УПА в Німеччині (1951 р.). Сидять зліва: НН, Микола Фриз–“Вернигора”, Марія Ровенчук–“Ірина”, НН, Василь Зброжик–“Зенко”, НН. Стоять зліва: д-р Богдан Гук–“Скала”, Микола Філь–“Пугач”, Йосиф Хома–“Боксер”, Ілько Мак –“Молин”, Роман Біловус–“Лемко”, Микола Кулик–“Дорошенко”, НН, Володимир Низ–“Волиняк”, Кекіш, Володимир Сорочак–“Ворон”, Михайло Федак–“Смирний”	447
46.	П’ятий Загальний Збір ТКВ УПА в Канаді. 9 березня 1957 р. Сидять (зліва направо): Степан Котелець, Віктор Новак, Василь Дідюк, Володимир Макар, Микола Кулик, Іван Козак, Сергій Кислюк, Петро Мицак. Стоять (зліва направо): Влодко Река, Микола Коцур, Микола Кошик, Юрко Гузар, Гриць Куцій, О. Павлів, Михайло Козарук, Володимир Бамбурак.	447
47.	На фермі у В. Новака в Смитсвил, Онт. (Канада). Липень 1958 р. Зліва направо: Віктор Новак, Володимир Макар, Олена Новак, Тереса Макар, Леся Новак, Микола Кулик, Іван Козак.	448

48. ТКВ УПА в Канаді. 1959 р. Сидять (зліва направо): Віктор Новак, Іван Чурма, Василь Дідюк, Микола Кулик, М. Кравців, Володимир Макар, Степан Котелець, Сергій Кислюк. Стоять (зліва направо): Іван Козак, Микола Коцур, Михайло Козарук, Іван Росіл, Микола Кошик, Антін Скурчак, Петро Мицак 448
49. Засідання ТКВ УПА в Канаді веде Василь Дідюк, праворуч сидить Микола Кошик. 1961 р. 449
50. 10-річчя ТКВ УПА в Канаді. 11 листопада 1961 р. Сидять (зліва направо): Микола Коцур, Микола Служала. Стоять (зліва направо): Іван Росіл, Михайло Кулик, Микола Кошик, Стефан Новицький, Степан Котелець, Іван Козак, Микола Кулик, Володимир Макар, Василь Дідюк 450
51. 10-річчя ТКВ УПА в Канаді. 11 листопада 1961 р. Сидять (зліва направо): Іван Козак, Степан Котелець, Микола Кулик, Володимир Макар, Василь Дідюк. Стоять (зліва направо): Микола Служала, Михайло Кулик, Стефан Новицький, Микола Кошик, Іван Росіл, Микола Коцур. 450
52. 7-ий Загальний Збір ТКВ УПА в Канаді. Торонто, 29 квітня 1961 р. Сидять (зліва направо): І. Вараниця, М. Кравців, Василь Дідюк, Петро Мицак, Стефан Новицький, М. Андрухів, Володимир Макар. Стоять (зліва направо): Іван Козак, О. Павлів, Михайло Кулик, Микола Коцур, Іван Росіл, Володимир Бамбурак, Микола Ніновський, Степан Котелець, Микола Кулик, Микола Кошик, Михайло Козарук 451
53. 7-ий Загальний Збір ТКВ УПА в Канаді. Торонто, 29 квітня 1961 р. Сидять (на задньому плані зліва направо): Володимир Макар, Петро Мицак, Стефан Новицький, Микола Кулик. 451
54. Члени ТКВ УПА в Канаді та США. Сидять (зліва направо): Микола Кулик, Володимир Макар, Богдан Крук, Степан Голяш, Роман Малащук, Олександр Матла, Степан Котелець. Стоять (зліва направо): Богдан Ковалик, НН, Степан Юрцаба, Василь Безхлібник, НН, Петро Мицак, Микола Кошик, Юрко Біланич, Гриць Куцій. 452
55. Члени ТКВ УПА в Канаді та США. Сидять (зліва направо): Микола Кошик, Петро Мицак, Богдан Крук, Степан Голяш, Степан Юрцаба. Стоять (зліва направо): Богдан Ковалик, Микола Кулик, Юрко Біланич, Гриць Куцій, Степан Котелець . . . 452
56. Посвячення прапора Монреальського відділу ТКВ УПА. Голова ГУ ТКВ УПА в Канаді з Торонто Микола Кулик передає прапор голові Монреальського відділу ТКВ УПА Іванові Василевському-Путку 453

57. Урочиста академія з нагоди 40-річчя постанови УПА і 30-річчя ТКВ УПА в Канаді. Торонто, 27.02.1982 р.
Зліва направо: Ірина Малащук, Петро Мицак, Богдан Яньо-Крук, Мирослава Ласовська-Крук, Євгенія Кулик, Микола Кулик, Марія Безхлібник 454
58. Нагородження Володимира Макара грамотою ТКВ УПА в Канаді. 27 лютого 1982 р. Зліва направо: Ірина Малащук, Степан Голяш, Лев Футала, Тереса Макар, Петро Мицак, Марія Сивак, Володимир Макар, Богдан Крук, Михайло Ковальчин, Микола Кулик 454
59. XIV-ий Загальний Збір ТКВ УПА в Канаді з нагоди 30-ліття Товариства. Торонто, 27 лютого 1982 р. Сидять (зліва направо): Микола Кулик – “Дорошенко”, Лев Футала – “Лагідний”, Михайло Ковальчин – “Бурій”, Петро Мицак – “Прапор”, Володимир Макар – “Вадим”, Михайло Кіндзерський – “Іскра”. Стоять у 1-му ряді (зліва направо): Василь Дідюк – “Виштий”, Микола Зінько – “Певний”, Микола Кошик – “Горко”, Михайло Кулик – “Лис”, Іван Росіл – “Юрко”, Іван Ключковський – “Дубенко”, Марія Сивак – “Зоряна”, Віктор Новак – “Гордієнко”, Степан Котелець – “Лісовий”, Іван Олійр – “Кум”, Антін Скурчак – “Гук”, Павло Голик – “Ящірка”, Осип Кокіль – “Грім”, Юрій Рибський – “Рибак”. Стоять у 2-му ряді (зліва направо): Микола Служала – “Крилатий”, Степан Голяш – “Мар”, Тарас Бурій – “Буркун”, Андрій Маречко – “Хрущ”, Богдан Мороз, Катерина Кулик – “Надія”, Параскевія Грицай – “Параня”, Стефан Новицький – “Степ”, Олекса Політика – “Нечай”, Микола Коцур – “Яр”, Богдан Пасічник – “Славко”, Володимир Бамбурак – “Ігор” . . . 455
60. Члени ТКВ і ОКВ УПА США і Канади на відкритті пам’ятника “Слави УПА” в Парма (Огайо, США). 10 жовтня 1982 р. 456
61. Хорунжі Монреальського відділу ТКВ УПА в Канаді (зліва направо) – Павло Репецький, Володимир Марчук, Остап Гельнер. 456
62. Управа Монреальського відділу ТКВ УПА в Канаді. Сидять (зліва направо): Андрій Дольницький, Ірина Василевська-Путко, Юрко Гузар. Стоять (зліва направо): Петро Парфенюк, Осип Нечай, НН, Павло Репецький, Іван Василевський-Путко 457
63. Виступ Івана Василевського-Путка на відкритті пам’ятника “Слави УПА” на сумівській оселі “Верховина”. 457
64. Члени ТКВ УПА в Канаді і США на XIII Пленумі видавництва “Літопис УПА”. Торонто, 8 квітня 1989 р. Сидять (зліва направо): Володимир Макар, Лев Футала, Степан Голяш. Стоять (зліва направо): Микола Зінько, Микола Кулик, Іван Росіл 458
65. Промовляє Голова ТКВ УПА в Канаді Микола Кошик. Оквил, Онтаріо (Канада), 2002 р. 459

66. Члени ТКВ УПА і ОКВ УПА. Оквил, Онт. (Канада), 2002 р.
1-ий ряд (зліва направо): Микола Кулик, Текля Зінко,
Катерина Кулик, Володимир Куник, Микола Кошик,
проф. Петро Й. Потічний, Володимир Дашко, Володимир
Пастух, Михайло Міґус, НН. 2-ий ряд (зліва направо):
НН, Василь Кушнір (з прапором), НН, Богдан Пасічник,
Михайло Кулик, Іван Росіл, Максим Вовк, Осип Жигар,
Андрій Потічний (з прапором), Омелян Цилюпа,
Микола Зінко, Михайло Бохно 460
67. Члени ТКВ УПА і ОКВ УПА на зустрічі з Патріархом Філаретом,
престоятелем УПЦ Київського Патріархату. Оквил,
Онтаріо (Канада), 21 квітня 2012 р. Стоять (зліва направо):
Максим Вовк, НН, Василь Кушнір (з прапором),
Микола Кошик, Роман Завадський, НН, проф. П. Потічний,
Патріарх Філарет, Архієпископ Євстратій («Зоря»),
Павло Ґрод (Голова УКК), Володимир Шевчук, Микола Кулик,
Андрій Потічний (з прапором), Сергій Касянчук,
Катерина Лялюк, Анна Троян, Максим Троян 461
68. Члени ВК «Літопису УПА» від ТКВ УПА і ОКВ УПА. 1989 р.
Сидять (зліва направо): Микола Кулик, Параскевія Грицай,
Володимир Макар. Стоять (зліва направо): Михайло Міґус,
Віктор Новак, Володимир Дашко, Іван Росіл, Степан Баб'як. . . 462
69. 85-ліття Миколи Кулика. Зліва направо: Петро Кулик,
Андрій Кулик з донькою Еліс, Микола Кулик, Джонатан Кулик,
Роман Кулик. 24 вересня 2012 р. 463
70. Микола Кулик (ліворуч) та Іван Росіл (праворуч).
2 червня 2013 р. 463
71. Члени ТКВ УПА і ОКВ УПА біля монументу у пам'ять
українців-канадців, які служили у збройних силах Канади.
Українсько-канадський меморіальний парк, Торонто,
14 жовтня 2012 р. Сидять (зліва направо): Армін Конн,
Михайло Назаревич. Стоять (зліва направо): НН,
Максим Вовк, Богдан Мельничук, НН, НН, Василь Кушнір,
Осип Жигар, Микола Кошик, НН, Микола Кулик, НН, НН,
Андрій Гриґорович, НН. 464
72. Перед пам'ятником «Слави УПА» стоять (зліва направо):
Микола Кулик – колишній Голова ТКВ УПА в Канаді та
багатолітній адміністратор видавництва «Літопис УПА», і
проф. Петро Й. Потічний – Голова ОКВ УПА в США і Канаді
та відповідальний редактор видавництва «Літопис УПА».
15 червня 2003 р. (Оквил, Онтаріо, Канада) 465

ЗМІСТ

ВСТУП	7
ДОКУМЕНТИ	27
№ 1. СТАТУТ ТОВАРИСТВА БУВШИХ ВОЯКІВ УПА (1951 р.)	29
№ 2. РЕЗОЛЮЦІЇ ТОВАРИСТВА БУВШИХ ВОЯКІВ УПА НА ЕМІГРАЦІЇ В КАНАДІ	32
№ 3. ЗАЯВА НА ЧЛЕНСТВО У ТКВ УПА В КАНАДІ	34
№ 4. ОБІЖНИК ч. 1/52	36
№ 5. ОБІЖНИК ч. 2/52	40
№ 6. СТАТУТ ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ (1957 р.)	44
№ 7. ОБІЖНИК ч. 1/57	48
№ 8. ОБІЖНИК ч. 2/57	57
№ 9. ОБІЖНИК ч. 3/57–58	65
№ 10. ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ч. 4/58 ПРО КОНФЕРЕНЦІЮ ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В США І КАНАДІ	74
№ 11. ОБІЖНИК ч. 5/57–58	80
№ 12. ОБІЖНИК ч. 1/59	85
№ 13. ОБІЖНИК ч. 2/1959	94
№ 14. ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ПРО ІІ КОНФЕРЕНЦІЮ ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В США І КАНАДІ ..	98
№ 15. ОБІЖНИК Ч. 4/1960	103
№ 16. ОБІЖНИК Ч. 1/1961	106
№ 17. У 10-РІЧЧЯ ТОВАРИСТВА К. ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ	113
№ 18. ОБІЖНИК Ч. 2/1961	117
№ 19. ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ	122
№ 20. ОБІЖНИК Ч. 1/1963	126
№ 21. ОБІЖНИК ВІД 9.IV.1964.	129
№ 22. ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ ВІД 1.XII.1964	131
№ 23. ОБІЖНИК Ч. 1/19/1965–68	137
№ 24. ОБІЖНИК Ч. 2/20/65–68.	145
№ 25. ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ Ч. 3/21/65–68	151
№ 26. ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ Ч. 4/22/65–68	160
№ 27. ОБІЖНИК Ч. 5/23–1968	166
№ 28. ОБІЖНИК Ч. 1/24/1968–71	168
№ 29. ОБІЖНИК-КОМУНІКАТ Ч. 2/25/68–70	174
№ 30. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 3/26/1968–71.	182
№ 31. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 4/27/1968–71.	186
№ 32. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 1/28/1971–1974	188

№ 33. ОБІЖНИК Ч. 3/30/1971–74	195
№ 34. ОБІЖНИК Ч. 4/31/1971–74	196
№ 35. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 5/32/1971–1974	198
№ 36. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 1/33/1974–1977	200
№ 37. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 2/34/1974–1977	209
№ 38. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 3/35/1974–1977	213
№ 39. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 4/36/1974–77.	215
№ 40. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 5/37/1974–77.	219
№ 41. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 6/38/1974–77/К.	221
№ 42. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 6/38/1974–77.	224
№ 43. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 8/40/1974–77.	230
№ 44. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 9/41/1974–77.	232
№ 45. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 11/43/1974–78	236
№ 46. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 12/44/1974–78	242
№ 47. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 13/45/1974–78	244
№ 48. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 1/46/1978–81.	249
№ 49. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 2/47/1978–81.	256
№ 50. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 3/49/1979/8–81.	259
№ 51. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 3/48/1978–81.	264
№ 52. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 4/49/1979–81.	268
№ 53. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 5/50/1979–81.	271
№ 54. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 6/51/1979–81.	275
№ 55. У 30-РІЧЧЯ ТОВАРИСТВА КОЛ. ВОЯКІВ УПА В КАНАДІ ..	278
№ 56. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 7/52 1979–81	287
№ 57. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 8/53/1979–82.	290
№ 58. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 1/54/1982–84.	293
№ 59. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 2/55/1982–84.	305
№ 60. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 3/56/1982–84.	308
№ 61. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 4 /57/1982–1984	312
№ 62. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 5/58/1982–84.	317
№ 63. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 6/59/1982–84.	320
№ 64. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 7/60/1982–84.	324
№ 65. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 8/61/1982–84.	327
№ 66. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 9/62/1982–84.	332
№ 67. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 10/63/1982–84	334
№ 68. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 11/64/1982–85	337
№ 69. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 12/65/1982–85	339
№ 70. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 13/66/1982–85	342
№ 71. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 14/67/1982–86	349
№ 72. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 1/68/1986–88.	355
№ 73. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 2/69/1986–88.	365

№ 74. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 3/70/1986–88.	371
№ 75. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 5/72/1986–88.	374
№ 76. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 6/73/1986–88.	379
№ 77. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 7/74.	384
№ 78. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 7/74/1986–88.	387
№ 79. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 8/75/1986–89.	393
№ 80. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 9/76/1986–9–89.	396
№ 81. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 10/77/1986–90.	402
№ 82. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 11/78/1986–91.	407
№ 83. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 12/79/1986–1992.	409
№ 84. ОБІЖНИЙ ЛИСТ Ч. 15/80/1986–93.	414
ДОДАТКИ.	417
ПОКАЖЧИК.	466
СПИСОК СКОРОЧЕНЬ ТА АБРЕВІАТУР.	504
ПЕРЕЛІК ФОТОГРАФІЙ ТА ІЛЮСТРАЦІЙ.	507

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

Літопис УПА – це серійне книжкове видання. Його завдання – опублікувати, з дотриманням джерельної точності, документи й матеріали до історії УПА, а також стимулювати й видавати праці про діяльність УПА та історію України того періоду взагалі. Кожний том або група томів Літопису присвячені окремим темам і мають назву. Частина томів охоплює історію УПА за певний період на більших територіях, як, наприклад, на Волині, в Галичині, на українських землях під Польщею тощо. Кожна з цих територій може мати два – три, а то й більше томів. Додаткова серія книжок буде присвячена загальним темам, або збірникам спогадів, праць, або може бути книжкою одного автора на якусь тему. Збірники появляються не періодично, а в залежності від підготовки й опрацювання наступного тому. Нумерація книжок Літопису може йти інакше, ніж за оголошеним територіальним планом чи хронологією подій. Документи передруковуються з дотриманням джерельної точності, зі збереженням загальної форми оригіналу. Конечні виправлення чи відтворення пошкоджених місць відзначаються квадратними дужками або – де потрібно – пояснені в примітках. Так само відзначаються додані редакцією слова, пояснення чи заголовки в тексті. Інші підпільні матеріали – мемуари, меморандуми, публіцистика тощо – передруковуються без пропусків, проте мовні й правописні виправлення детально не відзначаються, хіба в особливих випадках. Як правило, передруки беруться з оригіналів, але при відсутності оригіналу до уваги береться найвірогідніша копія чи передрук. В усіх випадках точно подається джерело, а у випадку передрукованих архівних матеріалів – теж місце збереження даного матеріалу. Кожний том має довідник осіб та місцевостей і словник неясних слів, скорочень та маловживаних чи незрозумілих слів.

LITOPYS UPA –CHRONICLE OF THE UKRAINIAN INSURGENT ARMY

Litopys UPA is a series of books, produced with the aim of publishing source documents and materials relating to the history of the UPA, as well as stimulating and publishing works about the activities of the UPA and, in a more general way, the history of Ukraine of that period. Each volume or group of volumes of Litopys UPA is devoted to a specific theme and has a separate title. Some of the volumes deal with the history of the UPA in a given period of time or in a given region – for example, in Volyn', in Halychyna, in the regions of Ukraine held by Poland and so on. Two, three, or even more volumes may be devoted to general themes, to collections of memories, or to single books by individual authors dealing with particular questions. The appearance of Litopys UPA is not periodic, and depends on the pace at which successive volumes are compiled and prepared for print. The volumes may appear in an order other than that indicated above, based on a territorial and chronological principle. In reprinting documents, we adhere strictly to their sources and preserve the general form, language and orthography of the originals. Places in the text where corrections have had to be made, or where the original documents have been damaged or had to be reconstituted, are designated with square brackets, or, if necessary, provided with explanatory footnotes. Words, explanations, or titles inside the texts that have been added by the editors are indicated in a similar manner. Other underground materials – memories, memoranda, works of publicists and the like – are also reprinted without omissions, but only in exceptional cases are linguistic and orthographic corrections indicated. Reprints are based on original texts. In cases where the original text is not available, the reprint is based on the most reliable copy of reprint. The sources of all materials used are clearly indicated and in the case of reprinted archival material, their present locations are also given. Each volume is provided with an index of names of persons and places and a glossary listing names that may not be clear, abbreviations and rarely used or incomprehensible words.

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ
Серійне книжкове видання документів, матеріалів і наукових праць
до історії Української Повстанської Армії

Досі появилися такі томи Літопису УПА основної серії:

Том 1. Волинь і Полісся: німецька окупація; книга 1: Початки УПА; документи і матеріяли. Містить політичні й організаційні документи та матеріяли до історії УПА на Волині та Поліссі. Торонто, Третє, виправлене вид., 1989 р., 256 с.

Том 2. Волинь і Полісся: німецька окупація. Книга 2. Містить підпільні документи і матеріяли про бойові дії УПА на Волині й Поліссі. Торонто, Друге, виправлене видання, 1985 р., 256 с.

Том 3–4. Чорний Ліс: видання команди Станиславівського тактичного відтинка УПА, 1947–1950 роки. Книга 1 і 2. Містять меморіяли, біографічні нариси й документи про дії відділів УПА Станиславівського ТВ УПА, оповідання, новели й вірші.

Том 3. Книга 1: 1947–1948. Торонто, Друге, виправлене видання, 1987 р., 272 с.

Том 4. Книга 2: 1948–1950 (продовження). Торонто, Друге, виправлене видання, 1989 р., 288 с.

Том 5. Волинь і Полісся: німецька окупація; книга 3: спомини учасників. Містить спогади, рецензії та підпільні матеріяли про дії УПА, повідомлення про договір про ненапад між ГК УПА й угорською армією. Торонто, 1983 р., 312 с.

Том 6. УПА в світлі німецьких документів, 1942–1945; книга 1: 1942 – липень 1944. Містить аналізи, меморандуми, повідомлення, звіти, а також переклади українських документів для центральних політичних, військових і поліцейських установ. Торонто, 1983 р., 256 с.

Том 7. УПА в світлі німецьких документів; 1942–1945; книга 2: серпень 1944–1945. Торонто, 1983 р., 272 с.

Том 8. Українська Головна Визвольна Рада; документи, офіційні публікації, матеріяли; книга 1: 1944–1945. Містить основні документи Першого Великого Збору УГВР, передрук органу Президії УГВР *Вісник* (ч. 4 (7), серпень 1945), статті та матеріяли з 1944–45 рр., які стосуються цілоти визвольного руху. Торонто, 1980 р., 320 с.

Том 9. Українська Головна Визвольна Рада; книга 2: 1946–1948. Містить видання УГВР *Самостійність* і *Бюро інформацій УГВР* та інші матеріяли. Торонто, 1982 р., 520 с.

Том 10. Українська Головна Визвольна Рада; книга 3: 1949–1952. Містить документи, офіційні повідомлення, публікації й матеріяли УГВР в Україні, між ними *Бюро інформацій УГВР*, вип. 4, 6 і 9. Торонто, 1984 р., 424 с.

Том 11. Тернопільщина: список впадших героїв української революції в боротьбі з московсько-більшовицьким окупантом за час від 13 березня 1944 до 31 грудня 1948 року. Підпільне видання містить біографії 725 осіб, які загинули на території Тернопільської округи та подає нові дані про смерть 100 невідомих повстанців. Торонто, 1985 р., 248 с.

Том 12. Третя подільська воєнна округа УПА («Лисоня»). Містить видані командою ВО описи боїв відділів від 11.1943 до 08.1945 р., збірник підпільних пісень *«Повстанський стяг»* виданий з нагоди п'ятиріччя УПА в 1947 р. Торонто, 1989 р., 352 с.

Том 13. Перемищина – Перемиський курінь; книга 1: Денник відділу «Бурлаки» (В. Щигельського). Містить денник цього відділу («Ударники»-4, 94а) від 10.1946 р. До 24.10.1947 р., ведений бунчужним «Буркуном», з епілогом Б. Гука («Скали»), списки вояків, господарські документи. Торонто, 1986 р., 370 с.

Том 14. Перемищина – Перемиський курінь; книга 2: Денники й документи. Містить денники сотенного «Крилача» (Я. Коцьолка) з 1944 і 1947 років, які продовжив сот. «Бурлака» (В. Щигельський), денник сотні «Крилача» (ведений бунчужним «Орестом») і документи обох сотень. Торонто, 1987 р., 262 с.

Том 15. Костянтин Гіммельрайх: Спогади командира відділу особливого призначення «УПА-Схід». Автор- киянин – оповідає про свої переживання від 1941 р. до рейду на Захід в 1945 р. (мобілізація до ЧА, німецький полон, окупований Київ, участь у підпіллі ОУНм, старшинська школа, мандри по Поділлі й к-р вд. особливого призначення УПА-Схід). Торонто, 1987 р., 266 с.

Том 16. Підпільні журнали закерзонської України, 1945–1947. Містить передруки підпільних журналів: *«Тижневі вісті»*, *«Лісовик»*, *«Інформативні вісті»*, *«Інформатор»* і *«Перемога»*. Всі числа журналів супроводяться англomовним резюме. Має статтю про історію підпільної видавничої діяльності на Закарпатті. 1987 р., 608 с.

Том 17. Англomовні видання українського підпілля, 1946–1947. Містить передруки підпільних видань: *«Нові Лідіце»*, *«Виселення єпископа Коциловського»*, *«Вибори в СРСР»*, *«Нова голодова катастрофа в Україні»*, *«Фашистське страшило»*, *«До братніх чеського і словацького народів»*. Торонто, 1988 р., 192 с.

Том 18. Карпатська група УПА «Говерля»; книга 1: Документи, звіти та офіційні публікації. Містить передрук підпільного видання командування групи Шлях перемоги, звіти команд ТВ УПА й звіти к-рів відділів та підвідділів 24 ТВ УПА «Маківка». Торонто, 1990 р., 328 с.

Том 19. Карпатська група УПА «Говерля»; книга 2: **Спомини, статті та видання історично-мемуарного характеру.** Охоплює нариси і спомини друковані у підпіллі та написані старшинами і вояками УПА після переходу на еміграцію. Торонто – Львів, 1992 р., 357 с.

Том 20. Показчик до «Літопису УПА»; книга 1: **1–19 томи.** Містить показники псевдонімів, прізвищ, географічних назв, інституцій, алфавітні списки авторів та надрукованих матеріалів й інші дані про перших 19 томів «Літопису УПА». Торонто – Львів, 1994 р., 528 с.

Том 21. УПА в світлі німецьких документів, 1941–1943; Книга 3: червень 1941 – травень 1943. Містить звіти, меморандуми, а також переклади українських документів для центральних політичних і поліційних установ. Торонто, 1991 р., 271 с.

Том 22. УПА в світлі польських документів; книга 1: Військовий Суд Оперативної Групи «Вісла». Містить вироки, звіти та кореспонденцію Військового суду Оперативної групи «Вісла» за період 06–09.1947 р. Торонто–Львів, 1992 р., 627 с.

Том 23. Медична опіка в УПА: документи, матеріали і спогади. Поміщено спомини санітарів, медиків, лікарів й інших працівників санітарної служби й підпільні документи й біографії працівників УЧХ. Торонто–Львів, 1992 р., 480 с.

Том 24. Ідея і Чин: орган Проводу ОУН, 1942–1946. Політично-інформативний журнал Проводу ОУН містить інформації про боротьбу УПА, німецьку та російську окупаційну політику, розвиток політичної думки. Торонто – Львів, 1995 р., 592 с.

Том 25. Пісні УПА. Збірка пісень, тематично пов'язаних з боротьбою УПА. Містить тексти пісень, їх мелодію і варіанти (понад 600), а також дані про саму пісню, її авторів й оспівуваних у піснях героїв чи події. Охоплює не тільки властиві пісні вояків УПА, але й укладені пізніше в тюрмах і концтаборах чи уложені народом. Торонто–Львів, 1997 р., 556 с.

Том 26. Українська Головна Визвольна Рада. Документи, офіційні публікації, матеріали. Книга 4: Документи і спогади. Містить протокол ВЗ УГВР, доповідь на цьому зборі, листування президента УГВР К. Осьмака, переговори з польським підпіллям, Угорщиною й Румунією, слідчу справу М. і П. Дужих, спогади членів УГВР й інших осіб про утворення та діяльність УГВР. Торонто – Львів, 2001 р., 658 с.

Том 27. Роман Петренко. За Україну, за її волю; спогади. Автор-волиняк – оповідає про свою діяльність від часу війни у 1939 р. до відходу на захід у 1945 р. Спочатку був членом ОУН Сарненської округи (від січня 1942 р. у підпіллі), згодом – шефом господарського відділу ШВО УПА «Заграва», від літа 1943 р. – ГВШ (потім КВШ УПА-Північ) і

від літа 1944 р. – старшиною для особливих доручень при ГСЗС УГВР під керівництвом М. Лебедея. Торонто – Львів, 1997 р., 279 с.

Том 28. Марія Савчин. Тисяча доріг; спомини. Авторка розповідає про свої юначі роки до приходу на еміграцію у 1954 р. З 1945 р. була дружиною В. Галаси (заст. пров. ОУН Закерзонського краю і від 1948 р. – пров. ОУН ПЗУЗ) та перебувала разом з ним на Закерзонні, в Карпатах, на Волині, а також – в тюрмі КГБ у Києві. Торонто – Львів, 1995 р., 600 с.

Том 29. Іван Гарасимів («Палій»). З юнацьких мрій – у ряди УПА. Спогади дають картину зі щоденного життя повстанців та їхніх к-рів та про становище населення на цих теренах. Автор розповідає свій бойовий шлях в УПА від осені 1943 до осені 1947 р. в Карпатах (підстаршинську школу) та на Лемківщині (ройовий в сотні У-І (94). Торонто–Львів, 1999 р., 336 с.

Том 30. Степан Хрін (Степан Стебельський). Кризь сміх за-ліза; спогади. Книга містить спогади С. Стебельського – «Хріна» та О. Конопадського – «Острове́рха» – «Спомини чотового УПА Острове́рха» про їх діяльність в УПА від 1944–1949 рр. на Лемківщині та Дрогобиччині. Торонто–Львів, 2000 р., 552 с.

Том 31. УПА на Львівщині і Ярославщині. Спогади і документи вояків УПА ТВ «Розточчя», 1943–1947. Містить спогади «Сої», «Спартак», «Зенона Семеніва» та інших членів відділу УПА к-ра «Бриля», оперативні звіти к-ра «Бриля» та «Гамалії» («Переяслави І» та «Переяслави ІІ»). Торонто – Львів, 2000 р., 324 с.

Том 32. Медична опіка в УПА: документи, матеріали і спогади. Книга 2. Частина книги – це спомини санітарів, медсестер, медиків, лікарів та інших працівників санітарної служби й УЧХ. Торонто – Львів, 2001 р., 581 с.

Том 33. Тактичний Відтинок УПА 26-ий «Лемко»: Лемківщина і Перемищина (Документи і матеріали). Містить дані, що стосуються історії відділів в 1944–1947 рр., оперативні звіти, накази інструкції та вказівки, рейди УПА, та документи підстаршинської школи ім. полк. «Коника». Торонто – Львів, 2001 р., 900 с.

Том 34. Лемківщина і Перемищина – «Холодний Яр», «Бескид», «Верховина»: Політичні звіти. Містить організаційний розподіл підпільної мережі Лемківщини і Перемищини, кадрову обсаду підпільної сітки та політичні й інформативні звіти з терену за роки 1944–1947 рр. Торонто – Львів, 2001 р., 974 с.

Том 35. Покажчик до «Літопису УПА»; книга 2: томи 21–34, томи та 1–3 Нової Серії та томи 1–3 серії «Бібліотека». Містить покажчики псевдонімів, прізвищ, географічних назв, інституцій, позазбучні списки авторів та надрукованих матеріалів й інші дані про

томи «Літопису УПА», книги «Повстанські могили». Торонто – Львів, 2002 р., 870 с.

Том 36. «Книга полеглих членів ОУН і вояків УПА Львівщини». Містить отримані з радянських архівів короткі біографії членів ОУН і УПА, які загинули на Львівщині. Торонто – Львів, 2002 р., 1058 с.

Том 37. Іван Лико. На грані мрії і дійсності: спогади підпільника. 1945–1955. Спогади І. Лика («Скали», «Богдана») – «На грані мрії і дійсності» та М. Терефенка («Медведя») – «На грані двох світів» розповідають про пережите ними в підпіллі на Лемківщині та у польських тюрмах. Торонто – Львів, 2002 р., 644 с.

Том 38. Петро Й. Потічний. Архітектура резистансу: криївки і бункри УПА в світлі радянських документів. Містить схеми та описи різних криївок УПА й запілля та перелік з'єднань ЧА та ВВ НКВД, які були залучені до боротьби проти підпілля, зібраних в Архіві ВВ Українського Округу за 1944–1954 рр. Торонто–Львів, 2002 р., 430 с.

Том 39. Тактичний відтинок УПА 28-й “Данилів”: Холмщина і Підляшшя. Документи і матеріали. Містить звіти Холмського ТВ, хроніки сотень, звіти зі зустрічей з представниками польського ВіН, звіт із зустрічі з англійським кореспондентом у 1945–1948 рр. Торонто – Львів, 2003 р., 1058 с.

Том 40. Тактичний Відтинок УПА 27-й “Бастіон”: Любачівщина, Ярославщина, Томашівщина. Документи і матеріали. Містить звіти команди ТВ, хроніки відділів куреня “Месники”, звіти й огляди керівництва II Округу ОУН “Батурин”, господарські звіти у 1945–1948 рр. Торонто–Львів, 2004 р., 600 с.

Том 41. Президент УГВР Кирило Осьмак. Містить документи та матеріали про К. Осьмака, його життя, наукову діяльність і смерть. Торонто–Львів, 2004 р., 880 с.

Том 42. Петро Й. Потічний. Літопис УПА – Історія: Документи і матеріали. Містить дані про діяльності видавництва “Літопис УПА” за 30-й період, біографії членів видавничого комітету й адміністрації, редакторів, авторів, упорядників і фундаторів томів. Торонто–Львів, 2005 р., 658 с.

Томи 43–44. Боротьба з агентурою: Протоколи допитів Служби Безпеки ОУН в Тернопільщині. 1946–1948. Містять протоколи переслухань працівниками СБ ОУН Тернопільської обл. осіб, підозрілих у співпраці з органами державної безпеки СРСР.

Том 43. Книга 1: поміщено 85 протоколів допитів, що охоплюють 13 р-нів Тернопільщини, зокрема: Бережанський, Білобожницький, Борщівський, Бучацький, Великобірківський, Великоглибочоцький, Великодедеркальський, Вишнівецький, Заліщицький, Залозецький, Збаразький і Зборівський р-ни. Торонто – Львів, 2006 р., 1332 с.

Том 44. Книга 2: містить 108 протоколів переслухань СБ ОУН з районів: Золотопотіцький, Золотниківський, Козівський, Козлівський, Коропецький, Кременецький, Ланівецький, Микулинецький, Новосільський, Підволочиський, Підгаєцький, Почаївський, Пробижнянський, Скала-Подільський, Скалатський, Тереховлянський, Товстецький, Чортківський, Шумський та з Рогатинського р-ну Станіславської області. Поміщено Протоколи ТОС-у, Протоколи смерті, список функціонерів МВС і МДБ та список слідчих СБ. Торонто–Львів, 2006 р., 1288 с.

Том 45. Генерал Роман Шухевич – “Тарас Чупринка” Головний Командир УПА. Містить спогади про ген. Р. Шухевича, його життя, підпільну діяльність і смерть. Торонто – Львів, 2006 р., 572 с.

Томи 46. Боротьба з агентурою: Протоколи допитів Служби Безпеки ОУН в Тернопільщині. 1946–1948. Книга 3. Продовження тт. 43–44 та містить протоколи переслухань СБ ОУН з 5 р-нів Тернопільської обл.: Великодедерецького, Вишнівецького, Збаразького, Золотниківського та Кременецького. Торонто–Львів, 2007 р., 896 с.

Том 47. Підпільна Пошта України. Містить ілюстрації ППУ з філателістичної збірки с. п. Степана Голяша з коротким описом рисунків марок і блоків, а також вступні статті, що привідкривають історію її діяльності. Торонто – Львів, 2009 р., 336 с.

Том 48. УПА в світлі словацьких та чеських документів (1945–1948); книга 1: Рейди УПА в документах війська та апарату безпеки ЧСР (1945–1946). Містить дані про пропагандивні рейди УПА Північно-Східною Словаччиною та заходи чехословацької армії і органів безпеки, чехословацько-радянську-польську співпрацю проти УПА, становище українського населення на Закерзонні та документи про реакцію чехословацького суспільства щодо УПА. Торонто – Львів, 2010 р., 864 с.

Том 49. Тернопільщина: “Вісті з Терену” та “Вістки з Тернопільщини”. 1943–1950; книга 1 (1943–1947). Подано підпільні інформації про діяльність ОУН і УПА та суспільно-політичну ситуацію в Тернопільській обл. і суміжних районах. Торонто – Львів, 2010 р., 832 с.

Том 50. Тернопільщина: “Вістки з Терену” та “Вістки з Тернопільщини”. 1943–1950; книга 2 (1948–1950). Містить подальші документи підпілля ОУН за 1948–1950 рр. щодо суспільно-політичної та економічної ситуації в Тернопільщині. Торонто – Львів, 2010 р., 1240 с.

Том 51. Товариство Колишніх Вояків Української Повстанської Армії в Канаді. Історія в “Обіжниках” (1952–1993). У книзі на основі інформаційних листів, т. зв. “Обіжників”, які виходили протягом

1952-1993 рр., висвітлено історію однієї з українських комбатанських організацій на еміграції – Товариства Колишніх Вояків УПА в Канаді. Торонто – Львів, 2015 р., 536 с.

Готуються до друку:

– УПА в світлі словацьких та чеських документів (1945–1948); книга 2 (1947–1948).

– Книги за історію Об'єднання Колишніх Вояків Української Повстанської Армії в США й Канаді та Товариства Вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича-“Тараса Чупринки” в США.

У новій серії, т. зв. Київській, у співпраці з Інститутом української археографії та джерелознавства Національної Академії Наук України Державним комітетом архівів України та Центральним державним архівом громадських об'єднань (ЦДАГО) України появились такі томи «Літопису УПА»:

1. Видання Головного Командування УПА. Містить такі видання: «До зброї», № 16, 1943, «Повстанець», № 1–6, 1944–1945, «Український перець», № 1–3, 1943–1945 та «Бойовий правильник піхоти». Київ – Торонто, 1995 р., 482 с.

2. Волинь і Полісся: УПА та запілля 1943–1944. Документи і матеріали. Містить документи Головної Команди УПА-Північ та документи ВО «Заграва», «Богун», «Турів» та «Тютюнник». Київ–Торонто. 1999, 724 с.

3. Боротьба проти УПА і націоналістичного підпілля: директивні документи ЦК Компартії України 1943–1959. Містить документи ЦК КП(б)У – постанови з'їздів, пленумів політбюро, оргбюро, секретаріату, які супроводжуються інформативними записками, довідками, стенограми засідань та виступів членів ЦК КП(б)У. Київ–Торонто. 2001, 652 с.

4. Боротьба проти УПА і націоналістичного підпілля: інформаційні документи ЦК КП(б)У, обкомів партії, НКВС–МВС, МДБ–КДБ (1943–1959). Книга 1: (1943–1945). Містить радянські документи за 1943–1945 рр. Київ – Торонто. 2002, 597 с.

5. Боротьба проти УПА і націоналістичного підпілля: інформаційні документи ЦК КП(б)У, обкомів партії, НКВС–МВС, МДБ–КДБ. (1943–1959). Книга 2: 1946–1947. Містить радянські документи за 1946–1947 рр. Київ–Торонто. 2002, 574 с.

6. Боротьба проти УПА і націоналістичного підпілля: інформаційні документи ЦК КП(б)У, обкомів партії, НКВС–МВС, МДБ–КДБ. (1943–1959). Книга 3: 1948. Містить радянські документи за 1948 р. Київ–Торонто, 2003, 523 с.

7. Боротьба проти УПА і націоналістичного підпілля: інформаційні документи ЦК КП(б)У, обкомів партії, НКВС–МВС, МДБ–КДБ. (1943–1959). Книга четверта: 1949–1959. Містить радянські документи за 1949–1959 рр. Київ–Торонто, 2003, 716 с.

8. Волинь, Полісся, Поділля: УПА та Запілля 1944–1946. Документи і матеріали. Містить документи керівництва УПА–Північ і УПА–Південь, КП ОУН ПЗУЗ і НВРО та груп «Заграва», «Богун», «Тютюнник» і з'єднань груп «33» (ПЗК «Москва»), «44» (ПСК «Одеса»). Київ – Торонто. 2006, 1448 с.

9. Боротьба проти повстанського руху і націоналістичного підпілля: протоколи допитів заарештованих радянськими органами державної безпеки керівників ОУН і УПА. 1944–1945. Містить протоколи допитів радянськими спецслужбами: М. Степаняка, Є. Басюка, М. Гайдука, Я. Білинського, А. Галицької, О. Луцького, Ю. Стельмашука, П. і М. Дужих, В. Павлика, О. Польового, Ф. Воробця, Д. Вітовського, В. Левковича. Київ – Торонто, 2007, 912 с.

10. Життя і боротьба генерала “Тараса Чупринки” (1907–1950). Документи і матеріали. Зібрані джерела, які характеризують основні віхи життя і діяльності ген. Романа Шухевича. Київ – Торонто, 2007, 832 с.

11. Мережа ОУН(б) і запілля УПА на території ВО “Заграва”, “Турів”, “Богун” (серпень 1942 – грудень 1943 рр.). Містить 353 документи ОУН(б) і запілля УПА на Волині й Південному Поліссі, які відображають діловодство КП, округ, районів ОУН(б) (08.1942–09.1943), а також округ, надрайонів, районів, кушців, підрайонів і станиць запілля УПА (09–12.1943). Київ – Торонто, 2007, 848 с.

12. Воєнна Округа УПА “Буг” 1943–1952. Документи і матеріали. Книга 1. Містить дані командування ВО і окремих підрозділів, пресові видання, звітно-інформативні документи керівництва ОУН на Львівщині. Київ – Торонто, 2008 р., 800 с.

13. Воєнна Округа УПА “Буг” 1943–1952. Документи і матеріали. Книга 2. Містить дані командування ВО і окремих підрозділів, пресові видання, звітно-інформативні документи керівництва ОУН на Львівщині. Київ – Торонто, 2009 р., 1232 с.

14. УПА і запілля на ПЗУЗ. 1943–1945. Невідомі документи. Увійшли джерела УПА–Північ (266 документів) в яких висвітлюється історія керівництва, військових підрозділів, запілля за 1943–1945 рр. Київ – Торонто, 2010 р., 640 с.

15. Боротьба проти повстанського руху і націоналістичного підпілля: протоколи допитів заарештованих радянськими органами державної безпеки керівників ОУН і УПА. 1945–1954. Книга 2. Містить документи з переслухань радянськими органами: М. Павловича, І. Павловича-Бабинця, П. Лиховського, В. Харківа, Г. Голяша, Ю. Матвіїва, С. Ковалю. Київ – Торонто, 2011, 840 с.

16. Волинь і Полісся у невідомій епістолярній спадщині ОУН і УПА. 1944 – 1954 рр. Містить 281 діловий лист керівників УПА та збройного підпілля ОУН (Роман Шухевич, Василь Кук, Микола Козак, Василь Галаса та ін.), які висвітлюють маловідомі, переважно трагічні події національно-визвольної боротьби на Волині та Поліссі у 1944–1954 рр. Київ – Торонто, 2011, 1024 стор.

17. Осип Дяків-“Горновий”. Документи і матеріали. Містить 119 документів (творча спадщина, листування, документи про освіту і навчання, арешт та ув’язнення радянською владою, обставини загибелі; зізнання і спогади осіб, які з ним тісно співпрацювали), присвячених життю та діяльності одного з провідних публіцистів воюючої України, члена Проводу ОУН, заступника Голови ГС УГВР, підполковника-політвиховника УПА Осипа Дяківа-“Горнового”. Київ–Торонто, 2011, 1016 стор.

18. Діяльність ОУН та УПА на території Центрально-Східної та Південної України. Містить підпільні документи і матеріали щодо діяльності ОУН і УПА на території центральних, східних і південних областей України у 1942–1952 рр. Київ – Торонто, 2011, 1160 стор..

19. Підпілля ОУН на Буковині: 1943–1951. Документи і матеріали. Містить звітно-інформаційні документи структур ОУН Буковини, інструкції, пресові видання, деякі матеріали УПА та СБ, а також документи радянських органів держбезпеки. Київ – Торонто, 2012, 784 стор.

20. Воєнна округа УПА «Лисоня». Документи і матеріали. 1943–1952. Містить документи і матеріали військового штабу та окремих підрозділів ВО УПА “Лисоня”, а також звітно-інформаційні документи підпілля ОУН на Тернопільщині. Київ–Торонто, 2012, 848 стор.

21. Ярослав Старух. Документи та матеріали. Містить творчу спадщину, найважливіші документи, спогади та біографічний нарис, які стосуються життя та діяльності Я. Старуха. Київ–Торонто, 2012, 1008 стор.

22. Станіславівська округа ОУН: документи та матеріали 1945–1951. Збірник включає звітно-інформаційні документи окружного, надрайонних та районних проводів структури ОУН Станіславівщини. Київ–Торонто, 2013, 1376 стор., тверда обкладинка, ілюстрації.

23. Золочівська округа ОУН: Документи і матеріали референтури СБ 1944- 1951. Книга 1. Збірник містить оригінальні документи референтури СБ Золочівського окружного та підлеглих йому проводів ОУН, які відображають процес роботи цієї структури підпілля в боротьбі з агентурою радянської влади та її каральних органів у регіоні. Київ – Торонто, 2013, 1320 стор., тверда обкладинка, ілюстрації.

24. Золочівська округа ОУН: Організаційні документи. 1941-1952. Книга 2. До збірника увійшли оригінальні документи Золочівського окружного та підлеглих йому проводів ОУН, які відтворюють суспільно-політичне та військове становище даного терену у 1941-1952 роках. Висвітлено протистояння структур визвольного руху сталінському тоталітарному режиму. Київ – Торонто, 2014, 1400 стор., тверда обкладинка, ілюстрації.

Готуються до друку:

– Боротьба проти повстанського руху і націоналістичного підпілля: протоколи допитів заарештованих радянськими органами державної безпеки керівників ОУН і УПА. 1946–1952. Книга 3.

СЕРІЯ «ЛІТОПИС УПА» – БІБЛІОТЕКА

1. Юрій Ступницький. Спогади про пережите. Автор-волиняк – оповідає про свою родину та переживання від юнацьких років (кін. 1930-х до сер. 1950-х рр.). Автор є сином начальника штабу УПА полк. Леоніда Ступницького, разом з яким у 1943 р. пішов в УПА, навчався у старшинській школі «Дружинники». Після арешту в 1944 р. поневірявся по тюрмах і таборах Радянського Союзу. Видання друге, Торонто–Львів, 2004, 138 с.

2. Володимир В'ятрович. Рейди УПА теренами Чехословаччини. Монографію присвячено маловідомому аспекту історії укр. визвольного руху 1940–1950 рр. Торонто – Львів, 2001, 208 с.

3. Ярослав Грицай – «Чорнота», Параскевія Грицай. А рани не гоїлися: Спомини «Чорноти». Спогади чотового УПА про події, які відбувалися у 1943–1945 рр. на Закерзонні, та його поневіряння по більшовицьких тюрмах і концтаборах Сибіру. Мемуари підготовлені до друку дружиною Параскою Грицай (з дому Ротко). Торонто – Львів, 2001, 332 с.

4. Спогади вояків УПА та учасників збройного підпілля Львівщини і Любачівщини. Містить спогади В. Левковича («Вороного»), його дружини Ярослави, сот. М. Тарабана («Тучі»), вояків

УПА І. Філя ("Шеремети"), І. Василевського-Путко ("Вуса"), орґмоба К. Міхалика ("Думи") та зв'язкової К. Когут-Лялюк ("Грізної"), згадку про к-ра Перемиської 6 ВО УПА Я. Чорнія ("Кулю"), авторства Ф. Лопадчака. Торонто – Львів, 2003, 448 с.

5. Мирослав Горбаль. Довідник-пошуківець. Реєстр осіб, пов'язаних з визвольною боротьбою на теренах Львівщини (без Дрогобиччини). 1944–1947 (за архівними документами). Подано ідентифікаційні дані про осіб, які були пов'язані з вивольним рухом та джерела цих даних з ДАЛО за 1944–1947 рр. (плани заходів, стенограми нарад, протоколи засідань та допитів, прокурорські аналізи, аґентурні справи). Торонто – Львів, 2003, 416 с.

6. Мирослав Горбаль. Довідник-пошуківець. Реєстр осіб, пов'язаних з визвольною боротьбою на теренах Дрогобиччини. 1939–1950 (за архівними документами). Зібрано інформацію про осіб та події, пов'язані з визвольною боротьбою на території Дрогобицької обл. у 1939–50-х рр. на основі документів ДАЛО та інших архівів, а також тематичних видань, публікацій і машинописів. Торонто – Львів, 2005, 1312 с.

7. Володимир Ковальчук. Діяльність ОУН(б) та запілля УПА на Волині та південному Поліссі (1941–1944 рр.). Досліджено інформативний потенціал джерел з історії діяльності підпілля, формування первісної джерельної бази, особливості фондоутворення, діловодство, класифікацію джерел та особливості діяльності референтур ОУН(б) і запілля УПА. Торонто – Львів, 2006, 512 с.

8. Онишко Леся. «Нам сонце всміхалось крізь ржавії ґрати». Катерина Зарицька в українському національно-визвольному русі. На основі документів, спогадів учасників подій досліджено етапи становлення світогляду К. Зарицької, її участь в формуванні УЧХ; діяльність в референтурі пропаґанди ОУН та налагодження зв'язків ГК УПА Р. Шухевича; показано її життєвий шлях в тюрмах і таборах СССР, а потім на волі. Торонто – Львів, 2007, 928 с.

9. Коханська Галина. З Україною у серці. Спомини. Авторка детально розповідає про тогочасну дійсність, яку їй довелося пережити, про свій вступ в ряди ОУН, проходження вишколів, діяльність в Колківській республіці УПА у відділі розвідки, ув'язнення в комуністичних таборах. Торонто – Львів, 2008, 400 с.

10. Олександр Ішук, Ігор Марчук, проф. Дарія Даревич «Життя і творчість Ніла Хасевича». Книга розкриває життєвий та творчий шлях видатного художника-графіка, члена УГВР з 1949 р., ілюстратора багатьох видань ОУН і УПА – Ніла Хасевича («Бей», «Зот», «Рибак») та доповнена повноколірним каталогом праць мистця. Торонто – Львів, 2011, 432 стор.

11. Олександр Іщук. «Молодіжні організації ОУН (1939–1955 рр.)». В монографії на основі комплексного аналізу наукової літератури, опублікованих історичних джерел та архівних матеріалів досліджено участь української молоді у боротьбі за державну незалежність у 1939–1955 рр. Торонто – Львів, 2011, 896 стор.

12. Олександр Пагіря. «Між війною та миром: Відносини між ОУН і УПА та збройними силами Угорщини (1939–1945)». Книга розповідає про військово-політичні відносини між українським підпіллям та УПА й угорською армією у роки Другої світової війни. На основі широкого кола джерел різноманітного походження простежується еволюція українсько-угорських стосунків від часів окупації угорськими військами Карпатської України у березні 1939 р. до виходу Угорщини з війни у квітні 1945 р. Торонто – Львів, 2014, 584 стор.

13. Ярослав Антонюк. Український визвольний рух у поста-тях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). У книзі зібрано 3141 біографічних довідок про керівників українського визвольного руху Волинської та Брестської областей. Хронологічно вони охоплюють 1930–1955 рр., тобто період збройної боротьби ОУН на цих теренах. Підбір даних здійснювався щодо очільників українського підпілля від регіонального рівня до окремого населеного пункту. Торонто – Львів, 2014, 1072 стор.

СЕРІЯ «ПОДІЇ І ЛЮДИ»

1. Посівнич Микола. «Нескорений командир.» У книзі описано життєвий шлях ГК УПА Р. Шухевича. Торонто – Львів, Вид. 2-е, доп. 2008, 80 с.

2. Осьмак Наталка. «Кирило Осьмак – нескорений Президент УГВР.» Дослідження розкриває невідомі сторінки життя і діяльності Президента УГВР К. Осьмака. – Торонто – Львів, 2008, 128 с.

3. Посівнич Микола. «Степан Бандера – життя присвячене свободі.» У книзі описано життєвий шлях Провідника ОУН та ЗЧ ОУН С. Бандери в 1920–1959 рр. Торонто – Львів, 2008, 112 с.

4/І. Петро Й. Потічний. «Моя дорога». Біографічні спомини англійською мовою охоплюють період від народження до часу, коли автор, як юнак-вояк УПА, прибув зі своїм відділом до Західної Німеччини наприкінці 1947 р. Торонто – Львів, 2008, 124 с.

4/ІІ. Петро Й. Потічний. «Моя дорога. Частина 2». Спомини описують життя автора в США (1950–1964), службу в американській морській піхоті під час Корейської війни, здобуття університетської

освіти у Філадельфії і Нью-Йорку та завершуються переїздом до Канади. Торонто – Львів, 2010, 112 с.

4/III. Петро Й. Потічний. «Моя дорога. Частина 3». Спомини описують життя автора в Канаді (1964–2012), його працю в МакМастерському університеті, різні академічні заходи і подорожі та його родину. Торонто – Львів, 2012, 160 стор.

5. «Грім» – полковник УПА Микола Твердохліб. Спогади і матеріали» / Упорядник Р. Грицьків. Крізь призму спогадів учасників подій та інших матеріалів зображено життя і діяльність видатного повстанського командира, а також висвітлено визвольну боротьбу 1930-х – 1950-х років у Карпатах. Торонто – Львів, 2008, 128 с.

6. Михайло Романюк. «Петро Федун – «Полтава» – провідний ідеолог ОУН та УПА». Висвітлено життя та діяльність одного з керівників визвольного руху, процес формування світоглядних позицій, патріотичних переконань та його творчої спадщини. Торонто-Львів, 2009, 128 с.

7. «Українська Головна Визвольна Рада» / Упорядники П. Й. Потічний, М. Посівнич. Поміщено статті Р. Шухевича, М. Дужого і А. Камінського, спогади Л. Шанковського, Д. Ребет у яких висвітлено боротьбу і роль УГВР в тогочасних суспільно-політичних процесах. Торонто – Львів, 2009, 136 с.

8. Володимир Іванченко. «Квітка у червоному пеклі: життєвий шлях Людмили Фої». Книга присвячена життю Л. Фої – «М. Перелесник» (1923–1950), організатора підпілля ОУН у м. Києві під час Другої світової війни та авторки літературних творів. Будучи ключовою фігурою у протистоянні НКВС з СБ ОУН, зірвала операцію зі знищення керівників визвольного руху. Торонто – Львів, 2009, 128 с.

9. Олександр Іщук. «Життя та доля Михайла Дяченка – «Марка Боєслава»». Книга присвячена життю та долі – письменника, підпільника й одного з керівників Карпатського КП ОУН, автора поетичних творів та оповідань. Торонто – Львів, 2010, 140 с.

10. Олександр Іщук, Володимир Іванченко. «Життєвий шлях Галини Голояд – «Марти Гай»». Висвітлено життя та долю однієї з діячок визвольного руху Г. Голояд, подано твори письменниці. Торонто – Львів, 2010, 128 с.

11. Володимир Мороз. «Портрет Осипа Дяківа – «Горнового»». Книга присвячена життю та діяльності відомого публіциста, члена Проводу ОУН та заступника Голови ГС УГВР, підполк.-пвх. УПА. Торонто – Львів, 2010, 128 с.

12. Володимир Мороз. «Зиновій Тершаковець – «Федір»». Крайовий провідник ОУН Львівщини З. Тершаковець увійшов в істо-

рію визвольного руху як засновник та редактор підпільного видання “Літопис УПА”. Торонто – Львів, 2011, 128 с.

13. «Микола Андрощук-«Вороний». Записки повстанця». Ред. І. Марчук. Книга спогадів (весна 1943 – весна 1944 р.) подає картину дій повстанців на південній Волині (бої з німецькими підрозділами, військами НКВС, зокрема, на Гурбах, Північний рейд). Торонто – Львів, 2011, 128 с.

14. Олександр Іщук, Наталія Ніколаєва. «Ярослав Богдан – «Всеволод Рамзенко»». Подано життєвий шлях та творчу діяльність письменника-підпільника і чільного діяча ОУН Я. Богдана (1915–1953), проаналізовано тематику основних його праць. Торонто–Львів, 2011, 128 с.

15. Дмитро Проданик. «Шлях боротьби Василя Сенчака – «Ворона»». Висвітлено життєвий та бойовий шлях В. Сенчака-“Ворона” на посадах районного референта СБ Солотвинщини та надрайонного референта СБ Станиславівщини, а також досліджено “чорну” зраду на Станиславівщині 1951 р. Торонто – Львів, 2011, 128 с.

16. Олександр Іщук, Ігор Марчук. «Брати Бусли. Життя за Україну». Книга про відомих діячів ОУН на Волині Олександра та Якова (референт пропаганди Проводу ОУН) Буслів подає інформацію про їхній нелегкий життєвий шлях. Торонто – Львів, 2011, 128 с.

17. «Світло душі родини Левицьких» / Упорядник Марія Прокопець. У книзі розповідається про долю родини о. Юрія Левицького та Анастасії з Зубрицьких, з 8-ми дітей якої п’ятеро загинуло у боротьбі за волю України. Торонто – Львів, 2011, 128 стор.

18. Ігор Марчук. «Ростислав Волошин». У книзі розповідається про життєвий шлях Р. Волошина, одного з перших організаторів ОУН на Волині, згодом керівника Рівненської ОЕ ОУН, члена БП ОУН та головуючого на III НВЗ ОУН і I УЗ УГВР. Торонто – Львів, 2012, 128 стор.

19. Дмитро Проданик. «Микола Кричун – «Черемшина»». У книзі на основі архівних документів подано життєвий та бойовий шлях Миколи Кричуна-“Черемшини”, “Олексія” на посадах повітового та надрайонного провідника ОУН Вижниччини. Торонто – Львів, 2012, 128 стор.

20. Наталія Ніколаєва. «Підпільні друкарні ОУН та їх ліквідація каральними органами СРСР в 1944–1954 рр.» В книзі на основі таємних документів ЦК КП(б)У, радянських каральних органів, матеріалів підпілля ОУН та сучасних наукових праць досліджується діяльність підпільних друкарень ОУН в 1944–1954 рр. та процес їх

ліквідації органами НКВС-НКДБ-МДБ-МВС-КДБ СРСР. Торонто – Львів. 2012, 132 стор.

21. Василь Ільницький. «Провід ОУН Карпатського Краю». Книга присвячена структурі та кадрам Карпатського краю ОУН. На основі різних архівних документів і матеріалів розкриваються структурні трансформації та питання кількісного заповнення керівних органів краю. Торонто – Львів, 2012, 128 стор.

22. Богдан Зек. «Олег Штуль у боротьбі за Україну». Представлена книга розповідає про політика, журналіста, громадського діяча Олега Штуля. Торонто – Львів, 2013, 112 стор.

23. Наталія Ніколаєва. «Уляна Крюченко – “Оксана”». Книга описує життя та долю Уляни Никифорівни Крюченко (1920–1972), підпільниці ОУН, дружини керівника Проводу ОУН та Головного командира УПА в 1950–1954 рр. Василя Степановича Кука (1913–2007). Торонто – Львів, 2013, 128 стор.

24. Сергій Волянук. «Омелян Польовий – “Остап”». Дана розвідка присвячена життю та діяльності поручника УПА Омеляна Польового, який увійшов в історію українського національно-визвольного руху як один з визначних командирів повстанської армії на Тернопільщині. Торонто – Львів, 2013, 128 стор.

25. Василь Мустеца. «Василь Кантемір-“Остап”». У книзі на основі архівних документів подано життєвий та бойовий шлях Василя Кантеміра-“Остапа”, “Деркача”, “Дениса” – від рядового повстанця до провідника Кіцманського районного проводу ОУН. Торонто – Львів, 2013, 128 стор.

26. Микола Посівнич, Василь Брелюс. Нарис життя Дарії Ребет – “Орлян”. Дослідження присвячене життю та діяльності чільної діячки ОУН Дарії Цісик-Ребет (1913–1992). У книзі автори висвітлили її життєвий шлях, дослідили діяльність в ОУН, розкрили її бачення проблем Організації та з’ясували внесок, який вона зробила у розвиток націоналістичного руху, а водночас з тим висвітлили маловідомі факти в історії визвольного руху. Торонто-Львів, 2013, 112 стор.

27. Ярослав Коретчук, Петро Ганцюк. Командири відділів ТВ 22 УПА «Чорний Ліс». Книга присячена командному складу Тактичного Відтинка 22 «Чорний Ліс» Воєнної Округи IV «Говерля». На основі різних архівних документів і матеріалів подано біографії командирів сотень і куренів ТВ 22, організаційні і структурні схеми, карти та ілюстративний матеріал. Торонто-Львів, 2014, 112 стор.

28. Петро Й. Потічний. Пропагандивний рейд УПА в Західну Європу. Публікація присвячена пропагандивному рейдові УПА у Західну Європу в 1947–1948 рр. яка розкриває досі невідому інформацію про

вояків УПА та членів підпілля що брали участь в цьому поході. В книзі подана ідентифікація повстанців, їх місце походження, суспільний стан, освіта загальна та військова, функції в підпіллі, терен дії, відділ, військовий ступень, чисельність загиблих і полонених в Чехословаччині та інтерновані в американській окупаційній зоні Німеччини. Торонто–Львів, 2014, 160 стор.

29. Українські повстанці в документах радянських молдавських партизанських з'єднань / Упорядник Володимир Ковальчук. У книзі вміщено 76 документів двох молдавських радянських партизанських з'єднань – Першого та Другого – про бої, сутички та контакти з українськими повстанцями на порубіжжі Рівненщини/Тернопільщини/Хмельниччини наприкінці 1943 – на початку 1944 років. Джерела, більшість з яких друкуються вперше, походять із Архіву суспільно-політичних організацій Республіки Молдова, Центрального державного архіву громадських об'єднань України. Торонто–Львів, 2014, 136 с.

Готуються до друку:

– Книга про життя і діяльність генерала-політвиховника УПА, члена Бюро Проводу ОУН, відповідального редактора часопису «Ідея і чин» Дмитра Маївського-«Косара».

– Книга присвячена поручнику УПА, сотенному вд. У-2 Перемиського куреня 26 ТВ «Лемко» УПА-Захід Михайлові Дуді-«Громенкові»

“ЛІТОПИС УПА” В МЕРЕЖІ INTERNET

Заходами Адміністрації видавництва “Літопис УПА” детальну інформацію українською та англійською мовами про видання та споріднені матеріали можна знайти в мережі Internet за адресою:

<http://www.litopysupa.com>

Ця інформація складається з чотирьох груп.

1. Вступ до серій (*Introduction to the Series*), який дає загальні інформації про “Літопис УПА” та цілі видавництва.

2. Інформації про замовлення (*Ordering information*), які дають короткі інформації про кожний том серій та як їх замовляти.

3. Книги “Літопис УПА” (*Litopys UPA volumes*), де про кожний том подано не тільки повну бібліографічну інформацію (титульна сторінка, дата і місце публікації, число ISBN, ціна та редактор книги), але також повний текст вступної статті та резюме матеріалів тому. Текст ілюстрований знімками, які знаходяться в книзі.

4. Споріднені матеріали (*Related Materials*). У цій групі подані публікації інших видавництв, що відносяться до теми УПА та Збройного підпілля в Україні.

Аналогічну інформацію англійською мовою можна знайти також на web сторінці за адресою:

<http://www.infoukes.com/commercial/litopysupa/index.html>

Про подальші інформації можна звертатися на адресу

Адміністрації:

— Роман Кулик — **toronto@litopysupa.com**

або Редакції:

— Петро Й. Потічний — **peter.potichnyj@litopysupa.com**

Адміністрація в Україні — lviv@litopysupa.com

Будемо вдячні за відгуки читачів на наше видання.

Пишіть на подані адреси або також на
www.litopysupa.com

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В США Й КАНАДІ
та
ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА
ім. ГЕН. ХОР. ТАРАСА ЧУПРИНКИ В США Й КАНАДІ

ВИДАВНИЧИЙ КОМІТЕТ “ЛІТОПІСУ УПА”

*М. Бохно, І. Василевський-Путко, І. Гомзяк, Параска Грицай,
О. Дольницький, О. Жигар, Б. Ковалик, М. Кошик,
Р. Кулик, Катерина Лялюк, М. Лушак, П. Мицак,
Емілія Нагірна-Зінько, А. Потічний, П. Потічний,
М. Рошецький, Н. Солтис, О. Цілюпа, С. Шпак, Є. Штендера*

Адміністрація:

Р. Кулик, Емілія Нагірна-Зінько, Наталя Солтис

Адреса:

*LITOPYS U.P.A.
P.O. Box 97, Station “C”
Toronto, Ontario, M6J 3M7, Canada
toronto@litopysupa.com*

Адміністрація в Україні:

Ігор Гомзяк, Богдан Столяр

Благодійний Громадський Фонд “Літопис УПА”
ім. Володимира Макара

Микола Посівнич

Адреса: “Літопис УПА”

*вул. В. Винниченка, 2/1, Львів 79008 Україна
тел.(38-032) 275-68-79; e-mail: lviv@litopysupa.com*

Для кореспонденції:

“Літопис УПА” а/с 5637, Львів 79067 Україна

Наукове видання
ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

Том 51

**ТОВАРИСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ
В КАНАДІ**

**ІСТОРІЯ В “ОБІЖНИКАХ”
(1952–1993)**

Упорядники:
І. ГОМЗЯК, Дм. ПРОДАНИК

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ РЕДАКТОР
Петро Й. ПОТІЧНИЙ

ЗАСТУПНИК ВІДПОВІДАЛЬНОГО РЕДАКТОРА
Ігор ГОМЗЯК

Підписано до друку 11.05.2015. Формат 62 x 95¹/₁₆
Папір офсетний. Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 36,54. Обл.-видавн. арк. 26,58.
Наклад 500. Зам. № 11-05/15

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

51